

දීඝනිකායෙ

සිලක්කන්ධවග්ගඅභිනවටීකා

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා	1
නිදානකථාවණ්ණනා	29
පයමමහාසඨ්ඨිතිකථාවණ්ණනා	31
1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තං.....	118
පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා	118
චූළසීලවණ්ණනා	195
මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා	300
මහාසීලවණ්ණනා	313
පුබ්බන්තකජ්ජිකසස්සතවාදවණ්ණනා	320
එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා	347
අන්තානන්තවාදවණ්ණනා	360
අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා	362
අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා	367
අපරන්තකජ්ජිකවාදවණ්ණනා	371
සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා	371
අසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා	374
උච්ඡෙදවාදවණ්ණනා.....	375
දිට්ඨිමමනිබ්බානවාදවණ්ණනා	379
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා	386
එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා	387
දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ටකථාවණ්ණනා	388
විවට්ටකථාදිවණ්ණනා	394
පකරණනයවණ්ණනා	400
සොළසභාරවණ්ණනා	404
දෙසනාභාරවණ්ණනා.....	404
විචයභාරවණ්ණනා	405
යුත්තිභාරසංවණ්ණනා	406
පද්ධිනාභාරවණ්ණනා	407

ලක්ඛණහාරවණ්ණනා	408
චතුර්විංශහාරවණ්ණනා	409
ආවත්තහාරවණ්ණනා	412
විහත්තිහාරවණ්ණනා	413
පරිවත්තනහාරවණ්ණනා	414
වෙච්චනහාරවණ්ණනා	414
පඤ්ඤත්තිහාරවණ්ණනා	415
ඔතරණහාරවණ්ණනා	416
සොධනහාරවණ්ණනා	416
අධිට්ඨානහාරවණ්ණනා	417
පරික්ඛාරහාරවණ්ණනා	417
සමාරොපනහාරවණ්ණනා	418
පඤ්චවිධනයවණ්ණනා	418
නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා	418
තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා	419
සීහවික්කිළිතනයවණ්ණනා	420
දිසාලොචනඅඬුකුසනයද්වයවණ්ණනා	421
සාසනපට්ඨානවණ්ණනා	421

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී

(මට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටීකා

ගන්ථාරම්භකථා

යො දෙසෙත්වාන සද්ධම්මං, ගම්භීරං දුද්දසං වරං;
දීඝදස්සි චිරං කාලං, පතිට්ඨාපෙසි සාසනං.1.

විනයාඤ්ඤාසයෙ ඡෙකං, මහාමතිං මහාදයං;
නත්වාන තං සසද්ධම්මගණං ගාරවහාජනං.2.

සඬගිතිත්තයමාරුළුභා, දීඝාගමවරස්ස යා;
සංවණ්ණනා යා ච තස්සා, වණ්ණනා සාධුවණ්ණිකා. 3.

ආවරියධම්මපාල- ත්ථෙරෙනෙවාහිසඬකා;
සම්මා නිපුණගම්භීර-දුද්දසත්ථප්පකාසනා.4.

කාමඤ්ච සා තථාභූතා, පරම්පරාහතා පන;
පාඨතො අත්ථතො වාසි, බහුප්පමාදලෙඛනා.5.

සඬබෙපත්තා ච සොතුහි, සම්මා ඤාතුං සුදුක්කරා;
තස්මා සබ්බමවාරීනං, යාවනං සමනුස්සරං.6.

යො'නෙකසෙතනාගිත්දො, රාජා නානාරට්ඨිස්සරො;
සාසනසොධනෙ දළ්භං, සදා උස්සාහමානසො.7.

තං නිස්සාය “මමෙසොපි, සත්ථුසාසනජොතනෙ;
අප්පෙව නාමුපත්ථම්මො, භවෙය්‍යා”ති විචිත්තයං.8.

වණ්ණනං ආරහිස්සාමි, සාධිප්පායමහාපයං;
අත්ථං තමුපනිස්සාය, අඤ්ඤාඤ්චාපි යථාරහං.9.

චක්කාහිවුඩ්ඪිකාමානං, ධීරානං චිත්තතොසනං;
සාධුවිලාසිනිං නාම, තං සුණාථ සමාහිතාති. 10.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

නානානායනිපුණගම්භීරවිචිත්‍රසික්ඛත්තයසඬගහස්ස		
බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස	සද්ධාවහගුණසම්පන්නස්ස	දීඝාගමවරස්ස
ගම්භීරදුරනුබොධත්ථදීපකං	සංවණ්ණනාමිමං	කරොන්තො
සකසමයසමයන්තරගහනඤ්ඤාගාහනසමත්ථො		

මහාවෙය්‍යාකරණොයමාවරියො

සංවණ්ණනාරම්භෙ

රතනත්තයපණාමපයොජනාදිවිධානානි කරොන්තො පයමං තාව
රතනත්තයපණාමං කාතුං “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදිමාහ. එත්ථ ච
සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණප්පයොජනං තත්ථ තත්ථ
බහුධා පපඤ්චෙන්ති ආවරියා. තථා හි වණ්ණයන්ති -

“සංවණ්ණනාරම්භෙ සත්ථරි පණාමකරණං ධම්මස්ස
ස්වාක්ඛාතභාවෙන සත්ථරි පසාදජනනත්ථං, සත්ථු ච
අවිතථදෙසනභාවප්පකාසනෙන ධම්මෙ පසාදජනනත්ථං. තදුභයප්පසාදා හි
මහතො අත්ථස්ස සිද්ධි භොති”ති (ධ. ස. ටී. 1-1).

අථ චා “රතනත්තයපණාමවචනං අත්තතො රතනත්තයප්පසාදස්ස
විඤ්ඤාපනත්ථං, තං පන විඤ්ඤානං විත්තාරාධනත්ථං, තං අට්ඨකථාය
ගාහණත්ථං, තං සබ්බසම්පත්තිනිප්පාදනත්ථං”න්ති. අථ චා
“සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස
පභවතිස්සයවිසුද්ධිපටිවෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං
බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං
උග්ගහණධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා
සබ්බහිතසුඛනිප්පාදනත්ථං”න්ති. අථ චා “මඬිගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු
පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සමාවරිතභාවතො, ආයතිං පරෙසං
දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා”ති.
අථ චා “චතුගම්භිරභාවයුත්තං ධම්මවිනයං සංවණ්ණතුකාමස්ස
මහාසමුද්දං ඔගාහන්තස්ස විය පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමන්තාගතස්සාපි
මහන්තං භයං සම්භවති, භයක්ඛයාවහඤ්චෙනං
රතනත්තයගුණානුස්සරණජනිතං පණාමපුජාවිධානං, තතො ච
සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා”ති. අථ චා “අසත්ථරිපි
සත්ථාහිනිවෙසස්ස ලොකස්ස යථාභූතං සත්ථරි එව සම්මාසම්බුද්ධෙ
සත්ථුසම්භාවනත්ථං, අසත්ථරි ච සත්ථුසම්භාවනපරිච්චජාපනත්ථං,
‘තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහති’ති (පාරා.
195) ච චූත්තදොසපරිහරණත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා”ති. අථ චා
“බුද්ධස්ස භගවතො පණාමවිධානෙන සම්මාසම්බුද්ධභාවාධිගමාය
බුද්ධයානං පටිපජ්ජන්තානං උස්සාහජනනත්ථං, සද්ධම්මස්ස ච
පණාමවිධානෙන පච්චෙකබුද්ධභාවාධිගමාය පච්චෙකබුද්ධයානං
පටිපජ්ජන්තානං උස්සාහජනනත්ථං, සඬ්ඝස්ස ච පණාමවිධානෙන
පරමත්ථසඬ්ඝභාවාධිගමාය සාවකයානං පටිපජ්ජන්තානං
උස්සාහජනනත්ථං සංවණ්ණනායං පණාමකිරියා”ති. අථ චා
“මඬිගලාදිකානි සත්ථානි අනන්තරායානි, විරට්ඨිතිකානි, බහුමානානි ච
භවන්ති එවංලද්ධිකානං විත්තපරිතොසනත්ථං සංවණ්ණනායං
පණාමකිරියා”ති. අථ චා “සොතුජනානං යථාචූත්තපණාමෙන
අනන්තරායෙන උග්ගහණධාරණාදිනිප්පාදනත්ථං සංවණ්ණනායං
පණාමකිරියා. සොතුජනානුග්ගමෙව හි පධානං කත්වා ආවරියෙහි

සංවණ්ණනාරම්භෙ ථුතිපණාමපරිදීපකානි වාක්‍යානි නික්ඛිපීයන්ති, ඉතරථා විනාපි තං නික්ඛෙපං කායමනොපණාමෙනෙව යථාධිජ්ජෙතජ්ජයොජනසිද්ධිතො කිමෙනෙත ගන්ථගාරවකරණෙනා”ති ව එවමාදිනා. මයං පන ඉධාධිජ්ජෙතමෙව පයොජනං දස්සයිස්සාම, තස්මා සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙව ව පයොජනං ආවරියෙන ඉධාධිජ්ජෙතං. තථා හි වක්ඛති “ඉති මෙ පසන්නමතිතො ...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. රතනත්තයපණාමකරණඤ්ඤි යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථං රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපාටවභාවතො, තාය ව පඤ්ඤාපාටවං රාගාදිමලවිධමනතො. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

තස්මා රතනත්තයපුජාය වික්ඛාලිතමලාය පඤ්ඤාය පාටවසිද්ධි. අථ වා රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපදට්ඨානසමාධිහෙතුත්තා පඤ්ඤාපාටවං. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“උජුගතචිත්තො ඛො පන මහානාම අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං, ලහති ධම්මොපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායො පස්සම්භති, පස්සද්ධකායො සුඛං වෙදයති, සුඛිතො චිත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

සමාධිස්ස ව පඤ්ඤාය පදට්ඨානභාවො “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071; නෙත්ති. 40; පෙටකො. 66; මි. ප. 14) චුත්තොයෙව. තතො එවං පටුභූතාය පඤ්ඤාය බෙදමහිභූයා පටිඤ්ඤාතං සංවණ්ණනං සමාපයිස්සති. තෙන චුත්තං “රතනත්තයපණාමකරණඤ්ඤි...පෙ.... පඤ්ඤාපාටවභාවතො”ති. අථ වා රතනත්තයපුජාය ආයුචණ්ණසුඛබලවඩ්ඨනතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං. රතනත්තයපණාමෙන හි ආයුචණ්ණසුඛබලානි වඩ්ඨන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අභිවාදනසීලිස්ස, නිව්චං වුඩ්ඨාපවායිතො;
චත්තාරො ධම්මා වඩ්ඨන්ති, ආයු චණ්ණො සුඛං බල”න්ති. (ධ. ප. 109);

තතො ආයුචණ්ණසුඛබලවුද්ධියා හොත්ථෙව කාරියනිට්ඨානන්ති චුත්තං “රතනත්තයපුජාය ආයු...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. අථ වා රතනත්තයපුජාය

පටිභානාපරිභානාවහත්තා අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං.
අපරිභානාවහා හි රතනත්තයපුජා. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“සත්තිමෙ භික්ඛවෙ, අපරිභානීයා ධම්මා, කතමෙ සත්ත?
සත්ථුගාරවතා, ධම්මගාරවතා, සඤ්ඤාගාරවතා, සික්ඛාගාරවතා,
සමාධිගාරවතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සොචචස්සතා”ති (අ. නි. 7.34) තතො
පටිභානාපරිභානෙන භොත්වෙව යථාපටිඤ්ඤාතපරිසමාපනන්ති චුත්තං.
“රතනත්තය...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. අථ චා පසාදවත්ථුසු පුජාය
පුඤ්ඤාතිස්සභාවතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං.
පුඤ්ඤාතිස්සා හි පසාදවත්ථුසු පුජා. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදිව සාවකෙ;
පපඤ්චසමතික්කන්තෙ, තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ.

තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඤ්ඤාතං, ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති. (බු. පා. 196;
අප. 1.10.2);

පුඤ්ඤාතිස්සො ච යථාධිප්පෙතපරිසමාපනුපායො. යථාහ -

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙනෙන ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.10);

උපායෙසු ච පටිපන්නස්ස භොත්වෙව කාරියනිට්ඨානන්ති චුත්තං.
“පසාදවත්ථුසු...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. එවං රතනත්තයපුජා
නිරතිස්සපුඤ්ඤක්ඛෙත්තසම්බුද්ධියා අපරිමේයාප්පභාවො
පුඤ්ඤාතිස්සොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ
අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච
නිවාරෙති. තස්මා සුචුත්තං “සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං
යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති
වෙදිතබ්බ”න්ති.

එවං පන සපයොජනං රතනත්තයපණාමං කත්තුකාමො
බුද්ධරතනමූලකත්තා සෙසරතනානං පඨමං තස්ස පණාමං කාතුමාහ -
“කරුණාසීතලභදයං...පෙ.... ගතිවිමුක්ත”න්ති. බුද්ධරතනමූලකානි හි
ධම්මසඤ්ඤරතනානි, තෙසු ච ධම්මරතනමූලකං සඤ්ඤරතනං, තථාභාවො ච
“පුණ්ණවන්දො විය භගවා, චන්දකිරණනිකරො විය තෙන දෙසිතො
ධම්මො, චන්දකිරණසමුප්පාදිතපිණ්ණො ලොකො විය සඤ්ඤො”ති එවමාදිහි
අට්ඨකථායමාගතඋපමාහි විභාවෙතබ්බො. අථ චා සබ්බසත්තානං අග්ගොති
කත්වා පඨමං බුද්ධො, තප්පභවතො, තදුපදෙසිතතො ච තදනන්තරං
ධම්මො, තස්ස ධම්මස්ස සාධාරණතො, තදාසෙවනතො ච තදනන්තරං
සඤ්ඤො චුත්තො. “සබ්බසත්තානං චා හිතෙ විනියොජකොති කත්වා පඨමං

බුද්ධො, සබ්බසත්තභිතත්තා තදනන්තරං ධම්මො, භිතාධිගමාය පටිපත්තො අධිගතභිතො වාති කත්වා තදනන්තරං සඬ්ඝො චුත්තො”ති අට්ඨකථාගතනයෙන අනුපුබ්බතා වෙදිතබ්බා.

බුද්ධරත්නපණාමඤ්ච කරොත්තො කෙවලපණාමතො ථොමනාපුබ්බඬ්ඛගමොවසාතිසයොති “කරුණාසීතලහදය”න්ති ආදිපදෙහි ථොමනාපුබ්බඬ්ඛගමනං දස්සෙති. ථොමනාපුබ්බඬ්ඛගමන භි පණාමෙන සත්ථු ගුණාතිසයයොගො, තතො චස්ස අනුත්තරචන්දනීයභාවො, තෙන ච අත්තතො පණාමස්ස ඛේත්තඬ්ඛගතභාවො, තෙන චස්ස ඛේත්තඬ්ඛගතස්ස පණාමස්ස යථාධිප්පෙතනිප්ඵත්තිහෙතුභාවො දස්සිතොති. ථොමනාපුබ්බඬ්ඛගමනඤ්ච දස්සෙත්තො යස්සා සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා සුත්තන්තදෙසනා කරුණාපඤ්ඤාප්පධානායෙව, න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානාති තදුභයප්පධානමෙව ථොමනමාරහති. එසා භි ආචරියස්ස පකති, යදිදං ආරම්භානුරූපථොමනා. තෙනෙව ච විනයදෙසනාය සංවණ්ණනාරම්භෙ “යො කප්පකොට්ඨිපි...පෙ.... මහාකාරුණිකස්ස තස්සා”ති (පාරා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) කරුණාප්පධානං, අභිධම්මදෙසනාය සංවණ්ණනාරම්භෙ “කරුණා විය...පෙ.... යථාරූථී”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1) පඤ්ඤාප්පධානඤ්ච ථොමනමාරද්ධං. විනයදෙසනා භි ආසයාදිතිරපෙක්ඛකෙවලකරුණාය පාකතිකසත්තෙනාපි අසොතබ්බාරහං සුණන්තො, අපුච්ඡිතබ්බාරහං පුච්ඡන්තො, අවත්තබ්බාරහඤ්ච වදන්තො සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසිති කරුණාප්පධානා. තථා භි උක්කංසපරියන්තගතභිරොත්තප්පොපි භගවා ලොකීයසාධුජනෙහිපි පරිහරිතබ්බාති “සිබරණී, සම්භින්තා”ති ආදිවචනාති, (පාරා. 185) යථාපරාධඤ්ච ගරහවචනාති මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො මහාපරිසමප්ඤ්ඤා අභාසි, තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්ති කාරණාපෙක්ඛාය ච චෙරඤ්ජාදිසු සාරීරිකං බෙදමනුභොසි. තස්මා කිඤ්චාපි භූමන්තරපච්චයාකාරසමයන්තරකථානං විය විනයපඤ්ඤත්තියාපි සමුට්ඨාපිකා පඤ්ඤා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අතිසයකිච්චවතී, කරුණාය කිච්චං පන තතොපි අධිකන්ති විනයදෙසනාය කරුණාප්පධානතා චුත්තා. කරුණාඛ්‍යාපාරාධිකතාය භි දෙසනාය කරුණාපධානතා, අභිධම්මදෙසනා පන කෙවලපඤ්ඤාප්පධානා පරමත්ථධම්මානං යථාසභාවපටිවෙධසමත්ථාය පඤ්ඤාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො. සුත්තන්තදෙසනා පන කරුණාපඤ්ඤාප්පධානා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයාධිමුත්තිවරිතාදිහෙදපරිච්ඡින්නදනසමත්ථාය පඤ්ඤාය සත්තෙසු ච මහාකරුණාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො. සුත්තන්තදෙසනාය භි මහාකරුණාය සමාපත්තිබ්‍රලො විනයාසත්තානෙ තද්ද්ධාසයානුලොමෙන ගම්භීරමත්ථපදං පතිට්ඨපෙසි. තස්මා ආරම්භානුරූපං කරුණාපඤ්ඤාප්පධානමෙව ථොමනං කතන්ති වෙදිතබ්බං, අයමෙත්ථ සමුදායත්ථො.

අයං පන අවයවත්ථො — කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති පච්චයවෙකල්ලකරණෙන අපනෙතීති අත්ථො. දුක්ඛිතෙසු වා කිරියති පසාරියතීති කරුණා. අථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං භිංසති විබාධති, පරදුක්ඛං වා විනාසෙතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබ්බෙදං කරොතීති වා කරුණා. අථ වා කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා භි පරදුක්ඛාපනයනකාමනාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරූපක්ඛනය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති, සබ්බත්ථ සද්දසත්ථානුසාරෙන පදනිප්ඵත්ති වෙදිතබ්බා. උණ්භාහිතත්තෙහි සෙවියතීති සීතං, උණ්භාහිසමනං. තං ලාති ගණ්භාතීති සීතලං, “චිත්තං වා තෙ බිපිස්සාමි, හදයං වා තෙ ථාලෙස්සාමි”ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. ආළවකසුත්ත) එත්ථ උරො “හදය”න්ති චුත්තං, “වක්කං හදය”න්ති (ම. නි. 1.110; 2.114; 3.154) එත්ථ හදයවත්ථු, “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡතී”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ චිත්තං, ඉධාපි චිත්තමෙව අබ්භන්තරට්ඨෙන හදයං. අත්තනො සභාවං වා හරතීති හදයං, ර-කාරස්ස ද-කාරං කත්වාති නෙරුත්තිකා. කරුණාය සීතලං හදයමස්සාති කරුණාසීතලහදයො, තං කරුණාසීතලහදයං.

කාමඤ්ඤවත්ථ පරෙසං භිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිජ්ඣානසභාවතාය, බ්‍යාපාදාදීනං උජුචිපච්චනීකතාය ව සත්තසත්තානගතසත්තාපච්චිෂේදනාකාරජ්ජවත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි පරදුක්ඛාපනයනාකාරජ්ජවත්තියා පරුපතාපාසහනරසා අවිභිංසාභූතා කරුණාව විසෙසෙන හගවතො චිත්තස්ස චිත්තපස්සද්ධි විය සිතිභාවනිමිත්තන්ති තස්සායෙව චිත්තසීතලභාවකාරණතා චුත්තා. කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා චුත්තාති දට්ඨබ්බං. න භි සබ්බත්ථ නිරවසෙසත්ථො උපදිසියති, පධානසභවරණාවිනාභාවාදිනායෙහිපි යථාලබ්භමානං ගය්භමානත්තා. අපිචෙත්ථ තංසම්පයුත්තඤ්ඤාණස්ස ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණපරියාපන්නතාය අසාධාරණඤ්ඤාණවිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං, නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවමුපගතා අනඤ්ඤසාධාරණසාතිසයභාවජ්ජත්තා කරුණාව හදයසීතලත්තහෙතුභාවෙන චුත්තා. අථ වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං පරෙසං භිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිජ්ඣානසභාවතාය සාතිසයෙ හදයසීතලභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාය එව හදයසීතලභාවකාරණතා චුත්තා. කරුණානිදානා භි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා. කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස භි හගවතො පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි කජ්ජානමසඬ්ඛොය්‍යානි අකිලන්තරුපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනිරතස්ස සමධිගතධම්මාධිපතෙය්‍යස්ස ව සන්තිහිතෙසුපි

සත්තසංඝයානසමුපතීතභද්‍රපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි චිත්තසීතිභාවස්ස අඤ්ඤාත්තමභොසීති. තිසු චෙත්ථ චිකජ්ජෙසු පයමෙ චිකජ්ජෙ අවිසෙසභූතා බුද්ධභූමිගතා, දුතියෙ තථෙව මහාකරුණාභාවූපගතා, තතියෙ පයමාහිනිභාරතො පට්ඨාය තිසුපි අවත්ථාසු පවත්තා භගවතො කරුණා සංගහිතාති දට්ඨබ්බං.

පජානාතීති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡේදාදිති අත්ථො. පඤ්ඤාපෙතීති වා පඤ්ඤා, තං තදත්ථං පාකටං කරොතීති අත්ථො. සායෙව ඤෙය්‍යාවරණප්පහානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවජොතනට්ඨේන පථ්ජොතොති පඤ්ඤාපථ්ජොතො. පඤ්ඤවුතො හි එකපල්ලඤ්ඤානපි නිසින්නස්ස දසසහස්සිලොකධාතු එකපථ්ජොතා භොති. චුත්තඤ්ඤානං භගවතා “චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පථ්ජොතා. කතමෙ චත්තාරො? චන්දපථ්ජොතො, සූරියපථ්ජොතො, අග්ගිපථ්ජොතො, පඤ්ඤාපථ්ජොතො, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පථ්ජොතා. එතදග්ගං භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුත්තං පථ්ජොතානං යදිදං පඤ්ඤාපථ්ජොතො”ති (අ. නි. 4.145). තෙන විභතො විසෙසෙන සමුග්ගාටිතොති පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතො, විසෙසතා චෙත්ථ උපරි ආචි භවිස්සති. මුය්හන්ති තෙන, සයං වා මුය්හති, මුය්හනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා. ස්වෙව විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අත්ථකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති මොහතමො. සතිපි තමසද්දස්ස සදිසකප්පනමත්තරෙන අවිජ්ජාවාවකත්තෙ මොහසද්දසන්නිධානෙන තඛ්ඛිසෙසකතාචෙත්ථ යුත්තාති සදිසකප්පනා. පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතො මොහතමො යස්සාති පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතමො, තං පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතමං.

නනු ව සබ්බෙසම්පි බීණාසවානං පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන
අවිජ්ජන්ධකාරහතතා සම්භවති, අථ කස්මා අඤ්ඤාසාධාරණාවිසෙසගුණෙන
භගවතො ථොමනා චුත්තාති? සවාසනප්පහානෙන
අනඤ්ඤාසාධාරණාවිසෙසතාසම්භවතො. සබ්බෙසම්පි හි බීණාසවානං
පඤ්ඤාපජ්ජොතහතාවිජ්ජන්ධකාරත්තෙපි සති සද්ධාධිමුත්තෙහි විය
දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකපච්චෙකඛුද්ධෙහි සම්මාසම්ඛුද්ධානං
සවාසනප්පහානෙන කිලෙසප්පහානස්ස විසෙසො විජ්ජතෙවාති. අථ චා
පරොපදෙසමන්තරෙන අත්තනො සන්තානෙන අවිචන්තං
අවිජ්ජන්ධකාරවිගමස්ස නිජ්ඣාදිතත්තා (නිබ්බත්තිතත්තා ම. නි. ටී. 1.1),
තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤාතාය බලෙසු ච වසීභාවස්ස සමධිගතත්තා,
පරසන්තතියඤ්ච ධම්මදෙසනානිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස
පවත්තිතත්තා, භගවායෙව විසෙසතො
පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොහතමහාවෙන ථොමෙනබ්බොති. ඉමස්මිඤ්ච
අත්ථවිකප්පෙ පඤ්ඤාපජ්ජොතපදෙන සසන්තානගතමොහවිධමනා
පටිච්චෙධපඤ්ඤා චෙව පරසන්තානගතමොහවිධමනා දෙසනාපඤ්ඤා ච
සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන චා සඬගහිතා. න තු පුරිමස්මිං
අත්ථවිකප්පෙ විය පටිච්චෙධපඤ්ඤායෙවාති චෙදිතබ්බං.

අපරො නයො — හගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යධම්මසභාවාවබොධනසමත්ථොන අනාවරණඤාණසඬ්ඛාතෙන පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සකලඤෙය්‍යධම්මසභාවච්ඡාදකමොහනමස්ස විහතත්තා අනාවරණඤාණභූතෙන අනඤ්ඤසාධාරණපඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනමහාවෙන හගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා. ඉමස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ මොහනමවිධමනන්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤාණං කාරණූපවාරෙන සකසන්තානෙ මොහනමවිධමනන්ති වෙදිතබ්බං. අභිනීභාරසම්පත්තියා සවාසනප්පභානමෙව හි කිලෙසානං ඤෙය්‍යාවරණප්පභානන්ති, පරසන්තානෙ පන මොහනමවිධමනස්ස කාරණභාවතො ඵලූපවාරෙන අනාවරණඤාණමෙව මොහනමවිධමනන්ති වුවවති. අනාවරණඤාණන්ති ච සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණමෙව, යෙන ධම්මදෙසනාපච්චවෙක්ඛණානි කරොති. තදිදඤ්ඤි ඤාණද්වයං අත්ථතො ඵකමෙව. අනවසෙසසඬ්ඛතාසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මාරම්මණතාය සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණං තත්ථාවරණභාවතො නිස්සඬ්ඛවාරමුපාදාය අනාවරණඤාණන්ති, විසයප්පවත්තිමුඛෙන පන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං ද්විධා කත්වා ඡළාසාධාරණඤාණභෙදෙ වුත්තං.

කිං පනෙත්ථ කාරණං අවිජ්ජාසමුග්ග්‍යානොයෙවෙකො පභානසම්පත්තිවසෙන හගවතො ථොමනාය ගය්හති, න පන සාතිසයං නිරවසෙසකිලෙසප්පභානන්ති? වුවවතෙ — තප්පභානවචනෙනෙව හි තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසසමුග්ග්‍යානස්ස ජොතිතභාවතො නිරවසෙසකිලෙසප්පභානමෙත්ථ ගය්හති. න හි සො සංකිලෙසො අත්ථී, යො නිරවසෙසාවිජ්ජාසමුග්ග්‍යානතෙන න පභීයතීති. අථ වා සකලකුසලධම්මප්පත්තියා, සංසාරනිවත්තියා ච විජ්ජා විය නිරවසෙසාකුසලධම්මප්පත්තියා, සංසාරප්පවත්තියා ච අවිජ්ජායෙව පධානකාරණන්ති තබ්බිසාතවචනෙනෙව සකලසංකිලෙසසමුග්ග්‍යානවචනසිද්ධිතො සොයෙවෙකො ගය්හතීති. අථ වා සකලසංකිලෙසධම්මානං මුද්ධභූතත්තා අවිජ්ජාය තං සමුග්ග්‍යානොයෙවෙකො ගය්හති. යථාහ —

“අවිජ්ජා මුද්ධාති ජානාහි, විජ්ජා මුද්ධාධිපාතිනී;
සද්ධාසතිසමාධීහි, ඡන්දවීරියෙන සංයුතා”ති. (සු. නි. 1032; වුළ. නි. 51);

සනරාමරලොකගරුන්ති ඵත්ථ පන පයමපකතියා අවිභාගෙන සත්තොපි නරොති වුවවති, ඉධ පන දුතියපකතියා මනුෂ්‍යපුරිසොයෙව, ඉතරථා ලොකසද්දස්ස අවත්තබ්බතා සියා. “යථා හි පයමපකතීභූතො සත්තො ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨෙන පුරෙ උච්චට්ඨානෙ සෙති පවත්තතීති පුරිසොති වුවවති, ඵචං ජෙට්ඨභාවං නෙතීති නරොති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො මාතුජෙට්ඨහගිනීනං පිතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව හත්තුභූතො

ඉතරාස”න්ති (වි. අට්ඨ. 43-46) නාවාවිමානවණ්ණනායං වුත්තං. එකසෙසප්පකප්පනෙන පුපුච්චනන්තවිග්ගහෙන වා නරා, මරණං මරො, සො නත්ථි යෙසන්ති අමරා, සහ නරෙහි, අමරෙහි වාති සනරාමරො.ගරති උග්ගච්ඡති උග්ගතො පාකටො භවතීති ගරු, ගරසද්දො හි උග්ගමෙ. අපිච පාසාණච්ඡන්තං විය භාරියට්ඨෙන “ගරු”ති වුච්චති.

මාතාපිතාවරියෙසු, දුජ්ජරෙ අලහුමිහි ව;
මහන්තෙ වුග්ගතෙ චෙව, නිෂේකාදිකරෙසු ව;
තථා වණ්ණවිසෙසෙසු, ගරුසද්දො පවත්තති.

ඉධ පන සබ්බලොකාවරියෙ තථාගතෙ. කෙච් පන “ගරු, ගරුති ව ද්විධා ගහෙත්වා භාරියවාචකත්තෙ ගරුසද්දො, ආචරියවාචකත්තෙ තු ගරුසද්දො”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. පාලිවිසයෙ හි සබ්බෙසම්පි යථාවුත්තානමත්ථානං වාචකත්තෙ ගරුසද්දොයෙවිච්ඡිතබ්බො අකාරස්ස ආකාරභාවෙන “ගාරව”න්ති තද්ධිතන්තපදස්ස සවුද්ධිකස්ස දස්සනතො. සක්කතභාසාවිසයෙ පන ගරුසද්දොයෙවිච්ඡිතබ්බො උකාරස්ස වුද්ධිභාවෙන අඤ්ඤථා තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතොති. සනරාමරො ව සො ලොකො වාති සනරාමරලොකො, තස්ස ගරුති තථා, තං සනරාමරලොකගරුං. “සනරමරුලොකගරු”න්තිපි පදන්ති, තද්ධි අරියාගාථත්තා වුත්තිලක්ඛණතො, අත්ථතො ව යුත්තමෙව. අත්ථතො හි දීඝායුකාපි සමානා යථාපරිච්ඡේදං මරණසභාවත්තා මරුති දෙවා වුච්චන්ති. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය තද්ධිසිට්ඨසත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහතාය භගවතො උපකාරකතං දස්සෙති. නනු චෙත්ථ දෙවමනුස්සා පධානභූතා, අථ කස්මා තෙසං අප්පධානතා නිද්දිසියතීති? අත්ථතො පධානතාය ගහෙතබ්බත්තා. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති සද්දක්කමානුසාරෙන පධානාපධානභාවො න චොදෙතබ්බො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි අප්පධානං විය නිද්දිසියති යථා තං “සරාජිකාය පරිසායා”ති, තස්මා සබ්බත්ථ අත්ථතොව අධිප්පායො ගවෙසිතබ්බො, න ඛ්‍යඤ්ජනමත්තෙන. යථාහු පොරාණා –

“අත්ථඤ්ඤි නාටො සරණං අවොච,
න ඛ්‍යඤ්ජනං ලොකහිතො මහෙසි.
තස්මා අකත්වා රතිමක්ඛරෙසු,
අත්ථෙ නිවෙසෙය්‍යා මතිං මතිමා”ති. (කඬ්ඛා. අට්ඨ. පඨමපාරාජිකකණ්ඩවණ්ණනා);

කාමඤ්ඤෙත්ථ සත්තසඬ්ඛාරභාජනවසෙන තිව්ධො ලොකො, ගරුභාවස්ස පන අධිප්පෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලොකවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි, තබ්බිපාකො වාති ලොකො, දස්සනත්ථෙ ව ලොකසද්දම්ච්ඡන්ති සද්දවිදු. අමරග්ගහණෙන චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා

අධිප්පෙතා. අපරො නයො – සමුහත්ථො එත්ථ ලොකසද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති පඤ්ඤාපීයතීති කත්වා. සහ නරෙහිති සනරා, තෙයෙව අමරාති සනරාමරා, තෙසං ලොකො තථා, පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අමරසද්දෙන චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා විය විසුද්ධිදෙවාපි සඬගය්හන්ති. තෙපි හි පරමත්ථතො මරණාභාවතො අමරා. ඉමස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ නරාමරානමෙව ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157, 255). තථා හි සබ්බානත්ථපරිභානපුබ්බඬගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා, සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තමුපකාරිතාය අපරිමිතනිරුපමප්පභාවගුණසමඬගිතාය ව සබ්බසත්තූත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමමනඤ්ඤසාධාරණං ගාරවට්ඨානන්ති. කාමඤ්ච ඉත්ථිනම්පි තථාඋපකාරත්තා භගවා ගරුයෙව, පධානභූතං පන ලොකං දස්සෙතුං පුරිසලිඬගෙන චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නෙරුත්තිකා පන අවිසෙසනිවර්තට්ඨානෙ තථා නිද්දිට්ඨමිච්ඡන්ති යථා “නරා නාගා ව ගන්ධබ්බා, අභිවාදෙත්වාන පක්කමු”න්ති (අප. 1.1.48). තථා චාහු –

“නපුංසකෙන ලිඬගෙන, සද්දොදාහු පුමෙන වා;
නිද්දිස්සතීති ඤාතබ්බමවිසෙසවිනිච්ඡතෙ”ති.

වන්දෙති එත්ථ පන –

වත්තමානාය පඤ්චමායං, සත්තමාසද්දෙව විහත්තියං;
එතෙසු තීසු යානෙසු, වන්දෙසද්දො පවත්තති.

ඉධ පන වත්තමානායං අඤ්ඤාසමසම්භවතො. තත්ථ ව උත්තමපුරිසවසෙනත්ථො ගහෙතබ්බො “අහං වන්දාමි”ති. නමනථුතියත්ථෙසු ව වන්දසද්දමිච්ඡන්ති ආවරියා, තෙන ව සුගතපදං, නාථපදං වා අප්ඤ්ඤාහරිත්වා යොජෙතබ්බං. සොභනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. ගමනඤ්චෙත්ථ කායගමනං, ඤාණගමනඤ්ච, කායගමනම්පි විනෙයාජනොපසඬකමනං, පකතිගමනඤ්චාති දුබ්බිධං. භගවතො හි විනෙයාජනොපසඬකමනං එකන්තෙන තෙසං හිතසුඛනිප්ථාදනතො සොභනං, තථා ලක්ඛණානුබ්බාසද්දනපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිතබලිතානුකඬ්ඨනනිප්පිළනුක්කුටික-කුටිලාකුලතාදිදොසරහිත-මවහසිතරාජහංස- වසභවාරණමිගරාජගමනං පකතිගමනඤ්ච, විමලවිපුලකරුණාසතිවීරියාදිගුණවිසෙසසහිතම්පි ඤාණගමනං අභිනිහාරතො පටියාය යාව මහාබොධි, තාව නිරවජ්ජතාය සොභනමෙවාති. අථ වා “සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. යො හි ගත්තත්ථො, සො බුද්ධයත්ථො. යො ව බුද්ධයත්ථො, සො ගත්තත්ථොති. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතමාපාදෙන්තො සම්මා

ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා
ගතො අධිගතොති සුගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං
භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො, අයඤ්චත්ථො
‘සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න
පච්චෙති න පච්චාගච්ඡති’ති (මහානි. 38; චූළනි. 27) සුගතොතිආදිනා
නිද්දෙසනයෙන විභාවෙතබ්බො.

අපරො නයො – සුන්දරං සම්මාසම්බොධිං, නිබ්බානමෙව වා ගතො
අධිගතොති සුගතො. භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං යථාරහං කාලයුත්තමෙව
වාචං විනෙය්‍යානං සම්මා ගදතීති වා සුගතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා,
තං සුගතං. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බාති ගතියො,
උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිභෙදෙන පඤ්චවිධා, සකලස්සාපි
භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන
නිවත්තිතත්තා පඤ්චහිපි තාහි විසංයුත්තො හුත්වා මුත්තොති ගතිවිමුත්තො.
උද්ධමුද්ධභවගාමිතො හි දෙවා තංතංකම්මවිපාකදානකාලානුරූපෙන තතො
තතො භවතො මුත්තාපි මුත්තමත්තාව, න පන විසඤ්ඤාගවසෙන මුත්තා,
ගතිපරියාපන්නා ච තංතංභවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගෙන අනිවත්තිතත්තා,
න තථා භගවා. භගවා පන යථාමුත්තජ්ජකාරොන විසංයුත්තො හුත්වා
මුත්තොති. තස්මා අනෙත භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං
දස්සෙති. යතො ච භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති වුවිචති. තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තනකානඤ්ඤි කම්මකිලෙසානං මහාබොධිමූලෙයෙව
අග්ගමග්ගෙන පහීනත්තා නත්ථි භගවතො තංතංගතිපරියාපන්නතාති
අච්චන්තමෙව භගවා
සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණධර්මසත්තවාසසත්තනිකායෙහි පරිමුත්තොති.
අථ වා කාමං සඋපාදිසෙසායපි නිබ්බානධාතුයා තාහි ගතීහි විමුත්තො, එසා
පන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති එත්ථෙවන්තොගධාති ඉමිනා
පදෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයාව ථොමෙතීති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ පන අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්තිවසෙන ද්විභාකාරෙහි
භගවතො ථොමනා කතා භොති. තෙසු අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමො, සහ
වාසනාය කිලෙසානමච්චන්තජ්ජහානං, අනුපාදිසෙසනිබ්බානජ්ජත්ති ච
අත්තහිතසම්පත්ති නාම, ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස පන
සබ්බදුක්ඛනිය්‍යානිකධම්මදෙසනාපයොගතො දෙවදත්තාදීසුපි
විරුද්ධසත්තෙසු නිව්චං හිතජ්ඣාසයතා, විනිතබ්බසත්තානං
ඤ්ඤාණපරිපාකකාලාගමනඤ්ච ආසයතො පරහිතපටිපත්ති නාම. සා පන
ආසයපයොගතො දුට්ඨා, පරහිතපටිපත්ති තිට්ඨා ච අත්තහිතසම්පත්ති ඉමාය

ගාථාය යථාර්ථං පකාසිතා භොති. “කරුණාසීතලහදය”න්ති හි එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මා ගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුක්ත”න්ති එතෙහි, චතුසච්චපටිවෙධන්ථෙත ච සුගතසද්දෙන තිවිධාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨට්ඨෙත පන තෙන, “සනරාමරලොකගරු”න්ති ච එතෙන සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්ති, පරහිතපටිපත්ති ච පකාසිතා භොති.

අථ චා භෙතුඵලසත්තුපකාරවසෙන තීභාකාරෙහි ථොමනා කතා. තත්ථ භෙතු නාම මහාකරුණාසමායොගො, බොධිසම්භාරසම්භරණඤ්ච, තදුභයම්පි පටිමපදෙන යථාරුතතො, සාමත්ථියතො ච පකාසිතං. ඵලං පන ඤාණජපහානආනුභාවරූපකායසම්පදාවසෙන චතුබ්බිධං. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානං මග්ගඤාණං, තම්මුලකානි ච දසබ්බලාදිඤාණානි ඤාණසම්පදා, සවාසනසකලසංකිලෙසානමච්චන්තමනුජ්ජාදධම්මතාපාදනං පහානසම්පදා, යථිච්ඡිතනිජ්ජාදනෙ ආධිපච්චං ආනුභාවසම්පදා, සකලලොකනායනාහිසෙකභූතා පන ලක්ඛණානුබ්බාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතා අත්තභාවසම්පත්ති රූපකායසම්පදා. තාසු ඤාණජපහානසම්පදා දුතියපදෙන, සච්චපටිවෙධන්ථෙත ච සුගතසද්දෙන පකාසිතා, ආනුභාවසම්පදා තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා සොහනකායගමනත්ථෙත සුගතසද්දෙන ලක්ඛණානුබ්බාඤ්ජනපාරිපූරියා විනා තදභාවතො. යථාචුත්තා දුට්ඨාපි පරහිතපටිපත්ති සත්තුපකාරසම්පදා, සා පන සම්මා ගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පකාසිතාති වෙදිතබ්බා.

අපිච ඉමාය ගාථාය සම්මාසම්බොධි තම්මුල - තජ්ජපටිපත්තියාදයො අනෙකෙ බුද්ධගුණා ආචරියෙන පකාසිතා භොත්ති. එසා හි ආචරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනචි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනං. කථං? “කරුණාසීතලහදය”න්ති හි එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬ්ඨකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනීභාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිමධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති. සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානාඤ්චි අග්ගමග්ගඤාණං, අග්ගමග්ගඤාණපදට්ඨානාඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුච්චති. සම්මා ගමනත්ථෙත සුගතසද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති

ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛත්තකිලමථානුයොගසස්සතුච්ඡෙදාහිති වෙසාදිඅත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො, ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා පධානාජ්ජපධානජ්ජපහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසත්තාරණඤ්චෙත්ථ පධානං, තදඤ්ඤමජ්ජපධානං. තෙසු ච පධානෙන පයොජනෙන පරහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං,

තදුභයෙන ච අත්තභිතපටිපන්නාදීසු චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං පකාසෙති. තෙන ච අනුත්තරං දක්ඛිණෙයාභාවං, උත්තමඤ්ච වන්දනීයභාවං, අත්තනො ච වන්දනාය ඛෙත්තභිගතභාවං විභාවෙති.

අපිච කරුණාග්ගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගතභාවජ්ජත්තාසාධාරණගුණදීපනතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදට්ඨානමග්ගඤ්ඤාණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තදුභයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු” ත්තිආදිනා විපඤ්චීයතීති. කරුණාග්ගහණෙන ච නිරුපක්කිලෙසමුපගමනං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤාය අනතිධාවනං. සභාවානවබ්බාධෙන හි ධම්මානං සභාවං අතිධාවිත්වා සත්තාදිපරාමසනං හොති. තථා කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන තීසු කාලෙසු අජ්ජපිහතඤ්ඤාණං, චතුසච්චඤ්ඤාණං, චතුපට්ඨසම්භිදාඤ්ඤාණං, චතුචෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං, කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගභිතත්තා සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණානි, දස බලානි, චුද්දස චුද්ධගුණා, සොළස ඤ්ඤාණවර්යා, අට්ඨාරස චුද්ධධම්මා, චතුචත්තාරිස ඤ්ඤාණචත්ථුනි, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණචත්ථුනිති ඵවමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපහදානං වසෙන ඤ්ඤාණචාරං දස්සෙති. තථා කරුණාග්ගහණෙන චරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාග්ගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාග්ගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාග්ගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන කතඤ්ඤාතා. කරුණාග්ගහණෙන අපරන්තපතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අනත්තන්තපතා. කරුණාග්ගහණෙන වා චුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාග්ගහණෙන චුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාග්ගහණෙන පරසන්තාරණං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අත්තසන්තාරණං. තථා කරුණාග්ගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගචිත්තතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තචිත්තතා දස්සිතා හොති සබ්බෙසඤ්ච චුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තත්තිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරි කරණීයාභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති. තථා කරුණාග්ගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බභිගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො හොති. කරුණානිදානඤ්ඤි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිජ්ජවත්තිතො, සා ච ක්කානත්තයසම්පයොගිනීති, පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බචුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති ඵවම්පි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්යාණා සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති

නයනො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසනො බුද්ධගුණානං
දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගාහණං, අඤ්ඤාතා කො නාම සමත්ථො
භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසනො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤාමභාසමානො.
බ්බෙයං කප්පො චිරදීඝමත්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙයං තථාගතස්සා”ති.

තෙනෙව ව ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි බුද්ධගුණපරිච්ඡේදනං
පති භගවතා අනුයුත්තෙන “නො හෙතං භන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්වා “අපි ව
මෙ භන්තෙ ධම්මත්ථයො විදිතො”ති සම්පසාදනීයසුත්තෙ වුත්තං.

එවං සඬ්ඛෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවතො
ථොමනාපුබ්බිගමං පණාමං කත්වා ඉදානි සද්ධම්මස්සාපි
ථොමනාපුබ්බිගමං පණාමං කරොන්තො “බුද්ධොපි”ති ආදිමාහ. තත්ථායං
සහ පදසම්බන්ධෙන සඬ්ඛෙපත්ථො -
යථාචුත්තවිවිධගුණගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි යං අරියමග්ගසඬ්ඛාතං
ධම්මං, සහ පුබ්බභාගපටිපත්තිධම්මෙන වා අරියමග්ගභූතං ධම්මං භාවෙත්වා
වෙව යං ඵලනිබ්බානසඬ්ඛාතං ධම්මං, පරියත්තිධම්මපටිපත්තිධම්මෙහි වා
සහ ඵලනිබ්බානභූතං ධම්මං සවිජ්ඣත්වා ව සම්මාසම්බොධිසඬ්ඛාතං
බුද්ධභාවමුපගතො, චිත්තමලමනුත්තරං තං ධම්මම්පි වන්දෙති.

තත්ථ බුද්ධසද්දස්ස තාව “බුද්ධකිංසා සච්චානීති බුද්ධො. බොධෙනා
පජායාති බුද්ධො”ති ආදිනා නිද්දෙසනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා
අග්ගමග්ගඤ්ඤාණාධිගමෙන සවාසනාය සම්මොහනිද්දාය
අවචන්තවිගමනතො,
අපරිමිතගුණගුණාලඬ්ඛකතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පත්තියා විකසිතභාවතො ව
බුද්ධවාති බුද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සවිපි
ඤ්ඤාධම්මස්ස අනවබුද්ධස්ස අභාවෙන ඤ්ඤාධිසෙසස්ස
කම්මභාවාගහණතො කම්මවචනිච්ජායාභාවෙන අවගමනත්ථවසෙන
කත්තුනිද්දෙසොව ලබ්භති, තස්මා බුද්ධවාති බුද්ධොතිපි වත්තබ්බො.
පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙතබ්බස්ස නිප්පදෙසතාව විඤ්ඤායති යථා
“දික්ඛිතො න දදාති”ති. එවඤ්ඤා කත්වා කම්මවිසෙසානපෙක්ඛා කත්තරි
එව බුද්ධසද්දස්සිද්ධි වෙදිතබ්බො, අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො
සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය
විහන්තිද්ධස්සනිරවසෙසකිලෙසොමභාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරි
මෙයාගුණගුණාධාරො ඛන්ධසන්තානො බුද්ධො, යථාහ -

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියතො පුබ්බෙ
අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුද්ධි, තත්ථ ව

සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192; චූළනි. 97; පටි. ම. 161).

අපිසද්දො සම්භාවනෙ, තෙන එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා ඊදිසං ධම්මං භාවෙත්වා, සච්ඡිකත්වා ච බුද්ධභාවමුපගතො, කා නාම කථා අඤ්ඤාසං සාවකාදිභාවමුපගමනෙති ධම්මෙ සම්භාවනං දීපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. යෙන හි නිමිත්තභූතෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානෙන අග්ගමග්ගඤාණෙන, අග්ගමග්ගඤාණපදට්ඨානෙන ච සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන භගවති “බුද්ධො”ති නාමං, තදාරම්මණඤ්ච ඤාණං පවත්තති, තමෙවිධ “භාවො”ති වුවවති. භවන්ති බුද්ධිසද්දා එතෙනාති හි භාවො. තථා හි වදන්ති –

“යෙන යෙන නිමිත්තෙන, බුද්ධි සද්දො ව වත්තතෙ;
තංතංනිමිත්තකං භාවපච්චයෙහි උදිරිත”න්ති.

භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා, වඩ්ඪෙත්වා වා. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. චෙව-සද්දො ව-සද්දො ව තදුභයත්ථ සමුච්චයෙ. තෙන හි සද්දද්වයෙන න කෙවලං භගවා ධම්මස්ස භාවනාමත්තෙන බුද්ධභාවමුපගතො, නාපි සච්ඡිකිරියාමත්තෙන, අථ බො තදුභයෙනෙවාති සමුච්චිතොති. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස “බුද්ධභාව”න්ති පදෙන සම්බන්ධො. විතමලන්ති එත්ථ විරහවසෙන එති පවත්තතීති විතො, මලතො විතො, විතං වා මලං යස්සාති විතමලො, තං විතමලං. “ගතමල”න්තිපි පාඨො දිස්සති, එවං සති සඋපසග්ගො විය අනුපසග්ගොපි ගතසද්දො විරහත්ථවාචකො වෙදිතබ්බො ධාතුනමනෙකත්ථත්තා. ගච්ඡති අපගච්ඡතීති හි ගතො, ධම්මො. ගතං වා මලං, පුරිමනයෙන සමාසො. අනුත්තරන්ති උත්තරවිරහිතං. යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො, සංසාරතො ච අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො, නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො. තප්පකාසනත්තා, සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායස්ස ච ලබ්භමානත්තා පරියත්තිධම්මොපි ඉධ සඬගහිතො. තථා හි “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡි, තිණි පිටකානි සම්මසී”ති ච අට්ඨකථායං වුත්තං, තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වා”ති ච වුත්තත්තා භාවනාසච්ඡිකිරියායොග්‍යතාය බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගඅධිසීලසික්ඛාදයොපි ඉධ සඬගහිතාහි වෙදිතබ්බා. තාපි හි විගතපටිපක්ඛතාය විතමලො, අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා ව. කථං පන තා භාවෙත්වා, සච්ඡිකත්වා ච භගවා බුද්ධභාවමුපගතොති? වුවවතෙ – සත්තානඤ්ඤි සංසාරවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය [නිස්සරණත්ථාය (පණ්ණාස ටි.) නිස්සරණෙ (කත්ථවි)] කතමභාහිනීභාරො මහාකරුණාධිවාසනපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාවිසෙසපරියොදාතනිම්මලානං දානදමසඤ්ඤමාදීනං උත්තමධම්මානං කප්පානං සතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬබ්බොය්‍යානි

සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසං භාවනාසව්ඡිකිරියාහි කම්මාදීසු අධිගතවසිභාවො අවිජරියාවිත්තෙයාමභානුභාවො අධිසීලාධිවිත්තානං පරමුක්කං සපාරමිජ්ජත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිසංඛාතං බුද්ධභාවමූපගතොති.

ඉමාය පන ගාථාය විජ්ජාවිමුත්තිසම්පදාදීහි අනෙකෙහි ගුණෙහි යථාරහං සද්ධම්මං ථොමෙති. කථං? එත්ථ හි “භාවෙත්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ථොමෙති, “සව්ඡිකත්වා”ති එතෙන විමුත්තිසම්පදාය. තථා පයමෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පයමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අථ වා පයමෙන බයඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුජ්ජාදඤාණභාවෙන. පයමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන චජිරුපමතාය. පයමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පයමෙන නියානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පයමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසංඛිතභාවෙන. පයමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පයමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති, “සව්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පයමෙන අකාලිකතාය, දුතියෙන එහිපස්සිකතාය. පයමෙන වා ඔපනෙයයිකතාය, දුතියෙන පච්චත්තංවෙදිතබ්බතාය. පයමෙන වා සහ පුබ්බභාගසීලාදීහි සෙක්ඛෙහි සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙහි, දුතියෙන සහ අසංඛිතධාතුයා අසෙක්ඛෙහි ධම්මං ථොමෙති.

“වීතමල”න්ති ඉමිනා පන සංකිලෙසාභාවදීපනෙන විසුද්ධතාය ධම්මං ථොමෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන පරිපුණ්ණතාය. පයමෙන වා පභානසම්පදාය, දුතියෙන සභාවසම්පදාය. පයමෙන වා භාවනාඵලයොග්ගතාය. භාවනාගුණෙන හි සො සංකිලෙසමලසමුග්ගාතකො, තස්මානෙන භාවනාකිරියාය ඵලමාහ. දුතියෙන සව්ඡිකිරියාඵලයොග්ගතාය. තදුත්තරිකරණීයාභාවතො හි අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරභාවො සව්ඡිකිරියානිබ්බත්තිතො, තස්මානෙන සව්ඡිකිරියාඵලමාහාති.

එවං සංඛිතපෙනෙව සබ්බසද්ධම්මගුණෙහි සද්ධම්මස්සාපි ථොමනාපුබ්බඨගමං පණාමං කත්වා ඉදානි අරියසංඝස්සාපි ථොමනාපුබ්බඨගමං පණාමං කරොත්තො “සුගතස්ස ඔරසාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනිද්දෙසො, “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධකිත්තබ්බො. උරසි භවා, ජාතා, සංවුද්ධා වා ඔරසා, අත්තපො ඛෙත්තපො අත්තෙවාසිකො දිත්තකොති චතුබ්බිධෙසු පුත්තෙසු අත්තජා, තංසරික්ඛතාය පන අරියපුග්ගලා “ඔරසා”ති වුව්චන්ති. යථා හි මනුස්සානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතුසන්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසභාගිතො භොන්ති, එවමෙනෙපි සද්ධම්මසවනන්තෙ අරියාය ජාතියා

ජාතකාය හගවතො සන්තකස්ස විමුත්තිසුඛස්ස ධම්මරත්නස්ස ව දායජ්ජස්ස විසෙසභාගිනොති. අථ වා හගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා, ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා හගවතො උරෙ වායාමජනිතාභිජාතකාය සදිසකප්පනමන්තරෙන නිජ්ජරියායෙනෙව “ඔරසා”ති වත්තඛිඛතමරහන්ති. තථා හි තෙ හගවතා ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිඔලොකනෙන, වජ්ජානුවිත්තනෙන ව හදයෙ කත්වා වජ්ජතො නිවාරෙන්වා අනවජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙන්තෙන සීලාදිධම්මසර්වපොසනෙන සංවඩ්ඨාපිතා. යථාහ හගවා ඉතිවුත්තකෙ “අහමස්මි භික්ඛවෙ බ්‍රාහ්මණො...පෙ.... තස්ස මෙ තුම්හෙ පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා”තිආදි (ඉතිවු. 100). නනු සාවකදෙසිතාපි දෙසනා අරියභාවාවහාති? සච්චං, සා පන තම්මුලිකත්තා, ලක්ඛණාදිවිසෙසභාවතො ව “හගවතො ධම්මදෙසනා” ඉච්චෙව සඬ්ඛාං ගතා, තස්මා හගවතො ඔරසපුත්තභාවොයෙව තෙසං වත්තඛිඛොති, එතෙන චතුඛිඛිධෙසු පුත්තෙසු අරියසඬ්ඝස්ස අත්තප්පුත්තභාවං දස්සෙති. අත්තතො කුලං පුනෙන්ති සොධෙන්ති, මාතෘපිතුනං වා හදයං පුරෙන්ති පුත්තා, අත්තජාදයො. අරියා පන ධම්මතන්තිවිසොධනෙන, ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා චිත්තාරාධනෙන ව තජ්ජටිභාගතාය හගවතො පුත්තා නාම, තෙසං. තස්ස “සමුහ”න්ති පදෙන සම්බන්ධො.

සංකිලෙසනිමිත්තං හුත්වා ගුණං මාරෙති විබාධනීති මාරො, දෙවපුත්තමාරො. සිනාති පරෙ ඛන්ධති එතායාති සෙනා, මාරස්ස සෙනා තථා, මාරඤ්ච මාරසෙනඤ්ච මට්ඨෙන්ති විලොට්ඨෙන්ති මාරසෙනමට්ඨනා, තෙසං. “මාරමාරසෙනමට්ඨනාන”න්ති හි වත්තඛිඛෙපි එකදෙසසරූපෙකසෙසවසෙන එවං වුත්තං. මාරසද්දසන්තිධානෙන වා සෙනාසද්දෙන මාරසෙනා ගහෙතඛිඛා, ගාථාඛන්ධවසෙන චෙත්ථ රස්සො. “මාරසෙනමද්දනාන”න්තිපි කත්ථවි පායො, සො අයුත්තොව අරියාජාතිකත්තා ඉමිස්සා ගාථාය. නනු ව අරියසාවකානං මග්ගාධිගමසමයෙ හගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො වා මාරසෙනා වා න අපසාදෙති, අථ කස්මා එවං වුත්තන්ති? අපසාදෙනඛිඛභාවකාරණස්ස විමථිතත්තා. තෙසඤ්චි අපසාදෙනඛිඛතාය කාරණෙ සංකිලෙසෙ විමථිතෙ තෙපි විමථිතා නාම භොන්තිති. අථ වා ඛන්ධාභිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සාපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො ඉධ “මාරසෙනා”ති වුච්චති යථාහ හගවා –

“කාමා තෙ පයමා සෙනා, දුතියා අරති වුච්චති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, චතුත්ථි තණ්හා පවුච්චති.

පඤ්චමං ථිනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භීරු පවුච්චති;
සත්තමි විචිකිච්ඡා තෙ, මක්ඛො ථම්මො තෙ අට්ඨමො.

ලාභො සිලොකො සක්කාරො,

මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසො;
 යො චත්තානං සමුක්කංසෙ,
 පරෙ ච අවජානති.

එසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්භස්සාහිප්පහාරිනී;
 න නං අසුරො ජිනාති, ජෙත්වා ච ලහතෙ සුඛ්'න්ති. (සු. නි. 438;
 මහානි. 28; චූළනි. 47);

සා ච තෙහි අරියසාවකෙහි දියඬිසසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා චා කිලෙසවාහිනී සතිධම්මවිචයවීරියසමථාදිගුණපහරණීහි ඔධිසො මජ්ඣිකා, විද්ධංසිකා, විහතා ච, තස්මා “මාරසෙනමථනා”ති වුවුවන්ති. විලොථනඤ්චෙත්ථ විද්ධංසනං, විහනනං චා. අපිච ඛන්ධාහිසඬිඛාරමච්චුදෙවපුත්තමාරානං තෙසං සභායභාවුපගමනතාය සෙනාසඬිඛාතස්ස කිලෙසමාරස්ස ච මථනතො “මාරසෙනමථනා”තිපි අත්ථො ගහෙනඛිබ්බො. එවඤ්ච සති පඤ්චමාරනිම්මථනභාවෙන අත්ථො පරිපුණ්ණො භොති. අරියසාවකාපි හි සමුදයප්පහානපරිඤ්ඤාවසෙන ඛන්ධමාරං, සභායවෙකල්ලකරණෙන සබ්බථා, අප්පචත්තිකරණෙන ච අහිසඬිඛාරමාරං, බලවිධමනවිසයාතික්කමනවසෙන මච්චුමාරං, දෙවපුත්තමාරඤ්ච සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන සබ්බසො අප්පචත්තිකරණෙන කිලෙසමාරං මථෙන්නීති, ඉමිනා පන තෙසං ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණං, තීසු පුත්තෙසු ච අනුජාතනං දස්සෙති. මාරසෙනමථනතාය හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා, අනුජාතා චාති.

අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡෙදො, තෙනසතිපි තෙසං තංතංහෙදෙන අනෙකසතසහස්සසඬිඛාහෙදෙ අරියභාවකරමග්ගඵලධම්මහෙදෙන ඉමං ගණනපරිච්ඡෙදං නාතිචත්තන්ති මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවානතිචත්තනතොති දස්සෙති. පි-සද්දො, අපි-සද්දො චා පදලිලාදිනා කාරණෙන අට්ඨානෙ පයුත්තො, සො “අරියසඬිස”න්ති එත්ථ යොජෙතඛිබ්බො, තෙන න කෙවලං බුද්ධධම්මෙයෙව, අථ බො අරියසඬිසමිපිති සමිපිණ්ඨෙති. යදිපි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි නත්ථි අවයවං උපාදාය සමුදායස්ස චත්තඛිබ්බන්තා, අවිඤ්ඤායමානසමුදායං පන විඤ්ඤායමානසමුදායෙන විසෙසිතුමරහතීති ආහ “අට්ඨන්තමිපි සමුහ”න්ති, එතෙන “අරියසඬිස”න්ති එත්ථ න යෙන කෙනචි සණ්ඨානාදිනා, කායසාමග්ගියා චා සමුදායභාවො, අපි තු මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවෙනෙචාති විසෙසෙති. අවයවමෙව සමිපිණ්ඨෙත්වා උභිතඛිබ්බො විතක්කෙතඛිබ්බො, සංඋභතීතඛිබ්බො චා සඬිසට්ඨතඛිබ්බොති සමුහො, සොයෙව සමොහො වචනසිලිට්ඨතාදිනා. ද්විධාපි හි පාඨො යුජ්ජති. ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ච ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිනායෙන. අථ චා සදෙවකෙන ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො උපගන්තඛිබ්බතො, උපගතානඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතො, සමග්ගං චා කම්මං සමුදායවසෙන සමුපගතොති සඬිසො, අරියානං සඬිසො,

අරියො ව සො සඤ්ඤා ව යථාචුත්තනයෙනාති වා අරියසඤ්ඤා, තං අරියසඤ්ඤං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්නානම්පි සමධිගමො සඤ්ඤානාධිනොති අරියසඤ්ඤස්ස බහුපකාරතං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති චුත්තං. අවස්සඤ්ඤායමත්ථො සම්පට්ඨිතබ්බො විනයට්ඨකථාදීසුපි (පාරා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) තථා චුත්තත්තා. කෙච්ඡන පුරිමගාථාසුපි තං පදමානෙත්වා යොජෙත්ති, තදයුත්තමෙව රත්තත්තයස්ස අසාධාරණගුණප්පකාසනට්ඨානත්තා, යථාචුත්තකාරණස්ස ච සබ්බෙසම්පි සංවණ්ණනාකාරානමධිප්පෙතත්තාති.

ඉමාය පන ගාථාය අරියසඤ්ඤස්ස පභවසම්පදා පභානසම්පදාදයො අනෙකෙ ගුණා දස්සිතා භොන්ති. කථං? “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති හි එතෙන අරියසඤ්ඤස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති සම්මාසම්බුද්ධපභවතාදීපනතො. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන පභානසම්පදං සකලසංකිලෙසප්පභානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසඤ්ඤ”න්ති එතෙන සභාවසම්පදං සබ්බසඤ්ඤානං අග්ගභාවදීපනතො. අථ වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසඤ්ඤස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං. “මාරසෙනමථනාන”න්ති සම්මාඋජුඤ්ඤායසාමිපිපට්පන්නභාවදීපනං. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං. “අරියසඤ්ඤ”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛන්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඤ්ඤස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දස්සෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන අභිනීහාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගසම්මාපට්පත්තිං දස්සෙති. කතාභිනීහාරා හි සම්මාපට්පන්නා මාරං, මාරසෙනං වා අභිවිජිනන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන විද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං දස්සිතත්තා. “අරියසඤ්ඤ”න්ති එතෙන අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛන්තභාවස්ස දස්සිතත්තා. සරණගමනඤ්ඤව සාවකානං සබ්බගුණස්ස ආදි, සපුබ්බභාගපට්පදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො පරියොසානන්තිආදිමජ්ඣිකාපරියොසානකල්‍යාණා සඤ්ඤාපතො සබ්බෙපි අරියසඤ්ඤාදිගුණා දස්සිතා භොන්තිති.

එවං ගාථාත්තයෙන සඤ්ඤාපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රත්තත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තං නිපට්ඨකාරං යථාධිප්පෙතපයොජනෙ පරිණාමෙත්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉති-සද්දො නිදස්සෙන. තෙන ගාථාත්තයෙන යථාචුත්තනයං නිදස්සෙති. මෙති අත්තානං කරණවචනෙන කත්තුභාවෙන නිද්දිසති. තස්ස “යං පුඤ්ඤං මයා ලද්ධ”න්ති පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො, සම්පදානනිද්දෙසො වා එසො, “අත්ථි”ති පාඨසෙසො, සාමිනිද්දෙසො වා “යං මම පුඤ්ඤං වන්දනාමය”න්ති. පසිදියතෙ පසන්නා, තාදිසා මති පඤ්ඤා, විත්තං වා

යස්සාති පසන්නමති, අඤ්ඤපදලිඬගප්පධානත්තා ඉමස්ස සමාසපදස්ස “පසන්නමතිනො”ති වුත්තං. රතිං නයති, ජනෙති, වහතීති වා රතනං, සත්තවිධං, දසවිධං වා රතනං, තමිව ඉමානීති නෙරුත්තිකා. සදිසකප්පනමඤ්ඤත්‍ර පන යථාවුත්තවචනත්ථෙතෙව බුද්ධාදීනං රතනභාවො යුජ්ජති. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා (දී. නි. 1.157, 255) යථාභූතගුණො ආවජ්ජන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභූතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං භොති, න දොස...පෙ.... න මොහ...පෙ.... උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං භොති තථාගතං ආරබ්භ. උජුගතචිත්තො ඛො පන මහානාම අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රතනට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං අට්ඨකථාසු –

“චිත්තිකතං මහග්ගස්ඤ්ඤව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; උදාන. අට්ඨ. 47; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 1.226);

චිත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා සාතිසයතො බුද්ධාදීසුයෙව ලබ්භන්තීතිථාරොචිත් . රතනසුත්තවණ්ණනායං (බු.පා . අට්ඨ .6.3; සු .නි .යඅට්ඨ1.226) ගහෙතබ්බොථොඅයමත් . පන නිබ්බවනත්ථවසෙන න වුත්තො, අථ කෙනාති චෙ? ලොකෙ රතනසම්මතස්ස වත්ථුනො ගරුකාතබ්බතාදිඅත්ථවසෙනාති සද්දවිදුව රමනතොසාධුනඤ්ඤ ., සංසාරණ්ණවා ව තරණතො, සුගතිනිබ්බානඤ්ඤව නයනතො රතනං තුලාත්ථසමාසවසෙන, අලමතිපපඤ්ඤෙතපනෙනඵකසෙසපකප් ., පුට්ඨවචනනිබ්බවනෙන වා රතනානිණං සමුභොතිණ් ., තීණි වා සමාහටානි, තයො වා අවයවා අස්සාති තයං, රතනානමෙව තයං, නාඤ්ඤෙසන්ති රතනත්තයං. අවයවචිතිමුත්තස්ස පන සමුදායස්ස අභාවතො තීණි ඵව රතනානි තථා වුච්චන්ති, න සමුදායමත්තං, සමුදායාපෙක්ඛාය පන ඵකවචනං කතංදීයතෙවත් . වන්දනා, සාව වන්දනාමයං යථා දානමයං “ .නි .දී) තිත්”සීලමය3.305; ඉතිවු .60; නෙත්ති .33). වන්දනා චෙත්ථ කායවාචාවිත්තෙහි තිණ්ණං රතනානං ගුණනින්තතා, ථොමනා වාඅපිව . තනාය සහජාතාදොපකාරෙතො සා චෙතස්

මොතධම්පයුත්ඤ්ඤාසතිවීරියාදිසම්ඛාපඤ්ඤද් වන්දනා, තාය පකතන්ති වන්දනාමයං යථා ණමයංසොවණ් “ රුපියමයතිත්”, අත්ථතො පන යථාවුත්තවෙතනාවතයෙරතනත් ., රතනත්තයස්ස වා වන්දනාමයං

රතනත්තයවන්දනාමයං. පුජ්ජහවඵලනිබ්බත්තනනො පුඤ්ඤං නිරුත්තිනයෙන, අත්තනො කාරකං, සන්තානං වා පුනාති විසොධෙතීති පුඤ්ඤං, සකම්මකත්තා ධාතුස්ස කාරිතවසෙන අත්ථවිවරණං ලබ්භති, සද්දනිජ්ජත්ති පන සුද්ධවසෙනෙවාති සද්දවිදු.

තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්තානස්ස අත්තරෙ වෙමජ්ඣෙ ඵති ආගච්ඡතීති අත්තරායො, දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො. පණාමපයොජනෙ චුත්තවිධිතා සුට්ඨු විහතො විද්ධස්තො අත්තරායො අස්සාති සුවිහතත්තරායො. විහතනඤ්චෙත්ථ තදුජ්ජාදකහෙතුපරිහරණවසෙන තෙසං අත්තරායානමනුජ්ජත්තිකරණන්ති දට්ඨබ්බං. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා, තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං-සද්දෙන උද්දිට්ඨස්ස වන්දනාමයපුඤ්ඤස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

“තෙජො උස්සාහමන්තා ව, පභූ සත්තීති පඤ්චිමෙ;

‘ආනුභාවො’ති වුච්චන්ති, ‘පභාවො’ති ව තෙ වදෙ’ති. —

චුත්තෙසු හි අත්ථෙසු ඉධ සත්තියං වත්තති. අනු පුනජ්ජනං තංසමඬ්ඨිං භාවෙති වඬ්චෙතීති හි අනුභාවො, සොයෙව ආනුභාවොති උදානට්ඨකථායං, අත්ථතො පන යථාඋද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස පුරිමකම්මස්ස බලානුජ්ජදානවසසඬ්ඛාතා වන්දනාමයපුඤ්ඤස්ස සත්තියෙව, සා ව සුවිහතත්තරායතාය කරණං, හෙතු වා සම්භවති.

එත්ථ පන “පසන්නමතිනො”ති එතෙන අත්තනො පසාදසම්පත්තිං දස්සෙති. “රතනත්තයවන්දනාමය”න්ති එතෙන රතනත්තයස්ස ඛේත්තභාවසම්පත්තිං, තතො ව තස්ස පුඤ්ඤස්ස අත්තනො පසාදසම්පත්තියා, රතනත්තයස්ස ව ඛේත්තභාවසම්පත්තියාති ද්විභි අඬ්ගෙහි අත්ථසංවණ්ණනාය උපසාතකඋපද්දවානං විහතනෙ සමත්ථතං දීපෙති. චතුරඬ්ගසම්පත්තියා දානවෙතනා විය හි ද්වයඬ්ගසම්පත්තියා පණාමවෙතනාපි අත්තරායවිහනනෙන දිට්ඨධම්මිකාති.

එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තදපි සංවණ්ණෙතබ්බධම්මභාවෙන දස්සෙත්වා ගුණාහිත්ථවනවිසෙසෙන අහිත්ථවෙතුං “දීඝස්සා”තිආදිමාහ. අයඤ්චි ආවරියස්ස පකති, යදිදං තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි තෙසු තෙසු පපඤ්චසුද්ධිසාරත්ථපකාසනීමනොරථපුරණිඅට්ඨසාලිනීආදීසු යථාක්කමං “පරවාදමථනස්ස, ඤාණජ්ජහෙදජනනස්ස, ධම්මකට්ඨිකපුඬ්ගවානං විචිත්තපටිභානජනනස්ස,

තස්ස ගම්භිරඤාණෙහි, ඔගාළ්භස්ස අභිණ්භසො;

නානානයවිචිත්තස්ස, අභිධම්මස්ස ආදිතො’’ති. ආදිනා -

ථොමනා කතාථත් . දීඝස්සාති දීඝනාමකස්ස. දීඝසුත්තඛිකිත්තස්සාති දීඝෙහි අභිආයතවචනප්පබන්ධවන්තෙහි සුත්තෙහි ලක්ඛිතස්ස, අනෙන ති ’’දීඝො’’ සඤ්ඤායං ඉමස් ආගමස්ස අත්ථානුගතා සමඤ්ඤාති දස්සෙතිනනු ව . තානියෙවසුත් ආගමො, කථං සො තෙහි අඛිකියතීති? සච්චමෙතං පරමත්ථතො, පඤ්ඤත්තීතො පන සුත්තාති උපාදාය ආගමභාවස්ස පඤ්ඤත්තත්තා අවයවෙහි සුත්තෙහි අවයවිභූතො ආගමො අඛිකියති. යථෙව හි අත්ථබ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ ති වොහාරොන්’’තසුත්තං, එවං සුත්තසමුදායෙ ආගමවොහාරොතිථභාවතොපාදාදිනිපුණත්වසමුප්පට්ඨි . නිපුණස්ස. ආගච්ඡන්ති අත්තත්ථපරත්ථාදයො එත්ථ, එතෙන, එතස්මාති වා ආගමො, උත්තමට්ඨෙත, පත්ථනියට්ඨෙත ව සො වරොති ආගමවරො. අපිව ආගමසම්මතෙහි බාහිරකපවෙදිතෙහි

භාරතපුරාණකථානරසීහපුරාණකථාදීහි වරොතිපි ආගමවරො, තස්ස . ධාධානමනුබුද්බුද් බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගම්ම පටිච්චද්ධසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා, තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන, ගුණසංවණ්ණනාවසෙන ව සංවණ්ණිතොති තථාධා ධා ව අනුබුද්ධථ වා බුද්ධං ව, තෙහි සංවණ්ණිතො යථාචුත්තනයෙනාති තථා, තස්ස . කමොණනාක්ථසංවණ්ණි පිටකානං අත්ථමධෙතෙව හි තිණ්බුද්ධාසම්මසම්භාසිතො, තතො පරං සඛිගායනාදිවසෙන සාවකෙහිති ආවරියා වදන්ති . චුත්තඤ්ඤා මජ්ඣිමාගමට්ඨකථාය උපාලිසුත්තවණ්ණනායං

’’වෙය්‍යාකරණස්සාති විත්ථාරෙත්ථා අත්ථදීපකස්සකතං භගවතා හි අබ්‍යා . තිපදංතන් නාම නත්ථී, සබ්බෙසංයෙව අත්ථො කථිතො .යථට් .නි .ම) ති’’ 3.76). සද්ධාවහගුණස්සාති බුද්ධාදීසු පසාදාවහගුණස්සපිබම්මනනු ව සබ්බං බුද්ධවචනං තෙපිටකං සද්ධාවහගුණමෙව, අථ කස්මා අයමඤ්ඤසාධාරණගුණෙන ථොමිතොති? සාතිසයතො ඉමස්ස තග්ගුණසම්පන්නත්තාමජාලාදීසුහි ආගමො බ්‍රහ්මඤ්ඤා . සීලදිට්ඨාදීනං අනවසෙසනිද්දෙසාදිවසෙන, මහාපදානාදීසු .නි .දී)2.3) පුරිමබුද්ධානම්පි ගුණනිද්දෙසාදිවසෙන, පාථිකසුත්තාදීසු .නි .දී)3.1.4) තිත්ථියෙ මද්දිත්ථා අප්පට්ඨත්තියසීහනාදනදනාදිවසෙන, අනුත්තරියසුත්තාදීසු විසෙසතො බුද්ධගුණවිභාවතෙන රතනත්තයෙ සාතිසයං සද්ධං ආවහතිති.

එවං සංවණ්ණෙනබ්බධම්මස්ස අභිත්ථවනම්පි කත්ථා ඉදානි සංවණ්ණනාය සම්පති වක්ඛමානාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙතුං . “අත්ථප්පකාසනත්ථ’’න්තිආදිමාහ. ඉමාය හි ගාථාය සඛිගිතිත්තයමාරුළ්භදීසාගමට්ඨකථාතොව සීහලභාසාමත්තං විනා අයං වක්ඛමානසංවණ්ණනා ආගතා, නාඤ්ඤතො, තදෙව කාරණං කත්ථා වත්තබ්බා, නාඤ්ඤන්ති අත්තතො සංවණ්ණනාය ආගමනවිසුද්ධිං දස්සෙති. අපරො නයො - පරමනිපුණගම්භීරං බුද්ධවිසයමාගමවරං අත්තතො

බලෙනෙව වණ්ණයිස්සාමීති අඤ්ඤෙහි වත්තුමපි අසක්කුණෙයාත්තා සංවණ්ණනානිස්සයං දස්සෙතුමාහ “අත්ථප්පකාසනත්ථ”න්තිආදි. ඉමාය හි පුබ්බාවරියානුභාවං නිස්සායෙව තස්ස අත්ථං වණ්ණයිස්සාමීති අත්තනො සංවණ්ණනානිස්සයං දස්සෙති. තත්ථ “අත්ථප්පකාසනත්ථ”න්ති පාඨත්ථො, සභාවත්ථො, ඤෙයාත්ථො, පාඨානුරූපත්ථො, තදනුරූපත්ථො, සාවසෙසත්ථො, නිවරසෙසත්ථො, නීතත්ථො, නෙයාත්ථොතිආදිනා අනෙකප්පකාරස්ස අත්ථස්ස පකාසනත්ථාය, පකාසනාය වා. ගාථාබන්ධසම්පත්තියා ද්විභාවො. අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, සායෙව අට්ඨකථා ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස ජිලනට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17; 2.8), අයඤ්ච සසඤ්ඤාගවිධි අරියාජාතිභාවතො. අක්ඛරවින්තකාපි හි “තථානංට්ඨ යුග්”න්ති ලක්ඛණං වත්වා ඉදමෙවුදාහරන්ති.

යාය’ත්ථමහිවණ්ණෙත්ති, බ්‍යඤ්ජනත්ථපදානුගං;
නිදානවත්ථුසම්බන්ධං, එසා අට්ඨකථා මතා.

ආදිතොතිආදිමිති පට්ඨසඬ්ඨිතියං. ඡලහිඤ්ඤාය පරමෙන විත්තවසීභාවෙන සමන්තාගතත්තා, කුමාරාදීසු පඤ්චවසීතා සබ්භාවතො ව වසීතො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො, තෙසං සතෙහි පඤ්චහි. යා සඬ්ඨිතාති යා අට්ඨකථා අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයමෙතස්ස අත්ථො, අයමෙතස්ස අත්ථො”ති සඬ්ඨගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඬ්ඨිතා ව පච්ඡාපිති න කෙවලං පට්ඨසඬ්ඨිතියමෙව, අථ බො පච්ඡා දුතියතතියසඬ්ඨිතියසුපි. න ව පඤ්චහි වසීසතෙහි ආදිතො සඬ්ඨිතායෙව, අපි තු යසත්ථෙරාදීහි අනුසඬ්ඨිතා වාති සහ සමුච්චයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමුච්චයද්වයඤ්ච පච්චෙකං කිරියාකාලං සමුච්චිතොති.

අථ පොරාණට්ඨකථාය විජ්ජමානාය කිමෙනාය අධුනා පුන කතාය සංවණ්ණනායාති පුනරුත්තියා, නිරත්ථකතාය ව දොසං සමනුස්සරිත්වා තං පරිහරන්තො “සීහලදීප”න්තිආදිමාහ. තං පරිහරණෙනෙව හි ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය නිමිත්තං දස්සෙති. තත්ථ සීහං ලාති ගණ්භාතීති සීහලො ල-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා යථා “ගරුලො”ති. තස්මිං වංසෙ ආදිපුරිසො සීහකුමාරො, තබ්බංසජාතා පන තම්බපණ්ණිදීපෙ බත්තියා, සබ්බෙපි ව ජනා තද්ධිතවසෙන, සදිසවොභාරෙන වා සීහලො, තෙසං නිවාසදීපොපි තද්ධිතවසෙන, යානීනාමෙන වා “සීහලො”ති වෙදිතබ්බො. ඡලමජ්ඣෙ දිජ්ජති, ද්විධා වා ආපො එත්ථ සන්දතීති දිපො, සොයෙව දීපො, හෙදාපෙක්ඛාය තෙසං දීපොති තථා. පනසද්දො අරුචිසංසුචනෙ, තෙන කාමඤ්ච සා සඬ්ඨිතිත්තයමාරුල්භා, තථාපි පුන එවංභූතාති අරුචියභාවං සංසුචෙති. තදත්ථසම්බන්ධතාය පන පුරිමගාථාය “කාමඤ්ච සඬ්ඨිතා අනුසඬ්ඨිතා වා”ති සානුග්ගහත්ථයොජනා සම්භවති. අඤ්ඤත්ථාපි හි තථා දිස්සතීති. ආහතාති ජම්බුදීපතො ආතීතා. අථාති සඬ්ඨිතිකාලතො පච්ඡා, එවං සති ආහතපදෙන සම්බන්ධො. අථාති වා

මහාමහින්දත්ථෙරෙනාහතකාලතො පච්ඡා, එවං සති යපිතපදෙන සම්බන්ධො. සා හි ධම්මසංඝගාහකත්ථෙරෙහි පයමං තිණි පිටකානි සංඝගායනිවා තස්ස අත්ථසංවණ්ණනානුරූපෙනෙව වාචනාමග්ගං ආරොපිතත්තා තිස්සො සංඝගායනො ආරුල්භායෙව, තතො පච්ඡා ච මහාමහින්දත්ථෙරෙන තම්බපණ්ණිදීපමාහතා, පච්ඡා පන තම්බපණ්ණියෙහි මහාපෙරෙහි නිකායන්තරලද්ධිසංඝකරපරිහරණත්ථං සීහලභාසාය යපිතාති. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො පන පච්ඡිමසම්බන්ධමෙව දුද්දසත්තා පකාසෙති. තථා “දීපවාසීනමත්ථායා”ති ඉදම්පි “යපිතා”ති ච “අපනෙත්වා ආරොපෙත්තො”ති ච එතෙහි පදෙහි සම්බන්ධිතඛණ්ඩං. එකපදම්පි හි ආචුත්තියාදිතයෙහි අනෙකත්ථසම්බන්ධමුපගච්ඡති. පුරිමසම්බන්ධෙන චෙත්ථ සීහලදීපවාසීනමත්ථාය නිකායන්තරලද්ධිසංඝකරපරිහරණෙන සීහලභාසාය යපිතාති තම්බපණ්ණියත්ථෙරෙහි යපනපයොජනං දස්සෙති. පච්ඡිමසම්බන්ධෙන පන ඉමාය සංවණ්ණනාය පම්බුදීපවාසීනං, අඤ්ඤදීපවාසීනඤ්ච අත්ථාය සීහලභාසාපනයනස්ස, තත්තිනායානුව්ඡවිකභාසාරොපනස්ස ච පයොජනන්ති. මහාඉස්සරියත්තා මහින්දොති රාජකුමාරකාලෙ නාමං, පච්ඡා පන ගුණමහන්තතාය මහාමහින්දොති වුවචති. සීහලභාසා නාම අනෙකක්ඛරෙහි එකත්ථස්සාපි වොහරණතො පරෙසං වොහරිතං අතිදුක්කරා කඤ්චුකසදිසා සීහලානං සමුදාවණ්ණා භාසා.

එවං භොතු පොරාණට්ඨකථාය, අධුනා කරියමානා පන අට්ඨකථා කථං කරියතීති අනුයොගෙ සති ඉමිස්සා අට්ඨකථාය කරණජපකාරං දස්සෙතුමාහ “අපනෙත්වානා”තිආදි. තත්ථ තතො මූලට්ඨකථාතො සීහලභාසං අපනෙත්වා පොත්ථකෙ අනාරොපිතභාවෙන නිරඬකරිත්වාති සම්බන්ධො, එතෙන අයං චක්ඛමානා අට්ඨකථා සංඝගායනායොරොපිතාය මූලට්ඨකථාය සීහලභාසාපනයනමත්තමඤ්ඤත්වං අත්ථතො සංසන්දනි චෙව සමෙති ච යථා “ගඬගොදකෙන යමුනොදක”න්ති දස්සෙති. “මනොරම” මිච්චාදීනි “භාස”න්ති එතස්ස සභාවනිරුත්තිභාවදීපකානි විසෙසනානි. සභාවනිරුත්තිභාවෙන හි පණ්ඩිතානං මනං රමයතීති මනොරමා. තනොති අත්ථමෙතාය, තනීයති වා අත්ථවසෙන විවරියති, වට්ටතො වා සත්තෙ තාරෙති, නානාත්ථවිසයං වා කඬ්ඛං තරන්ති එතායාති තන්ති, පාළි. තස්සා නයසංඝාතාය ගතියා ඡවිං ඡායං අනුගතාති තත්තිනායානුව්ඡවිකා. අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරසංකිණ්ණදොසවිරහිතතාය විගතදොසා, තාදිසං සභාවනිරුත්තිභූතං —

“සා මාගධි මූලභාසා, නරා යායා’දිකප්පිකා;
බුහ්මානො චස්සුතාලාපා, සම්බුද්ධා වාපි භාසරො”ති. —

වුත්තං පාළිගතිභාසං පොත්ථකෙ ලිඛනවසෙන ආරොපෙත්තොති අත්ථො, ඉමිනා සද්දදොසාභාවමාහ.

සමයං අවිලොමෙන්නොති සිද්ධන්තමවිරොධෙන්නො, ඉමිනා පන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධත්තා එව හි තෙ ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසයිස්සන්ති. තෙසං පන සමයන්ති ආහ “ථෙරාන”න්තිආදි, එතෙන රාහුලාවරියාදීනං ජෙනවනවාසීඅභයගිරිවාසීනිකායානං සමයං නිවත්තෙති. ටීරෙහි සීලසුතඤ්ඤානවිමුක්තිසංඛ්‍යාතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතාති ථෙරා. යථාහ “චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ ථෙරකරණා ධම්මා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සීලවා භොති”න්තිආදි (අ. නි. 4.22). අපිච සච්චධම්මාදීහි ටීරකරණෙහි සමන්තාගතත්තා ථෙරා. යථාහ ධම්මරාජා ධම්මපදෙ –

“යමහි සච්චඤ්ච ධම්මො ව, අහිංසා සංයමො දමො;
ස වෙ චන්තමලො ධීරො, ‘ථෙරො’ඉති පචුච්චති”ති. (ධ. ප. 260);

තෙසං. මහාකස්සපත්ථෙරාදීහි ආගතා ආචරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නත්තා පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො තං පකාරෙන දීපෙන්නි, තස්මිං වා පදීපසදිසාති ථෙරවංසපදිපා. විවිධෙන ආකාරෙන නිව්ඡියතිති විනිව්ඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බීලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිව්ඡෙදනීකථා, සුට්ඨු නිපුණො සණ්භො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිව්ඡයා. අථ වා විනිව්ඡනොතිති විනිව්ඡයො, යථාචුත්තවිසයං ඤාණං, සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිව්ඡයා. මහාමෙඝවනෙ ධීතො විහාරො මහාවිහාරො, යො සත්ථු මහාබොධිනා විරොචති, තස්මිං වසනසීලා මහාවිහාරවාසීනො, තාදිසානං සමයං අවිලොමෙන්නොති අත්ථො, එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාගතො, තතොයෙව අවිපරිතො සණ්භසුඛුමො විනිව්ඡයොති මහාවිහාරවාසීනං සමයස්ස පමාණභූතතං පුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන දස්සෙති.

භිත්වා පුනප්පුනහතමත්ථන්ති එකත්ථ චුතමපි පුන අඤ්ඤත්ථ ආහතමත්ථං. පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො ව චජිත්වා තස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමීති අත්ථො.

එවං කරණප්පකාරමපි දස්සෙත්වා “දීපවාසීනමත්ථායා”ති චුත්තප්පයොජනතො අඤ්ඤමපි සංවණ්ණනාය පයොජනං දස්සෙතුං “සුජනස්ස වා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං ජම්බුදීපවාසීනමෙව අත්ථාය, අථ බො සාධුජනතොසනත්ථඤ්චාති සමුච්චිනොති. තෙනෙව ව තම්බපණ්ණිදීපවාසීනමපි අත්ථායාති අයමත්ථො සිද්ධො භොති උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසමපි බහුපකාරත්තා. චිරට්ඨිතත්ථඤ්චාති එත්ථාපි ව-සද්දො න කෙවලං තදුහයත්ථමෙව, අපි තු තිව්ධස්සාපි සාසනධම්මස්ස, පරියත්තිධම්මස්ස වා පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණං චිරකාලං ධීතත්ථඤ්චාති සමුච්චයත්ථමෙව දස්සෙති. පරියත්තිධම්මස්ස හි ධීතියා පටිපත්තිධම්මපටිවෙධධම්මානමපි ධීති භොති තස්සෙව තෙසං මූලභාවතො.

පරියත්තිධම්මො පන සුනික්ඛිත්තෙන පදබ්‍යඤ්ජනෙන, තදත්ථෙත ව විරං සම්මා පතිට්ඨාති, සංවණ්ණනාය ව පදබ්‍යඤ්ජනං අවිපරිතං සුනික්ඛිත්තං, තදත්ථොපි අවිපරිතො සුනික්ඛිත්තො හොති, තස්මා සංවණ්ණනාය අවිපරිතස්ස පදබ්‍යඤ්ජනස්ස, තදත්ථස්ස ව සුනික්ඛිත්තස්ස උපායභාවමුපාදාය වුත්තං “විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“ද්වෙමෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛිත්තඤ්ච පදබ්‍යඤ්ජනං, අත්ථො ව සුනිතො, ඉමෙ බො...පෙ.... සංවත්තන්ති”තිආදි (අ. නි. 2.21).

එවං පයොජනම්පි දස්සෙත්වා වක්ඛමානාය සංවණ්ණනාය මහත්තපරිච්චාගෙන ගන්ථගරුකභාවං පරිහරිතුමාහ “සීලකථා”තිආදි. තථා හි වුත්තං “න තං විවරයිස්සාමි”ති. අපරො නයො – යදට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ගහෙනබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙතුමාහ “සීලකථා”තිආදි. තත්ථ සීලකථාති චාරිත්තචාරිත්තාදිවසෙන සීලවිත්ථාරකථා. ධූතධම්මාති පිණ්ඩපාතිකඬිගාදයො තෙරස කිලෙසධූනනකධම්මා. කම්මට්ඨානානීති භාවනාසඬ්ඛාතස්ස යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානත්තා කම්මට්ඨානනාමාති ධම්මජාතාති. තානි පන පාළියමාගතානි අට්ඨතිං සෙව න ගහෙනබ්බොති, අථ බො අට්ඨකථායමාගතානිපි ද්වෙති ඤාපෙතුං “සබ්බානිපි”ති වුත්තං. චරි යාවිධානසහිතොති රාගචරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහ පවත්තො, ඉදං පන “ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො”ති ඉමස්ස විසෙසනං. එත්ථ ව රූපාවචරජ්ඣානාති ඤානං, අරූපාවචරජ්ඣානාති සමාපත්ති. තද්වහයම්පි වා පටිලද්ධමත්තං ඤානං, සමාපජ්ජනවසීභාවජ්ජත්තං සමාපත්ති. අපිච තදපි උභයං ඤානමෙව, එලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො පන සමාපත්ති, තාසං විත්ථාරොති අත්ථො.

ලොකියලොකුත්තරහෙදානං ඡන්තම්පි අභිඤ්ඤානං ගහණත්ථං “සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො”ති වුත්තං. ඤාණවිභඬිගාදිසු (විහ. 751) ආගතනයෙන එකවිධාදිනා හෙදෙන පඤ්ඤාය සඬ්ඛකලයිත්වා සම්පිණ්ඩෙත්වා, ගණෙත්වා වා විනිච්ඡයනං පඤ්ඤාසඬ්ඛකලනවිනිච්ඡයො. අරියානීති බුද්ධාදිහි අරියෙහි පටිවිජ්ඣිතබ්බත්තා, අරියභාවසාධකත්තා වා අරියානි උත්තරපදලොපෙන. අවිතථභාවෙන වා අරණියත්තා, අවගන්තබ්බත්තා අරියානි, “සච්චානි”තිමස්ස විසෙසනං.

හෙතාදිපච්චයධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවෙන පච්චයුජ්ජන්තධම්මානමුපකාරකතා පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා තථා, පටිච්චසමුප්පාදකථාති අත්ථො. සා පන නිකායන්තරලද්ධිසඬ්ඛකරරහිතතාය

සුට්ඨු පරිසුද්ධා, සනවිනිබ්භොගස්ස ව සුදුක්කරතාය නිපුණා, එකත්තාදිනායසහිතා ව තත්ථ විචාරිතාති ආහ “සුපරිසුද්ධනිපුණතායා”ති. පදත්තයම්පි හෙතං පච්චයාකාරදෙසනාය විසෙසනං. පටිසම්භිදාදීසු ආගතනායං අවිස්සජ්ජිත්වාච විචාරිතත්තා අවිමුක්තො තත්තිමග්ගො යස්සාති අවිමුක්තතත්ති මග්ගා. මග්ගොති චෙත්ථ පාළිසඬ්ඛාතො උපායො තංතදත්ථානං අවබොධස්ස, සච්චපට්ඨෙධස්ස වා උපායභාවතො. පබ්බතො වා දීඝභාවෙන පකතිමග්ගසදිසත්තා, ඉදං පන “විපස්සනා, භාවනා”ති පදද්වයස්ස විසෙසනං.

ඉති පන සබ්බන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ යථාඋද්දිට්ඨඋද්දෙසස්ස පරිනිට්ඨිතත්තා, එත්තකං සබ්බන්ති අත්ථො. පනාති වචනාලඬ්ඛාරමත්තං විසුං අත්ථාභාවතො. පදත්ථසංකිණ්ණස්ස, වත්තබ්බස්ස ව අවුත්තස්ස අවසෙසස්ස අභාවතො සුචිඤ්ඤෙය්‍යභාවෙන සුපරිසුද්ධං, “සබ්බ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, භාවනපුංසකං වා එතං “චුත්ත”න්ති ඉමිනා සම්බජ්ඣනතො. භියෙය්‍යාති අතිරෙකං, අතිවිත්ථාරන්ති අත්ථො, එතෙන පදත්ථමත්තමෙව විචාරයිස්සාමිති දස්සෙති. එතං සබ්බං ඉධ අට්ඨකථාය න විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො වාති අධිජ්ජායො. විචරයිස්සාමිති ව ගාථාභාවතො න වුද්ධිභාවොති දට්ඨබ්බං.

එවම්පි එස විසුද්ධිමග්ගො ආගමානමත්ථං න පකාසෙය්‍ය, අථ සබ්බොපෙසො ඉධ විචාරිතබ්බොයෙවාති වොදනාය තථා අවිචාරණස්ස එකන්තකාරණං නිද්ධාරෙත්වා තං පරිහරන්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ මජ්ඣෙති බුද්දකතො අඤ්ඤෙසං චතුත්තම්පි ආගමානං අබ්භන්තරෙ. භි-සද්දො කාරණෙ, තෙන යථාචුත්තං කාරණං ජොතෙති. තත්ථාති තෙසු චතුසු ආගමෙසු. යථාභාසිතන්ති භගවතා යං යං දෙසිතං, දෙසිතානුරූපං වා. අපි ව සංවණ්ණකෙහි සංවණ්ණනාවසෙන යං යං භාසිතං, භාසිතානුරූපන්තිපි අත්ථො. ඉච්චෙවාති එත්ථ ඉති-සද්දෙන යථාචුත්තං කාරණං නිදස්සෙති, ඉමිනාව කාරණෙන, ඉදමෙව වා කාරණං මනසි සන්තිධායාති අත්ථො. කතොති එත්ථාපි “විසුද්ධිමග්ගො එසා”ති පදං කම්මභාවෙන සම්බජ්ඣති ආචුත්තියාදිනායෙනාති දට්ඨබ්බං. තම්පිති තං විසුද්ධිමග්ගම්පි ඤාණෙන ගහෙත්වාන. එතායාති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා නාම එතාය අට්ඨකථාය. එත්ථ ව “මජ්ඣෙ යත්වා”ති එතෙන මජ්ඣත්තභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තම්පි ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඬ්ඛලවිලාසිනිආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථාති දස්සෙති. අවසෙසතො පන විනයාභිධම්මානම්පි යථාරහං සාධාරණට්ඨකථා හොතියෙව, තෙහි සම්මිස්සතාය ව තදවසෙසස්ස බුද්දකාගමස්ස විසෙසතො සාධාරණා සමානාපි තං යපෙත්වා චතුත්තමෙව ආගමානං සාධාරණාත්ථෙව චුත්තාති.

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගභිනවටීකා

ගන්ථාරම්භකථා

ඉති සොළසගාථාවණ්ණනා.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

එවං යථාචුත්තෙන විවිධෙන නයෙන පණාමාදිකං පකරණාරම්භවිධානං කත්වා ඉදානි විභාගවත්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනවසෙනෙව සුවිභාවිතං, සුවිඤ්ඤාපිතඤ්ච හොතීති පයමං තාව වග්ගසුත්තවසෙන විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ දීඝාගමො නාමා”ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති “දීඝස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති යදිදං චුත්තං, තස්මිං වචනෙ. “යස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤානං, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන එවං වෙදිතඛිබ්බො, එවං විභාගොති වා අත්ථො. අථ වා තත්ථාති “දීඝාගමනිස්සිත”න්ති යං චුත්තං, එතස්මිං වචනෙ. යො දීඝාගමො චුත්තො, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන. එවං විභජිතඛිබ්බො, එදිසොති වා අත්ථො. “දීඝස්සා”ති ආදිනා හි චුත්තං දුරවචනං තං-සද්දෙන පටිනිද්දිසති විය “දීඝාගමනිස්සිත”න්ති චුත්තං ආසන්නවචනමපි තං-සද්දෙන පටිනිද්දිසති අත්තනො බුද්ධියං පරමමුඛං විය පරිවත්තමානං හුත්වා පවත්තනනො. එදිසෙසු හි යානෙසු අත්තනො බුද්ධියං සම්මුඛං වා පරමමුඛං වා පරිවත්තමානං යථා තථා වා පටිනිද්දිසිතුං වට්ටති සද්දමත්තපටිනිද්දෙසෙන අත්ථස්සාවිරොධනනො. වග්ගසුත්තාදීනං නිබ්බවනං පරතො ආවි භවිස්සති. තයො වග්ගා යස්සාති තිවග්ගො. චතුත්තිංස සුත්තානි එත්ථ සඬගග්ගන්ති, තෙසං වා සඬගගො ගණනා එත්ථාති චතුත්තිංසසුත්තසඬගගො.

අත්තනො සංවණ්ණනාය පයමසඬග්ගිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවං දස්සෙතුං “තස්ස ....පෙ...නිදානමාදී”ති චුත්තං. ආදිභාවො හෙත්ථ සඬග්ගිතික්කමෙනෙව වෙදිතඛිබ්බොමා පන චතුසු ආගමෙසු කස් . දීඝාගමො පයමං සඬග්ගිතො, තත්ථ ව සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛිත්තො, තස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මජාලසුත්තං, තත්ථාපි නිදානන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පවත්තති සබ්බත්ථෙව වචනක්කමමත්තං පටිච්ච අනුයුඤ්ඡිතඛිබ්බතොඅපිව සද . ධාවහගුණත්තා දීඝාගමොව පයමං සඬග්ගිතොධා බීජං තපොසද් “ යථාහ .මානං බීජංධා හි කුසලධම්මසද් . චුට්ඨි .නි .සං) ති”2.197; සු .නි .77). සද්ධාවහගුණනා වස්ස හෙට්ඨා දස්සිතායෙවගහනායතසඬකතිපයසුත්තං - ව හියොයාකිඤ්ඤ . වෙව අප්පපරිමාණනාය ව උග්ගහණධාරණාදිසුඛතො පයමං සඬග්ගිතොතථා . හෙස චතුත්තිංසසුත්තසඬගගො, චතුසට්ඨිභාණවාරපරිමාණො ව . ලතො පනසීලකථාබාහුල් සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛිත්තොහි සීලඤ්ඤ . ස ආදිසාසනස් සීලපතිට්ඨානත්තා සබ්බගුණානං. තෙනෙවාහ මා තිහ තස් “ වංත් හික්ඛු ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසුකො වාදි . කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ඤ සුවිසුද්ධ .නි .සං) තිආදින්”5.469). සීලක්ඛන්ධකථාබාහුල්ලතො හි සො “සීලක්ඛන්ධවග්ගො .තොති චුත්ත” සතපිටකස්තන්සුත්තං ධීවිනිවෙයනකථාභාවතො පනදිට්

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටීකා නිදානකථාවණ්ණනා
නිරවසෙසදිට්ඨිවිහජනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තං පයමං නික්ඛිත්තන්ති වෙදිතබ්බං .
තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ බ්‍රහ්මජාලසදිසං දිට්ඨිගතානි නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං
කත්වා විහත්තසුත්තං නත්ථී. නිදානං පන පයමසඬ්ඨිතියං
මහාකස්සපත්ථෙරෙන පුට්ඨෙත ආයස්මතා ආනන්දෙන
දෙසකාලාදිනිදස්සනත්ථං පයමං නික්ඛිත්තන්තිතෙනාහ .
“බ්‍රහ්මජාලස්සාපී”තිආදිට්ඨං වත්තං . “ආයස්මතා”තිආදිනා දෙසකං නියමෙති,
පයමසඬ්ඨිතිකාලෙති පන කාලන්ති, අයමත්ථො උපරි ආවි භවිස්සති.

පයමමභාසඤ්චිතිකථාවණ්ණනා

ඉදානි “පයමමභාසඤ්චිතිකාලෙ”ති වචනජ්ජසඤ්චගෙන තං පයමමභාසඤ්චිතිං දස්සෙන්තො, යස්සං වා පයමමභාසඤ්චිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන සංවණ්ණනං කත්තුකාමත්තා තං විභාවෙන්තො තස්සා තන්තියා ආරුල්භායපි ඉධ වචනෙ කාරණං දස්සෙතුං “පයමමභාසඤ්චිති නාම වෙසා”ති ආදිමාහ. එත්ථ හි කිඤ්චාපි...පෙ.... මාරුල්භාති එතෙන නනු සා සඤ්චිතික්ඛන්ධකෙ තන්තිමාරුල්භා, කස්මා ඉධ පුන වුත්තා, යදි ච වුත්තා අස්ස නිරත්ථකතා, ගන්ථගරුතා ච සියාති වොදනාලෙසං දස්සෙති. “නිදාන...පෙ.... වෙදිතඛ්ඛා”ති පන එතෙන නිදානකොසල්ලත්ථභාවතො යථාවුත්තදොසතා න සියාති විසෙසකාරණදස්සනෙන පරිහරති. “පයමමභාසඤ්චිති නාම වෙසා”ති එත්ථ ච-සද්දො ඊදිසෙසු යානෙසු වත්තඛ්ඛසම්පිණ්ණධනත්ථො. තෙන හි පයමමභාසඤ්චිතිකාලෙ වුත්තං නිදානඤ්ච ආදි, එසා ච පයමමභාසඤ්චිති නාම එවං වෙදිතඛ්ඛාති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ණධෙති. උපඤ්ඤාසත්ථො වා ච-සද්දො, උපඤ්ඤාසොති ච වාක්‍යාරම්භො වුච්චති. එසා හි ගන්ථකාරානං පකති, යදිදං කිඤ්චි වත්ථා පුන අපරං වත්තුමාරහත්තානං ච-සද්දපයොගො. යං පන චරීරබුද්ධිත්ථෙරෙන වුත්තං “එත්ථ ච-සද්දො අතිරෙකත්ථො, තෙන අඤ්ඤාපි අත්ථිති දීපෙති”ති (චරීර ටී. බාහිරනිදානකථාවණ්ණනා), තද්‍යුත්තමෙව. න හෙත්ථ ච-සද්දෙන තදත්ථො විඤ්ඤායති. යදි චෙත්ථ තදත්ථදස්සනත්ථමෙව ච-කාරො අධිජ්ජෙතො සියා, එවං සති සො න කත්තඛ්ඛොයෙව පයමසද්දෙනෙව අඤ්ඤාසං දුතියාදිසඤ්චිතිනම්පි අත්ථිභාවස්ස දස්සිතත්තා. දුතියාදිමුපාදාය හි පයමසද්දපයොගො දීසාදිමුපාදාය රස්සාදිසද්දපයොගො විය. යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා, පඤ්ඤත්තත්තා ච විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සඤ්චගහෙත්ථා ගායනං කථනං සඤ්චිති, එතෙන තං තං සික්ඛාපදානං, තංතංසුත්තානඤ්ච ආදිපරියොසානෙසු, අන්තරන්තරා ච සම්ඛන්ධවසෙන යපිතං සඤ්චිතිකාරකච්චනං සඤ්චිතං හොති. මභාවිසයත්තා, පුජිතත්තා ච මහති සඤ්චිති මභාසඤ්චිති, පයමා මභාසඤ්චිති පයමමභාසඤ්චිති. කිඤ්චාපිති අනුග්ගහත්ථො, තෙන පාළියම්පි සා සඤ්චිතිමාරුල්භාවාති අනුග්ගහං කරොති, එවම්පි තත්ථාරුල්භමත්තෙන ඉධ සොතුනං නිදානකොසල්ලං න හොතීති පන-සද්දෙන අරුචියත්ථං දස්සෙති. නිදදානි දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්ථා නිදස්සෙතීති නිදානං, තස්මිං කොසල්ලං, තදත්ථායාති අත්ථො.

ඉදානි තං විත්ථාරෙත්ථා දස්සෙතුං “ධම්මවක්කපවත්තනඤ්චි”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සත්තානං දස්සනානුත්තරියසරණාදිපටිලාභහෙතුභූතාසු විජ්ජමානාසුපි අඤ්ඤාසු භගවතො කිරියාසු “බුද්ධො බොධෙයා”න්ති (බු. වං. අට්ඨ. අබ්භන්තරනිදාන 1; වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා; උදාන අට්ඨ. 18) පටිඤ්ඤාය අනුලොමනතො විනෙය්‍යානං මග්ගඵලජ්ජත්තිහෙතුභූතා කිරියාව නිජ්ජරියායෙන බුද්ධකිච්චං නාමාති තං සරුපතො දස්සෙතුං

“ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්ඤි...පෙ.... විනයනා”ති චුත්තං. ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පන පුබ්බභාගෙ භගවතා භාසිතං සුඤ්ඤානානම්පි වාසනාභාගියමෙව ජාතං, න සෙක්ඛභාගියං, න නිබ්බේධභාගියං තපුස්සහල්ලිකානං සරණදානං විය. එසා හි ධම්මතා, තස්මා තමෙව මරියාදභාවෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සද්ධිත්තියාදි ධම්මොයෙව පවත්තනටියෙන චක්කන්ති ධම්මවක්කං. අථ වා චක්කන්ති ආණා, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මඤ්ඤ වං චක්කඤ්ඤාති ධම්මවක්කං. ධම්මෙන ඤායෙන චක්කන්තිපි ධම්මවක්කං. චුත්තඤ්ඤි පටිසම්භිදායං –

“ධම්මඤ්ඤ ව පවත්තෙති චක්කඤ්ඤාති ධම්මවක්කං. චක්කඤ්ඤ පවත්තෙති ධම්මඤ්ඤාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතීති ධම්මවක්කං, ධම්මවරියාය පවත්තෙතීති ධම්මවක්ක”න්තිආදි (පටි. ම. 2.40, 41).

තස්ස පවත්තනං තථා. පවත්තනන්ති ච පවත්තයමානං, පවත්තිතන්ති පච්චුප්පන්තාතිතවසෙන ද්විධා අත්ථො. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු චුත්තං “ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තං දෙසෙන්නො ධම්මවක්කං පවත්තෙති නාම, අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස මග්ගඵලාධිගතතො පටියාය පවත්තිතං නාමා”ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1081-1088; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.40). ඉධ පන පච්චුප්පන්තවසෙනෙව අත්ථො යුත්තො. යාවාති පරිච්ඡේදත්ථෙ නිපාතො, සුභද්දස්ස නාම පරිබ්බාජකස්ස විනයනං අත්තොපරිච්ඡේදං කත්වාති අභිවිධිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තඤ්ඤි භගවා පරිනිබ්බානමඤ්ඤෙව නිපන්තොයෙව විනෙසීති. කතං පරිනිට්ඨාපිතං බුද්ධකිච්චං යෙනාති තථා, තස්මිං. කතබුද්ධකිච්චෙ භගවති ලොකනාථෙ පරිනිබ්බුතෙති සම්බන්ධො, එතෙන බුද්ධකත්තබ්බස්ස කිච්චස්ස කස්සවිපි අසෙසිතභාවං දීපෙති. තතොයෙව හි භගවා පරිනිබ්බුතොති. නනු ච සාවකෙහි විනිතාපි විනයො භගවතායෙව විනිතා නාම. තථා හි සාවකභාසිතං සුත්තං “බුද්ධභාසිත”න්ති චුච්චති. සාවකවිනයො ච න තාව විනිතා, තස්මා “කතබුද්ධකිච්චෙ”ති න චත්තබ්බන්ති? නායං දොසො තෙසං විනයනුපායස්ස සාවකෙසු යපිතත්තා. තෙනෙවාහ –

“න තාවාහං පාපිම පරිනිබ්බාසිස්සාමි, යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා භවිස්සන්ති වියත්තා විනිතා විසාරදා බහුස්සුතා ධම්මධරා...පෙ.... උප්පන්නං පරප්පවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සපාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 2.168; උදා. 51).

“කුසිනාරාය”න්තිආදිනා භගවතො පරිනිබ්බුතදෙසකාලවිසෙසවචනං “අපරිනිබ්බුතො භගවා”ති ගාහස්ස මිච්ඡාභාවදස්සනත්ථං, ලොකෙ ජාතසංවද්ධාදිභාවදස්සනත්ථඤ්ඤව. තථා හි මනුස්සභාවස්ස සුපාකටකරණත්ථං මහාබෝධිසත්තා වරිමහවෙ දාරපරිග්ගහාදීනිපි කරොන්තිති. කුසිනාරායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි නගරං කුසහත්ථං පුරිසං දස්සනට්ඨානෙ මාපිතත්තා “කුසිනාර”න්ති චුච්චති,

සමීපත්ථෙ චෙතං භූමිමං. උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති තස්ස නගරස්ස උපවත්තනභූතෙ මල්ලරාජ්ජනං සාලවනෙ. තඤ්චි සාලවනං නගරං පවිසිතුකාමා උය්‍යානතො උපවිච්ච වත්තන්ති ගච්ඡන්ති එතෙනාති උපවත්තනං. යථා හි අනුරාධපුරස්ස දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං ථූපාරාමො, එවං තං උය්‍යානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං ගොති. යථා ච ථූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා, තස්මා තං “උපවත්තන”න්ති වුච්චති. අපරෙ පන “තං සාලවනමුපගන්ත්වා මිත්තසුභජ්ජෙ අපලොකෙත්වා නිවත්තනතො උපවත්තනන්ති පාකටං ජාතං කිරා”ති වදන්ති. යමකසාලානමන්තරෙති යමකසාලානං චෙමජ්ඣෙකං. තත්ථ කිර භගවතො පඤ්ඤත්තස්ස පරිනිබ්බානමඤ්චස්ස සීසභාගෙ එකා සාලපන්ති ගොති, පාදභාගෙ එකා. තත්‍රාපි එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො ගොති, එකො පාදභාගස්ස. තස්මා “යමකසාලානමන්තරෙ”ති වුත්තං. අපිච්ච “යමකසාලා නාම මූලක්ඛන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිඛ්ඛෙත්වා ධීතසාලා”තිපි මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. මා ඉති චන්දො වුච්චති තස්ස ගතියා දිවසස්ස මිනිතබ්බතො, තදා සබ්බකලාපාරිපූරියා පුණ්ණො එව මාති පුණ්ණමා. සද්දවිදු පන “මො සිචො චන්දිමා චෙවා”ති වුත්තං. සක්කතභාසානායං ගහෙත්වා ඔකාරන්තමපි චන්දිමවාචක ම-සද්දමිච්ඡන්ති. විසාඛාය යුත්තො පුණ්ණමා යත්ථාති විසාඛාපුණ්ණමො, සොයෙව දිවසො තථා, තස්මිං. පච්චුසති තිමිරං විනාසෙතිති පච්චුසො, පති-පුබ්බො උස-සද්දො රුජායන්ති හි තෙරුත්තිකා, සොයෙව සමයොති රත්තියා පච්ඡිමයාමපරියාපන්නො කාලවිසෙසො වුච්චති, තස්මිං. විසාඛාපුණ්ණමදිවසෙ ඊදිසෙ රත්තියා පච්ඡිමසමයෙති වුත්තං ගොති.

උපාදියතෙ කම්මකිලෙසෙහිති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා, කටත්තා ච රූපං . මථනෙබාරමාරනිමිසො පන උපාදි කිලෙසාහිසඬි අනොස්සට්ඨො, ඉධ බන්ධමච්චුමාරනිමිමථනෙ ඔස්සට්ඨොන සෙසිතො, තස්මා නත්ථි එතිස්සා උපාදිසඬිබාතො සෙසො, උපාදිස්ස වා සෙසොති කත්වා “අනුපාදිසෙසා”ති වුච්චති. නිබ්බානධාතුති චෙත්ථ නිබ්බුතිමත්තං අධිජ්ජෙතං, නිබ්බානඤ්ච තං සභාවධාරණතො ධාතු වාති කත්වාබුතියා හි කාරණපරියායෙන නිබ්බ . බතධාතු තථාඅසඬි වුච්චති . දෙසොබණෙ වායං කරණනිද්ද්භුතලක්ථමිඉත් . බාතං ඉමං පකාරං අනුපාදිසෙසතාසඬි භූතස්ස පත්තස්ස පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො ලක්ඛණෙ නිබ්බානධාතුසඬිබාතෙ අත්ථෙ තතියාති වුත්තං ගොති . බානධාතුයාව විසෙසනං ගොතිති නිබ්බ”අනුපාදිසෙසායා“ නනු ච, න පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො, අථ කස්මා තං භගවා පත්තොති වුත්තොති? නිබ්බානධාතුයා සභවරණතො තංසභවරණෙන හි භගවාපි . අනුපාදිසෙසභාවං පත්තොති වුච්චතිඅථ වා . අනුපාදිසෙසභාවසඬිබාතං ඉමං පකාරං පත්තාය නිබ්බානධාතුයා ලක්ඛණෙ සඤ්ජානනකිරියාය තතියාතිපි

වත්තුං යුජ්ජති. අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයාති ව
 අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතු හුත්වාති අත්ථො“ .ඌනපඤ්චබන්ධනෙන
 පත්තෙනා .පාරා) ති”612). එත්ථ හි ඌනපඤ්චබන්ධනපත්තො හුත්වාති
 අත්ථං වදන්ති. අපිච නිබ්බානධාතුයා අනුපාදිසෙසාය අනුපාදිසෙසා හුත්වා
 භූතායාතිපි යුජ්ජති. චුත්තඤ්ඤි උදානට්ඨකථාය නන්දසුත්තවණ්ණනායං
 “උපඨිච්ඡල්ලිබ්බෙනෙහි කෙසෙහිති ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ කරණවචනං
 විජ්ජකතුල්ලිබ්බෙනෙහි කෙසෙහි උපලක්ඛිතාති අත්ථො .යථ උදා) ති”22)
 එසනො ර්දිසෙසු. ධාතුභාජනදිවසෙති ජෙට්ඨමාසස්ස
 සුක්කපක්ඛපඤ්චමීදිවසං සන්ධාය චුත්තං, තඤ්ච න ති න්”නිපතිතාසන්“
 ස විසෙසනංඑතස්, “උස්සාහං ජනෙසීති” එතස්ස පන විසෙසනං
 සාමුනං උස්ධාතුභාජනදිවසෙ හික්“හං ජනෙසීසසාහජනනස්ති උස්”
 කාලවසෙන හින්තාධිකරණවිසෙසනභාවතොනදිවසතො හි ධාතුභාජ .
 බුපුරිමතරදිවසෙසුපි හික් සන්තිපතිතාතිඅථ වා . “සන්තිපතිතාන”න්ති ඉදං
 කායසාමග්ගිවසෙන සන්තිපතනමෙව සන්ධාය චුත්තං, න
 සමාගමනමත්තෙනමාතස් . “ධාතුභාජනදිවසෙ ති ඉදං”
 නිපතිසන්“තානභවතිස විසෙසනං සමිති එතස්න්”, ඉදඤ්ච හික්ඛුනං
 උස්සාහං ජනෙසීති එත්ථ “හික්ඛුන”න්ති එතෙනපි සම්බජ්ඣනීයං.
 සඨිසස්ස ථෙරො සඨිසත්ථෙරො. සො පන සඨිසො කිං පරිමාණොති ආහ
 “සත්තන්තං හික්ඛුසතසහස්සාන”න්තිදෙන හිසසද්ද්ධි . අවිඤ්ඤායමානස්ස
 පරිමාණස්ස විඤ්ඤාපනත්ථමෙවෙනං පුන චුත්තංදවිදු පනසද් . වදන්ති –

“සමාසො ච තද්ධිතො ච, වාකාත්ථෙසු විසෙසකා;
 පසිද්ධියන්තු සාමඤ්ඤං, තෙලං සුගතචීවරං.

තස්මා නාමමත්තභූතස්ස සඨිසත්ථෙරස්ස විසෙසනත්ථමෙවෙනං පුන
 චුත්තන්ති, නිව්චසාපෙක්ඛතාය ච එදිසෙසු සමාසො යථා “දෙවදත්තස්ස
 ගරුකුල”න්ති. නිව්චසාපෙක්ඛතා චෙත්ථ සඨිසසද්දස්ස
 හික්ඛුසතසහස්සසද්දං සාපෙක්ඛත්තෙපි අඤ්ඤපදන්තරාභාවෙන වාකො
 විය අපෙක්ඛිතබ්බත්ථස්ස ගමකත්තා. “සත්තන්තං
 හික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති හි එතස්ස සඨිසසද්දෙ අවයචිභාවෙන
 සම්බන්ධො, තස්සාපි සාමිභාවෙන ථෙරසද්දෙති. “සත්තන්තං
 හික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති ව ගණපාමොක්ඛික්ඛුයෙව සන්ධාය චුත්තං. තදා
 හි සන්තිපතිතා හික්ඛු එත්තකාති ගණනපට්ඨිකිකත්තා. තථා හි
 චෙළවගාමෙ වෙදනාවික්ඛම්භනතො පට්ඨාය “නචිරෙනෙව භගවා
 පරිනිබ්බායිස්සති”ති සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු හික්ඛුසු එකහික්ඛුපි
 පක්කන්තො නාම නත්ථි. යථාහු –

“සත්තසතසහස්සානි, තෙසු පාමොක්ඛික්ඛවො;
 ථෙරො මහාකස්සපොච, සඨිසත්ථෙරො තදා අහු”ති.

ආයස්මා මහාකස්සපො අනුස්සරන්තො මඤ්ඤමානො චිත්තයන්තො
 හුත්වා උස්සාහං ජනෙසී, අනුස්සරන්තො මඤ්ඤමානො චිත්තයන්තො
 ආයස්මා මහාකස්සපො උස්සාහං ජනෙසීති වා සම්බන්ධො. මහත්තෙහි
 සීලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතත්තා මහන්තො කස්සපොති මහාකස්සපො.
 අපිව “මහාකස්සපො”ති උරුවෙලකස්සපො නදීකස්සපො ගයාකස්සපො
 කුමාරකස්සපොති ඉමෙ බුද්දානුබුද්දකෙ ථෙරෙ උපාදාය වුවිවති. කස්මා
 පනායස්මා මහාකස්සපො උස්සාහං ජනෙසීති අනුයොගෙ සති තං කාරණං
 විභාවෙන්තො ආහ “සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ”තිආදි. සත්ත අභානි සමාහටාති
 සත්තාහං. සත්තාහං පරිනිබ්බුතස්ස අස්සාති තථා යථා “අවිරපක්කන්තො,
 මාසජාතො”ති, අන්තත්ථඅඤ්ඤපදසමාසොයං, තස්මිං. භගවතො
 පරිනිබ්බානදිවසතො පට්ඨාය සත්තාහෙ විනිවත්තෙති වුත්තං හොති, එතස්ස
 “වුත්තවචන”න්ති පදෙන සම්බන්ධො, තථා “සුභද්දෙන
 වුඬ්ඨපඬ්ඨප්පෙතො”ති එතස්සපි. තත්ථ සුභද්දොති තස්ස නාමමත්තං,
 වුඬ්ඨකාලෙ පන පඬ්ඨප්පෙතත්තා “වුඬ්ඨපඬ්ඨප්පෙතො”ති වුත්තං, එතෙන
 සුභද්දපරිබ්බාජකාදීහි තං විසෙසං කරොති. “අලං ආවුසො”තිආදිනා තෙන
 වුත්තවචනං නිදස්සෙති. සො හි සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති ආයස්මතා
 මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං පාවාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගපටිපත්තෙසු
 පඤ්චමත්තෙසු භික්ඛුසතෙසු අවිතරාගෙ භික්ඛු අන්තරාමග්ගෙ
 දිට්ඨආජීවකස්ස සන්තිකා භගවතො පරිනිබ්බානං සුත්වා පත්තවීවරානි
 ඡඩ්ඨෙත්වා බාහා පග්ගස්සං නානප්පකාරං පරිදෙවන්තෙ දිස්වා එවමාහ.

කස්මා පන සො එවමාහාති? භගවති ආසානෙන. අයං කිරෙසො
 බන්ධකෙ ආගතෙ ආතුමාවත්ථුස්මිං (මහාව. 303) නභාපිතපුබ්බකො
 වුඬ්ඨපඬ්ඨප්පෙතො භගවති කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා අඬ්ඨතෙළසෙහි
 භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ආතුමං ගච්ඡන්තෙ “භගවා ආගච්ඡති”ති සුත්වා
 “ආගතකාලෙයාගුදානං කරිස්සාමි”ති සාමණෙරභූමියං යීතෙ ද්වෙ පුත්තෙ
 එතදවොච “භගවා කිර තාතා ආතුමං ආගච්ඡති මහතා භික්ඛුසඬ්ඨසෙන සද්ධිං
 අඬ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි, ගච්ඡථ තුම්හෙ තාතා, බුරහණ්ඩං ආදාය
 නාළියා වා පසිබ්බකෙන වා අනුසරකං ආභිණ්ඩං, ලොණමපි තෙලමපි
 තණ්ඩුලමපි බාදනීයමපි සංහරං, භගවතො ආගතස්ස යාගුදානං
 කරිස්සාමි”ති. තෙ තථා අකංසු. අථ භගවති ආතුමං ආගන්ත්වා භුසාගාරකං
 පට්ටියෙ සුභද්දො සායන්හසමයං ගාමද්වාරං ගන්ත්වා මනුස්සෙ
 ආමන්තෙත්වා “හත්ථකම්මමත්තං මෙ දෙථා”ති හත්ථකම්මං යාවිත්වා
 “කිං හන්තෙ කරොමා”ති වුත්තෙ “ඉදඤ්චිදඤ්ච ගණ්හථා”ති
 සබ්බුපකරණානි ගාභාපෙත්වා විභාරෙ උද්ධනානි කාරෙත්වා එකං කාලකං
 කාසාවං නිවාසෙත්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා “ඉදං කරොථ, ඉදං
 කරොථා”ති සබ්බරත්තිං විවාරෙන්තො සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා
 හොජ්ජයාගුඤ්ච මධුගොළකඤ්ච පටියාදාපෙසි. හොජ්ජයාගු නාම
 භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගු, තත්ථ සජ්ජිමධුථාණිකමච්ඡමංසපුප්ඵළරසාදි යං

කිඤ්චි බාදනීයං නාම අත්ථී, තං සබ්බං පටිසති. කිළිතුකාමානං සීසමක්ඛනායොග්ගා හොති සුගන්ධගන්ධා.

අථ භගවා කාලස්සෙව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා භික්ඛුසංඝපරිවුතො පිණ්ඩාය වරිතුං ආතුමාහිමුඛො පායාසී. අථ තස්ස ආරොචෙසුං “භගවා පිණ්ඩාය ගාමං පටිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතා”ති. සො යථානිවත්ථපාරුතෙහෙව තෙහි කාලකකාසාවෙහි එකෙන හත්ථෙත දබ්බිඤ්ච කටච්ඡුඤ්ච ගහෙත්වා බ්‍රහ්මා විය දක්ඛිණං ඡාණුමණ්ඩලං භූමියං පතිට්ඨපෙත්වා වන්දිත්වා “පටිග්ගණ්හාතු මෙ හන්තෙ භගවා යාගු”න්ති ආහ. තතො “ඡානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති ඛන්ධකෙ (මහාව. 304) ආගතනායෙන භගවා පුච්ඡිත්වා ච සුත්වා ච තං වුඩ්ඪපබ්බජිතං විගරහිත්වා තස්මිං වත්ථුස්මිං අකජ්ජියසමාදානසික්ඛාපදං, බුරුහණ්ඩපරිහරණසික්ඛාපදඤ්චාති ද්වෙ සික්ඛාපදාති පඤ්ඤපෙත්වා “අනෙකකජ්ජකොට්ඨො භික්ඛවෙ හොජනං පරියෙසන්තෙහෙව චිතිනාමිතා, ඉදං පන තුම්හාකං අකජ්ජියං, අධම්මෙන උජ්ජන්තං හොජනං ඉමං පරිභුඤ්ජිත්වා අනෙකාති අත්තභාවසහස්සාති අපායෙස්ථෙව නිබ්බත්තිස්සන්ති, අපෙඨ මා ගණ්හථා”ති වත්වා භික්ඛාචාරාහිමුඛො අගමාසී, එකභික්ඛුනාපි න කිඤ්චි ගහිතං. සුභද්දො අනත්තමනො හුත්වා “අයං සබ්බං ඡානාමි”ති ආහිණ්ඩති, සථෙ න ගහෙතුකාමො පෙසෙත්වා ආරොචෙතබ්බං අස්ස, පක්කාහාරො නාම සබ්බවිරං තිට්ඨන්තො සත්තාහමත්තං තිට්ඨෙය්‍ය, ඉදඤ්ච මම යාවජීවං පරියත්තං අස්ස, සබ්බං තෙන නාසිතං, අහිතකාමො අයං මය්හ”න්ති භගවති ආසාතං ඛන්ධිත්වා දසබලෙ ධරමානෙ කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. එවං කිරස්ස අහොසි “අයං උච්චා කුලා පබ්බජිතො මහාපුරිසො, සථෙ කිඤ්චි ධරන්තස්ස වක්ඛාමි, මමංයෙව සන්තජ්ජෙස්සති”ති.

ස්වායං අජ්ජ මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො “පරිනිබ්බුතො භගවා”ති සුත්වා ලද්ධස්සාසො විය හට්ඨතුට්ඨො එවමාහ. ථෙරො පන තං සුත්වා හදයෙ පහාරං විය, මත්ථකෙ පතිතසුක්ඛාසනිං විය (සුක්ඛාසනි විය දී. නි. අට්ඨ. 3.232) මඤ්ඤි, ධම්මසංවෙගො වස්ස උජ්ජජී “සත්තාහමත්තපරිනිබ්බුතො භගවා, අජ්ජාපිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ධරතියෙව, දුක්ඛෙන භගවතා ආරාධිතසාසනෙ නාම එවං ලහුං මහන්තං පාපං කසටං කණ්ටකො උජ්ජන්තො, අලං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪමානො අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ සභායෙ ලහිත්වා සාසනං ඔසක්කාපෙතු”න්ති.

තතො ථෙරො වින්තෙසි “සථෙ බො පනාහං ඉමං මහල්ලකං ඉධෙව පිලොතිකං නිවාසෙත්වා ඡාරිකාය ඔකිරාපෙත්වා නිහරාපෙස්සාමි, මනුස්සා ‘සමණස්ස ගොතමස්ස සරීරෙ ධරමානෙයෙව සාවකා විවදන්ති’ති අම්මාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති, අධිවාසෙමි තාව. භගවතා හි දෙසිතධම්මො අසඬගහිතපුජ්චාරාසිසදිසො, තත්ථ යථා වාතෙන පහටපුජ්චාති යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති, එවමෙව එවරුපානං වසෙන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ

කාලෙ විනයෙ එකං ද්වෙ සික්ඛාපදානි නස්සිස්සන්ති, සුත්තෙ එකො ද්වෙ පඤ්භාවාරා නස්සිස්සන්ති, අභිධම්මෙ එකං ද්වෙ භූමන්තරානි නස්සිස්සන්ති, එවං අනුක්කමෙන මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා හවිස්සාම, තස්මා ධම්මවිනයසඤ්චිතං කරිස්සාමි, එවං සති දළ්භසුත්තෙන සඤ්චිතපුප්ඵානි විය අයං ධම්මවිනයො නිව්චලො හවිස්සති. එතදත්ථස්සෙහි හගවා මය්හං තීණි ගාචුතානි පච්චුග්ගමනං අකාසි, තීභි ඔවාදෙහි (සං. නි. 2.149, 150, 151) උපසම්පදං අකාසි, කායතො වීචරපරිවත්තනං අකාසි, ආකාසෙ පාණිං වාලෙත්වා චන්දොපමපටිපදං කට්ඨන්තො මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙ, තික්ඛන්තුං සකලසාසනරතනං පටිච්ඡාපෙසි, මාදිසෙ භික්ඛුම්භි තිට්ඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වඩ්ඪිං මා අලත්ථ, යාව අධම්මො න දිප්පති, ධම්මො න පටිබාහියාති, අවිනයො න දිප්පති, විනයො න පටිබාහියාති, අධම්මවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති, අවිනයවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, විනයවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති, තාව ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඤ්චායස්සාමි, තතො භික්ඛු අත්තතො අත්තතො පභොනකං ගහෙත්වා කප්පියාකප්පියෙ කට්ඨස්සන්ති, අථායං පාපො සයමෙව නිග්ගහං පාපුණ්ස්සති, පුන සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉද්ධඤ්චෙව ජීත්තඤ්ච හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා සො “එවං නාම මය්හං විත්තං උප්පන්න”න්ති කස්සවිපි අනාරොචෙත්වා භික්ඛුසඤ්චිතං සමස්සාසෙත්වා අථ පච්ඡා ධාතුභාජනදිවසෙ ධම්මවිනයසඤ්චිතායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි. තෙන චුත්තං “ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ...පෙ.... ධම්මවිනයසඤ්චිතායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි”ති.

තත්ථ අලත්ති පටික්ඛෙපවචනං, න යුත්තන්ති අත්ථො. ආචුසොති පරිදෙවන්තෙ භික්ඛු ආලපති. මා සොචිත්ථානි වින්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන මා සොකමකත්ථ. මා පරිදෙවිත්ථානි වාචාය මා විලාපමකත්ථ. “පරිදෙවනං විලාපො”ති හි චුත්තං. අසොචනාදීනං කාරණමාහ “සුමුත්තා”තිආදීනා. තෙන මහාසමණෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං, ස්මාවචනස්ස වා නාබ්‍යජ්ජදෙසො. “උපද්ද්‍යතා”ති පදෙ පන කත්තරි තතියාවසෙන සම්බන්ධො. උභයාපෙක්ඛඤ්ඤෙතං පදං. උපද්ද්‍යතා ව භොමාති තංකාලාපෙක්ඛවත්තමානවචනං, “තදා”ති සෙසො. අතීතත්ථෙ වා වත්තමානවචනං, අභුම්භාති අත්ථො. අනුස්සරන්තො ධම්මසංවෙගවසෙනෙව, න පන කොධාදිවසෙන. ධම්මසභාවවිත්තාවසෙන හි පවත්තං සහොත්තජ්ජඤාණං ධම්මසංවෙගො. චුත්තඤ්ඤෙතං -

“සබ්බසඤ්චිතධම්මෙසු, ඔත්තජ්ජාකාරසණ්ඨිතං;
ඤාණමොභිතභාරානං, ධම්මසංවෙගසඤ්ඤිත”න්ති. (සාරත්ථ. ටී.
1.පඨමමහාසඤ්චිතිකථාවණ්ණනා);

අඤ්ඤං උස්සාහජනනකාරණං දස්සෙතුං “ඊදිසස්සා”තිආදි චුත්තං.
තත්ථ ඊදිසස්ස ව සඤ්චිතසන්තිපාතස්සාති

සත්තසතසහස්සගණපාමොක්ඛන්ටෙරප්පමුඛගණනපථාතික්කන්තසඨසස
න්තිපාතං සන්ධාය වදති. “යානං බො පනෙනං විජ්ජති”තිආදිනාපි අඤ්ඤං
කාරණං දස්සෙති. තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තචුත්තිතායාති යානං, හෙතු.
බොති අවධාරණෙ. පනාති වචනාලඬිකාරෙ, එතං යානං විජ්ජතෙව, නො න
විජ්ජතිති අත්ථො. කිං පන තත්ති ආහ “යං පාපභික්ඛු”තිආදි. යන්ති
නිපාතමත්තං, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන යානෙන අන්තරධාපෙය්‍යං,
තදෙනං යානං විජ්ජතියෙවාති. පාපෙන ලාමකෙන ඉච්ඡාවචරෙන
සමන්තාගතා භික්ඛු පාපභික්ඛු. අතීතො සත්ථා එත්ථ, එතස්සාති වා
අතීතසත්ථුකං යථා “බහුකත්තුකො”ති. පධානං වචනං පාවචනං. පා-
සද්දො වෙත්ථ නිපාතො “පා එව චුත්තස්සා”තිආදීසු විය. උපසග්ගපදං වා
එතං, දීඝං කත්වා පන තථා චුත්තං යථා “පාවදති”තිපි වදන්ති. පක්ඛන්ති
අලජ්ජිපක්ඛං. “යාව වා”තිආදිනා සංඛිතියා සාසනචිරට්ඨිතිකභාවෙ
කාරණං, සාධකඤ්ච දස්සෙති. “තස්මා”ති හි පදමජ්ඣාහරිත්වා
“සංඛිතියෙය්‍ය”න්ති පදෙන සම්ඛන්ධනීයං.

තත්ථ යාව ව ධම්මචිනයො තිට්ඨතීති යත්තකං කාලං ධම්මො ව
චිනයො ව ලජ්ජිපුග්ගලෙසු තිට්ඨති. පරිනිබ්බානමඤ්චකෙ නිපන්තෙන
භගවතා මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.216) චුත්තං සන්ධාය
“චුත්තඤ්ඤෙ”න්තිආදිමාහ. හි-සද්දො ආගමවසෙන දළ්භිජොතකො.
දෙසිතො පඤ්ඤත්තොති ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව.
සුත්තාහිධම්මසංඛිතසස්ස හි ධම්මස්ස අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා,
තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං විනයසන්තානෙ යපනං පඤ්ඤාපනං.
චිනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව. විනයතන්තිසංඛිතසස්ස හි
අත්ථස්ස අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං
අසංඛිකරතො යපනං පඤ්ඤාපනං, තස්මා කම්මද්වයමිපි කිරියාද්වයෙන
සම්ඛජ්ඣනං යුජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

සොති සො ධම්මො ව චිනයො ව. මමච්චයෙනාති මම අච්චයකාලෙ.
“භුම්මත්ථෙ කරණනිද්දෙසො”ති හි අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති. හෙත්ථත්ථෙ
වා කරණවචනං, මම අච්චයහෙතු තුම්භාකං සත්ථා නාම භවිස්සතීති
අත්ථො. චුත්තඤ්ඤි මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනායං “මයි පරිනිබ්බුතෙ
තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.216).
ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙත්ථ හෙත්ථත්ථසාධකං යථා “නෙත්තෙ උජුං ගතෙ
සති”ති (අ. නි. 4.70; නෙත්ති. 10.90, 93). ඉදං චුත්තං හොති – මයා වො
ඨිතෙනෙව “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං,
ඉදං ලොකවජ්ජං, ඉදං පණ්ණත්තිවජ්ජං, අයං ආපත්ති පුග්ගලස්ස සන්තිකෙ
වුට්ඨාති, අයං ගණස්ස, අයං සඨසස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති”ති සත්තන්තං
ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමනීයතාවසෙන ඔතිණ්ණවත්ථුස්මි.
සංඛන්ධකපරිවාරො උභතොවිභඬිගො මහාචිනයො නාම දෙසිතො, තං
සකලමිපි විනයපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති

“ඉදං වො කත්තබ්බං, ඉදං වො න කත්තබ්බං”න්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බස්ස විභාගෙන අනුසාසනතො. යීතෙනෙව ච මයා “ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගා, අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො”ති තෙන තෙන විනෙය්‍යානං අප්ප්කාසයානුරූපෙන පකාරෙන ඉමෙ සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා සුත්තන්තපිටකං දෙසිතං, තං සකලම්පි සුත්තන්තපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති තංතංවරියානුරූපං සම්මාපට්පත්තියා අනුසාසනතො, යීතෙනෙව ච මයා “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා (දී. නි. අට්ඨ. 2.216), ද්වාදසායනනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, චත්තාරි සච්චානි, බාවිසතින්ද්‍රියානි, නව හෙතු, චත්තාරො ආභාරා, සත්ත එස්සා, සත්ත වෙදනා, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත චෙතනා, සත්ත චිත්තානි. තත්‍රාපි එත්තකා ධම්මා කාමාවචරා, එත්තකා රූපාවචරා, එත්තකා අරූපාවචරා, එත්තකා පරියාපන්තා, එත්තකා අපරියාපන්තා, එත්තකා ලොකියා, එත්තකා ලොකුත්තරා”ති ඉමෙ ධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා අභිධම්මපිටකං දෙසිතං, තං සකලම්පි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති ඛන්ධාදිවිභාගෙන ඤායමානං චතුසච්චසම්බොධාවහත්තා. ඉති සබ්බම්පෙනං අභිසම්බොධිතො යාව පරිනිබ්බානා පඤ්චචත්තාලීස වස්සානි භාසිතං ලපිතං “තීණි පිටකානි, පඤ්ච නිකායා, නවච්චානි, චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති එවං මහජ්ජහෙදං භොති. ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තිට්ඨන්ති, අහං එකොව පරිනිබ්බායිස්සාමි, අහඤ්ච පනිදානි එකොව ඔවදාමි අනුසාසාමි, මයි පරිනිබ්බුතෙ ඉමානි චතුරාසීති බුද්ධසහස්සානි තුම්භෙ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති ඔවාදානුසාසනකිච්චස්ස නිජ්ජාදනතොති.

සාසනන්ති පරියත්තිපට්පත්තිපට්ඨෙධවසෙන තිව්ධම්පි සාසනං, නිජ්ජපරියායතො පන සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා. අද්ධානං ගම්තුමලන්ති අද්ධනියං, අද්ධානගාමි අද්ධානක්ඛමන්ති අත්ථො. චිරං යීති එතස්සානි චිරට්ඨිතිකං. ඉදං චුත්තං භොති – යෙන පකාරෙන ඉදං සාසනං අද්ධනියං, තතොයෙව ච චිරට්ඨිතිකං භවෙය්‍ය, තෙන පකාරෙන ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච යදි පනාහං සංඛිගායෙය්‍යං, සාධු වතාති.

ඉදානි සම්මාසම්බුද්ධෙන අත්තනො කතං අනුග්ගහවිසෙසං සමනුස්සරිත්වා චිත්තනාකාරම්පි දස්සෙන්නො “යඤ්චාහං භගවතා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යඤ්චාහං”න්ති එතස්ස “අනුග්ගහිතො, පසංසිතො”ති එතෙහි සම්බන්ධො. යන්ති යස්මා, කිරියාපරාමසනං වා එතං, තෙන “අනුග්ගහිතො, පසංසිතො”ති එත්ථ අනුග්ගහණං, පසංසනඤ්ච පරාමසනි. “ධාරෙස්සසී”තිආදිකං පන වචනං භගවා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ මහාකස්සපත්ථෙරෙන පඤ්ඤත්තසංඝාටියං නිසින්තො තං සංඝාටිං පදුමපුප්ඵවණ්ණෙන පාණිනා අත්තන්තෙන පරාමසන්නො ආහ.

වුත්තඤ්ඤානං කස්සපසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.154) මහාකස්සපත්ථෙරෙනෙව ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙත්වා කථෙත්තෙන -

“අථ ඛො ආවුසො භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම යෙන අඤ්ඤාතරං රුක්ඛමුලං තෙත්තපසඤ්ඤාමි, අථ ඛිවාහං ආවුසො පට්ඨිලොතිකානං සඤ්ඤාපිං චතුග්ගුණං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවත්තං එතදවොච ‘ඉධ භත්තෙ භගවා නිසීදතු, යං මමස්ස දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායා’ති. නිසීදි ඛො ආවුසො භගවා පඤ්ඤාත්තෙ ආසනෙ, නිසජ්ජ ඛො මං ආවුසො භගවා එතදවොච ‘මුදුකා ඛො ත්ඨායං කස්සප පට්ඨිලොතිකානං සඤ්ඤාපි’ති. පට්ඨිගුණභාතු මෙ භත්තෙ භගවා පට්ඨිලොතිකානං සඤ්ඤාපිං අනුකම්පං උපාදායාති. ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං කස්සප සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානීති. ධාරෙස්සාමහං භත්තෙ භගවතො සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානීති. සො ඛිවාහං ආවුසො පට්ඨිලොතිකානං සඤ්ඤාපිං භගවතො පාදාසිං, අහං පන භගවතො සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානි පට්ඨිජ්ජි’ති (සං. නි. 2.154).

තත්ථ මුදුකා ඛො ත්ඨායන්ති මුදුකා ඛො තෙ අයං. කස්මා පන භගවා එවමාහාති? ථෙරෙන සහ වීචරං පරිවත්තෙතුකාමත්තාය. කස්මා පරිවත්තෙතුකාමො ජාතොති? ථෙරං අත්තනො යානෙ යපෙතුකාමත්තාය. කිං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා නත්ථීති? අත්ථී, එවං පනස්ස අහොසි “ඉමෙ න වීරං යස්සන්ති, ‘කස්සපො පන විසවස්සසත්තායුකො, සො මයි පරිනිබ්බුතෙ සත්තපණ්ණිගුහායං වසිත්වා ධම්මවිනයසඤ්ඤාං කත්වා මම සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලං පවත්තනං කරිස්සති’ති අත්තනො නං යානෙ යපෙසි, එවං භික්ඛු කස්සපස්ස සුස්සුසිත්තං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති තස්මා එවමාහ. ථෙරො පන යස්මා වීචරස්ස වා පත්තස්ස වා වණ්ණෙ කථිතෙ “ඉමං තුම්හෙ ගණ්හවා”ති වචනං වාරිත්තමෙව, තස්මා “පට්ඨිගුණභාතු මෙ භත්තෙ භගවා”ති ආහ.

ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං කස්සපාති කස්සප ත්වං ඉමානි පරිභොගජ්ණානානි පංසුකුලානි පාරුපිතුං සක්ඛිස්සසිති වදති. තඤ්ච ඛො න කායබලං සන්ධාය, පට්ඨිජ්ජිපුරණං පන සන්ධාය එවමාහ. අයඤ්ඤාත්ථ අධිජ්ජායො - අහං ඉමං වීචරං පුණ්ණං නාම දාසිං පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඨිතං සුසානං පට්ඨිත්වා තුම්බමත්තෙහි පාණකෙහි සම්පරිකිණ්ණං තෙ පාණකෙ විධුනිත්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා අග්ගහෙසිං, තස්ස මෙ ඉමං වීචරං ගහිතදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාලෙ මහාපථවී මහාවීරවං වීරවමානා කම්පිත්ථ, ආකාසං තට්ඨවාසි, වක්කවාලෙ දෙවතා සාධුකාරං අදංසු, ඉමං වීචරං ගණ්හත්තෙන භික්ඛුනා ජාතිපංසුකුලිකෙන ජාතිආරඤ්ඤිකෙන ජාතිඵකාසනිකෙන ජාතිසපදානවාරිකෙන භවිතුං වට්ඨති, ත්වං ඉමස්ස වීචරස්ස අනුච්ඡවිකං කාතුං සක්ඛිස්සසිති. ථෙරොපි අත්තනා පඤ්චත්තං භත්ථීතං බලං ධාරෙති, සො තං අතක්කයිත්වා “අහමෙනං පට්ඨිජ්ජිං පුරෙස්සාමි”ති උස්සාහෙන සුගතවීචරස්ස අනුච්ඡවිකං කාතුකාමො “ධාරෙස්සාමහං භත්තෙ”ති ආහ. පට්ඨිජ්ජිත්ති පට්ඨිජ්ජන්තොසිං. එවං පන

වීචරපරිවත්තනං කත්වා ථෙරොන පාරුපිතවීචරං භගවා පාරුපි, සත්ථු වීචරං ථෙරො. තස්මිං සමයෙ මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා උන්නදන්තී කම්පිත්ථ.

සාණානි පංසුකුලානීති මතකලෙවරං පරිවෙදෙත්වා ඡඩ්ඞිතානි තුම්බමත්තෙ කිම් පජ්ඣොටෙත්වා ගහිතානි සාණවාකමයානි පංසුකුලවීචරානි. නිබ්බසනානීති නිට්ඨිතවසනකිව්චානි, පරිභොගජිණ්ණානීති අත්ථො. එත්ථ ච කිඤ්චාපි එකමෙව තං වීචරං, අනෙකාවයවත්තා පන බහුවචනං කතන්ති මජ්ඣිමගණ්ඨිපදෙ චුත්තං. වීචරෙ සාධාරණපරිභොගෙනානි එත්ථ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනානි අත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ච සද්දස්ස පයොගෙ කාමාවාරත්තා “අත්තනා”ති න චුත්තං. “ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං කස්සප සාණානි පංසුකුලානී”ති (සං. නි. 2.154) හි චුත්තත්තා “අත්තනාව සාධාරණපරිභොගෙනා”ති විඤ්ඤායනි, නාඤ්ඤෙන. න හි කෙවලං සද්දතොයෙව සබ්බත්ථ අත්ථනිච්ඡයො, අත්ථපකරණාදිනාපි යෙභුයොන අත්ථස්ස නියමිතත්තා. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොන පනෙත්ථ එවං චුත්තං. “වීචරෙ සාධාරණපරිභොගෙනානි එත්ථ ‘අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා’ති ඉධ චුත්තං අත්තනා – සද්දමානෙත්වා ‘වීචරෙ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනා’ති යොජෙතබ්බං.

යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨම්පි ච තස්ස තං;
අත්ථතො භාසමානානං, ආසන්නත්තමකාරණන්ති.

අථ චා භගවතා වීචරෙ සාධාරණපරිභොගෙන භගවතා අනුග්ගහිතොති යොජනීයං. එකස්සාපි හි කරණනිද්දෙසස්ස සභාදියොගකත්තුත්ථජොතකත්තසම්භවතො”ති. සමානං ධාරණමෙතස්සානි සාධාරණො, තාදිසො පරිභොගොති සාධාරණපරිභොගො, තෙන. සාධාරණපරිභොගෙන ච සමසමට්ඨපනෙන ච අනුග්ගහිතොති සම්බන්ධො.

ඉදානි –

“අහං හික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඤ්ඤාමි විචිචිවෙව කාමෙහි විචිචිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, කස්සපොපි හික්ඛවෙ යාවදෙ ආකඤ්ඤාමි විචිචිවෙව කාමෙහි විචිචිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදිනා (සං. නි. 2.152) –

නවානුපුබ්බවිහාරජලහිඤ්ඤාපහෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනත්ථාය භගවතා චුත්තං කස්සපසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.151)

ආගතං පාළිමිමං පෙය්‍යාලමුඛෙන, ආදිග්ගහණෙන ච සඬ්භිජිත්වා දස්සෙන්තො ආහ “අහං භික්ඛවෙ”ති ආදි.

තත්ථ යාවදෙති යාවදෙව, යත්තකං කාලං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං කාලං විහරාමිති අත්ථො. තතොයෙව හි මජ්ඣිමගණ්ඨිපදෙ, චූළගණ්ඨිපදෙ ච “යාවදෙති යාවදෙවාති චූත්තං හොති”ති ලිඛිතං. සංයුත්තට්ඨකථායමපි “යාවදෙ ආකඬ්ඛාමිති යාවදෙව ඉච්ඡාමි”ති (සං. නි. අට්ඨ. 1.2.152) අත්ථො චූත්තො. තථා හි තත්ථ ලීනත්ථපකාසනියං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන “යාවදෙවාති ඉමිනා සමානත්ථං ‘යාවදෙ’ති ඉදං පද’න්ති චූත්තං. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “යාවදෙවා”ති අයමෙව පායො දිස්සති. අපි ච යාවදෙති යත්තකං සමාපත්තිවිහාරං විහරිතුං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං සමාපත්තිවිහාරං විහරාමිති සමාපත්තිට්ඨානෙ, යත්තකං අභිඤ්ඤාචොභාරං චොහරිතුං ආකඬ්ඛාමි, තත්තකං අභිඤ්ඤාචොභාරං චොහරාමිති අභිඤ්ඤායානෙ ච සහ පායසෙසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙනාපි තදෙවත්ථං යථාලාභනයෙන දස්සතුං “යත්තකෙ සමාපත්තිවිහාරෙ, අභිඤ්ඤාචොභාරෙ චා ආකඬ්ඛන්තො විහාරාමි වෙව චොහරාමි ච, තථා කස්සපොපිති අත්ථො”ති චූත්තං. අපරෙ පන “යාවදෙති ‘යං පයමජ්ඣානං ආකඬ්ඛාමි, තං පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහාරාමි’ති ආදිනා සමාපත්තිට්ඨානෙ, ඉද්ධිවිධාභිඤ්ඤායානෙ ච අජ්ඣාහරිතස්ස ත-සද්දස්ස කම්මවසෙන ‘යං දිබ්බසොතං ආකඬ්ඛාමි, තෙන දිබ්බසොතෙන සද්දෙ සුභාමි’ති ආදිනා සෙසාභිඤ්ඤායානෙ කරණවසෙන යොජනා වත්තබ්බා”ති වදන්ති. විච්චිවෙව කාමෙහිති එත්ථ එව-සද්දො නියමත්ථො, උභයත්ථ යොජෙතබ්බො. යමෙත්ථ වත්තබ්බං, තදුපරි ආවි හවිස්සති.

නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාජපහෙදෙති එත්ථ නවානුපුබ්බවිහාරා නාම අනුපට්ඨානා සමාපජ්ජිතබ්බත්තා එවංසඤ්ඤිතා නිරොධසමාපත්තියා සහ අට්ඨ සමාපත්තියො. ජලභිඤ්ඤා නාම ආසවක්ඛයඤාණෙන සහ පඤ්චාභිඤ්ඤායො. කත්ථවි පොත්ථකෙ වෙත්ථ ආදිසද්දො දිස්සති. සො අනධිජ්ජෙතො යථාචූත්තාය පාළියා ගහෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අනවසෙසත්තා. මනුස්සෙසු, මනුස්සානං චා උත්තරිභූතානං, උත්තරීනං චා මනුස්සානං කුසිනඤ්චෙව අරියානඤ්ච ධම්මොති උත්තරිමනුස්සධම්මො, මනුස්සධම්මො චා උත්තරීති උත්තරිමනුස්සධම්මො. දස කුසලකම්මපථා වෙත්ථ විනා භාවනාමනසිකාරෙන පකතියාව මනුස්සෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බතො, මනුස්සත්තභාවාවහනතො ච මනුස්සධම්මො නාම, තතො උත්තරි පන කුසාදි උත්තරිමනුස්සධම්මොති වෙදිතබ්බො. සමසමට්ඨපනෙනාති “අහං යත්තකං කාලං, යත්තකෙ චා සමාපත්තිවිහාරෙ, යත්තකා අභිඤ්ඤායො ච වළඤ්ජෙමි, තථා කස්සපොපි”ති එවං සමසමං කත්ථා යපනෙන. අනෙකට්ඨානෙසු යපනං, කස්සවපි උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස අසෙසභාවෙන එකත්තසමට්ඨපනං චා

සන්ධාය “සමසමට්ඨපනෙනා”’ති වුත්තං, ඉදඤ්ච
 නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාභාවසාමඤ්ඤෙන පසංසාමත්තන්ති දට්ඨබ්බං.
 න හි ආයස්මා මහාකස්සපො භගවා විය දෙවසිකං
 චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසංඛාරා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති,
 යමකපාටිහාරියාදිවසෙන ච අභිඤ්ඤායො චලඤ්ඤෙතිති. එත්ථ ච
 උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා”’ති ඉදං
 නිදස්සනමත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි -

“ඔවද කස්සප භික්ඛු, කරොහි කස්සප භික්ඛුනං ධම්මිං කථං, අහං වා
 කස්සප භික්ඛු ඔවදෙය්‍යං, ත්වං වා. අහං වා කස්සප භික්ඛුනං ධම්මිං කථං
 කරෙය්‍යං, ත්වං වා”’ති -

එවම්පි අත්තනා සමසමට්ඨපනමකාසියෙවාති.

තථාති රූපුපසංභාරො යථා අනුග්ගහිතො, තථා පසංසිතොති. ආකාසෙ
 පාණිං වාලෙත්වාති භගවතා අත්තනොයෙව පාණිං ආකාසෙ වාලෙත්වා
 කුලෙසු අලග්ගචිත්තතාය වෙව කරණභූතාය පසංසිතොති සම්බන්ධො.
 අලග්ගචිත්තතායාති වා ආධාරෙ භූමිමං, ආකාසෙ පාණිං වාලෙත්වා
 කුලුපකස්ස භික්ඛුනො අලග්ගචිත්තතාය කුලෙසු අලග්ගනචිත්තෙන භවිතුං
 යුත්තතාය වෙව මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති අත්ථො. යථාහ -

“අථ ඛො භගවා ආකාසෙ පාණිං වාලෙසි සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයං
 ආකාසෙ පාණි න සජ්ජති න ගය්හති න ඛජ්ඣති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ
 යස්ස කස්සපි භික්ඛුනො කුලානි උපසංඛිකමතො කුලෙසු චිත්තං න සජ්ජති
 න ගය්හති න ඛජ්ඣති ‘ලහන්තු ලාභකාමා, පුඤ්ඤකාමා කරොන්තු
 පුඤ්ඤානී’ති. යථා සකෙන ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො, එවං
 පරෙසං ලාභෙන අත්තමනො හොති සුමනො. එවරූපො ඛො භික්ඛවෙ
 භික්ඛු අරහති කුලානි උපසංඛිකමිතුං. කස්සපස්ස භික්ඛවෙ කුලානි
 උපසංඛිකමතො කුලෙසු චිත්තං න සජ්ජති න ගය්හති න ඛජ්ඣති ‘ලහන්තු
 ලාභකාමා, පුඤ්ඤකාමා කරොන්තු පුඤ්ඤානී’ති. යථා සකෙන ලාභෙන
 අත්තමනො හොති සුමනො, එවං පරෙසං ලාභෙන අත්තමනො හොති
 සුමනො”’ති (සං. නි. 2.146).

තත්ථ ආකාසෙ පාණිං වාලෙසිති නිලෙ ගගනන්තරෙ යමකවිජ්ජුකං
 සඤ්චාලයමානො විය හෙට්ඨාභාගෙ, උපරිභාගෙ, උභතො ච පස්සෙසු
 පාණිං සඤ්චාලෙසි, ඉදඤ්ච පන තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ අසම්භින්නපදං
 නාම. අත්තමනොති සකමනො, න දොමනස්සෙන පච්ඡින්නදිත්වා
 ගහිතමනො. සුමනොති තුට්ඨමනො, ඉදානි යො භීනාධිමුත්තිකො
 මිච්ඡාපටිපන්නො එවං වදෙය්‍ය “සම්මාසම්බුද්ධො ‘අලග්ගචිත්තතාය
 ආකාසෙ වාලිතපාණුපමා කුලානි උපසංඛිකමථා’ති වදන්තො අට්ඨානෙ
 යපෙති, අසය්හභාරං ආරොපෙති, යං න සක්කා කාතුං, තං කාරෙහි”’ති,

තස්ස වාදපථං පච්ඡින්නිතො “සක්කා ච ඛො එවං කාතුං, අත්ථි එවරුපො භික්ඛු”ති ආයස්මන්තං මහාකස්සපත්ථෙරමෙව සක්ඛිං කත්වා දස්සෙන්නො “කස්සපස්ස භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.

අඤ්ඤම්පි පසංසනමාහ “චන්දොපමපට්ඨපදාය වා”ති, චන්දපට්ඨාගාය පට්ඨපදාය ච කරණභූතාය පසංසිතො, තස්සං වා ආධාරභූතාය මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති අත්ථො. යථාහ —

“චන්දුපමා භික්ඛවෙ කුලානි උපසඬකමථ අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකා කුලෙසු අප්පගඛිහා. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ පුරිසො ජරුදපානං වා ඔලොකෙය්‍ය පබ්බතවිසමං වා නදීවිදුග්ගං වා අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ චන්දුපමා කුලානි උපසඬකමථ අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකා කුලෙසු අප්පගඛිහා. කස්සපො භික්ඛවෙ චන්දුපමො කුලානි උපසඬකමති අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තං නිව්චනවකො කුලෙසු අප්පගඛිහො”ති (සං. නි. 2.146).

තත්ථ චන්දුපමාති චන්දසදිසා හුත්වා. කිං පරිමණ්ඩලතාය සදිසාති? නො, අපිච ඛො යථා චන්දො ගගනතලං පක්ඛන්දමානො න කෙනචි සද්ධිං සන්ථවං වා සිනෙහං වා ආලයං වා නිකන්තිං වා පත්ථනං වා පරිශුට්ඨානං වා කරොති, න ච න හොති මහාජනස්ස පියො මනාපො, තුම්හෙපි එවං කෙනචි සද්ධිං සන්ථවාදීනං අකරණෙන ඛුජනස්ස පියා මනාපා චන්දුපමා හුත්වා ඛත්තියකුලාදීනි චත්තාරි කුලානි උපසඬකමථාති අත්ථො. අපිච යථා චන්දො අන්ධකාරං විධමති, ආලොකං ඵරති, එවං කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන, ඤාණාලොකඵරණෙන ච චන්දුපමා හුත්වාති එවමාදිහිපි නයෙහි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අපකස්සෙව කායං, අපකස්ස චිත්තන්ති තෙනෙව සන්ථවාදීනමකරණෙන කායඤ්ච චිත්තඤ්ච අපකස්සිත්වා, අකඬ්ඪිත්වා අපනෙත්වාති අත්ථො. නිව්චනවකාති නිව්චං නචිකාව, ආගන්තුකසදිසා එව හුත්වාති අත්ථො. ආගන්තුකො හි පටිපාටියා සම්පත්තගෙහං පවිසිත්වා සවෙ නං සරසාමිකා දිස්වා “අම්හාකං පුත්තභාතරොපි විජ්ජවාසගතා එවං විචරිංසු”ති අනුකම්පමානා නිසීදාපෙත්වා හොජෙන්නි, භුත්තමත්තොයෙව “තුම්හාකං භාජනං ගණ්හවා”ති උට්ඨාය පක්කමති, න තෙහි සද්ධිං සන්ථවං වා කරොති, කිව්චකරණියානි වා සංවිදහති, එවං තුම්හෙපි පටිපාටියා සම්පත්තසරං පවිසිත්වා යං ඉරියාපථෙසු පසන්නා මනුස්සා දෙන්ති, තං ගහෙත්වා පච්ඡින්නසන්ථවා තෙසං කිව්චකරණියෙ අඛ්‍යාවටා හුත්වා නික්ඛමථාති දීපෙති. අප්පගඛිහාති න පගඛිහා, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගඛිහියෙන, චතුට්ඨානෙන වචිපාගඛිහියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගඛිහියෙන ච විරහිතා කුලානි උපසඬකමථාති අත්ථො.

ජරුදපානන්ති ජිණ්ණකූපං. පබ්බතවිසමන්ති පබ්බතෙ විසමං පපාතට්ඨානං. නදීවිදුග්ගන්ති නදියා විදුග්ගං ඡින්නතට්ඨානං. එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං ජරුදපානාදයො විය හි - වත්තාරි කුලානි, ඔලොකනපුරිසො විය හික්ඛු, යථා පන අපකට්ඨකායචිත්තො තානි ඔලොකෙන්තො පුරිසො තත්ථ පතති, එවං අරක්ඛිතෙහි කායාදීහි කුලානි උපසඤ්චිකමන්තො හික්ඛු කුලෙසු බජ්ඣති, තතො නානප්පකාරං සීලපාදභඤ්ජනාදිකං අනත්ථං පාපුණානියථා . පන අපකට්ඨකායචිත්තො පුරිසො තත්ථ න පතති, එවං රක්ඛිතෙනෙව කායෙන, රක්ඛිතාය වාචාය, රක්ඛිතෙහි චිත්තෙහි, සුපට්ඨිතාය සතියා අපකට්ඨකායචිත්තො හුත්වා කුලානි උපසඤ්චිකමන්තො හික්ඛු කුලෙසු න බජ්ඣති, අථස්ස සීලසද්ධාසමාධිපඤ්ඤාසඤ්චානානි පාදභත්ථකුච්ඡිසීසානි න භඤ්ජන්ති, රාගකණ්ටකාදයො න විජ්ඣන්ති, සුඛිතො යෙනකාමං අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගච්ඡති, එවරූපො අයං මහාකස්සපොති භීනාධිමුත්තිකස්ස මිච්ඡාපට්ඨන්තස්ස වාදපථපච්ඡින්නන්තං මහාකස්සපත්ථෙරං එව සක්ඛිං කත්වා දස්සෙන්තො “කස්සපො හික්ඛවෙ”තිආදිමාහානිථපෙත්ථවම් . අත්ථමිච්ඡන්තිඅලග්ගචිත්තතාසඤ්චානාය චන්දොපමපට්ඨපදාය කරණභූතාය පසංසිතො, තස්සං වා ආධාරභූතාය මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා පසංසිතොති, එවං සති චෙවදොසද්-, වදො ව නසද්- පසුජ්ජිතබ්බො ද්වින්නං පදානං තුල්‍යාධිකරණත්තා, අයමෙව අත්ථො පායො ව යුත්තතරො විය දිස්සති පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනායං. “ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා චන්දුපමං පට්ඨපදං කථෙන්නො මං කායසක්ඛිං කත්වා කථෙසී.ති .දී) ති” අට්ඨ .2.232) වුත්තත්තාති.

තස්ස කිමඤ්ඤං ආණ්ණං හවිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර ධම්මවිනයසඤ්චායනානි අධිජ්ජායො. තත්ථ තස්සාති යං-සද්දස්ස කාරණනිදස්සනෙ “තස්මා”ති අජ්ඣාහරිත්වා තස්ස මෙති අත්ථො, කිරියාපරාමසනෙ පන තස්ස අනුග්ගහණස්ස, පසංසනස්ස වාති. පොත්ථකෙසුපි කත්ථවි “තස්ස මෙ”ති පායො දිස්සති, එවං සති කිරියාපරාමසනෙ “තස්මා”ති අපරං පදමජ්ඣාහරිතබ්බං. නත්ථි ඉණං යස්සාති අණණො, තස්ස භාවො ආණ්ණං. ධම්මවිනයසඤ්චායනං යපෙත්වා අඤ්ඤං කිං නාම තස්ස ඉණවිරහිතත්තං හවිස්සති, න හවිස්සති එවාති අත්ථො. “නනු මං හගවා”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං උපමාවසෙන විභාවෙති. සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙනාති එත්ථ කචචො නාම උරච්ඡදො, යෙන උරො ඡාදියතෙ, තස්ස ව විවරනිදස්සනෙන ගහණං, ඉස්සරියස්ස පන අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිදස්සනෙනාති දට්ඨබ්බං. කුලචංසප්පතිට්ඨාපකන්ති කුලචංසස්ස කුලපච්චෙණියා පතිට්ඨාපකං. “මෙ”ති පදස්ස නිච්චසාපෙක්ඛත්තා සද්ධම්මචංසප්පතිට්ඨාපකොති සමාසො. ඉදං වුත්තං හොති - සත්තුසඤ්චිතිමිද්දනෙන අත්තතො කුලචංසප්පතිට්ඨාපනත්ථං සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙන කුලචංසප්පතිට්ඨාපකං පුත්තං රාජා විය

හගවාපි මං දීඝදස්සි “සද්ධම්මවංසජපතිට්ඨාපකො මෙ අයං හවිස්සතී”ති මන්ත්වා සාසනපච්චත්ථිකගණනිමද්දනෙන සද්ධම්මවංසජපතිට්ඨාපනත්ථං විවරදානසමසමට්ඨපනසඤ්චානෙන ඉමිනා අසාධාරණානුග්ගහෙන අනුග්ගහෙසි නනු, ඉමාය ච උළාරාය පසංසාය පසංසි නනුති. ඉති විත්තයන්තොති එත්ථ ඉතිසද්දෙන “අන්තරධාපෙය්‍යං, සඤ්චායෙය්‍යං, කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සතී”ති වචනපුබ්බඤ්චිතං, “යානං බො පනෙතං විජ්ජතී”තිආදි වාක්‍යත්තයං නිදස්සෙති.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං සඤ්චිතික්ඛන්ධකපාළියා සාධෙත්තො ආහ “යථාහ”තිආදි. තත්ථ යථාහාති කිං ආහ, මයා චුත්තස්ස අත්ථස්ස සාධකං කිං ආහාති චුත්තං හොති. යථා වා යෙන පකාරෙන මයා චුත්තං, තථා තෙන පකාරෙන පාළියමිපි ආහාති අත්ථො. යථා වා යං වචනං පාළියං ආහ, තථා තෙන වචනෙන මයා චුත්තවචනං සංසන්දති වෙව සමෙති ච යථා තං ගඤ්ඤාදකෙන යමුනොදකන්තිපි වත්තබ්බො පාළියා සාධනත්ථං උදාහරිතභාවස්ස පච්චක්ඛන්තො විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ච සද්දස්ස පයොගෙ කාමාවාරත්තා. අධිජපායවිභාවනත්ථා හි අත්ථයොජනා. යථා වා යෙන පකාරෙන ධම්මවිනයසඤ්චායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි, තථා තෙන පකාරෙන පාළියමිපි ආහාති අත්ථො. එවමිදිසෙසු.

එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. එකං සමයන්ති ච භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං, එකස්මිං සමයෙති අත්ථො. පාචායාති පාචානගරතො, තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා “කුසිනාරං ගමිස්සාමි”ති අද්ධානමග්ගජපිපන්තොති චුත්තං හොති. අද්ධානමග්ගොති ච දීඝමග්ගො චුච්චති, දීඝපරියායො හෙත්ථ අද්ධානසද්දො. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි සඤ්චායමහත්තෙනපි මහතා. “පඤ්චමත්තෙහි”තිආදිනා සඤ්චායමහත්තං දස්සෙති, මත්තසද්දො ච පමාණවචනො “හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.16) විය. “ධම්මවිනයසඤ්චායනත්ථං උස්සාහං ජනෙසි”ති එතස්සත්ථස්ස සාධනත්ථං ආහතා “අථ බො”තිආදිකා පාළි යථාචුත්තමත්ථං න සාධෙති. න හෙත්ථ උස්සාහජනනජපකාරො ආගතොති වොදනං පරිහරිතුමාහ “සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බ”න්ති. එවමිපෙසා වොදනා තදවත්ථායෙවාති චුත්තං “තතො පරං ආහ”තිආදි. අපිච යථාචුත්තත්ථසාධිකා පාළි මහතරාති ගන්ථගරුතාපරිහරණත්ථං මජ්ඣෙකෙ පෙය්‍යාලමුඛෙන ආදිඅන්තමෙව පාළිං දස්සෙත්තො “සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බ”න්ති ආහ. තෙන හි “අථ ඛිවාහං ආවුසො මග්ගා ඔක්කමිම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදී”ති (චූළව. 437) චුත්තපාළිතො පටිඨාය “යං න ඉවිජ්ජසාම, න තං කරිස්සාමා”ති (චූළව. 437) චුත්තපාළිපරියොසානං සුභද්දකණ්ඩං දස්සෙති.

“තතො පරං”න්තිආදිනා පන තදවසෙසං “හන්ද මයං ආවුසො”තිආදිකං උස්සාහජනනජපකාරදස්සනපාළිං. තස්මා තතො පරං

ආහානි එත්ථ සුභද්දකණ්ඩනො පරං
 උස්සාහජනනජපකාරදස්සනවචනමාහානි අත්ථො වෙදිතබ්බො.
 මහාගණ්ඨීපදෙපි හි සොයෙවත්ථො වුත්තො. ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි
 (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) තථෙව අධිජපෙනො.
 ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “තතො පරන්ති තතො හික්ඛුනං
 උස්සාහජනනතො පරතො”ති (දී. නි. ටී. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා)
 වුත්තං, තදෙනං විචාරෙතබ්බං හෙට්ඨා උස්සාහජනනජපකාරස්ස පාළියං
 අවුත්තත්තා. අයමෙව හි උස්සාහජනනජපකාරො යදිදං “හන්ද මයං
 ආවුසො ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායෙය්‍යාම, පුරෙ අධම්මො
 දිජ්ජති”තිආදි. යදි පන සුභද්දකණ්ඩමෙව උස්සාහජනනහෙතුභූතස්ස
 සුභද්දෙන වුත්තවචනස්ස පකාසනත්තා උස්සාහජනනන්ති වදෙය්‍ය,
 නත්ථෙවෙත්ථ විචාරෙතබ්බතාති. පුරෙ අධම්මො දිජ්ජතිති එත්ථ අධම්මො
 නාම දසකුසලකම්මපට්ඨපක්ඛභූතො අධම්මො. ධම්මවිනයසඬගායනත්ථං
 උස්සාහජනනජපසඬගත්තා වා තදසඬගායනහෙතුකො දොසගණොපි
 සම්භවති, “අධම්මවාදිනො බලවත්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා
 භොන්ති”ති වුත්තත්තා සීලවිපක්තිආදිහෙතුකො පාපිච්ඡතාදිදොසගණො
 අධම්මොතිපි වදන්ති. පුරෙ දිජ්ජතිති අපි නාම දිජ්ජති. සංසයත්ථෙ හි පුරෙ-
 සද්දො. අථ වා යාව අධම්මො ධම්මං පටිබාහිතුං සමත්ථො භොති, තතො
 පුරෙතරමෙවාති අත්ථො. ආසන්නෙ හි අනධිජපෙනෙ අයං පුරෙ-සද්දො.
 දිජ්ජතිති දිජ්ජස්සති, පුරෙ-සද්දයොගෙන හි අනාගතත්ථෙ අයං
 වත්තමානපයොගො යථා “පුරා වස්සති දෙවො”ති. තථා හි වුත්තං –

“අනාගතෙ සන්තිච්ඡයෙ, තථාතීතෙ චිරතතෙ;
 කාලද්වයෙපි කච්ඡි, පුරෙසද්දො පයුජ්ජතෙ”ති. (වජිර. ටී.
 බාහිරනිදානකථාවණ්ණනා);

“පුරෙයාවපුරායොගෙ, නිච්චං වා කරහි කදා;
 ලච්ඡායමපි කිං වුත්තෙ, වත්තමානා භවිස්සති”ති ව.

කෙච් පනෙත්ථ එවං වණ්ණයන්ති – පුරෙති පච්ඡා අනාගතෙ, යථා
 අද්ධානං ගච්ඡන්තස්ස ගන්තබ්බමග්ගො “පුරෙ”ති වුච්චති, තථා ඉධාපි
 මග්ගගමනනයෙන අනාගතකාලො “පුරෙ”ති වුච්චති. එවං සති
 තංකාලාපෙක්ඛාය චෙත්ථ වත්තමානපයොගො සම්භවති. ධම්මො
 පටිබාහියන්ති එත්ථාපි පුරෙ-සද්දෙන යොජෙත්ථා වුත්තනයෙන අත්ථො
 වෙදිතබ්බො, තථා ධම්මොපි අධම්මවිපරිතවසෙන, ඉතො පරම්පි එසෙව
 නයො. අවිනයොති පහානවිනයසංවරවිනයානං පටිපක්ඛභූතො අවිනයො.
 විනයවාදිනො දුබ්බලා භොන්තිති එවං ඉති-සද්දෙන පායො, සො “තතො
 පරං ආහා”ති එත්ථ ආහ-සද්දෙන සම්බජ්ඣිතබ්බො.

තෙන භීති උයොජනත්ථෙ නිපාතො. උච්චිතතෙ උයොජෙත්තා හි
 මහාකස්සපත්ථෙරං එවමාහංසු “හික්ඛු උච්චිතතු”ති, සඬගීතියා අනුරූපෙ

භික්ඛු උච්චිනිත්වා උපධාරෙත්වා ගණ්භාතුති අත්ථො. “සකල...පෙ.... පරිග්ගහෙසී”ති එතෙන සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවපරියන්තානං යථාචුත්තපුග්ගලානං සතිපි ආගමාධිගමසම්භවෙ සහ පටිසම්භිදාහි පන තෙවිජ්ජාදිගුණසුත්තානං ආගමාධිගමසම්පත්තියා උක්කංසගතත්තා සංඝිතියා බහුපකාරතං දස්සෙති. සකලං සුත්තගෙය්‍යාදිකං නවච්ඡිතං එත්ථ, එතස්සාති වා සකලනවච්ඡිතං, සත්ථු භගවතො සාසනං සත්ථුසාසනං සාසියති එතෙනාති කත්වා, තදෙව සත්ථුසාසනන්ති සකලනවච්ඡිතසත්ථුසාසනං. නව වා සුත්තගෙය්‍යාදීනි අභිගාති එත්ථ, එතස්සාති වා නවච්ඡිතං, තමෙව සත්ථුසාසනං, තඤ්ච සකලමෙව, න එකදෙසන්ති තථා. අත්ථකාමෙන පරියාපුණ්ණිකඛිණා සික්ඛිතඛිණා, දිට්ඨධම්මිකාදිපුරිසත්ථං වා නිජ්ජාදෙතුං පරියත්තා සමත්ථාති පරියත්ති, තිණි පිටකාති, සකලනවච්ඡිතසත්ථුසාසනසංඝිතානා පරියත්ති, තං ධාරෙත්තීති තථා, තාදිසෙති අත්ථො. පුපුජ්ජන...පෙ.... සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවභික්ඛුති එත්ථ

“දුට්ඨෙ පුපුජ්ජනා චුත්තා, බුද්ධොදිව්ච්චන්ධුනා;
අත්ථො පුපුජ්ජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුපුජ්ජනො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.2; සං. නි. අට්ඨ. 2.61; අ. නි. අට්ඨ. 1.51; චූළනි. අට්ඨ. 88; පටි. ම. අට්ඨ. 2.130); –

චුත්තෙසු කල්‍යාණපුපුජ්ජනාව අධිප්පෙතා සද්දන්තරසන්තිධානෙනපි අත්ථවිසෙසස්ස විඤ්ඤාතඛිණත්තා. සමථභාවනාසිනෙභාභාවෙන සුක්ඛා ලුඛා අසිනිද්ධා විපස්සනා එතෙසන්ති සුක්ඛවිපස්සකා, තෙයෙව ඛිණාසවාති තථා. “භික්ඛු”ති පන සබ්බත්ථ යොජෙතඛිණං. චුත්තඤ්ඤි –

“යඤ්චත්ථවතො සද්දෙකසෙසතො වාපි සුය්‍යතෙ;
තං සම්බජ්ඣතෙ පච්චෙකං, යථාලාභං කදාචපි”ති.

තිපිටකසබ්බපරියත්තිජපහෙදධරෙති එත්ථ තිණිණං පිටකානං සමාභාරො තිපිටකං, තංසංඝිතං නවච්ඡිතාදිවසෙන අනෙකහෙදභිත්තං සබ්බං පරියත්තිජපහෙදං ධාරෙත්තීති තථා, තාදිසෙ. අනු අනු තං සමච්ඡිතං භාවෙති වච්චෙතීති අනුභාවො, සොයෙව ආනුභාවො, පභාවො, මහත්තො ආනුභාවො යෙසං තෙ මහානුභාවා. “එතදග්ගං භික්ඛවෙ”ති භගවතා චුත්තවච්ඡිතප්‍රාදාය පවත්තත්තා “එතදග්ගං”න්ති පදං අනුකරණජනාමං නාම යථා “යෙවාපනක”න්ති, තඛිණසෙන චුත්තට්ඨානන්තරමිධ එතදග්ගං, තමාරොපිතෙති අත්ථො. එතදග්ගං එසො භික්ඛු අග්ගොති වා ආරොපිතෙපි වට්ටති. තදනාරොපිතාපි අවසෙසගුණසම්පන්නත්තා උච්චිනිතා තත්ථ සන්තිති දස්සෙතුං “යෙභුයෙයනා”ති චුත්තං. තිස්සො විජ්ජා තෙවිජ්ජා, තා ආදි යෙසං ඡළභිඤ්ඤාදීනන්ති තෙවිජ්ජාදයො, තෙ හෙදා අනෙකජපකාරා යෙසන්ති තෙවිජ්ජාදිහෙදා. අථ වා තිස්සො විජ්ජා අස්ස ඛිණාසවස්සාති තෙවිජ්ජො, සො ආදි යෙසං ඡළභිඤ්ඤාදීනන්ති තෙවිජ්ජාදයො, තෙයෙව

හෙදා යෙසන්ති තෙවිජ්ජාදිහෙදා. තෙවිජ්ජප්පලහිඤ්ඤාදිවසෙන අනෙකහෙදහින්නෙ ඛිණාසවහික්ඛුයෙවාති වුත්තං හොති. යෙ සන්ධාය වුත්තන්ති යෙ හික්ඛු සන්ධාය ඉදං “අථ ඛො”තිආදිවචනං සඬගීතික්ඛන්ධකෙ වුත්තං. ඉමිනා කිඤ්චාපි පාළියං අවිසෙසතොව වුත්තං, තථාපි විසෙසෙන යථාවුත්තඛිණාසවහික්ඛුයෙව සන්ධාය වුත්තන්ති පාළියා සංසන්දනං කරොති.

නනු ච සකලනවඬගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරා ඛිණාසවා අනෙකසතා, අනෙකසහස්සා ච, කස්මා ථෙරො ඵකෙත්තනමකාසීති වොදනං උද්ධරිත්වා විසෙසකාරණදස්සනෙන තං පරිහරිතුං “කිස්ස පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කිස්සාති කස්මා. පක්ඛන්තරපොතකො පන-සද්දො. ඔකාසකරණත්ථන්ති ඔකාසකරණනිමිත්තං. ඔකාසකරණහෙතු. අත්ථ-සද්දො හි “ඡණත්ථඤ්ච නගරතො නික්ඛමිත්වා මිස්සකපබ්බතං අහිරුහතු”තිආදීසු විය කාරණවචනො, “කිස්ස හෙතු”තිආදීසු (ම. නි. 1.238) විය ච හෙත්ථත්ථෙ පච්චත්තවචනං. තථා හි වණ්ණයන්ති “ඡණත්ථන්ති ඡණනිමිත්තං ඡණහෙතූති අත්ථො”ති. ඵවඤ්ච සති පුච්ඡාසභාගතාවිස්සජ්ජනාය හොති, එස නයො ඊදිසෙසු.

කස්මා පනස්ස ඔකාසමකාසීති ආහ “තෙනා”තිආදි. හි-සද්දො කාරණත්ථෙ. “සො භායස්මා”තිආදිනා “සභාපි විනාපි න සක්කා”ති වුත්තවචනෙ පච්චෙකං කාරණං දස්සෙති. කෙවි පන “තමත්ථං විවරතී”ති වදන්ති, තද්දුත්තං “තස්මා”ති කාරණවචනදස්සනතො. “තස්මා”තිආදිනා හි කාරණදස්සනට්ඨානෙ කාරණපොතකොයෙව හි-සද්දො. සඤ්ඤාණමත්තපොතකා සාධාහඬගොපමා හි නිපාතාති, ඵවචිදිසෙසු. සික්ඛතීති සෙක්ඛො, සික්ඛනං වා සික්ඛා, සායෙව තස්ස සීලන්ති සෙක්ඛො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා, තදධිමුත්තත්තා ච එකන්තෙන සික්ඛනසීලො, න අසෙක්ඛො විය පරිනිට්ඨිතසික්ඛො තත්ථ පටිප්පස්සද්ධුස්සාහො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො, කිතවසෙන විය ච තද්ධිතවසෙනිධ තප්පකතියත්ථො ගය්හති යථා “කාරුණිකො”ති. අථ වා අරියාය ජාතියා තීසුපි සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙක්ඛො. අපිච ඉක්ඛති එතායාති ඉක්ඛා, මග්ගඵලසම්මාදිට්ඨි, සහ ඉක්ඛායාති සෙක්ඛො. උපරිමග්ගත්තයකිච්චස්ස අපරියොසිතත්තා සහ කරුණියෙනාති සකරුණියො. අස්සාති අනෙන, “අප්පච්චක්ඛං නාමා”ති එතෙන සම්ඛන්ධො. අස්සාති වා “නත්ථි”ති එත්ථ කිරියාපටිග්ගහකවචනං. පගුණජ්ජවත්තිභාවතො අප්පච්චක්ඛං නාම නත්ථි. විනයට්ඨකථායං පන “අසම්මුඛා පටිග්ගහිතං නාම නත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) වුත්තං, තං” ද්වෙ සහස්සාති හික්ඛුතො”ති වුත්තම්පි හගවතො සන්තිකෙ පටිග්ගහිතමෙව නාමාති කත්වා වුත්තං. තථා හි සාවකභාසිතම්පි සුත්තං “බුද්ධභාසිත”න්ති වුච්චතීති.

“යථාහා”නිආදිනා ආයස්මතා ආනන්දෙන චුත්තගාථමෙව සාධකභාවෙන දස්සෙති. අයඤ්චි ගාථා ගොපකමොග්ගල්ලානෙන නාම බ්‍රාහ්මණෙන “බුද්ධසාසනෙ ත්වං බහුස්සුතොති පාකටො, කිත්තකා ධම්මා නෙ සත්ථාරා භාසිතා, තයා ච ධාරිතා”ති පුච්ඡිතෙන තස්ස පටිච්චනං දෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දෙනෙව ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තෙ, අත්තනො ගුණදස්සනවසෙන වා ථෙරගාථායමිපි භාසිතා. තත්ථායං සඬබ්බෙපත්ථො – බුද්ධතො සත්ථු සන්තිකා ද්වාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි අහං ගණ්හිං අධිගණ්හිං, ද්වෙ ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි භික්ඛුතො ධම්මසෙනාපතිආදීනං භික්ඛුනං සන්තිකා ගණ්හිං. යෙ ධම්මා මෙ ජිව්හාග්ගෙ, හදයෙ වා පචත්තිනො පගුණා වාචුග්ගතා, තෙ ධම්මා තදුහයං සම්පිණ්ඩෙත්වා චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානීති. කෙච්ඡි පන “යෙමෙති එත්ථ ‘යෙ ඉමෙ’ති පදවිෂේදං කත්වා යෙ ඉමෙ ධම්මා බුද්ධස්ස, භික්ඛුනඤ්ච පචත්තිනො පචත්තිතා, තෙසු ධම්මෙසු බුද්ධතො ද්වාසීති සහස්සානි අහං ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛුතො ගණ්හිං, එවං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී”ති සම්බන්ධං වදන්ති, අයඤ්ච සම්බන්ධො “එත්තකායෙව ධම්මක්ඛන්ධා”ති සන්තිට්ඨානස්ස අවිඤ්ඤායමානත්තා කෙච්චාදො නාම කතො.

“සභාපි න සක්කා”ති වත්තබ්බහෙතුතො “විනාපි න සක්කා”ති වත්තබ්බහෙතුයෙව බලවතරො සංඛිතියා බහුකාරත්තා. තස්මා තත්ථ චොදනං දස්සෙත්වා පරිහරිතුං “යදි එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යදි එවන්ති එවං විනා යදි න සක්කා, තථා සතීති අත්ථො. සෙක්ඛොපි සමානොති සෙක්ඛපුග්ගලො සමානොපි. මාන-සද්දො හෙත්ථ ලක්ඛණෙ. බහුකාරත්තාති බහුපකාරත්තා. උපකාරවචනො හි කාර-සද්දො “අප්පකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහජ්ඵල”න්තිආදිසු විය. අස්සානි භවෙය්‍ය. අථ-සද්දො පුච්ඡායං. පඤ්ඤෙ “අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙනා”ති හි පයොගමුදාහරන්ති. “එවං සන්තෙ”ති පන අත්ථො වත්තබ්බො. පරුපවාදවිච්ඡින්නතොති යථාචුත්තකාරණං අජානන්තානං පරෙසං ආරොපිතඋපවාදතො විච්ඡින්නකාමත්තා. තං විවරති “ථෙරො හී”තිආදිනා. අතිවිය විස්සත්ථොති අතිරෙකං විස්සාසිකො. කෙන විඤ්ඤායතීති ආහ “තථා හී”තිආදි. දළ්භිකරණං වා එතං වචනං. “චුත්තඤ්චි, තථා හි ඉච්චෙනෙ දළ්භිකරණත්ථෙ”ති හි වදන්ති සද්දවිදු. නන්ති ආනන්දත්ථෙරං. “ඔවදතී”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. ආනන්දත්ථෙරස්ස යෙහුයොන නවකාය පරිසාය විබ්භමනෙ මහාකස්සපත්ථෙරො “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති (සං. නි. 2.154) ආහ. තථා හි පරිනිබ්බුතෙ භගවති මහාකස්සපත්ථෙරො භගවතො පරිනිබ්බානෙ සන්තිපතිතස්ස භික්ඛුසංඝස්ස මජ්ඣිමනිකායෙ නිසීදිත්වා ධම්මවිනයසංඛිතියනත්ථං පඤ්චසතෙ භික්ඛු උච්චිතිත්වා “රාජගහෙ ආවුසො වස්සං වසන්තා ධම්මවිනයං සංඛිතියස්සාම, තුම්හෙ පුරෙ වස්සුපනාසිකාය අත්තනො අත්තනො

පලිබොධං පච්ඡින්නදිත්වා රාජගහෙ සන්නිපතථා”ති වත්වා අත්තනා රාජගහං ගතො.

ආනන්දන්දේවරොපි හගවතො පත්තච්චරමාදාය මහාජනං සඤ්ඤාපෙන්නො සාවත්ථිං ගන්ත්වා තතො නික්ඛම්ම රාජගහං ගච්ඡන්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරි. තස්මිං සමයෙ ආනන්දන්දේවරස්ස තිංසමත්තා සද්ධිවිහාරිකා යෙභුයොන කුමාරකා එකවස්සිකදූවස්සිකහික්ඛු වෙව අනුපසම්පන්නා ච විබ්භම්භු. කස්මා පනෙනෙ පබ්බජිතා, කස්මා ච විබ්භම්භුති? තෙසං කිර මාතාපිතරො චින්තෙසුං. “ආනන්දන්දේවරො සත්ථුවස්සාසිකො අට්ඨ වරෙ යාවත්වා උපට්ඨහති, ඉච්ඡතිච්ඡිතට්ඨානං සත්ථාරං ගහෙත්වා ගන්තුං සක්කොති, අම්භාකං දාරකෙ එතස්ස සන්නිකෙ පබ්බජෙය්‍යාම, එවං සො සත්ථාරං ගහෙත්වා ආගමිස්සති, තස්මිං ආගතෙ මයං මහාසක්කාරං කාතුං ලභිස්සාමා”ති. ඉමිනා තාව කාරණෙන තෙසං ඤාතකා තෙ පබ්බාජෙසුං, සත්ථරි පන පරිනිබ්බුතෙ තෙසං සා පත්ථනා උපච්ඡින්නා, අථ තෙ එකදිවසෙනෙව උප්පබ්බාජෙසුං. අථ ආනන්දන්දේවරො දක්ඛිණාගිරිස්මිං වාරිකං වරිත්වා රාජගහමාගතං දිස්වා මහාකස්සපන්දේවරො එවමාහාති. චුත්තඤ්ඤෙනං කස්සපසංයුත්තෙ -

“අථ කිඤ්චරහි ත්වං ආවුසො ආනන්ද ඉමෙහි නවෙහි හික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුප්පති ඛො තෙ ආවුසො ආනන්ද පරිසා, පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුසො නවජ්ජායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති.

අපි මෙ හන්තෙ කස්සප සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අථ ච පන මයං අප්පාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස කුමාරකවාදා න මුච්චාමාති. තථා හි පන ත්වං ආවුසො ආනන්ද ඉමෙහි නවෙහි හික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුප්පති ඛො තෙ ආවුසො ආනන්ද පරිසා, පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුසො නවජ්ජායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති”ති (සං. නි. 2.154).

තත්ථ සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසිති සස්සං සාතෙන්නො විය ආහිණ්ඩසි. කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසිති කුලානි උපසාතෙන්නො විය ආහිණ්ඩසි. ඔලුප්පතිති පලුප්පති හිප්පති. පලුප්පන්ති ඛො තෙ ආවුසො නවජ්ජායාති ආවුසො ආනන්ද එතෙ තුය්හං පායෙන යෙභුයොන නවකා එකවස්සිකදූවස්සිකදහරා වෙව සාමණෙරා ච පලුප්පන්ති. න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාතීති ථෙරං තප්පෙන්නො ආහ. කුමාරකවාදා න මුච්චාමාති කුමාරකවාදතො න මුච්චාම. තථා හි පන ත්වන්ති ඉදමස්ස එවං චත්තබ්බතාය කාරණදස්සනත්ථං චුත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො - යස්මා

ත්වං ඉමෙහි නවෙහි ඉන්ද්‍රියසංවරවිරහිතෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාහි සද්ධිං විවරසී, තස්මා කුමාරකොහි සද්ධිං විවරන්තො “කුමාරකො”ති වත්තබ්බතං අරහසීති.

න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති එත්ථ වා-සද්දො පදපුරුණෙ. වා-සද්දො හි උපමානසමුවිචයසංසයවිස්සග්ගවිකප්පපදපුරුණාදීසු බහුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භෙස “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදීසු (ධ. ප. 63) උපමානෙ දිස්සති, සදිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති”තිආදීසු (සු. නි. 213) සමුවිචයෙ. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදීසු (පාරා. 296) සංසයෙ. “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුළ්භො”තිආදීසු (දී. නි. 181) වචස්සග්ගෙ. “යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසුපි (ම. නි. 1.170; සං. නි. 2.13) විකප්පෙ. “න වාහං පණ්ණං භුඤ්ජාමි, න භෙතං මය්හ භොජන”න්තිආදීසු පදපුරුණෙ. ඉධාපි පදපුරුණෙ දට්ඨබ්බො. තෙනෙව ච ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වා-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං කරොන්තෙන චුත්තං “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”තිආදීසු පදපුරුණෙ”ති. සංයුත්තට්ඨකථායමිපි ඉදමෙව චුත්තං “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසීති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාසීති ථෙරං තප්පෙන්නො ආහා”ති (සං. නි. අට්ඨ. 2.154). එත්ථාපි “වතා”ති වචනසිලිට්ඨතාය චුත්තං. “න වාය”න්ති එතස්ස වා “න වෙ අය”න්ති පදවිෂේදං කත්වා වෙ-සද්දස්සත්ථං දස්සෙන්නෙන “වතා”ති චුත්තං. තථා හි වෙ-සද්දස්ස එකංසත්ථභාවෙ තදෙව පාළිං පයොගං කත්වා උදාහරන්ති නෙරුත්තිකා. වජිරබුද්ධිත්ථෙරො පන එවං වදති “න වායන්ති එත්ථ ච වාති විහාසා, අඤ්ඤාසිපි න අඤ්ඤාසිපි”ති, (වජිර. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) තං තස්ස මතිමත්තං සංයුත්තට්ඨකථාය තථා අචුත්තත්තා. ඉදමෙකං පරුපවාදසම්භවකාරණං “තත්ථ කෙවි”තිආදිනා සම්බජ්ඣිතබ්බං.

අඤ්ඤමිපි කාරණමාහ “සත්තකුලප්පසුතො වායස්මා”ති. සාකියකුලෙ ජාතො, සාකියකුලභාවෙන වා පාකටො ච ආයස්මා ආනන්දො. තත්ථ...පෙ.... උපවදෙය්‍යුන්ති සම්බන්ධො. අඤ්ඤමිපි කාරණං වදති “තථාගතස්ස භාතා චූළපිතුපුත්තො”ති. භාතාති වෙන්ථ කනිට්ඨභාතා චූළපිතුපුත්තභාවෙන, න පන වයසා සහජාතභාවෙනො.

“සුද්ධොදනො ධොතොදනො, සක්කසුක්කාමිතොදනා;
අමිතා පාලිතා වාති, ඉමෙ පඤ්ච ඉමා දූවෙ”ති.

චුත්තෙසු හි සබ්බකනිට්ඨස්ස අමිතොදනසක්කස්ස පුත්තො ආයස්මා ආනන්දො. චුත්තඤ්ඤා මනොරථපුරුණියං -

“කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානො අම්භාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ධිත්වා තතො වුතො අමිතොදනසක්කස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ති, අපස්ස සබ්බෙ ඤාතකෙ ආනන්දිතෙ පමොදිතෙ කරොන්තො ජාතොති ‘ආනන්දො’ත්වෙව නාමමකංසු”ති.

තථායෙව වුත්තං පපඤ්චසුදනියමිපි -

“අඤ්ඤෙ පන වදන්ති - නායස්මා ආනන්දො භගවතා සහජාතො, වයසා ව වුළුපිතුපුත්තතාය ව භගවතො කනිට්ඨභාතායෙව. තථා හි මනොරථපුරුෂියං එකනිපාතවණ්ණනායං සහජාතගණනෙ සො න වුතො”ති.

යං වුවිච්ඡි, තං ගහෙතබ්බං. තත්ථාති තස්මිං විස්සත්ථාදිභාවෙ සති. අතිවිස්සත්ථසකායකුලප්පසුතතථාගතභාතුභාවතොති වුත්තං හොති. භාවෙනභාවලක්ඛණෙ හි කත්ථවි හෙත්වත්ථො සම්පජ්ජති. තථා හි ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන නෙත්තිට්ඨකථායං “ගුන්තඤ්ඤෙව කරමානාන”ත්ති ගාථාවණ්ණනායං වුත්තං -

“සබ්බා තා ජම්භං ගච්ඡන්තිති සබ්බා තා ගාවියො කුට්ඨමෙව ගච්ඡන්ති, කස්මා? නෙත්තෙ ජම්භගතෙ සති නෙත්තෙ කුට්ඨං ගතෙ සති, නෙත්තස්ස කුට්ඨං ගතත්තාති අත්ථො”ති.

උදානට්ඨකථායමිපි “ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”ති සුත්තපදවණ්ණනායං “හෙතුඅත්ථතා භූමිමච්චනස්ස කාරණස්ස භාවෙන තදවිනාහාවී ඵලස්ස භාවො ලක්ඛියතිති වෙදිතබ්බා”ති (උදා. අට්ඨ. 1.1). තත්ථාති වා නිමිත්තභූතෙ විස්සත්ථාදිමහිති අත්ථො, තස්මිං උච්චිතනෙතිපි වදන්ති. ඡන්දාගමනං වියාති එත්ථ ඡන්දා ආගමනං වියාති පදවිෂේදො. ඡන්දාති ව හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනං, ඡන්දෙන ආගමනං පචත්තනං වියාති අත්ථො, ඡන්දෙන අකත්තබ්බකරණමිථාති වුත්තං හොති, ඡන්දං වා ආගච්ඡති සම්පයොගවසෙනාති ඡන්දාගමනං, තථා පචත්තො අපායගමනීයො අකුසලචිත්තුප්පාදො. අථ වා අනනුරූපං ගමනං අගමනං. ඡන්දෙන අගමනං ඡන්දාගමනං, ඡන්දෙන සිනෙහෙන අනනුරූපං ගමනං පචත්තනං විය අකත්තබ්බකරණං වියාති වුත්තං හොති. අසෙක්ඛභූතා පටිසම්භිදා, තංපත්තාති තථා, අසෙක්ඛා ව තෙ පටිසම්භිදාප්පත්තා වාති වා තථා, තාදිසෙ. සෙක්ඛපටිසම්භිදාප්පත්තන්ති එත්ථාපි එස නයො. පරිවජ්ජෙන්නොති හෙත්වත්ථෙ අන්තසද්දො, පරිවජ්ජනහෙතුති අත්ථො. අනුමතියාති අනුඤ්ඤාය, යාවනායාති වුත්තං හොති.

“කිඤ්චාපි සෙක්ඛො”ති ඉදං අසෙක්ඛානංයෙව උච්චිතිතත්තා වුත්තං, න සෙක්ඛානං අගතිගමනසම්භවෙන. පට්ඨමග්ගෙනෙව හි චත්තාරි අගතිගමනාති පභියන්ති, තස්මා කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි ථෙරො

ආයස්මන්තං ආනන්දං උච්චිතතුති සම්බන්ධො. න පන කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි අභබ්බො අගතිං ගන්තුන්ති. “අභබ්බො”ති ආදිනා පන ධම්මසංඝිතියා තස්ස අරහභාවං දස්සෙන්නො විජ්ජමානගුණෙ කථෙති, තෙන සංඝිතියා ධම්මවිනයවිනිවිජයෙ සම්පත්තෙ ඡන්දාදිවසෙන අඤ්ඤාං අකථෙත්වා යථාභූතමෙව කථෙස්සන්ති දස්සෙති. න ගන්තබ්බො, අනනුරූපා වා ගතිති අගති, තං. පරියත්තොති අධිගතො උග්ගතිතො.

“එව”න්ති ආදිනා සන්නිට්ඨානගුණං දස්සෙති. උච්චිතිතෙනාති උච්චිතිත්වා ගතිතෙන. අපිච එවං...පෙ.... උච්චිතීති නිගමනං, “තෙනායස්මකා”ති ආදි පන සන්නිට්ඨානගුණදස්සනන්තිපි වදන්ති.

එවං සංඝගායකවිචිතනප්පකාරං දස්සෙත්වා අඤ්ඤාමිපි සංඝගායනත්ථං දෙසවිචිතනාදිප්පකාරං දස්සෙන්නො “අථ ඛො”ති ආදිමාහ. තත්ථ එතදභොසීති එතං පරිචිතක්කනං අභොසි. නු-සද්දෙන හි පරිචිතක්කනං දස්සෙති. රාජගහන්ති “රාජගහසාමන්තං ගහෙත්වා චුත්ත”න්ති ගණ්ඨිපදෙසු වදන්ති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගුන්තං වරණට්ඨානං, සො වියාති ගොවරො, හික්ඛුනං වරණට්ඨානං, මහන්තො සො අස්ස, එත්ථාති වා මහාගොවරං. අට්ඨාරසන්නං මහාවිහාරානම්පි අත්ථිතාය පඤ්ඤාසෙනාසනං.

ථාවරකම්මන්ති විරට්ඨායිකම්මං. විසභාගපුග්ගලො සුභද්දසදිසො. උක්කොටෙය්‍යාති නිවාරෙය්‍ය. ඉති-සද්දො ඉදමත්ථෙ, ඉමිනා මනසිකාරෙන හෙතුභූතෙන එතදභොසීති අත්ථො. ගරුභාවජනනත්ථං ඤාත්තිදුතියෙන කම්මෙන සංඝං සාවෙසි, න අපලොකනඤාත්තිකම්මමත්තෙනාති අධිප්පායො.

කදා පනායං කතාති ආහ “අයං පනා”ති ආදි. එවං කතභාවො ව ඉමාය ගුණනාය විඤ්ඤායතීති දස්සෙති “භගවා හී”ති ආදිනා. අථාති අනන්තරත්ථෙ නිපාතො, පරිනිබ්බානන්තරමෙවාති අත්ථො. සත්තාහන්ති හි පරිනිබ්බානදිවසම්පි සංඝගණ්ඨිත්වා චුත්තං. අස්සාති භගවතො, “සරිර”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සංවෙගවත්ථුං කිත්තෙත්වා කිත්තෙත්වා අනිච්චතාපට්ඨඤ්ඤාත්තාති ගීතාති ගායිත්වා පූජාවසෙන කීළනතො සුන්දරං කීළනදිවසා සාධුකීළනදිවසා නාම, සපරහිතසාධනට්ඨෙත වා සාධුති චුත්තානං සප්පුරිසානං සංවෙගවත්ථුං කිත්තෙත්වා කිත්තෙත්වා කීළනදිවසාතිපි යුජ්ජති. ඉමස්මිඤ්ච පුරිමසත්තාහෙ එකදෙසෙනෙව සාධුකීළනමකංසු. විසෙසතො පන ධාතුපූජාදිවසෙසුයෙව. තථා හි චුත්තං මහාපරිනිබ්බානසුත්තට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.235) –

“ඉතො පුරිමෙසු හි ද්විසු සත්තාහෙසු තෙ හික්ඛු සංඝස්ස ඨානනිසජ්ජොකාසං කරොන්තා බාදනීයං භොජනීයං සංවිදහන්තා සාධුකීළිකාය ඔකාසං න ලහිංසු, තතො තෙසං අභොසි ‘ඉමං සත්තාහං

සාධුකීළිතං කීළිස්සාම, යානං බො පනෙනං විජ්ජති, යං අම්භාකං පමත්තභාවං ඤාත්වා කොච්ඡෙව ආගන්ත්වා ධාතුයො ගණ්භෙය්‍යා, තස්මා ආරක්ඛං යපෙත්වා කීළිස්සාමා'ති, තෙන තෙ එවමකංසු'ති.

තථාපි තෙ ධාතුපුජායපි කතත්තා ධාතුපුජාදිවසා නාම. ඉමෙයෙව විසෙසෙන භගවති කත්තබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස අභාවතො එකදෙසෙන කතමිපි සාධුකීළිතං උපාදාය “සාධුකීළිතදිවසා”ති පාකටා ජාතාති ආහ “එවං සත්තාහං සාධුකීළිතදිවසා නාම අහෙසු”න්ති.

චිතකායාති විසසතරතනුවචාය වන්දනදාරුචිතකාය, පධානකීච්චවසෙනෙව ච සත්තාහං චිතකායං අග්ගිනා ඤායීති චුත්තං. න හි අච්චන්තසංයොගවසෙන නිරන්තරං සත්තාහමෙව අග්ගිනා ඤායී තත්ථ පච්ඡිමදිවසෙයෙව ඤායීතත්තා, තස්මා සත්තාහස්මිත්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිමපච්ඡිමානඤ්ඤි ද්විත්තං සත්තාහානමන්තරෙ සත්තාහෙ යත්ථ කත්ථවිපි දිවසෙ ඤායමානෙ සති “සත්තාහෙ ඤායී”ති වත්තුං යුජ්ජති. යථාහ -

“තෙන බො පන සමයෙන වත්තාරො මල්ලපාමොක්ඛා සීසං න්භාතා අහතාති වත්ථාති නිවත්ථා ‘මයං භගවතො චිතකං ආළිම්පෙස්සාමා’ති න සක්කොන්ති ආළිම්පෙතු”න්තිආදි (දී. නි. 2.233).

සත්තිපඤ්ජරං කත්ථාති සත්තිබ්ග්ගාදිහත්ථෙහි පුරිසෙහි මල්ලරාජුනං භගවතො ධාතුආරක්ඛකරණං උපලක්ඛණවසෙනාහ. සත්තිහත්ථා පුරිසා හි සත්තියො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, තාහි සමන්තතො රක්ඛාපනවසෙන පඤ්ජරපටිභාගත්තා සත්තිපඤ්ජරං. සන්ධාගාරං නාම රාජුනං එකා මහාසාලා. උය්‍යාගකාලාදීසු හි රාජානො තත්ථ යත්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡතො, එත්තකා උභොහි පස්සෙහි, එත්තකා හත්ථීසු අහිරුහන්තු, එත්තකා අස්සෙසු, එත්තකා රථෙසු”ති එවං සන්ධිං කරොන්ති මරියාදං බන්ධන්ති, තස්මා තං යානං “සන්ධාගාර”න්ති චුච්චති. අපිච උය්‍යාගට්ඨානතො ආගන්ත්වාපි යාව ගෙහෙසු අල්ලගොමයපරිහණ්ඩාදීති කරොන්ති, තාව ද්වෙ තීණි දිවසාති රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්ති විස්සමන්ති පරිස්සයං විනොදෙන්තීතිපි සන්ධාගාරං, රාජුනං වා සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ධාගාරං හ-කාරස්ස ධ-කාරං, අනුසරාගමඤ්ච කත්ථා, යස්මා වා රාජානො තත්ථ සන්තිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ටති, ඉමස්මිං කාලෙ වපිතු”න්ති එවමාදිනා නයෙන සරාචාසකීච්චාති සම්මන්තයන්ති, තස්මා ඡින්නවිච්ඡින්නං සරාචාසං තත්ථ සන්ධාරෙන්තීතිපි සන්ධාගාරං. විසාබ්‍රුණ්ණමිතො පට්ඨාය යාව විසාබ්‍රමාසස්ස අමාචාසී, තාව සොළස දිවසා සීහලවොහාරවසෙන ගහිතත්තා, ජෙට්ඨමුලමාසස්ස සුක්කපක්ඛෙ ච පඤ්ච දිවසාති ආහ “ඉති එකවීසති දිවසා ගතා”ති. තත්ථ වරිමදිවසෙයෙව ධාතුයො භාජයිංසු, තස්මිංයෙව ච දිවසෙ අයං කම්මවාචා කතා. තෙන චුත්තං

“ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමීය”න්තිආදි. තත්ථ ජෙට්ඨනක්ඛත්තං වා මූලනක්ඛත්තං වා තස්ස මාසස්ස පුණ්ණමීයං චන්දෙන යුත්තං, තස්මා සො මාසො “ජෙට්ඨමූලමාසො”ති වුච්චති. අනාවාරන්ති හෙට්ඨා වුත්තං අනාවාරං.

යදි එවං කස්මා විනයට්ඨකථායං, (පාරා. අට්ඨ. 1. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) මඬගලසුත්තට්ඨකථායඤ්ච (බු. පා. අට්ඨ. මඬගලසුත්තවණ්ණනා) “සත්තසු සාධුකීලනදිවසෙසු, සත්තසු ච ධාතුපුජාදිවසෙසු විතිවත්තෙසු”ති වුත්තන්ති? සත්තසු ධාතුපුජාදිවසෙසු ගහිතෙසු තදවිනාභාවතො මජ්ඣෙ විතකාය ක්‍රියානසත්තාහමපි ගහිතමෙවාති කත්වා විසුං න වුත්තං විය දිස්සති. යදි එවං කස්මා “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ච වුත්තන්ති? නායං දොසො. අප්පකඤ්ඤි ඌනමධිකං වා ගණනුපගං න හොති, තස්මා අප්පකෙන අධිකොපි සමුදායො අනධිකො විය හොතීති කත්වා අඬ්ඨමාසතො අධිකෙපි පඤ්චදිවසෙ “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො”ති වුත්තං ද්වාසීතිඛන්ධකචත්තානං කත්ථවි “අසීති ඛන්ධකචත්තානී”ති වචනං විය, තථා අප්පකෙන ඌනොපි සමුදායො අනුනො විය හොතීති කත්වා දියඬ්ඨමාසතො ඌනොපි පඤ්චදිවසෙ “දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති වුත්තං සතිපට්ඨානවිභවිගට්ඨකථායං (විභ. 356) ඡමාසතො ඌනොපි අඬ්ඨමාසෙ “ඡමාසං සජ්ඣායො කාතබ්බො”ති වචනං විය, අඤ්ඤථා අට්ඨකථානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධො සියා. අපිච දීඝභාණකානං මතෙන තිණ්ණං සත්තාභානං වසෙන “එකවීසති දිවසා ගතා”ති ඉධ වුත්තං. විනයසුත්තනිපාතබුද්දකපාට්ඨකථාසු පන බුද්දකභාණකානං මතෙන එකමෙව ක්‍රියානදිවසං කත්වා තදවසෙසානං ද්විත්තං සත්තාභානං වසෙන “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ච වුත්තං. පයමබුද්ධවචනාදීසු විය තං තං භාණකානං මතෙන අට්ඨකථාසුපි වචනහෙදො හොතීති ගහෙනබ්බං. එවම්පෙත්ථ වදන්ති – පරිනිබ්බානදිවසතො පට්ඨාය ආදිමිහි චත්තාරො සාධුකීලනදිවසායෙව, තතො පරං තයො සාධුකීලනදිවසා වෙච විතකක්‍රියානදිවසා ච, තතො පරං එකො විතකක්‍රියානදිවසායෙව, තතො පරං තයො විතකක්‍රියානදිවසා වෙච ධාතුපුජාදිවසා ච, තතො පරං චත්තාරො ධාතුපුජාදිවසායෙව, ඉති තං තං කිච්චානුරූපගණනවසෙන තිණ්ණං සත්තාභානි පරිපූරෙන්ති, අගහිතග්ගණණෙන පන අඬ්ඨමාසොච හොති. “එකවීසති දිවසා ගතා”ති ඉධ වුත්තවචනඤ්ච තං තං කිච්චානුරූපගණනෙනෙව. එවඤ්ඤි චතුසුපි අට්ඨකථාසු වුත්තවචනං සමෙතීති විචාරෙන්වා ගහෙනබ්බං. වජිරබුද්ධිත්ථෙරෙන පන වුත්තං “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තොති එත්ථ එකො දිවසො නට්ඨො, සො පාටිපදදිවසො, කොලාහලදිවසො නාම සො, තස්මා ඉධ න ගහිතො”ති, (වජිර. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) තං න සුන්දරං පරිනිබ්බානසුත්තන්තපාළියං (දී. නි. 2.227) පාටිපදදිවසතොයෙව පට්ඨාය සත්තාහස්ස වුත්තත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච පරිනිබ්බානදිවසෙන සද්ධිං.

තිණ්ණං සත්තාහානං ගණිතත්තා. තථා හි පරිනිබ්බානදිවසෙන සද්ධිං තිණ්ණං සත්තාහානං ගණනෙනෙව ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමී එකච්ඡතිමො දිවසො හොති.

චත්තාලීස දිවසාති ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛජෙට්ඨදිවසතො යාව ආසල්භී පුණ්ණමී, තාව ගණෙත්වා චුත්තං. එත්ථත්තරෙති චත්තාලීසදිවසඛිහන්තරෙ. රොගො එව රොගපලිබොධො. ආචරියුපජ්ඣායෙසු කත්තබ්බකිච්චමෙව ආචරියුපජ්ඣායපලිබොධො, තථා මාතාපිතුපලිබොධො. යථාධිජපෙන අත්ථං, කම්මං වා පරිචුත්ථෙති උපරොධෙති පවත්තිතුං න දෙතීති පලිබොධො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා. තං පලිබොධං ඡිත්තදිත්වා තං කරණීයං කරොතුති සඬගාහකෙන ඡිත්තදිතබ්බං තං සබ්බං පලිබොධං ඡිත්තදිත්වා ධම්මවිනයසඬගායනසඬබාතං තදෙව කරණීයං කරොතු.

අඤ්ඤෙපි මහාථෙරාති අනුරුද්ධත්ථෙරාදයො. සොකසල්ලසමජ්ජිතන්ති සොකසඬබාතෙන සල්ලෙන අනුපට්ඨං පටිවිද්ධං. අසමුච්ඡින්නඅවිජ්ජාතණ්භානුසයත්තා අවිජ්ජාතණ්භානිසඬබාතෙන කම්මුතා භවයොනිගතිට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු ඛන්ධපඤ්චකසඬබාතං අත්තභාවං ජනෙති අභිනිබ්බත්තෙතීති ජනො. කිලෙසෙ ජනෙති, අජනි, ජනිස්සතීති වා ජනො, මහන්තො ජනො තථා, තං. ආගතාගතන්ති ආගතමාගතං යථා “එකෙකො”ති. එත්ථ සියා – “ථෙරො අත්තතො පඤ්චසත්තාය පරිසාය පරිචුත්තො රාජගහං ගතො, අඤ්ඤෙපි මහාථෙරා අත්තතො අත්තතො පරිවාරෙ ගහෙත්වා සොකසල්ලසමජ්ජිතං මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං දිසං පක්කන්තා”ති ඉධ චුත්තවචනං සමන්තපාසාදිකාය “මහාකස්සපත්ථෙරො ‘රාජගහං ආවුසො ගච්ඡාමා’ති උපධිස්මිං භික්ඛුසඬසං ගහෙත්වා එකං මග්ගං ගතො, අනුරුද්ධත්ථෙරොපි උපධිස්මිං ගහෙත්වා එකං මග්ගං ගතො”ති (පාරා. අට්ඨ. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) චුත්තවචනඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධං හොති. ඉධ හි මහාකස්සපත්ථෙරාදයො අත්තතො අත්තතො පරිවාරභික්ඛුහියෙව සද්ධිං තං තං දිසං ගතාති අත්ථො ආපජ්ජති, තත්ථ පන මහාකස්සපත්ථෙරඅනුරුද්ධත්ථෙරායෙව පච්චෙකමුපධිස්මිංසඬසෙන සද්ධිං එකෙකං මග්ගං ගතාති? චුච්චතෙ – තදුහයමිපි හි වචනං න විරුජ්ඣති අත්ථතො සංසන්දනත්තා. ඉධ හි නිරවසෙසෙන ථෙරානං පච්චෙකගමනවචනමෙව තත්ථ නයවසෙන දස්සෙති, ඉධ අත්තතො අත්තතො පරිසාය ගමනවචනඤ්ච තත්ථ උපධිස්මිංසඬසෙන සද්ධිං ගමනවචනෙන. උපධිස්මිංසඬසොති හි සකසකපරිසාහූතො භික්ඛුගණො ගය්හති උපධිස්මිංසද්දස්ස අසමෙපි භාගෙ පවත්තත්තා. යදි හි සන්තිපතිතෙ සඬසෙ උපධිස්මිංසඬසෙන සද්ධිත්ති අත්ථං ගණ්ඨෙය්‍යා, තදා සඬසස්ස ගණනපට්මතීතත්තා න යුජ්ජතෙව, යදි ව සඬගායනත්ථං උච්චිනිතානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං මජ්ඣෙ උපධිස්මිංසඬසෙන සද්ධිත්ති අත්ථං

ගණ්ඨෙය්‍යා, එවමිපි තෙසං ගණපාමොක්ඛානංයෙව උච්චිතිත්තා න යුජ්ජතෙව. පච්චෙකගණිනො හෙනෙ. චුත්තඤ්ඤි “සත්තසතසහස්සානි, තෙසු පාමොක්ඛික්ඛවො”ති, ඉති අත්ථතො සංසන්දනත්තා තදෙනං උභයමිපි වචනං අඤ්ඤමඤ්ඤං න විරුජ්ඣති. තංතංභාණකානං මනෙතෙවං චුත්තන්තිපි වදන්ති.

“අපරිනිබ්බුතස්ස භගවතො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. පත්තච්චරමාදායාති එත්ථ චතුමහාරාජදත්තියසෙලමයපත්තං, සුගතච්චරඤ්ඤව ගණ්ඨිත්වාති අත්ථො. සොයෙව හි පත්තො භගවතා සදා පරිභුත්තො. චුත්තඤ්ඤි සමචිත්තපටිපදාසුත්තට්ඨකථායං “වස්සංචුත්ථානුසාරෙන අතිරෙකච්චිසතිවස්සකාලෙපි තස්සෙව පරිභුත්තභාවං දීපෙනුකාමෙන පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා සුනිවත්ථනිවාසනො සුගතච්චරං පාරුපිත්වා සෙලමයපත්තමාදාය හික්ඛුසඨසපරිචුතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසිත්වා පිණ්ඩාය වරත්තො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 2.37) ගන්ධමාලාදයො තෙසං හත්ථෙති ගන්ධමාලාදිහත්ථා.

තත්ත්වාති තිස්සං සාවත්ථියං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තායාති “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277) අනිච්චසභාවපටිසඤ්ඤත්තාය. ධම්මෙන යුත්තා, ධම්මස්ස වා පතිරුපාති ධම්මී, තාදිසාය. සඤ්ඤාපෙත්වාති සුට්ඨු ජානාපෙත්වා, සමස්සාසෙත්වාති චුත්තං හොති. වසිතගන්ධකුටින්ති නිච්චසාපෙක්ඛත්තා සමාසො. පරිභොගවෙතියභාවතො “ගන්ධකුටිං වන්දිත්වා”ති චුත්තං. “වන්දිත්වා”ති ච “විවරිත්වා”ති එත්ථ පුබ්බකාලකිරියා. තථා හි ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං “ගන්ධකුටියා ද්වාරං විවරිත්වාති පරිභොගවෙතියභාවතො ගන්ධකුටිං වන්දිත්වා ගන්ධකුටියා ද්වාරං විවරිති වෙදිතබ්බ”න්ති (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමභාසඨගීතිකථා) මිලාතා මාලා, සායෙව කවචරං, මිලාතං වා මාලාසඬ්ඛාතං කවචරං තථා. අතිහරිත්වාති පයමං යපිතට්ඨානමහිමුඛං හරිත්වා. යථායානෙ යපෙත්වාති පයමං යපිතට්ඨානං අනතික්කමිත්වා යථායිතට්ඨානෙයෙව යපෙත්වා. භගවතො ධීතකාලෙ කරණීයං වත්තං සබ්බමකාසීති සෙනාසනෙ කත්තබ්බවත්තං සන්ධාය චුත්තං. කුරුමානො වාති තං සබ්බං වත්තං කරොත්තො ච. ලක්ඛණෙ හි අයං මාන-සද්දො. න්භානකොට්ඨකස්ස සම්මජ්ජනඤ්ඤව තස්මිං උදකස්ස උපට්ඨාපනඤ්ඤව, තානි ආදීනි යෙසං ධම්මදෙසනාඔවාදාදීනන්ති තථා, තෙසං කාලෙසුති අත්ථො. සීහස්ස මීගරාජස්ස සෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා, තද්ධිතවසෙන, සදිසවොභාරෙන වා භගවතො සෙය්‍යාපි “සීහසෙය්‍යා”ති චුච්චති. තෙජ්ජස්සදඉරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා වා, යං සන්ධාය චුත්තං “අථ ඛො භගවා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං කස්සෙසි පාදෙ පාදං අච්චාධාය සතො සම්පජානො”ති, (දී. නි. 2.198) තං. කස්සෙනකාලො කරණකාලො නනුති යොජෙතබ්බං.

“යථා ත”න්තිආදිනා යථාචුත්තමත්ථං උපමාය ආවි කරොති. තත්ථ යථා අඤ්ඤාපි භගවතො...පෙ.... පතිට්ඨිතපෙමො වෙව අඤ්ඤාසවො ව අනෙකෙසු...පෙ.... උපකාරසඤ්ජනිතචිත්තමද්දවො ව අකාසි, එවං ආයස්මාපි ආනන්දො භගවතො ගුණ...පෙ.... මද්දවො ව හුත්වා අකාසිති යොජනා. න්ති නිපාතමත්තං. අපිව එතෙන තථාකරණහෙතුං දස්සෙති, යථා අඤ්ඤාපි යථාචුත්තසභාවා අකංසු, තථා ආයස්මාපි ආනන්දො භගවතො...පෙ.... පතිට්ඨිතපෙමත්තා වෙව අඤ්ඤාසවත්තා ව අනෙකෙසු...පෙ.... උපකාරසඤ්ජනිතචිත්තමද්දවත්තා වාති හෙතුඅත්ථස්ස ලබ්භමානත්තා. හෙතුගබ්භානි හි එතානි පදානි තදත්ථස්සෙව තථාකරණහෙතුභාවතො. ධනපාලදමන (චූළව. 342), සුවණ්ණකක්කට (ජා. 1.5.94), චූළභංස (ජා. 1.15.133) -මහාභංසජාතකාදීහි (ජා. 2.21.89) වෙන්ථ විභාවෙනබ්බො. ගුණානං ගණො, සොයෙව අමතනිජ්ඣාදකරසසදිසතාය අමතරෙසා. තං ජානනපකතිතායාති පතිට්ඨිතපදෙ හෙතු. උපකාර...පෙ.... මද්දවොති උපකාරපුබ්බභාවෙන සම්මාජනිතචිත්තමුදුකො. එවමිපි සො ඉමිනා කාරණෙන අධිවාසෙසිති දස්සෙත්තො “තමෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ තමෙනන්ති තං ආයස්මත්තං ආනන්දං. එත-සද්දො හි පදාලඬිකාරමත්තං. අයඤ්ඤි සද්දපකති, යදිදං ද්විසු සබ්බතාමෙසු පුබ්බපදස්සෙව අත්ථපදතා. සංවෙපෙසිති “නනු භගවතා පටිකච්චෙව අක්ඛාතං ‘සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො’තිආදිනා (දී. නි. 2.183; සං. නි. 5.379; අ. නි. 10.48) සංවෙගං ජනෙසි”ති (දී. නි. ටී. පයමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං, එවං සති “භන්තෙ...පෙ.... අස්සාසෙස්සථාති පයමං වත්වා”ති සහ පායසෙසෙන යොජනා අස්ස. යථාරුතතො පන ආදායත්ථෙන ඉති-සද්දෙන “එවමාදිනා සංවෙපෙසි”ති යොජනාපි යුජ්ජතෙව. යෙන කෙනචි හි වචනෙන සංවෙගං ජනෙසි, තං සබ්බමිපි සංවෙජනස්ස කරණං සම්භවතීති. සන්ථම්භිත්වාති පරිදෙවනාදිවිරහෙන අත්තානං පටිබන්ධෙන්වා පතිට්ඨාපෙත්වා. උස්සන්තධාතුකන්ති උපචිතපිත්තසෙම්භාදිදොසං. පිත්තසෙම්භවාතවසෙන හි තිස්සො ධාතුයො ඉධ හෙසජ්ජකරණයොග්ගතාය අධිජ්ජෙතා, යා “දොසා, මලා”ති ව ලොකෙ වුව්චන්ති, පථවී ආපො තෙජො වායො ආකාසොති ව හෙදෙන පච්චෙකං පඤ්චවිධා. චුත්තඤ්ඤි -

“වායුපිත්තකථා දොසා, ධාතවො ව මලා තථා;
තත්ථාපි පඤ්චධාත්තානා, පච්චෙකං දෙහධාරණා.

සරීරදුස්සනා දොසා, මලීනකරණා මලා;
ධාරණා ධාතවො තෙ තු, ඉත්ථමන්ථත්ථස්සඤ්ඤකා”ති.

සමස්සාසෙතුන්ති සන්තජ්ජෙතුංදෙවතාය . සංවෙජිතදිවසතො, ජෙනවනවිහාරං පටිට්ඨදිවසතො වා දුතියදිවසෙ. විරිච්චති එතෙනාති විරෙවනං, ඔසධපරිභාවිතං බීරමෙව විරෙවනං තථා. යං සන්ධායාති යං

හෙසජ්ජපානං සන්ධාය. අභිගපච්චඨගෙන සොහතීති සුභො, මනුනො අපච්චං මානවො, න.කාරෙ කතෙ මාණවො-ස පන ණකාරස්- මනුති හි පයමකජ්ජිකකාලෙ මනුස්සානං මානාපිතුට්ඨානෙ යීතො පුරිසො, යො සාසනෙ ස හිතං මනහි සො හි සකලලොකස්.තොති වුත්”මතරාජාමහාසම් “ජානාතීති මනුති වුච්චතිකාරසහිතො -තජ නදන්“ තිථ වදන්පෙත්ථවම් . දොමානවසද් සබ්බසත්තසාධාරණවචනො, මුද්ධජ ණකාරසහිතො පන - දොමාණවසද් කුච්ඡිතමුල්ලාපච්චවචනො.ති”

වුළකම්මවිහඬගසුත්තට්ඨකථායමපි .යඅට් .ති .ම)4.289) හි මුද්ධජ ණ-ස අත්දස්සෙව මාණවසද්කාරසහිතස්ථො වණ්ණිතොයං“ පිටිකායමිතට් . අපච්චං කුච්ඡිතං මුල්ලං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවවොහාරො, යෙභුයොන ච සත්තා දහරකාලෙ මුල්ලධාතුකා හොන්තීති තස්සෙවත්ථො පකාසිතොති ” ථ වඤ්ඤාදි .ති ආචරියාවදන් වීසතිවස්සබ්බන්තරො යුචා මාණවො, ඉධ පන තබ්බොහාරෙන මහල්ලකොපිච්ච .ත්තඤ්ඤි වුළකම්මවිහඬගසුත්තවණ්ණනායං “මාණවොති පන තං තරුණකාලෙ වොහරිංසු, සො මහල්ලකකාලෙපි තෙනෙව වොහාරෙන වොහරියතීති”, (ම .යඅට් .ති .4.289) සුභනාමකෙන ලද්ධමාණවවොහාරෙනාති අත්ථො . බුතොථා පරිනිබ්බන්තං“ සො පන, ආනන්දත්ථෙරො කිරස්ස පත්තච්චරමාදාය ආගතො, මහාජනො තං දස්සනාය උපසඬකමතීවිහාරං“ වාති සුත්” බො පන ගන්ත්වා මහාජනමජ්ඣෙකං න සක්කා සුඛෙන පටිසන්ථාරං වා කාතුං, ධම්මකථං වා සොතුං, ගෙහමාගතංයෙව නං දිස්වා සුඛෙන පටිසන්ථාරං කරස්සාමි, එකා ච මෙ කඬ්ඨා අත්ථි, තම්පි නං පුච්ඡස්සාමිවා තෙත්ති චින්” එකං මාණවකං පෙසෙසි, තං සන්ධායාහ “පහිතං මාණවක”න්ති බුද්දකෙ චෙත්ථ කපච්චයො. එතදවොචාති එතං තිආදිකං වචනං”අකාලො“ ආනන්දත්ථෙරො අවොච.

අකාලොති අජ්ජ ගන්තුං අයුත්තකාලො. කස්මාති වෙ “අත්ථි මෙ”තිආදිමාහ. හෙසජ්ජමත්තාති අජ්ජකං හෙසජ්ජං. අජ්ජත්ථො හෙත්ථ මත්තාසද්දො “මත්තා සුඛපරිච්චාගා”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය. පීතාති පිවිතා. ස්වෙපිති එත්ථ “අපි-සද්දො අපෙක්ඛො මත්තා නුඤ්ඤායා”ති (වජිර. ටී. පයමමහාසඤ්ඡිතිකථාවණ්ණනා) වජිරබුද්ධිත්ථෙරෙන වුත්තං. අයං පන තස්සාධිජ්ජායො – “අජ්ජෙව නාමා”ති සංසයමත්තෙ වුත්තෙ අනුඤ්ඤාතහාවො න සිද්ධො, තස්මා තං සාධනත්ථං “අපි”ති වුත්තං, තෙන ඉමමත්ථං දීපෙති “අජ්ජෙව නාම ස්වෙ මයං උපසඬකමෙය්‍යාම, උපසඬකමිතුං පටිබලා සමානා උපසඬකමිස්සාම වා”ති.

දුතියදිවසෙති බීරවිරෙවනපීතදිවසතො දුතියදිවසෙ. වෙනකත්ථෙරෙනාති වෙනියරට්ඨෙ ජාතත්තා වෙනකොති එවං ලද්ධනාමෙන ථෙරෙන. පච්ඡාසමණෙනාති පච්ඡානුගතෙන සමණෙන. සහත්ථෙ වෙනං කරණවචනං. සුභෙන මාණවෙන පුට්ඨොති “යෙසු

ධම්මෙසු භවං ගොතමො ඉමං ලොකං පතිට්ඨපෙසි, තෙ තස්ස අව්වයෙන නට්ඨා නු බො, ධරන්ති නු බො, සවෙ ධරන්ති, භවං (නත්ථී දී. නි. අට්ඨ. 1.448) ආනන්දො ජානිස්සති, හන්ද නං පුච්ඡාමි”ති එවං වින්තෙන්වා “යෙසං සො භවං ගොතමො ධම්මානං වණ්ණවාදී අහොසි, යත්ථ ච ඉමං ජනතං සමාදපෙසි නිවෙසෙසි පතිට්ඨාපෙසි, කතමෙසානං බො හො ආනන්ද ධම්මානං සො භවං ගොතමො වණ්ණවාදී අහොසි”තිආදිනා (දී. නි. 1.448) පුට්ඨො, අපස්ස ථෙරො තීණි පිටකානි සීලක්ඛන්ධාදීහි තීහි ඛන්ධෙහි සඬගහෙන්වා දස්සෙන්තො “තිණ්ණං බො මාණව ඛන්ධානං සො භගවා වණ්ණවාදී”තිආදිනා (දී. නි. 1.449) ඉධ සීලක්ඛන්ධවග්ගෙ දසමං සුත්තමහාසි, තං සන්ධායාහ “ඉමස්මිං...පෙ.... මහාසි”ති.

බණ්ඩන්ති ඡින්නං. පුල්ලන්ති හින්තං, සෙවාලාහිෂත්තකාදිවිකස්සනං වා, තෙසං පටිසඬ්ඛරණං සම්මා පාකතිකකරණං, අභිනවපටිකරණන්ති චුත්තං හොති. උපකට්ඨායාති ආසන්නාය. වස්සං උපනෙන්ති උපගච්ඡන්ති එත්ථාති වස්සුපනායිකා, වස්සුපගතකාලො, තාය. සඬගීතිපාළියං (චූළව. 440) සාමඤ්ඤෙන චුත්තම්පි වචනං එවං ගතෙයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති සංසන්දෙත්තුං සාධෙත්තුං වා ආහ “එවඤ්ඤි”තිආදි.

රාජගහං පරිවාරෙත්ථාති බහිනගරෙ ධීතභාවෙන චුත්තං. ජඩ්ඬිතපතිතඋක්ඛ්‍යාපාති ජඩ්ඬිතා ව පතිතා ව උක්ඛ්‍යාපා ව. ඉදං චුත්තං හොති – භගවතො පරිනිබ්බානට්ඨානං ගච්ඡන්තෙහි හික්ඛුහි ජඩ්ඬිතා විස්සට්ඨා, තතොයෙව ච උපවිකාදීහි බාදිතත්තා ඉතො විතො ව පතිතා, සම්මජ්ජනාභාවෙන ආකිණ්ණකවචරත්තා උක්ඛ්‍යාපා වාති. තදෙවත්ථං “භගවතො හී”තිආදිනා විභාවෙති. අවකුටී පුතිභාවමගමාසීති උක්ඛ්‍යාපො ථංකාරස්ස ලංකාරං කත්වා, උජ්ඣිට්ඨො වා කලාපොසමුහොති උක්ඛ්‍යාපො, වණ්ණසඬගමනවසෙනෙවං චුත්තං යථා “උපක්ලෙසො, ස්නෙහො” – ඉච්චාදි, තෙන යුත්තාති තථා. පරිවිජේදවසෙන වෙණියන්ති දිස්සන්තීති පරිවෙණා. කුරුමානාති කත්තුකාමා. සෙනාසනවත්තානං පඤ්ඤත්තත්තා, සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ ව සෙනාසනපටිබද්ධානං බහුනම්පි වචනානං චුත්තත්තා සෙනාසනපටිසඬ්ඛරණම්පි තස්ස පූජායෙව නාමාති ආහ “භගවතො වචනපූජනත්ථ”න්ති. පයමං මාසන්ති වස්සානස්ස පයමං මාසං. අව්චන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං. “තිත්ථියවාදපරිමොචනත්ථඤ්ඤා”ති චුත්තමත්ථං පාකටං කාතුං “තිත්ථියා හී”තිආදි චුත්තං.

යන්ති කතිකවත්තකරණං. එදිසෙසු හි යානෙසු යං-සද්දො තං-සද්දානපෙක්ඛො තෙනෙව අත්ථස්ස පරිපුණ්ණත්තා. යං වා කතිකවත්තං සන්ධාය “අප්ථ බො”තිආදි චුත්තං, තදෙව මයාපි චුත්තන්ති අත්ථො. එස නයො ඊදිසෙසු භගවතා...පෙ.... වණ්ණිකන්ති සෙනාසනවත්තං පඤ්ඤපෙන්නෙත සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 308) ව

සෙනාසනපටිඛද්ධවනං කට්ඨන්තෙන වණ්ණිතං. සංඛිගායිස්සාමානි එත්ථ ඉති-සද්දස්ස “චුත්තං අහොසී”ති ව උභයත්ථ සම්ඛන්ධො, එකස්ස වා ඉති-සද්දස්ස ලොපො.

දුතියදිවසෙති එවං චිත්තිතදිවසතො දුතියදිවසෙ, සො ව බො වස්සුපනායිකදිවසතො දුතියදිවසොව. ථෙරා හි ආසල්භිපුණ්ණමිතො පාටිපදදිවසෙයෙව සන්නිපතිත්වා වස්සමුපගන්ත්වා එවං චිත්තෙසුන්ති. රාජද්වාරෙති රාජගෙහද්වාරෙ. හත්ථකම්මන්ති හත්ථකිරියං, හත්ථකම්මස්ස කරණන්ති චුත්තං හොති. පටිවෙදෙසුන්ති ජානාපෙසුං. විසට්ඨානි නිරාසඬිකචිත්තා. ආණායෙව අප්පටිහතචුත්තියා පවත්තනට්ඨෙන වක්කන්ති ආණාවක්කං. තථා ධම්මොයෙව වක්කන්ති ධම්මවක්කං, තං පනිධි දෙසනාඤාණපටිවෙධඤාණවසෙන දුට්ඨමිපි යුජ්ජති තදුභයෙනෙව සංඛිතියා පවත්තනතො. “ධම්මවක්කන්ති වෙතං දෙසනාඤාණස්සාපි නාමං, පටිවෙධඤාණස්සාපි”ති (සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78) හි අට්ඨකථාසු චුත්තං. සන්නිපජ්ජට්ඨානන්ති සන්නිපතිත්වා නිසිදනට්ඨානං. සත්ත පණ්ණානි යස්සාති සත්තපණ්ණි, යො “ජත්තපණ්ණො, විසමච්ඡදො” තිපි වුවචති, තස්ස ජාතගුහද්වාරෙති අත්ථො.

විස්සකම්මුනාති සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස කම්මාකම්මවිධායකං දෙවපුත්තං සන්ධායාහ. සුවිහත්තභිත්තිට්ඨිහසොපානන්ති එත්ථ සුවිහත්තපදස්ස ද්වන්දුතො පුබ්බෙ සුයාමානන්තා සබ්බෙහි ද්වන්දුපදෙහි සම්ඛන්ධො, තථා “නානාවිධ...පෙ.... විචිත්ත”න්තිආදීසුපි. රාජභවනවිභූතින්ති රාජභවනසම්පත්තිං, රාජභවනසොභං වා. අවහසන්තමිවාති අවහාසං කුරුමානං විය. සිරියාති සොභාසංඛිතාය ලක්ඛියා. නිකෙතනමිවාති වසනට්ඨානමිව, “ජලන්තමිවා”තිපි පාඨො. එකස්මිංයෙව පාතියතිත්ථෙ නිපතන්තා පක්ඛිනො විය සබ්බෙසමිපි ජනානං වක්ඛුති මණ්ඩපෙයෙව නිපතන්තිති චුත්තං. “එකනිපාත...පෙ.... විහඬිගාන”න්ති. නයනවිහඬිගානන්ති නයනසංඛිතවිහඬිගානං. ලොකරාමණෙයාකම්ම සම්පිණ්ඩිතන්ති යදි ලොකෙ විජ්ජමානං රාමණෙයාකං සබ්බමෙව ආනෙත්වා එකත්ථ සම්පිණ්ඩිතං සියා, තං වියාති චුත්තං හොති, යං යං වා ලොකෙ රමිතුමරහති, තං සබ්බං සම්පිණ්ඩිතමිවාතිපි අත්ථො. දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩන්ති ඵෙග්ගුරහිතං සාරං විය, කසට්ඨිනිමුත්තං පසන්නං විය ව දට්ඨුමරහරූපෙසු සාරභූතං, පසන්නභූතඤ්ච. අපිච දට්ඨබ්බො දස්සනීයො සාරභූතො විසිට්ඨතරො මණ්ඩො මණ්ඩනං අලඬිකාරො එතස්සාති දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩො, තං. මණ්ඩං සූරියරස්මිං පාති නිවාරෙති, සබ්බෙසං වා ජනානං මණ්ඩං පසන්නං පාති රක්ඛති, මණ්ඩනමලඬිකාරං වා පාති පිචති අලඬිකරිතුං යුත්තභාවෙනාති මණ්ඩපො, තං.

කුසුමදාමානී ච තානි ඔලම්බකානි චෙති කුසුමදාමොලම්බකානි. විසෙසනස්ස චෙත්ථ පරනිපාතො යථා “අග්‍රාහිතො”ති. විවිධානියෙව කුසුමදාමොලම්බකානි තථා, තානි විනිග්ගලන්තං විසෙසෙන වමෙන්නං නික්ඛාමෙන්නමිව වාරු සොහනං විතානං එත්ථාති තථා. කුට්ටෙන ගහිතො සමං කතොති කුට්ටිමො, කොට්ටිමො වා, තාදිසොයෙව මණ්ණි මණ්ණිකොට්ටිමො, නානාරතනෙහි විචිත්තො මණ්ණිකොට්ටිමො, තස්ස තලං තථා. අථ වා මණ්ණියො කොට්ටෙත්ථා කතතලත්තා මණ්ණිකොට්ටෙන නිජ්ජත්තන්ති මණ්ණිකොට්ටිමං, තමෙව තලං, නානාරතනවිචිත්තං මණ්ණිකොට්ටිමතලං තථා. තමිව ච නානාපුජ්ජපහාරවිචිත්තං සුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මන්ති සම්බන්ධො. පුජ්ජපුජා පුජ්ජපහාරො. එත්ථ හි නානාරතනවිචිත්තග්ගහණං නානාපුජ්ජපහාරවිචිත්තතායනිදස්සනං, මණ්ණිකොට්ටිමතලග්ගහණං සුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මතායනි දට්ඨබ්බං. නන්ති මණ්ඩපං. බ්‍රහ්මවිමානසදිසන්ති භාවනපුංසකං, යථා බ්‍රහ්මවිමානං සොහති, තථා අලඬිකරිත්ථාති අත්ථො. විසෙසෙන මානෙතබ්බන්ති විමානං. සද්දවිදු පන “විහෙ ආකාසෙ මායන්ති ගච්ඡන්ති දෙවා යෙනාති විමාන”න්ති වදන්ති. විසෙසෙන වා සුවරිතකම්මුනා මීයති නිම්මීයතීති විමානං, වීති වා සකුණො වුව්වති, තං සණ්ඨානෙන මීයති නිම්මීයතීති විමානන්තිආදිනාපි වත්තබ්බො. විමානට්ඨකථායං පන “එකයොජනද්වියොජනාදිභාවෙන පමාණවිසෙසයුත්තතාය, සොහාතිසයයොගෙන ච විසෙසතො මානනීයතාය විමාන”න්ති (වි. ව. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) වුත්තං. නත්ථි අග්ගමෙතෙසන්ති අනග්ගානි, අපරිමාණග්ගානි අග්ගිකුමසක්කුණෙය්‍යානීති වුත්තං හොති. පතිරූපං, පච්චෙකං වා අත්ථරිතබ්බානීති පච්චත්ථරණානි, තෙසං සතානි තථා. උත්තරාහිමුඛන්ති උත්තරදිසාහිමුඛං. ධම්මොපි සත්ථායෙව සත්ථුකිච්චනිජ්ජාදනතොති වුත්තං “බුද්ධස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤපෙත්ථා”ති. යථාහ “යො බො...පෙ.... මමච්චයෙන සත්ථා”තිආදි, (දී. නි. 2.216) තථාගතජ්ජවෙදිතධම්මදෙසකස්ස වා සත්ථුකිච්චාවහත්තා තථාරූපෙ ආසනෙ නිසිදිකුමරහතීති දස්සෙතුමිපි එවං වුත්තං. ආසනාරහන්ති නිසිදනාරහං. ධම්මාසනන්ති ධම්මදෙසකාසනං, ධම්මං වා කට්ඨෙකු යුත්තාසනං. දන්තබ්බිතන්ති දන්තෙහි බව්විතං, හත්ථිදන්තෙහි කතන්ති වුත්තං හොති. “දන්තො නාම හත්ථිදන්තො වුව්වති”ති හි වුත්තං. එත්ථාති එතස්මිං ධම්මාසනෙ. මම කිච්චන්ති මම කම්මං, මයා වා කරණීයං.

ඉදානි ආයස්මතො ආනන්දස්ස අසෙක්ඛභූමිසමාපජ්ජනං දස්සෙත්තො “තස්මිඤ්ච පනා”තිආදිමාහථතත් . තස්මිඤ්ච පන දිවසඵති තථා රඤ්ඤා ආරොවාපිතදිවසෙ, සාවණමාසස්ස කාළපක්ඛවතුත්ථදිවසෙති වුත්තං හොතිකාසතාය කිලෙසොථජනනතො විසසඬිඅනත් . විසං, තස්ස ඛිණාසවහාවතො අඤ්ඤථාභාවසඬිබාතා සත්ති ගන්ධො. තථා හි සො භගවතො පරිනිබ්බානාදීසු විලාපාදිමකාසිඅපිව .

විසජනනකපුප්ඵාදිගන්ධපටිභාගතාය නානාවිධදුක්ඛහෙතුකිරියාජනනකො කිලෙසොව “විසගන්ධො”ති වුච්චතිතිකාවිසං හරතීති විසත්“ තථා හි සො ., විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකාතිආදිනා” (මහානි .3) චුත්තොතිඅපිච . විසගන්ධොනාම විරූපො මංසාදිගන්ධො, තංසදිසතාය පන කිලෙසො“ .විස්සසද්දො හි විරූපෙ ති” .ටී .ස .ධ)624) අභිධම්මටීකායංචුත්තං. අද්ධාති එකංසතො. සංවෙගන්ති ධම්මසංවෙගං“ .ඔභිතභාරානති හින්” යෙභුය්‍යන, පධානෙන ච චුත්තං . එදිසෙසු පන යානෙසු තදඤ්ඤෙසම්පි ධම්මසංවෙගොයෙව අධිජ්ජෙතො . පං ඤාණංතජ්ජංවෙගො නාම සහොත්“ තථා හි, සො තස්සා භගවතො දස්සනෙ උජ්ජජ්ජි .යආටි .ච .වි) ති”838) රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනායංචුත්තං, සා ච තදා අවිඤ්ඤාතසාසනා අනාගතඵලාතිසවසෙන දොසොයතුත්‍රාඉතරථා හි විත් .වෙ සංවෙගොති ආපජ්ජති, එවඤ්ච සති සො තස්ස අසෙක්ඛභූමිසමාපජ්ජනස්ස එකංසකාරණං න සියාඵවමභූතො ච සො ඉධ න . චත්තබ්බොයෙවාති අලමතිපපඤ්චෙන. තෙනාති තස්මා ස්වෙ සඬ්ඨසන්තිපාතස්ස චත්තමානත්තා, සෙක්ඛසකරණීයත්තා වා. තෙ න යුත්තන්ති තච න යුත්තං, තයා වා සන්තිපාතං ගන්තුං න පතිරූපං.

මෙතන්ති මම එතං ගමනං. ය්වාහන්ති යො අහං, යන්ති වා කිරියාපරාමසනං, තෙන “ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති එත්ථ ගමනකිරියං පරාමසති, කිරියාපරාමසනස්ස ච යං තං-සද්දස්ස අයං පකති, යදිදං නපුංසකලිඬිගෙන, එකච්චනෙන ච යොග්‍යතා තථායෙව තත්ථ තත්ථ දස්සනතො. කිරියාය හි සභාවතො නපුංසකත්තමෙකත්තඤ්ච ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. ආචජ්ජෙසීති උපනාමෙසි. මුත්තාති මුච්චිතා. අජ්ජත්තඤ්චාති අගතඤ්ච, බිම්බොහනෙ න තාව යපිතන්ති චුත්තං හොති. එතස්මිං අන්තරෙති එත්ථන්තරෙ, ඉමිනා පදද්වයෙන දස්සිතකාලානං වෙමජ්ඣක්ඛණෙ, තථාදස්සිතකාලද්වයස්ස වා විචරෙති චුත්තං හොති.

“කාරණෙ වෙච විත්තෙ ච, ඛණස්මිං විචරෙපි ච;
වෙමජ්ඣාදීසු අත්ථෙසු ‘අන්තරා’ති රථො ගතො”ති.

හි චුත්තං. අනුපාදායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා, යෙහි වා කිලෙසෙහි මුච්චති, තෙසං ලෙසමත්තම්පි අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහීති භවතො ආ භවග්ගං, ධම්මතො ච ආ ගොත්‍රභූං සචනතො පචත්තනතො ආසවසඤ්ඤිතෙහි කිලෙසෙහි. උපලක්ඛණච්චනමත්තඤ්චෙන. තදෙකට්ඨතාය හි සබ්බෙහිපි කිලෙසෙහි සබ්බෙහිපි පාපධම්මෙහි විත්තං විමුච්චතියෙව. විත්තං විමුච්චිති විත්තං අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ ආසවෙහි විමුච්චමානං හුත්වා අරහත්තඵලක්ඛණෙ විමුච්චි. තදත්ථං විචරති “අයඤ්ඡි”තිආදිනා. වඬිකමෙනාති වඬිකමනකිරියාය. විසෙසන්ති අත්තනා ලද්ධමග්ගඵලතො

විසෙසමග්ගඵලං. විවට්ඨපනිස්සයභූතං කතං උපවිතං පුඤ්ඤං යෙනාති
 කතපුඤ්ඤො, අරහත්තාධිගමාය කතාධිකාරොති අත්ථො.
 පධානමනුපුඤ්ඤාති විරියමනුපුඤ්ඤාති, අරහත්තසමාපත්තියා අනුයොගං
 කරොහීති චුත්තං හොති. හොහිසීති භවිස්සසි. කථාදොසොති කථාය දොසො
 විතථහාවො. අච්චාරද්ධන්ති අතිවිය ආරද්ධං. උද්ධච්චායාති උද්ධතභාවාය.
 හන්දාති වොස්සග්ගවචනං. තෙන හි අධුනායෙව යොජෙමි, න පනාහං
 පපඤ්චං කරොමිති වොස්සග්ගං කරොති. විරියසමතං යොජෙමිති
 වඬිකමනවිරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස භාපනවසෙන සමාධිනා
 සමතාපාදනෙන විරියස්ස සමතං සමභාවං යොජෙමි, විරියෙන වා
 සමථසඬුධාතං සමාධිං යොජෙමිතිපි අත්ථො. ද්විධාපි හි පායො දිස්සති.
 විස්සමිස්සාමිති අස්සසිස්සාමි. ඉදාති තස්ස විසෙසතො පසංසනාරහභාවං
 දස්සෙතුං. “තෙනා”තිආදි චුත්තං. තෙනාති
 චතුර්වරියාපථවිරහිතතාකාරණෙන. “අනිපන්නො”තිආදීති
 පච්චුප්පන්නවචනානෙව. පරිනිබ්බුතොපි සො ආකාසෙයෙව පරිනිබ්බායි.
 තස්මා ථෙරස්ස කිලෙසපරිනිබ්බානං, ඛන්ධපරිනිබ්බානාඤ්ච විසෙසෙන
 පසංසාරහං අවිජරියබ්භූතමෙවාති.

දුතියදිවසෙති ථෙරෙන අරහත්තපත්තදිවසතො දුතියදිවසෙ. පඤ්චමියන්ති
 තිථිපෙක්ඛාය චුත්තං, “දුතියදිවසෙ .ධිකරණංති ඉමිනා තුලායා”
 ථපදංත්පි හි තුලාගම්නලිඬිහින් දිස්සති යථා ගුණො පමාණං “, විසති
 විත්තාති.වාදිඉච්ච ” කාලපක්ඛස්සාති සාවණමාසකාලපක්ඛස්සහි පයමඤ්ඤ .
 මාසං ඛණ්ඩචුල්ලපට්ඨසඬුරණමකංසු, පයමමාසහාවො ව
 මජ්ඣිමප්පදෙසවොහාරෙනථ හිතත් . පුරිමපුණ්ණමිතො යාව අපරා
 පුණ්ණමි, තාව එකො මාසොති වොහරන්තිතතො තිණි දිවසාති . රාජා
 මණ්ඩපමකාසි, තතො දුතියදිවසෙ ථෙරො අරහත්තං සච්ඡාකාසි,
 තතියදිවසෙ පන සන්තිපතිත්වා ථෙරා සඬුගීතිමකංසු, තස්මා
 ආසල්හිමාසකාලපක්ඛපාට්ඨපදතො යාව සාවණමාසකාලපක්ඛපඤ්චමි, තාව
 පඤ්චදිවසාධිකො එකමාසො හොති. සමානොති උප්පජ්ජමානො.
 හට්ඨතුට්ඨවිත්තොති අතිවිය සොමනස්සවිත්තො, පාමොජ්ජෙන වා
 හට්ඨවිත්තො පිතියා තුට්ඨවිත්තො. එකංසන්ති එකස්මිං අංසෙ, වාමංසෙති
 අත්ථොතථා හි . වඬිගීසසුත්තවණ්ණනායං චුත්තං –

“එකංසං විවරන්ති එත්ථ පුන සණ්ඨාපනවසෙන එවං චුත්තං,
 එකංසන්ති ව වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතස්සෙතං අධිවචනං. යතො යථා
 වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතං හොති, තථා විවරං කත්වාති එවමස්සත්ථො
 වෙදිතබ්බො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.345).

ඛන්ධ...පෙ.... වියාති වණ්ටතො පචුත්තසුපරිපක්කතාලඵලමිච.
 පණ්ඩු...පෙ.... වියාති සිතපිතපභායුත්තපණ්ඩුරොමජකම්බලෙ යපිතො
 ජාතිමා මණි විය, ජාතිවචනෙන චෙත්ථ කුත්තිමං නිවත්තෙති.

සමුග්ගපුණ්ණවන්දො වියාති පුණ්හපක්ඛපන්තරසුපොසංථෙ සමුග්ගතො සොළසකලාපරිපුණ්ණො වන්දො විය. බාලා...පෙ.... වියාති තරුණසුරියපහාසම්ඵස්සෙන ඵුල්ලිතසුවණ්ණවණ්ණපරාගගබ්භං සතපත්තපද්ධං විය. “පිඤ්ජරසද්දො හි හෙමවණ්ණපරියායො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.22) සාරත්ථදීපනියං වුත්තො. පරියොදානෙනාති පහස්සරෙන. සප්පහෙනාති චණ්ණප්පහාය, සීලප්පහාය ච සමන්තාගතෙන. සස්සිරිකෙනාති සරිරසොහග්ගාදිසඬබාතාය සිරියා අතිවිය සිරිමතා. මුඛවරෙනාති යථාචුත්තසොහාසමලඬකතත්තා උත්තමමුඛෙන. කාමං “අහමස්මි අරහත්තං පත්තො”ති නාරොචෙසි, තථාරූපාය පන උත්තමලීලාය ගමනතො පස්සන්තා සබ්බෙපි තමත්ථං ජානන්ති, තස්මා ආරොචෙත්තො විය හොතීති ආහ “අත්තතො අරහත්තප්පත්තිං ආරොචයමානො විය අගමාසී”ති.

කිමත්ථං පනායං ඵවමාරොචයමානො විය අගමාසීති? වුවුවතෙ – සො හි “අත්තුපනායිකං අකත්වා අඤ්ඤබ්බාකරණං භගවතා සංවණ්ණිත”න්ති මනසි කරිත්වා “සෙක්ඛතාය ධම්මචිත්තයසඬගීතියා ගහෙතුමයුත්තම්පි බහුස්සුත්තා ගණ්හිස්සාමා”ති නිසින්නානං ථෙරානං අරහත්තප්පත්තිවිජානනෙන සොමනස්සුප්පාදනත්ථං, “අප්පමත්තො හොහී”ති භගවතා දින්නඬවාදස්ස ච සඵලතාදීපනත්ථං ඵවමාරොචයමානො විය අගමාසීති. ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි සමසමට්ඨපනාදිනා යථාචුත්තකාරණෙන සත්ථුකප්පත්තා. ධරෙය්‍යාති විජ්ජමානො භවෙය්‍ය. “සොහති වත තෙ ආවුසො ආනන්ද අරහත්තසමධිගමතා”ති ආදිනා සාධුකාරමදාසි. අයම්ධ දීඝභාණුකානං වාදො. බුද්දකභාණුකෙසු ච සුත්තනිපාතබුද්දකපාඨභාණුකානං වාදොතිපි යුජ්ජති තදට්ඨකථාසුපි තථා වුත්තත්තා.

මජ්ඣිමං නිකායං භණන්ති සීලෙනාති මජ්ඣිමභාණුකා, තප්පගුණා ආවරියා. යථාචුඬ්ඨස්සත්ති වුඬ්ඨපටිපාටිං, තදනතික්කමිත්වා වා. තත්ථාති තස්මිං හික්ඛුසඬසෙ. ආනන්දස්ස එතමාසනන්ති සම්බන්ධො. තස්මිං සමයෙති තස්මිං ඵවංකථනසමයෙ. ථෙරො චිත්තෙසි “කුහිං ගතො”ති පුච්ඡන්තානං අත්තානං දස්සෙන්නෙ අතිවිය පාකට්ඨාචෙන භවිස්සමානත්තා, අයම්පි මජ්ඣිමභාණුකෙස්වෙච එකච්චානං වාදො, තස්මා ඉතිපි එකෙ වදන්තීති සම්බන්ධො. ආකාසෙන ආගන්ත්වා අත්තතො ආසනෙයෙව අත්තානං දස්සෙසීතිපි තෙසමෙව එකච්චෙ වදන්ති. ඵුල්ලිඬගවිසයෙ හි “එකෙ”ති වුත්තෙ සබ්බත්ථ “එකච්චෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තීසුපි වෙන්ථ වාදෙසු තෙසං තෙසං භාණුකානං තෙන තෙනාකාරෙන ආගතමත්තං යපෙත්වා විසුං විසුං වචනෙ අඤ්ඤං විසෙසකාරණං නත්ථී. සත්තමාසං කතාය හි ධම්මචිත්තයසඬගීතියා කදාපි පකතියාව, කදාපි පථවියං නිමුජ්ජිත්වා, කදාපි ආකාසෙන ආගතත්තා තං තදාගමනමුපාදාය තථා තථා වදන්ති. අපිච සඬගීතියා ආදිදිවසෙයෙව පයමං

පකතියා ආගන්ත්වා තතො පරං ආකාසමබ්භුග්ගන්ත්වා පරිසං පත්තකාලෙ තතො ඔතරිත්වා භික්ඛුපන්තිං අපිළෙන්නො පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා ආසනෙ අත්තානං දස්සෙසීතිපි වදන්ති. යථා වා තථා වා ආගච්ඡතු, ආගමනාකාරමත්තං න පමාණං, ආගන්ත්වා ගතකාලෙ ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස සාධුකාරදානමෙව පමාණං සත්ථාරා දාතබ්බසාධුකාරදානෙනෙව අරහත්තප්පත්තියා අඤ්ඤෙසමපි ඤාපිතත්තා, හගවති ධරමානෙ පටිග්ගහෙතබ්බාය ව පසංසාය ථෙරස්ස පටිග්ගහිතත්තා. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “යථා වා”තිආදිමාහ. සබ්බත්ථාපීති සබ්බෙසුපි තීසු වාදෙසු.

භික්ඛු ආමන්තෙසීති භික්ඛු ආලපීති අයමෙත්ථ අත්ථො, අඤ්ඤත්‍ර පන ඤාපනෙපි දිස්සති යථා “ආමන්තයාමි වො භික්ඛවෙ, (දී. නි. 2.218) පටිවෙදයාමි වො භික්ඛවෙ”ති (අ. නි. 7.72) පක්කොසනෙපි දිස්සති යථා “එහි ත්වං භික්ඛු මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහී”ති (අ. නි. 9.11) ආලපනෙපි දිස්සති යථා “තත්‍ර බො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘භික්ඛවො’ති” (සං. නි. 1.249), ඉධාපි ආලපනෙති සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමහාසඬගීතිකපාවණ්ණනා) වුත්තං. ආලපනමත්තස්ස පන අභාවතො “කිං පයමං සඬගායාමා”තිආදිනා වුත්තෙන විඤ්ඤාපියමානත්ථන්තරෙන ව සහවරණතො ඤාපනෙව වට්ටති, තස්මා ආමන්තෙසීති පටිවෙදෙසි විඤ්ඤාපෙසීති අත්ථො වත්තබ්බො. “තත්‍ර බො හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි ‘භික්ඛවො’ති, ‘හද්දන්තෙ’ති තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.249) හි ආලපනමත්තමෙව දිස්සති, න විඤ්ඤාපියමානත්ථන්තරං, තං පන “භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ”තිආදිනා (සං. නි. 1.249) පච්චෙකමෙව ආරද්ධං. තස්මා තාදිසෙස්වෙව ආලපනෙ වට්ටතීති නො තක්කො. සද්දවිදු පන වදන්ති “ආමන්තයිත්වා දෙවින්දො, විස්සකම්මං මහිද්ධික’න්තිආදීසු (වරියා. 107) විය මන්තසද්දො ගුත්තභාසනෙ. තස්මා ‘ආමන්තෙසී’ති එතස්ස සම්මන්තයිති අත්ථො”ති. “ආවුසො”තිආදි ආමන්තනාකාරදීපනං. ධම්මං වා විනයං වාති එත්ථ වා-සද්දො විකප්පනෙ, තෙන “කිමෙකං තෙසු පයමං සඬගායාමා”ති දස්සෙති. කස්මා ආයුති ආහ “විනයෙ ඨිතෙ”තිආදි. “යස්මා, තස්මා”ති ව අජ්ඣාහරිත්වා යොජෙතබ්බං. තස්මාති තාය ආයුසරික්ඛතාය. ධුරන්ති ජෙට්ඨකං. නො නප්පහොතීති පහොතියෙව. ද්විපට්ඨෙසධො හි සහ අතිසයෙන පකත්‍යත්ථදීපකො.

එතදග්ගන්ති එසො අග්ගො. ලිඬගවිපල්ලාසෙන හි අයං නිද්දෙසො. යදිදන්ති ව යො අයං, යදිදං බන්ධපඤ්චකන්ති වා යොජෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති “එතදග්ග”න්ති යථාරුතලිඬගමෙව. “යදිද”න්ති පදස්ස ව අයං සභාවො, යා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වත්තබ්බස්ස ලිඬගානුරූපෙන “යො අය”න්ති වා “යා අය”න්ති වා “යං ඉද”න්ති වා යොජෙතබ්බතා

තථායෙවස්ස තත්ථ තත්ථ දස්සිතත්තා. භික්ඛූනං විනයධරානන්ති නිද්ධාරණඡට්ඨිනිද්දෙසො.

අත්තනාව අත්තානං සම්මන්තීති සයමෙව අත්තානං සම්මතං අකාසි. “අත්තනා”ති හි ඉදං තතියාවිසෙසනං භවති, තඤ්ච පරෙහි සම්මන්තනං නිවත්තෙති, “අත්තනා”ති වා අයං විභ්‍රාන්තපතිරූපකො අබ්‍යයසද්දො. කෙච්ඡි පන “ලිඬගත්ථෙ තතියා අභිභිතකත්තුභාවතො”ති වදන්ති. තද්‍යුක්තමෙව “ථෙරො”ති කත්තුතො විජ්ජමානත්තා. විස්සජ්ජනත්ථාය අත්තනාව අත්තානං සම්මන්තීති යොජෙතබ්බං. පුච්ඡධාතුස්ස ද්විකම්මිකත්තා “උපාලිං විනය”න්ති කම්මද්වයං වුත්තං.

බීජනිං ගහෙත්වාති එත්ථ බීජනීගහණං ධම්මකථිකානං ධම්මතාති වෙදිතබ්බං. තාය හි ධම්මකථිකානං පරිසාය හත්ථකුක්කුච්චමුඛවිකාරාදි පටිච්ඡාදීයති. භගවා ච ධම්මකථිකානං ධම්මතාදස්සනත්ථමෙව විචිත්‍රබීජනිං ගණ්හාති. අඤ්ඤථා හි සබ්බස්සපි ලොකස්ස අලඬිකාරභූතං පරමුක්කංසගතසික්ඛාසංයමානං බුද්ධානං මුඛවන්දමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙතබ්බං න සියා. “පයමං ආවුසො උපාලි පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු තස්ස සඬගීතියා පුරිමකාලෙ පයමභාවො න යුත්තොති? නො න යුත්තො භගවතා පඤ්ඤත්තානුක්කමෙන, පාතිමොක්ඛබුද්දෙසානුක්කමෙන ච පයමභාවස්ස සිද්ධත්තා. යෙභුයොන හි තීණි පිටකාති භගවතො ධරමානකාලෙ ධීතානුක්කමෙනෙව සඬගීතාති, විසෙසතො විනයාහිධම්මපිටකාතීති දට්ඨබ්බං. කිස්මිං වත්ථුස්මිත්ති, මෙථුනධම්මෙති ච නිමිත්තත්ථෙ භුම්මවචනං. “කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්තිආදිනා දස්සිතෙන සහ තදවසිට්ඨමපි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “වත්ථුමපි පුච්ඡි”තිආදි වුත්තං.

සඬගීතිකාරකවචනසම්මිස්සං වා නු බො, සුද්ධං වා බුද්ධවචනන්ති ආසඬිකාපරිහරණත්ථං, යථාසඬගීතස්සෙව පමාණභාවං දස්සනත්ථඤ්ච පුච්ඡං සමුද්ධරිත්වා විස්සජ්ජෙත්තො “කිං පනෙත්ථා”තිආදිමාහ. එත්ථ පයමපාරාජිකෙති එතිස්සං තථාසඬගීතාය පයමපාරාජිකපාළියං. තෙනෙවාහ “න හි තථාගතා එකබ්‍යඤ්ජනමපි නිරත්ථකං වදන්ති”ති. අපනෙතබ්බන්ති අතිරෙකභාවෙන නිරත්ථකතාය, විතථභාවෙන වා අයුත්තතාය ඡඩ්ඛෙතබ්බවචනං. පක්ඛිපිතබ්බන්ති අසම්පුණ්ණතාය උපනෙතබ්බවචනං. කස්මාති ආහ “න හී”තිආදි. සාවකානං පන දෙවතානං වා භාසිතෙති භගවතො පුච්ඡාථොමනාදිවසෙන භාසිතං සන්ධායාහ. සබ්බත්ථාපීති භගවතො සාවකානං දෙවතානඤ්ච භාසිතෙපි. තං පන පක්ඛිපනං සම්බන්ධවචනමත්තස්සෙව, න සභාවායුත්තියා අත්ථස්සාති දස්සෙති “කිං පන ත”න්තිආදිනා සම්බන්ධවචනමත්තන්ති පුබ්බාපරසම්බන්ධවචනමෙව. ඉදං පයමපාරාජිකන්ති වචත්ථපෙත්වා යපෙසුං ඉමිනාව වාචනාමග්ගෙන උග්ගහණධාරණාදිකිච්චනිජ්ඣාදනත්ථං, තදත්ථමෙව ච ගණසජ්ඣායමකංසු

“තෙන...පෙ.... විහරතී”ති. සජ්ඣායාරම්භකාලෙයෙව පථවී අකම්පිත්ථාති වදන්ති, තදිදං පන පථවීකම්පනං ථෙරානං ධම්මසජ්ඣායානුභාවෙනාති ඤාපෙතුං “සාධුකාරං දදමානා වියා”ති චුත්තං. උදකපරියන්තන්ති පථවීසන්ධාරකඋදකපරියන්තං. තස්මිඤ්භි වලිතෙයෙව සාපි වලති, එතෙන ච පදෙසපථවීකම්පනං නිවත්තෙති.

කිඤ්චාපි පාළියං ගණනා නත්ථී, සඤ්චිතිමාරොපිතාති පන එත්තකානෙවාති දීපෙතුං “පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදාතී”ති චුත්තං “පුරිමනෙයෙනෙවා”ති එතෙන සාධුකාරං දදමානා වියාති අත්ථමාහ. න කෙවලං සික්ඛාපදකණ්ඩවිහඬගනියමෙනෙව, අථ ඛො පමාණනියමෙනාපිති දස්සෙතුං “චතුසට්ඨිභාණුවාරා”ති චුත්තං. එත්ථ ච භාණුවාරොති –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකගාථා චතුප්පදං;
ගාථා චෙකා මතො ගන්ථො, ගන්ථො ඛාත්තිංසතක්ඛරො.

ඛාත්තිංසක්ඛරගන්ථානං, පඤ්ඤාසද්ධිසතං පන;
භාණුවාරො මතො එකො, ස්වට්ඨක්ඛරසහස්සකො”ති.

එවං අට්ඨක්ඛරසහස්සපරිමාණො පාඨො වුවුවති. භණිතඛිබ්බො වාරො යස්සාති හි භාණුවාරො, එකෙන සජ්ඣායනමග්ගෙන කථෙතඛිබ්බවාරොති අත්ථො. ඛන්ධකන්ති මහාවග්ගවුළුවග්ගං. ඛන්ධානං සමුහතො, පකාසනතො වා ඛන්ධකොති හි වුවුවති, ඛන්ධාති චෙත්ථ පබ්බජ්ජපසම්පදාදිවිනයකම්මසඬබ්බාතා, වාරිත්තවාරිත්තසික්ඛාපදසඬබ්බාතා ච පඤ්ඤත්තියො අධිප්පෙතා. පබ්බජ්ජාදීනි හි භගවතා පඤ්ඤත්තන්තා පඤ්ඤත්තියොති වුවුවන්ති. පඤ්ඤත්තියඤ්ච ඛන්ධසද්දො දිස්සති “දාරුක්ඛන්ධො, (අ. නි. 6.41) අග්ගික්ඛන්ධො (අ. නි. 7.72), උදකක්ඛන්ධො”තිආදීසු (අ. නි. 5.45; 6.37) විය. අපිච භාගරාසට්ඨතාපි යුජ්ජනියෙව තාසං පඤ්ඤත්තීනං භාගතො, රාසිතො ච විහත්තත්තා, තං පන විනයපිටකං භාණකෙහි රක්ඛිතං ගොපිතං සඬගභාරුළුභනයෙනෙව විරකාලං අනස්සමානං හුත්වා පතිට්ඨනිස්සතීති ආයස්මන්තං උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං “ආවුසො ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාචෙහී”ති.

ධම්මං සඬගාසිතුකාමොති සුත්තන්තාහිධම්මසඬගිති. කත්තුකාමො “ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො”තිආදීසු (දී. නි. 2.216) විය පාරිසෙසනයෙන ධම්මසද්දස්ස සුත්තන්තාහිධම්මෙස්ථෙව පවත්තනතො. අයමත්ථො උපරි ආවි හවිස්සති.

සඬසං ඤාපෙසීති එත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. කතරං ආවුසො පිටකන්ති විනයාවසෙසෙසු ද්විසු පිටකෙසු කතරං පිටකං. විනයාහිධම්මානම්පි බුද්දකසඬගිතිපරියාපන්නත්තා තමන්තරෙන චුත්තං “සුත්තන්තපිටකෙ වතස්සො සඬගිතියො”ති. සඬගිතියොති ච

සඤ්චිතායනකාලෙ දීඝාදිවසෙන විසුං විසුං නියමෙත්වා සඤ්චිතායනානන්තා නිකායාව වුවුවන්ති. තෙනාහ “දීඝසඤ්චිති”න්තිආදි. සුත්තානෙව සම්මිඤ්ඤිත්වා වග්ගකරණවසෙන තයො වග්ගා, නාඤ්ඤානීති දස්සෙතුං “චතුත්තිංස සුත්තානි තයො වග්ගා”ති වුත්තං. තස්මා චතුත්තිංස සුත්තානි තයො වග්ගා භොන්ති, සුත්තානි චා චතුත්තිංස, තෙසං වග්ගකරණවසෙන තයො වග්ගා, තෙසු තීසු වග්ගෙසුති යොජෙතඛිං. “බ්‍රහ්මජාලසුත්තං නාම අත්ථි, තං පඨමං සඤ්චිතායාමා”ති වුත්තෙ කස්මාති වොදනාසම්භවතො “තිවිධසීලාලඤ්චකත”න්තිආදිමාහ. හෙතුගඛිහානි හි එතානි. වුළුමජ්ඣිමමහාසීලවසෙන තිවිධස්සාපි සීලස්ස පකාසනත්තා තෙන අලඤ්චකතං විභූසිතං තථා නානාවිධෙ මිච්ඡාජීවභූතෙ කුහනලපනාදයො විද්ධංසෙතිති නානාවිධමිච්ඡාජීවකුහනලපනාදිවිද්ධංසනං. තත්ථ කුහනාති කුහායනා,

පච්චයපට්ඨෙවනසාමන්තප්ප්පනඉරියාපථසන්තිස්සිතසඤ්චිතාතෙන තිවිධෙන වත්ථුනා විමහාපනාති අත්ථො. ලපනාති විහාරං ආගතෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය භොන්තො ආගතා, කිං භික්ඛු නිමන්තෙතුං. යදි එවං ගච්ඡං, අහං පච්ඡතො භික්ඛු ගහෙත්වා ආගච්ඡාමි”ති එවමාදිනා භාසනා. ආදිසද්දෙන පුප්ඵදානාදයො, නෙමිත්තිකතාදයො ච සඤ්චිතායනානි. අපිචෙත්ථ මිච්ඡාජීවසද්දෙන කුහනලපනාහි සෙසං අනෙසනං ගණ්හානි. ආදිසද්දෙන පන තදවසෙසං මහිච්ඡතාදිකං දුස්සිලාසන්ති දට්ඨඛිං. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො එව පලිචෙයනට්ඨෙන ජාලසරික්ඛතාය ජාලං, තස්ස විනිවෙයනං අපලිචෙයකරණං තථා.

අන්තරා ච හන්තෙ රාජගහං අන්තරා ච නාළන්දන්ති එත්ථ අන්තරාසද්දො විචරෙ “අපිචායං භික්ඛවෙ තපොදාද්විත්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදිසු (පාරා. 231) විය. තස්මා රාජගහස්ස ච නාළන්දස්ස ච විචරෙති අත්ථො දට්ඨඛිං. අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ඤි නදිඤ්ඤි යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතඛිං භොති. අයොජියමානෙ හි උපයොගවචනං න පාපුණාති සාම්චවනස්ස පසඤ්ඤෙ අන්තරාසද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තත්ථ රඤ්ඤො කීළනත්ථං පටිභානවිත්තවිචිත්‍රඅගාරමකංසු, තං “රාජාගාරක”න්ති වුවුවති, තස්මිං. අම්බලට්ඨිකාති රඤ්ඤො උයානං. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තරුණො අම්බරුක්ඛො අත්ථි, තං “අම්බලට්ඨිකා”ති වදන්ති, තස්ස සමීපෙ පවත්තත්තා උයානමපි “අම්බලට්ඨිකා” ත්වෙව සඤ්චිතං ගතං යථා “වරුණනගර”න්ති, තස්මා අම්බලට්ඨිකායං නාම උයානෙන රාජාගාරකෙති අත්ථො. අච්ඤ්ඤායමානස්ස හි ච්ඤ්ඤාපනත්ථං එතං ආධාරද්වයං වුත්තං රාජාගාරමෙතස්සාති චා රාජාගාරකං, උයානං, රාජාගාරවති අම්බලට්ඨිකායං නාම උයානෙන අත්ථො. භින්නලිඤ්ඤිමපි හි විසෙසනපදමත්ථි”ති කෙච්චි වදන්ති, එවං සති රාජාගාරං ආධාරො න සියා.

“රාජාගාරකෙති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ අභිරමනාරහං කිර රාජාගාරමිපි. තත්ථ, යස්ස වසෙනෙනං එවං නාමං ලහතී”ති (වජිර. ටී. පට්ඨමභාසඤ්චිතිකථාවණ්ණනා) වජිරබුද්ධිත්ථෙරො. එවං සති “අම්බලට්ඨිකාය”න්ති ආසන්නතරුණම්බරුක්ඛෙන විසෙසෙත්වා “රාජාගාරකෙ”ති උය්‍යානමෙව නාමවසෙන චුත්තන්ති අත්ථො ආපජ්ජති, තථා ච චුත්තදොසොව සියා. සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකන්ති සුප්පියං නාම සඤ්චයස්ස අත්තෙවාසිං ඡන්තපරිබ්බාජකඤ්ච. බ්‍රහ්මදත්තඤ්ච මාණවන්ති එත්ථ තරුණො “මාණවො”ති චුත්තො “අම්බලට්ඨො මාණවො, අභිගතො මාණවො”තිආදීසු (දී. නි. 1.259, 211) විය, තස්මා බ්‍රහ්මදත්තං නාම තරුණපුරිසඤ්ච ආරබ්භාති අත්ථො. වණ්ණාවණ්ණෙති පසංසාය වෙව ගරහාය ව. අථ වා ගුණො වණ්ණො, අගුණො අවණ්ණො, තෙසං භාසනං උත්තරපදලොපෙන තථා චුත්තං යථා “රූපහවො රූප”න්ති.

“තතො පර”න්තිආදිමිති අයං වචනක්කමො – සාමඤ්ඤඵලං පනාවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිතන්ති? රාජගහෙ හන්තෙ ජීවකම්බවනෙති. කෙන සද්ධිත්ති? අජාතසත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන සද්ධිත්ති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මත්තං ආනන්දං සාමඤ්ඤඵලස්ස නිදානමිපි පුච්ඡි, පුග්ගලමිපි පුච්ඡිති. එත්ථ හි “කං ආරබ්භා”ති අවත්වා “කෙන සද්ධි”න්ති වත්තබ්බං. කස්මාති වෙ? න භගවතා එව එතං සුත්තං භාසිතං, රඤ්ඤාපි “යථා නු බො ඉමානි පුටුසිජ්ජායතනානී”තිආදිනා (දී. නි. 1.163) කිඤ්චි කිඤ්චි චුත්තමත්ථි, තස්මා එවමෙව වත්තබ්බන්ති. ඉමිනාව නයෙන සබ්බත්ථ “කං ආරබ්භා”ති වා “කෙන සද්ධි”න්ති වා යථාරහං වත්වා සඤ්චිතිමකාසිති දට්ඨබ්බං. තන්තින්ති සුත්තවග්ගසමුදායවසෙන වචත්ථිතං පාළිං. එවඤ්ච කත්වා “තිවග්ගසඤ්චිතං චතුත්තිංසසුත්තපටිමණ්ඩිත”න්ති වචනං උපපන්නං භොති. පරිහරථාති උග්ගහණවාචනාදිවසෙන ධාරෙථ. තතො අනන්තරං සඤ්චාසිත්වාති සම්බන්ධො.

“ධම්මසඤ්චිගහො වා”තිආදිනා සමාසො. එවං සංවණ්ණිතං පොරාණකෙහීති අත්ථො. එතෙන “මහාධම්මහදයෙන, මහාධාතුකථාය වා සද්ධිං සත්තජ්ජකරණං අභිධම්මපිටකං නාමා”ති චුත්තං විතණ්ඩවාදිමතං පටික්ඛිපිත්වා “කථාවත්ථුනාව සද්ධි”න්ති චුත්තං සමානවාදිමතං දස්සෙති. සණ්ඨඤ්ඤාණස්ස, සණ්ඨඤ්ඤාණවත්තානං වා විසයභාවතො සුබ්බමඤ්ඤාණගොචරං.

චූළනිද්දෙසමහානිද්දෙසවසෙන දුට්ඨොපි නිද්දෙසො. ජාතකාදිකෙ බුද්දකනිකායපරියාපන්නෙ, යෙහුයොන ච ධම්මනිද්දෙසභූතෙ තාදිසෙ අභිධම්මපිටකෙව සඤ්චිගණිතුං යුත්තං, න පන දීඝනිකායාදිජ්ජකාරෙ සුත්තන්තපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසභූතෙ විනයපිටකෙති දීඝභාණකා ජාතකාදීනං අභිධම්මපිටකෙ සඤ්චිගහං වදන්ති. වරියාපිටකබුද්ධවංසානඤ්චෙත්ථ අග්ගහණං ජාතකගතිකත්තා, නෙත්තිපෙටකොපදෙසාදීනඤ්ච නිද්දෙසපටිසම්භිදාමග්ගතිකත්තා.

මජ්ඣිමනිකායෙ පන අට්ඨප්පත්තිවසෙන දෙසිතානං ජාතකාදීනං යථානුලොමදෙසනාභාවතො තාදිසෙ සුත්තන්තපිටකෙ සඬගහො යුත්තො, න පන සභාවධම්මනිද්දෙසභූතෙ යථාධම්මසාසනෙ අභිධම්මපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසභූතෙ යථාපරාධසාසනෙ විනයපිටකෙති ජාතකාදීනං සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං වදන්ති. යුත්තමෙත්ථ විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

එවං නිමිත්තපයොජනකාලදෙසකාරකකරණප්පකාරෙහි පයමං සඬගීතිං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ වචත්ථාපිතෙසු ධම්මවිනයෙසු නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං එකවිධාදිහෙදං දස්සෙතුං “එවමෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “එව”න්ති ඉමිනා එතසද්දෙන පරාමසිතබ්බං යථාචුත්තසඬගීතිප්පකාරං නිදස්සෙති. “යඤ්ඡී”තිආදි විත්ථාරො. අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිත්ති අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානං මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤ්ඤාණං. එත්ථන්තරෙහි අභිසම්බුජ්ඣනස්ස, පරිනිබ්බායනස්ස ච විවරෙ. තදෙනං පඤ්චවත්තාලීස වස්සානීති කාලවසෙන නියමෙති. පච්චවෙක්ඛන්තෙන වාති උදානාදිවසෙන පවත්තධම්මං සන්ධායාහ. යං වචනං චුත්තං, සබ්බං තත්ති සම්බන්ධො. කිං පනෙතත්ති ආහ “විමුත්තිරසමෙවා”ති, න තදඤ්ඤරසන්ති චුත්තං හොති. විමුච්චිත්ථාති විමුත්ති, රසිතබ්බං අස්සාදෙනබ්බන්ති රසං, විමුත්තිසඬබාතං රසමෙතස්සාති විමුත්තිරසං, අරහත්තඵලස්සාදන්ති අත්ථො. අයං ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස මති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා). ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො පන තං කෙවිවාදං කත්වා ඉමමත්ථමාහ “විමුච්චති විමුච්චිත්ථාති විමුත්ති, යථාරහං මග්ගො ඵලඤ්ච. රසන්ති ගුණො, සම්පත්තිකිච්චං වා, චුත්තනයෙන සමාසො. විමුත්තානිසංසං, විමුත්තිසම්පත්තිකං වා මග්ගඵලනිජ්ඣාදනතො, විමුත්තිකිච්චං වා කිලෙසානමච්චන්තවිමුත්තිසම්පාදනතොති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා). අඬගුත්තරට්ඨකථායං පන “අත්ථරසස්සාදීසු අත්ථරසො නාම චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, ධම්මරසො නාම චත්තාරො මග්ගා, විමුත්තිරසො නාම අමතනිබ්බාන”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.335) චුත්තං.

කිඤ්චාපි අවිසෙසෙන සබ්බම්පි බුද්ධවචනං කිලෙසවිනයනෙන විනයො, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායපතනාදිතො ධාරණෙන ධම්මො ච හොති, තථාපි ඉධාධිජ්ජෙතෙයෙව ධම්මවිනයෙ චත්තිවිජාවසෙන සරූපතො නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ විනයපිටක”න්තිආදිමාහ. අවසෙසං බුද්ධවචනං ධම්මො ඛන්ධාදිවසෙන සභාවධම්මදෙසනාබාහුල්ලතො. අථ වා යදිපි විනයො ච ධම්මොයෙව පරියත්තියාදිභාවතො, තථාපි විනයසද්දසන්නිධානෙ භින්නාධිකරණභාවෙන පයුත්තො ධම්මසද්දො විනයතත්ති විපරිතං තත්තිමෙව දීපෙති යථා “පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා, ගොබ්බිබ්බද්ද”න්ති. පයොගවසෙන තං දස්සෙන්නෙන “තෙනවාහා”තිආදි

වුත්තං. යෙන චිතය...පෙ.... ධම්මො, තෙනෙව තෙසං තථාභාවං සඤ්චිතික්ඛන්ධකෙ (වුළුව. 347) ආහානි අත්ථො.

“අනෙකජාතිසංසාර”න්ති අයං ගාථා භගවතා අත්තනො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානං අරහත්තජ්ජන්ති. පච්චවෙක්ඛන්තෙන ඵකුනච්ඡතිමස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං භාසිතා, තස්මා “පයමබුද්ධවචන”න්ති වුත්තා. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣතං උදානං. අයමස්ස සඤ්චෙපත්ථො – අහං ඉමස්ස අත්තභාවසඤ්චාතස්ස ගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවඤ්චිකං ගවෙසන්තො යෙන ඤාණෙන තං දට්ඨං සක්කා, තස්ස බොධිඤ්ඤාණස්සත්ථාය දීපඤ්ඤාපාදමුලෙ කතාභිනිභාරො ඵත්තකං කාලං අනෙකජාතිසංසාරං අනෙකජාතිසතසහස්සසඤ්චායං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං අනිබ්බිසන්තො තං ඤාණං අවින්දන්තො අලහන්තොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං. යස්මා ජරාඛ්‍යාධිමරණමිස්සතාය ජාති නාමෙසා පුනථපුනං උපගන්තුං දුක්ඛා, න ච සා තස්මිං අදිට්ඨෙය නිවත්තති, තස්මා තං ගවෙසන්තො සන්ධාවිස්සන්ති අත්ථො. ඉදානි හො අත්තභාවසඤ්චාතස්ස ගෙහස්ස කාරක තණ්හාවඤ්චිකි ත්වං මයා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡික්ඛන්තෙන දිට්ඨො අසී. පුන ඉමං අත්තභාවසඤ්චාතං මම ගෙහං න කාහසී න කරිස්සසී. තච සබ්බා අවසෙසකිලෙස ඵාසුකා මයා භග්ගා භඤ්ජිතා. ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවසඤ්චාතස්ස ගෙහස්ස කුටං අවිජ්ජාසඤ්චාතං කණ්ණිකමණ්ඩලං විසඤ්චතං විද්ධංසිතං. ඉදානි මම චිත්තං විසඤ්චාරං නිබ්බානං ආරම්භණකරණවසෙන ගතං අනුපවිට්ඨං. අභඤ්ච තණ්හානං බය සඤ්චාතං අරහත්තමග්ගං, අරහත්තඵලං වා අජ්ඣගා අධිගතො පත්තොස්මිති. ගණ්ඨිපදෙසු පන විසඤ්චාරගතං චිත්තමෙව තණ්හානං බයසඤ්චාතං අරහත්තමග්ගං, අරහත්තඵලං වා අජ්ඣගා අධිගතන්ති අත්ථො වුත්තො.

“සන්ධාවිස්ස”න්ති ඵත්ථ ච “ගාථායමතීතත්ථෙ ඉමිස්ස”න්ති නෙරුත්තිකා. “තංකාලවචනිච්ඡායමතීතෙපි භවිස්සන්ති”ති කෙවි. පුනථපුනන්ති අභිණ්හත්ථෙ නිපාතො. පාතබ්බා රක්ඛිතබ්බාති ඵාසු ප-කාරස්ස ඵ-කාරං කත්වා, ඵුසිතබ්බාති වා ඵාසු, සායෙව ඵාසුකා. අජ්ඣගාති ච “අජ්ජතනියමාත්තමිං වා අං වා”ති වදන්ති. යදි පන චිත්තමෙව කත්තා, තදා පරොක්ඛායෙව. අන්තොජ්ජපනවසෙන කිර භගවා “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ගාථාද්වයමාහ, තස්මා ඵසා මනසා පවත්තිතධම්මානමාදි. “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති අයං පන වාචාය පවත්තිතධම්මානන්ති වදන්ති.

කෙවීති ඛන්ධකභාණකා. පයමං වුත්තො පන ධම්මපදභාණකානං වාදො. යදා...පෙ.... ධම්මාති ඵත්ථ නිදස්සනත්ථො, ආදායත්ථො ච ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. නිදස්සනෙන හි මරියාදවචනෙන චිතා පදත්ථවිපල්ලාසකාරිනාව අත්ථො පරිපුණ්ණො න හොති. තත්ථ

ආදායත්ථමෙව ඉති-සද්දං ගහෙත්වා ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, “තෙන ආකාපිනො...පෙ.... සහෙතුධම්ම’න්තිආදිගාථාත්තයං සඬගණ්හාති”ති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. ඛන්ධකෙති මහාවග්ගෙ. උදානගාථන්ති ජාතියා එකවචනං, තත්ථාපි වා පයමගාථමෙව ගහෙත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ච ඛන්ධකභාණකා එවං වදන්ති “ධම්මපදභාණකානං ගාථා මනසාව දෙසිතත්තා තදා මහතො ජනස්ස උපකාරාය නාහොසි, අම්භාකං පන ගාථා වටීහෙදං කත්වා දෙසිතත්තා තදා සුණන්තානං දෙවබ්බුහ්මානං උපකාරාය අහොසි, තස්මා ඉදමෙව පයමබුද්ධවචන”න්ති. ධම්මපදභාණකා පන “දෙසනාය ජනස්ස උපකාරානුපකාරභාවො පයමභාවෙ ලක්ඛණං න හොති, හගවතා මනසා පයමං දෙසිතත්තා ඉදමෙව පයමබුද්ධවචන”න්ති වදන්ති. තස්මා උභයමිපි උභයථා යුජ්ජතීති වෙදිතබ්බං. නනු ච යදි “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ගාථා මනසාව දෙසිතා, අථ කස්මා ධම්මපදට්ඨකථායං “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසින්නො උදානවසෙන උදානෙත්වා අපරභාගෙ ආනන්දත්ථෙරෙන පුට්ඨො කථෙසී”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.152 උදානවත්ථු) චුත්තන්ති? අත්ථවසෙන තථායෙව ගහෙතබ්බත්තා. තත්ථාපි හි මනසා උදානෙත්වාති අත්ථොයෙව ගහෙතබ්බො. දෙසනා විය හි උදානමිපි මනසා උදානං, වචසා උදානන්ති ද්විධා විඤ්ඤායති. යදි වායං වචසා උදානං සියා, උදානපාළියමාරුල්භා හවෙයා, තස්මා උදානපාළියමනාරුල්භභාවොයෙව වචසා අනුදානෙත්වා මනසා උදානභාවෙ කාරණන්ති දට්ඨබ්බං. “පාටිපදදිවසෙ”ති ඉදං “සබ්බඤ්ඤාභාවජ්ජත්තස්සා”ති එතෙන න සම්බජ්ඣිතබ්බං, “පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තා”ති එතෙන පන සම්බජ්ඣිතබ්බං. විසාබ්පුණ්ණමායමෙව හි හගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. ලොකියසමයෙ පන එවමිපි සම්බජ්ඣානං හවති, තථාපි නෙස සාසනසමයොති න ගහෙතබ්බං. සොමනස්සමෙව සොමනස්සමයං යථා “දානමයං, සීලමය”න්ති, (දී. නි. 3.305; ඉතිචු. 60; නෙත්ති. 34) තංසම්පයුත්තඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. සොමනස්සෙන වා සහජාතාදිසත්තියා පකතං, තාදිසෙන ඤ්ඤාණෙනාතිපි වට්ටති.

හන්දාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. ඉඬ්ඝ සම්පාදෙථාති හි වොදෙති. ආමන්තයාමීති පටිවෙදයාමි, බොධෙමීති අත්ථො. වොති පන “ආමන්තයාමී”ති එතස්ස කම්මපදං. “ආමන්තනත්ථෙ දුතියායෙව, න චතුත්ථි”ති හි වත්වා තමෙවුදාහරන්ති අක්ඛරචිත්තකා. වයධම්මාති අනිච්චලක්ඛණමුඛෙන සඬබාරානං දුක්ඛානත්තලක්ඛණමිපි විභාවෙති “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 2.15, 45, 76, 77; 2.3.1, 4; පටි. ම. 2.10) වචනතො. ලක්ඛණත්තයවිභාවනනයෙනෙව ච තදාරම්මණං විපස්සනං දස්සෙන්නො සබ්බතිත්ථියානං අවිසයභූතං බුද්ධාවෙණ්කං චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානං අවිපරීතං

නිබ්බානගාමිනිපටිපදං පකාසෙතීති දට්ඨබ්බං. ඉදානි තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං නියොජෙති “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති, තාය චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානාය අවිපරිතනිබ්බානගාමිනිපටිපදාය අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති අත්ථො. අපිව “වයධම්මා සඤ්චාරා”ති එතෙන සඤ්චෙපෙන සංවෙපෙත්වා “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති සඤ්චෙපෙනෙව නිරවසෙසං සම්මාපටිපත්තියං දස්සෙති. අප්පමාදපදඤ්ඤි සික්ඛත්තයසඤ්චගහිතං කෙවලපරිපුණ්ණං සාසනං පරියාදිශිත්වා තිට්ඨති, සික්ඛත්තයසඤ්චගහිතාය කෙවලපරිපුණ්ණාය සාසනසඤ්චාතාය සම්මාපටිපත්තියා අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති අත්ථො. උභින්නමන්නරෙති ද්වින්නං වචනානමන්නරාලෙ වෙමජ්ඣෙකු. එත්ථ හි කාලවතා කාලොපි නිදස්සිතො තද්විනාභාවිත්තාති වෙදිතබ්බො.

සුත්තන්තපිටකන්ති එත්ථ සුත්තමෙව සුත්තන්තං යථා “කම්මන්තං, වනන්ත”න්ති. සඤ්චිකඤ්ච අසඤ්චිකඤ්චාති සබ්බසරූපමාහ. “අසඤ්චිකන්ති ව සඤ්චිකික්ඛන්ධකකපාවත්ථුප්පකරණාදි. කෙච් පන ‘සුභසුත්තං (දී. නි. 1.444) පයමසඤ්චිකියමසඤ්චික’න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. පයමසඤ්චිකිතො පුරෙතරමෙව හි ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන ජෙනවනෙ විහරන්තෙන සුභස්ස මාණවස්ස භාසිත”න්ති (දී. නි. ටී. පයමමහාසඤ්චිකපාවණ්ණනා) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. සුභසුත්තං පන “එවං මෙ සුත්තං එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දො සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ අවිරපරිනිබ්බුතෙ භගවතී”තිආදිනා (දී. නි. 1.444) ආගතං. තත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිවචනං පයමසඤ්චිකියං ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙනෙව චත්තුං යුත්තරූපං න භොති. න හි ආනන්දත්ථෙරො සයමෙව සුභසුත්තං දෙසෙත්වා “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිති වදති. එවං පන චත්තබ්බං සියා “එකමිදාහං භන්තෙ සමයං සාවත්ථියං විහරාමි ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”තිආදි. තස්මා දුතියතනියසඤ්චිකිකාරකෙහි “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිනා සුභසුත්තං සඤ්චිකිමාරොපිතං විය දිස්සති. අථාචරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස එවමධිප්පායො සියා “ආනන්දත්ථෙරෙනෙව චුත්තමපි සුභසුත්තං පයමසඤ්චිකිමාරොපෙත්වා තන්ති. යපෙතුකාමෙහි මහාකස්සපත්ථෙරාදීහි අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ආගතනයෙනෙව ‘එවං මෙ සුත්ත’න්තිආදිනා තන්ති යපිතා”ති. එවං සති යුජ්ජෙය්‍ය. අථ වා ආයස්මා ආනන්දො සුභසුත්තං සයං දෙසෙත්තොපි සාමඤ්ඤඵලාදීසු භගවතා දෙසිතනයෙනෙව දෙසෙසිති භගවතො සම්මුඛා ලද්ධනයෙ යත්වා දෙසිතත්තා භගවතා දෙසිතං ධම්මං අත්තනි අදහන්තො “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිමාහාති එවමධිප්පායෙපි සති යුජ්ජතෙව. “අනුසඤ්චිකඤ්චා”තිපි පාඨො. දුතියතනියසඤ්චිකිසු පුන සඤ්චිකඤ්චාති අත්ථවසෙන නින්නානාකරණමෙව. සමොධානෙත්වා විනයපිටකං නාම වෙදිතබ්බං, සුත්ත...පෙ.... අභිධම්මපිටකං නාම වෙදිතබ්බන්ති යොජනා.

භික්ඛුභික්ඛුනීපාතිමොක්ඛවසෙන උභයානි පාතිමොක්ඛානි. භික්ඛුභික්ඛුනීවිහඬගවසෙන ද්වෙ විහඬගා. මහාවග්ගවුළුවග්ගෙසු ආගතා ද්වාවිසති ඛන්ධකා. පච්චෙකං සොළසහි වාරෙහි උපලක්ඛිතත්තා සොළස පරිවාරාති වුත්තං. පරිවාරපාළියඤ්ඤි මහාවිහඬගෙ සොළස වාරා, භික්ඛුනීවිහඬගෙ සොළස වාරා වාති ඛාත්තිංස වාරා ආගතා. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “පරිවාරා”ති එත්තකමෙව දිස්සති, බහුසු පන පොත්ථකෙසු විනයට්ඨකථායං, අභිධම්මට්ඨකථායඤ්ඤව “සොළස පරිවාරා”ති එවමෙව දිස්සමානත්තා අයම්පි පාඨො න සක්කා පටිබාහිතුන්ති තස්සෙවත්ථො වුත්තො. “ඉති”ති යථාවුත්තං බුද්ධවචනං නිදස්සෙත්වා “ඉද්”න්ති තං පරාමසති. ඉති-සද්දො වා ඉදමත්ථෙව, ඉදන්ති වචනසිලිට්ඨතාමත්තං, ඉති ඉදන්ති වා පරියායද්වයං ඉදමත්ථෙවෙයව වත්තති “ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදියු විය. එස නයො ඊදිසෙසු. බ්‍රහ්මජාලාදීනි චතුත්තිංස සුත්තානි සඬගය්හන්ති එත්ථ, එතෙන වා, තෙසං වා සඬගහො ගණනා එතස්සාති බ්‍රහ්මජාලාදිචතුත්තිංසසුත්තසඬගහො. එවම්තරෙසුපි. හෙට්ඨා වුත්තෙසු දිසභාණකමජ්ඣිමභාණකානං වාදෙසු මජ්ඣිමභාණකානඤ්ඤෙව වාදස්ස යුත්තතරත්තා බුද්දකපාඨාදයොපි සුත්තන්තපිටකෙයෙව සඬගහෙත්වා දස්සෙත්තො “බුද්දක...පෙ.... සුත්තන්තපිටකං නාමා”ති ආහ. තත්ථ “සුණාථ භාවිතත්තානං, ගාථා අත්ථුපනායිකාති (ථෙරගා. නිදානගාථා) වුත්තත්තා “ථෙරගාථා ථෙරීගාථා”ති ව පාඨො යුත්තො.

එවං සරූපතො පිටකත්තයං නියමෙත්වා ඉදානි නිබ්බවනං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථාති තෙසු තිබ්බිධෙසු පිටකෙසු. විවිධවිසෙසනයත්තාති විවිධනයත්තා, විසෙසනයත්තා ව. විනයනතොති විනයනභාවතො, භාවජ්ජධානනිද්දෙසොයං, භාවලොපො වා, ඉතරථා දබ්බමෙව පධානං සියා, තථා ව සති විනයනතාගුණසමඬිගිනා විනයදබ්බෙනෙව හෙතුභූතෙන විනයොති අක්ඛාතො, න පන විනයනතාගුණනාති අනාධිජ්ජෙතත්ථජ්ජසඬගො භවෙය්‍ය. අයං නයො එදිසෙසු. විනීයතෙ වා විනයනං, තතොති අත්ථො. අයං විනයොති අත්ථපඤ්ඤත්තිභූතො සඤ්ඤීසඬබාතො අයං තන්ති විනයො. විනයොති අක්ඛාතොති සද්දපඤ්ඤත්තිභූතො සඤ්ඤාසඬබාතො විනයො නාමාති කථිතො. අත්ථපඤ්ඤත්තියා හි නාමපඤ්ඤත්තිවිභාවනං නිබ්බවනන්ති.

ඉදානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං විභාවෙත්තො ආහ “විවිධා හී”තිආදි. “විවිධා එත්ථ නයා, තස්මා විවිධනයත්තා විනයොති අක්ඛාතො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. විවිධත්තං සරූපතො දස්සෙති “පඤ්චවිධා”තිආදිනා, තථා විසෙසත්තමපි “දළ්භිකම්මා”තිආදිනා. ලොකවජ්ජෙසු සික්ඛාපදෙසු දළ්භිකම්මපයොජනා, පණ්ණත්තිවජ්ජෙසු සිව්ලකරණපයොජනා. සඤ්ඤමචෙලං අභිභවිත්වා පවත්තො ආවාරො අජ්ඣාචාරො, විතික්කමො, කායෙ, වාචාය ව පවත්තො සො, තස්ස නිසෙධනං තථා, තෙන තථානිසෙධනමෙව පරියායෙන කායවාචාවිනයනං නාමාති දස්සෙති.

“තස්මා”ති වත්වා තස්සානෙකධා පරාමසනමාහ “විවිධනයත්තා”තිආදි. යථාචුත්තා ව ගාථා ඊදිසස්ස නිබ්බවනස්ස පකාසනත්ථං. චුත්තාති දස්සෙතුං “තෙනා”තිආදි චුත්තං. තෙනාති විවිධනයත්තාදිහෙතුනා කරණභූතෙනාති වදන්ති. අපිච “විවිධා හි”තිආදිවාක්‍යස්ස යථාචුත්තස්ස ගුණං දස්සෙන්නො “තෙනා”තිආදිමාහාතිපි සම්බන්ධං වදන්ති. එවං සති තෙනාති විවිධනයත්තාදිනා හෙතුභූතෙනාති අත්ථො. අථ වා යථාචුත්තවචනමෙව සන්ධාය පොරාණෙහි අයං ගාථා චුත්තාති සංසන්දෙතුං “තෙනා”තිආදි චුත්තන්තිපි වදන්ති, දුතියනෙයෙ විය “තෙනා”ති පදස්ස අත්ථො. එතන්ති ගාථාවචනං. එතස්සාති විනයසද්දස්ස, “වචනත්ථා”ති පදෙන සම්බන්ධො. “වචනස්ස අත්ථො”ති හි සම්බන්ධෙ චුත්තෙපි තස්ස වචනසාමඤ්ඤතො විසෙසං දස්සෙතුං “එතස්සා”ති පුන චුත්තං. නෙරුත්තිකා පන සමාසතද්ධිතෙසු සිද්ධෙසු සාමඤ්ඤත්තා, නාමසද්දත්තා ව ඵදිසෙසු සද්දත්තරෙන විසෙසිතභාවං ඉච්ඡන්ති.

“අත්ථාන”න්ති පදං “සුවනතො...පෙ.... සුත්තාණා”ති පදෙහි යථාරහං කම්මසම්බන්ධවසෙන යොජෙතබ්බං. තමත්ථං විවරති “තඤ්ඤි”තිආදිනා. අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙති යො තං සුත්තං සජ්ඣායති, සුඤ්ඤාති, වාචෙති, වින්තෙති, දෙසෙති ච, සුත්තෙන සඬගහිතො සීලාදිඅත්ථො තස්සපි හොති, තෙන පරස්ස සාධෙතබ්බතො පරස්සපිති තදුභයං තං සුත්තං සුවෙති දීපෙති, තථා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථෙ ලොකියලොකුත්තරත්ථෙ වාති එවමාදිහෙදෙ අත්ථෙ ආදි-සද්දෙන සඬගණ්හාති. අත්ථසද්දො වායං හිතපරියායො, න භාසිතත්ථවචනො. යදි සියා, සුත්තං අත්තනොපි භාසිතත්ථං සුවෙති, පරස්සපිති අයමනධිජපෙතත්ථො චුත්තො සියා. සුත්තෙන හි යො අත්ථො පකාසිතො, සො තස්සෙව පකාසකස්ස සුත්තස්ස හොති, තස්මා න තෙන පරත්ථො සුවිතො, තෙන සුවෙතබ්බස්ස පරත්ථස්ස නිවත්තෙතබ්බස්ස අභාවා අත්තත්ථග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. අත්තත්ථපරත්ථවිනිමුත්තස්ස භාසිතත්ථස්ස අභාවා ආදිග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං, තස්මා යථාචුත්තස්ස හිතපරියායස්ස අත්ථස්ස සුත්තෙ අසම්භවතො සුත්තාධාරස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන අත්තත්ථපරත්ථා චුත්තා.

අථ වා සුත්තං අනපෙක්ඛිත්වා යෙ අත්තත්ථාදයො අත්ථජපහෙදා “න භ්ඤ්ඤදත්ථ”ත්ථී පසංසලාභා”ති එතස්ස පදස්ස නිද්දෙසෙ (මහානි. 63) චුත්තා “අත්තත්ථො, පරත්ථො, උභයත්ථො, දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො, සම්පරායිකො අත්ථො, උත්තානො අත්ථො, ගම්භිරො අත්ථො, ගුල්හො අත්ථො, පට්චිජන්නො අත්ථො, නෙයොයා අත්ථො, නීතො අත්ථො, අනවජ්ජො අත්ථො, නික්කිලෙසො අත්ථො, වොදානො අත්ථො, පරමත්ථො”ති, (මහානි. 63) තෙ අත්ථජපහෙදෙ සුවෙතිති අත්ථො ගහෙතබ්බො. කිඤ්චාපි හි සුත්තනිරපෙක්ඛං අත්තත්ථාදයො චුත්තා සුත්තත්ථභාවෙන අනිද්දිට්ඨත්තා, තෙසු පන එකොපි අත්ථජපහෙදො

සුත්තෙන දීපෙනබ්බතං නාතිවත්තනීති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ අත්ථසද්දො භාසිතත්ථපරියායොපි හොති. එත්ථ හි පුරිමකා පඤ්ච අත්ථප්පහෙදා හිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථප්පහෙදා, පච්ඡිමකා චත්තාරො උභයසභාවා. තත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්‍යාය විභාවෙන අනගාධභාවො උත්තානො. දුරධිගමත්‍යාය විභාවෙන අගාධභාවො ගම්භීරො. අවිචටො ගුල්හො. මුලුදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තීවෙසාදිනා තිරොහිතො පටිච්ඡන්තො. නිද්ධාරෙත්වා ඤාපෙනබ්බො නෙය්‍යා. යථාරුතවසෙන වෙදිතබ්බො තීතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන චුත්තා, කුසලවිපාකකිරියාධම්මවසෙන වා යථාක්කමං යොජෙතබ්බො. පරමත්ථො නිබ්බානං, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො එව වා.

අථ වා “අත්තනා ව අප්පිච්ඡො හොති”ති අත්තත්ථං, “අප්පිච්ඡකථඤ්ච පරෙසං කත්තා හොති”ති පරත්ථං සුවෙති. එවං “අත්තනා ව පාණාතිපාතා පටිචිරතො හොති, පරඤ්ච පාණාතිපාතා වෙරමණියා සමාදපෙතී”තිආදිසුත්තානි (අ. නි. 4.99, 265) යොජෙතබ්බානි. අපරෙ පන “යථාසභාවං භාසිතං අත්තත්ථං, පුරණකස්සපාදිනමඤ්ඤතිත්ථියානං සමයභූතං පරත්ථං සුවෙති, සුත්තෙන වා සඬ්භිතං අත්තත්ථං, සුත්තානුලොමභූතං පරත්ථං, සුත්තන්තනයභූතං වා අත්තත්ථං, විනයාහිධම්මනයභූතං පරත්ථං සුවෙතී”තිපි වදන්ති. විනයාහිධම්මෙහි ව විසෙසෙත්වා සුත්තසද්දස්ස අත්ථො චත්තබ්බො, තස්මා වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයවසප්පවත්තාය දෙසනාය සාතිසයං අත්තහිතපරහිතාදීනි පකාසිතානි හොන්ති තප්පධානභාවතො, න පන ආණාධම්මසභාව-වසප්පවත්තායාති ඉදමෙව “අත්ථානං සුවනතො සුත්ත”න්ති චුත්තං. සුව-සද්දස්ස චෙත්ථ රස්සො. “එවඤ්ච කත්වා ‘එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්ත’න්ති (පාචි. 655, 1242) ව සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානී”ති (අට්ඨසා. නිදානකථා, කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) ව එවමාදීසු සුත්තසද්දො උපවරිතොති ගහෙතබ්බො”ති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. අඤ්ඤ පන යථාචුත්තසදිසෙනෙව නිබ්බවනෙන සුත්තසද්දස්ස විනයාහිධම්මානම්පි වාචකත්තං වදන්ති.

සුත්තෙ ව ආණාධම්මසභාවො වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයමනුවත්තනී, න විනයාහිධම්මෙසු විය වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයො ආණාධම්මසභාවෙ, තස්මා වෙනෙය්‍යානං එකන්තහිතපටිලාභසංචත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනාති ආහ “සුචුත්තා චෙත්ථ අත්ථා”තිආදි. “එකන්තහිතපටිලාභසංචත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනා”ති ඉදම්පි වෙනෙය්‍යානං හිතසම්පාදනෙ සුත්තන්තදෙසනාය තප්පරභාවමෙව සන්ධාය චුත්තං. තප්පරභාවො ව වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුලොමතො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයානුලොමෙන චුත්තත්තා”ති. එතෙන ව හෙතුනා නනු

විනයාභිධම්මාපි සුචුත්තා, අප්ප කස්මා ඉදමෙව එවං චුත්තන්ති අනුයොගං පරිහරති.

අනුපුබ්බසික්ඛාදිවසෙන කාලන්තරෙන අත්ථාභිනිප්පත්තිං දස්සෙතුං “සස්සම්ච ඵල”න්ති චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා සස්සං නාම වපනරොපනාදික්ඛණෙයෙව ඵලං න පසවති, අනුපුබ්බජග්ගනාදිවසෙන කාලන්තරෙනෙව පසවති, තථා ඉදම්පි සවනධාරණාදික්ඛණෙයෙව අත්ථෙ න පසවති, අනුපුබ්බසික්ඛාදිවසෙන කාලන්තරෙනෙව පසවති. පසවති ඵ ඵලති, අභිනිප්පාදෙති අත්ථො. අභිනිප්පාදනමෙව හි ඵලනං. උපායසමඛිතඤ්ඤෙව අත්ථාභිනිප්පත්තිං දස්සන්තො “ඛෙතු විය බීර”න්ති ආහ. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – යථා ඛෙතු නාම කාලෙ ජාතවච්ඡා ථනං ගහෙත්වා දුහතං උපායවන්තානමෙව බීරං පග්ගරාපෙති, න අකාලෙ අජාතවච්ඡා. කාලෙපි වා විසාණාදිකං ගහෙත්වා දුහතං අනුපායවන්තානං, තථා ඉදම්පි නිස්සරණාදිනා සවනධාරණාදීනි කරුතං උපායවන්තානමෙව සීලාදිඅත්ථෙ පග්ගරාපෙති, න අලගද්දුපමාය සවනධාරණාදීනි කරුතං අනුපායවන්තානන්ති. යදිපි “සුද්දතී”ති එතස්ස සරති සිඤ්චති අත්ථො, තථාපි සකම්මිකධාතුත්තා පග්ගරාපෙති කාරිතවසෙන අත්ථො චුත්තො යථා “තරති”ති එතස්ස නිපාතෙති අත්ථො”ති. “සුත්තාණා”ති එතස්ස අත්ථමාහ “සුට්ඨු ව නෙ තායති”ති. නෙති අත්ථෙ.

සුත්තසභාගන්ති සුත්තසදිසං. තඛිභාවං දස්සෙති “යථා හී”තිආදිනා. තච්ඡකානං සුත්තන්ති වඩ්ඪකීනං කාලසුත්තං. පමාණං හොති තදනුසාරෙන තච්ඡනතො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා කාලසුත්තං පසාරෙත්වා සඤ්ඤාණෙ කතෙ ගහෙතබ්බං, විස්සජ්ජෙතබ්බඤ්ඤෙව පඤ්ඤායති, තස්මා තං තච්ඡකානං පමාණං හොති, එවං විවාදෙසු උප්පන්නෙසු සුත්තෙ ආතීතමත්තෙ “ඉදං ගහෙතබ්බං, ඉදං විස්සජ්ජෙතබ්බ”න්ති පාකටත්තා විවාදො වූපසම්මති, තස්මා එතං විඤ්ඤනං පමාණන්ති. ඉදානි අඤ්ඤථාපි සුත්තසභාගතං විභාවෙන්තො “යථා වා”තිආදිමාහ. සුත්තෙනාති පුප්ඵාචුතෙන යෙන කෙනචි ටීරසුත්තෙන. සඛිගහිතානීති සුට්ඨු, සමං වා ගහිතානි, ආචුතානීති අත්ථො. න විකිරියන්තීති ඉතො විතො ව විප්පකිණ්ණාභාවමාහ, න විද්ධංසියන්තීති ඡෙජ්ජහෙජ්ජාභාවං. අයමෙත්ථාධිප්පායො – යථා ටීරසුත්තෙන සඛිගහිතානි පුප්ඵානි වාතෙන න විකිරියන්ති න විද්ධංසියන්ති, එවං සුත්තෙන සඛිගහිතා අත්ථා මිච්ඡාවාදෙන න විකිරියන්ති න විද්ධංසියන්ති. වෙනෙයාජ්ඣාසයවසප්පවත්තාය ව දෙසනාය අත්තත්ථපරත්ථාදිනං සාතිසයප්පකාසනතො ආණාධම්මසභාවෙහි විනයාභිධම්මෙහි විසෙසෙත්වා ඉමස්සෙව සුත්තසභාගතා චුත්තා. “තෙනා”තිආදිසු චුත්තනායානුසාරෙන සම්බන්ධො වෙව අත්ථො ව යථාරහං වත්තබ්බො. එත්ථ ව “සුත්තන්තපිටක”න්ති හෙට්ඨා චුත්තෙපි අත්තසද්දස්ස අවචනං තස්ස විසුං අත්ථාභාවදස්සනත්ථං තඛිභාවචුත්තිතො.

සහයොගස්ස හි සද්දස්ස අවචනෙන සෙසතා තස්ස තුල්‍යාධිකරණතං, අනත්ථකතං වා ඤාපෙති.

යන්ති එස නිපාතො කාරණෙ, යෙනාති අත්ථො. එත්ථ අභිධම්මෙ වුඩ්ඨිමන්තො ධම්මා යෙන චුත්තා, තෙන අභිධම්මො නාම අක්ඛාතොති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. අභි-සද්දස්ස අත්ථවසෙනායං පහෙදොති තස්ස තදත්ථප්පවත්තතාදස්සනෙන තමත්ථං සාධෙන්නො “අයඤ්ඡී”තිආදිමාහ. අභි-සද්දො කමනකිරියාය වුඩ්ඨිභාවසඩ්ඛාතමතිරෙකත්ථං දීපෙතිති චුත්තං “අභික්කමන්තිතිආදීසු වුඩ්ඨියං ආගතො”ති. අභිඤ්ඤාතාති අඩ්ඨවන්දාදිනා කෙනවි සඤ්ඤාණෙන ඤාතා, පඤ්ඤාතා පාකටාති චුත්තං හොති. අඩ්ඨවන්දාදිභාවො හි රත්තියා උපලක්ඛණවසෙන පඤ්ඤාණං හොති “යස්මා අඩ්ඨො, තස්මා අට්ඨමී. යස්මා උගතො, තස්මා වාතුද්දසී. යස්මා පුණ්ණො, තස්මා පන්තරසී”ති. අභිලක්ඛිතාති එත්ථාපි අයමෙවත්ථො වෙදිතබ්බො, ඉදං පන මූලපණ්ණාසකෙ භයහෙරවසුත්තෙ (ම. නි. 1.34) අභිලක්ඛිතසද්දපරියායො අභිඤ්ඤාතසද්දොති ආහ “අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතාතිආදීසු ලක්ඛණෙ”ති. යජ්ජෙවං ලක්ඛිතසද්දස්සෙව ලක්ඛණත්ථදීපනතො අභි-සද්දො අනත්ථකොව සියාති? නෙවං දට්ඨබ්බං තස්සාපි තදත්ථජොතනතො. වාවකසද්දසන්තිධානෙන හි උපසග්ගනිපාතා තදත්ථජොතකමත්තාති ලක්ඛිතසද්දෙන වාවකභාවෙන පකාසිතස්ස ලක්ඛණත්ථස්සෙව ජොතකභාවෙන පකාසනතො අභි-සද්දොපි ලක්ඛණෙ පවත්තතිති චුත්තොති දට්ඨබ්බං. රාජාභිරාජාති පරෙහි රාජුහි පූජිතමරහො රාජා. පූජිතෙති පූජාරහෙ. ඉදං පන සුත්තනිපාතෙ සෙලසුත්තෙ (සු. නි. 553 ආදයො).

අභිධම්මෙති “සුපිනන්තෙන සුක්කවිසට්ඨියා අනාපත්තිභාවෙපි අකුසලචෙතනා උපලබ්භති”තිආදිනා (සාරත්ථ. වී. පයමමභාසඩ්ඨිතිකථාවණ්ණනා) විනයපඤ්ඤත්තියා සඩ්ඛරවිරහිතෙ ධම්මෙ. පුබ්බාපරවිරොධාභාවෙන යථාචුත්තධම්මානමෙව අඤ්ඤමඤ්ඤසඩ්ඛරවිරහතො අඤ්ඤමඤ්ඤසඩ්ඛරවිරහිතෙ ධම්මෙතිපි වදන්ති. “පාණාතිපාතො අකුසල”න්ති (ම. නි. 2.192) එවමාදීසු වා මරණාධිප්පායස්ස ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා අකුසලො, න පාණසඩ්ඛාතජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදසඩ්ඛාතො අතිපාතො. තථා “අදිත්තස්ස පරසන්තකස්ස ආදානසඩ්ඛාතා විඤ්ඤත්ති අබ්‍යාකතො ධම්මො, තංවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යචෙතනා අකුසලො ධම්මො”ති එවමාදිනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤසඩ්ඛරවිරහිතෙ ධම්මෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අභිවිනයෙති එත්ථ පන “ජාතරූපරජතං න පටිග්ගහෙතබ්බං”න්ති වදන්තො විනයෙ විනෙති නාම. එත්ථ ව “එවං පටිග්ගණ්හතො පාවිත්තියං, එවං පන දුක්කට්”න්ති වදන්තො අභිවිනයෙ විනෙති නාමාති වදන්ති. තස්මා ජාතරූපරජතං පරසන්තකං ථෙය්‍යවිත්තෙන ගණ්හන්තස්ස යථාවත්ථුං පාරාජිකථුල්ලච්චයදුක්කටෙසු අඤ්ඤතරං, හණ්ඩාගාරිකසීසෙන

ගණ්හන්තස්ස පාවිත්තියං, අත්තනො අත්ථාය ගණ්හන්තස්ස නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, කෙවලං ලොලතාය ගණ්හන්තස්ස අනාමාසදුක්කටං, රුපියජඩ්ඛකසම්මතස්ස අනාපත්තීති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤසංකරවිරහිතෙ විනයෙපි පටිබලො විනෙතුන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං පන පරිච්ඡින්නතං සරූපතො සංඛ්ඛෙපෙනෙව දස්සෙන්නො “අඤ්ඤමඤ්ඤ...පෙ.... හොති”ති ආහ.

අභික්කන්තෙනාති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං අභි-සද්දො දීපෙතීති වුත්තං. “අධිකෙ”ති. නනු ව “අභික්කමන්ති”ති එත්ථ අභි-සද්දො කමනකිරියාය වුඩ්ඪිභාවං අතිරෙකත්තං දීපෙති, “අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතා”ති එත්ථ ඤාණලක්ඛණකිරියානං සුපාකටතං විසෙසං, “අභික්කන්තෙනා”ති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං විසිට්ඨභාවං දීපෙතීති ඉදං තාව යුත්තං කිරියාවිසෙසකත්තා උපසග්ගස්ස. “පාදයො කිරියායොගෙ උපසග්ගා”ති හි සද්දසත්ථෙ වුත්තං. “අභිරාජා, අභිවිනයෙ”ති පන පූජිතපරිච්ඡින්නෙසු රාජවිනයෙසු අභි-සද්දො වත්තතීති කථමෙතං යුජ්ජෙය්‍ය. න හි අසත්ථවාපි සද්දො සත්ථවාචකො සම්භවතීති? නත්ථි අනු දොසො පූජනපරිච්ඡේදනකිරියානම්පි දීපනතො, තාහි ව කිරියාහි යුත්තෙසු රාජවිනයෙසුපි පවත්තත්තා. අභිපූජිතො රාජාති හි අත්ථෙතා කිරියාකාරකසම්බන්ධං නිමිත්තං කත්වා කම්මසාධනභූතං රාජදබ්බං අභි-සද්දො පධානතො වදති, පූජනකිරියං පන අප්පධානතො. තථා අභිපරිච්ඡින්නො විනයොති අත්ථෙතා කිරියාකාරකසම්බන්ධං නිමිත්තං කත්වා කම්මසාධනභූතං විනයදබ්බං අභි-සද්දො පධානතො වදති, පරිච්ඡින්නදනකිරියං පන අප්පධානතො. තස්මා අතිමාලාදීසු අභි-සද්දො විය අභි-සද්දො එත්ථ සහ සාධනෙන කිරියං වදතීති අභිරාජඅභිවිනයසද්දො සොපසග්ගාව සිද්ධා. එවං අභිධම්මසද්දෙපි අභිසද්දො සහ සාධනෙන වුඩ්ඪියාදිකිරියං වදතීති අයමත්ථො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

හොතු අභි-සද්දො යථාවුත්තෙසු අත්ථෙසු, තප්පයොගෙන පන ධම්මසද්දෙන දීපිතා වුඩ්ඪිමන්තාදයො ධම්මා එත්ථ වුත්තා න භවෙය්‍යං, කථං අයමත්ථො යුජ්ජෙය්‍යාති අනුයොගෙ සති තං පරිහරන්නො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එත්ථාති එතස්මිං අභිධම්මෙ. උපන්‍යාසෙ ව-සද්දො. භාවෙතීති චිත්තස්ස වඩ්ඪනං වුත්තං, එරිත්ථාති ආරම්මණස්ස වඩ්ඪනං, තස්මා තාහි භාවනාඵරණවුඩ්ඪිහි වුඩ්ඪිමන්තොපි ධම්මා වුත්තාති අත්ථො. ආරම්මණාදීහීති ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මද්වාරපට්ඨපදාදීහි. එකන්තතො ලොකුත්තරධම්මානඤ්ඤෙව පූජාරහත්තා “සෙක්ඛා ධම්මා”තිආදිනා තෙයෙව පූජිතාති දස්සිතා. “පූජාරහා”ති එතෙන කත්තාදියාධනං, අතීතාදිකාලං, සක්කුණෙය්‍යත්ථං වා නිවත්තෙති. පූජිතබ්බායෙව හි ධම්මා කාලවිසෙසනියමරහිතා පූජාරහා එත්ථ වුත්තාති අධිප්පායො දස්සිතො. සභාවපරිච්ඡින්නත්තාති චූසනාදිසභාවෙන පරිච්ඡින්නත්තා. කාමාවචරෙහි මහන්තභාවතො මහග්ගතා ධම්මා අධිකා, තතොපි උත්තරවිරහතො

අනුත්තරා ධම්මාති දස්සෙති “මහග්ගතා”තිආදිනා. තෙනාති “චුඩ්ඪිමන්තො”තිආදිනා වචනෙන කරණභූතෙන, හෙතුභූතෙන වා.

යං පනෙත්ථාති එතෙසු විනයාදීසු තීසු අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨෙසු යං අවිසිට්ඨං සමානං, තං පිටකන්ති අත්ථො. විනයාදයො හි තයො සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤාසාධාරණත්තා විසිට්ඨා නාම, පිටකසද්දො පන තෙහි තීහිපි සාධාරණත්තා “අවිසිට්ඨො”ති වුවවති. පරියත්තිඛිභාජනත්ථතොති පරියාපුණිතඛිඛත්ථපතිට්ඨානත්ථෙහි කරණභූතෙහි, විසෙසනභූතෙහි වා. අපිච පරියත්තිඛිභාජනත්ථතො පරියත්තිභාජනත්ථන්ති ආහුති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පච්චත්තත්ථෙ හි තො-සද්දො ඉති-සද්දෙන නිද්දිසිතඛිඛත්තා. ඉතිනා නිද්දිසිතඛිඛෙහිතො – සද්දමිච්ඡන්ති නෙරුත්තිකා යථා “අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්ති”ති (පට්ඨා. 1.1.406, 408, 411) එතෙන පරියාපුණිතඛිඛතො, තංතදත්ථානං භාජනතො ච පිටකං නාමාති දස්සෙති. අනිජ්ඣන්තපාටිපදිකපදඤ්ඤෙතං. සද්දවිදු පන “පිට සද්දසඬිසාටෙසු”ති වත්ථා ඉධ චුත්තමෙව පයොගමුදාහරන්ති, තස්මා තෙසං මතෙන පිටියති සද්දීයති පරියාපුණියතිති පිටකං, පිටියති වා සඬිසාටියති තංතදත්ථො එත්ථාති පිටකන්ති නිබ්බවනං කාතඛිඛං. “තෙනා”තිආදිනා සමාසං දස්සෙති.

මා පිටකසම්පදානෙනාති කාලාමසුත්තෙ, (අ. නි. 3.66) සාළ්භසුත්තෙ (අ. නි. 3.67) ච ආගතං පාළිමාහ. තදට්ඨකථායඤ්ච “අම්භාකං පිටකතන්තියා සද්ධිං සමෙතීති මා ගණ්හිත්ථා”ති (අ. නි. අට්ඨ. 2.3.66) අත්ථො චුත්තො. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන “පාළිසම්පදානවසෙන මා ගණ්හථා”ති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) චුත්තං. කුදාලපිටකමාදායාති කුදාලඤ්ච පිටකඤ්ච ආදාය. කු වුවවති පථවී, තස්සා දාලනතො විදාලනතො අයොමයඋපකරණවිසෙසො කුදාලං නාම. තෙසං තෙසං වත්ථුනං භාජනභාවතො තාලපණ්ණුවෙත්තලතාදීහි කතො භාජනවිසෙසො පිටකං නාම. ඉදං පන මූලපණ්ණාසකෙ කකචූපමසුත්තෙ (ම. නි. 1.227).

“තෙන...පෙ.... ඤෙය්‍යා”ති ගාථාපදං උල්ලිඬිගෙත්ථා “තෙනා”තිආදිනා විවරති. සබ්බාදීහි සබ්බනාමෙහි චුත්තස්ස වා ලිඬිගමාදියතෙ, චුවිචමානස්ස වා, ඉධ පන වත්තිච්ඡාය චුත්තස්සෙවති කත්ථා “විනයො ච සො පිටකඤ්චා”ති චුත්තං. “යථාචුත්තෙනෙව නයෙනා”ති ඉමිනා “එවං දුට්ඨත්ථෙත...පෙ.... කත්ථා”ති ච “පරියත්තිභාවතො, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස භාජනතො වා”ති ච චුත්තං සබ්බමතිදිසති. තයොපිති එත්ථ අපිසද්දො, පි-සද්දො වා අවයවසම්පිණ්ඩනත්ථො. “අපි”ති අවත්ථා “පි”ති වදන්තො හි අපි-සද්දො විය පි-සද්දොපි විසුං නිපාතො අත්ථීති දස්සෙති.

කටේතබ්බානං අත්ථානං දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබ්බොධනං දෙසනා. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං. කටේතබ්බස්ස සංවරාසංවරාදිනො අත්ථස්ස කථනං වචනපටිබද්ධතාකරණං කථා, ඉදං චුත්තං හොති – දෙසිතාරං භගවත්තමපෙක්ඛිත්වා දෙසනා, සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං, කටේතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථාති එවමීමෙසං නානාකරණං වෙදිතබ්බන්ති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි දෙසනාදයො දෙසෙතබ්බාදිතිරපෙක්ඛා න හොන්ති, ආණාදයො පන විසෙසතො දෙසකාදිඅධිනාති තං තං විසෙසයොගවසෙන දෙසනාදීනං හෙදො චුත්තො. යථා හි ආණාවිධානං විසෙසතො ආණාරහාධිනං තත්ථ කොසල්ලයොගතො, එවං වොහාරපරමත්ථවිධානාති ච විධායකාධිනාති ආණාදිවිධිනො දෙසකායත්තතා චුත්තා. අපරාධජ්ඣාසයානුරූපං විය ච ධම්මානුරූපමපි සාසනං විසෙසතො, තථා විනෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛන්ති සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං චුත්තං. සංවරාසංවරනාමරූපානං විය ච විනිබ්බෙයෙතබ්බාය දිට්ඨියා කථනං සති වාචාවත්ථුස්මිං, නාසතීති විසෙසතො තදධිනං, තස්මා කටේතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථා චුත්තා. හොන්ති වෙත්ථ –

“දෙසකස්ස වසෙනෙත්ථ, දෙසනා පිටකත්තයං;
සාසිතබ්බවසෙනෙතං, සාසනන්ති පවුච්චති.

කටේතබ්බස්ස අත්ථස්ස, වසෙනාපි කථාති ච;
දෙසනාසාසනකථා-හෙදමීමෙවං පකාසයෙ”ති.

පදත්තයමීමෙතං සමොධානෙත්වා තාසං හෙදොති කත්වා හෙදසද්දො විසුං විසුං යොජෙතබ්බො ද්වන්ද්වපදතො පරං සුයාමානන්තා “දෙසනාහෙදං, සාසනහෙදං, කථාහෙදඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ”ති. හෙදන්ති ච නානත්තං, විසෙසං වා. තෙසු පිටකෙසු. සික්ඛා ච පහානඤ්ච ගම්භීරභාවො ච, තඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ.

දුතියගාථාය පරියත්තිහෙදං පරියාපුණනස්ස පකාරං, විසෙසඤ්ච විභාවයෙ. යහිං විනයාදිකෙ පිටකෙ. යං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්ච යථා හික්ඛු පාපුණාති, තථා තම්පි සබ්බං තහිං විභාවයෙති සම්බන්ධො. අථ වා යං පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්ච යහිං යථා හික්ඛු පාපුණාති, තථා තම්පි සබ්බං තහිං විභාවයෙති යොජෙතබ්බං. යථාති ච යෙහි උපාරම්භාදිහෙතුපරියාපුණනාදිජ්ජකාරෙහි, උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසරක්ඛණහෙතුපරියාපුණනං සුජ්ජපටිපත්තිදුජ්ජපටිපත්තීති එතෙහි පකාරෙහිති චුත්තං හොති. සන්තෙසුපි ච අඤ්ඤෙසු තථා පාපුණන්තෙසු ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිභවාතො, යථානුසිට්ඨං සම්මාපටිපජ්ජනෙන ධම්මාධිට්ඨානභාවතො ච හික්ඛුති චුත්තං.

තත්‍රාති තාසු ගාථාසු. අයන්ති අධුනා චක්ඛමානා කථා. පරිදීපනාති සමන්තතො පකාසනා, කිඤ්චිමත්තම්පි අසෙසෙත්වා විහජනාති චුත්තං හොති. විභාවනාති එවං පරිදීපනායපි සති ගුල්ලං පටිච්ඡන්තමකත්වා සොතුනං සුවිඤ්ඤායාහාවෙන ආවිභාවනා. සඬබ්බපෙන පරිදීපනා, විත්ථාරෙන විභාවනාතිපි වදන්ති. අපිච එතං පදද්වයං හෙට්ඨා චුත්තානුරූපතො කථිතං, අත්ථතො පන එකමෙව. තස්මා පරිදීපනා පයමගාථාය, විභාවනා දුතියගාථායාති යොජෙතබ්බං. ච-සද්දෙන උභයත්ථං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමුවිචෙති. කස්මා, චුච්චන්තිති ආහ “එත්ථ හී”තිආදි. හීති කාරණෙ නිපාතො “අක්ඛරවිපත්තියං හී”තිආදීසු විය. යස්මා, කස්මාති වා අත්ථො. ආණං පණතුං [යපෙනුං (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා)] අරහතීති ආණාරහො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා, මහාකාරුණිකතාය ච අවිපරිතහිතොපදෙසකහාවෙන පමාණවචනත්තා ආණාරහෙන භගවතාති අත්ථො. වොහාරපරමත්ථධම්මානම්පි තත්ථ සබ්භාවතො “ආණාබාහුල්ලතො”ති චුත්තං, තෙන යෙභුයානයං දස්සෙති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. විසෙසෙන සත්තානං මනං අවහරතීති වොහාරො, පඤ්ඤත්ති, තස්මිං කුසලො, තෙන.

පචුරො බහුලො අපරාධො දොසො චිතික්කමො යෙසං තෙ පචුරාපරාධා, සෙයාසකත්ථෙරාදයො. යථාපරාධන්ති දොසානුරූපං. “අනෙකඡ්ඤාසයා”තිආදීසු ආසයොව අඡ්ඤාසයො, සො අත්ථතො දිට්ඨි, ඤාණඤ්ච, පහෙදතො පන චතුබ්බිධො හොති. චුත්තඤ්ච –

“සස්සතුවිෂෙදදිට්ඨි ව, ඛන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති.

තත්ථ සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුවිෂෙදදිට්ඨිහි සඬගහිතත්තා සබ්බෙපි දිට්ඨිගතිකා සත්තා ඉමා එව ද්වෙ දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා. යථාහ “ද්වයනිස්සිතො ඛො පනායං කච්චාන ලොකො යෙභුයොන අත්ථිතඤ්ච නත්ථිතඤ්චා”ති, (සං. නි. 2.15) අත්ථිතාති හි සස්සතග්ගාහො අධිජ්ජෙතො, නත්ථිතාති උච්ඡෙදග්ගාහො. අයං තාව වට්ටනිස්සිතානං පුපුජ්ජනානං ආසයො. විවට්ටනිස්සිතානං පන සුද්ධසත්තානං අනුලොමිකා ඛන්ති, යථාභූතඤාණන්ති දුට්ඨො ආසයො. තත්ථ ච අනුලොමිකා ඛන්ති විපස්සනාඤාණං. යථාභූතඤාණං පන කම්මසකතාඤාණං. චතුබ්බිධො පෙසො ආසයන්ති සත්තා එත්ථ නිවසන්ති, විත්තං වා ආගම්ම සෙති එත්ථාති ආසයො මිගාසයො විය. යථා මිගො ගොවරාය ගන්ත්වාපි පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව චනගහනෙ සයතීති තං තස්ස “ආසයො”ති චුච්චති, තථා විත්තං අඤ්ඤාථාපි පචත්තිත්වා යත්ථ පච්චාගම්ම සෙති, තස්ස සො “ආසයො”ති. කාමරාගාදයො සත්ත අනුසයා. මුසිකවිසං විය කාරණලාභෙ උජ්ජ්ජමානාරහා අනාගතා, අතීතා, පච්චජ්ජන්තා ච

තංසභාවත්තා තථා වුච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදොති. චරියාති රාගචරියාදිකා ඡ මූලචරියා, අන්තරභෙදෙන අනෙකච්චා, සංසග්ගවසෙන පන තෙසට්ඨි භොන්ති. අථ චා චරියාති සුචරිතදුච්චරිතවසෙන දුට්ඨං චරිතං. තඤ්ඤි විහඬිගෙ චරිතනිද්දෙසෙනිද්දිට්ඨං.

“අධිමුත්ති නාම ‘අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, අජ්ජෙව අරහත්තං ගණ්හිස්සාමි’තිආදිනා තන්තින්තභාවෙන පවත්තමානං සන්තිට්ඨාන”න්ති (සාරත්ථ. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) ගණ්ඨිපදෙසු වුත්තං. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “අධිමුත්ති නාම සත්තානං පුබ්බචරියවසෙන අභිරුචි, සා දුට්ඨා භීතපණීතභෙදෙනා’ති (දී. නි. ටී. පයමමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා) වුත්තං. තථා හි යාය භීතාධිමුත්තිකා සත්තා භීතාධිමුත්තිකෙයෙව සත්තෙ සෙවන්ති, පණීතාධිමුත්තිකා පණීතාධිමුත්තිකෙයෙව. සචෙ හි ආචරියුපජ්ඣායා සීලවත්තො න භොන්ති, සද්ධිවිහාරිකා සීලවත්තො, තෙ අත්තනො ආචරියුපජ්ඣායෙපි න උපසඬකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ සාරුප්පහික්ඛුයෙව උපසඬකමන්ති. සචෙ ආචරියුපජ්ඣායා සාරුප්පහික්ඛු, ඉතරෙ අසාරුප්පා, තෙපි න ආචරියුපජ්ඣායෙ උපසඬකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ අසාරුප්පහික්ඛුයෙව උපසඬකමන්ති. ධාතුසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 2.85 ආදයො) චෙස අත්ථො දීපෙනබ්බො. එවමයං භීතාධිමුත්තිකාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤො පසෙවනාදිනියමිතා අභිරුචි අජ්ඣාසයධාතු “අධිමුත්ති”ති චෙදිතබ්බො. අනෙකා අජ්ඣාසයාදයො තෙ යෙසං අත්ථී, අනෙකා චා අජ්ඣාසයාදයො යෙසන්ති තථා යථා “බහුකත්තුකො, බහුනදිකො”ති. යථානුලොමන්ති අජ්ඣාසයාදීනං අනුලොමං අනතික්කම්ම, යෙ යෙ චා අජ්ඣාසයාදයො අනුලොමා, තෙහි තෙහිති අත්ථො. ආසයාදීනං අනුලොමස්ස චා අනුරූපන්තිපි වදන්ති. සනවිතිබ්බොගාභාවතො දිට්ඨිමානතණ්භාවසෙන “අහං මම සන්තක”න්ති එවං පවත්තසඤ්ඤිතො. යථාධම්මන්ති “නත්ථෙත්ථ අත්තා, අත්තනියං චා, කෙවලං ධම්මමත්තමෙවෙත”න්ති එවමාදිනා ධම්මසභාවානුරූපන්ති අත්ථො.

සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. මහන්තො සංවරො අසංවරො. වුඬ්ඨිඅත්ථො හි අයං අ-කාරො යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකා 21) තංයොගතාය ච බුද්දකො සංවරො පාරිසෙසාදිනියෙන සංවරො, තස්මා බුද්දකො, මහන්තො ච සංවරොති අත්ථො. තෙනාහ “සංවරා සංවරො”තිආදි. දිට්ඨිවිනිවෙයනාති දිට්ඨියා විමොචනං, අත්ථතො පන තස්ස උජුච්චිවනිකා සම්මාදිට්ඨිආදයො ධම්මා. තථා චාහ “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිපට්ඨිපක්ඛන්තා”ති. නාමස්ස, රූපස්ස, නාමරූපස්ස ච පට්ඨිනිදනං නාමරූපපට්ඨිප්පදො, සො පන “රාගාදිපට්ඨිපක්ඛන්තො”ති වචනතො තථාපවත්තමෙව ඤාණං.

“නීසුපි”තිආදිනා අපරඨසං විවරති. නීසුපි තාසං වචනසම්භවතො “විසෙසෙනා”ති චුත්තං. තදෙනං සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං. තත්‍ර “යායං අධිසීලසික්ඛා, අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිජ්ජෙතා සික්ඛා”ති වචනතො ආභ “විනයපිටකෙ අධිසීලසික්ඛා”ති. සුත්තන්තපාළියං “විවිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිනා (දී. නි. 1.226; සං. නි. 1.152; අ. නි. 4.123) සමාධිදෙසනාබාහුල්ලතො “සුත්තන්ත පිටකෙ අධිචිත්තසික්ඛා”ති චුත්තං. නාමරූපපරිච්ඡෙදස්ස අධිපඤ්ඤාපදට්ඨානතො, අධිපඤ්ඤාය ව අත්ථාය තදවසෙසනාමරූපධම්මකථනතො ආභ “අභිධම්මපිටකෙ අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති.

කිලෙසානන්ති සංක්කලෙසධම්මානං, කම්මකිලෙසානං වා, උභයාපෙක්ඛඤ්චෙන “යො කායවච්ඡේවාරෙහි කිලෙසානං චිතික්කමො, තස්ස පභානං, තස්ස පටිපක්ඛන්තා”ති ව. “චිතික්කමො”ති අයං “පටිපක්ඛ”න්ති භාවයොගෙ සම්බන්ධො, “සීලස්සා”ති පන භාවපච්චයෙ. එවං සබ්බත්ථ. අනුසයවසෙන සන්තානෙ අනුවත්තන්තා කිලෙසා කාරණලාභෙ පරිශුච්ඡිතාපි සීලභෙදභයවසෙන චිතික්කමිත්‍රං න ලභන්තීති ආභ “චිතික්කමපටිපක්ඛන්තා සීලස්සා”ති. ඔකාසාදානවසෙන කිලෙසානං චිත්තෙ කුසලජ්ජවත්තිං පරියාදිශිත්වා උට්ඨානං පරිශුච්ඡානං, තස්ස පභානං, චිත්තසන්තානෙ උජ්ජත්තිවසෙන කිලෙසානං පරිශුච්ඡානස්ස පභානන්ති චුත්තං භොති. “කිලෙසාන”න්ති හි අධිකාරො, තං පන පරිශුච්ඡානජ්ජභානං චිත්තසමාදහනවසෙන භවතීති ආභ “පරිශුච්ඡානපටිපක්ඛන්තා සමාධිස්සා”ති. අජ්ජහිනභාවෙන සන්තානෙ අනු අනු සයනකා අනුරූපකාරණලාභෙ උජ්ජජ්ජනාරභා ථාමගතා කාමරාගාදයො සත්ත කිලෙසා අනුසයා, තෙසං පභානං, තෙ පන සබ්බසො අරියමග්ගපඤ්ඤාය පභියන්තීති ආභ “අනුසයපටිපක්ඛන්තා පඤ්ඤායා”ති.

දීපාලොකෙන විය තමස්ස දානාදිපුඤ්ඤකිරියවත්ථුගතෙන තෙන තෙන කුසලඬ්ඛගෙන තස්ස තස්ස අකුසලස්ස පභානං තදඬ්ඛජ්ජභානං. ඉධ පන අධිසීලසික්ඛාය චුත්තට්ඨානන්තා තෙන තෙන සුසීලාඬ්ඛගෙන තස්ස තස්ස දුස්සීලාඬ්ඛගස්ස පභානං “තදඬ්ඛජ්ජභාන”න්ති ගහෙතබ්බං. උපචාරජ්ජනාභෙදෙන සමාධිනා පවත්තිනිවාරණෙන සට්ඨපභාරෙන විය ජලතලෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නීවරණාදිධම්මානං වික්ඛම්භනවසෙන පභානං වික්ඛම්භනජ්ජභානං. චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතන්තා තං තං මග්ගවතො සන්තානෙ සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අවිචන්තමජ්ජවත්තිසංඛිතා සමුච්ඡින්නවසෙන පභානං සමුච්ඡෙදජ්ජභානං. දුට්ඨු වරිතං, සංකිලෙසෙහි වා දුස්සිතං වරිතං දුච්චරිතං. තදෙව යත්ථ උජ්ජන්තං, තං සන්තානං සම්මා කිලිසති විබාධති, උපතාපෙති වාති සංකිලෙසො, තස්ස පභානං. කායවච්ඡව්චරිතවසෙන පවත්තසංකිලෙසස්ස තදඬ්ඛවසෙන පභානං චුත්තං සීලස්ස දුච්චරිතපටිපක්ඛන්තා. සික්ඛන්තයානුසාරෙන හි අත්ථො වෙදිතබ්බො. තස්සති තණ්හා, සාව

චුත්තනයෙන සංකිලෙසො, තස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පහානං චුත්තං සමාධිස්ස කාමච්ඡන්දපටිපක්ඛන්තා. දිට්ඨියෙව යථාචුත්තනයෙන සංකිලෙසො, තස්ස සමුච්ඡේදවසෙන පහානං චුත්තං පඤ්ඤාය අත්තාදිවිනිමුත්තසභාව ධම්මප්පකාසනතො.

එකමෙකස්මිඤ්ඤවෙත්ථාති එතෙසු තිසු පිටකෙසු එකමෙකස්මිං පිටකෙ, ව-සද්දො වාක්‍යාරම්භෙ, පක්ඛන්තරෙ වා. පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා අවයවසම්පිණ්ඩනෙ, තෙන න කෙවලං චතුබ්බිධස්සෙව ගම්භීරභාවො, අථ ඛො පච්චෙකං තදවයවානම්පිති සම්පිණ්ඩනං කරොති. එස නයො ඊදිසෙසු. ඉදානි තෙ සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තත්තීති පාළි. සා හි උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො, සභාවනිරුත්තිභාවතො, බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං වචනානං ආළි පන්තීති “පාළි”ති වුවවති.

ඉධ පන විනයගණ්ඨීපදකාරාදීනං සද්දවාදීනං මතෙන පුබ්බෙ වචන්ථාපිතා පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතා තත්ති ධම්මො නාම. ඉති-සද්දො හි නාමත්ථෙ, “ධම්මො”ති වා වුවවති. තස්සායෙවාති තස්සා යථාචුත්තාය එව තත්තියා අත්ථො. මනසා වචන්ථාපිතායාති උග්ගහණ-ධාරණාදිවසප්පවත්තෙන මනසා පුබ්බෙ වචන්ථාපිතාය යථාචුත්තාය පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතාය තස්සා තත්තියා. දෙසනාති පච්ඡා පරෙසමවබොධනත්ථං දෙසනාසඤ්චාතා පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධභූතා තත්තියෙව. අපිව යථාචුත්තතත්ති සඤ්චාතසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා. තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස වාති යථාචුත්තාය දුට්ඨායපි තත්තියා, තදත්ථස්ස ව යථාභූතාවබොධොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ හි භගවතා වුවචමානස්ස අත්ථස්ස, වොහාරස්ස ව දීපකො සද්දොයෙව තත්ති නාමාති වදන්ති. තෙසං පන වාදෙ ධම්මස්සාපි සද්දසභාවත්තා ධම්මදෙසනානං කො විසෙසොති වෙ? තෙසං තෙසං අත්ථානං බොධකභාවෙන ඤාතො, උග්ගහණාදිවසෙන ව පුබ්බෙ වචන්ථාපිතො පරමත්ථසද්දප්පඛන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පවත්තිතො තං තදත්ථප්පකාසකො සද්දො දෙසනාති අයම්මෙසං විසෙසොති. අථ වා යථාචුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා දෙසියති සමුට්ඨාපියති සද්දො එතෙනාති කත්වා මුසාවාදාදයො විය තත්ථාපි හි මුසාවාදාදිසමුට්ඨාපිකා වෙතනා මුසාවාදාදිසද්දෙහි වොහරීයතීති. කිඤ්චාපි අක්ඛරාවලිභූතො පඤ්ඤත්තිසද්දොයෙව අත්ථස්ස ඤාපකො, තථාපි මූලකාරණභාවතො “අක්ඛරසඤ්ඤාතො”තිආදීසු විය තස්සායෙව අත්ථොති පරමත්ථසද්දොයෙව අත්ථස්ස ඤාපකභාවෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බං. “තස්සා තත්තියා දෙසනා”ති ව සදිසවොහාරෙන චුත්තං යථා “උප්පන්නා ව කුසලාධම්මා හියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති”ති.

අභිධම්මගණ්ඨීපදකාරාදීනං පන පණ්ණත්තිවාදීනං මනෙන සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්ස අනුරූපවාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු එකන්තෙන භගවතා මනසා වචන්ථාපිතා නාමපඤ්ඤත්තිපබන්ධභූතා තන්ති ධම්මො නාම, “ධම්මො”ති වා වුච්චති. තස්සායෙවාති තස්සා නාමපඤ්ඤත්තිභූතාය තන්තියා එව අත්ථො. මනසා වචන්ථාපිතායාති සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්සානුරූපවාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු භගවතා මනසා වචන්ථාපිතාය නාමපණ්ණත්තිපබන්ධභූතාය තස්සා තන්තියා. දෙසනාති පරෙසං පබ්බාදනෙන අතිසජ්ජනා වාචාය පකාසනා වච්චෙදභූතා පරමත්ථසද්දප්පබන්ධසංඛිතා තන්ති. තන්තියා, තන්තිඅත්ථස්ස වාති යථාචුත්තාය දුබ්බිධායපි තන්තියා, තදත්ථස්ස ව යථාභූතාවබ්බාදොති අත්ථො. තෙ හි එවං වදන්ති – සභාවත්ථස්ස, සභාවචොභාරස්ස ව අනුරූපවසෙනෙව භගවතා මනසා වචන්ථාපිතා පණ්ණත්ති ඉධ “තන්ති”ති වුච්චති. යදි ව සද්දවාදීනං මනෙන සද්දොයෙව ඉධ තන්ති නාම සියා. තන්තියා, දෙසනාය ව නානත්තෙන භවිතබ්බං, මනසා වචන්ථාපිතාය ව තන්තියා වච්චෙදකරණමත්තං යපෙත්වා දෙසනාය නානත්තං නත්ථී. තථා හි දෙසනං දස්සෙන්තෙන මනසා වචන්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනාති වච්චෙදකරණමත්තං විනා තන්තියා සහ දෙසනාය අනඤ්ඤතා වුත්තා. තථා ව උපරි “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති වුත්තත්තා දෙසනාය අනඤ්ඤභාවෙන තන්තියාපි පණ්ණත්තිභාවො කටීතො භොති.

අපිව යදි තන්තියා අඤ්ඤායෙව දෙසනා සියා, “තන්තියා ව තන්තිඅත්ථස්ස ව දෙසනාය ව යථාභූතාවබ්බාදො”ති වත්තබ්බං සියා. එවං පන අවත්වා “තන්තියා ව තන්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබ්බාදො”ති වුත්තත්තා තන්තියා, දෙසනාය ව අනඤ්ඤභාවො දස්සිතො භොති. එවඤ්ච කත්වා උපරි “දෙසනා නාම පඤ්ඤත්ති”ති දස්සෙන්තෙන දෙසනාය අනඤ්ඤභාවතො තන්තියා පණ්ණත්තිභාවො කටීතො භොතිති. තදුභයමිපි පන පරමත්ථතො සද්දොයෙව පරමත්ථවිනිමුත්තාය සම්මුතියා අභාවා, ඉමමෙව ව නයං ගහෙත්වා කෙච්ඡි ආචරියා “ධම්මො ව දෙසනා ව පරමත්ථතො සද්දො එවා”ති වොභරන්ති, තෙපි අනුපවජ්ජායෙව. යථා කාමාවචරපටිසන්ධිවිපාකා “පරිත්තාරම්මණා”ති වුච්චන්ති, එවං සම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. න හි කාමාවචරපටිසන්ධිවිපාකා “නිබ්බත්තිතපරමත්ථවිසයායෙවා”ති සක්කා වත්තුං ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරපරිවිතක්කපුබ්බකානං රාගාදිඅකුසලානං, මෙත්තාදිකුසලානඤ්ච ආරම්මණං ගහෙත්වාපි සමුප්පජ්ජනතො. පරමත්ථධම්මමූලකත්තා පනස්ස පරිකප්පස්ස පරමත්ථවිසයතා සක්කා පඤ්ඤපෙතුං, එවමිධාපි දට්ඨබ්බන්ති ව. එවමිපි පණ්ණත්තිවාදීනං මතං භොතු, සද්දවාදීනං මතෙපි ධම්මදෙසනානං නානත්තං වුත්තනයෙනෙව ආචරියධම්මපාලත්ථෙරා දිහි පකාසිතන්ති. භොති චෙත්ථ –

“සද්දො ධම්මො දෙසනා ව, ඉච්චාහු අපරෙ ගරු;
ධම්මො පණ්ණත්ති සද්දො තු, දෙසනා වාති වාපරෙ”ති.

නීසුපි වෙනෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධානි එත්ථ තත්තිඅත්ථො, තත්තිදෙසනා, තත්තිඅත්ථපට්ඨෙධො වානි ඉමෙ තයො තත්තිවිසයා භොන්තිති විනයපිටකාදීනං. අත්ථදෙසනාපට්ඨෙධාධාරභාවො යුත්තො, පිටකානි පන තත්තියෙවානි තෙසං ධම්මාධාරභාවො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති? තත්තිසමුදායස්ස අවයවතත්තියා ආධාරභාවතො. සමුදායො හි අවයවස්ස පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන ආධාරභාවෙන වුව්වති යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති. එත්ථ ච ධම්මාදීනං දුක්ඛොගාහභාවතො තෙහි ධම්මාදීහි විනයාදයො ගම්භීරානි විනයාදීනම්පි චතුබ්බිධො ගම්භීරභාවො චුත්තොයෙව, තස්මා ධම්මාදයො එව දුක්ඛොගාහත්තා ගම්භීරා, න විනයාදයොති න වොදෙනබ්බමෙතං. සමුඛෙන, විසයවිසයිමුඛෙන ච විනයාදීනඤ්ඤෙව ගම්භීරභාවස්ස චුත්තත්තා. ධම්මො හි විනයාදයො එව අභින්නත්තා. තෙසං විසයො අත්ථො වාවකභූතානං තෙසමෙව වාවච්චභාවතො, විසයිනො දෙසනාපට්ඨෙධා ධම්මත්ථවිසයභාවතොති. තත්ථ පට්ඨෙධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය ච දුක්ඛොගාහභාවො වෙදිතබ්බො, පට්ඨෙධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, තබ්බිසයඤ්ඤාණුප්පත්තියා ච දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාහතා වෙදිතබ්බො. ධම්මත්ථදෙසනානං ගම්භීරභාවතො තබ්බිසයො පට්ඨෙධොපි ගම්භීරො යථා තං ගම්භීරස්ස උදකස්ස පමාණග්ගහණෙ දීඝෙන පමාණෙන හවිතබ්බං, එවංසම්පදමිදන්ති (වජිර. ටී. පයමමභාසඬ්භිතිකථාවණ්ණනා) වජිරබුද්ධිත්ථෙරො. පිටකාවයවානං ධම්මාදීනං වුව්වමානො ගම්භීරභාවො තංසමුදායස්ස පිටකස්සාපි චුත්තොයෙව, තස්මා තථා න වොදෙනබ්බන්තිති වදන්ති, විචාරෙනබ්බමෙතං සබ්බෙසම්පි තෙසං පිටකාවයවාසම්භවතො. මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාහො, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨො විය වානි සම්බන්ධො. අත්ථවසා හි විහත්තිවචනලිඬ්භපරිණාමොති. දුක්ඛෙන ඔග්ගන්ති, දුක්ඛො වා ඔගාහො අන්තො පටිසනමෙතෙසුති දුක්ඛොගාහා. න ලභිතබ්බොති අලබ්භනීයො, සොයෙව අලබ්භනෙය්‍යො, ලභීයතෙ වා ලබ්භනං, තං නාරහතීති අලබ්භනෙය්‍යො. පතිට්ඨහන්ති එත්ථ ඔකාසෙති පතිට්ඨො, පතිට්ඨහනං වා පතිට්ඨො, අලබ්භනෙය්‍යො සො යෙසු තෙ අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා. එකදෙසෙන ඔගාහන්තෙහිපි මන්දබුද්ධීහි පතිට්ඨා ලද්ධං න සක්කායෙවානි දස්සෙතුං එතං පුන චුත්තං. “එව”න්තිආදි නිගමනං.

ඉදානි හෙතුහෙතුඵලාදීනම්පි වසෙන ගම්භීරභාවං දස්සෙන්නො “අපරො නයො”තිආදිමාහ. තත්ථ හෙතුති පච්චයො. සො ච අත්තනො ඵලං දහති විදහතීති ධම්මො ද-කාරස්ස ධ-කාරං කත්වා. ධම්මසද්දස්ස චෙත්ථ හෙතුපරියායතා කථං විඤ්ඤායතීති ආහ “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදි. චුත්තං පටිසම්භිදාවිහඬ්භගෙ (විහ. 718). නනු ච “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන ධම්මස්ස හෙතුභාවො කථං විඤ්ඤායතීති? “ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්භි ඤාණං”න්ති චුත්තත්තා. “ධම්මෙ පටිසම්භිදා

ධම්මපටිසම්භිදා”ති එත්ථ හි “ධම්මෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්හි”ති වුත්තං, “පටිසම්භිදා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති. තස්මා හෙතුධම්මසද්දා එකත්ථා, ඤාණපටිසම්භිදා සද්දා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො ධම්මස්ස හෙතුභාවොති. තථා “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන සාධිතො අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවොති දට්ඨබ්බො. හෙතුනො ඵලං හෙතුඵලං, තඤ්ච හෙතුඅනුසාරෙන අරියති අධිගමියතීති අත්ථොති වුවිච්ඡිති.

දෙසනාති පඤ්ඤත්තීති එත්ථ සද්දවාදීනං වාදෙ අත්ථබ්‍යාඤ්ජනකා අවිපරිතාහිලාපධම්මනිරුත්තිභූතා පරමත්ථසද්දජ්ජපඛන්ධසංඛිතා තන්ති “දෙසනා”ති වුවිච්ඡිති, දෙසනා නාමාති වා අත්ථො. දෙසියති අත්ථො එතායාති හි දෙසනා. පකාරෙන ඤාපියති අත්ථො එතාය, පකාරතො වා ඤාපෙතීති පඤ්ඤත්තී. තමෙව සරූපතො දස්සෙතුං “යථාධම්මං ධම්මාහිලාපොති අධිජ්ජායො”ති වුත්තං. යථාධම්මන්ති එත්ථ පන ධම්මසද්දො හෙතුං, හෙතුඵලඤ්ච සබ්බං සංඛිගණ්හාති. සභාවචාවකො හෙස ධම්මසද්දො, න පරියත්තිහෙතුආදිවාචකො, තස්මා යො යො අවිජ්ජාසංඛාරාදිධම්මො, තස්මිං තස්මිත්ති අත්ථො. තෙසං තෙසං අවිජ්ජාසංඛාරාදිධම්මානං අනුරූපං වා යථාධම්මං. දෙසනාපි හි පටිච්චෙධො විය අවිපරිතසවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්තති, තතොයෙව ච අවිපරිතාහිලාපොති වුවිච්ඡිති. ධම්මාහිලාපොති හි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනකො අවිපරිතාහිලාපො ධම්මනිරුත්තිභූතො තන්තිසංඛිතො පරමත්ථසද්දජ්ජපඛන්ධො. සො හි අභිලප්පති උච්චාරියතීති අභිලාපො, ධම්මො අවිපරිතො සභාවභූතො අභිලාපො ධම්මාහිලාපොති වුවිච්ඡිති, එතෙන “තත්‍ර ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා”ති (විභ. 718) එත්ථ වුත්තං ධම්මනිරුත්තිං දස්සෙති සද්දසභාවත්තා දෙසනාය. තථා හි නිරුත්තිපටිසම්භිදාය පරිත්තාරම්මණාදිභාවො පටිසම්භිදාවිභවිගපාළියං (විභ. 718) වුත්තො. තදට්ඨකථාය ච “තං සභාවනිරුත්තිං සද්දං ආරම්මණං කත්ථා”තිආදිනා (විභ. අට්ඨ. 718) තස්සා සද්දාරම්මණතා දස්සිතා. “ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො වාචකො”ති හි වචනවචනත්ථෙව වචන්ථපෙත්ථා තං තං වචනත්ථවිභාවනවසෙන පවත්තිතො සද්දො “දෙසනා”ති වුවිච්ඡිති. “අධිජ්ජායො”ති එතෙන “දෙසනාති පඤ්ඤත්තී”ති එතං වචනං ධම්මනිරුත්තාහිලාපං සන්ධාය වුත්තං, න තතො විනිමුත්තං පඤ්ඤත්තීං සන්ධායාති දස්සෙති අනෙකධා අත්ථසම්භවෙ අත්තතා අධිජ්ජෙතත්ථස්සෙව වුත්තත්තාති අයං සද්දවාදීනං වාදතො විනිච්ඡයො.

පඤ්ඤත්තිවාදීනං වාදෙ පන සම්මුතිපරමත්ථහෙදස්ස අත්ථස්සානුරූපවාචකභාවෙන පරමත්ථසද්දෙසු භගවතා මනසා වචන්ථාපිතා තන්තිසංඛිතා නාමපඤ්ඤත්ති දෙසනා නාම, “දෙසනා”ති වා වුවිච්ඡිති අත්ථො. තදෙව මූලකාරණභූතස්ස සද්දස්ස දස්සනවසෙන කාරණූපවාරෙන දස්සෙතුං “යථාධම්මං ධම්මාහිලාපොති අධිජ්ජායො”ති වුත්තං. කිඤ්චාපි හි

“ධම්මාභිලාපො”ති එත්ථ අභිලප්පති උච්චාරියතීති අභිලාපොති සද්දො වුවවති, න පණ්ණත්ති, තථාපි සද්දෙ වුවවමානෙ තදනුරූපං වොහාරං ගහෙත්වා තෙන වොහාරෙන දීපිතස්ස අත්ථස්ස ජානනතො සද්දෙ කථිතෙ තදනුරූපා පණ්ණත්තිපි කාරණුපවාරෙන කථිතායෙව හොති. අපිච “ධම්මාභිලාපොති අත්ථො”ති අවත්වා “ධම්මාභිලාපොති අධිප්පායො”ති වුත්තත්තා දෙසනා නාම සද්දො න හොතීති දීපිතමෙව. තෙන හි අධිප්පායමත්තමෙව මූලකාරණසද්දවසෙන කථිතං, න ඉධ ගහෙතඛිබ්බො “දෙසනා”ති එතස්ස අත්ථොති අයං පඤ්ඤත්තිවාදීනං වාදතො විනිච්ඡයො. අත්ථන්තරමාහ “අනුලොම...පෙ.... කථන”න්ති, එතෙන හෙට්ඨා වුත්තං දෙසනාසමුට්ඨාපකං විත්තුප්පාදං දස්සෙති. කථියති අත්ථො එතෙනාති හි කථනං. ආදිසද්දෙන නීතනෙය්‍යාදිකා පාළිගතියො, එකත්තාදිනන්දියාවත්තාදිකා පාළිනිස්සිතා ච නයා සංඛිගහිතා.

සයමෙව පටිච්ඡේදකි, එතෙන වා පටිච්ඡේදකන්තීති පටිච්චෙධො, ඤාණං. තදෙව අභිසමෙති, එතෙන වා අභිසමෙත්තීති අභිසමයොතිපි වුවවති. ඉදානි තං පටිච්චෙධං අභිසමයප්පහෙදතො, අභිසමයාකාරතො, ආරම්මණතො, සභාවතො ච පාකටං කාතුං “සො වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ හි ලොකීයලොකුත්තරොති පහෙදතො, විසයතො, අසම්මොහතොති ආකාරතො, ධම්මෙසු, අත්ථෙසු, පඤ්ඤත්තිසුති ආරම්මණතො, අත්ථානුරූපං, ධම්මානුරූපං, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපන්ති සභාවතො ච පාකටං කරොති. තත්ථ විසයතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො නාම අවිජ්ජාදිධම්මාරම්මණො, සංඛාරාදිඅත්ථාරම්මණො, තදුභයපඤ්ඤාපනාරම්මණො ච ලොකීයො අභිසමයො. අසම්මොහතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො නාම නිබ්බානාරම්මණො මග්ගසම්පයුත්තො යථාවුත්තධම්මත්ථපඤ්ඤත්තිසු සම්මොහවිද්ධංසතො ලොකුත්තරො අභිසමයො. තථා හි “අයං හෙතු, ඉදමස්ස ඵලං, අයං තදුභයානුරූපො වොහාරො”ති එවං ආරම්මණකරණවසෙන ලොකීයඤාණං විසයතො පටිච්ඡේදකි, ලොකුත්තරඤාණං පන තෙසු හෙතුහෙතුඵලාදිසු සම්මොහස්සඤාණෙන සමුච්ඡින්නත්තා අසම්මොහතො පටිච්ඡේදකි. ලොකුත්තරො පන පටිච්චෙධො විසයතො නිබ්බානස්ස, අසම්මොහතො ච ඉතරස්සාතිපි වදන්ති එකෙ.

අත්ථානුරූපං ධම්මෙසුති “අවිජ්ජා හෙතු, සංඛාරා හෙතුසමුප්පන්නා, සංඛාරෙ උප්පාදෙති අවිජ්ජා”ති එවං කාරියානුරූපං කාරණෙසුති අත්ථො. අථ වා “පුඤ්ඤාභිසංඛාරාපුඤ්ඤාභිසංඛාරආනෙඤ්ජාභිසංඛාරෙසු තිසු අපුඤ්ඤාභිසංඛාරස්ස අවිජ්ජා සම්පයුත්තපච්චයො, ඉතරෙසං යථානුරූප”න්තිආදිනා කාරියානුරූපං කාරණෙසු පටිච්චෙධොතිපි අත්ථො. ධම්මානුරූපං අත්ථෙසුති “අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා”තිආදිනා (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1; විභ. 225) කාරණානුරූපං කාරියෙසු. ඡබ්බිධාය පඤ්ඤත්තියා පථො පඤ්ඤත්තිපථො, තස්ස අනුරූපං තථා, පඤ්ඤත්තියා

වුච්චමානධම්මානුරූපං පඤ්ඤත්තීසු අවබෝධොති අත්ථො. අභිසමයතො අඤ්ඤම්පි පටිච්චෙධන්ථං දස්සෙතුං “තෙස”න්තිආදිමාහ. පටිච්චික්ඛියතීති පටිච්චෙධොති හි තංතංරූපාදිධම්මානං අවිපරීතසභාවො වුච්චති. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං පිටකෙ, පාළිපදෙසෙ වා. සලක්ඛණසඤ්චාතොති රූප්පනනමනච්ඡිසනාදිසකසකලක්ඛණසඤ්චාතො.

යථාචුත්තෙහි ධම්මාදීහි පිටකානං ගම්භිරභාවං දස්සෙතුං “ඉදානී”තිආදිමාහ. ධම්මජාතන්ති කාරණප්පහෙදො, කාරණමෙව වා. අත්ථජාතන්ති කාරියප්පහෙදො, කාරියමෙව වා. යා වායං දෙසනාති සම්බන්ධො. තදත්ථවිජානනවසෙන අභිමුඛො හොති. යො චෙත්ථාති යො එතාසු තං තං පිටකාගතාසු ධම්මත්ථදෙසනාසු පටිච්චෙධො, යො ච එතෙසු පිටකෙසු තෙසං තෙසං ධම්මානං අවිපරීතසභාවොති අත්ථො. සම්භරිතබ්බතො කුසලමෙව සම්භාරො, සො සම්මා අනුපවිතො යෙහි තෙ අනුපවිතකුසලසම්භාරො, තතොව දුප්පඤ්ඤෙහි, නිප්පඤ්ඤෙහිති අත්ථො. න හි පඤ්ඤවතො, පඤ්ඤාය වා දුට්ඨුභාවො දුසිතභාවො ච සම්භවතීති නිප්පඤ්ඤත්තායෙව දුප්පඤ්ඤා යථා “දුස්සිලො”ති (අ. නි. 5.213; 10.75; පාරා. 295; ධ. ප. 308). එත්ථ ච අවිජ්ජාසඤ්චාරාදීනං ධම්මත්ථානං දුප්පටිච්චික්ඛිතාය දුක්ඛොගාහතා, තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො තංදෙසනාය, අභිසමයසඤ්චාතස්ස පටිච්චෙධස්ස උප්පාදනවිසයිකරණානං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, අවිපරීතසභාවසඤ්චාතස්ස පටිච්චෙධස්ස දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යතාය දුක්ඛොගාහතා වෙදිතබ්බො. එවම්පිති පි-සද්දො පුබ්බෙ චුත්තං පකාරන්තරං සම්පිණ්ඩෙති. එවං පයමගාථාය අනුනං පරිපුණ්ණං පරිදීපිතත්ථභාවං දස්සෙන්නො “එත්තාවතා”තිආදිමාහ. “සිද්ධෙ හි සත්‍යාරම්භො අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වා හොති, නියමාය වා”ති ඉමිනා පුනාරම්භවවනෙන අනුනං පරිපුණ්ණං පරිදීපිතත්ථභාවං දස්සෙති. එත්තාවතාති පරිච්ඡෙදත්ථෙ නිපාතො, එත්තකෙන වචනක්කමෙනාති අත්ථො. එතං වා පරිමාණං යස්සාති එත්තාවං, තෙන, එතපරිමාණවතා සද්දත්ථක්කමෙනාති අත්ථො. “සද්දෙ හි චුත්තෙ තදත්ථොපි චුත්තොයෙව නාමා”ති වදන්ති. චුත්තො සංවණ්ණිකො අත්ථො යස්සාති චුත්තත්ථා.

එත්ථාති එතිස්සා ගාථාය. එවං අත්ථො, විනිච්ඡයොති වා සෙසො. තීසු පිටකෙසුති එත්ථ “එකෙකස්මි”න්ති අධිකාරතො, පකරණතො වා වෙදිතබ්බං. “එකමෙකස්මිඤ්ඤවත්ථා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඤ්චිතිකථා) හි හෙට්ඨා චුත්තං. අථ වා වත්තිච්ඡානුපුබ්බිකත්තා සද්දපටිපත්තියා නිද්ධාරණමිධ අවත්තුකාමෙන ආධාරොයෙව චුත්තො. න චෙත්ථ වොදෙතබ්බං “තීසුයෙව පිටකෙසු තිවිධො පරියත්තිහෙදො දට්ඨබ්බො සියා”ති සමුදායවසෙන චුත්තස්සාපි වාක්‍යස්ස අවයවාධිප්පායසම්භවතො. දිස්සති හි අවයවවාක්‍යනිප්පත්ති “බ්‍රාහ්මණාදයො භුඤ්ජන්තු”තිආදීසු, තස්මා අලමතිපපඤ්ඤෙව. යථා අත්ථො න විරුජ්ඣති, තථායෙව ගහෙතබ්බොති. එවං සබ්බත්ථ.

පරියත්තිනෙදොති පරියාපුණනං පරියත්ති. පරියාපුණනවාචකො හෙත්ථ පරියත්තිසද්දො, න පන පාළිපරියායො, තස්මා පරියාපුණනස්පකාරොති අත්ථො. අථ වා තීභි පකාරෙහි පරියාපුණිතබ්බා පාළියො එව “පරියත්ති”ති වුවුවන්ති. තථා චෙව අභිධම්මට්ඨකථාය සීහළගණ්ඨීපදෙ වුත්තන්ති වදන්ති. එවම්පි හි අලගද්ද්වපමාපරියාපුණනායොගතො “අලගද්ද්වපමා පරියත්ති”ති පාළිපි සක්කා වත්තුං. එවඤ්ච කත්වා “දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා අලගද්ද්වපමා”ති පරතො නිද්දෙසවචනම්පි උපපන්නං හොති. තත්ථ හි පාළියෙව “දුග්ගහිතා, පරියාපුටා”ති ව වත්තුං යුත්තා.

අලගද්දො අලගද්දග්ගහණං උපමා එතිස්සාති අලගද්ද්වපමා. අලගද්දස්ස ගහණඤ්ඤාහෙත්ථ අලගද්දසද්දෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආපුපිකොති එත්ථ ආපුප-සද්දෙන ආපුපබාදනං විය, වෙණිකොති එත්ථ විණාසද්දෙන විණාවාදනග්ගහණං විය ව. අලගද්දග්ගහණෙන හි පරියත්ති උපමීයති, න අලගද්දෙන. “අලගද්දග්ගහණපමා”ති වා වත්තබ්බෙ මජ්ඣිමනිකායෙ කත්වා “අලගද්ද්වපමා”ති වුත්තං “ඔට්ඨමුඛො”තිආදීසු විය. අලගද්දොති ව ආසිවිසො වුවවති. ගදොති හි විසස්ස නාමං, තඤ්ච තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථී, තස්මා අලං පරියත්තො පරිපුණ්ණො ගදො අස්සාති අලගද්දො අනුනාසිකලොපං, ද-කාරාගමඤ්ච කත්වා, අලං වා ජීවිතහරණෙ සමත්ථො ගදො යස්සාති අලගද්දො වුත්තනයෙන. වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණං අත්ථො පයොජනමෙතිස්සාති නිස්සරණත්ථා. හණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො හණ්ඩාගාරිකො, රාජරතනානුපාලකො, සො වියාති තථා, ධම්මරතනානුපාලකො බිණාසවො. අඤ්ඤාමත්ථමනපෙක්ඛිත්වා හණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති හණ්ඩාගාරිකපරියත්ති.

දුග්ගහිතාති දුට්ඨු ගහිතා. තදෙව සරූපතො නියමෙතුං “උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා”ති ආහ, උපාරම්භඉතිවාදස්පමොක්ඛාදිහෙතු උග්ගහිතාති අත්ථො. ලාභසක්කාරාදිහෙතු පරියාපුණනම්පි එත්ථෙව සඤ්චිතන්ති දට්ඨබ්බං. වුත්තඤ්ඤාහෙතං අලගද්දසුත්තට්ඨකථායං -

“යො බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ‘එවං චීවරාදීනි වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමජ්ඣෙ වා මං ජානිස්සන්ති’ති ලාභසක්කාරහෙතු පරියාපුණාති, තස්ස සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. එවං පරියාපුණනතො හි බුද්ධවචනං අපරියාපුණිත්වා නිද්දොක්කමනං වරතර”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 2.239).

නනු ව අලගද්දග්ගහණපමා පරියත්ති “අලගද්ද්වපමා”ති වුවුවති, එවඤ්ච සති සුග්ගහිතාපි පරියත්ති “අලගද්ද්වපමා”ති වත්තුං වට්ටති තත්ථාපි අලගද්දග්ගහණස්ස උපමාභාවෙන පාළියං වුත්තත්තා. වුත්තඤ්ඤාහෙතං -

“සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථීකො අලගද්දගවෙසී අලගද්දපරියෙසනං වරමානො, සො පස්සෙය්‍යා මහන්නං අලගද්දං, තමෙනං

අප්පදෙන දණ්ඩෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්ඨෙය්‍ය, අප්පදෙන දණ්ඩෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහිත්වා ගීවාය සුග්ගහිතං ගණ්ඨෙය්‍ය. කිඤ්චාපි සො භික්ඛවෙ, අලගද්දො තස්ස පුරිසස්ස භත්ථං වා බාහං වා අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චිගං භොගෙහි පලිවෙය්‍යය්‍ය. අථ ඛො සො නෙව තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය මරණමත්තං වා දුක්ඛං. තං කිස්ස හෙතු, සුග්ගහිතත්තා භික්ඛවෙ, අලගද්දස්ස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං ගෙය්‍ය’න්තිආදි (ම. නි. 1.239).

තස්මා ඉධ දුග්ගහිතා එව පරියත්ති අලගද්දපමාති අයං විසෙසො කුතො විඤ්ඤායති, යෙන දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා “අලගද්දපමා”ති වුව්චති? සච්චමෙතං, ඉදං පන පාරිසෙසඤ්ඤායෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි නිස්සරණත්ථභණ්ඩාගාරිකපරියත්තිතං විසුං ගහිතත්තා පාරිසෙසතො අලගද්දස්ස දුග්ගහණ්ණපමායෙව පරියත්ති “අලගද්දපමා”ති විඤ්ඤායති. අලගද්දස්ස සුග්ගහණ්ණපමා හි පරියත්ති නිස්සරණත්ථා වා භොති, භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති වා. තස්මා සුවුත්තමෙතං “දුග්ගහිතා...පෙ.... පරියත්ති”ති. ඉදානි තමත්ථං පාළියා සාධෙත්තො “යං සන්ධායා”තිආදිමාහ. තත්ථ යන්ති යං පරියත්තිදුග්ගහණ්ණං. මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාසකෙ අලගද්දසුත්තෙ (ම. නි. 1.239) භගවතා වුත්තං.

අලගද්දත්ථිකොති ආසිවිසෙන, ආසිවිසං වා අත්ථිකො, අලගද්දං ගවෙසති පරියෙසති සීලෙනාති අලගද්දගවෙසී. අලගද්දපරියෙසනං වරමානොති ආසිවිසපරියෙසනත්ථං වරමානො. තදත්ථෙ භෙතං පච්චත්තවචනං, උපයොගවචනං වා, අලගද්දපරියෙසනට්ඨානං වා වරමානො. අලගද්දං පරියෙසන්ති එත්ථාති හි අලගද්දපරියෙසනං. තමෙනන්ති තං අලගද්දං. භොගෙහි සරීරෙ. “භොගො තු එණිනො තනු”ති හි වුත්තං. භුජීයති කුටිලං කරියතීති භොගො. තස්සාති පුරිසස්ස. භත්ථෙ වා බාහාය වාති සම්බන්ධො. මණ්ඩන්ධතො පට්ඨාය යාව අග්ගනබා භත්ථො. සද්ධිං අග්ගනබාය අවසෙසා බාහා, කත්ථවි පන කප්පරතො පට්ඨාය යාව අග්ගනබා “භත්ථො”ති වුත්තං බාහාය විසුං අනාගතත්තා. වුත්තලක්ඛණං භත්ථඤ්ච බාහඤ්ච යථෙත්වා අවසෙසං සරීරං අභිගපච්චිගං. තතොනිදානන්ති තන්තිදානං, තංකාරණාති අත්ථො. තං භත්ථාදීසු ඩංසනං නිදානං කාරණං එතස්සාති “තන්තිදාන”න්ති හි වත්තබ්බෙ “තතොනිදාන”න්ති පුරිමපදෙ පච්චත්තත්ථෙ නිස්සක්කවචනං කත්වා, තස්ස ච ලොපමකත්වා නිද්දෙසො, හෙත්ථත්ථෙ ච පච්චත්තවචනං. කාරණත්ථෙ නිපාතපදමෙතන්තිපි වදන්ති. අපිව “තතොනිදාන”න්ති එතං “මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං”න්ති එත්ථ වුත්තනයෙන විසෙසනං. තං කිස්ස හෙතුති යං වුත්තං භත්ථාදීසු ඩංසනං, තන්තිදානඤ්ච මරණාදිඋපගමනං, තං කිස්ස හෙතු කෙන කාරණෙනාති වෙ? තස්ස පුරිසස්ස අලගද්දස්ස දුග්ගහිතත්තා.

ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. මොසපුරිසාති ගුණසාරරහිතතාය තුව්ඡපුරිසා. ධම්මන්ති පාළිධම්මං. පරියාපුණන්තීති උග්ගණ්හන්ති, සජ්ඣායන්ති වෙව වාචුග්ගතං කරොන්තා ධාරෙන්ති වාති චුත්තං හොති. “ධම්ම”න්ති සාමඤ්ඤතො චුත්තමෙව සරූපෙන දස්සෙති “සුත්ත”න්තිආදිනා. න හි සුත්තාදිනවච්ඡිගතො අඤ්ඤො ධම්මො නාම අත්ථි. තථා හි චුත්තං “තෙසං ධම්මාන”න්ති. අත්ථන්ති වෙත්ථ සම්ඛන්ධිනිද්දෙසො එසො, අත්ථන්ති ව යථාභූතං භාසිතත්ථං, පයොජනත්ථඤ්ච සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා චුත්තං. යඤ්චි පදං සුතිසාමඤ්ඤෙන අනෙකධා අත්ථං දීපෙති, තං සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වාති සබ්බත්ථ වෙදිතබ්බං. න උපපරික්ඛන්තීති න පරිග්ගණ්හන්ති න විචාරෙන්ති. ඉක්ඛසද්දස්ස හි දස්සනච්ඡිකෙසු ඉධ දස්සනමෙව අත්ථො, තස්ස ව පරිග්ගණ්හනවක්ඛුලොචනෙසු පරිග්ගණ්හනමෙව, තඤ්ච විචාරණා පරියාදානවසෙන දුබ්බිධෙසු විචාරණායෙව, සා ව විමංසායෙව, න විචාරො, විමංසා ව නාමෙසා භාසිතත්ථවිමංසා, පයොජනත්ථවිමංසා වාති ඉධ දුබ්බිධාව අධිජ්ජෙතා, තාසු “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං පඤ්ඤා, මයඤ්ච තං පුරෙස්සාමා”ති එවං භාසිතත්ථවිමංසඤ්චෙව “සීලං සමාධිස්ස කාරණං, සමාධි විපස්සනායා”තිආදිනා පයොජනත්ථවිමංසඤ්ච න කරොන්තීති අත්ථො. අනුපපරික්ඛන්තීති අනුපපරික්ඛන්තානං තෙසං මොසපුරිසානං. න නිජ්ඣානක්ඛමන්තීති නිජ්ඣානං නිස්සෙසෙන පෙක්ඛනං පඤ්ඤං න ඛමන්ති. කෙ-සද්දො හි ඉධ පෙක්ඛනෙයෙව, න වින්තනඤ්ඤාපනෙසු, තඤ්ච ඤාණපෙක්ඛනමෙව, න චක්ඛුපෙක්ඛනං, ආරම්මණුපනිජ්ඣානමෙව වා, න ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං, තස්මා පඤ්ඤාය දිස්වා රොචෙත්වා ගහෙතබ්බා න හොන්තීති අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. නිස්සෙසෙන ඤායතෙ පෙක්ඛනෙති හි නිජ්ඣානං. සන්ධිවසෙන අනුස්ථාරලොපො නිජ්ඣානක්ඛමන්තීති, “නිජ්ඣානං ඛමන්තී”තිපි පාඨො, තෙන ඉමමත්ථං දීපෙති “තෙසං පඤ්ඤාය අත්ථස්ස අනුපපරික්ඛනතො තෙ ධම්මා න උපට්ඨහන්ති, ඉමස්මිං යානෙ සීලං, සමාධි, විපස්සනා, මග්ගො, වට්ඨං, විවට්ඨං කථිතන්ති එවං ජානිතුං න සක්කා හොන්තී”ති.

උපාරම්භානිසංසා වෙචාති පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා ව හුත්වා. භූසො ආරම්භනඤ්චි පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනං උපාරම්භො, පරියත්තී. නිස්සාය පරවම්භනන්ති චුත්තං හොති. තථා හෙස “පරවජ්ජානුපනයනලක්ඛණො”ති චුත්තො. ඉති වාදජ්ජමොක්ඛානිසංසා වාති ඉති එවං එතාය පරියත්තියා වාදජ්ජමොක්ඛානිසංසා අත්තතො උපරි පරෙහි ආරොපිතස්ස වාදස්ස නිග්ගහස්ස අත්තතො, සකවාදතො වා පමොක්ඛපයොජනා ව හුත්වා. ඉති සද්දො ඉදමත්ථෙ, තෙන “පරියාපුණන්තී”ති එත්ථ පරියාපුණනං පරාමසති. වදන්ති නිග්ගණ්හන්ති එතෙනාති වාදො, දොසො, පමුච්චනං, පමුච්චාපනං වා පමොක්ඛො, අත්තතො උපරි ආරොපිතස්ස පමොක්ඛො ආනිසංසො යෙසං තථා.

ආරොපිතවාදො හි “වාදො”ති වුත්තො යථා “දෙවෙන දත්තො දත්තො”ති. වාදොති වා උපවාදොනින්දා යථාවුත්තනයෙනෙව සමාසො. ඉදං වුත්තං හොති – පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ, නින්දාය වා ආරොපිතාය තං දොසං, නින්දං වා එවඤ්ච එවඤ්ච මොවෙස්සාමාති ඉමිනා ව කාරණෙන පරියාපුණන්තීති. අථ වා සො සො වාදො ඉති වාදො ඉති-සද්දස්ස සහ විච්ඡාය ත-සද්දත්තෙ පවත්තත්තා. ඉතිවාදස පමොක්ඛො යථාවුත්තනයෙන, සො ආනිසංසො යෙසං තථා, තං තං වාදපමොවනානිසංසා හුත්වාති අත්ථො. යස්ස චත්ථායාති යස්ස ච සීලාදිපුරණස්ස, මග්ගඵලනිබ්බානභූතස්ස වා අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස අත්ථාය. අහෙදෙපි හෙදවොහාරො එසො යථා “පටිමාය සරිර”න්ති, හෙදාහෙදකං වා එතං යථා “කට්ඨිනස්සත්ථාය ආහතං දුස්ස”න්ති. “තඤ්චස්ස අත්ථ”න්ති හි වුත්තං. ච-සද්දො අවධාරණෙ, තෙන තදත්ථාය එව පරියාපුණනං සම්භවති, නාඤ්ඤත්ථායාති විනිවිජ්ජිතොති. ධම්මං පරියාපුණන්තීති හි ජාතිආචාරවසෙන දුට්ඨාපි කුලපුත්තා ඤායෙන ධම්මං පරියාපුණන්තීති අත්ථො. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තීති අස්ස ධම්මස්ස සීලාදිපුරණසංඛිතං, මග්ගඵලනිබ්බානභූතං වා අනුපාදාවිමොක්ඛසංඛිතං අත්ථං එතෙ දුග්ගහිතගාහිතො නානුභොන්ති න වින්දන්තියෙව.

අපරො නයො – යස්ස උපාරම්භස්ස, ඉතිවාදප්පමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය යෙ මොසපුරිසා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තෙ පරෙහි “අයමත්ථො න හොති”ති වුත්තෙ දුග්ගහිතත්තායෙව “තදත්ථොව හොති”ති පටිපාදනක්ඛමා න හොන්ති, තස්මා පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතං අත්තනො වාදං පමොවෙතුඤ්ච අසක්කොන්තාපි තං අත්ථං නානුභොන්ති ච න වින්දන්තියෙවති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉධාපි හි ච-සද්දො අවධාරණත්ථොව. “තෙස”න්තිආදීසු තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතත්තා උපාරම්භමානදබ්බමක්ඛපලාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්තීති අත්ථො. දුග්ගහිතාති හි හෙතුගබ්භවචනං. තෙනාහ “දුග්ගහිතත්තා හික්ඛවෙ, ධම්මාන”න්ති (ම. නි. 1.238). එත්ථ ච කාරණෙ ඵලවොහාරවසෙන “තෙ ධම්මා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්තීති” වුත්තං යථා “ඝතමායු, දධි බල”න්ති. තථා හි කිඤ්චාපි න තෙ ධම්මා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, තථාපි වුත්තනයෙන පරියාපුණන්තානං සජ්ඣායනකාලෙ, විවාදකාලෙ ච තම්මුලකානං උපාරම්භාදීනං අනෙකෙසං අකුසලානං උප්පත්තිසම්භවතො “තෙ...පෙ.... සංවත්තන්ති”ති වුවවති. තං කිස්ස හෙතුති එත්ථ න්ති යථාවුත්තස්සත්ථස්ස අනනුභවනං, තෙසඤ්ච ධම්මානං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනං පරාමසති. කිස්සාති සාම්චවනං හෙත්ථත්ථො, තථා හෙතුති පච්චත්තවචනඤ්ච.

යා පනාති එත්ථ කිරියා පාළිවසෙන වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිරියාපක්ඛෙ යා සුග්ගහිතාති අහෙදෙපි හෙදවොහාරො “වාරිකං පක්කමති, වාරිකං වරමානො”තිආදීසු (දී. නි. 1.254, 300) විය. තදෙවත්ථං

විවරති “සීලක්ඛන්ධාදී”තිආදිනා, ආදිසද්දෙන චෙත්ථ සමාධිවිපස්සනාදීනං සංඛිගහො. යො හි බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පූරෙත්වා, සමාධිනො ආගතට්ඨානෙ සමාධිං ගබ්භං ගණ්හාපෙත්වා, විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා, මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ “මග්ගං භාවෙස්සාමි, ඵලං සච්ඡිකරිස්සාමි”ති උග්ගණ්හාති, තස්සෙව සා පරියත්ති නිස්සරණත්ථා නාම හොති. යන්ති යං පරියත්තිසුග්ගහණං. චුත්තං අලගද්දසුත්තෙ. දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංචත්තන්තිති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ සීලාදීනි පූරෙත්තානම්පි අරහත්තං පත්වා පරිසමජ්ඣෙකෙ ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්නෙහි උපනීතෙ චත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානම්පි පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙත්තානම්පි සකවාදතො පරෙහි ආරොපිතදොසං පරිහරත්තානම්පි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංචත්තන්තිති අත්ථො. තථා හි න කෙවලං සුග්ගහිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගභාවනාඵලසච්ඡිකරියාදීනියෙව, අපි තු පරවාදනිග්ගහසකවාදපතිට්ඨාපනානිපි ඉජ්ඣන්ති. තථා ච චුත්තං පරිනිබ්බානසුත්තා දීසු “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 2.68).

යං පනාති එත්ථාපි චුත්තනයෙන දුට්ඨෙන අත්ථො. දුක්ඛපරිජානෙන පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො. සමුදයප්පහානෙන පහීනකිලෙසො. පටිච්ඡිදාරහත්තඵලතාය පටිච්ඡිදාකුප්පො. අකුප්පන්ති ච අරහත්තඵලස්සෙතං නාම. සතිපි හි චත්තුන්තං මග්ගානං, චතුන්තඤ්ච ඵලානං අවිනස්සනභාවෙ සත්තන්තං සෙක්ඛානං සකසකනාමපරිච්චාගෙන උපරුපරි නාමන්තරප්පත්තිතො තෙසං මග්ගඵලාති “අකුප්පාමි”ති න චුච්චන්ති. අරහා පන සබ්බදාපි අරහායෙව නාමාති තස්සෙව ඵලං පුග්ගලනාමවසෙන “අකුප්ප”න්ති චුත්තං, ඉමිනා ච ඉමමත්ථං දස්සෙති “බ්බිණ්ණසවස්සෙව පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාමා”ති. තස්ස හි අපරිඤ්ඤාතං, අප්පහීනං අභාවිතං, අසච්ඡිකතං වා නත්ථි, තස්මා සො බුද්ධවචනං පරියාපුණන්තොපි තන්තිධාරකො පච්චෙණිපාලකො වංසානුරක්ඛකොව හුත්වා පරියාපුණාති, තෙනෙවාහ “පච්චෙණිපාලනත්ථායා”තිආදි. පච්චෙණි චෙත්ථ ධම්මසන්නති ධම්මස්ස අවිච්ඡේදෙන පවත්ති. බුද්ධස්ස භගවතො වංසොති ච යථාචුත්තපච්චෙණියෙව.

නනු ච යදි පච්චෙණිපාලනත්ථාය බුද්ධවචනස්ස පරියාපුණනං භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති, අථ කස්මා “බ්බිණ්ණසවො”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. එකච්චස්ස හි පුටුප්පනස්සාපි අයං නයො ලබ්භති. තථා හි එකච්චො පුටුප්පනො හික්ඛු ඡාතකභයාදිනා ගන්ථධුරෙසු එකස්මිං යානෙ වසිතුමසක්කොන්තෙසු සයං හික්ඛාවාරෙන අතිකිලමමානො “අතිමධුරං බුද්ධවචනං මා නස්සතු, තන්තිං ධාරෙස්සාමි, වංසං යපෙස්සාමි, පච්චෙණිං පාලෙස්සාමි”ති පරියාපුණාති. තස්මා තස්සාපි පරියත්ති

භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම කස්මා න භොතීති? වුවුවතෙ - එවං සත්තෙපි හි පුට්ඨජනස්ස පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම න භොති. කිඤ්චාපි හි පුට්ඨජනො “පවෙණිං පාලෙස්සාමි”ති අප්ඣාසයෙන පරියාපුණාති, අත්තතො පන භවකන්තාරතො අවිතිණ්ණත්තා තස්ස සා පරියත්ති නිස්සරණත්ථායෙව නාම භොති, තස්මා පුට්ඨජනස්ස පරියත්ති අලගද්දුපමා වා භොති, නිස්සරණත්ථා වා. සත්තන්තං සෙක්ඛානං නිස්සරණත්ථාව. බ්ණාසවානං භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියෙවාති වෙදිතබ්බං. බ්ණාසවො හි භණ්ඩාගාරික සදිසත්තා “භණ්ඩාගාරිකො”ති වුවවති. යථා හි භණ්ඩාගාරිකො අලඬිකාරභණ්ඩං පටිසාමෙත්වා පසාධනකාලෙ තදුපියං අලඬිකාරභණ්ඩං රඤ්ඤො උපනාමෙත්වා තං අලඬිකරොති, එවං බ්ණාසවොපි ධම්මරතනභණ්ඩං සම්පට්ඨිජිත්වා මොක්ඛාධිගමාය භබ්බරුපෙ සහෙතුකෙ සත්තෙ පස්සිත්වා තදනුරූපං ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගඬිගබොජ්ඣාසංගාදිසංඛාතෙන ලොකුත්තරෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකරොතීති.

එවං තිස්සො පරියත්තියො විභජිත්වා ඉදානි තිසුපි පිටකෙසු යථාරහං සම්පත්තිවිපත්තියො නිද්ධාරෙත්වා විභජන්තො “විනයෙ පනා”තිආදිමාහ. “සීලසම්පදං නිස්සාය තිස්සො විජ්ජා පාපුණාති”තිආදිසු යස්මා සීලං විසුජ්ඣමානං සතිසම්පජ්ඣෙත්වො, කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙත්වො ච සංකිලෙසමලතො විසුජ්ඣති, පාරිපුරිඤ්ච ගච්ඡති, තස්මා සීලසම්පදා සිජ්ඣමානා උපනිස්සයසම්පත්තිභාවෙන සතිබලං, ඤාණබලඤ්ච පච්චුපට්ඨපෙතීති තස්සා විජ්ජත්තයුපනිස්සයතා වෙදිතබ්බා සභාගහෙතුසම්පාදනතො. සතිබලෙන හි පුබ්බෙතිවාසවිජ්ජාසිද්ධි. සම්පජ්ඣෙත්වො සබ්බකිච්චෙසු සුද්ධිකාරිතාපරිවයෙන චුතුපපාතඤ්ඤාණානුබද්ධාය දුතියවිජ්ජාය සිද්ධි. විනික්කමාභාවෙන සංකිලෙසජ්ජහානසබ්භාවතො විවට්ඨුපනිස්සයතාවසෙන අප්ඣාසයසුද්ධියා තතියවිජ්ජාසිද්ධි. පුරෙතරසිද්ධානං සමාධිපඤ්ඤානං පාරිපුරිං විනා සීලස්ස ආසවක්ඛයඤ්ඤාණපනිස්සයතා සුක්ඛවිපස්සකබ්ණාසවෙහි දීපෙතබ්බා. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 5.1071; නෙත්ති. 40; මි. ප. 14) වචනතො සමාධිසම්පදා ඡළහිඤ්ඤාතාය උපනිස්සයො. “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282) වචනතො පුබ්බයොගෙන ගරුවාසදෙසභාසාකොසල්ලඋග්ගභණ්ණපරිපුච්ඡාදිහි ච පරිභාවිතා පඤ්ඤාසම්පදා පටිසම්භිදාප්පහෙදස්ස උපනිස්සයො. එත්ථ ච “සීලසම්පදං නිස්සායා”ති චුත්තත්තා යස්ස සමාධිවිජ්ජමහනභූතා අනවසෙසා ඡ අභිඤ්ඤා න ඉජ්ඣන්ති, තස්ස උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන න සමාධිසම්පදා අත්ථිති සතිපි විජ්ජානං අභිඤ්ඤාකදෙසභාවෙ සීලසම්පදාසමුදාගතා එව තිස්සො විජ්ජා ගතිතා, යථා ච පඤ්ඤාසම්පදාසමුදාගතා චතස්සො පටිසම්භිදා උපනිස්සයසම්පත්තස්ස මග්ගෙනෙව ඉජ්ඣන්ති මග්ගක්ඛණ්ණෙයෙව තාසං පටිලද්ධත්තා. එවං සීලසම්පදාසමුදාගතා තිස්සො විජ්ජා, සමාධිසම්පදාසමුදාගතා ච ඡ අභිඤ්ඤා උපනිස්සයසම්පත්තස්ස මග්ගෙනෙව

ඉජ්ඣාන්තීති මග්ගාධිගමෙනෙව තාසං අධිගමො වෙදිතබ්බො.
පච්චෙකඛුද්ධානං, සම්මාසම්ඛුද්ධානඤ්ච
පච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිසමධිගමසදිසා හි ඉමෙසං අරියානං ඉමෙ
විසෙසාධිගමාති.

තාසංයෙව ච තත්ථ පහෙදවචනතොති එත්ථ “තාසංයෙවා”ති
අවධාරණං පාපුණිතබ්බානං ඡළහිඤ්ඤාවතුපටිසම්භිදානං විනයෙ
පහෙදවචනාභාවං සන්ධාය චුත්තං. වෙරඤ්ජකණ්ඨෙ (පාරා. 12) හි තිස්සො
විජ්ජාව විහත්තාති. වසද්දෙන සමුවිචිතනඤ්ච තාසං එත්ථ එකදෙසවචනං
සන්ධාය චුත්තං අහිඤ්ඤාපටිසම්භිදානමපි එකදෙසානං තත්ථ චුත්තත්තා.
දුතියෙ “තාසංයෙවා”ති අවධාරණං වතස්සො පටිසම්භිදා අපෙක්ඛිත්වා
කතං, න තිස්සො විජ්ජා. තා හි ඡසු අහිඤ්ඤාසු අන්තොගධත්තා සුත්තෙ
විහත්තායෙවාති. ව-සද්දෙන ච පටිසම්භිදානමෙකදෙසවචනං සමුවිචිතොති.
තතියෙ “තාසංයෙවා”ති ව-සද්දෙන සෙසානමපි තත්ථ අත්ථිභාවං දීපෙති.
අහිධම්මෙ හි තිස්සො විජ්ජා, ඡ අහිඤ්ඤා, වතස්සො ච පටිසම්භිදා
චුත්තායෙව. පටිසම්භිදානං පන අඤ්ඤත්ථ පහෙදවචනාභාවං, තත්ථෙව ච
සම්මා විහත්තභාවං දීපෙතුකාමො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන අවධාරණමකත්වා
“තත්ථෙවා”ති පරිවත්තෙත්වා අවධාරණං යපෙති. “අහිධම්මෙ පන තිස්සො
විජ්ජා, ඡ අහිඤ්ඤා, වතස්සො ච පටිසම්භිදා අඤ්ඤෙ ච සම්මජ්ජධානාදයො
ගුණවිසෙසා විහත්තා. කිඤ්ඤාපි විහත්තා, විසෙසතො පන
පඤ්ඤාජාතිකත්තා වතස්සොව පටිසම්භිදා පාපුණාතීති දස්සනත්ථං
‘තාසංයෙව තත්ථෙවා’ති අවධාරණවිපල්ලාසො කතො”ති
වජිරඛුද්ධිත්ථෙවො. “එව”න්තිආදි නිගමනං.

සුඛො සම්ඵස්සො එතෙසන්ති සුඛසම්ඵස්සානි, අනුඤ්ඤාතානියෙව
තාදිසානි අත්ථරණපාචුරණාදීනි, තෙසං ඵස්සසාමඤ්ඤතො සුඛො චා
සම්ඵස්සො තථා, අනුඤ්ඤාතො සො යෙසන්ති අනුඤ්ඤාතසුඛසම්ඵස්සානි,
තාදිසානි අත්ථරණපාචුරණාදීනි තෙසං ඵස්සෙන සමානතාය.
උපාදින්නකඵස්සො ඉත්ථිඵස්සො, මෙථුනධම්මොයෙව. චුත්තං අරිට්ඨෙන
නාම ගද්ධබාධිපුබ්බෙන හික්ඛුනා (ම. නි. 234; පාචි. 417). සො හි
බහුස්සුතො ධම්මකථිකො
කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධෙසු
අන්තරායිකෙසු ආණාචිතික්කමන්තරායිකං න ජානාති,
සෙසන්තරායිකෙයෙව ජානාති, තස්මා සො රහොගතො එවං වින්තෙසි
“ඉමෙ අගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොතාපන්නාපි
සකදාගාමිනොපි අනාගාමිනොපි භොන්ති, හික්ඛුපි මනාපිකානි
චක්ඛුච්ඤ්ඤෙයානි රූපානි පස්සන්ති ...පෙ.... කායවිඤ්ඤෙයො
ථොට්ඨබ්බෙ චුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාචුරණානි පරිභුඤ්ජන්ති, එතං
සබ්බමපි වට්ටති, කස්මා ඉත්ථිතංයෙව රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා න
වට්ටන්ති, එතෙපි වට්ටන්තියෙවා”ති අනවජ්ජෙන පච්චයපරිභොගරසෙන

සාවජ්ජං කාමගුණපරිභොගරසං සංසන්දිත්වා සජන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිව්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථුල්ලවාකෙහි සද්ධිං අනිසුබ්බමසුත්තං සට්ඨන්තො විය, සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුනො සදිසතං උපසංහරන්තො විය ව පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙන්වා “කිං භගවතා මහාසමුද්දං ඛන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පයමපාරාජිකං පඤ්ඤත්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො”ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාභොන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තො වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්තො “මෙට්ඨනධම්මෙ දොසො නත්ථි”ති ජීනවක්කෙ පහාරමදාසි, තෙනාහ “තථාහ”න්තිආදි.

අනතික්කමනත්ථෙත අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා එලං අරහන්ති, අන්තරායස්ස වා කරණසීලාති අන්තරායිකා, සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරාති චුත්තං හොති. තෙ ව කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. විත්ථාරො අරිට්ඨසික්ඛාපදවණ්ණනාදිසු (පාවි. අට්ඨ. 417) ගහෙනබ්බො. අයං පනෙත්ථ පදත්ථසම්බන්ධො – යෙ ඉමෙ ධම්මා අන්තරායිකා ඉති භගවතා චුත්තා දෙසිතා වෙව පඤ්ඤත්තා ව, තෙ ධම්මෙ පටිසෙවතො පටිසෙවන්තස්ස යථා යෙන පකාරෙන තෙ ධම්මා අන්තරායාය සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරණත්ථං නාලං සමත්ථා න හොන්ති, තථා තෙන පකාරෙන අහං භගවතා දෙසිතං ධම්මං ආජානාමිති. තතො දුස්සීලභාවං පාපුණාතීති තතො අනවජ්ජසඤ්ඤිභාවහෙතුතො විතික්කමිත්වා දුස්සීලභාවං පාපුණාති.

වත්තාරො...පෙ....ආදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන –

“වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ වත්තාරො? අත්තහිතාය පටිපන්තො නො පරහිතාය, පරහිතාය පටිපන්තො නො අත්තහිතාය, නෙවත්තහිතාය පටිපන්තො නො පරහිතාය, අත්තහිතාය වෙව පටිපන්තො පරහිතාය ව...පෙ.... ඉමෙ බො භික්ඛවෙ...පෙ.... ලොකස්මි”න්ති (අ. නි. 4.96) –

එවමාදිනා පුග්ගලදෙසනාපටිසඤ්ඤත්තසුත්තන්තපාළිං නිදස්සෙති. අධිජ්ජායන්ති “අයං පුග්ගලදෙසනාවොහාරවසෙන, න පරමත්ථතො”ති එවං භගවතො අධිජ්ජායං. චුත්තඤ්ඤි –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදන්තං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

සඬ්ඨකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;

සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායතී”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; ඉතිවු. අට්ඨ. 24);

න හි ලොකසම්මුතිං බුද්ධා භගවන්තො විජ්ඣන්ති, ලොකසමඤ්ඤාය ලොකනිරුත්තියා ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්නි. අපිච “හිරොත්තජපදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථ”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.202; ඉතිවු. අට්ඨ. 24; කථා. අනුට්. 1) එවමාදීහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කථෙති”ති එවං අධිජ්ජායමජානන්තො. අයමත්ථො උපරි ආවි භවිස්සති. දුග්ගහිතං ගණ්හාතීති “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.144) දුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හාතී, විපරීතං ගණ්හාතීති වුත්තං හොති. දුග්ගහිතන්ති හි භාවනපුංසකනිද්දෙසො කිරියායවිසෙසනභාවෙන නපුංසකලිඬගෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා. අයඤ්ඤි භාවනපුංසකපදස්ස පකති, යදිදං නපුංසකලිඬගෙන නිද්දිසිතබ්බත්තා, භාවජ්ජට්ඨානතා, සකම්මාකම්මකිරියානුයොගං පච්චන්තොපයොගවචනතා ව. තෙන වුත්තං “දුග්ගහිතං කත්වා”ති. යන්ති දුග්ගහිතගාහං. මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාසකෙ මහාතණ්හාසංඛිතයසුත්තෙ (ම. නි. 1.144) තථාවාදිතං සාධිනාමකං කෙවට්ටපුත්තං හික්ඛුං ආරබ්භ භගවතා වුත්තං. අත්තනා දුග්ගහිතෙන ධම්මෙනාති පාඨසෙසො, මිච්ඡාසභාවෙනාති අත්ථො. අථ වා දුග්ගහණං දුග්ගහිතං, අත්තනාති ව සාමිඅත්ථෙ කරණවචනං, විහත්තියන්තපතිරූපකං වා අඛ්‍යයපදං, තස්මා අත්තනො දුග්ගහණෙන විපරීතගාහෙනාති අත්ථො. අබ්භාවික්ඛතීති අබ්භක්ඛානං කරොති. අත්තනො කුසලමූලාති බනන්තො අත්තානං බනති නාම. තතොති දුග්ගහිතභාවහෙතුතො.

ධම්මචිත්තන්ති ධම්මසභාවවිචාරං. අතිධාවන්තොති යාතබ්බමරියාදායං අට්ඨන්වා “චිත්තජපාදමත්තෙනපි දානං හොති, සයමෙව චිත්තං අත්තනො ආරම්මණං හොති, සබ්බමිපි චිත්තං සභාවධම්මාරම්මණමෙව හොති”ති ව එවමාදිනා අතික්කම්ථො පවත්තයමානො. චිත්තෙතුමසක්කුණෙය්‍යාති, අනරහරූපාති වා අචිත්තෙය්‍යාති නාම, තාති දස්සෙන්තො “වුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අචිත්තෙය්‍යාතීති තෙසං සභාවදස්සනං. න චිත්තෙතබ්බාතීති තත්ථ කත්තබ්බකිච්චදස්සනං. “යාතී”තිආදි තස්ස හෙතුදස්සනං. යාති චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස චිත්තක්ඛෙපස්ස, විසාතස්ස විහෙසස්ස ව භාගී අස්ස, අචිත්තෙය්‍යාති ඉමාති වත්තාරි න චිත්තෙතබ්බාති, ඉමාති වා වත්තාරි අචිත්තෙය්‍යාති නාම න චිත්තෙතබ්බාති, යාති වා...පෙ.... අස්ස, තස්මා න චිත්තෙතබ්බාති අචිත්තෙතබ්බභූතාති ඉමාති වත්තාරි අචිත්තෙය්‍යාති නාමාති යොජනා. ඉති-සද්දෙන පන –

“කතමාති වත්තාරි? බුද්ධානං හික්ඛෙව බුද්ධවිසයො අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො, යං චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්ස.

කුමාරස්ස භික්ඛවෙ කුමාරවිසයො අවින්තෙයො...පෙ.... කම්මවිපාකො
භික්ඛවෙ අවින්තෙයො...පෙ.... ලොකවින්තා භික්ඛවෙ
අවින්තෙයො...පෙ.... ඉමානි...පෙ.... අස්සා’ති (අ. නි. 4.77) –

චතුරඤ්චුත්තරෙ චුත්තං අවින්තෙයාසුත්තං ආදිං කත්වා සබ්බං
අවින්තෙයාභාවදීපකං පාළිං සඤ්චානිති ඡ තෙයාකාමං අවින් .
අසාධාරණඤ්ඤාදීනි, තානි පන අනුස්සරන්තස්ස
කුසලප්පත්තිහෙතුභාවතො වින්තෙතබ්බානි, ඉමානි පන එවං න භොන්ති
අඵලභාවතො, තස්මා න වින්තෙතබ්බානි. “දුස්සීලා...පෙ... පහෙද”න්ති
ඉමිනා විපත්තිං සරූපතො දස්සෙති“ .කථං?
පිටකවසෙනාධං බන්ධාපරසම්ඤ්ජනෙන පුබ්බජ්ඣිආදිවචනසම්”
තොසෙත්දස් “එවං නානප්පකාරතො”තිආදිමාහ .
හිධවිරහිතඤ්ඤාබන්ධාපරසම්පුබ්බ වචනං ඛ්‍යාකුලංව සොතුනඤ්ඤා .
ඤ්ඤාපකං න භොතිථවිඤ්ඤාත්, පුබ්බාපරඤ්ඤානමෙව ච තථාවිචාරිතවචනං
විසයො— යථාහ .

“පුබ්බාපරඤ්ඤා අත්ථඤ්ඤා, නිරුත්තිපදකොවිදො;
සුග්ගහිතඤ්ඤා භික්ඛානි, අත්ථඤ්ඤො’ පපරික්ඛති”ති. (ථෙරගා.
1031);

තෙසන්ති පිටකානං. එතන්ති බුද්ධවචනං.

සීලක්ඛන්ධවග්ගමහාවග්ගපාටිකවග්ගසඤ්චානෙහි තිහි වග්ගෙහි
සඤ්චානෙ එතෙසන්ති තිවග්ගසඤ්චානි. ගාථාය පන යස්ස නිකායස්ස
සුත්තගණනතො චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තා. වග්ගසඤ්චානවසෙන තයො
වග්ගා අස්ස සඤ්චානස්සානි තිවග්ගො සඤ්චානො. පයමො එස නිකායො
දීඝනිකායොති අනුලොමිකො අපච්චනිකො, අත්ථානුලොමනතො
අත්ථානුලොමනාමිකො වා, අත්ථත්ථනාමොති අත්ථො. තත්ථ “තිවග්ගො
සඤ්චානො”ති එතං “යස්සා”ති අත්තරිකෙපි සමාසොයෙව භොති, න
වාක්‍යන්ති දට්ඨබ්බං “නවං පන භික්ඛුනා වීරලාභෙනා”ති (පාටි. 368)
එත්ථ “නවංවීරලාභෙනා”ති පදං විය. තථා හි අට්ඨකථාවරියො
වණ්ණයන්ති “අලබ්භිති ලභො, ලභො එව ලාභො. කිං අලබ්භි? වීරං.
කීදිසං? නවං, ඉති ‘නවංවීරලාභෙනා’ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපං
අකත්වා ‘නවංවීරලාභෙනා’ති චුත්තං, පටිලද්ධනවවීරරෙනාති අත්ථො.
මජ්ඣිමනිකායෙ පනාති නිපාතො. භික්ඛුනාති යෙන ලද්ධං, තස්ස
නිදස්සන”න්ති (පාටි. අට්ඨ. 368). ඉධාපි සද්දතො, අත්ථතො ච වාක්‍ය
යුත්තියාභාවතො සමාසොයෙව සම්භවති. “තිවග්ගො”ති පදඤ්ඤි
“සඤ්චානො”ති එත්ථ යදි කරණං, එවං සති කරණවචනන්තමෙව සියා. යදි
ච පදද්වයමෙතං තුල්‍යාධිකරණං, තථා ච සති නපුංසකලිඤ්ඤමෙව සියා
“තිලොක”න්තිආදිපදං විය. තථා “තිවග්ගො”ති එතස්ස “සඤ්චානො”ති
පදමන්තරෙන අඤ්ඤත්ථාසම්බන්ධො න සම්භවති, තත්ථ ච තාදිසෙන

වාකොන සම්බජ්ඣනං න යුත්තං, තස්මා සමානෙපි පදන්තරන්තරිකෙ සද්දන්තාවිරොධනාවොයෙව සමාසනාකාරණන්ති සමාසො එව යුත්තො. තයො වග්ගා අස්ස සඤ්චගහස්සාති හි නිවග්ගොසඤ්චගහො අකාරස්ස ඔකාරාදෙසං, ඔකාරාගමං වා කත්වා යථා “සත්තාහපරිතිබ්බුතො, අවිරපක්කන්තො, මාසජාතො”තිආදි, අස්ස සඤ්චගහස්සාති ව සඤ්චගහිතස්ස අස්ස නිකායස්සාති අත්තො. අපරෙ පන “තයො වග්ගා යස්සාති කත්වා ‘සඤ්චගහො’ති පදෙන තුල්‍යාධිකරණමෙව සම්භවති, සඤ්චගහොති ව ගණනා. ටිකාවරියෙහි (සාරත්ථ. ටී. 1.පයමමහාසඤ්චිතිකථාවණ්ණනා) පන ‘තයො වග්ගා අස්ස සඤ්චගහස්සා’ති පදද්වයස්ස තුල්‍යාධිකරණතායෙව දස්සිතා”ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව සඤ්චගහාසඤ්චගහොයානං මිස්සකත්තා, අපාකටත්තා ව.

අත්තානුලොමිකත්තං විභාවෙතුමාහ “කස්මා”තිආදි. ගුණොපවාරෙන, තද්ධිතවසෙන වා දීඝ-සද්දෙන දීඝප්පමාණාති සුත්තානියෙව ගහිතාති, නිකායසද්දො ව රුළුභිවසෙන සමුහනිවාසත්තෙසු වත්තන්ති දස්සෙති “දීඝප්පමාණාන”න්තිආදිනා. සඤ්චකෙතසිද්ධත්තා වචනියවාචකානං පයොගතො තදත්තෙසු තස්ස සඤ්චකෙතසිද්ධතං ඤාපෙත්තො “නාහ”න්තිආදිමාහ. එකනිකායමිපිති එකසමුහමිපි. එවං විත්තන්ති එවං විචිත්තං. යථාසිද්ධන්ති යථා ඉමෙ තිරච්ඡානගතා පාණා. පොණිකා, වික්ඛල්ලිකා ව ඛත්තියා, තෙසං නිවාසො “පොණිකනිකායො වික්ඛල්ලිකනිකායො”ති වුවවති. එත්තාති නිකායසද්දස්ස සමුහනිවාසානං වාචකභාවෙ. සාධකානීති අධිප්පෙතස්සත්තස්ස සාධනතො උදාහරණාති වුවවත්ති. “සමානීතානී”ති පාඨසෙසෙන වෙනස්ස සම්බන්ධො, සක්ඛීති වා යථාවුත්තනයෙන සාධකානි. යඤ්චි නිද්ධාරෙත්වා අධිප්පෙතත්තං සාධෙත්ති, තං “සක්ඛී”ති වදන්ති. තථා හි මනොරථපූරණියං වුත්තං “පඤ්චගරුජාතකං (ජා. 1.1.132) පන සක්ඛීභාවත්තාය ආහරිත්වා කට්ඨකඛ්ඛ”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.5) සාසනතොති සාසනපයොගතො, සාසනෙ වා. ලොකතොති ලොකියපයොගතො, ලොකෙ වා. ඉදං පන පිටකත්තයෙ න විජ්ජති, තස්මා එවං වුත්තන්ති වදන්ති. එත්තං ව පයමමුදාහරණං සාසනතො සාධකවචනං, දුතියං ලොකතොති දට්ඨකඛ්ඛ.

මූලපරියාය වග්ගාදිවසෙන පඤ්චදසවග්ගසඤ්චගහාති. අභිචේන දුතියං දියඬිඬං, තදෙව සතං, එකසතං, පඤ්ඤාස ව සුත්තානීති වුත්තං හොති. යත්තාති යස්මිං නිකායෙ. පඤ්චදසවග්ගපරිග්ගහොති පඤ්චදසහි වග්ගෙහි පරිග්ගහිතො සඤ්චගහිතො.

සංයුජ්ජන්ති එත්තාති සංයුත්තං, කෙසං සංයුත්තං? සුත්තවග්ගානං. යථා හි බ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ පදං, පදසමුදායෙ ව වාකායං, වාකාසමුදායෙ සුත්තං, සුත්තසමුදායෙ වග්ගොති සමඤ්ඤා, එවං වග්ගසමුදායෙ සංයුත්තසමඤ්ඤා. දෙවතාය පුච්ඡිතෙන කථිතසුත්තවග්ගාදිනං සංයුත්තත්තා දෙවතාසංයුත්තාදිභාවො (සං. නි. 1.1), තෙනාහ

“දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙනා”තිආදි. “සුත්තන්තානං සහස්සානි සත්ත සුත්තසතානි වා”ති පාඨෙ සුත්තන්තානං සත්ත සහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි වාති යොජෙතබ්බං. “සත්ත සුත්තසහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි වා”තිපි පාඨො. සංයුත්තසඬගහොති සංයුත්තනිකායස්ස සඬගහො ගණනා.

එකෙකෙහි අඬගෙහි උපරුපරි උත්තරො අධිකො එත්ථාති අඬගුත්තරොති ආහ “එකෙකඅඬගාතිරෙකවසෙනා”තිආදි. තත්ථ හි එකෙකතො පටියාය යාව එකාදස අඬගානි කථිතානි. අඬගන්ති ව ධම්මකොටියාසො.

පුබ්බෙති සුත්තන්තපිටකනිද්දෙසෙ. චුත්තමෙව පකාරන්තරෙන සඬබ්භිත්වා අවිසෙසෙත්වා දස්සෙතුං “යපෙත්වා”තිආදි චුත්තං. “සකලං විනයපිටක”න්තිආදිනා චුත්තමෙව හි ඉමිනා පකාරන්තරෙන සඬබ්භිත්වා දස්සෙති. අපිව යථාචුත්තතො අවසිට්ඨං යං කිඤ්චි භගවතා දින්නනයෙ යත්වා දෙසිතං, භගවතා ව අනුමොදිතං තෙත්තිපෙටකොපදෙසාදිකං, තං සබ්බමපි එත්ථෙව පරියාපන්නන්ති අනවසෙසපරියාදානවසෙන දස්සෙතුං එවං චුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. සිද්ධෙපි හි සති ආරම්භො අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වා හොති, නියමාය වාති. එත්ථ ව යථා “දීඝජ්ජමාණාන”න්තිආදි චුත්තං, එවං “බුද්දකජ්ජමාණාන”න්තිආදිමවත්වා සරුපස්සෙව කථනං විනයාහිධම්මාදිතං දීඝජ්ජමාණානමපි තදන්තොගධනායාති දට්ඨබ්බං, තෙන ව විඤ්ඤායති “න සබ්බත්ථ බුද්දකපරියාපන්නෙසු තස්ස අත්ථත්ථසමඤ්ඤතා, දීඝනිකායාදිසභාවවිපරිතභාවසාමඤ්ඤෙන පන කත්ථවි තබ්බොභාරතා”ති. තදඤ්ඤන්ති තෙහි චතුහි නිකායෙහි අඤ්ඤං, අවසෙසන්ති අත්ථො.

නවජ්ජහෙදන්ති එත්ථ කථං පනෙතං නවජ්ජහෙදං හොති. තථා හි නවහි අඬගෙහි වචන්ථිතෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරරහිතෙහි භවිතබ්බං, තථා ව සති අසුත්තසභාවානෙව ගෙයාඬගාදීනි සිසුං, අථ සුත්තසභාවානෙව ගෙයාඬගාදීනි, එවං සති සුත්තන්ති විසුං සුත්තඬගමෙව න සියා, එවං සන්තෙ අට්ඨඬගං සාසනන්ති ආපජ්ජති. අපිව “සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ., පාරා. අට්ඨ. පයමමහාසඬගීතිකථා) අට්ඨකථායං චුත්තං. සුත්තඤ්ච නාම සගාථකං වා සියා, නිග්ගාථකං වා, තස්මා අඬගද්වයෙනෙව තදුභයං සඬගහිතන්ති තදුභයවිනිමුත්තං සුත්තං උදානාදිවසෙසසඤ්ඤාරහිතං නත්ථි, යං සුත්තඬගං සියා, අථාපි කථඤ්චි විසුං සුත්තඬගං සියා, මඬගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 1; සු. නි. 261) සුත්තඬගසඬගහො න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදීනං විය. ගෙයාඬගසඬගහො වා සියා සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය. තථා උභතොවිභඬගාදීසු සගාථකජ්ජදෙසානන්ති? චුච්චතෙ —

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ;
සනිමිත්තා නිරුල්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො. (දී. නි. වී.
1.පයමමහාසඤ්චිතිකථා);

යථාචුත්තස්ස දොසස්ස, නත්ථි එත්ථාවගාහණං;
තස්මා අසඬකරංයෙව, නවඬගං සත්ථුසාසනං. (සාරත්ථ. වී.
1.පයමමහාසඤ්චිතිකථා);

සබ්බස්සාපි හි බුද්ධවචනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තථා හි “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං, (පාවි. අට්ඨ. 655, 1242) සාවත්ථියා සුත්තවිභඬගෙ, (චූළව. 456) සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානි” තිආදි (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) වචනතො විනයාහිධම්මපරියත්ති විසෙසෙසුපි සුත්තවොහාරො දිස්සති. තෙනෙව ච ආයස්මා මහාකච්චායතො නෙත්තියං ආහ “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨි” ති (නෙත්ති. සඬගභවාරවණ්ණනා) තත්ථ හි සුත්තාදිවසෙන නවඬගස්ස සාසනස්ස පරියෙට්ඨි පරියෙසනා අත්ථවිචාරණා “නවවිධ සුත්තන්තපරියෙට්ඨි” ති චුත්තා. තදෙකදෙසෙසු පන පරෙ ගෙය්‍යාදයො සනිමිත්තා විසෙසවිධයො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙය්‍යස්ස සගාථකත්තං තබ්භාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසීලොකං සගාථකං චුණ්ණියගත්ථං “ගෙය්‍ය” ත්ති වදන්ති, ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි “බ්‍යාකරණ” ත්ති චුච්චති, බ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං. එවං සන්තෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො. සමිකාසවිධිතො හි අනොකාසවිධි බලවා. අපිච “ගාථාවිරහෙ සති” ති විසෙසිතත්තා. යථාධිජ්ජෙතස්ස හි අත්ථස්ස අනධිජ්ජෙතතො බ්‍යවච්ඡෙදකං විසෙසනං. තථා හි ධම්මපදාදීසු කෙවලගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙපි

සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසඤ්ඤත්තෙසු, “චුත්තං හෙත” ත්තිආදිවචන සමබන්ධෙසු, අබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ච සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිචුත්තක අබ්භුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා. එත්ථ හි සතිපි සඤ්ඤාත්තරනිමිත්තයොගෙ අනොකාසසඤ්ඤානං බලවහාවෙනෙව ගාථාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවජ්ජකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, සතිපි පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනභාවෙ, සගාථකත්තෙ ච කෙසුචි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධයො සුත්තඬගතො පරෙ ගෙය්‍යාදයො, යං පනෙත්ථ ගෙය්‍යඬගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තඬගමෙව විසෙසසඤ්ඤාපරිහාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතො. නනු ච එවං සන්තෙපි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යං, නිග්ගාථකං සුත්තං

වෙය්‍යාකරණන්ති තදුහයවිනිමුත්තස්ස සුත්තස්ස අභාවතො විසුං සුත්තඛගමෙව න සියාති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාචිස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තඛභාවනිමිත්තන්ති.

යඤ්ච චුත්තං “ගාථාභාවතො මඛගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 1; සු. නි. 261) සුත්තඛගසඛගහො න සියා”ති, තම්පි න, නිරුළුභත්තා. නිරුළුභො හි මඛගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තානි ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන සඤ්ඤිතානි, අප්ථං ඛො සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගහණං කතං. යඤ්ච පන චුත්තං “සගාථකත්තා ගෙය්‍යඛගසඛගහො වා සියා”ති, තම්පි නත්ථි. කස්මාති වෙ? යස්මා සහතාඤ්ඤෙන, තස්මා. සහභාවො හි නාම අත්තතො අඤ්ඤෙන හොති. සහ ගාථාහිති ව සගාථකං, න ව මඛගලසුත්තාදීසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහි”ති චුච්චෙය්‍ය, නනු ව ගාථාසමුදායො තදෙකදෙසාහි ගාථාහි අඤ්ඤො හොති, යස්ස වසෙන “සහ ගාථාහි”ති සක්කා වත්තුන්ති? තං න. න හි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි අත්ථි, යො තදෙකදෙසෙහි සහ භවෙය්‍ය. කත්ථචි පන “දීඝසුත්තඛිකිතස්සා”තිආදීසු සමුදායෙකදෙසානං විභාගවචනං වොහාරමත්තං පති පරියායවචනමෙව, අයඤ්ච නිජපරියායෙන පහෙදවිභාගදස්සනකථාති. යම්පි චුත්තං “උභතොවිභඛිගාදීසු සගාථකජ්ජෙසානං ගෙය්‍යඛගසඛගහො සියා”ති, තම්පි න, අඤ්ඤතො. අඤ්ඤායෙව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. තාදිසායෙව හි කාරණානුරූපෙන තත්ථ දෙසිතා, අතො න තාහි උභතොවිභඛිගාදීනං ගෙය්‍යඛගභාවොති. එවං සුත්තාදිනවඛිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඛිකරාභාවො වෙදිතඛිබොති.

ඉදානි එතානි නවඛිගානි විභජිත්වා දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. නිද්දෙසො නාම සුත්තනිපාතෙ –

“කාමං කාමයමානස්ස, තස්ස වෙ තං සමිජ්ඣති;
අද්ධා පිතිමතො හොති, ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති”තිආදිනා. (සු. නි. 772); –

ආගතස්ස අට්ඨකවග්ගස්ස;

“කෙනස්සු නිවුතො ලොකො, (ඉච්චායස්මා අජිතො);
කෙනස්සු න පකාසති;
කිස්සාහිලෙපනං බුසි,
කිංසු තස්ස මහබ්බය”න්තිආදිනා. (සු. නි. 1038); –

ආගතස්ස පාරායනවග්ගස්ස;

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අවිහෙයං අඤ්ඤාතරම්පි තෙසං;
න පුත්තම්ච්ඡෙය්‍ය කුතො සභායං,
එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො” තිආදිනා. (සු. නි. 35); –

ආගතස්ස ඛග්ගවිසාණසුත්තස්ස ව අත්ථවිභාගවසෙන සත්ථුකප්පෙන ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරෙන කතො නිද්දෙසො, යො “මහානිද්දෙසො, වුළුනිද්දෙසො” ති වුවිච්ඡි. එවම්ඨ නිද්දෙසස්ස සුත්තඛිගසඛිගහො හදන්තබුද්ධධොසාවරියෙන දස්සිතො, තථා අඤ්ඤත්ථාපි විනයට්ඨකථාදීසු, ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙනාපි නෙත්තිප්පකරණට්ඨකථායං. අපරෙ පන නිද්දෙසස්ස ගාථාවෙය්‍යාකරණඛිගෙසු ද්වීසු සඛිගහං වදන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං නිද්දෙසට්ඨකථායං උපසෙනත්ථෙරෙන –

“සො පනෙස විනයපිටකං...පෙ.... අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තිපිටකපරියාපන්නො, දීඝනිකායො...පෙ.... බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකමහානිකායපරියාපන්නො, සුත්තං...පෙ.... වෙදල්ලන්ති නවසු සත්ථුසාසනඛිගෙසු යථාසම්භවං ගාථඛිගවෙය්‍යාකරණඛිගද්වයසඛිගහිතො” ති (මහානි. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා).

එත්ථ තාව කත්ථවි පුච්ඡාවස්සප්පනසබ්භාවතො නිද්දෙසෙකදෙසස්ස වෙය්‍යාකරණඛිගසඛිගහො යුජ්ජතු, අගාථාභාවතො ගාථඛිගසඛිගහො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති වීමංසිතබ්බමෙතං. ධම්මාපදාදීනං විය හි කෙවලං ගාථාඛන්ධභාවො ගාථඛිගස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. ධම්මපදාදීසු හි කෙවලං ගාථාඛන්ධෙසු ගාථාසමඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, නිද්දෙසෙ ව න කොචි කෙවලො ගාථාඛන්දප්පදෙසො උපලබ්භති. සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතානංයෙව හි අට්ඨකවග්ගාදිසඛිගහිතානං ගාථානං නිද්දෙසමත්තං ධම්මසෙනාපතිනා කතං. අත්ථවිභජනත්ථං ආනිතාපි හි තා අට්ඨකවග්ගාදිසඛිගහිතා නිද්දිසිතබ්බා මූලගාථායො සුත්තනිපාතපරියාපන්නන්තා අඤ්ඤායෙවාති න නිද්දෙසසඛිඛ්‍යං ගච්ඡන්ති උභතොච්ඡිගාදීසු ආගතාපි තං වොහාරමලභමානා ජාතකාදිපරියාපන්නා ගාථායො විය, තස්මා කාරණන්තරමෙත්ථ ගවෙසිතබ්බං, යුත්තතරං වා ගහෙතබ්බං.

නාලකසුත්තං නාම ධම්මවක්කප්පවත්තිත දිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ නාලකත්ථෙරස්ස .සු) තිආදිනාන්” සඤ්ඤිතෙ උපඤ්ඤොනෙය්‍යං “ නි .706) හගවතා භාසිතං මොනෙය්‍ය පටිපදාපරිදීපකං සුත්තං. තුවට්ඨකසුත්තං නාම මහාසමයසුත්තන්තදෙසනාය සන්තිපතිතෙසු දෙවෙසු “කා නු ඛො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්තිවානං දෙවතානංතානං එකච්ඡන්තිපත්ති උජ්” තමත්ථං පකාසෙතුං නිමිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා මූලං “ පපඤ්චසඛිඛ්‍යා .නි .සු) තිආදිනා” 922) හගවතා භාසිතං සුත්තංඑවම්ඨ .

තනිපාතෙසුත් ආගතානං මඛගලසුත්තාදීනං සුත්තඛගසංඛගහො දස්සිතො,
තත්ථෙව ආගතානං අසුත්තනාමිකානං සුද්ධිකගාථානං ගාථඛගසංඛගහඤ්ච
දස්සයිස්සති, එවං සති සුත්තනිපාතට්ඨකථාරම්භෙ —

“ගාථාසතසමාකිණිණො, ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණඛිකිතො;

කස්මා සුත්තනිපාතොති, සංඛමෙස ගතොති චෙ”ති. (සු. නි. අට්ඨ.

1.ගන්ථාරම්භකථා); —

සකලස්සාපි සුත්තනිපාතස්ස ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණඛිගසංඛගහො කස්මා
වොදිතොති? නායං විරොධො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ වොදකෙන සගාථකත්තං,
කත්ථවි පුච්ඡාචිස්සජ්ජනත්තඤ්ච ගහෙත්වා වොදනාමත්තං කතං, අඤ්ඤාථා
සුත්තනිපාතෙ නිග්ගාථකස්ස සුත්තස්සෙව අභාවතො
වෙය්‍යාකරණඛිගසංඛගහො න වොදෙතඛිබ්බො සියා, තස්මා වොදකස්ස
චචනමෙතං අප්පමාණන්ති ඉධ, අඤ්ඤාසු ච විනයට්ඨකථාදීසු
චුත්තනයෙනෙව තස්ස සුත්තඛගගාථඛගසංඛගහො දස්සිතොති. සුත්තන්ති
චුණ්ණියසුත්තං. විසෙසෙනාති රාසිභාවෙන යීතං සන්ධායාහ. සගාථාවග්ගො
ගෙය්‍යන්ති සම්ඛන්ධො.

“අට්ඨති අඛිගෙහි අසංඛගහිතං නාම පටිසම්භිදාදී”ති තීසුපි කිර
ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. අපරෙ පන පටිසම්භිදාමග්ගස්ස
ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණඛිගද්වයසංඛගහං වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙතං තද්වට්ඨකථායං
“නවසු සත්ථුසාසනඛිගෙසු යථාසම්භවං
ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණඛිගද්වයසංඛගහිත”න්ති (පටි. ම. අට්ඨ.
1.ගන්ථාරම්භකථා), එත්ථාපි ගෙය්‍යඛිගසංඛගහිතභාවො චුත්තනයෙන
විමංසිතඛිබ්බො. නො සුත්තනාමිකාති අසුත්තනාමිකා සංඛිගිතිකාලෙ
සුත්තසමඤ්ඤාය අපඤ්ඤාතා. “සුද්ධිකගාථා නාම වත්ථුගාථා”ති තීසුපි
කිර ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං, වත්ථුගාථාති ච පාරායනවග්ගස්ස
නිදානමාරොපෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සංඛිගිතිකාලෙ
චුත්තා ඡප්පඤ්ඤාස ගාථායො, නාලකසුත්තස්ස නිදානමාරොපෙන්තෙන
තෙනෙව තදා චුත්තා විසතිමත්තා ගාථායො ච චුච්චන්ති.
සුත්තනිපාතට්ඨකථායං (සු. නි. අට්ඨ. 2.685) පන “පරිනිබ්බුතෙ භගවති
සංඛිගිතිං කරොන්තෙනායස්මතා මහාකස්සපෙන තමෙව මොනෙය්‍යපටිපදං
පුට්ඨො ආයස්මා ආනන්දො යෙන, යදා ච සමාදපිතො නාලකත්ථෙරො
භගවත්තං පුච්ඡි, තං සංඛිබ්බං පාකටං කත්වා දස්සෙතුකාමො
‘ආනන්දජාතෙ’තිආදිකා (සු. නි. 684) විසති වත්ථුගාථායො වත්ථා
විස්සජ්ජෙසි, තං සංඛිබ්බමපි ‘නාලකසුත්ත’න්ති චුච්චති”ති ආගතත්තා
නාලකසුත්තස්ස වත්ථුගාථායො නාලකසුත්තග්ගහණෙනෙව ගහිතාති
පාරායනවග්ගස්ස වත්ථුගාථායො ඉධ සුද්ධිකගාථාති ගහෙතඛිබ්බං. තත්ථෙව
ච පාරායනවග්ගෙ අජිතමාණවකාදීනං සොළසන්තං බ්‍රාහ්මණානං
පුච්ඡාගාථා, භගවතො විස්සජ්ජනගාථා ච පාළියං සුත්තනාමෙන අවත්වා
‘අජිතමාණවකපුච්ඡා, තිස්සමෙත්තෙය්‍යමාණවකපුච්ඡා’තිආදිනා (සු. නි.

1038) ආගතත්තා, චුණ්ණියගන්ථෙ හි අසම්මිස්සත්තා ව “නො සුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා නාමා”ති වත්තුං වට්ටති.

“සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපට්ඨසංයුත්තා”ති එතෙන උදානට්ඨයෙන උදානන්ති අන්වත්ථසඤ්ඤානං දස්සෙති (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) කිමිදං උදානං නාම? පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතබ්බවත්ථු මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙසකො”ති වුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “මහොසො”ති වුච්චති, එවමෙව යං පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතං විතක්කවිජ්ජාරං අන්තොභදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසංශ්ඨහිත්වා බහි වවිද්ධාරෙන නික්ඛන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති වුච්චති (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) “උද මොදෙ කීළායඤ්චා”ති හි අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති, ඉදඤ්ච යෙභුයොන චුත්තං ධම්මසංවෙගවසෙන උදිතස්සාපි “සවෙ භායථ දුක්ඛස්සා”තිආදිඋදානස්ස (උදා. 44) උදානපාළියං ආගතත්තා, තථා “ගාථාපට්ඨසංයුත්තා”ති ඉදමපි යෙභුයොනෙව “අත්ථි හික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවී, න ආපො”තිආදිකස්ස (උදා. 71) චුණ්ණියවාක්‍යවසෙන උදිතස්සාපි තත්ථ ආගතත්තා. නනු ච උදානං නාම පිතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතො, ධම්මසංවෙගසමුට්ඨාපිතො චා ධම්මපටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො ගාථාබන්ධවසෙන, චුණ්ණියවාක්‍යවසෙන ච පවත්තො උදාහාරො, තථා වෙව සබ්බත්ථ ආගතං, ඉධ කස්මා “හික්ඛවෙ”ති ආමන්තනං චුත්තන්ති? තෙසං හික්ඛුනං සඤ්ඤාපනත්ථං එව, න පටිග්ගාහකකරණත්ථං. නිබ්බානපට්ඨසංයුත්තඤ්ඤි භගවා ධම්මං දෙසෙත්වා නිබ්බානගුණානුස්සරණෙන උප්පන්නපිතිසොමනස්සෙන උදානං උදානෙන්තො “අයං නිබ්බානධම්මො කථමපච්චයො උපලබ්භතී”ති තෙසං හික්ඛුනං වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය තෙසං තමත්ථං ඤාපෙතුකාමෙන “තදායතන”න්ති චුත්තං, න පන එකන්තතො තෙ පටිග්ගාහකෙ කත්වාති වෙදිතබ්බන්ති.

තයිදං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධභාසිතං පච්චෙකබුද්ධභාසිතං සාවකභාසිතන්ති තිබ්බිධං භොති. තත්ථ පච්චෙකබුද්ධභාසිතං –

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අවිහෙය්‍යං අඤ්ඤාතරම්පි තෙස”න්ති. ආදිනා (සු. නි. 35) –

බග්ගවිසාණසුත්තෙ ආගතං. සාවකභාසිතම්පි –

“සබ්බො රාගො පභීනො මෙ,
සබ්බො දොසො සමුහතො;
සබ්බො මෙ විහතො මොහො,

සීතිභූතොස්මි නිබ්බූතො”ති. ආදිනා (ථෙරගා. 79) –

ථෙරගාථාසූ,

“කායෙන සංවුතා ආසිං, වාචාය උද වෙනසා;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, සීතිභූතාමහි නිබ්බූතා”ති. (ථෙරිගා. 15); –

ථෙරිගාථාසූ ව ආගතං. අඤ්ඤානිපි සක්කාදීහි දෙවෙහි භාසිතානි “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්තිආදීනි (උදා. 27). සොණදණ්ඩබ්‍රාහ්මණාදීහි මනුස්සෙහි ව භාසිතානි “නමො තස්ස භගවතො”තිආදීනි (දී. නි. 2.371; ම. නි. 1.290; 2.290, 357; සං. නි. 1187; 2.38; අ. නි. 5.194) තිස්සො සඤ්චිතියො ආරුළුභානි උදානානි සන්ති එව, තානි සබ්බානිපි ඉධ න අධිප්පෙතානි. යං පන සම්මාසම්බුද්ධෙන සාමං ආභවිච්ඡාසිතං ජීනවච්ඡානං, තදෙව ධම්මසඤ්චාගතකෙහි “උදාන”න්ති සඤ්චිතං, තදෙව ව සන්ධාය භගවතා පරියත්තිධම්මං නවධා විභජිත්වා උද්දිසන්තෙන “උදාන”න්ති වුත්තං. යා පන “අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිකා (ධ. ප. 153) ගාථා භගවතා බොධිමූලෙ උදානවසෙන පවත්තිතා, අනෙකසතසහස්සානං සම්මාසම්බුද්ධානං උදානභූතා ව, තා අපරභාගෙ ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස භගවතා දෙසිතත්තා ධම්මසඤ්චාගතකෙහි උදානපාළියං සඤ්චාගතං අනාරොපෙත්වා ධම්මපදෙ සඤ්චාගතා, යඤ්ච “අඤ්ඤාසි වත හො කොණ්ඩඤ්ඤො අඤ්ඤාසි වත හො කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 17; පටි. ම. 2.30) උදානවචනං දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවමනුස්සානං පච්චෙදනසමත්ථනිග්ගොසවිජ්ජාරං භගවතා භාසිතං, තදපි පයමබොධියං සබ්බෙසං එව භික්ඛූනං සම්මාපටිපත්තිපච්චවෙක්ඛණ්‍යොගොකං “ආරාධයිංසු වත මං භික්ඛූ එකං සමය”න්තිආදිවචනං (ම. නි. 1.225) විය ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තදෙසනාපරියොසානෙ අත්තනාපි අධිගතධම්මෙකදෙසස්ස යථාදෙසිතස්ස අරියමග්ගස්ස සබ්බපයමං සාවකෙසු ථෙරෙන අධිගතත්තා අත්තනො පරිස්සමස්ස සඵලභාවපච්චවෙක්ඛණ්‍යොගොකං පිතිසොමනස්සජනිතං උදාහාරමත්තං, න පන “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”තිආදිවචනං විය (මහාව. 1; උදා. 1) පවත්තියා, නිවත්තියා වා පකාසනන්ති ධම්මසඤ්චාගතකෙහි උදානපාළියං න සඤ්චිතන්ති දට්ඨබ්බං. උදානපාළියං පන අට්ඨසු වග්ගෙසු දස දස කත්වා අසීතියෙව සුත්තන්තා සඤ්චිතා. තථා හි තදට්ඨකථායං වුත්තං –

“අසීතියෙව සුත්තන්තා, වග්ගා අට්ඨ සමාසතො”ති. (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා).

ඉධ පන “ද්වෙඅසීති සුත්තන්තා”ති වුත්තං, තං උදානපාළියා න සමෙති, තස්මා “අසීති සුත්තන්තා”ති පාඨෙන භවිතබ්බං. අපිච්ච න කෙවලං ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤාසුපි (වි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඤ්චිතිකථා)

විනයාහිධම්මට්ඨකථාසූ (ධ. සං. නිදානකථා) තථායෙව චුත්තත්තා “අප්පකං පන උනමධිකං වා ගණනුපගං න හොති”ති පරියායෙන අනෙකංසෙන චුත්තං සියා. යථා වා තථා වා අනුමානෙන ගණනමෙව හි තත්ථ තත්ථ උනාධිකසඤ්චායා, ඉතරථා තායෙව න සියුන්තිපි වදන්ති, පච්ඡා පමාදලෙඛවචනං වා එතං.

චුත්තඤ්ඤානං භගවතාතිආදිනයප්පවත්තාති එත්ථ ආදිසද්දෙන “චුත්තඤ්ඤානං භගවතා, චුත්තමරහතාති මෙ සුතං. එකධම්මං හික්ඛවෙ, පජ්ඣථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතාය. කතමං එකධම්මං? ලොභං හික්ඛවෙ, එකධම්මං පජ්ඣථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතායා”ති (ඉතිචු. 1) එවමාදිනා එකදුකතිකචතුක්කනිපාතවසෙන චුත්තං ද්වාදසුත්තරසතසුත්තසමූහං සඤ්චිගණ්හාති. තථා හි ඉතිචුත්තකපාළියමෙව උදානගාථාහි ද්වාදසුත්තරසතසුත්තාති ගණෙත්වා සඤ්චිතාති, තදට්ඨකථායමපි (ඉතිචු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) තථායෙව චුත්තං. තස්මා “ද්වාදසුත්තරසතසුත්තත්තා” ඉව්වෙව පාඨෙන භවිතබ්බං, යථාචුත්තනයෙන වා අනෙකංසතො චුත්තන්තිපි වත්තුං සක්කා, තථාපි ඊදිසෙ යානෙ පමාණං දස්සෙන්නෙන යාථාවතොව නියමෙත්වා දස්සෙතබ්බන්ති “දසුත්තරසතසුත්තත්තා”ති ඉදං පච්ඡා පමාදලෙඛමෙවාති ගහෙතබ්බන්ති වදන්ති. ඉති එවං භගවතා චුත්තං ඉතිචුත්තං. ඉතිචුත්තන්ති සඤ්චිතං ඉතිචුත්තකං. රුළුහිනාමං වා එතං යථා “යෙවාපනකං, නතුම්භාකවග්ගො”ති, චුත්තඤ්ඤානං භගවතා, චුත්තමරහතාති මෙ සුතන්ති නිදානවචනෙන සඤ්චිතං යථාචුත්තසුත්තසමූහං.

ජාතං භූතං පුරාචුත්ථං භගවතො පුබ්බවර්තං කායති කථෙති පකාසෙති එතෙනාති ජාතකං, තං පන ඉමානීති දස්සෙතුං “අපණ්ණකජාතකාදීනි”තිආදිමාහ. තත්ථ “පඤ්ඤාසාධිකාති පඤ්චජාතකසතාති”ති ඉදං අප්පකං පන උනමධිකං වා ගණනුපගං න හොතීති කත්වා අනෙකංසෙන, වොහාරසුඛතාමත්තෙන ව චුත්තං. එකංසතො හි සත්තවත්තාලිසාධිකාතියෙව යථාචුත්තගණනතො තීහි උනත්තා. තථා හි එකනිපාතෙ පඤ්ඤාසසතං, දුකනිපාතෙ සතං, තිකනිපාතෙ පඤ්ඤාස, තථා චතුක්කනිපාතෙ, පඤ්චකනිපාතෙ පඤ්චවීස, ඡක්කනිපාතෙ වීස, සත්තනිපාතෙ එකවීස, අට්ඨනිපාතෙ දස, නවනිපාතෙ ද්වාදස, දසනිපාතෙ සොළස, එකාදසනිපාතෙ නව, ද්වාදසනිපාතෙ දස, තථා තෙරසනිපාතෙ, පකිණ්ණකනිපාතෙ තෙරස, වීසතිනිපාතෙ චුද්දස, තිංසනිපාතෙ දස, වත්තාලිසනිපාතෙ පඤ්ච, පණ්ණාසනිපාතෙ තීණි, සට්ඨිනිපාතෙ ද්වෙ, තථා සත්තතිනිපාතෙ, අසීතිනිපාතෙ පඤ්ච, මහානිපාතෙ දසාති සත්තවත්තාලිසාධිකාතොව පඤ්ච ජාතකසතාති සඤ්චිතාතීති.

අබ්භූතො ධම්මො සභාවො චුත්තො යත්ථාති අබ්භූතධම්මං, තං පනිදන්ති ආහ “වත්තාරොමෙ”තිආදි. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ –

“චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අබ්භතා ධම්මා ආනන්දෙ. කතමෙ චත්තාරො? සවෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඨිකමති, දස්සනෙනපි සා අත්තමනා හොති. තත්‍ර වෙ ආනන්දො, ධම්මං භාසති, භාසිතෙනපි සා අත්තමනා හොති, අතිත්තාව භික්ඛවෙ භික්ඛුපරිසා හොති, අථ ආනන්දො තුණ්හි භවති. සවෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිපරිසා...පෙ.... උපාසකපරිසා...පෙ.... උපාසිකා – පරිසා...පෙ.... තුණ්හි භවති. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ...පෙ.... ආනන්දෙ”ති (අ. නි. 4.129) –

එවමාදිනයජ්ජවත්තං තත්ථ තත්ථ භාසිතං සබ්බමිපි අච්ඡරියබ්භතධම්මපටිසංයුත්තං සුත්තන්තං සඨගණ්හාති.

චූළවෙදල්ලාදීසු .නි .ම)1.460) විසාබෙන නාම උපාසකෙන පුට්ඨාය ධම්මදින්නාය නාම භික්ඛුනියා භාසිතං සුත්තං චූළවෙදල්ලං නාම . මතාඡිතෙන ආයස්ථෙරෙන පුට්ඨිකත්මහාකොටි සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං මහාවෙදල්ලං (ම .නි .1.449) නාම. සම්මාදිට්ඨිසුත්තමිපි (ම .නි .1.89) භික්ඛුහි පුට්ඨෙත තෙනෙව භාසිතං, එතානි මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්තානි. සක්කපඤ්ඡං (දී .නි .2.344) පන සක්කෙන පුට්ඨො භගවා අභාසි, තං දීඝනිකායපරියාපන්තං. මහාපුණ්ණමසුත්තං (ම .නි.3.85) පන තද්වුපොසථෙ පන්තරසෙ පුණ්ණමාය රත්තියා අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා පුට්ඨෙත භගවතා භාසිතං, තං මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්තං. එවමාදයො සබ්බෙපි තත්ථ තත්ථාගතා වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුට්ඨිකසුත්තන්තා තින්”ලවෙදල්ල” වෙදිතබ්බං. වෙදන්ති ඤාණං. තුට්ඨින්ති යථාභාසිතධම්මදෙසනං විදිත්වා සාධු අයො” සාධාවුසොති”ආදිනා අබ්භත්‍රමොදනවසජ්ජවත්තං පිතිසොමනස්සං. ලද්ධා ලද්ධාති ලභිත්වා ලභිත්වා, පුනස්පුනං ලභිත්වාති වුත්තං හොති, එතෙන වෙදසද්දො ඤාණෙ, සොමනස්සෙ ව එකසෙසනයෙන, සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන වා පවත්තති, වෙදමිහි නිස්සිතං තස්ස ලභාපනවසෙනාති වෙදල්ලන්ති ව දස්සෙති.

එවං අඨගවසෙන සකලමිපි බුද්ධවචනං විභජිත්වා ඉදානි ධම්මක්ඛන්ධවසෙන විභජිතුකාමො “කථ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ධම්මරාසිවසෙන. “ද්වාසිති”ති අයං ගාථා වුත්තත්ථාව. එවං පරිදීපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ගොපකමොග්ගල්ලානෙන නාම බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨෙත ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තෙ (ම. නි. 3.79) අත්තනො ගුණජ්ජකාසනත්ථං වා ථෙරගාථායං (ථෙරගා. 1017 ආදයො) ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සමන්තනො දීපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙන ඉමිනා එවං තෙන අපරිදීපිතාපි ධම්මක්ඛන්ධා සන්තීති පකාසෙති, තස්මා කථාවත්ථුජ්ජකරණ මාධුරියසුත්තාදීනං (ම. නි. 2.317) විමානවත්ථාදීසු කෙසඤ්චි ගාථානඤ්ච වසෙන චතුරාසිතිසහස්සතොපි ධම්මක්ඛන්ධානං අධිකතා වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ච සුභසුත්තං (දී .නි .1.444), ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තඤ්ච පරිනිබ්බුතෙ භගවති ආනන්දත්ථෙරෙන භාසිතත්තා චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු අන්තොගධං භොති, න භොතීති? පටිසම්භිදාගණ්ඨීපදෙ තාව ඉදං වුත්තං සයං“ වුත්තධම්මක්ඛන්ධානම්පි භික්ඛුතො ගහිතෙයෙව සඬ්ගහෙත්වා එවමාහාති දට්ඨබ්බතින්”, භගවතා පන දින්නනායෙ යත්වා භාසිතත්තා පි චෙතංතම්සයං වුත්තං “සුත්තද්වයං භගවතො ගහිතෙයෙව සඬ්ගහෙත්වා වුත්තතතරංතුං යුත්පි චත්ති එවම්න්” විය දිස්සතිතිමං දෙසෙත්වා සාවකා ධම්මනනායෙ යත්භගවතා හි දින්නං තෙනෙව සාවකභාසිතම්පි කථාවත්ථාදිකං බුද්ධභාසිතං නාම ජාතං, තතොයෙව ච අත්තනා භාසිතම්පි සුභසුත්තාදිකං සඬ්ඨිතිමාරොපෙන්නෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන “එවං මෙ සුත.තංති වුත්තන්” එකානුසන්ධිකං සුත්තං සතිපට්ඨානාදි. සතිපට්ඨානසුත්තඤ්ච එකායනො “ඛට්ඨෙඅයං භික්ඛ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා .නි .දී) තිආදිනා” 2.373; ම .නි . 1.106; සං .නි .3.367-384) චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ ආරභිත්වා තෙසංයෙව විභාගදස්සනවසෙන පවත්තත්තා තින්”ධිකඑකානුසන්” වුවචති. අනෙකානුසන්ධිකං පරිනිබ්බානසුත්තාදි .නි .දී) 2.131 ආදයො (මදෙසනානං වසෙන හි නානායානෙසු නානාධම්මඤ්ඤානසුත්තපරිනිබ්බා තාතත්පවත් “අනෙකානුසන්ධික.චතිති වුවන්”

“කති ඡින්නදෙ කති ජහෙ, කති වුත්තරි භාවයෙ;

කති සඬ්ගාතිගො භික්ඛු, ‘ඛසතිණ්ණො’ති වුවචති”ති. (සං. නි. 1.5);

—

එවමාදිනා පඤ්ඤාපුච්ඡනං ගාථාඛන්ධෙසු එකො ධම්මක්ඛන්ධො.

“පඤ්ච ඡින්නදෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච වුත්තරි භාවයෙ;

පඤ්ච සඬ්ගාතිගො භික්ඛු, ‘ඛසතිණ්ණො’ති වුවචති”ති. (සං. නි.

1.5); —

එවමාදිනා ච විස්සජ්ජනං එකො ධම්මක්ඛන්ධො.

තිකදුකභාජනං ධම්මසඬ්ගණියං නික්ඛෙපකණ්ඩඅට්ඨකථාකණ්ඩවසෙන ගහෙතබ්බං. තස්මා යං කුසලත්තිකමාතිකාපදස්ස (ධ. ස. 1) විභජනවසෙන නික්ඛෙපකණ්ඩෙ වුත්තං —

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? තිණි කුසලමූලාති...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා කුසලා. කතමෙ ධම්මා අකුසලා? තිණි අකුසලමූලාති...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”? කුසලාකුසලානං ධම්මානං විපාකා...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති (ධ. ස. 187),

අයමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. එස නයො සෙසත්තිකදුකපදවිහජනෙසුපි.
යදපි අට්ඨකථාකණ්ඩෙ චුත්තං -

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? චතුසු භූමීසු කුසලං. ඉමෙ ධම්මා කුසලා.
කතමෙ ධම්මා අකුසලා? ද්වාදස අකුසලචිත්තුප්පාදා. ඉමෙ ධම්මා අකුසලා.
කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා? චතුසු භූමීසු විපාකො තීසු භූමීසු කිරියාබ්‍යාකතං
රූපඤ්ච නිබ්බානඤ්ච. ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති (ධ. ස. 1386),

අයං කුසලත්තිකමාතිකාපදස්ස විහජනවසෙන පවත්තො එකො
ධම්මක්ඛන්ධො. එස නයො සෙසෙසුපි. විත්තවාරභාජනං පන
විත්තුප්පාදකණ්ඩ වසෙන (ධ. ස. 1) ගහෙනබ්බං. යඤ්චි තත්ථ චුත්තං
කුසලචිත්තවිහජනත්ථං -

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං
උප්පන්නං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං
වා...පෙ.... තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති”ති
(ධ. ස. 1),

අයමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. එවං සෙසවිත්තවාරවිහජනෙසු. එකො
ධම්මක්ඛන්ධොති (එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො ඡළ අට්ඨ.) ච එකෙකො
ධම්මක්ඛන්ධොති අත්ථො. “එකමෙකං තිකදුකභාජනං, එකමෙකං
විත්තවාරභාජන”න්ති ච වචනතො හි “එකෙකො”ති අචුත්තෙපි
අයමත්ථො සාමත්ථියතො විඤ්ඤායමානොව හොති.

වත්ථු නාම සුදින්නකණ්ඩාදි. මාතිකා නාම “යො පන හික්ඛු හික්ඛුනං
සික්ඛාසාජීවසමාපන්නො”තිආදිනා (පාරා. 44) තස්මිං තස්මිං අප්ඤ්ඤාපරෙ
පඤ්ඤත්තං උද්දෙස සික්ඛාපදං. පදභාජනියන්ති තස්ස තස්ස සික්ඛාපදස්ස
“යො පනාති යො යාදිසො”තිආදි (පාරා. 45) නයප්පවත්තං පදවිහජනං.
අන්තරාපත්තීති “පටිලාතං උක්ඛිපති, ආපත්ති දුක්කටස්සා”ති (පාවි. 355)
එවමාදිනා සික්ඛාපදන්තරෙසු පඤ්ඤත්තා ආපත්ති. ආපත්තීති
තංතංසික්ඛාපදානුරූපං චුත්තො තිකච්ඡෙදමුත්තො ආපත්තිවාරො.
අනාපත්තීති “අනාපත්ති අජානන්තස්ස අසාදියන්තස්ස බිත්තචිත්තස්ස
වෙදනාට්ඨස්ස ආදිකම්මිකස්සා”තිආදි (පාරා. 66) නයප්පවත්තො
අනාපත්තිවාරො. තිකච්ඡෙදොති “දසාභාතික්කන්තෙ අතික්කන්තසඤ්ඤී
නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, දසාභාතික්කන්තෙ වෙමතිකො...පෙ....
දසාභාතික්කන්තෙ අනාතික්කන්තසඤ්ඤී නිස්සග්ගියං පාවිත්තිය”න්ති
(පාරා. 468) එවමාදිනයප්පවත්තො තිකපාවිත්තිය-තික-දුක්කටාදිහෙදො
තිකපරිච්ඡෙදො. තත්ථාති තෙසු වත්ථුමාතිකාදීසු.

එවං අනෙකනායසමලඬිකතං සංඛිතීප්පකාරං දස්සෙත්වා “අයං
ධම්මො, අයං විනායො...පෙ.... ඉමානි චතුරාසීති

ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි’ති බුද්ධවචනං. ධම්මවිනයාදිහෙදෙන වචන්ථපෙත්වා සඤ්චායන්තෙන මහාකස්සපස්පමුඛෙන වසීගණෙන අනෙකච්ඡරියපාතුභාවපටිමණ්ඩිකාය සඤ්චිතිකා ඉමස්ස දීඝාගමස්ස ධම්මභාවො, මජ්ඣිමබුද්ධවචනාදිභාවො ච වචන්ථාපිතොති දස්සෙත්තො “ඵවමෙත”න්තිආදිමාහ. සාධාරණවචනෙන දස්සිතෙපි හි “යදත්ථං සංවණ්ණෙනුං ඉදමාරහති, සොයෙව පධානවසෙන දස්සිතො”ති ආවරියෙහි අයං සම්බන්ධො වුත්තො. අපරො නයො – හෙට්ඨා වුත්තෙසු එකවිධාදිහෙදහින්තෙසු පකාරෙසු ධම්මවිනයාදිභාවො සඤ්චිතිකාරකෙ හෙව සඤ්චිතිකාලෙ වචන්ථාපිතො, න පච්ඡා කස්පනමත්තසිද්ධොති දස්සෙත්තො “ඵවමෙත”න්තිආදිමාහානිපි වත්තබ්බො. න කෙවලං යථාචුත්තස්පකාරමෙව වචන්ථාපෙත්වා සඤ්චිතං, අථ ඛො අඤ්ඤම්පිති දස්සෙති “න කෙවලඤ්චා”තිආදිනා. උදානසඤ්චගහො නාම පයමපාරාජිකාදීසු ආගතානං විනීතවත්ථුආදීනං සඤ්චෙපතො සඤ්චගදස්සනවසෙන ධම්මසඤ්චාගකෙහි යපිතා –

“මක්කට්ඨි වජ්ජපුත්තා ච, ගිහී නග්ගො ච තිත්ථියා;
දාරිකුප්පලවණ්ණා ච, ඛාඤ්ජනෙහි පරෙ දුච්චෙ”ති. ආදිකා (පාරා. 66); –

ගාථායො. වුච්චමානස්ස හි වුත්තස්ස චා අත්ථස්ස විජ්ජකිණ්ණභාවෙන පවත්තිතුං අදත්ථා උද්ධං දානං රක්ඛණං උදානං, සඤ්චගවචනන්ති අත්ථො. සීලක්ඛන්ධවග්ගමූලපරියායවග්ගාදිවසෙන වග්ගසඤ්චගහො. වග්ගොති හි ධම්මසඤ්චාගකෙහෙව කතා සුත්තසමුදායස්ස සමඤ්ඤා. උත්තරිමනුස්සපෙය්‍යාලනීලපෙය්‍යාලාදිවසෙන පෙය්‍යාලසඤ්චගහො. පාතුං රක්ඛිතුං, විත්ථාරිතුං චා අලන්ති හි පෙය්‍යාලං, සඤ්චිපිත්ථා දස්සනවචනං. අභිගුත්තරනිකායාදීසු නිපාතසඤ්චගහො, ගාථාදිවසෙන නිපාතනං. සමුදායකරණඤ්චි නිපාතො. දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙන (සං. නි. 1.1) සංයුත්තසඤ්චගහො. වග්ගසමුදායෙ එව ධම්මසඤ්චාගකෙහි කතා සංයුත්තසමඤ්ඤා. මූලපණ්ණාසකාදිවසෙන පණ්ණාසසඤ්චගහො, පඤ්ඤාස පඤ්ඤාස සුත්තානි ගණෙත්වා සඤ්චගහොති වුත්තං හොති. ආදිසද්දෙන තස්සං තස්සං පාළියං දිස්සමානං සඤ්චිතිකාරකවචනං සඤ්චගණාති. උදානසඤ්චගහ...පෙ.... පණ්ණාසසඤ්චගහාදිහි අනෙකවිධං තථා. සත්තහි මාසෙහිති කිරියාපවග්ගෙ තතියා “එකාහෙනෙව ඛාරාණසිං පායාසි. නවහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙසි”තිආදීසු විය. කිරියාය ආසුං පරිනිට්ඨාපනඤ්චිති කිරියාපවග්ගො.

තදා අනෙකච්ඡරියපාතුභාවදස්සනෙන සාධුනං පසාදජනනත්ථමාහ “සඤ්චිතිපරියොසානෙ වස්සා”තිආදි. අස්ස බුද්ධවචනස්ස සඤ්චිතිපරියොසානෙ සඤ්ජාතස්පමොදා විය, සාධුකාරං දදමානා විය ච සඤ්චිති...පෙ.... පාතුරහෙසුන්ති සම්බන්ධො. වියාති හි උභයත්ථ

යොජෙනබ්බං. පවත්තනෙ, පවත්තනාය වා සමත්ථං. පවත්තනසමත්ථං. උදකපරියන්තන්ති පථවීසන්ධාරකඋදකපරියොසානං කත්වා, සහ තෙන උදකෙන, තං වා උදකං ආභවිවාති චුත්තං හොති, තෙන එකදෙසකම්පනං නිවාරෙති. සඤ්චිතිකම්පිති උද්ධං උද්ධං ගච්ඡන්ති සුට්ඨ කම්පි. සම්පකම්පිති උද්ධමධො ව ගච්ඡන්ති සම්මා පකාරෙන කම්පි. සම්පවෙධිති චතුසු දිසාසු ගච්ඡන්ති සුට්ඨ භියොයා පවෙධි. එවං එතෙන පදත්තයෙන ඡප්පකාරං පථවිචලනං දස්සෙති. අථ වා පුරත්ථිමනො, පච්ඡිමනො ව උත්තමනඔනමනවසෙන සඤ්චිතිකම්පි. උත්තරනො, දක්ඛිණනො ව උත්තමනඔනමනවසෙන සම්පකම්පි. මජ්ඣිමනො, පරියන්තනො ව උත්තමනඔනමනවසෙන සම්පවෙධි. එවම්පි ඡප්පකාරං පථවිචලනං දස්සෙති, යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු චුත්තං --

“පුරත්ථිමනො උත්තමති පච්ඡිමනො ඔනමති, පච්ඡිමනො උත්තමති පුරත්ථිමනො ඔනමති, උත්තරනො උත්තමති දක්ඛිණනො ඔනමති, දක්ඛිණනො උත්තමති උත්තරනො ඔනමති, මජ්ඣිමනො උත්තමති පරියන්තනො ඔනමති, පරියන්තනො උත්තමති මජ්ඣිමනො ඔනමතිති එවං ඡප්පකාරං...පෙ.... අකම්පිත්ථා”ති (බු. වං. අට්ඨ. 71).

අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තානි අච්ඡරියානි, පුජ්චවස්සවෙලුක්ඛෙපාදීනි අඤ්ඤායපි සා සමඤ්ඤාය පාකටාති දස්සෙන්නො ආහ “යා ලොකෙ”තිආදි. යා පයමමහාසඤ්චිති ධම්මසඤ්චිගාහකෙහි මහාකස්සපාදීනි පඤ්චහි සතෙහි යෙන කතා සඤ්චිතා, තෙන පඤ්ච සතානි එතිස්සාති “පඤ්චසතා”ති ව ථෙරෙහෙව කතත්තා ථෙරා මහාකස්සපාදයො එතිස්සා, ථෙරෙහි වා කතාති “ථෙරිකා”ති ව ලොකෙ පවුච්චති, අයං පයමමහාසඤ්චිති නාමාති සම්බන්ධො.

එවං පයමමහාසඤ්චිති දස්සෙත්වා යදත්ථං සා ඉධ දස්සිතා, ඉදානි තං නිදානං නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “ඉම්ස්සා”තිආදිමාහ. ආදිනිකායස්සාති සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තෙසු පඤ්චසු නිකායෙසු ආදිභූතස්ස දීඝනිකායස්ස. බුද්දකපරියාපන්තො හි විනයො පයමං සඤ්චිතො. තථා හි චුත්තං “සුත්තන්ත පිටකෙ”ති. තෙනාති තථාචුත්තත්තා, ඉම්නා යථාචුත්තපයමමහාසඤ්චිතියං තථාවචනමෙව සන්ධාය මයා හෙට්ඨා එවං චුත්තන්ති පුබ්බාපරසම්බන්ධං, යථාචුත්තවිත්ථාරවචනස්ස වා ගුණං දස්සෙතිති.

ඉති	සුමඤ්චලවිලාසිනියා	දීඝනිකායට්ඨකථාය
පරමසුබ්බමගම්භීරදුරුතූලොධත්ථපරිදීපනාය		
සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියජනනාය		
අජ්ජවමද්දවසොරච්චසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිබන්ති	විරියාදිධම්මසමඤ්චිතා	
සාට්ඨකථෙ	පිටකත්තයෙ	අසඤ්චාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණවාරිතා
අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහිතා	මහාගණිතා	

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගභිනවට්ඨකා

පට්ඨමමහාසඤ්ඡිතිකථා

මහාවෙය්‍යාකරණෙන

ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමථෙරෙන

මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුච්චාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා
බාහිරනිදානවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. බ්‍රහ්මජාලසූත්තං

පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා

1. එත්තාවතා ව පරමසණ්භසුබ්බමගම්භීරදුද්දසානෙකවිධනයසමලඬකතං බ්‍රහ්මජාලස්ස සාධාරණතො බාහිරනිදානං දස්සෙත්වා ඉදානි අබ්භන්තරනිදානං සංවණ්ණෙත්තො අත්ථාධිගමස්ස සුනික්ඛිත්තපදමුලකත්තා, සුනික්ඛිත්තපදභාවස්ස ව “ඉදමෙව”න්ති සභාවවිභාවනෙන පදවිභාගෙන සාධෙතඛිඛත්තා පයමං තාව පදවිභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ එව”න්තිආදිමාහ. පදවිභාගෙන හි “ඉදං නාම එතං පද”න්ති විජානනෙන තංතංපදානුරූපං ලිඬගවිහත්ති වචන කාලපයොගාදිකං සම්මාපතිට්ඨාපනතො යථාචුත්තස්ස පදස්ස සුනික්ඛිත්තතා හොති, තාය ව අත්ථස්ස සමධිගමීයතා. යථාහ “සුනික්ඛිත්තස්ස හික්ඛවෙ – පදබ්‍යාඤ්ජනස්ස අත්ථොපි සුනායොහොති”තිආදි. අපිව සම්බන්ධතො, පදතො, පදවිභාගතො, පදත්ථතො අනුයොගතො, පරිභාරතො චාති ඡභාකාරෙහි අත්ථවණ්ණනා කාතඛිබා. තත්ථ සම්බන්ධො නාම දෙසනාසම්බන්ධො, යං ලොකියා “උම්මුග්ඝාතො”තිපි වදන්ති, සො පන පාළියා නිදානපාළිවසෙන, නිදානපාළියා ව සඬගිතිවසෙන වෙදිතඛිබො. පයමමභාසඬගිතිං දස්සෙත්තෙන හි නිදානපාළියා සම්බන්ධො දස්සිතො, තස්මා පදාදිවසෙනෙව සංවණ්ණනං කරොත්තො “එව”න්තිආදිමාහ. එත්ථ ව “එවන්ති නිපාතපදන්තිආදිනා පදතො, පදවිභාගතො ව සංවණ්ණනං කරොති පදානං තඛිබ්බෙසසානඤ්ච දස්සිතත්තා. පදවිභාගොති හි පදානං විසෙසොයෙව අධිජ්ජෙතො, න පදවිග්ගහො. පදානි ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො. අථ චා පදවිභාගො ව පදවිග්ගහො ව පදවිභාගොති එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහාපි පදවිභාගසද්දෙන චුත්තාති දට්ඨඛිබං. පදවිග්ගහතො පන “හික්ඛුනං සඬසො”තිආදිනා උපරි සංවණ්ණනං කරිස්සති, තථා පදත්ථානුයොගපරිභාරෙහිපි. එවන්ති එත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො අන්තරාසද්ද ව සද්දාදීනම්පි සඬගහිතත්තා, නයග්ගහණෙන චා තෙ ගහිතා. තෙනාහ “මෙතිආදීනි නාමපදානී”ති. ඉතරථා හි අන්තරාසද්දං ව සද්දාදීනම්පි නිපාතභාවො වත්තඛිබො සියා. මෙතිආදීනිති එත්ථ පන ආදි-සද්දෙන යාව පටිසද්දො, තාව තදවසිට්ඨායෙව සද්දා සඬගහිතා. පටිති උපසග්ගපදං පතිසද්දස්ස කාරියභාවතො.

ඉදානි අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පදත්ථතො සංවණ්ණනං කරොත්තො “අත්ථතො පනා”තිආදිමාහ. ඉමස්මිං පන යානෙ සොතුනං සංවණ්ණනානයකොසල්ලත්ථං සංවණ්ණනාජපකාරා වත්තඛිබා. කථං?

එකනාළිකා කථා ව, වතුරස්සා තථාපි ව;
නිසින්තවත්තිකා වෙව, තිධා සංවණ්ණනං වදෙ.

තත්ථ පාළිං වත්වා එකෙකපදස්ස අත්ථකථනං එකාය නාළියා මිනිතසදිසත්තා, එකෙකං වා පදං නාළිං මූලං, එකමෙකං පදං වා නාළිකා අත්ථනිග්ගමනමග්ගො එනිස්සාති කත්වා එකනාළිකා නාම. පටිපක්ඛං දස්සෙත්වා, පටිපක්ඛස්ස ව උපමං දස්සෙත්වා, සපක්ඛං දස්සෙත්වා, සපක්ඛස්ස ව උපමං දස්සෙත්වා, කථනං චතුභි භාගෙහි චුත්තත්තා, වත්තාරො වා රස්සා සල්ලක්ඛණ්ණපායා එනිස්සාති කත්වා චතුරස්සා නාම, විසභාගධම්මවසෙනෙව පරියොසානං ගන්ත්වා පුන සභාගධම්මවසෙනෙව පරියොසානගමනං නිසීදාපෙත්වා පතිට්ඨාපෙත්වා ආවත්තනායුත්තත්තා, නියමතො වා නිසින්නස්ස ආරද්ධස්ස වත්තො සංවත්තො එනිස්සාති කත්වා නිසින්නවත්තිකා නාම, යථාරද්ධස්ස අත්ථස්ස විසුං විසුං පරියොසානාපි නියුත්තාති චුත්තං හොති, සොදාහරණා පන කථා අභිගුත්තරට්ඨකථාය තට්ටිකායං එකාදසනිපාතෙ ගොපාලකසුත්තවණ්ණනාතො ගහෙතබ්බා.

හෙදකථා තත්ථකථා, පරියායකථාපි ව;
ඉති අත්ථක්කමෙ විද්වා, තිධා සංවණ්ණනං වදෙ.

තත්ථ පකතිආදිවිචාරණා හෙදකථා යථා “බුජ්ඣතිති බුද්ධො” තිආදි. සරුපවිචාරණා තත්ථකථා යථා “බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භූ අනාවරියකො” තිආදි (මහානි. 192; චූළනි. 97; පටි. ම. 1.161). වෙච්චනවිචාරණා පරියායකථා යථා “බුද්ධො භගවා සබ්බඤ්ඤ ලොකනායකො” තිආදි (නෙත්ති. 38 වෙච්චනාභාරවිහඬගනිස්සිතො පාළි).

පයොජනඤ්ච පිණ්ඩත්ථො, අනුසන්ධි ව වොදනා;
පරිභාරො ව සබ්බත්ථ, පඤ්චධා වණ්ණනං වදෙ.

තත්ථ පයොජනං නාම දෙසනාඵලං, තං පන සුතමයඤ්ඤාණාදි. පිණ්ඩත්ථො නාම විජ්ජකිණ්ණස්ස අත්ථස්ස සුවිජානනත්ථං සම්පිණ්ඩෙත්වා කථනං. අනුසන්ධි නාම ප්‍රවිජානුසන්ධාදි. වොදනා නාම යථාචුත්තස්ස වචනස්ස විරොධිකථනං. පරිභාරො නාම තස්ස අවිරොධිකථනං.

උම්මුග්ගාතො පදඤ්චෙව, පදත්ථො පදවිග්ගහො;
වාලනා පච්චුපට්ඨානං, ඡධා සංවණ්ණනං වදෙ. (වජිර. ටී. පට්ටමභාසඬගීතිවණ්ණනා);

තත්ථ අජ්ඣත්තිකාදිනිදානං උම්මුග්ගාතො. “එවමිද්”න්ති නානාවිධෙන පදවිසෙසනාකථනං පදං, සද්දත්ථාධිජ්ජායත්ථාදි පදත්ථො. අනෙකධා නිබ්බචනං පදවිග්ගහො. වාලනා නාම වොදනා. පච්චුපට්ඨානං පරිභාරො.

සමුට්ඨානං පදත්ථො ව, භාවානුචාදවිධයො;

වීරොධො පරිහාරො ච, නිගමනන්ති අට්ඨධා.

තත්ථ සමුට්ඨානන්ති අප්ඤ්ඤානිකාදිනිදානං. පදත්ථොති අධිජ්ජෙතානධිජ්ජෙතාදිවසෙන අනෙකධා පදස්ස අත්ථො. භාවොති අධිජ්ජායො. අනුචාදවිධයොති පට්ඨවචනං විධි, තදාවිකරණවසෙන පච්ඡා චවනං අනුචාදො, විසෙසනවිසෙසානං චා විධානුචාද සමඤ්ඤො. වීරොධොති අත්ථනිවිජයනත්ථං චොදනා. පරිහාරොති තස්සා සොධනා. නිගමනන්ති අනුසන්ධියා අනුරූපං අප්පනා.

ආදිතො තස්ස නිදානං, චත්තබ්බං තප්පයොජනං;
පිණ්ඩත්ථො චෙව පදත්ථො, සම්බන්ධො අධිජ්ජායකො;
චොදනා සොධනා චෙති, අට්ඨධා චණ්ණනං වදෙ.

තත්ථ සම්බන්ධො නාම පුබ්බාපරසම්බන්ධො, යො “අනුසන්ධි”ති වුච්චති. සෙසා වුත්තත්ථාව, එවමාදිනා තත්ථ තත්ථාගතෙ සංචණ්ණනාප්පකාරෙ ඤාත්වා සම්බන්ධං යථාරහං විචෙතබ්බාති.

එවමනෙකත්ථප්පහෙදනා පයොගතොව ඤාතබ්බාති තබ්බසෙන තං සමත්ථෙතං “තථා හෙසා”තිආදි වුත්තං. අථ චා අයං සද්දො ඉමස්සත්ථස්ස වාචකොති සඬකෙතවචත්ථිතායෙව සද්දා තං තදත්ථස්ස වාචකා, සඬකෙතො ච නාම පයොගවසෙන සිද්ධොති දස්සෙතුම්පි ඉදං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එවමිදිසෙසු. නනු ච -

“යථාපි පුප්ඵරාසිම්භා, කයිරා මාලාගුණෙ බහු;
එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති. (ධ. ප. 53);

එත්ථ එවං-සද්දෙන උපමාකාරස්සෙව වුත්තත්තා ආකාරත්ථොයෙව එවං-සද්දො සියාති? න, විසෙසසබ්භාවතො. “එවං බ්‍යා බො”තිආදීසු (ම. නි. 234, 396) හි ආකාරමත්තවාචකොයෙව ආකාරත්ථොති අධිජ්ජෙතො, න පන ආකාරවිසෙසවාචකො. එත්ථ හි කිඤ්චාපි පුප්ඵරාසිසදිසතො මනුස්සපපත්ති සප්පුරිසුපනිස්සය සද්ධම්මසචන යොනියොමනසිකාරහොගසම්පත්තිආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙතුසමුදායතො සොභාසුගන්ධනාදිගුණයොගෙන මාලාගුණසදිසියො බහුකා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති අත්ථස්ස ජොතිත්තතා පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා නාම උපමීයති එතායාති කත්වා, තෙසං උපමාකාරො ච යථාසද්දෙන අනියමතො ජොතිතො, තස්මා “එවං-සද්දො නියමතො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති චත්තුං යුත්තං, තථාපි සො උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව හොති නිස්සයභූතං තමන්තරෙන නිස්සිතභූතස්ස උපමාකාරස්ස අලබ්භමානත්තාති අධිජ්ජායෙනාහ “උපමායං ආගතො”ති. අථ චා උපමීයනං සදිසිකරණන්ති කත්වා පුප්ඵරාසිමාලාගුණෙහි සදිසභාවසඬ්ඛාතො උපමාකාරොයෙව උපමා

නාම. “සද්ධම්මත්තං සියොපමා”ති හි චුත්තං, තස්මා ආකාරමත්තවාචකොව ආකාරත්ථො ඵවං-සද්දො. උපමාසඬ්ඛාතආකාරවිසෙසවාචකො පන උපමාත්ථොයෙවාති චුත්තං “උපමායං ආගතො”ති.

තථා “ඵවං ඉමිනා ආකාරෙත අභික්කම්මිතඛ්ඛ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා උපදිසනාකාරොපි අත්ථතො උපදෙසොයෙවාති ආහ “ඵවං...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. ඵවමෙතන්ති ඵත්ථ පන භගවතා යථාචුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං. තත්ථ සම්පහංසනාකාරොපි අත්ථතො සම්පහංසනමෙවාති චුත්තං “සම්පහංසනෙති. ඵවමෙව පනායන්ති ඵත්ථ ව දොසවිභාවනෙන ගාරය්භවවනං ගරහණං, තදාකාරොපි අත්ථතො ගරහණං නාම, තස්මා “ගරහණෙ”ති චුත්තං. සො චෙත්ථ ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදිබ්‍රංසනසද්දසන්තිධානතො ඵවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති, යථා චෙත්ථ ඵවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන චුත්තානං පූජ්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්තිධානතොති දට්ඨඛ්ඛං. ජොතකමත්තා හි නිපාතාති. ඵවමෙවාති ව අධුනා භාසිතාකාරෙතෙව. අයං වසලගුණයොගතො වසලී කාලකණ්ණි යස්මිං වා තස්මිං වා යානෙ භාසතීති සම්බන්ධො. ඵවං භන්තෙති සාධු භන්තෙ, සුට්ඨ භන්තෙති චුත්තං හොති. ඵත්ථ පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්තියොජිතෙහි භික්ඛුහි තත්ථ අත්තතො ධීතභාවස්ස පටිජානනමෙව වචනසම්පටිග්ගහො, තදාකාරොපි අත්ථතො වචනසම්පටිග්ගහොයෙව නාම, තෙනාහ “වචනසම්පටිග්ගහෙ”ති.

ඵවං බ්‍යා බොති ඵවං විය බො. ඵවං බොති හි ඉමෙසං පදානමත්තරෙ වියසද්දස්ස බ්‍යාපදෙසොති තෙරුත්තිකා “ව-කාරස්ස, බ-කාරං, ය-කාරසංයොගඤ්ච කත්වා දීඝවසෙන පදසිද්ධි”තිපි වදන්ති. ආකාරෙති ආකාරමත්තෙ. අප්පාබාධන්ති විසභාගවෙදනාභාවං. අප්පාතඬ්ඛන්ති කිච්ඡජීවිතකරරොගාභාවං. ලහුට්ඨානන්ති නිග්ගෙලඤ්ඤාය ලහුතායුත්තං උට්ඨානං. බලන්ති කායබලං. ඵාසුචිභාරන්ති වතුසු ඉරියාපථෙසු සුබවිභාරං. විත්ථාරො දසම සුභසුත්තට්ඨකථාය මෙව (දී. නි. අට්ඨ. 1.445) ආවි භවිස්සති. ඵවඤ්ච වදෙහීති යථාහං වදාමි, ඵවමිපි සමණං ආනන්දං වදෙහි. “සාධු කිර හව”න්තිආදිකං ඉදානි වත්තඛ්ඛවචනං, සො ව වදනාකාරො ඉධ ඵවං-සද්දෙන නිදස්සියතීති චුත්තං “නිදස්සනෙ”ති. කාලාමාති කාලාමගොත්තසම්බන්ධෙ ජනෙ ආලපති. “ඉමෙ...පෙ.... වා”ති යං මයා චුත්තං, තං කිං මඤ්ඤාති අත්ථො. සමත්තාති පරිපූරිතා. සමාදින්නාති සමාදිසිතා. සංවත්තන්ති වා නො වා සංවත්තන්ති ඵත්ථ වචනද්වයෙ කථං වො තුම්භාකං මති හොතීති යොජෙතඛ්ඛං. ඵවං නොති ඵවමෙව අම්භාකං මති ඵත්ථ හොති, අම්භාකමෙත්ථ මති හොති යෙවාතිපි අත්ථො. ඵත්ථ ව

තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතං, සො ච තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අත්ථතො අවධාරණමෙවාති චුත්තං “අවධාරණෙ”ති. ආකාරත්ථමඤ්ඤත්‍ර සබ්බත්ථ චුත්තනයෙන චොදනා, සොධනා ච වෙදිතබ්බා.

ආදිසද්දෙන චෙත්ථ ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතාති, එවංවිධො, එවමාකාරො”ති ච ආදිසු ඉදමත්ථෙ, ගතවිධාකාරසද්දා පන පකාරපරියායා. ගතවිධයුත්තාකාරසද්දෙ හි ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුන්භාතා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමණිකුණ්ඩලාභරණා ඔදාතවත්ථවසනා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬගිභූතා පරිවාරෙන්නි, සෙය්‍යථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති? නො හිදං හො ගොතමා”තිආදිසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවං ලහුපරිවත්තං (අ. නි. 1.48), එවමායුපරියන්තො”ති (පාරා. 12) ච ආදිසු පරිමාණෙ. එත්ථාපි “සුන්භාතා සුවිලිත්තා”තිආදිවචනං පුච්ඡා, ලහුපරිවත්තං, ආයුනං පමාණඤ්ච පරිමාණං, තදාකාරොපි අත්ථතො පුච්ඡා ච පරිමාණඤ්ච නාම, තස්මා එතෙසු පුච්ඡත්ථො, පරිමාණත්ථො ච එවංසද්දො වෙදිතබ්බොති. ඉධ පන සො කතමෙසු භවති, සබ්බත්ථ වා, අනියමතො පදෙසෙ වාති චොදනාය “ස්වායම්ඛා”තිආදි චුත්තං.

නනු එකස්මිංයෙව අත්ථෙ සියා, කස්මා තිසුපිති ච, හොතු තිබ්බිධෙසු අත්ථෙසු, කෙන කිමත්ථං දීපෙතිති ච අනුයොගං පරිහරන්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථාති තෙසු තිසු අත්ථෙසු. එකත්තනානත්තඅඛ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬබාතා, නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසීභවික්කිලිතඅඬකුසදිසාලොචනසඬබාතා වා ආධාරාදිහෙදවසෙන නානාවිධා නයා නානානයා, පාලිගතියො වා නයා, තා ච පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්ති ආදිවසෙන, සඬබෙපචිත්ථාරාදිවසෙන, සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ප්පකාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, ඛන්ධාදිවසෙන, සඬගභාදිවසෙන, සමයවිමුත්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ච පිටකත්තයානුරූපං නානාප්පකාරාති නානානයා. තෙහි නිපුණං සණ්ඨං සුබ්බමං තථා. ආසයොව අප්ප්ඤ්ඤාසයො, තෙ ච සස්සතාදිහෙදෙන, තත්ථ ච අප්පරජක්ඛතාදිවසෙන අනෙකා, අත්තප්ප්ඤ්ඤාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානමුප්පත්තිහෙතු එතස්සාති තථා, උපනෙතබ්බාභාවතො අත්ථබ්‍යඤ්ජනෙ හි සම්පන්නං පරිපුණ්ණං තථා. අපිච

සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානිකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනආකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ච සම්පන්නං සමන්තාගතං තථා. අථ වා විඤ්ඤුනං

හදයඬිගමනො, සවනෙ අතිත්තිජනනනො, ඛාඤ්ජනරසවසෙන පරමගම්භිරහාවනො, විචාරණෙ අතිත්තිජනනනො, අත්ථරසවසෙන ව සම්පන්නං සාදුරසං තථා.

පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං “පටිපක්ඛහරණනො රාගාදික්කිලෙසාපනයනනො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති. හගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතඛිබ්බා බොධිමුලෙයෙව සවාසනසකලසංකිලෙසානං පහීනත්තා. පුපුඡ්ජනානම්පි ව විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ සතියෙව ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා පුපුඡ්ජනෙසු පවත්තවොහාරෙන්නපි න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං, සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස හගවතො චෙනෙයාගතාව කිලෙසා පටිපක්ඛා සංසාරපඬිකනිමුග්ගස්ස සත්තනිකායස්ස සමුද්ධරිතුකාමනො, තස්මා තෙසං චෙනෙයාගතකිලෙසසඬිබ්බානානං පටිපක්ඛානං හරණනො පාටිභාරියන්ති චුත්තං අස්ස, එවං සති යුත්තමෙතං.

අථ වා හගවතො සාසනස්ස පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං තිත්ථියභූතානං පටිපක්ඛානං හරණනො පාටිභාරියන්තිපි යුජ්ජති. කාමඤ්චෙන්ථ තිත්ථියා හරිතඛිබ්බා නාස්සු, තෙසං පන සන්තානගතදිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථතාකාරණෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසඬිබ්බාතෙහි තීහිපි පාටිභාරියෙහි තෙ හරිතා අපනීතා නාම භොන්ති. පටීති වා අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිති, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු (සු. නි. 985; චූළනි. 4) විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතඛිබ්බං පවත්තෙතඛිබ්බන්ති පටිභාරියං, තදෙව දීඝවසෙන, සකත්ථචුත්තිපච්චයවසෙන වා පාටිභාරියං, අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා තදඤ්ඤෙසං හරණං පාටිභාරියං චුත්තනයෙන. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනියො හි විගතූපක්කිලෙසෙන, කතකිච්චෙන ව සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතඛිබ්බා, හතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි ව භොන්තිති තදුභයම්පි නිබ්බවනං යුජ්ජති.

අපිව යථාචුත්තෙහි නිබ්බවනෙහි ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසඬිබ්බාතො සමුදායො පටිභාරියං නාම. එකෙකං පන තස්මිං හවං “පාටිභාරිය”න්ති චුච්චති විසෙසත්ථජොතකපච්චයන්තරෙන සද්දරවනාවිසෙසසම්භවනො, පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං, මග්ගො ව පටිපක්ඛහරණනො, තත්ථ ඡාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තනො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්ති. තස්ස පන ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහෙදෙන, විසයහෙදෙන ව බ්‍රහ්මිධස්ස හගවතො දෙසනාය ලඛිභමානත්තා “විවිධපාටිභාරියන්ති චුත්තං. හගවා හි කදාචි ඉද්ධිවසෙනාපි දෙසනං කරොති නිමිත්තබුද්ධෙන සහ පුච්ඡාචිස්සජ්ජනාදීසු, කදාචි ආදෙසනාවසෙනාපි ආමගන්ධබ්‍රාහ්මණස්ස

ධම්මදෙසනාදීසු (සු. නි. අට්ඨ. 1.241), යෙහුයොන පන අනුසාසනියා. අනුසාසනීපාටිභාරියඤ්ඤි බුද්ධානං සතතං ධම්මදෙසනා. ඉති තංතංදෙසනාකාරෙන අනෙකවිධපාටිභාරියතා දෙසනාය ලබ්භති. අයමත්ථො උපරි එකාදසමස්ස කෙවට්ටසුත්තස්ස වණ්ණනාය (දී. නි. අට්ඨ. 1.481) ආවි හවිස්සති. අථ වා තස්ස විවිධස්සාපි පාටිභාරියස්ස හගවතො දෙසනාය සංසූචනතො “විවිධපාටිභාරිය”න්ති චූත්තං, අනෙකවිධපාටිභාරියදස්සනන්ති අත්ථො.

ධම්මනිරුත්තියාව හගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ සබ්බෙසං සුණන්නානං නානාභාසිතානං තංතංභාසානුරූපතො දෙසනා සොතපට්ඨාගච්ඡන්ති ආහ “සබ්බ...පෙ.... මාගච්ඡන්ත”න්ති. සොතමෙව සොතපථො, සවනං වා සොතං, තස්ස පථො තථා, සොතද්වාරන්ති අත්ථො. සබ්බාකාරෙනාති යථාදෙසිතාකාරෙන. කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, අසමත්ථොයෙව, තස්මාති පාඨසෙසො. පනාති එකංසත්ථෙ, තෙන සද්ධාසතිධිතිවීරියාදිබලසඬාතෙන සබ්බථාමෙන එකංසෙනෙව සොතුකාමතාසඬාතකුසලච්ඡන්දස්ස ජනනං දස්සෙති. ජනෙත්වාපීති එත්ථ පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනත්ථො “බුද්ධොපි බුද්ධභාවං භාවෙත්වා”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1; ම. නි. අට්ඨ. 1; සං. නි. අට්ඨ. 1; අ. නි. අට්ඨ. 1.පඨමගන්ථාරම්භකථා) විය, තෙන “සබ්බථාමෙන එකංසෙනෙව සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි නාම එකෙනාකාරෙන සුතං, කිම්ඨිගං පන අඤ්ඤාථා”ති තථාසුතෙ ධම්මෙ සම්භාවනං කරොති. කෙවි පන “එදිසෙසු ගරහත්ථො”ති වදන්ති, තද්දුත්තමෙව ගරහත්ථස්ස අවිජ්ජමානත්තා, විජ්ජමානත්ථස්සෙව ච උපසග්ගනිපාතානං ජොතකත්තා. “නානානයිපුණ”න්තිආදීනා හි සබ්බජපකාරෙන සොතුමසක්කුණෙයාභාවෙන ධම්මස්ස ඉධ සම්භාවනමෙව කරොති, තස්මා “අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, රතිං සො නාධිගච්ඡති”තිආදීසුයෙව (ධ. ප. 187) ගරහත්ථසම්භවෙසු ගරහත්ථො වෙදිතබ්බොති. අපි-සද්දො ච ඊදිසෙසු යානෙසු නිපාතොයෙව, න උපසග්ගො. තථා හි “අපි-සද්දො ච නිපාතපක්ඛිකො කාතබ්බො, යත්ථ කිරියාවාචකතො පුබ්බො න භොති”ති අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති. මයාපීති එත්ථ පන න කෙවලං මයාව, අථ බො අඤ්ඤෙහිපි තථාරූපෙහිති සම්පිණ්ඩනත්ථො ගහෙතබ්බො.

සාමං හවතීති සයම්භූ, අනාවරියකො. න මයං ඉදං සච්ඡිකතන්ති එත්ථ පන “න අත්තතො ඤාණෙනෙව අත්තතා සච්ඡිකත”න්ති පකරණතො අත්ථො විඤ්ඤායති. සාමඤ්ඤවචනස්සාපි හි සම්පයොගවිජ්ජයොගසහවරණවිරොධසද්දන්තරසන්තිධානලිඬිගඔවිත්‍යකා ලදෙසපකරණාදිවසෙන විසෙසත්ථග්ගහණං සම්භවති. එවං සබ්බත්ථ. පරිමොචෙන්නොති “පුන චපරං හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජපවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහති”ති (පාරා. 195) චූත්තදොසතො පරිමොචාපනහෙතු. හෙත්වත්ථෙ හි අත්ත-සද්දො

“අසම්බුධං බුද්ධනිසෙවිත”න්තිආදීසු (වි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) විය. ඉමස්ස සුත්තස්ස සංවණ්ණනාප්පකාරවිචාරණෙන අත්තනො ඤාණස්ස පච්චක්ඛතං සන්ධාය “ඉදානි වත්තබ්බ”න්ති වුත්තං. එසා හි සංවණ්ණනාකාරානං පකති, යදිදං සංවණ්ණෙනබ්බධම්මෙ සබ්බත්ථ “අයම්මස්ස අත්ථො, එවම්ධ සංවණ්ණයිස්සාමි”ති පුරෙතරමෙව සංවණ්ණනාප්පකාරවිචාරණා.

එතදග්ගපදස්සත්ථො වුත්තොව. “බහුස්සුතාන”න්තිආදීසු පන අඤ්ඤෙපි ථෙරා බහුස්සුතා, සතිමන්තො, ගතිමන්තො, ධිතිමන්තො, උපට්ඨාකා ව අත්ථි, අයං පනායස්මා බුද්ධවචනං ගණ්හන්තො දසබලස්ස සාසනෙ භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියං යත්වා ගණ්හි, තස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො නාම ජාතො. ඉමස්ස ව ථෙරස්ස බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ධාරණසති අඤ්ඤෙහි ථෙරෙහි බලවතරා අහොසි, තස්මා සතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. අයමෙවායස්මා එකපදෙ යත්වා සට්ඨිපදසහස්සානි ගණ්හන්තො සත්ථාරා කථිතනියාමෙන සබ්බපදානි ජානාති, තස්මා ගතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. තස්සෙව වායස්මතො බුද්ධවචනං උග්ගණ්හනවීරියං, සජ්ඣායනවීරියඤ්ච අඤ්ඤෙහි අසදිසං අහොසි, තස්මා ධිතිමන්තානං අග්ගො නාම ජාතො. තථාගතං උපට්ඨහන්තො වෙස න අඤ්ඤෙසං උපට්ඨාකහික්ඛුනං උපට්ඨහනාකාරෙන උපට්ඨහති. අඤ්ඤෙපි හි තථාගතං උපට්ඨහිංසු, න ව පන බුද්ධානං මනං ගහෙත්වා උපට්ඨහිතුං සක්කොන්ති, අයං පන ථෙරො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධදිවසතො පට්ඨාය ආරද්ධවීරියො හුත්වා තථාගතස්ස මනං ගහෙත්වා උපට්ඨහි, තස්මා උපට්ඨාකානං අග්ගො නාම ජාතො. අත්ථකුසලොති භාසිතත්ථෙ, පයොජනත්ථෙ ව ඡෙකො. ධම්මොති පාළිධම්මො, නානාවිධො වා හෙතු. බ්‍යඤ්ජනන්ති අක්ඛරං අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ජනතො. පදෙන හි බ්‍යඤ්ජිතොපි අත්ථො අක්ඛරමූලකත්තා පදස්ස “අක්ඛරෙන බ්‍යඤ්ජිතො”ති වුච්චති. අත්ථස්ස වියඤ්ජනතො වා වාක්‍යමිපි ඉධ බ්‍යඤ්ජනං නාම. වාක්‍යෙන හි අත්ථො පරිපුණ්ණං බ්‍යඤ්ජියති, යතො “බ්‍යඤ්ජනෙහි විචරති”ති ආයස්මතා මහාකච්චායනත්ථෙරෙන වුත්තං. නිරුත්තීති නිබ්බවනං, පඤ්චවිධා වා නිරුත්තීතයා. තෙසමිපි හි සද්දරවනාවිසෙසෙන අත්ථාධිගමහෙතුතො ඉධ ගහණං යුජ්ජති. පුබ්බාපරං නාම පුබ්බාපරානුසන්ධි, සුත්තස්ස වා පුබ්බහාගෙන අපරහාගස්ස සංසන්දනං. භගවතා ව පඤ්චවිධඑතදග්ගට්ඨානෙන ධම්මසෙනාපතිනා ව පඤ්චවිධකොසල්ලෙන පසට්ඨහාවානුරූපන්ති සම්බන්ධො. ධාරණබලන්ති ධාරණසඬ්ඛාතං බලං, ධාරණෙ වා බලං, උභයත්ථාපි ධාරෙතුං සාමත්ථියන්ති වුත්තං හොති. දස්සෙන්නො හුත්වා, දස්සනහෙතූතිපි අත්ථො. තඤ්ච ඛො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකන්ති අවධාරණඵලමාහ. න අඤ්ඤථා දට්ඨබ්බන්ති පන නිවත්තෙතබ්බත්ථං. න අඤ්ඤථාති ව භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤථා, න පන භගවතා දෙසිතාකාරතො. අවිත්තෙය්‍යානුභවා හි භගවතො දෙසනා, එවඤ්ච කත්වා

“සබ්බජ්ජකාරොන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති හෙට්ඨා චුත්තවචනං සමත්ථිතං හොති, ඉතරථා භගවතා දෙසිතාකාරොනෙව සොතුං සමත්ථත්තා තදෙතං න චත්තබ්බං සියා. යථාචුත්තෙන පන අත්ථෙත ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති සුතාකාරාවිරුජ්ඣනවසෙන ධාරණස්ස අධිජ්ජෙතත්තා, අඤ්ඤථා භගවතා දෙසිතාකාරොනෙව ධාරිතුං සමත්ථනතො හෙට්ඨා චුත්තවචනෙන විරුජ්ඣෙය්‍යා. න හෙත්ථ ද්විත්තං අත්ථානං අත්ථන්තරතාපරිභාරො යුත්තො තෙසං ද්විත්තමිපි අත්ථානං සුතභාවදීපනෙන එකවිසයත්තා, ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ පච්ඡිමත්ථවසෙන සමත්ථො, පුරිමත්ථවසෙන ච අසමත්ථොති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න හොති, සො අත්තා”ති චුත්තාය නියකජ්ඣක්තසඛ්ඛාතාය සන්තතියා පචත්තනකො තිවිධොපි මෙ-සද්දො, තස්මා කිඤ්චාපි නියකජ්ඣක්තසන්තතිවසෙන එකස්මිං යෙවත්ථෙ මෙ-සද්දො දිස්සති, තථාපි කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන විජ්ජමානවිහත්තිහෙදං සන්ධාය චුත්තං “තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති, තිසු විහත්තියත්ථෙසු අත්තතා සඤ්ඤාත්තවිහත්තිතො දිස්සතිති අත්ථො. ගාථාභිගීතන්ති ගාථාය අභිගීතං අභිමුඛං ගායිතං. අභොජනෙය්‍යන්ති භොජනං කාතුමනරහරූපං. අභිගීතපදස්ස කත්තුපෙක්ඛත්තා මයාති අත්ථො. එවං සෙසෙසුපි යථාරහං. සුතසද්දස්ස කම්මභාවසාධනවසෙන ද්වාධිජ්ජායිකපදත්තා යථායොගං “මයා සුත”න්ති ච “මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකමත්තභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දොයෙව තං තං අත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣතිති ආහ “සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො චා”ති. අස්සාති සුතසද්දස්ස. උපසග්ගවසෙනපි ධාතුසද්දො විසෙසත්ථවාචකො යථා “අනුභවති පරාභවති”ති චුත්තං “ගච්ඡන්තොති අත්ථො”ති. තථා අනුපසග්ගොපි ධාතුසද්දො සඋපසග්ගො විය විසෙසත්ථවාචකොති ආහ “විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො”ති. එවමිදිසෙසු. සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති සොතද්වාරනිස්සිතෙන විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතබ්බං, සසම්භාරකථා චා එසා, සොතද්වාරෙන විඤ්ඤාතබ්බන්ති අත්ථො. සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති සොතද්වාරානුසාරෙන මනොවිඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතධම්මධරො. න හි සොතද්වාරනිස්සිතවිඤ්ඤාණමත්තෙන ධම්මො විඤ්ඤායති, අථ ඛො තදනුසාරමනොවිඤ්ඤාණෙනෙව, සුතධරොති ච තථා විඤ්ඤාතධම්මධරො චුත්තො, තස්මා තදත්ථොයෙව සම්භවතීති එවං චුත්තං. කම්මභාවසාධනාති සුතසද්දෙ සම්භවන්තීති දස්සෙතුං “ඉධ පනා”තිආදිමාහ. පුබ්බාපරපදසම්බන්ධවසෙන අත්ථස්ස උපපන්නතා, අනුපපන්නතා ච

විඤ්ඤායති, තස්මා සුතසද්දස්සෙව වසෙන අයමත්ථො “උපපන්නො, අනුපපන්නො”ති වා න විඤ්ඤාතබ්බොති වොදනාය පුබ්බාපරපදසම්බන්ධවසෙන එතදත්ථස්ස උපපන්නතං දස්සෙතුං. “මෙ-සද්දස්ස හී”තිආදි වුත්තං. මයාති අත්ථෙ සතීති කත්තුත්ථෙ කරණනිද්දෙසවසෙන මයාති අත්ථෙ වත්තබ්බෙ සති, යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති වුත්තං හොති. මමාති අත්ථෙ සතීති සම්බන්ධියත්ථෙ සාමිනිද්දෙසවසෙන මමාති අත්ථෙ වත්තබ්බෙ සති, යදා සම්බන්ධවසෙන සාමි නිද්දෙසො, තදාති වුත්තං හොති.

එවං සද්දතො ඤාතබ්බමත්ථං විඤ්ඤාපෙත්වා ඉදාති තෙහි දස්සෙතබ්බමත්ථං. නිදස්සෙන්නො “එවමෙතෙසු”තිආදිමාහ. සුතසද්දසන්නිධානෙ පයුත්තෙන එවං-සද්දෙන සවනකිරියාපොතකෙනෙව භවිතබ්බං විජ්ජමානත්ථස්ස පොතකමත්තත්තා නිපාතානන්ති වුත්තං. “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සන”න්ති. සවනාය එව හි ආකාරො, නිදස්සනං, අවධාරණමිපි, තස්මා යථාවුත්තො එවං-සද්දස්ස තිවිධොපි අත්ථො සවනකිරියාපොතකභාවෙන ඉධාධිප්පෙතොති. ආදි-සද්දෙන චෙත්ථ සම්පට්ච්ඡනාදීනං සොතද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං, තදහිනිපාතානඤ්ච මනොද්වාරික විඤ්ඤාණානං ගහණං චෙදිතබ්බං, යතො සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතත්ථෙ ඉධ සුතසද්දොති වුත්තො. අවධාරණඵලත්තා සද්දපයොගස්ස සබ්බමිපි වාක්‍යං අත්තොගධාවධාරණං, තස්මා “සුත”න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො ලබ්හතීති ආහ “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. එතෙන හි වචනෙන අවධාරණෙන නිරාකතං දස්සෙති. යථා පන යං සුතං සුතමෙවාති නියමෙතබ්බං, තථා ච තං සුතං සම්මා සුතං හොතීති අවධාරණඵලං දස්සෙතුං වුත්තං. “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදති, තස්මා “සුත”න්ති එතස්ස අසුතං න හොතීති අයමත්ථො ලබ්හතීති සන්ධාය “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති වුත්තං, ඉමිනා දිට්ඨාදිනිවත්තනං කරොති දිට්ඨාදීනං. “අසුත”න්ති සද්දන්තරත්ථභාවෙන නිවත්තෙතබ්බත්තා. ඉදං වුත්තං හොති – න ඉදං මයා අත්තතො ඤාණෙන දිට්ඨං, න ච සයම්භුඤාණෙන සවිජ්ඣතං, අථ ඛො සුතං, තඤ්ච ඛො සුතං සම්මදෙව්‍යාති. තදෙව සම්මා සුතභාවං සන්ධායාහ “අනුනා...පෙ.... දස්සන”න්ති. හොති චෙත්ථ –

“එවාදිසත්තියා චෙව, අඤ්ඤත්ථාපොභනෙන ච;
ද්විධා සද්දො අත්ථන්තරං, නිවත්තෙති යථාරහ”න්ති.

අපිව අවධාරණත්ථෙ එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුතසද්දස්ස සාවධාරණත්ථො වුත්තො “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, තදවධාරණඵලං දස්සෙති “අනු...පෙ....

දස්සන”න්ති ඉමිනා. සවන-සද්දො චෙත්ථ භාවසද්දෙන යොගතො කම්මසාධනො වෙදිතබ්බො “සුයානී”ති. අනුනාධිකතාය භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අවිපරිතං, අවිපරිතස්ස වා සුත්තස්ස ගහණං, තස්ස නිදස්සනං තථා, ඉති සවනහෙතු සුණන්තපුග්ගලසවනවිසෙසවසෙන අයං යොජනා කතා.

එවං පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි පකාරන්තරෙතාපි තං දස්සෙතුං “තථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්සානි යා භගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පවත්තා මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණවිථි, තස්සා. සා හි නානාප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං සමත්ථා, න සොතද්වාරික විඤ්ඤාණවිථි එකාරම්මණෙයෙව පවත්තනතො, තථා චෙව වුත්තං “සොතද්වාරානුසාරෙන”ති. තෙන හි සොතද්වාරිකවිඤ්ඤාණවිථි නිවත්තති. නානාප්පකාරෙනානි වක්ඛමානෙන අනෙකවිහිතෙන බ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණාකාරසඬ්ඛාතෙන නානාවිධෙන ආකාරෙන, එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගහිතොති දස්සෙති. පවත්තිභාවප්පකාසනන්ති පවත්තියා අත්ථිභාවප්පකාසනං. යස්මිං පකාරෙ වුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවිථි නානාප්පකාරෙන පවත්තා, තදෙව ආරම්මණං සන්ධාය “ධම්මප්පකාසන”න්ති වුත්තං, න පන සුතසද්දස්ස ධම්මත්ථං, තෙන වුත්තං “අයං ධම්මො සුතො”ති. තස්සා හි විඤ්ඤාණවිථියා ආරම්මණමෙව “අයං ධම්මො සුතො”ති වුවිච්ඡි. තඤ්ච නියමියමානං යථාවුත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා ආරම්මණභූතං සුත්තමෙව. අයඤ්ඤෙත්ථාතිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං. තප්පාකට්ඨකරණත්ථො හෙත්ථ හි-සද්දො. විඤ්ඤාණවිථියා කරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන ආරම්මණං කතං. කිං පන තන්ති චෙ? අයං ධම්මො සුතොති. අයං පනෙත්ථාධිප්පායො – ආකාරත්ථො එවං-සද්දෙ “එකෙනාකාරෙන”ති යො ආකාරො වුත්තො, සො අත්ථතො සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාණවිථියා නානාප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවොයෙව, තෙන ච තදාරම්මණභූතස්ස ධම්මස්සෙව සවනං කතං, න අඤ්ඤන්ති. එවං සවනකිරියාය කරණකත්තුකම්මවිසෙසො ඉමිස්සා යොජනාය දස්සිතො.

අඤ්ඤම්පි යොජනමාහ “තථා”තිආදිනා. නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දං ගහෙත්වා නිදස්සනෙන ච නිදස්සිතබ්බස්සාවිනාභාවතො “එවන්ති නිදස්සිතබ්බප්පකාසන”න්ති වුත්තං. ඉමිනා හි තදවිනාභාවතො එවං-සද්දෙන සකලම්පි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති, සුතසද්දස්ස කිරියාපරත්තා, සවනකිරියාය ච සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධපට්ඨන්තා තස්මිඤ්ච විඤ්ඤාණප්පබන්ධෙ පුග්ගලචොභාරොති වුත්තං “පුග්ගලකිච්චප්පකාසන”න්ති. සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො හි පණ්ණත්තියා ඉධ පුග්ගලො නාම, සවනකිරියා පන තස්ස කිච්චං නාම. න හි පුග්ගලචොභාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති

වොහාරවිසයත්තා තස්සා කිරියායාති දට්ඨබ්බං. “ඉද”න්තිආදි පිණ්ඩත්ථදස්සනං මයාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණප්පබන්ධසඬ්ඛාතපුග්ගලභූතෙන මයා. සුතන්ති සවනකිරියාසඬ්ඛාතෙන පුග්ගලකිව්වෙන යොජිතං, ඉමිස්සා පන යොජනාය පුග්ගලබ්‍යාපාරවිසයස්ස පුග්ගලස්ස, පුග්ගලබ්‍යාපාරස්ස ච නිදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං.

ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤථාපි අත්ථයොජනං දස්සෙතුං “තථා”න්තිආදි චුත්තං. චිත්තසන්තානස්සාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණප්පබන්ධස්ස. නානාකාරප්පවත්තියාති නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තියා. නානප්පකාරං අත්ථබ්‍යඤ්ජනස්ස ගහණං, නානප්පකාරස්ස චා අත්ථබ්‍යඤ්ජනස්ස ගහණං තථා, තතොයෙව සා “ආකාරපඤ්ඤත්ති”ති චුත්තාති තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “එවන්ති භී”න්තිආදිනා. ආකාරපඤ්ඤත්තිති ච උපාදාපඤ්ඤත්තියෙව, ධම්මානං පන පවත්තිආකාරමුපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා තදඤ්ඤාය උපාදාපඤ්ඤත්තියා විසෙසනත්ථං. “ආකාරපඤ්ඤත්ති”ති චුත්තා විසයනිද්දෙසොති උප්පත්තිට්ඨානනිද්දෙසො. සොතබ්බභූතො හි ධම්මො සවනකිරියාකත්තුභූතස්ස පුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානං කිරියාය කත්තුකම්මට්ඨත්තා තබ්බසෙන ච තදාධාරස්සාපි දබ්බස්ස ආධාරභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා, ඉධ පන කිරියාය කත්තුපවත්තිට්ඨානභාවො ඉච්ඡිතොති කම්මමෙව ආධාරවසෙන චුත්තං, තෙනාහ “කත්තු විසයග්ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති, ආරම්මණමෙව චා විසයො. ආරම්මණඤ්ඤි තදාරම්මණිකස්ස පවත්තිට්ඨානං. එවමපි හි අත්ථො සුචිඤ්ඤෙය්‍යතරො හොති. යථාචුත්තවචනෙ පිණ්ඩත්ථං දස්සෙතුං “එත්තාවතා”න්තිආදි චුත්තං. එත්තාවතා එත්තකෙන යථාචුත්තත්ථෙත පදත්තයෙන, කතං හොතීති සම්බන්ධො. නානාකාරප්පවත්තෙනාති නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තෙන. චිත්තසන්තානෙනාති යථාචුත්තවිඤ්ඤාණවිච්ඡිකාතෙන චිත්තප්පබන්ධෙන. ගහණසද්දෙ වෙනං කරණං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස කස්සචි කත්තු පරමත්ථතො අභාවෙපි සද්දවොහාරෙන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිච්ඡාය චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤම්ච තංසමඬ්ඛිං කත්වා අහෙදෙපි හෙදවොහාරෙන “චිත්තසන්තානෙන තංසමඬ්ඛිතො”ති චුත්තං. වොහාරවිසයො හි සද්දො නෙකත්තපරමත්ථිකොති (කාරකරූපසිද්ධියං යො කාරෙති සහෙතුසුත්තං පස්සිතබ්බං) සවනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සවනකිරියාවසෙන පවත්තිචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො තස්ස විසයොයෙවාති චුත්තං “කත්තු විසයග්ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති.

අපිච සවනවසෙන චිත්තප්පවත්තියා එව සවනකිරියාභාවතො තංවසෙන තදඤ්ඤනාමරූපධම්මසමුදායභූතස්ස තංකිරියාකත්තු ච විසයො හොතීති කත්වා තථා චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති - පුරිමනයෙ සවනකිරියා,

තක්කත්තා ච පරමත්ථතො තථාපචත්තචිත්තසන්තානාමෙව, තස්මා කිරියාවිසයොපි “කත්තු විසයො”ති වුත්තො. පච්ඡිමනායෙ පන තථාපචත්තචිත්තසන්තානං කිරියා, තදඤ්ඤාධම්මසමුදායො පන කත්තා, තස්මා කාමං එකන්තතො කිරියාවිසයොයෙවෙස ධම්මො, තථාපි කිරියාවසෙන “තඛ්ඛන්තකත්තු විසයො”ති වුත්තොති. තංසමඛිගිනොති තෙන චිත්තසන්තානෙන සමඛිගිනො. කත්තුති කත්තාරස්ස. විසයොති ආරම්මණවසෙන පචත්තිට්ඨානං, ආරම්මණමෙව චා. සුතාකාරස්ස ච ථෙරස්ස සම්මා නිච්ඡිතභාවතො “ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති වුත්තං.

අපරො නයො – යස්ස...පෙ.... ආකාරපඤ්ඤත්තීති ආකාරත්ථෙන එවං-සද්දෙන යොජනං කත්වා තදෙව අවධාරණත්ථම්පි ගහෙත්වා ඉමස්මිංයෙව නයෙ යොජෙතුං “ගහණං කතං” ඉච්චෙව අචත්වා “ගහණසන්තිට්ඨානං කත”න්ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අවධාරණෙන හි සන්තිට්ඨානමිධාධිජපෙන, තස්මා “එත්තාවතා”තිආදිනා අවධාරණත්ථම්පි එවං-සද්දං ගහෙත්වා අයමෙව යොජනා කතාති දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං, ඉමිස්සා පන යොජනාය ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං.

අඤ්ඤම්පි යොජනමාහ “අථ චා”තිආදිනා. පුබ්බෙ අත්තනා සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසඛිබානානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස චා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිභූතස්ස උපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මජ්ජබන්ධබ්‍යාපාරතාය “පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො”ති වුත්තං. අත්තනා සුතානඤ්ඤි අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං පුන උපධාරණං ආකාරාදිත්තයං, තඤ්ච එවං-සද්දස්ස අත්ථො. සො පන යං ධම්මජ්ජබන්ධං උපාදාය පුග්ගලපඤ්ඤත්ති පචත්තා, තස්ස බ්‍යාපාරභූතං කිච්චමෙව, තස්මා එවං-සද්දෙන පුග්ගලකිච්චං නිද්දිසියතීති. කාමං සචනකිරියා පුග්ගලබ්‍යාපාරොපි අවිසෙසෙන, තථාපි විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොවාති වුත්තං “විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො”ති. තථා හි පුග්ගලවාදීනම්පි සචනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථි සචනාදීනං විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරභාවෙන ඉච්ඡිතත්තා. මෙති සද්දජ්ජචත්තියා එකන්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා, විඤ්ඤාණකිච්චස්ස ච සත්තවිඤ්ඤාණානමහෙදකරණවසෙන තත්ථෙව සමොදහිතබ්බතො “උභයකිච්චසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති වුත්තං. “අය”න්තිආදි තජ්ජාකට්ඨකරණං. එත්ථ හි සචනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිනාති එවං-සද්දෙන නිද්දිට්ඨං පුග්ගලකිච්චං සන්ධාය වුත්තං, තං පන පුග්ගලස්ස සචනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිභාවෙන පුග්ගලකිච්චං නාමාති දස්සෙතුං “පුග්ගලකිච්චසමඛිගිනා”ති අචත්වා “සචනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිනා”ති ආහ, තස්මා “පුග්ගලකිච්ච”න්ති නිද්දිට්ඨසචනකිච්චවතා විඤ්ඤාණෙන සමඛිගිනාති අත්ථො. විඤ්ඤාණවසෙන, ලද්ධසචනකිච්චවොභාරෙනාති ච

සුතසද්දෙන නිද්දිට්ඨං විඤ්ඤාණකිව්චං සන්ධාය වුත්තං. සවනමෙව කිව්චං යස්සාති තථා. සවනකිව්චන්ති වොහාරො සවනකිව්චවොහාරො, ලද්ධො සො යෙනාති තථා. ලද්ධසවනකිව්චවොහාරෙන විඤ්ඤාණසංඛාරානෙන වසෙන සාමත්ථියෙනාති අත්ථො. අයං පන සම්බන්ධො – සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසංඛාරිනා පුග්ගලෙන මයා ලද්ධසවනකිව්චවොහාරෙන විඤ්ඤාණවසෙන කරණභූතෙන සුතන්ති.

අපිච “ඵව”න්ති සද්දස්සත්ථො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, “සුත”න්ති සද්දස්සත්ථො විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, තස්මා තෙ තථාරූපපඤ්ඤත්ති උපාදානභූතපුග්ගලඛ්‍යාපාරභාවෙනෙව දස්සෙන්තො ආහ “ඵවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො”ති. න හි පරමත්ථතොයෙව නියමියමානෙ සති පුග්ගලකිව්චවිඤ්ඤාණකිව්චවසෙන අයං විභාගො ලබ්භතීති. ඉමිස්සා පන යොජනාය කත්තුඛ්‍යාපාරකරණඛ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසො කතොති වෙදිතබ්බො.

සබ්බස්සාපි සද්දාධිගමනීයස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා, සබ්බාසඤ්ච පඤ්ඤත්තිනං විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤත්තිහෙදෙසු අත්තොගධත්තා තාසු “ඵව”න්තිආදීනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙන්තො “ඵවන්ති වා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ඵව”න්ති ච “මෙ”ති ච වුච්චමානස්ස අත්ථස්ස ආකාරාදිභූතස්ස ධම්මානං අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවාති ආහ “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති ච භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙනාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – යො මායාමරීටිආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදිහි ගහෙනබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ච න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො, රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො “සච්චිකට්ඨො, පරමත්ථො”ති ච වුච්චති, “ඵවං මෙ”ති පදානං පන අත්ථො අභූතත්තා, අනුත්තමත්තා ච න තථා වුච්චති, තස්මා භූතත්ථඋත්තමත්ථසංඛාරානෙන සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විසෙසනභූතෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තියෙවාති. එතෙන ච විසෙසනෙන බාලජනෙහි “අත්ථි”ති පරිකප්පිතං පඤ්ඤත්තිමත්තං නිවත්තෙති. තදෙවත්ථං පාකටං කරොති, හෙතුනා වා සාධෙති “කිඤ්ඤෙත්ථ ත”න්තිආදීනා. යං ධම්මජාතං, අත්ථජාතං වා “ඵව”න්ති වා “මෙ”ති වා නිද්දෙසං ලභෙථ, තං එත්ථ රූපඵස්සාදිධම්මසමුදායෙ, “ඵවං මෙ”ති පදානං වා අත්ථෙ. පරමත්ථතො න අත්ථිති යොජනා. රූපඵස්සාදිභාවෙන නිද්දිට්ඨො පරමත්ථතො එත්ථ අත්ථෙව, “ඵවං මෙ”ති පන නිද්දිට්ඨො නත්ථිති අධිප්පායො. සුතන්ති පන සද්දායතනං සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනා”ති වෙන්ථ අධිකාරො. “යඤ්ඤි”තිආදි තප්පාකටීකරණං, හෙතුදස්සනං වා. යං තං සද්දායතනං සොතෙන

සොතද්වාරෙන, තන්තිස්සිතවිඤ්ඤාණෙන වා උපලද්ධං අධිගමිතබ්බන්ති අත්ථො. තෙන හි සද්දායතනමිධ ගහිතං කම්මසාධනෙනාති දස්සෙති.

එවං අට්ඨකථානායෙන පඤ්ඤත්තිසරූපං නිද්ධාරෙන්වා ඉදානි අට්ඨකථාමුත්තකෙනාපි නායෙන චුත්තෙසු ඡසු පඤ්ඤත්තිභෙදෙසු “එව”න්තිආදීනං පඤ්ඤත්තිනං සරූපං නිද්ධාරෙන්තො “තථා”තිආදිමාහ. උපාදාපඤ්ඤත්ති ආදයො හි පොරාණට්ඨකථාතො මුත්තා සඬගහකාරෙනෙව ආවරියෙන චුත්තා. විත්ථාරො අභිධම්මට්ඨකථාය ගහෙතබ්බො. තං තන්ති තං තං ධම්මජාතං, සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරනිදස්සනාවධාරණස්ස පච්චාමසනවසෙන එවන්ති ව සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ උපාදාය මෙති ව වත්තබ්බත්තාති අත්ථො. රූපවෙදනාදිභෙදෙහි ධම්මෙ උපාදාය නිස්සාය කාරණං කත්වා පඤ්ඤත්ති උපාදාපඤ්ඤත්ති යථා “තානි තානි අඬගානි උපාදාය රථො ගෙහං, තෙ තෙ රූපරසාදයො උපාදාය සටො පටො, වන්දිමසුරියපරිවත්තාදයො උපාදාය කාලො දිසා”තිආදි. පඤ්ඤපෙතබ්බට්ඨෙයන වෙසා පඤ්ඤත්ති නාම, න පඤ්ඤාපනට්ඨෙයන. යා පන තස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤාපනා, අයං අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තියෙව. දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතොති දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ උපනිධාය උපත්ථමිහං කත්වා අපෙක්ඛිත්වා වත්තබ්බත්තා. දිට්ඨාදිසභාවවිරහිතෙ සද්දායතනෙ වත්තමානොපි හි සුත්තවොහාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පයමාදීනි දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා පවත්තො “උපනිධාපඤ්ඤති”ති චුච්චතෙ. සා පනෙසා අනෙකවිධා තදඤ්ඤපෙක්ඛුපනිධා හත්ථගතූපනිධා සම්පයුත්තූපනිධාසමාරොපිතූපනිධා අවිදුරගතූපනිධා පටිභාගූපනිධා තබ්බහුලූපනිධාතබ්බිසිට්ඨූපනිධා”තිආදිනා. තාසු අයං “දුතියං තතිය”න්තිආදිකා විය පයමාදීනං දිට්ඨාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤමපෙක්ඛිත්වා චුත්තත්තා තදඤ්ඤපෙක්ඛුපනිධාපඤ්ඤත්ති නාම.

එවං පඤ්ඤත්තියාපි අත්ථාධිගමනීයතාසඬබ්බතං දස්සෙතබ්බත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සද්දසාමත්ථියෙන දිපෙතබ්බමත්ථං නිද්ධාරෙන්වා දිපෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. එත්ථාති එතස්මිං වචනත්තයෙ. ව-සද්දො උපනායාසො අත්ථන්තරං ආරහිතුකාමෙන යොජිතත්තා. “සුත්ත”න්ති චුත්තෙ අසුත්තං න භොතීති පකාසිතොයමත්ථො, තස්මා තථා සුත්ත-සද්දෙන පකාසිතා අත්තනා පටිවිද්ධසුත්තස්ස පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ටෙරෙන පච්චාමට්ඨාති තෙන එවං-සද්දෙන අසම්මොහො දීපිතො නාම, තෙනාහ “එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති”ති. අසම්මොහන්ති ව යථාසුත්තෙ සුත්තෙ අසම්මොහං. තදෙව යුත්තියා, බ්‍යතිරෙකෙන ව සමත්ථෙහි “න භී”තිආදිනා වක්ඛමානඤ්ච සුත්තං නානප්පකාරං දුප්පටිවිද්ධඤ්ච. එවං නානප්පකාරෙ දුප්පටිවිද්ධෙ සුත්තෙ කථං සම්මුල්ලිහො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හවිස්සති. ඉමාය යුත්තියා, ඉමීනා ව

බ්‍යාතිරෙකෙන ථෙරස්ස තත්ථ අසම්මුල්ලභනාවසඤ්ඤානො දීපෙනබ්බො අත්ථො විඤ්ඤායතීති චුත්තං හොති. එවමීදිසෙසු යථාරහං. භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරස්ස යථාවතො උපරි ථෙරෙන දස්සියමානත්තා “සුත්තස්ස අසම්මොසං දීපෙනී”ති චුත්තං. කාලන්තරෙනාති සුතකාලතො අපරෙන කාලෙන. යස්ස...පෙ.... පටිජානාති, ථෙරස්ස පන සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය අනස්සමානං අසම්මුට්ඨං තිට්ඨති, තස්මා සො එවං පටිජානාතීති චුත්තං හොති. එවං දීපිතෙන පන අත්ථෙත කිං පකාසිතන්ති ආහ “ඉච්චස්සා”තිආදි. තත්ථ ඉච්චස්සාති ඉති අස්ස, තස්මා අසම්මොහස්ස, අසම්මොසස්ස ච දීපිතත්තා අස්ස ථෙරස්සපඤ්ඤාසිද්ධිතිආදිනා සම්බන්ධො. අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන. පඤ්ඤාවජ්ජිතසමාධිආදිධම්මජාතෙන තංසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය සිද්ධි සහජාතාදිසත්තියා සිජ්ඣනතො. සම්මොහපටිපක්ඛෙන වා පඤ්ඤාසඤ්ඤානො ධම්මජාතෙන. සවනකාලසම්භූතාය හි පඤ්ඤාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි උපනිස්සයාදිකොටියා සිජ්ඣනතො. ඉතරත්ථාපි යථාරහං නයො නෙතබ්බො.

එවං පකාසිතෙන පන අත්ථෙත කිං විභාවිතන්ති ආහ “තත්ථා”තිආදි. තත්ථාති තෙසු දුබ්බිධෙසු ධම්මෙසු. බ්‍යඤ්ජනානං පටිවිජ්ඣිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්හිරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියං, තස්මා තත්ථ සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා පන ගුණිභූතාති චුත්තං “පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤායා”තිආදි. පඤ්ඤාය පුබ්බඤ්ඤායා පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤායාති හි නිබ්බවනං, පුබ්බඤ්ඤායා වෙත්ථ පධානභාවො “මනොපුබ්බඤ්ඤායා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ප. 1) විය. අපිච යථා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසු ආවජ්ජනාදයො පුබ්බඤ්ඤායා සමානාපි තදාරම්මණස්ස අවිජානනතො අප්පධානභූතා, එවං පුබ්බඤ්ඤායාපි අප්පධානත්තෙ සති පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤායා එතිස්සාති නිබ්බවනම්පි යුජ්ජති. පුබ්බඤ්ඤායා වෙත්ථ පුරෙචාරිභාවො. ඉති සහජාතපුබ්බඤ්ඤායා පුරෙජාතපුබ්බඤ්ඤායාති දුට්ඨොපි පුබ්බඤ්ඤායා ඉධ සම්භවති, යථා වෙත්ථ, එවං සති “පුබ්බඤ්ඤායා”ති එත්ථාපි යථාසම්භවමෙස නයො වෙදිතබ්බො. එවං විභාවිතෙන සමත්ථතාවවනෙන කිමනුභාවිතන්ති ආහ “තදුභයසමත්ථතායොගෙනා”තිආදි. තත්ථ අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යඤ්ජනෙන පරිපුණ්ණස්ස, සඤ්ඤාසනාදිහි වා ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරාදිහි ච ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි සමන්තාගතස්ස, අත්ථබ්‍යඤ්ජනසඤ්ඤානො වා රසෙන සාදුරසස්ස. පරියත්තිධම්මොයෙව නවලොකුත්තරරතනසන්නිධානතො සත්තවිධස්ස, දසවිධස්ස වා රතනස්ස සන්නිධානො කොසො වියාති ධම්මකොසො, තථා ධම්මභණ්ඩාගාරො, තත්ථ නියුත්තොති ධම්මභණ්ඩාගාරිකො. අථ වා නානාරාජභණ්ඩරක්ඛකො භණ්ඩාගාරිකො වියාති භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මස්ස අනුරක්ඛකො භණ්ඩාගාරිකොති තමෙව සදිසතාකාරණදස්සනෙන විසෙසෙත්වා “ධම්මභණ්ඩාගාරිකො”ති චුත්තො. යථාහ —

“ඛන්ධස්සුතො ධම්මධරො, සබ්බපාඨී ච සාසනෙ;
ආනන්දො නාම නාමෙන, ධම්මාරක්ඛො තචං මුනෙ”ති. (අප.
1.542);

අඤ්ඤාපාපි දීපෙනබ්බමත්ථං දීපෙති “අපරො නයො”තිආදිනා, එවං සද්දෙන චූච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තා තබ්බිසයෙහි තෙහි අත්ථෙහි යොනියො මනසිකාරස්ස දීපනං යුත්තන්ති චුත්තං “යොනි...පෙ.... දීපෙති”ති. “අයොනියො”තිආදිනා බ්‍යතිරෙකෙන ඤාපකහෙතුදස්සනං. තත්ථ කත්ථවි හි-සද්දො දිස්සති, යො කාරණෙ, කස්මාති අත්ථො, ඉමිනා වචනෙනෙව යොනියො මනසිකරොතො නානප්පකාරපට්ඨෙධසම්භවතො අග්ගි විය ධුමෙන කාරියෙන කාරණභූතො යො විඤ්ඤායතීති තදන්වයම්පි අත්ථාපත්තියා දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථ යථාරහං. “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො කත්ථ භාසිත”න්තිආදි පුච්ඡාවසෙන අධුනා පකරණප්පත්තස්ස වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස “සුත”න්ති පදෙන චූච්චමානං හගවතො සම්මුඛා සචනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතීති කත්වා චුත්තං “අවික්ඛෙපං දීපෙති”ති. “වික්ඛිත්තවිත්තස්සා”තිආදිනා බ්‍යතිරෙකකාරණෙන ඤාපකහෙතුං දස්සෙත්වා තදෙව සමත්ථෙති “තථා හි”තිආදිනා. සබ්බසම්පත්තියාති සබ්බෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිනා සම්පත්තියා. කිං ඉමිනා පකාසිතන්ති ආහ “යොනියො මනසිකාරෙන චෙත්ථා”තිආදි. එත්ථාති එතස්මිං ධම්මද්වයෙ. “න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”තිආදිනා කාරණභූතෙන අවික්ඛෙපෙන, සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ච ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධියා එව සමත්ථනං චුත්තං, අවික්ඛෙපෙන පන සප්පුරිසුපනිස්සයස්ස සිද්ධියා සමත්ථනං න චුත්තං. කස්මාති චෙ? වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසෙ පයිරූපාසනාභාවස්ස අත්ථතො සිද්ධත්තා. අත්ථවසෙනෙව හි යො පාකටොති න චුත්තො.

එත්ථාහ — යථා යොනියො මනසිකාරෙන ඵලභූතෙන අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානානං කාරණභූතානං සිද්ධි චුත්තා තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභූතෙන සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං කාරණභූතානං සිද්ධි වත්තබ්බා සියා අස්සුතවතො, සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස ච තදභාවතො. එවං සන්තෙපි “න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”තිආදිසමත්ථනවචනෙන අවික්ඛෙපෙන, සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ච කාරණභූතෙන සද්ධම්මස්සවනස්සෙව ඵලභූතස්ස සිද්ධි චුත්තා, කස්මා පනෙවං චුත්තාති? චූච්චතෙ — අධිජ්ජායන්තරසම්භවතො හි තථා සිද්ධි චුත්තා. අයං පනෙත්ථාධිජ්ජායො — සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරකාරණත්තා, අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණං අජ්ඣත්තිකකාරණත්තා, තස්මා

එකන්තකාරණෙ හොත්තෙ කිමත්ථියා අනෙකන්තකාරණං පති
 ඵලභාවපරිකප්පනාති තථායෙවෙනස්ස සිද්ධි චුත්තාති. එත්ථ ච පයමං
 ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි වුට්ඨිසබ්භාවස්ස,
 දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං එකන්තවස්සිනා විය
 මෙසවුට්ඨානෙන වුට්ඨිපවත්තියා.

“අපරො නයො”තිආදිනා අඤ්ඤාපාපි දීපෙනබ්බත්ථමාහ, යස්මා න
 හොතිති සම්බන්ධො. එවන්ති...පෙ.... නානාකාරනිද්දෙසොති හෙට්ඨා
 චුත්තං, සො ච ආකාරොති සොනද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාණවිථිසඬ්ඛාතස්ස
 විත්තසන්තානස්ස නානාකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තියා
 නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණසඬ්ඛාතො සො භගවතො වචනස්ස
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනප්පහෙදපරිච්ඡෙදවසෙන
 සකලසාසනසම්පත්තිඕගාහනාකාරො. එවං හද්දකොති
 නිරවසෙසපරහිතපාරිපුරිභාවකාරණත්තා එවං යථාචුත්තෙන
 නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණෙන සුන්දරො සෙට්ඨො, සමාසපදං වා එතං එවං
 ඊදිසො හද්දො යස්සාති කත්වා. න පණ්හිතො අප්පණ්හිතො, සම්මා අප්පණ්
 හිතො අත්තා යස්සාති තථා, තස්ස. පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති
 අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤතාසඬ්ඛාතගුණද්වයසම්පත්තිං.
 ගුණස්සෙව හි අපරාපරචුත්තියා පවත්තනට්ඨොන වක්කභාවො. වරන්ති වා
 එතෙන සත්තා සම්පත්තිභවං, සම්පත්තිභවෙසුති වා වක්කං. යං සන්ධාය
 චුත්තං “චත්තාරිමානි හික්ඛවෙ, වක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං
 දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං වත්තති”තිආදි (අ. නි. 4.31) පච්ඡිමභාවො
 චෙත්ථ දෙසනාක්කමවසෙනෙව. පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති
 පතිරුපදෙසවාසසප්පුරිසුපනිස්සයසඬ්ඛාතගුණද්වයසම්පත්තිං. සෙසං
 චුත්තනයමෙව. තස්මාති පුරිමකාරණං පුරිමස්සෙවාති ඉධ කාරණමාහ “න
 හී”තිආදිනා.

තෙන කිං පකාසිතන්ති ආහ “ඉච්චස්සා”තිආදි. ඉති ඉමාය
 චතුචක්කසම්පත්තියා කාරණභූතාය. අස්ස ථෙරස්ස.
 පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමවක්කද්වයස්ස අත්ථිභාවෙන සිද්ධියා.
 ආසයසුද්ධිති විපස්සනාඤ්ඤාණසඬ්ඛාතාය අනුලොමිකබන්තියා,
 කම්මස්සකතාඤ්ඤාණ-මග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස යථාභූතඤ්ඤාණස්ස වාති
 දුට්ඨස්සාපි ආසයස්ස අසුද්ධිහෙතුභූතානං කිලෙසානං දුර්භාවෙන සුද්ධි.
 තදෙව හි ද්වයං විවට්ටනිස්සිතානං සුද්ධසත්තානං ආසයො.
 සම්මාපණ්හිතත්තො හි පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො හොති. තථා හි
 චුත්තං “සම්මාපණ්හිතං විත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති, (ධ. ප. 43)
 “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ ඛිජ්ජං හොහිසි
 අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. කෙවි පන “කත්තුකම්‍යතාජන්දො
 ආසයො”ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව “තාය ච ආසයසුද්ධියා
 අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති වචනෙන විරොධතො. එවම්පි

මග්ගඤ්ඤාණසංඛ්‍යාතස්ස ආසයස්ස සුද්ධි න යුත්තා තාය අධිගමන්තීතිසිද්ධියා අවත්තබ්බතොති? නො න යුත්තො පුරිමස්ස මග්ගස්ස, පච්ඡිමානං මග්ගානං, එලානඤ්ඤා කරණභාවතො. පයොගසුද්ධීති යොනිසොමනසිකාරපුබ්බභිගමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදනාවෙන සුද්ධි, සබ්බස්ස වා කායවච්ඡපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන සුද්ධි. පතිරුපදෙසවාසී, හි සප්පුරිසසෙවී ව යථාචුත්තවිසුද්ධපයොගො හොති. තථාච්ඡුද්ධෙන යොනිසොමනසිකාරපුබ්බභිගමෙන ධම්මස්සවනපයොගෙන, විජ්ජපටිසාරාභාවාවහෙන ව කායවච්ඡපයොගෙන අවික්ඛිත්තවිත්තො පරියත්තියං විසාරදො හොති, තථාභූතො ව ථෙරො, තෙන විඤ්ඤායති පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා ථෙරස්ස පයොගසුද්ධි සිද්ධාවාති. තෙන කිං විභාවිතන්ති ආහ “තාය වා”තිආදි. අධිගමන්තීතිසිද්ධීති පටිච්චෙධසංඛ්‍යාතෙ අධිගමෙ ඡෙකභාවසිද්ධි. අධිගමෙනබ්බතො හි පටිච්ඡික්ඛිතබ්බතො පටිච්චෙධො “අධිගමො”ති අට්ඨකථාසු චුත්තො, ආගමොති ව පරියත්ති ආගච්ඡන්ති අත්තත්ථපරත්ථාදයො එතෙන, ආභූසො වා ගමිතබ්බො ඤාතබ්බොති කත්වා.

තෙන කිමනුභාවිතන්ති ආහ “ඉතී”තිආදි. ඉතීති එවං චුත්තනයෙන, තස්මා සිද්ධත්තාති වා කරණනිද්දෙසො. වචනන්ති නිදානවචනං ලොකතො, ධම්මතො ව සිද්ධාය උපමාය තමත්ථං ඤාපෙතුං “අරුණුග්ගං වියා”තිආදිමාහ. “උපමාය මිඨෙකච්චෙ, අත්ථං ඡානන්ති පණ්ඩිතා”ති (ජා. 2.19.24) හි චුත්තං. අරුණුකාති සුරියස්ස උදයතො පුබ්බභාගෙ උට්ඨිතරංසි, තස්ස උග්ගං උග්ගමනං උදයතො උදයන්තස්ස උදයාවාසමුග්ගච්ඡතො සුරියස්ස පුබ්බභිගමං පුරෙවරං භවිතුං අරහති වියාති සම්බන්ධො. ඉදං චුත්තං හොති – ආගමාධිගමන්තියා ඊදිසස්ස ථෙරස්ස චුත්තනිදානවචනං භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුමරහති, නිදානභාවං ගතං හොතීති ඉදමත්ථජාතං අනුභාවිතන්ති.

ඉදානි අපරමපි පුබ්බෙ චුත්තස්ස අසම්මොභාසම්මොසසංඛ්‍යාතස්ස දීපෙනබ්බස්සත්ථස්ස දීපකෙහි එවං-සද්ද සුත-සද්දෙහි පකාසෙනබ්බමත්ථං පකාසෙන්තො “අපරො නයො”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “නානස්පකාරපට්චෙධදීපකෙන, සොතබ්බස්පහෙදපට්චෙධදීපකෙනා”ති ව ඉමිනා තෙහි සද්දෙහි පුබ්බෙ දීපිතං අසම්මොභාසම්මොසසංඛ්‍යාතං දීපෙනබ්බත්ථමාහ අසම්මොහෙන නානස්පකාරපට්චෙධස්ස, අසම්මොසෙන ව සොතබ්බස්පහෙදපට්චෙධස්ස සිජ්ඣිතතො. “අත්තතො”තිආදිහි පන පකාසෙනබ්බත්ථං. තෙන චුත්තං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන “නානස්පකාරපට්චෙධදීපකෙනාතිආදිනා එවං-සද්ද සුත-සද්දානං ථෙරස්ස අත්ථන්‍යඤ්ජනෙසු අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො චතුපට්ඨමිහිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙතී”ති (දී. නි. ටී. 1.1). හෙතුගබ්භඤ්ඤාවෙන පද්ද්වයං, නානස්පකාරපට්චෙධසංඛ්‍යාතස්ස, සොතබ්බස්පහෙද-පට්චෙධසංඛ්‍යාතස්ස ව දීපෙනබ්බත්ථස්ස දීපකත්තාති චුත්තං හොති. සන්තස්ස විජ්ජමානස්ස භාවො

සබ්භාවො, අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාහි සම්පත්තියා සබ්භාවො තථා.
 “සම්භව”න්තිපි පාඨො, සම්භවනං සම්භවො,
 අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තීනං සම්භවො තථා. එවං ඉතරත්ථාපි.
 “සොතබ්බජපහෙදපට්ඨෙධදීපකෙනා”ති එතෙන පන අයං සුත-සද්දො එවං-
 සද්දසන්නිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනෙව චුත්තෙපි
 සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතීති දස්සෙති. එත්ථ ච
 සොතබ්බධම්මසඬ්ඛාතාය පාළියා නිදස්සෙතබ්බානං
 භාසිතත්ථපයොජනත්ථානං, තීසු ච ඤාණෙසු පවත්තඤාණස්ස
 නානජපකාරභාවතො තබ්භාවපට්ඨෙධදීපකෙන එවං-සද්දෙන
 අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තියබ්භාවදීපනං යුත්තං, සොතබ්බධම්මස්ස
 පන අත්ථාධිගමහෙතුතො, තංවසෙන ච තදවසෙසහෙතුජපහෙදස්ස
 ගහිතත්තා, නිරුත්තිභාවතො ච සොතබ්බජපහෙදදීපකෙන සුත-සද්දෙන
 ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තියබ්භාවදීපනං යුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.
 තදෙවත්ථඤ්ඤි ඤාපෙතුං “අසම්මොහදීපකෙන, අසම්මොසදීපකෙනා”ති ච
 අවත්වා තථා චුත්තන්ති.

එවං අසම්මොහාසම්මොසසඬ්ඛාතස්ස දීපෙතබ්බස්සත්ථස්ස දීපකෙහි
 එවං-සද්ද සුත-සද්දෙහි පකාසෙතබ්බමත්ථං පකාසෙත්වා ඉදානි
 යොනියොමනසිකාරාවික්ඛෙපසඬ්ඛාතස්ස දීපෙතබ්බස්සත්ථස්ස දීපකෙහිපි
 තෙහි පකාසෙතබ්බමත්ථං පකාසෙන්නො “එවන්ති වා”තිආදිමාහ. තත්ථ හි
 “එවන්ති...පෙ.... භාසමානො, සුතන්ති ඉදං...පෙ.... භාසමානො”ති ච
 ඉමිනා තෙහි සද්දෙහි පුබ්බෙ දීපිතං යොනියොමනසිකාරාවික්ඛෙපසඬ්ඛාතං
 දීපෙතබ්බත්ථමාහ, “එතෙ මයා”තිආදීහි පන පකාසෙතබ්බත්ථං
 සවනයොගදීපකන්ති ච අවික්ඛෙපවසෙන සවනයොගස්ස සිජ්ඣානතො
 තදෙව සන්ධායාහ. තථා හි ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං
 “සවනධාරණවච්ඡරිවරියා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන
 සොතාවධාරණපට්ඨෙධානි තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුතසද්දෙන
 යොජෙත්වා”ති (දී. නි. ටී. 1.1). මනොදිට්ඨිහි පරියත්තිධම්මානං
 අනුපෙක්ඛනසුජ්ජපට්ඨෙධා විසෙසතො මනසිකාරපට්ඨෙධා, තස්මා
 තද්දීපකවචනෙනෙව එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා
 සුජ්ජපට්ඨෙධානි ඉමමත්ථං පකාසෙතීති චුත්තං “එවන්ති ව...පෙ....
 දීපෙති”ති තත්ථ ධම්මානි පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතානි “ඉධ සීලං
 කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකාව එත්ථ
 අනුසන්ධයො”තිආදිහෙදෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුජ්ජපට්ඨෙධානි
 නිජ්ඣානක්ඛන්තිසඬ්ඛාතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ
 චුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨු
 වචත්ථාපෙත්වා පටිවිද්ධා.

සවනධාරණවච්ඡරිවරියා ච පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන
 සොතාවධාරණපට්ඨෙධා, තස්මා තද්දීපකවචනෙනෙව බහු මයා ධම්මා සුතා

ධාතා වචසා පරිචිතාති ඉමමත්ථං පකාසෙතීති වුත්තං “සුතන්ති ඉදං...පෙ.... දීපෙනි”ති. තත්ථ සුතාති සොතද්වාරානුසාරෙන විඤ්ඤාතා. ධාතාති සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය මනසි සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනෙන උපධාරිතා. වචසා පරිචිතාති පගුණතාසම්පාදනෙන වාචාය පරිචිතා සජ්ඣායිතා. ඉදානි පකාසෙතඛිඛත්ථද්වයදීපකෙන යථාවුත්තසද්දද්වයෙන විභාවෙනඛිඛමත්ථං විභාවෙන්තො “තදුභයෙනපි”තිආදිමාහ. තත්ථ තදුභයෙනාති පුරිමනයෙ, පච්ඡිමනයෙ ච යථාවුත්තස්ස පකාසෙතඛිඛස්සත්ථස්ස පකාසකෙන තෙන දුබ්බිධෙන සද්දෙන. අත්ථබ්‍යඤ්ජනපාරිපූරිං දීපෙන්තොති ආදරජනනස්ස කාරණවචනං. තදෙව කාරණං බ්‍යතිරෙකෙන විචරති, යුත්තියා වා දළ්භං කරොති “අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඡි”තිආදිනා. අසුණන්තොති චෙන්ථ ලක්ඛණෙ, හෙතුමිහි වා අන්ත-සද්දො. මහතා නිතාති මහන්තතො නිතස්මා. පරිබාහිරොති සබ්බතො භාගෙන බාහිරො.

එතෙන පන විභාවෙනඛිඛත්ථදීපකෙන සද්දද්වයෙන අනුභාවෙනඛිඛත්ථමනුභාවෙන්තො “එවං මෙ සුතන්ති ඉමිනා”තිආදිමාහ. පුබ්බෙ විසුං විසුං අත්ථෙ යොජිතායෙව එතෙ සද්දා ඉධ එකස්සෙවානුභාවත්ථස්ස අනුභාවකභාවෙන ගහිතාති ඤාපෙතුං “සකලොතා”ති වුත්තං. කාමඤ්ච මෙ-සද්දො ඉමස්මිං යානෙ පුබ්බෙන යොජිතො, තදපෙක්ඛානං පන එවං-සද්ද සුත-සද්දානං සභවරණතො, අවිනාභාවතො ච තථා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථාගතජ්ජවෙදිතන්ති තථාගතෙන පකාරතො විදිතං, භාසිතං වා. අත්තතො අදහන්තොති අත්තති “මමෙද්”න්ති අට්ඨපෙන්තො. භුමිමත්ථෙ චෙනං සාම්චචනං. අසප්පුරිසභුමින්ති අසප්පුරිසවිසයං, සො ච අත්ථතො අපකතඤ්ඤාතාසඬ්ඛාතා “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මචිනයං පරියාපුණිත්වා අත්තතො දහති”ති (පාරා. 195) එවං මහාවොරදීපකෙන භගවතා වුත්තා අනරියවොභාරාවත්ථා, තථා වාහ “තථාගත...පෙ.... අදහන්තො”ති. හුත්වාති චෙන්ථ සෙසො. තථා සාවකත්තං පටිජානන්තොති සප්පුරිසභුමිඔක්කමනසරූපකථනං. නනු ච ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙනං චචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬ්ඛාය අභාවතො අසප්පුරිසභුමිසමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකං සියාති? නයිදමෙවං “එවං මෙ සුත”න්ති වදන්තෙන අයමිපි අත්ථො අනුභාවිතොති අත්ථස්සෙව දස්සනතො. තෙන හි අනුභාවෙනඛිඛමත්ථංයෙව තථා දස්සෙති, න පන ආනන්දත්ථෙරස්ස අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬ්ඛාය සම්භවන්ති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. කෙච්චි පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනං, තස්මා එදිසි වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර සමයෙ එකච්චානං දෙවතානං එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “භගවා ච පරිනිබ්බුතො, අයඤ්වායස්මා ආනන්දො දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති, සකායකුලජ්ජසුතො තථාගතස්ස

භාතා, වුළුපිතුපුත්තො ව, කිං නු බො සො සයං සවිජ්ඣතං ධම්මං දෙසෙති,
 උදාහු භගවතොයෙව වචනං යථාසුත’න්ති, තෙසමෙව
 වෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය තදභිපරිහරණත්ථං
 අසප්පුරිසභූමිසමතික්කමනාදිඅත්ථො අනුභාවිතොති. සායෙව යථාචුත්තා
 අනරියවොභාරාවත්ථා අසද්ධම්මො, තදවත්ථානොක්කමනසඬ්ඛාතා ව
 සාවකත්තපටිජානනා සද්ධම්මො. එවං සති පරියායන්තරෙන පුරිමත්ථමෙව
 දස්සෙතීති ගහෙතඛිබ්බං. අපිච කුහනලපනාදිවසෙන පවත්තො අකුසලරාසි
 අසද්ධම්මො, තඛ්ඛිරහිතභාවො ව සද්ධම්මො. “කෙවල”න්තිආදිනාපි
 චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පරියායන්තරෙන දස්සනං, යථාචුත්තාය
 අනරියවොභාරාවත්ථාය පරිමොවෙති. සාවකත්තං පටිජානනෙන සත්ථාරං
 අපදිසතීති අත්ථො. අපිච සත්ථුකප්පාදිකිරියතො අත්තානං පරිමොවෙති
 තක්කිරියාසඬ්ඛාය සම්භවතො. “සත්ථු භගවතොයෙව වචනං
 මයාසුත’න්ති සත්ථාරං අපදිසතීති අත්ථන්තරමනුභාවනං හොති.
 “ඡිනවචන”න්තිආදිපි පරියායන්තරදස්සනං, අත්ථන්තරමනුභාවනමෙව වා.
 අප්පෙතීති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ
 නෙතීති නෙත්ති, ධම්මොයෙව නෙත්ති තථා. චුත්තනයෙන චෙත්ථ උභයථා
 අධිප්පායො වෙදිතඛිබ්බො.

අපරමපි අනුභාවෙතඛිබ්බමත්ථමනුභාවෙති “අපිචා”තිආදිනා. තත්ථ
 උප්පාදිතභාවතන්ති දෙසනාවසෙන පවත්තිතභාවං. පුරිමවචනං
 විවරන්තොති භගවතා දෙසිතවසෙන පුරිමතරං සංවිජ්ජමානං භගවතා
 වචනමෙව උත්තානිං කරොන්තො, ඉදං වචනන්ති සම්බන්ධො. චතුභි
 වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණෙහි විසාරදස්ස,
 විසාරදහෙතුභූතචතුරවෙසාරජ්ජඤ්ඤාණසම්පන්නස්ස වා. දසඤ්ඤාණබලධරස්ස.
 සම්මාසම්බුද්ධභාවසඬ්ඛාතෙ උත්තමට්ඨානෙ ධීතස්ස, උසහස්ස ඉදන්ති වා
 අත්ථෙත ආසහසඬ්ඛාතෙ අකම්පනසභාවභූතෙ යානෙ ධීතස්ස. “එවමෙව
 බො හික්ඛවෙ, යදා තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති...පෙ.... සො ධම්මං
 දෙසෙති”තිආදිනා (අ. නි. 4.33) සීහොපමසුත්තාදීසු ආගතෙන
 අනෙකනයෙන සීහනාදනදිනො. සඛ්ඛසත්තෙසු, සඛ්ඛසත්තානං වා
 උත්තමස්ස. න චෙත්ථ නිද්ධාරණලක්ඛණාභාවතො නිද්ධාරණවසෙන
 සමාසො. සඛ්ඛත්ථ හි සක්කතගන්ථෙසු, සාසනගන්ථෙසු ව එවමෙව චුත්තං.
 ධම්මෙන සත්තානම්ස්සරස්ස. ධම්මස්සෙව ඉස්සරස්ස තදුප්පාදනවසෙනාතිපි
 වදන්ති. සෙසපදද්වයං තස්සෙවත්ථස්ස පරියායන්තරදීපනං. ධම්මෙන
 ලොකස්ස පදීපම්ච භූතස්ස, තදුප්පාදකභාවෙන වා
 ධම්මසඬ්ඛාතපදීපසම්පන්නස්ස. “ධම්මකායොති හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙනං
 අධිවචන”න්ති (දී. නි. 3.118) හි චුත්තං. ධම්මෙන ලොකපටිසරණභූතස්ස,
 ධම්මසඬ්ඛාතෙන වා පටිසරණෙන සම්පන්නස්ස. “යංනුනාහං...පෙ....
 තමෙව ධම්මං සක්කත්වා ගරුං කත්වා මානෙත්වා පූජෙත්වා උපනිස්සාය
 විහරෙය්‍ය”න්ති (අ. නි. 4.21; සං. නි. 1.173) හි චුත්තං.
 සද්ධිත්ථියාදිසද්ධම්මසඬ්ඛාතස්ස වරවක්කස්ස පවත්තිතො,

සද්ධම්මානමෙතස්ස වා ආණාවක්කවරස්ස පවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස තස්ස භගවතො ඉදං වචනං සම්මුඛාව මයා පටිග්ගහිතන්ති යොජෙතබ්බං. බ්‍රහ්මජාලෙන පදසම්මුදායභූතෙ වාකො. කඨිබ්බා වා විමති වාති එත්ථ දළ්භතරං නිවිට්ඨා විවිකිච්ඡා කඨිබ්බා. නාතිසංසප්පනං මතිහෙදමත්තං විමති. සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයාති තථා අකත්තබ්බභාවකාරණාවචනං. අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පට්ඨානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තොති පන අස්සද්ධියවිනාසනස්ස, සද්ධාසම්පදමුප්පාදනස්ස ච කාරණාවචනං. “තෙනත”න්තිආදිනා යථාචුත්තමෙවත්ථං උදානවසෙන දස්සෙති.

“එවං මෙ සුත”න්ති එවං වදන්තො ගොතමගොත්තස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවකො, ගොතමගොත්තසම්බන්ධො වා සාවකො ආයස්මා ආනන්දො භගවතා භාසිතභාවස්ස, සම්මුඛා පටිග්ගහිතභාවස්ස ච සුවනතො, තථාසුවනෙනෙව ච බලිතදුන්නිරුත්තාදිගහණදොසාභාවස්ස සිජ්ඣනතො සාසනෙ අස්සද්ධං විනාසයති, සද්ධං වඩ්ඪෙතීති අත්ථො. එත්ථ ච පඤ්චමාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා තිස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා, පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං, නිදස්සනත්ථං, අවධාරණත්ථඤ්ච එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං. භොන්ති චෙත්ථ –

“දස්සනං දීපනඤ්චාපි, පකාසනං විභාවනං;
අනුභාවනම්චිචත්ථො, කිරියායොගෙන පඤ්චධා.

දස්සිතො පරම්පරාය, සිද්ධො තෙකත්ථචුත්තියා;
එවං මෙ සුතම්චිචෙත්ථ, පදත්තයෙ නයඤ්ඤනා”ති.

එක-සද්දො පන අඤ්ඤසෙට්ඨාසභායසඨ්ඨාදීසු දිස්සති. තථා භෙස “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228; පාරා. 11) සෙට්ඨෙ, “එකොවුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405; දී. නි. 2.215; ම. නි. 1.80; සං. නි. 3.63; විභ. 4.445) අසභායෙ, “එකොව බො භික්ඛවෙ, බණ්ණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඨ්ඨායං, ඉධාපි සඨ්ඨායාමෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො”ති (ඉතිවු. අට්ඨ. 1; දී. නි. ටී. 1.පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා) එකොයෙවෙස සමයො, න ද්වෙ වා තයො වාති උනාධිකාභාවෙන ගණනස්ස පරිච්ඡෙදනිද්දෙසො එකන්ති අයං සද්දොති අත්ථො, තෙන කස්ස පරිච්ඡින්නන්ති අනුයොගෙ සති “සමය”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො”ති. එවං පරිච්ඡෙදපරිච්ඡින්නවසෙන චුත්තෙපි “අයං

නාම සමයෝ”ති සරූපතො අනියමිතත්තා අනියමිතවචනමෙවාති දස්සෙති “එකං...පෙ..... දීපන”න්ති ඉමිනා.

ඉදානි සමයසද්දස්ස අනෙකත්ථවුත්තිතං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිජ්ජෙතමත්ථං නියමෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථාති තස්මිං “එකං සමය”න්ති පදද්වයෙ, සමහිනිවිට්ඨො සමය සද්දොති සම්බන්ධො. න පන දිස්සතීති තෙස්වෙකස්මිංයෙව අත්ථෙ ඉධ පවත්තනතො. සමවායෙති පච්චයසාමග්ගියං, කාරණසමවායෙති අත්ථො. බණ්ණාති ඔකාසෙ. හෙතුදිට්ඨිසුති හෙතුමිහි වෙව ලද්ධියඤ්ච. අස්සාති සමයසද්දස්ස. කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති එත්ථ කාලො නාම උපසංඝාතමනස්ස යුත්තකාලො. සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගී, අත්ථතො පන තදනුරූපසරීරබලඤ්චෙව තස්පච්චයපරිස්සයාහාවො ව. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං, තස්මා යථාවුත්තං කාලඤ්ච සමයඤ්ච පඤ්ඤාය ගහෙත්වා උපධාරෙත්වාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – සථෙ අමිහාකං ස්වෙ ගමනස්ස යුත්තකාලො භවිස්සති, කායෙ බලමත්තා ව ඵරිස්සති, ගමනපච්චයා ව අඤ්ඤො අභාසුචිහාරො න භවිස්සති, අට්ඨං කාලඤ්ච ගමනකාරණසමවායසංඛාරං සමයඤ්ච උපධාරෙත්වා අස්පෙව නාම ස්වෙපි ආගච්ඡෙය්‍යාමාති. බණ්ණාති ඔකාසො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තස්පච්චයපටිලාභහෙතුත්තා. බණ්ණො එව ව සමයො. යො “බණ්ණො”ති ව “සමයො”ති ව වුච්චති, සො එකොවාති අධිජ්ජායො. දියඨිසො මාසො සෙසො ගිම්හානං උණ්හසමයො. වස්සානස්ස පඨමො මාසො පරිලාභසමයො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමාසො වා එස, බ්‍යාසො වා. පචුට්ඨං වනං පවනං, තස්මිං, කපිලවත්ථුසාමන්තෙ මහාවනසංඛාරානෙ වනසංඛිධෙති අත්ථො. සමයොපි බොති එත්ථ සමයොති සික්ඛාපදපුරණස්ස හෙතු. හද්දාලීති තස්ස හික්ඛුස්ස නාමං. ඉදං වුත්තං හොති – තයා හද්දාලි පටිවිජ්ඣිතබ්බයුත්තකං එකං කාරණං අත්ථී, තම්පි තෙ න පටිවිද්ධං න සල්ලක්ඛිතන්ති. කිං තං කාරණන්ති ආහ “භගවාපි බො”තිආදි.

“උග්ගහමානො”තිආදීසු මානොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස පකතිනාමං, කිඤ්චි කිඤ්චි පන සිජ්ජං උග්ගහෙතුං සමත්ථතාය “උග්ගහමානො”ති නං සඤ්ජානන්ති, තස්මා “උග්ගහමානො”ති වුච්චති. සමණුමුණ්ඩිකස්ස පුත්තො සමණුමුණ්ඩිකාපුත්තො. සො කිර දෙවදත්තස්ස උපට්ඨාකො. සමයං දිට්ඨිං පකාරෙන වදන්ති එත්ථාති සමයජ්ජවාදකො, තස්මිං, දිට්ඨිජ්ජවාදකෙති අත්ථො. තස්මිං කිර යානෙ වඨිකීතාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිජ්ජහුතයො බ්‍රාහ්මණා, නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සන්නිපතිත්වා අත්තතො අත්තතො සමයං පකාරෙන වදන්ති කට්ඨන්ති දීපෙන්නි, තස්මා සො ආරාමො “සමයජ්ජවාදකො”ති වුච්චති. ස්වෙව තින්ද්‍රකාචීරසංඛාරාය තිම්බරූපකරුක්ඛපන්නියා පරික්ඛිත්තත්තා “තින්ද්‍රකාචීරො”ති වුච්චති. එකා

සාලා එත්ථාති එකසාලකො. යස්මා පනෙත්ථ පයමං එකා සාලා අහොසී, පච්ඡා පන මහාපුඤ්ඤං පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා, තස්මා තමෙව පයමං කතං එකං සාලං උපාදාය ලද්ධපුබ්බනාමවසෙන “එකසාලකො”ති වුච්චති. මල්ලිකාය නාම පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුජ්ඵඵලසච්ඡන්තො ආරාමො, තෙන වුත්තං “මල්ලිකාය ආරාමෙ”ති. පටිවසතීති තස්මිං ඵාසුතාය වසති.

දිට්ඨෙය්‍ය ධම්මෙති පච්චක්ඛෙ අත්තභාවෙ. අත්ථොති වුඬ්ඪී. කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්මා පාපුණ්ණබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, තත්ථ නියුත්තො සම්පරායිකො, පරලොකත්ථො. අත්ථාභිසමයාති යථාවුත්තඋභයත්ථසඬ්ඛාතභිතපට්ඨානා. සම්පරායිකොපි හි අත්ථො කාරණස්ස නිජ්ඵන්තත්තා පටිලද්ධො නාම හොතීති තං අත්ථද්වයමෙකතො කත්වා “අත්ථාභිසමයා”ති වුත්තං. ධියා පඤ්ඤාය තංතදත්ථෙ රාති ගණ්හාති, ධී වා පඤ්ඤා එතස්සත්ථීති ධීරො. පණ්ඩා වුච්චති පඤ්ඤා. සා හි සුබ්බමෙසුපි අත්ථෙසු පඩති ගච්ඡති, දුක්ඛාදීනං වා පීළනාදිආකාරං ජානාතීති පණ්ඩා. තාය ඉතො ගතොති පණ්ඩිතො. අථ වා ඉතා සඤ්ජාතා පණ්ඩා එතස්ස, පඩති වා ඤාණගතියා ගච්ඡතීති පණ්ඩිතො. සම්මා මානාභිසමයාති මානස්ස සම්මා පහානෙන. සම්මාති චෙත්ථ අග්ගමග්ගඤාණෙන සමුච්ඡෙදප්පහානං වුත්තං. අත්තන්ති අවසානං. පීළනං තංසමඬ්ඨිගිතො හිංසනං අවිජ්ජාරිතාකරණං. තදෙව අත්ථො තථා ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා. සමෙච්ච පච්චයෙහි කතභාවො සඬ්ඛතට්ඨො. දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං සන්තාපට්ඨො. ජරාය, මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බො විපරිණාමට්ඨො. අභිසමෙතබ්බො පටිච්ඡක්ඛිතබ්බො අභිසමයට්ඨො, පීළනාදීනියෙව. තාති හි අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකීභාවමුපනෙත්වා “අභිසමයට්ඨො”ති වුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිච්චෙධස්ස අත්ථො ගොචරො අභිසමයට්ඨොති තාතියෙව තබ්බිසය-භාවුපගමන-සාමඤ්ඤතො එකත්තෙන වුත්තාති. එත්ථ ච උපසග්ගානං ජොතකමත්තත්තා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වාචකො සමයසද්දො එවාති සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙපි සඋපසග්ගො අභිසමයො වුත්තො.

තෙසු පන අත්ථෙසු අයං වචනත්ථො – සහකාරිකාරණවසෙන සන්තිජ්ඣං සමෙති සමචෙතීති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියමෙත්ථ තදාධාරපුග්ගලවසෙනාති සමයො, බණො. සමෙත්ති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡන්ති ධම්මා, සත්තා වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය හි අත්ථොතො අභූතොපි කාලො ධම්මප්පවත්තියා අධිකරණං, කරණං විය ච පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරීයති. සමං, සම්මා වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවානං සභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො, න පන අවයවවිනිමුත්තො සමුහො

නාම කොච්ඡි පරමත්ථතො අත්ථී. පච්චයන්තරසමාගමෙ එති ඵලං උප්පජ්ජති, පචත්තති වා එතස්මාති සමයො, හෙනු යථා “සමුදයො”ති. සො හි පච්චයන්තරසමාගමනෙනෙව අත්තතො ඵලං උප්පාදට්ඨිතිසමච්ඡිභාවං කරොති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො හුත්වා එති අත්තතො විසයෙ පචත්තති, දළ්භග්ගණභාවතො වා තංසඤ්ඤාත්තා සත්තා අයන්ති එතෙන යථාහිනිවෙසං පචත්තන්තීති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය ඛජ්ඣන්ති. සමිති සඬගති සමොධානං සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං පාපුණනං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පචත්ති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතඛිබ්බො අභිගන්තඛිබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛභාවෙන තං තං සභාවං සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣන්ති අභිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබ්බොධො.

නනු ච අත්ථමත්තං යථාධිජ්ජෙතං පති සද්දා අභිනිවිසන්තීති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අභිධීයන්ති, අථ කස්මා ඉධ සමයසද්දස්ස අනෙකධා අත්ථො චුත්තොති? සච්චමෙතං සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ සද්දවිසෙසෙ හි අපෙක්ඛිතෙ න එකෙන සද්දෙන අනෙකත්ථාහිධානං සම්භවති. න හි යො කාලාදිඅත්ථො සමය-සද්දො, සොයෙව සමුභාදිඅත්ථං වදති. එත්ථ පන තෙසං තෙසමත්ථානං සමයසද්දවචනීයතාසාමඤ්ඤමුපාදාය අනෙකත්ථතා සමය-සද්දස්ස චුත්තාති. එවං සබ්බත්ථ අත්ථුද්ධාරෙ. හොති චෙත්ථ —

“සාමඤ්ඤවචනීයතං, උපාදාය අනෙකධා;
අත්ථං වදෙ න හි සද්දො, එකො නෙකත්ථකො සියා”ති.

සමවායාදිඅත්ථානං ඉධ අසම්භවතො, කාලස්සෙව ච අපදිසිතඛිබ්බත්තා “ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො”ති චුත්තං. දෙසදෙසකාදීනං විය හි කාලස්ස නිදානභාවෙන අධිජ්ජෙතත්තා සොපි ඉධ අපදිසියති. ‘ඉමිනා කීදිසං කාලං දීපෙතීති ආහ “තෙනා”තිආදි. තෙනාති කාලත්ථෙත සමය-සද්දෙන. අඬ්ඨමාසො පක්ඛවසෙන චුත්තො, පුබ්බණ්ණාදිකො දිවසභාගවසෙන, පඨමයාමාදිකො පභාරවසෙන. ආදි-සද්දෙන ඛණ්ණයාදයො සඬගහිතා, අනියමිතවසෙන එකං කාලං දීපෙතීති අත්ථො.

කස්මා පනෙත්ථ අනියමිතවසෙන කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදීනා නියමිතවසෙනාති ආහ “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි. කිඤ්චාපි පඤ්ඤාය විදිතං සුචචත්ථාපිතං, තථාපීති සම්බන්ධො. වචසා ධාරෙතුං වා සයං උද්දිසිතුං වා පරෙත උද්දිසාපෙතුං වා න සක්කා නානප්පකාරභාවතො බහු ච වත්තඛිබ්බං හොති යාව කාලප්පහෙදො, තාව වත්තඛිබ්බත්තා. “එකං සමය”න්ති චුත්තෙ පන න සො කාලප්පහෙදො අත්ථී, යො එත්ථානන්තොගධො සියාති දස්සෙති “එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙත්වා”ති ඉමිනා. එවං ලොකීයසම්මතකාලවසෙන සමයත්ථං

දස්සෙත්වා ඉදානි සාසනෙ පාකටකාලවසෙන සමයන්ථං දස්සෙතුං “යෙ වා ඉමෙ”තිආදි වුත්තං. අපිව උතුසංවච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙ අයම්පි ගුණො ලද්ධොයෙවාති දස්සෙත්තො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤජෙනා නි විසෙසෙ අවතිට්ඨති තස්සා විසෙසපරිහාරවිසයත්තා. තත්ථ යෙ ඉමෙ සමයාති සම්ඛන්ධො. භගවතො මාතුකුච්ඡිකම්මකමනකාලො චෙත්ථ ගඛිභොක්කන්තිසමයො. චත්තාරි නිමිත්තාති පස්සිත්වා සංවෙජනකාලො සංවෙගසමයො. ඡබ්බස්සාති සම්බොධිසමධිගමාය වරියකාලො දුක්කරකාරිකසමයො. දෙවසිකං කුමානඵලසමාපත්තීහි විනිනාමනකාලො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, විසෙසනො පන සත්තසත්තාහාති කුමානසමාපත්තිවළඤ්ජනකාලො. පඤ්චවත්තාලීසවස්සාති තංතංධම්මදෙසනාකාලො දෙසනාසමයො. ආදි-සද්දෙන යමකපාටිහාරියසමයාදයො සඬගණ්හාති. පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුපකම්පනඕභාසපාතුභාවාදීහි පාකටා. “එකං සමය”න්ති වුත්තෙ තදඤ්ඤපි සමයා සන්තීති අත්ථාපත්තිතො තෙසු සමයෙසු ඉධ දෙසනාසමයසඬ්ඛාතො සමයවිසෙසො “එකං සමය”න්ති වුත්තොති දීපෙතීති අධිප්පායො.

යථාවුත්තජ්ජහෙදෙසුයෙව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ හි ඤාණකිච්චසමයො, අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ච අභිසම්බොධිසමයොයෙව. අරියතුණ්හිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො. කරුණාකිච්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයො, තස්මා තෙසු වුත්තජ්ජහෙදෙසු සමයෙසු එකදෙසොව පකාරන්තරෙන දස්සිතොති දිට්ඨබ්බං. “සන්තිපතිතානං වො හික්ඛවෙ ද්වයං කරණීයං ධම්මි කථා වා අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (උදා. 12) වුත්තසමයෙ සන්ධාය “සන්තිපතිතානං කරණීයද්වයසමයෙසු”ති වුත්තං. තෙසුපි සමයෙසුති කරුණාකිච්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාදෙසනාසමයෙසුපි. අඤ්ඤතරං සමයං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති වුත්තං අත්ථතො අහෙදත්තා.

අඤ්ඤත්ථ විය භුම්මවචනෙන ච කරණවචනෙන ච නිද්දෙසමකත්වා ඉධ උපයොගවචනෙන නිද්දෙසපයොජනං නිද්ධාරෙතුකාමො පරම්මුඛෙන වොදනං සමුට්ඨපෙති “කස්මා පනෙත්ථා”තිආදිනා. එත්ථාති “එකං සමය”න්ති ඉමස්මිං පදෙ, කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො යථාති සම්ඛන්ධො. භවත්ති එත්ථාති භුම්මං, ඕකාසො, තත්ථ පවත්තං වචනං විහත්ති භුම්මවචනං. කරොති කිරියමහිනිප්ථාදෙහි එතෙනාති කරණං, කිරියානිප්ථත්තිකාරණං. උපයුජ්ජිතබ්බො කිරියායාති උපයොගො, කම්මං, තත්ථ වචනං තථා. “තත්ථා”තිආදිනා යථාවුත්තවොදනං පරිහරති. තත්ථාති තෙසු අභිධම්මතදඤ්ඤසුත්තපදවිනයෙසු. තථාති භුම්මවචනකරණවචනෙහි අත්ථසම්භවතො වාති යොජෙතබ්බං, අධිකරණභාවෙනභාවලක්ඛණත්ථානං, හෙතුකරණත්ථානඤ්ච

සම්භවතොති අත්ථො. ඉධාති ඉධස්මිං සුත්තපදෙ. අඤ්ඤාපාති උපයොගවචනෙන. අත්ථසම්භවතොති අවිචන්තසංයොගත්ථස්ස සම්භවතො.

“තත්ථ හී”තිආදී තබ්බිවරණං. ඉතොති “එකං සමය”න්ති සුත්තපදතො. අධිකරණත්ථොති ආධාරත්ථො. භවනං භාවො, කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං, තදෙවත්ථො තථා. කෙන සමයත්ථොන ඉදං අත්ථද්වයං සම්භවතීති අනුයොගෙ සති තදත්ථද්වයසම්භවානුරූපෙන සමයත්ථොන, තං දළ්භං කරොන්තො “අධිකරණඤ්ඤි”තිආදිමාහ. පදත්ථතොයෙව හි යථාචුත්තමත්ථද්වයං සිද්ධං, විභත්ති පන ජොතකමත්තා. තත්ථ කාලසඬ්ඛාතො, කාලසද්දස්ස වා අත්ථො යස්සාති කාලත්ථො. සමුහසඬ්ඛාතො, ‘සමුහසද්දස්ස වා අත්ථො යස්සාති සමුහත්ථො, කො සො? සමයො. ඉදං චුත්තං හොති – කාලත්ථො, සමුහත්ථො ව සමයො තත්ථ අභිධම්මෙ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං අධිකරණං ආධාරොති, යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ඤෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව කාලෙ, ධම්මපුඤ්ඤෙ වා එස්සාදයොපි හොන්තීති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. නනු වායං උපාදාපඤ්ඤත්තිමත්තො කාලො, වොහාරමත්තො ව සමුහො, සො කථං අධිකරණං සීයා තත්ථ චුත්තධම්මානන්ති? නායං දොසො. යථා හි කාලො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි සභාවධම්මපරිච්ඡින්නන්තා ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො, සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො ව තඬ්ඛණජ්ජවත්තානං තතො පුබ්බෙ, පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ඨෙජාතො, සායන්භෙ ආගච්ඡතී”තිආදීසු, සමුහො ව අවයවවිනිමුත්තො විසුං අවිජ්ජමානොපි කජ්ජනාමත්තසිද්ධත්තා අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපීයති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසීයං පත්තසම්භූතො”තිආදීසු, එවම්ධාපි සභාවධම්මපරිච්ඡින්නන්තා, කජ්ජනාමත්තසිද්ධත්තා ව තදුභයං තත්ථ චුත්තධම්මානං අධිකරණභාවෙන පඤ්ඤාපීයතීති.

“ඛණසමවායහෙතුසඬ්ඛාතස්සා”තිආදී

භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථසම්භවදස්සනං. තත්ථ ඛණො නාම අට්ඨක්ඛණවිනිමුත්තො නවමො බුද්ධුප්පාදක්ඛණො, යාති වා පනෙතාති “චත්තාරිමාති හික්ඛවෙ, චක්කාති, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමුස්සානං චතුරක්කං පවත්තති”ති (අ. නි. 4.31) එත්ථ පතිරූපදෙසවාසො සජ්ජුරිසුපනිස්සයො අත්තසම්මාපණීධි පුබ්බෙකතපුඤ්ඤාතාති චත්තාරි චක්කාති චුත්තාති, තාති එකජ්ඣං කත්වා ඔකාසට්ඨොන “ඛණො”ති වෙදිතබ්බාති. තාති හි කුසලුප්පත්තියා ඔකාසභූතාති. සමවායො නාම “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.204; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43, 44; සං. නි. 3.60; කථා. 465, 467) නිද්දිට්ඨා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසාධාරණඵලනිජ්ජාදකත්තෙන සණ්ඨිතා චක්ඛුරූපාදිපට්ඨයසාමග්ගී. චක්ඛුරූපාදීනඤ්ඤි චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදි

සාධාරණඵලං. හෙතු නාම යොනිසොමනසිකාරාදිජනකහෙතු. යථාචුත්තස්ස ඛණසඬ්ඛාතස්ස, සමවායසඬ්ඛාතස්ස, හෙතුසඬ්ඛාතස්ස ච සමයස්ස සත්තාසඬ්ඛාතෙන භාවෙන තෙසං ඵස්සාදීනං ධම්මානං සත්තාසඬ්ඛාතො භාවො ලක්ඛියති විඤ්ඤායතීති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා “ගාවීසු දුශ්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො”ති ඵත්ථ දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, ඵවම්ධාපි යථාචුත්තස්ස සමයස්ස සත්තාකිරියාය විත්තස්ස උප්පාදකිරියා, ඵස්සාදීනං භවනකිරියා ච ලක්ඛියතීති. නනු චෙත්ථ සත්තාකිරියා අවිජ්ජමානාව, කථං තාය ලක්ඛියතීති? සච්චං, තථාපි “යස්මිං සමයෙ”ති ච චුත්තෙ සතීති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො ඵවහොති අඤ්ඤකිරියාසම්ඛන්ධාභාවෙ පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතො, තස්මා අත්ථතො ගමාමානාය තාය සත්තාකිරියාය ලක්ඛියතීති. අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො – යස්මිං යථාචුත්තෙ ඛණෙ, පච්චයසමවායෙ, හෙතුමිහි චා සති කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව ඛණෙ, පච්චයසමවායෙ, හෙතුමිහි චා සති ඵස්සාදයොපි හොන්තීති. අයං පන අත්ථො අභිධම්මෙයෙව (අට්ඨසා. කාමාවචරකුසලපදභාජනීයෙ) නිදස්සනවසෙන චුත්තො, යථාරහමෙස නයො අඤ්ඤෙසුපි සුත්තපදෙසුති. තස්මාති අධිකරණත්ථස්ස, භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථස්ස ච සම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති තදුභයත්ථස්ස සමයසද්දත්ථභාවෙන විජ්ජමානස්සෙව භූමිමච්චනවසෙන දීපනත්ථං. විහත්තියො හි පදීපො විය වත්ථුතො විජ්ජමානස්සෙව අත්ථස්ස ජොතකාති, අයමත්ථො සද්දසත්ථෙසු පාකටොයෙව.

හෙතුඅත්ථො, කරණත්ථො ච සම්භවතීති “අන්තෙන වසති, විජ්ජාය වසති”තිආදීසු විය හෙතුඅත්ථො, “ඵරසුනා ඡින්දති, කුදාලෙන ඛණති”තිආදීසු විය කරණත්ථො ච සම්භවති. කථං පන සම්භවතීති ආහ “යො හි සො”තිආදි. විනයෙ (පාරා. 20) ආගතසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනවත්ථුචසෙන ථෙරං මරියාදං කත්වා “සාරිපුත්තාදීහිපි දුට්ඨෙඤ්ඤෙයො”ති චුත්තං. තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනාති ඵත්ථ පන තංතංවත්ථුවීතික්කමොව සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙතු චෙව කරණඤ්ච. තථා හි යදා භගවා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා පට්ඨමෙව තෙසං තෙසං තත්ථ තත්ථ සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුභූතං තං තං වීතික්කමං අපෙක්ඛමානො විහරති, තදා තං තං වීතික්කමං අපෙක්ඛිත්වා තදත්ථං වසතීති සිද්ධො වත්ථුවීතික්කමස්ස සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුභාවො “අන්තෙනවසති”තිආදීසු අන්තමපෙක්ඛිත්වා තදත්ථං වසතීතිආදීනා කාරණෙන අන්තාදීනං හෙතුභාවො විය. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීකාලෙ පන තෙනෙව පුබ්බසිද්ධෙන වීතික්කමෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති, තස්මා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා සාධකතමත්තා කරණභාවොපි වීතික්කමස්සෙව සිද්ධො “අසිනා ඡින්දති”තිආදීසු අසිනා ඡින්දනකිරියං සාධෙතීතිආදීනා කාරණෙන අසිආදීනං කරණභාවො විය. ඵවං සන්තෙපි වීතික්කමං

අපෙක්ඛමානො තෙනෙව සද්ධිං තත්තිස්සිතම්පි කාලං අපෙක්ඛිත්වා විහරතීති කාලස්සාපි ඉධ හෙතුභාවො චුත්තො, සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්තො ව තං තං චිතික්කමකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙතීති චිතික්කමනිස්සයස්ස කාලස්සාපි කරණභාවො චුත්තො, තස්මා ඉමිනා පරියායෙන කාලස්සාපි හෙතුභාවො, කරණභාවො ව ලබ්භතීති චුත්තං “තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනා”ති, නිජ්ජපරියායෙන පන චිතික්කමොයෙව හෙතුභූතො, කරණභූතො ව. සො හි චිතික්කමක්ඛණෙ හෙතු භුත්වා පච්ඡා සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනක්ඛණෙ කරණම්පි භොතීති. සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තොති චිතික්කමං ප්‍රච්ඡිත්වා හික්ඛුසඬ්ඝං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුං තං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා, විගරහිත්වා ව තං තං වත්ථුඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන කරණභූතෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපෙත්තො. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානොති තතියපාරාජිකාදීසු (පාරා. 162) විය සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙතුභූතං තං තං වත්ථුචිතික්කමසමයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන භගවා තත්ථ තත්ථ විභාසීති අත්ථො.

“සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො”ති ඉදං යථාක්කමං කරණභාවස්ස, හෙතුභාවස්ස ව සමත්ථනවචනං, තස්මා තදනුරූපං “තෙනසමයෙන කරණභූතෙන හෙතුභූතෙනා”ති එවං වත්තබ්බෙපි පයමං. “හෙතුභූතෙනා”ති උජ්ජපටිපාටිවචනං තත්ථ හෙතුභාවස්ස සාතිසයමධිජ්ජපෙතත්තා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “භගවා හි වෙරඤ්ජායං විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනහෙතුභූතං පරිචිතක්කසමයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන විභාසී”ති තීසුපි කිර ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. “කිං පනෙත්ථ යුත්තිවිත්තාය, ආවරියස්ස ඉධ කමවචනිච්ඡා නත්ථීති එවමෙතං ගහෙතබ්බං - අඤ්ඤාසුපි හි අට්ඨකථාසු අයමෙව අනුක්කමො චුත්තො, න ව තාසු ‘තෙන සමයෙන වෙරඤ්ජායං විහරතී’ති විනයපාළිපදෙ හෙතුඅත්ථස්සෙව සාතිසයං අධිජ්ජපෙතභාවදීපනත්ථං චුත්තො අවිසයත්තා, සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො හෙතුභූතෙන, කරණභූතෙන ව සමයෙන විභාසී, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො හෙතුභූතෙන සමයෙන විභාසීති එවමෙත්ථ යථාලාභං සම්ඛන්ධභාවතො එවං චුත්තො”තිපි වදන්ති. තස්මාති යථාචුත්තස්ස දුට්ඨස්සාපි අත්ථස්ස සම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති චුත්තනයෙන කරණවචනෙන තදුභයත්ථස්ස ජොතනත්ථං. තත්ථාති තස්මිං විනයෙ. එත්ථ ව සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා එව චිතික්කමසමයස්ස සාධකතමත්තා තස්ස කරණභාවෙ “සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො”ති අජ්ඣාහරිතපදෙන සම්ඛන්ධො, හෙතුභාවෙ පන තදපෙක්ඛනමත්තත්තා “විහරතී”ති පදෙනෙවාති දට්ඨබ්බං. තථායෙව හි චුත්තං “තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන, කරණභූතෙන ව සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො,

සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසී”ති. කරණඤ්ඤි කිරියත්ථං, න හෙතු විය කිරියාකාරණං. හෙතු පන කිරියාකාරණං, න කරණං විය කිරියත්ථොති.

“ඉධ

පනා”තිආදිනා

උපයොගවචනස්ස

අවචන්තසංයොගත්ථසම්භවදස්සනං, අවචන්තමෙව දබ්බගුණකිරියාහි සංයොගො අවචන්තසංයොගො, නිරන්තරමෙව තෙහි සංයුත්තභාවොති වුත්තං හොති. සොයෙවත්ථො තථා. එවංජාතිකෙති එවංසභාවෙ. කථං සම්භවතිති ආහ “යඤ්ඤි”තිආදි. අවචන්තමෙවොති ආරබ්භතො පටියාය යාව දෙසනානිටියානං, තාව එකංසමෙව, නිරන්තරමෙවොති අත්ථො. කරුණාවිහාරෙනාති පරහිතපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිහාරෙන. තථා හි කරුණානිදානත්තා දෙසනාය ඉධ පරහිතපටිපත්ති “කරුණාවිහාරො”ති වුත්තා, න පන කරුණාසමාපත්තිවිහාරො. න හි දෙසනාකාලෙ දෙසෙතබ්බධම්මවිසයස්ස දෙසනාඤ්ඤාණස්ස සත්තවිසයාය මහාකරුණාය සහුප්පත්ති සම්භවති හින්තවිසයත්තා, තස්මා කරුණාය පවත්තො විහාරොති කත්වා පරහිතපටිපත්තිවිහාරො ඉධ “කරුණාවිහාරො”ති වෙදිතබ්බො. තස්මාති අවචන්තසංයොගත්ථසම්භවතො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති වුත්තනායෙන උපයොගවිභත්තියා තදත්ථස්ස ජොතනත්ථං උපයොගනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං සප්ඤ්ඤායති, දිවසං භුඤ්ජති”ති. තෙනාති යෙන කාරණෙන අභිධම්මෙ, ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තපදෙසු භූමිමවචනස්ස අධිකරණත්ථො, භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ව, විනයෙ කරණවචනස්ස හෙතුඅත්ථො, කරණත්ථො ව ඉධ උපයොගවචනස්ස අවචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති, තෙනාති අත්ථො. එතන්ති යථා වුත්තස්සත්ථස්ස සඬ්ඛගහගාථාපදං අඤ්ඤත්‍රාති අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු, විනයෙ ව. සමයොති සමයසද්දො. සද්දෙයෙව හි විභත්තිපරා භවතිඅත්ථෙ අසම්භවතො. සොති ස්වෙව සමයසද්දො.

එවං අත්තතො මතිං දස්සෙත්වා ඉදාති පොරාණාවරියමතිං දස්සෙතුං “පොරාණා පනා”තිආදි වුත්තං. පොරාණාති ව පුරිමා අට්ඨකථාවරියා. “තස්මිං සමයෙ”ති වා...පෙ.... “එකං සමය”න්ති වා එස හෙදොති සම්බන්ධො. අභිලාපමත්තහෙදොති වචනමත්තෙන හෙදො විසෙසො, න පන අත්ථෙත, තෙනාහ “සබ්බත්ථ භූමිමමෙවත්ථො”ති, සබ්බෙසුපි අත්ථතො ආධාරො එව අත්ථොති වුත්තං හොති. ඉමිනා ව වචනෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිවිපරිණාමො කතො, භූමිමත්ථෙ වා උපයොගකරණවිභත්තියො සිද්ධාති දස්සෙති. “තස්මා”තිආදිනා තෙසං මතිදස්සනෙ ගුණමාහ.

භාරියට්ඨෙන ගරු. තදෙවත්ථං සඬ්ඛකෙතතො සමත්ථෙති “ගරුං ඡී”තිආදිනා සඬ්ඛකෙතවිසයො හි සද්දො තංවත්ථිතොයෙව වෙස

අත්ථබ්බොධකොති. ගරුන්ති ගරුකාතබ්බං ජනං. “ලොකෙ”ති ඉමිනා න කෙවලං සාසනෙයෙව, ලොකෙපි ගරුකාතබ්බට්ඨෙන භගවාති සඬකෙතසිද්ධීති දස්සෙති. යදි ගරුකාතබ්බට්ඨෙන භගවා, අථ අයමෙව සාතිසයං භගවා නාමාති දස්සෙන්නො “අයඤ්චා”තිආදිමාහ. තථා හි ලොකනාමො අපරිමිතනිරුපමජපභාවසීලාදිගුණවිසෙසසමඬිගිතාය, සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බධගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අව්චන්තුපකාරිතාය ච අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමං ගාරවට්ඨානන්ති. න කෙවලං ලොකෙයෙව, අථ බ්‍රහ්ම සාසනෙපීති දස්සෙති “පොරාණෙහි”තිආදිනා, පොරාණෙහිති ච අට්ඨකථාවරියෙහිති අත්ථො. සෙට්ඨවාචකවචනමිපි සෙට්ඨගුණසහවරණතො සෙට්ඨමෙවාති වුත්තං “භගවාති වචනං සෙට්ඨ”න්ති. වුච්චති අත්ථො, එතෙනාති හි වචනං, සද්දො. අථ වා වුච්චතීති වචනං, අත්ථො, තස්මා යො “භගවා”ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගත්තා, සාතිසයං වා ගරුකරණාරහතාය ගාරවයුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො. යෙන කාරණත්තයෙන සො තථාගතො ගරු භාරියට්ඨෙන, තෙන “භගවා”ති වුච්චතීති සම්බන්ධො. ගරුතාකාරණදස්සනඤ්ඤෙනං පදත්තයං. “සිජ්ජාදිසික්ඛාපකාපි ගරුයෙව නාම භොන්ති, න ච ගාරවයුත්තා, අයං පන තාදිසො න භොති, තස්මා ගරුති කත්ථා ‘ගාරවයුත්තො’ති වුත්ත”න්ති කෙවි. එවං සති තදෙනං විසෙසනපදමත්තං, පුරිමපදද්වයමෙව කාරණදස්සනං සියා.

අපිවාති අත්ථන්තරවිකජ්ජත්ථෙ නිපාතො, අපරො නයොති අත්ථො. තත්ථ –

“වණ්ණගමො වණ්ණවිපරියායො,
ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො,
තද්වචනෙ පඤ්චවිධා නිරුත්තී”ති. –

වුත්තං නිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා, “පිසොදරාදීනි යථොපදිට්ඨ”න්ති වුත්තසද්දනෙයෙන වා පිසොදරාදිආකතිගණපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා ලොකීය ලොකුත්තරසුඛබාහිනිබ්බත්තකං සීලාදිපාරජ්ජත්තං භාග්‍යමස්ස අත්ථීති “භාග්‍යවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති වුත්තන්ති ආහ “භාග්‍යවා”ති. තථා අනෙකභෙදහින්නකිලෙසසතසහස්සාති, සඬබ්බෙපතො වා පඤ්චමාරෙ අහඤ්ථීති “භග්ගවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “භග්ගවා”ති ඉමිනා. ලොකෙ ච භග-සද්දො ඉස්සරියධම්මයසසිරිකාමපයත්තෙසු ඡසු ධම්මෙසු පවත්තති, තෙ ච භගසඬබ්බාතා ධම්මා අස්ස සත්තීති භගවාති අත්ථං දස්සෙතුං “යුත්තො

හගෙහි වා”ති වුත්තං. කුසලාදීහි අනෙකහෙදෙහි සබ්බධම්මෙ විහජී විහජීත්වා විවරිත්වා දෙසෙසිති “විහත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති ආහ “විහත්තවා”ති. දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙ, කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙ, සුඤ්ඤතානිමිත්තාප්පණිනිවිමොක්ඛෙ, අඤ්ඤෙ ව ලොකියලොකුත්තරෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ හජී සෙවි බහුලමකාසිති “හත්තවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “හත්තවා”ති ඉමිනා. තීසු හවෙසු තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමනමනෙන වත්තං වමිත්තන්ති “හවෙසු වත්තගමනො”ති වත්තබ්බෙ හවසද්දතො හ-කාරං ගමනසද්දතො ග-කාරං වත්තසද්දතො ව-කාරං ආදාය, තස්ස ව දීපං කත්වා වණ්ණවිපරියායෙන “හගවා”ති වුත්තන්ති දස්සෙතුං “වත්තගමනො හවෙසු”ති වුත්තං. “යතො භාග්‍යවා, තතො හගවා”තිආදිනා පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. අස්ස පදස්සාති “හගවා”ති පදස්ස. විත්ථාරත්ථොති විත්ථාරභූතො අත්ථො. “සො වා”තිආදිනා ගන්ථමහත්තං පරිහරති. වුත්තොයෙව, න පන ඉධ පන වත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිප්පායො.

අපිව හගෙ වති, වමිති වා හගවා. සො හි හගෙ සීලාදිගුණෙ වති හජී සෙවි, තෙ වා හගසඬ්ඛාතෙ සීලාදිගුණෙ විනයාසන්තානෙසු “කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති වති යාචි පත්ථයි, එවං හගෙ වතීති හගවා, හගෙ වා සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වමි බෙළුපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඩයි. තථා හි හගවා හත්ථගතං වක්කවත්තිසිරිං, වතුදීපිස්සරියං, වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයඤ්ච සත්තරතනසමුප්පලං යසං අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඩයි. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තීති හගා ආකාරස්ස රස්සං කත්වා, සිනෙරුයුගන්ධරාදිගතා භාජනලොකසොභා. තා හගා වමි තප්පට්ඨිද්ධිජන්දරාගප්පභානෙන පජ්ඣි, එවං හගෙ වමිති හගවාති එවමාදීහි තත්ථ තත්ථාගතනයෙහි වස්ස අත්ථො වත්තබ්බො, අම්හෙහි පන සො ගන්ථභීරුජනානුග්ගහණත්ථං, ගන්ථගරුතාපරිහරණත්ථඤ්ච අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිතොති.

එවමෙනෙසං අවයවත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සමුදායත්ථං දස්සෙත්තො පුරිමපදත්තයස්ස සමුදායත්ථෙන වුත්තාවසෙසෙන තෙසමත්ථානං පටියොගිතාය තෙනාපි සහ දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදිමාහ. එත්තාවතාති එතස්ස “එවං මෙ සුත”න්ති වචනෙන “එකං සමයං හගවා” තිවචනෙනාති ඉමෙහි සම්බන්ධො. එත්ථාති එතස්මිං නිදානවචනෙ. යථාසුතං ධම්මං දෙසෙන්නොති එත්ථ අන්ත-සද්දො හෙතුඅත්ථො. තථාදෙසිතත්තා හි පච්චක්ඛං කරොති නාම. එස නයො අපරත්ථාපි. “යො බො ආනන්ද, මයා ධම්මො ව...පෙ.... සත්ථා”ති වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතෙවාති කත්වා “ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති”ති වුත්තං. ධම්මකායන්ති හි හගවතො සම්බන්ධිභූතං ධම්මසඬ්ඛාතං කායන්ති අත්ථො. තථා ව වුත්තං “ධම්මකායොති හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති.

තං පන කිමත්ථියන්ති ආහ “තෙනා”තිආදි. තෙනාති ව තාදිසෙන පච්චක්ඛකරණෙනාති අත්ථො. ඉදං අධුනා වක්ඛමානසුත්තං පාවචනං පකට්ඨං උත්තමං බුද්ධස්ස භගවතො වචනං නාම. තස්මා තුම්භාකං අතික්කන්තසත්ථුකං අතිතසත්ථුකභාවො න භොතීති අත්ථො. භාවජ්ජධානො හි අයං නිද්දෙසො, භාවලොපො වා, ඉතරථා පාවචනමෙව අනතික්කන්තසත්ථුකං, සත්ථුඅදස්සනෙන පන උක්කණ්ඨිතස්ස ජනස්ස අතික්කන්තසත්ථුකභාවොති අත්ථො ආපජ්ජෙය්‍ය, එවඤ්ච සති “අයං වො සත්ථාති සත්ථුඅදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති” තිවචනෙන සහ විරොධො භවෙය්‍යාති වදන්ති. ඉදං පාවචනං සත්ථුකිච්චනිජ්ඣාදනෙන න අතිතසත්ථුකන්ති පන අත්ථො. සත්ථුති කම්මත්ථෙ ඡට්ඨි, සමාසපදං වා එතං සත්ථුඅදස්සනෙනාති. උක්කණ්ඨනං උක්කණ්ඨො, කිච්ඡජීවිතා. “කඨ කිච්ඡජීවනෙ”ති හි වදන්ති. තම්මො පත්තොති උක්කණ්ඨිතො, අනභිරතියා වා පිළිතො වික්ඛිත්තචිත්තො හුත්වා සිසං උක්ඛිපිත්වා උද්ධං කණ්ඨං කත්වා ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්තො ආභිණ්ඩති, විහරති වාති උක්කණ්ඨිතො නිරුත්තිනයෙන, තං උක්කණ්ඨිතං. සද්දසාමත්ථියාධිගතමත්තො වෙස, වොහාරතො පන අනභිරතියා පිළිතන්ති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. සමස්සාසෙතීති අස්සාසං ජනෙති.

තස්මිං සමයෙති ඉමස්ස සුත්තස්ස සඬිගිතිසමයෙ. කාමං විජ්ජමානෙපි භගවති එවං වත්තුමරහති, ඉධ පන අවිජ්ජමානෙයෙව තස්මිං එවං වදති, තස්මා සන්ධායභාසිතවසෙන තදත්ථං දස්සෙතීති ආහ “අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො”ති. පරිනිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුවසෙන ඛන්ධපරිනිබ්බානං. තෙනාති තථාසාධනෙන. එවංවිධස්සාති එවංපකාරස්ස, එවංසභාවස්සාතිපි අත්ථො. නාම-සද්දො ගරභායං නිපාතො “අත්ථි නාම ආනන්ද ථෙරං භික්ඛුං විහෙසියමානං අජ්ඣුපෙක්ඛිස්සථා”තිආදීසු (අ. නි. 5.166) විය, තෙන ඵදිසො අපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කා නාම කථා අඤ්ඤෙසන්ති ගරහත්ථං ජොතෙති. අරියධම්මස්සාති අරියානං ධම්මස්ස, අරියභූතස්ස වා ධම්මස්ස. දසවිධස්ස කායබලස්ස, ඤාණබලස්ස ව වසෙන දසබලධරො. වජිරස්ස නාම මණ්ඩිවසෙසස්ස සඬිසාතො සමුහො එකග්ගෙනො, තෙන සමානො කායො යස්සාති තථා. ඉදං චුත්තං භොති – යථා වජිරසඬිසාතො නාම න අඤ්ඤෙන මණ්ඩා වා පාසාණෙන වා හෙජ්ජො, අපි තු සොයෙව අඤ්ඤං මණ්ඩං වා පාසාණං වා භින්දති. තෙනෙව චුත්තං “වජිරස්ස නත්ථි කොචි අහෙජ්ජො මණ්ඩං වා පාසාණො වා”ති, එවං භගවාපි කෙනචි අහෙජ්ජසරීරො. න හි භගවතො රූපකායෙ කෙනචි අන්තරායො කාතුං සක්කාති. නාමසද්දස්ස ගරභාජොතකත්තා පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනජොතකො “න කෙවලං භගවායෙව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි”ති. එත්ථ ව එවංගුණසමන්තාගතත්තා අපරිනිබ්බුතසභාවෙන භවිතුං යුත්තොපි එස පරිනිබ්බුතො එවාති පකරණානුරූපමත්ථං දස්සෙතුං “එව”න්තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආසා පත්ථනා කෙන ජනෙතබ්බා, න ජනෙතබ්බා එවාති අත්ථො. “අහං චිරං ජීවිං, චිරං ජීවාමි, චිරං ජීවිස්සාමි, සුඛං ජීවිං, සුඛං

ජීවාමි, සුඛං ජීවිස්සාමි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො ජීවිතමදො නාම, තෙන මත්තො පමත්තො තථා. සංවෙජ්ජනීති සංවෙගං ජනෙති, තතොයෙව අස්ස ජනස්ස සද්ධම්මෙ උස්සාහං ජනෙති. සංවෙජනඤ්ඤි උස්සාහහෙතු “සංවිග්ගො යොනියො පදහති”ති වචනතො.

දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති වක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස “ඵව”න්ති නිදස්සනතො. සාවකසම්පත්තින්ති සුඤ්ඤාත්තපුග්ගලසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්චසු යානෙසු භගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන, පඤ්චසු ච කොසල්ලෙසු ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිනා පසංසිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච ඛො සයමෙව සුතං න අනුස්සුතං, න ච පරම්පරාහතන්ති අත්ථස්ස දීපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති භගවාතිසදසන්නිධානෙ පයුත්තස්ස සමයසද්දස්ස බුද්ධුප්පාද-පටිමණ්ඩිත-සමය-භාව-දීපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙතං වුවිචති -

“කප්පකසායකලියුගෙ, බුද්ධුප්පාදො අහො මහවිජරියං;
 හුතවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරචින්ද”න්ති. (දී. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1);

තස්සායමත්ථො - කප්පසඤ්ඤාකාලසඤ්චයස්ස ලෙඛනවසෙන පවත්තෙ කලියුගසඤ්ඤාතෙ සකරාජසම්මතෙ වස්සාදිසමුහෙ ජාතො බුද්ධුප්පාදබණ්ඩසඤ්ඤාතො දිනසමුහො අන්ධස්ස පබ්බතාරොහනම්ච කදාපි පවත්තනට්ඨෙත, අවිජරං පහරිතුං යුත්තට්ඨෙත ච මහවිජරියං හොති. කිම්ච ජාතන්ති ඵෙ? හුතවහසඤ්ඤාතස්ස පාවකස්ස මජ්ඣෙ සම්මා උදිතමධුමන්තං අරචින්දසඤ්ඤාතං වාරිජම්ච ජාතන්ති. දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගාරවාධිවචනතො.

ඵවං පදජක්කස්ස පදානුක්කමෙන නානප්පකාරතො අත්ථවණ්ණනං කත්වා ඉදානි “අන්තරා ච රාජගහ”න්තිආදීනං පදානමත්ථවණ්ණනං කරොන්තො “අන්තරා වා”තිආදිමාහ. අන්තරා ච රාජගහං අන්තරා ච නාළන්දන්ති එත්ථ සමභිනිවිට්ඨො අන්තරා-සද්දො දිස්සති සාමඤ්ඤවචනියත්ථමපෙක්ඛිත්වා
 පකරණාදිසාමත්ථියාදිගතත්ථමන්තරෙතොති අත්ථො. ඵවං පනස්ස නානත්ථභාවො පයොගතො අවගමීයතීති දස්සෙති “තදන්තර”න්තිආදීනා. තත්ථ තදන්තරන්ති තං කාරණං. මඤ්ච තඤ්ච මන්තෙන්නි, කිමන්තරං කිං කාරණන්ති අත්ථො. විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජනිවිජරණක්ඛණෙ. ධොවන්ති ඉත්ථි අද්දසාති සම්බන්ධො. අන්තරතොති හදයෙ. කොපාති විත්තකාලුස්සියකරණතො විත්තපකොපා රාගාදයො. අන්තරා වොසානන්ති ආරම්භනිප්ඵත්තිනං වෙමජ්ඣෙ පරියොසානං ආපාදි. අපිචාති තථාපි, ඵවං පහවසම්පන්නෙපිති අත්ථො. ද්වින්තං මහානිරයානන්ති ලොහකුම්භිනිරයෙ සන්ධායාහ. අන්තරිකායාති අන්තරෙන. රාජගහනගරං කිර ආවිජ්ඣිත්වා මහාපෙතලොකො. තත්ථ ද්වින්තං මහාලොහකුම්භිනිරයානං අන්තරෙන

අයං තපොදා නදී ආගච්ඡති, තස්මා සා කුටීතා සන්දතීති. ස්වායමීධ විවරෙ පවත්නති තදඤ්ඤෙසමසම්භවතො. එත්ථ ච “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, (අ. නි. 6.44; 10.75) එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා, (බු. වං. 28.9) අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති” තිආදීසු (ම. නි. 2.426; පභා. ව. 66; චූළව. 376) විය කාරණවෙමජ්ඣෙසු වත්තමානා අන්තරාසද්දායෙව උදාහරිතබ්බා සියුං, න පන චිත්තඛණවිවරෙසු වත්තමානා අන්තරිකඅන්තරසද්දා. අන්තරාසද්දස්ස හි අයමත්ථුද්ධාරොති. අයං පනෙත්ථාධිජ්ජායො සියා – යෙසු අත්ථෙසු අන්තරිකසද්දො, අන්තරසද්දො ච පවත්නති, තෙසු අන්තරාසද්දොපිති සමානත්ථත්තා අන්තරාසද්දත්ථෙව වත්තමානො අන්තරිකසද්දො, අන්තරසද්දො, ච උදාහරොති. අථ චා අන්තරාසද්දොයෙව “යස්සන්තරතො” ති (උදා. 20) එත්ථ ගාථාබන්ධසුබන්ධං රස්සං කත්වා වුත්තො –

“යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා,
ඉතිභවාභවතඤ්ච චිතිවත්තො;
තං විගතභයං සුඛං අසොකං,
දෙවා නානුභවන්ති දස්සනායා” ති. (උදා. 20); –

හි අයං උදානෙ හද්දියසුත්තෙ ගාථා. සොයෙව ඉක-සද්දෙන සකත්ථපවත්තෙන පදං වඩ්ඤ්ඤා “අන්තරිකායා” ති ච වුත්තො, තස්මා උදාහරණොදාහරිතබ්බානමෙත්ථ විරොධාභාවො වෙදිතබ්බොති. කිමත්ථං අත්ථවිසෙසනියමො කතොති ආහ “තස්මා” තිආදි. නනු චෙත්ථ උපයොගවචනමෙව, අථ කස්මා සම්බන්ධියත්ථො වුත්තො, සම්බන්ධියත්ථෙ චා කස්මා උපයොගවචනං කතන්ති අනුයොගසම්භවතො තං පරිහරිතුං “අන්තරාසද්දෙන පනා” තිආදි වුත්තං, තෙන සම්බන්ධියත්ථෙ සාම්චචනජ්ජසඬ්ඛිගෙ සද්දන්තරයොගෙන ලද්ධමිදං උපයොගවචනන්ති දස්සෙති, න කෙවලං සාසනෙව, ලොකෙපි එවමෙවිදං ලද්ධන්ති දස්සෙත්තො “ඊදිසෙසු වා” තිආදිමාහ. විසෙසයොගතාදස්සනමුඛෙන හි අයමත්ථොපි දස්සිතො. එකෙනපි අන්තරා-සද්දෙන යුත්තත්තා ද්වෙ උපයොගවචනානි කාතබ්බාති. ද්විහි පන යොගෙ කා කථාති අත්ථස්ස සිජ්ඣානතො. අක්ඛරං චිත්තෙන්ති ලිඬගච්ඡන්තියාදිහිති අක්ඛරචිත්තකා, සද්දවිදු. අක්ඛර-සද්දෙන චෙත්ථ තම්මුලකානි පදාදිනිපි ගහෙතබ්බාති. යදිපි සද්දතො එකමෙව යුජ්ජන්ති, අත්ථතො පන සො ද්වික්ඛත්තුං යොජෙතබ්බො එකස්සාපි පදස්ස ආවුත්තියාදින යෙන අනෙකධා සම්පජ්ජනතොති දස්සෙති “දුතියපදෙනපි” තිආදිනා. කො පන දොසො අයොජිතෙති ආහ “අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති” ති. දුතියපදං න පාපුණාතිති අත්ථො සද්දන්තරයොගවසා සද්දෙයෙව සාම්චචනජ්ජසඬ්ඛිගෙ උපයොගච්ඡන්තියා ඉච්ඡිතත්තා. සද්දාධිකාරො හි විභත්තිපයොගො.

අද්ධාන-සද්දො දිසපරියායොති ආහ “දිසමග්ග”න්ති. කිත්තාවතා පන සො දිසො නාම තදත්ථභූතොති වොදනමපනෙති “අද්ධානගමනසමයස්ස ණී”තිආදිනා. අද්ධානගමනසමයස්ස විහඬිගෙති ගණභොජනසික්ඛාපදාදිසු අද්ධානගමනසමයසද්දස්ස පදභාජනීයභූතෙ විහඬිගෙ (පාචි. 217). අඬිසයොජනමිපි අද්ධානමග්ගො, පගෙව තදුත්තරි. අඬිසමෙව යොජනස්ස අඬිසයොජනං, ද්විගාවුතමත්තං. ඉධ පන චතුරාවුතජ්ජමාණං යොජනමෙව, තස්මා “අද්ධානමග්ගපටිපන්නො”ති වදන්ති අධිජ්ජායො.

මහන්තසද්දො උත්තමත්ථො, බහ්වත්ථො ච ඉධාධිජ්ජෙතොති ආහ “මහතා”තිආදි. ගුණමහත්තෙනාති අජ්ජිච්ඡතාදිගුණමහත්තභාවෙන. සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනාති ගණනමහත්තභාවෙන. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “සො ණී”තිආදිනා. සො භික්ඛුසඬ්ඛ්‍යොති ඉධ ආගතො තදා පරිවාරභූතො භික්ඛුසඬ්ඛ්‍යො. මහාති උත්තමො. වාකොපි හි තමිච්ඡන්ති පයොගවසා. අජ්ජිච්ඡතාති නිල්ලොභතා සද්දො චෙත්ථ සාවසෙසො, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි “අජ්ජලොභතාති අභිත්ථවිතුමරහති”ති අට්ඨකථාසු වුත්තං. මජ්ඣිමාගමටිකාකාරො පන ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො ඵවමාහ “අජ්ජසද්දස්ස පරිත්තපරියායං මනසි කත්වා ‘ඛ්‍යාඤ්ජනං සාවසෙසං වියා’ති (මහාති. අට්ඨ. 85) අට්ඨකථායං වුත්තං. අජ්ජසද්දො පනෙත්ථ ‘අභාවත්ථො’ තිපි සක්කා විඤ්ඤාතුං ‘අජ්ජාබාධතඤ්චසඤ්ජානාමී’තිආදිසු (ම. නි. 1.225) වියා”ති. සඬ්ඛ්‍යායපි මහාති ගණනායපි බහු අභොසි, “භික්ඛුසඬ්ඛ්‍යො”ති පදාවත්ථිකන්තවචනවසෙන සංවණ්ණෙතබ්බපදස්ස ඡෙදනමිව භොතිති තදපරාමසිත්වා “තෙන භික්ඛුසඬ්ඛ්‍යො”ති පුන වාක්‍යාවත්ථිකන්තවචනවසෙන සංවණ්ණෙතබ්බපදෙන සදිසිකරණං. එසා හි සංවණ්ණනකානං පකති, යදිදං විහත්තියානපෙක්ඛාවසෙන යථාරහං සංවණ්ණෙතබ්බපදත්ථං සංවණ්ණෙත්වා පුන තත්ථ විජ්ජමානවිහත්තිවසෙන පරිවත්තෙත්වා නික්ඛිපනන්ති. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතත්තා සඬ්ඛ්‍යොති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො ආහ “දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛ්‍යොතෙන සමණගණෙන”ති. එත්ථ පන “යායං දිට්ඨි අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; පරි. 274) එවං වුත්තාය දිට්ඨියා. “යානි තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අච්ඡද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භුජ්ස්සානි විඤ්ඤාජ්ජසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි, තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.323; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.11; පරි. 274) එවං වුත්තානඤ්ච සීලානං සාමඤ්ඤෙන සඬ්ඛ්‍යොතො සඬ්ඛ්‍යොතො සමෙතොති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛ්‍යොතො, සමණගණො, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතොති වුත්තං භොති. “දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬ්ඛ්‍යොපසඬ්ඛ්‍යොතො” තිපි පායො. තථා සඬ්ඛ්‍යොතො කතිතෙනාති අත්ථො. තථා හි දිට්ඨිසීලාදීනං නියතසභාවත්තා සොතාපන්නාපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව

සකදාගාමීආදයො, තථා ච චූත්තං “නියතො සම්බොධිපරායණො”ති, (සං. නි. 2.41; 5.198, 1004) “අට්ඨානමෙතං භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්චපාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා, තෙනං යානං විජ්ජති”ති ච ආදි. අරියපුග්ගලස්ස භි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ යිනාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංහතතායෙව, “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති, (ම. නි. 1.492) තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (ම. නි. 1.492) වචනතො පන පුපුජ්ජනානම්පි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤගත සංහතභාවො ලබ්භතියෙව. සද්ධිං-සද්දො එකතොති අත්ථෙ නිපාතො. පඤ්ච...පෙ.... මත්තානීති පඤ්ච-සද්දෙන මත්තසද්දං සඬ්ඛිපිත්වා බාහිරත්ථසමාසො චූත්තො. එතෙසන්ති භික්ඛුසත්තානං. පුන පඤ්ච මත්තා පමාණාති බ්‍යාසො, නිකාරලොපො චෙත්ථ නපුංසකලිඬගත්තා.

සුජ්ජියොති තස්ස නාමමෙව, න ගුණාදි. න කෙවලං භික්ඛුසඬ්ඛිසෙන සද්ධිං හගවායෙව, අථ බො සුජ්ජියොපි පරිබ්බාජකො බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙන සද්ධිත්ති පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති, තඤ්ච බො මග්ගපටිපත්තසභාගතාය එව, න සීලාචාරාදිසභාගතායාති චූත්තං “පි-කාරො”තිආදි. සුබ්බචාරණවසෙන පුබ්බාපරපදානං සම්බන්ධමත්තකරභාවං සන්ධාය “පදසන්ධිකාරො”ති චූත්තං, න පන සරබ්‍යඤ්ජනාදිසන්ධිභාවං, තෙනාහ “බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාවසෙන චූත්තො”ති, එතෙන පදපුරණමත්තන්ති දස්සෙති. අපිච අවධාරණත්ථොපි බො-සද්දො යුත්තො “අස්සොසි බො වෙරඤ්ජො බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු (පාරා. 1) විය, තෙන අද්ධානමග්ගපටිපත්තො අහොසියෙව, නාස්ස මග්ගපටිපත්තියා කොචි අන්තරායො අහොසිති අයමත්ථො දිපිතො හොති. සඤ්ජයස්සාති රාජගහවාසිතො සඤ්ජයනාමස්ස පරිබ්බාජකස්ස, යස්ස සන්තිකෙ පයමං උපතිස්සකොලිතාපි පබ්බජිංසු ඡන්තපරිබ්බාජකොව, න අවෙලකපරිබ්බාජකො. “යදා, තදා”ති ච එතෙන සමකාලමෙව අද්ධානමග්ගපටිපත්තතං දස්සෙති. අතීතකාලත්ථො පාළියං හොතිසද්දො යොගවිභාගෙන, තංකාලාපෙක්ඛාය වා එවං චූත්තං, තදා හොතීති අත්ථො.

අන්තෙති සමීපෙ. වසතීති වත්තපටිවත්තාදිකරණවසෙන සබ්බිරියාපඨසාධාරණවචනං, අවචරතීති චූත්තං හොති, තෙනෙවාහ “සමීපවාරො සන්තිකාවචරො සිස්සො”ති. වොදිතා දෙවදුතෙහීති දහරකුමාරො ජරාජිණ්ණසත්තො ගිලානො කම්මකාරණා, කම්මකාරණිකා වා මතසත්තොති ඉමෙහි පඤ්චහි දෙවදුතෙහි වොදිතා ඔවදිතා සංවෙගං උජ්ජාදිතා සමානාපි. තෙ හි දෙවා විය දුතා, විසුද්ධිදෙවානං වා දුතාති දෙවදුතා. භීතකායුපගාති අපායකායමුපගතා. නරසඬ්ඛාතා තෙ මාණවාති සම්බන්ධො. සාමඤ්ඤවසෙන චෙත්ථ සත්තො “මාණවො”ති චූත්තො, ඉතරෙ පන විසෙසවසෙන. පකරණාධිගතො හෙස අත්ථුද්ධාරොති. කතකම්මෙහීති කතවොරකම්මෙහි. තරුණොති සොළසවස්සතො පට්ඨාය

පත්තවිසතිවස්සො, උදානට්ඨකථායඤ්ඤි “සත්තා ජාතදිවසතො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සකා, තාව ‘කුමාරකා, බාලා’ති ච වුච්චන්ති. තතො පරං විසතිවස්සානි ‘යුවානො’”ති (උදා. අට්ඨ. 44) වුත්තං. තරුණො, මාණුවො, යුවානි ච අත්ථතො ඵකං, ලොකියා පන “ද්වාදසවස්සතො පට්ඨාය යාව ජරමජ්ජත්තො, තාව තරුණො”තිපි වදන්ති.

තෙසු වා ද්විසු ජනෙසුති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. යො වා “ඵකං සමය”න්ති පුබ්බෙ අධිගතො කාලො, තස්ස පටිනිද්දෙසො තත්ත්වය ඤ්ඤි සමයං භගවා අත්තරා රාජගහඤ්ච නාළන්දඤ්ච අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, තස්මිංයෙව සමයෙ සුජ්ජියොපි තං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො අවණ්ණං භාසති, බ්‍රහ්මදත්තො ච වණ්ණං භාසති. නිපාතමත්තන්ති ඵත්ථ මත්තසද්දෙන විසෙසත්ථාභාවතො පදපුරණත්තං දස්සෙති. මධුපිණ්ඩිකපරියායොති මධුපිණ්ඩිකදෙසනා නාම ඉති නං සුත්තන්තං ධාරෙහි, රාජඤ්ඤාති පායාසිරාජඤ්ඤානාමකං රාජානමාලපති. පරියායති පරිවත්තති පරියායො, වාරො. පරියායෙති දෙසෙතබ්බමත්ථං පටිපාදෙති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තතො ඵලං පටිග්ගහෙත්වා පවත්තති පරියායො, කාරණං. අනෙකසද්දෙනෙව අනෙකවිධෙනාති අත්ථො විඤ්ඤායති අධිජ්ජායමත්තෙනාති ආහ “අනෙකවිධෙනා”ති. කාරණඤ්ඤෙත්ථ කාරණපතිරූපකමෙව, න ඵකංසකාරණං අවණ්ණකාරණස්ස අභූතත්තා, තස්මා කාරණෙනාති කාරණපතිරූපකෙනාති අත්ථො. තථා හි වක්ඛති “අකාරණමෙව ‘කාරණ’න්ති වත්වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.1). ජාතිවසෙනිදං බ්‍රහ්මදත්තො ඵකවචනන්ති දස්සෙති “බ්‍රහ්ම”තිආදිනා.

“අවණ්ණවිරහිතස්ස

අසමානවණ්ණසමන්තාගතස්සපි”ති

වක්ඛමානකාරණස්ස අකාරණභාවහෙතුදස්සනත්ථං වුත්තං, දොසවිරහිතස්සපි අසදිසගුණසමන්තාගතස්සාපිති අත්ථො. බුද්ධස්ස භගවතො අවණ්ණං දොසං නින්දන්ති සම්බන්ධො. “යං ලොකෙ”තිආදිනා අරසරූපනිබ්බොගඅකිරියවාදඋච්ඡෙදවාදජෙගුච්ඡිවෙනයිකතපස්සිඅපගබ්භ භාවානං කාරණපතිරූපකං දස්සෙති. තස්මාති හි ඵතං “අරසරූපො...පෙ.... අපගබ්භො”ති ඉමෙහි පදෙහි සම්බන්ධිතබ්බං. ඉදං වුත්තං හොති – ලොකසම්මතො

අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලීකම්මසාමිච්ඡිකම්මආසනාහිනිමත්තනසඬ්ඛාතො සාමග්ගිරසො සමණස්ස ගොතමස්ස නත්ථි, තස්මා සො සාමග්ගිරසසඬ්ඛාතෙන රසෙන අසම්පන්නසභාවො, තෙන සාමග්ගිරසසඬ්ඛාතෙන පරිභොගෙන අසමන්තාගතො. තස්ස අකත්තබ්බතාවාදො, උච්ඡිජ්ජිතබ්බතාවාදො ච, තං සබ්බං ගුථං විය මණ්ඩනජාතියො පුරිසො ජෙගුච්ඡි. තස්ස විනාසකො සොච තදකරණතො විනෙතබ්බො. තදකරණෙන වයොචුඬ්ඨෙ තාපෙති තදාවාරවිරහිතතාය වා කපණපුරිසො. තදකරණෙන දෙවලොකගබ්භතො අපගතො, තදකරණතො වා සො හීනගබ්භො වාති ඵචං තදෙව අභිවාදනාදිඅකරණං අරසරූපතාදීනං

කාරණපතිරූපකං දට්ඨබ්බං. “නත්ථී...පෙ.... විසෙසො”ති එතස්ස පන “සුන්දරිකාය නාම පරිබ්බාජිකාය මරණානවබ්බොධො, සංසාරස්ස ආදිකොටියා අපඤ්ඤායනපටිඤ්ඤා, ධ්වනියප්‍රවිඡාය අබ්‍යාකතවත්ථුබ්‍යාකරණ”න්ති එවමාදීති කාරණපතිරූපකානි නිද්ධාරිතබ්බානි, තථා “තක්කපරියාහතං සමණො...පෙ.... සයම්පටිභාන”න්ති එතස්ස “අනාවරියකෙන සාමං පටිවෙධෙන තත්ථ තත්ථ තථා තථා ධම්මදෙසනා, කත්ථවි පරෙසං පටිප්‍රවිඡාකථනං, මහාමොග්ගල්ලානාදීහි ආරොචිතනයෙනෙව බ්‍යාකරණ”න්ති එවමාදීති, “සමණො...පෙ.... න අග්ගපුග්ගලො”ති එතෙසං පන “සබ්බධම්මානං කමෙනෙව අනවබ්බොධො, ලොකන්තස්ස අජානනං, අත්තනා ඉච්ඡිතතපචාරාභාවො”ති එවමාදීති. ඤානවිමොක්ඛාදි හෙට්ඨා චුත්තනයෙන උත්තරිමනුස්සධම්මො. අරියං විසුද්ධං, උත්තමං වා ඤාණසංඛ්‍යාතං දස්සනං, අලං කිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං අරියඤාණදස්සනං එත්ථ, එතස්සානි වා අලමරියඤාණදස්සනො. ස්වෙව විසෙසො තථා. අරියඤාණදස්සනමෙව වා විසෙසං චුත්තනයෙන අලං පරියත්තං යස්ස, යස්මින්ති වා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො, උත්තරිමනුස්සධම්මොව. තක්කපරියාහතන්ති කප්පනාමත්තෙන සමත්තතො ආහරිතං, විතක්කෙන වා පරිසට්ඨිතං. විමංසානුවරිතන්ති විමංසනාය පුනස්පුනං පරිමජ්ජිතං. සයම්පටිභානන්ති සයමෙව අත්තනො විභූතං, තාදිසං ධම්මන්ති සම්බන්ධො. අකාරණන්ති අයුත්තං අනුපපත්තිං. කාරණපදෙ වෙතං විසෙසනං. න හි අරසරූපතාදයො දොසා භගවති සංවිජ්ජන්ති, ධම්මසංඛ්‍යෙසු ව දුරක්ඛාතදුෂ්පටිපන්නාදයො අකාරණන්ති වා යුත්තිකාරණරහිතං අත්තනා පටිඤ්ඤාමත්තං. පකතිකම්මපදඤ්ඤෙතං. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථෙ කාරණං වත්ථානි එත්ථ කාරණං ඉවානි ඉව-සද්දත්ථො රූපකනයෙන යොජෙතබ්බො පතිරූපකකාරණස්ස අධිප්පෙතත්තා. තථා තථානි ජාතිවුඬ්ඨානමනහිවාදනාදිනා තෙන තෙන ආකාරෙන. වණ්ණසද්දස්ස ගුණපසංසාසු පවත්තනතො යථාක්කමං “අවණ්ණං දොසං නින්ද”න්ති චුත්තං.

දුරක්ඛාතොති දුට්ඨමාක්ඛාතො, තථා දුෂ්පටිවෙදිතො. වට්ඨතො නිය්‍යාතීති නිය්‍යානං, තදෙව නිය්‍යානිකො, තතො වා නිය්‍යානං නිස්සරණං, තත්ථ නියුත්තොති නිය්‍යානිකො. වට්ඨතො වා නිය්‍යාතීති නිය්‍යානිකො ය-කාරස්ස ක-කාරං, ඊ-කාරස්ස ව රස්සං කත්වා. “අනිය-සද්දො හි බ්‍රහ්ම කත්තුඅභිධායකො”ති සද්දවිදු වදන්ති, න නිය්‍යානිකො තථා. සංසාරදුක්ඛස්ස අනුපසමසංවත්තනිකො චුත්තනයෙන. පච්චනීකපටිපදන්ති සම්මාපටිපත්තියා විරුද්ධපටිපදං. අනනුලොමපටිපදන්ති සප්පුරිසානං අනනුලොමපටිපදං. අධම්මානුලොමපටිපදන්ති ලොකුත්තරධම්මස්ස අනනුලොමපටිපදං. කස්මා පනෙත්ථ “අවණ්ණං භාසති, වණ්ණං භාසති”ති ච වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො, නනු සංඛිතීකාලතො සො අවණ්ණවණ්ණානං භාසනකාලො අතීතොති? සච්චමෙනං,

“අද්ධානමග්ගපටිපත්තො හොති”ති එත්ථ හොති-සද්දො විය අතීතකාලත්ථත්තා පන භාසති-සද්දස්ස එවං. චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා යස්මිං කාලෙ තෙහි අවණ්ණො වණ්ණො ච භාසියති, තමපෙක්ඛිත්වා එවං චුත්තං, එවඤ්ච කත්වා “තත්‍රා”ති පදස්ස කාලපටිනිද්දෙසවිකප්පනං අට්ඨකථායං අචුත්තම්පි සුපපන්නං හොති.

“සුප්පියස්ස පන...පෙ.... භාසති”ති පාළියා සම්බන්ධදස්සනං “අන්තෙවාසී පනස්සා”තිආදිවචනං. අපරාමසිතබ්බං අරියුපවාදකම්මං, තථා අනක්කම්මබ්බං. ස්වායන්ති සො ආවරියො. අසිධාරන්ති අසිනා තිබ්ණහාගං. කකචදන්ත පන්තියන්ති ඛන්ධකකචස්ස දන්තසඬ්ඛාතාය විසමපන්තියා. හත්ථොන වා පාදෙන වා යෙන කෙනවි වා අඬ්ගපච්චඬ්ගෙන පහරිත්වා කීළමානො විය. අක්ඛිකණ්ණකොසසඬ්ඛාතට්ඨානවසෙන තීහි පකාරෙහි හින්තො මදො යස්සාති පහින්තමදො, තං. අවණ්ණං භාසමානොති අවණ්ණං භාසනහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි අයං මාන-සද්දො. න අයො චුඬ්ඨි අනායො. සොයෙව බ්‍යසනං, අතිරෙකබ්‍යසනන්ති අත්ථො, තං පාපුණ්ණස්සති එකන්තමභාසාවජ්ජත්තා රතනත්තයොපවාදස්ස. තෙනෙවාහ –

“යො නින්දියං පසංසති,
තං වා නින්දති යො පසංසියො;
විචිනාති මුඛෙන සො කලිං,
කලිනා තෙන සුඛං න වින්දති”ති. (සු. නි. 663; සං. නි. 1.180-181;
නෙත්ති. 92);

“අම්භාකං ආවරියො”තිආදිනා බ්‍රහ්මදත්තස්ස සංවෙගුප්පත්තිං, අත්තනො ආවරියෙ ච කාරුඤ්ඤප්පවත්තිං දස්සෙත්වා කිඤ්චාපි අන්තෙවාසිනා ආවරියස්ස අනුකූලෙන භවිතබ්බං, අයං පන පණ්ඩිතජාතිකත්තා න ඊදිසෙසු යානෙසු තමනුවත්තතීති ඉදානිස්ස කම්මස්සකතාඤාණප්පවත්තිං දස්සෙත්තො “ආවරියෙ බො පනා”තිආදිමාහ. හලාහලන්ති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව මාරණකං විසං. හනතීති හි හලො න-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා, හලානම්පි විසෙසො හලො හලාහලො මජ්ඣෙදීඝවසෙන, එතෙන ච අඤ්ඤෙ අට්ඨවිධෙ විසෙ නිවත්තෙති. චුත්තඤ්ච –

“පුමෙ පණ්ඩෙ ච කාකොල, කාළකුට්ඨලාහලා;
සරොත්ථිකොසුඬ්ඛිකිකෙ යො, බ්‍රහ්මපුත්තො පදීපනො;
දාරදො වච්ඡනාහො ච, විසහෙදා ඉමෙ නවා”ති.

බරොදකන්ති චණ්ඩසොතොදකං. “බාරොදක”න්තිපි පායො, අතිලොණතාය තිත්තොදකන්ති අත්ථො. නරකපපාතන්ති වොරපපාතං. මාණවකාති අත්තානමෙව ඔවදිතුං ආලපති “සමයොපි බො තෙ හද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධොඅහොසී”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) විය. “කම්මස්සකා”ති

කම්මමෙව අත්තසත්තකභාවං වත්වා තදෙව විවරති “අත්තනො කම්මානුරූපමෙව ගතිං ගවිජන්ති”තිආදිනා. යොනිසොති උපායෙන ඤායෙන. උම්මුජ්ජිත්වාති ආවරියො විය අයොනිසො අරියුපවාදෙ අනිම්මුජ්ජන්තො යොනිසො අරියුපවාදතො උම්මුජ්ජිත්වා, උද්ධං හුත්වාති අත්ථො. මද්දමානොති මද්දන්තො හින්දන්තො. එකංසකාරණමෙව ඉධ කාරණන්ති දස්සෙතුකාමෙන “සම්මා”ති වුත්තං. “යථා ත”න්තිආදිනා තස්ස සමාරද්ධභාවං දස්සෙති, න්ති ච නිපාතමත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – යථා අඤ්ඤා පණ්ඩිතසභාවො ජාති ආචාරවසෙන කුලපුත්තො අනෙකපරියායෙන තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භාසිතුමාරහති, තථා අයම්පි ආරද්ධො, තඤ්ච ඛො අපි නාමායමාවරියො එත්තකෙනාපි රතනත්තයාවණ්ණභාසතො ඔරමෙය්‍යාති.

සප්පරාජවණ්ණන්ති අභිරාජවණ්ණං. වණ්ණපොක්ඛරතායාති වණ්ණසුන්දරතාය, වණ්ණසරිරෙන වා. වාරිජං කමලං න පහරාමී න භඤ්ජාමී, ආරා දුරතොව උපසිඬ්ඝාමීති අත්ථො. අථාති එවං සන්තෙපි. ගන්ධත්ථෙට්ඨොති ගන්ධවොරො. සඤ්ඤුල්භාති ගන්ථිතා බන්ධිතා. ගහපතීති උපාලිගහපතිං නාටපුත්තස්ස ආලපනං. එත්ථ ච වණ්ණිතබ්බො “අයම්දිසො”ති පකාසෙතබ්බොති වණ්ණො, සණ්ඨානං. වණ්ණියති අසඬ්ඤාතො වචන්ථාපියතීති වණ්ණො, ජාති. වණ්ණෙති විකාරමාපජ්ජමානං හදයඬ්ගතභාවං පකාසෙතීති වණ්ණො, රූපායතනං. වණ්ණියති ඵලමෙනෙත යථාසභාවතො විභාවියතීති වණ්ණො, කාරණං. වණ්ණියති අප්පමහන්තාදිවසෙන පමීයතීති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණියති පසංසියතීති වණ්ණො, ගුණො. වණ්ණනං ගුණසංකිත්තනං වණ්ණො, පසංසා. එවං තත්ථ තත්ථ වණ්ණසද්දස්සුප්පත්ති වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන ජාතරූපපුළිනක්ඛරාදයො සඬ්ගණ්භාති. “ඉධ ගුණොපි පසංසාපි”ති වුත්තමෙව සමත්ථෙති “අයං කිරා”තිආදිනා. කිරාති චෙත්ථ අනුස්සවනත්ථෙ, පදපුරණමත්තෙ වා. ගුණුපසඤ්ඤිතන්ති ගුණොපසඤ්ඤානං. “ගුණුපසඤ්ඤිතං පසංස”න්ති පන වදන්තො පසංසාය එව ගුණභාසනං සිද්ධං තස්සා තදවිනාභාවතො, තස්මා ඉදමත්ථද්වයං යුජ්ජතීති දස්සෙති.

කථං භාසතීති ආහ “තත්ථා”තිආදි. එකො ච සො පුග්ගලො වාති එකපුග්ගලො. කෙනට්ඨෙන එකපුග්ගලො? අසදිසට්ඨෙන, ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙන, අසමසමට්ඨෙන ච. සො හි පට්ඨානිනිභාරකාලෙ දසන්තං පාරමිතං පටිපාටියා ආවජ්ජනං ආදිං කත්වා බොධිසම්භාරසම්භරණගුණෙහි වෙව බුද්ධගුණෙහි ච සෙසමභාජනෙන අසදිසො. යෙ වස්ස ගුණා, තෙපි අඤ්ඤාසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨා, පුරිමකා ච සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි පන අයමෙවෙකො රූපකායනාමකායෙහි සමො. ලොකෙති සත්තලොකෙ. “උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”ති පන ඉදං උභයම්පි විජ්ජකතවචනමෙව උප්පාදකිරියාය

වත්තමානකාලිකත්තා. උප්පජ්ජමානො බහුජනහිතාය උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙනාති එවං පනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලක්ඛණෙ හෙස මාන-සද්දො, එවරුපඤ්ඤෙත්ථ ලක්ඛණං න සක්කා අඤ්ඤෙන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිතුං. අපිච උප්පජ්ජමානො නාම, උප්පජ්ජති නාම, උප්පන්නො නාමාති අයමෙත්ථ හෙදො වෙදිතබ්බො. එස හි දීපඛිකරපාදමූලතො පටියාය යාව අනාගාමීඵලං, තාව උප්පජ්ජමානො නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාම. බුද්ධානඤ්ඤි සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීනි උප්පජ්ජන්ති, සහෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාගුණරාසි ආගතොව නාම හොති, තස්මා නිබ්බත්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාම, තදනිබ්බත්තත්තා තදඤ්ඤක්ඛණෙ යථාරහං “උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති” චිචෙව වුච්චති. ඉමස්මිම්පි සුත්තෙ අරහත්තඵලක්ඛණංයෙව සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අතීතකාලිකස්සාපි වත්තමානපයොගස්ස කත්ථවි දිට්ඨත්තා උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. එවං සති “උප්පජ්ජමානො”ති චෙත්ථ මාන-සද්දො සාමත්ථියත්ථො. යාවතා සාමත්ථියෙන මහාබොධිසත්තානං චරිමහවෙ උප්පත්ති ඉච්ඡිතබ්බො, තාවතා සාමත්ථියෙන බොධිසම්භාරභූතෙන පරිපුණ්ණෙන සමත්තාගතො හුත්වාති අත්ථො. තථාසාමත්ථියයොගෙන හි උප්පජ්ජමානො නාමාති. සබ්බසත්තෙහි අසමො, අසමෙහි පුරිමබුද්ධෙහෙව සමො මජ්ඣෙ හින්තසුචණ්ණ නික්ඛං විය නිබ්බිසිට්ඨො, “එකපුග්ගලො”ති චෙතස්ස විසෙසනං. ආලයසඬ්ඛාතං තණ්හං සමුග්ගාතෙති සමුච්ඡින්නදතීති ආලයසමුග්ගාතො. වට්ඨං උපච්ඡින්නදතීති වට්ටුපච්ඡෙදො.

පහොත්තෙනාති සක්කොත්තෙන. “පඤ්චනිකායෙ”ති වත්වාපි අනෙකාවයවත්තා තෙසං න එත්තකෙන සබ්බථා පරියාදානන්ති “නවඛිං සත්ථුසාසනං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී”ති වුත්තං. අතිත්ථෙන්නාති අනොතරණුට්ඨානෙන. න වත්තබ්බො අපරිමාණචණ්ණත්තා බුද්ධාදීනං, නිරවසෙසානඤ්ච තෙසං ඉධ පකාසනෙන පාළිසංචණ්ණනාය එව සම්පජ්ජනතො, විත්තසම්පහංසනකම්මට්ඨානසම්පජ්ජනවසෙන ච සඵලත්තා. ථාමො වෙදිතබ්බො සබ්බථාමෙන පකාසිතත්තා. කිං පන සො තථා ඔගාහෙත්වා භාසතීති ආහ. “බ්‍රහ්මදත්තො පනා”තිආදි. අනුක්කමෙන පුනස්පුනං වා සවනං අනුස්සවො, පරම්පරසවනං. ආදි-සද්දෙන ආකාරපරිවිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො සඬ්ගණ්හාති. තත්ථ “සුන්දරමිදං කාරණ”න්ති එවං සයමෙව කාරණපරිවිතක්කනං ආකාරපරිවිතක්කො. අත්තනො දිට්ඨියා නිජ්ඣායිත්වා බමනං රුච්චනං දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තීති අට්ඨකථාසු වුත්තං, තෙහියෙව සම්බන්ධිතෙනාති අත්ථො. මත්ත-සද්දො හෙත්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන යථාවුත්තං කාරණං නිවත්තෙති. අත්තනො ථාමෙනාති අත්තනො ඤාණබලෙනෙව, න

පන

බුද්ධාදීනං

ගුණානුරූපන්ති

අධිප්පායො.

අසඬ්ඛොයාපරිමොයාප්පහෙදා හි බුද්ධාදීනං ගුණා. වුත්තඤ්ඤානං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පමිපි ටෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බ්බෙයං කප්පො චිරදීඝමන්තරො,
වණ්ණො න බ්බෙයං තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141;
ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.1; අප. අට්ඨ. 2.91; චරියා. අට්ඨ. 9, 329);

ඉධාපි වක්ඛති “අප්පමත්තකං ඛො පනෙත”න්තිආදි.

ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො වුත්තප්පකාරං නිදස්සෙති. හ-කාරො නිපාතමත්තන්ති ආහ “එවං තෙ”ති. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා”ති ඉදං රුළුභිපදං “එකො එකායා”ති (පාරා. 444, 452) පදං වියාති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤොඅඤ්ඤස්සා”ති රුළුභිපදෙනෙව විවරති. “උජුමෙවා”ති සාවධාරණසමාසතං වත්වා තෙන නිවත්තෙතඛ්ඛත්ථං ආහ “ඊසකම්පි අපරිහරිත්වා”ති, ථොකතරම්පි අවිරජ්ඣිත්වාති අත්ථො. කථන්ති ආහ “ආචරියෙන හි”තිආදි. පුබ්බෙ එකචාරම්ච අවණ්ණවණ්ණභාසනෙ නිද්දිට්ඨෙපි “උජුච්චවනිකචාදා”ති (දී. නි. 1.1) වුත්තත්තා අනෙකචාරමෙව තෙ එවං භාසන්තීති වෙදිතඛ්ඛන්ති දස්සෙතුං “පුන ඉතරො අවණ්ණං ඉතරො වණ්ණං”න්ති වුත්තං. තෙන හි විසද්දස්ස විවිධත්ථතං සමත්ථෙති. සාරඵලකෙති සාරදාරුඵලකෙ, උත්තමඵලකෙ වා. විසරුක්ඛආණීන්ති විසදාරුමයපටාණං. ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධා භොන්ති, න සම්මාපට්ඨත්තිඅනුබන්ධනෙන.

සීසානුලොකිනොති සීසෙන අනුලොකිනො, සීසං උක්ඛිපිත්වා මග්ගානුක්කමෙන ඔලොකයමානාති අත්ථො. තස්මිං කාලෙති යම්හි සංවච්ඡරෙ, උතුම්හි, මාසෙ, පක්ඛෙ වා භගවා තං අද්ධානමග්ගං පට්ඨන්තො, තස්මිං කාලෙ. තෙන හි අනියමතො සංවච්ඡරඋතුමාසඬ්ඝමාසාව නිද්දිසිතා “තං දිවස”න්ති දිවසස්ස චිත්තං නිද්දිට්ඨත්තා, මුහුත්තාදීනඤ්ච දිවසපරියාපන්නතො. “තං අද්ධානං පට්ඨන්තො”ති ටෙත්ථ ආධාරවචනමෙතං. තෙනෙව හි කිරියාවිච්ඡෙදදස්සනවසෙන “රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති”ති සහ පුබ්බකාලකිරියාහි වත්තමානනිද්දෙසො කතො, ඉතරථා තස්මිං කාලෙ රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති, තං අද්ධානමග්ගඤ්ච පට්ඨන්තොති අනාධිප්පෙතත්ථො ආපජ්ජෙය්‍යා. න හි අසමානවිසයා කිරියා එකාධාරා සම්භවන්ති, යා ටෙත්ථ අධිප්පෙතා අද්ධානපට්ඨජනකිරියා, සා ච අනියමිතා න යුත්තාති. රාජගහපරිවත්තකෙසුති රාජගහං පරිවත්තෙත්වා යිතෙසු. “අඤ්ඤතරස්මි”න්ති ඉමිතා තෙසු භගවතො අනිබද්ධවාසං දස්සෙති. සොති එවං රාජගහෙ වසමානො සො භගවා. පිණ්ඩාය වරණෙනපි

හි තත්ථ පටිබද්ධභාවවචනතො සන්නිවාසත්තමෙව දස්සෙති. යදි පන “පිණ්ඩාය වරමානො සො භගවා”ති පච්චාමසෙය්‍ය, යථාචුත්තොව අනාධිප්පෙතත්ථො ආපජ්ජෙය්‍යාති. තං දිවසන්ති යං දිවසං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො, තං දිවසං. තං අද්ධානං පටිපන්නොති එත්ථ අච්චන්තසංයොගවචනමෙතං. භත්තභුඤ්ජනතො පච්ඡා පච්ඡාභත්තං, තස්මිං පච්ඡාභත්තසමයෙ. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති යත්ථ පිණ්ඩපාතත්ථාය වරිත්වා භුඤ්ජන්ති, තතො අපක්කන්තො. තං අද්ධානං පටිපන්නොති “නාළන්දායං වෙනෙය්‍යානං විවිධහිතසුඛනිජ්ජත්තිං ආකඨ්ඨමානො ඉමිස්සා අට්ඨුජ්ජන්තියා තිව්ධසීලාලඬකතං නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාජීවවිද්ධංසනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං දසසහස්සිලොකධාතුපකම්පනං බ්‍රහ්මජාලසූත්තං දෙසෙස්සාමි”ති තං යථාචුත්තං දීපමග්ගං පටිපන්නො, ඉදං පන කාරණං පකරණතොව පාකටන්ති න චුත්තං. එත්තාවතා “කස්මා පන භගවා තං අද්ධානං පටිපන්නො”ති වොදනා විසොධිතා භොති.

ඉදානි ඉතරම්පි වොදනං විසොධිතුං “සුජ්ජියොපි”ති චුත්තං. තස්මිං කාලෙ, තං දිවසං අනුබන්ධොති ච චුත්තනයෙන සම්බන්ධො. පාතො අසිතබ්බොති පාතරාසො, සො භුත්තො යෙනාති භුත්තපාතරාසො. ඉච්චෙවාති එවමෙව මනසි සන්නිධාය, න පන “භගවන්තං, හික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධස්සාමි”ති. තෙන චුත්තං “භගවතො තං මග්ගං පටිපන්නභාවං අජානන්තොවා”ති, තථා අජානන්තො එව හුත්වා අනුබන්ධොති අත්ථො. න හි සො භගවන්තං දට්ඨුමෙව ඉච්ඡති, තෙනාහ “සචෙ පන ජාතෙය්‍ය, නානුබන්ධෙය්‍යා”ති. එත්තාවතා “කස්මා ච සුජ්ජියො අනුබන්ධො”ති වොදනා විසොධිතා භොති. “සො”තිආදිනා අපරම්පි වොදනං විසොධෙති. කදාචි පන භගවා අඤ්ඤතරවෙසෙනෙව ගච්ඡති අඬ්ඟුලිමාලදමනපක්කුසාතිඅභිග්ගමනාදීසු, කදාචි බුද්ධසිරියා, ඉධාපි ඊදිසාය බුද්ධසිරියාති දස්සෙතුං “බුද්ධසිරියා සොභමාන”න්තිආදි චුත්තං. සිරිති චෙත්ථ සරිරසොභග්ගාදිසම්පත්ති, තදෙව උපමාවසෙන දස්සෙති “රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තමිවා”තිආදිනා. ගච්ඡතිති ජඬ්ගමො යථා “චඬ්කමො”ති. චඤ්චලමානො ගච්ඡන්තො ගිරි, තාදිසස්ස කනකගිරිතො සිබරමිවාති අත්ථො.

“තස්මිං කිරා”තිආදි තබ්බිවරණං, පාළියං අදස්සිතත්තා, පොරාණට්ඨකථායඤ්ච අනාගතත්තා අනුස්සවසිද්ධා අයං කථාති දස්සෙතුං “කිරා”ති චුත්තන්ති වදන්ති, තථා වා භොතු අඤ්ඤථා වා, අත්තනා අදිට්ඨං, අසුතං, අමුතඤ්ච අනුස්සවමෙවාති දට්ඨබ්බං. නීලපිතලොහිතොදාතමඤ්ජිට්ඨපහස්සරවසෙන ජබ්බණ්ණං. සමන්තාති සමන්තතො දසහි දිසාහි. අසිතිභත්ථජ්ජමාණෙති තෙසං රස්මීනං පකතියා පවත්තිට්ඨානවසෙන චුත්තං, තස්මා සමන්තතො, උපරි ච පච්චෙකං

අසීතිහත්ථමත්තෙ පදෙසෙ පකතියාව සනිභූතා රස්මියො තිට්ඨන්තීති දට්ඨබ්බං, විනයට්ඨකායං පන තායෙව“ ඛ්‍යාමජ්ජහා නාමණා ඛණ්ණයතො ඡබ් . මියො තළාකතො මාතිකා විය දසසු දිසාසුරස් ධාවන්ති, සා යස්මා ඛ්‍යාමමත්තා විය බායති, තස්මා ඛ්‍යාමජ්ජහාති වුවුවතීති” වුත්තං, (වි .ටි .වි . 1.16) සඬභිතිසුත්තවණ්ණනායං පන වක්ඛති ටිමකායතො පුරත්“ සුවණ්ණවණ්ණා රස්මි උට්ඨහිත්වා අසීතිහත්ථං යානං ගණ්හාති . මණා රස්මිවණ්ණප්පතො සුවණ්ණවාමහත් .ප්පතොඛණ්ණහත්දක් .ඡිමකායතොපව උට්ඨහිත්වා අසීතිහත්ථං යානං ගණ්හාතියාය තතො පට්ඨපරි කෙසන් . ටෙහිබ්බකෙසාවට්ඨසබ් මොරගීවවණ්ණා රස්මි උට්ඨහිත්වා ගගනතලෙ අසීතිහත්ථං යානං ගණ්හාතිමි ණා රස්මා පාදතලෙහි පවාලවණ්ණෙහට් . ටංවා සනප්පවියං අසීතිහත්ථහිත්උට් යානං ගණ්හාතිතා එවං සමන් . මියොධරස්මා බුද්ධණ්ණං යානං ඡබ්ථමත්අසීතිහත් විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා විධාවන්ති .යඅට් .නි .දි) ති”3.299) කෙච් පන අඤ්ඤාපාපි පරිකප්පනාමත්තෙන වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං තථා අඤ්ඤත්ථ අනාගතත්තා, අයුත්තත්තා වමීනං තදා ධරස්තාසං පන බුද්ධ . මිංතස්“ ටංසනත්ගුහිතභාවදස්අනිග්ග් කිර සමයෙ .තංති වුත්” හනෙගුගමනාදීසු විය හි තදා තාසං නිග්ගුසාතිඅභිග්ගපක් කිඤ්චි කාරණං නත්ථි. ආධාවන්තීති අභිමුඛං දිසං ධාවන්ති. විධාවන්තීති විවිධා හුත්වා විදිසං ධාවන්ති.

තස්මිං වනන්තරෙ දිස්සමානාකාරෙන තාසං රස්මීනං සොභා විඤ්ඤායතීති ආහ “රතනාවෙළා”තිආදි. රතනාවෙළා නාම රතනමයවට්ඨසකං මුද්ධං අවති රක්ඛතීති හි අවෙළා, ආවෙළා වා, මුද්ධමාලා. උක්කා නාම යා සජ්ජාතිභූතා, තාසං සතං, නිපතනං නිපාතො, තස්ස නිපාතො, තෙන සමාකුලං තථා. පිසිතබ්බත්තා පිට්ඨං, විනදෙසෙ ජාතං පිට්ඨං විනපිට්ඨං, රත්තවුණ්ණං, යං “සින්දුරො”තිපි වුවුවති, විනපිට්ඨමෙව වුණ්ණං. වායුතො වෙගෙන ඉතො විතො ව බිත්තං තන්ති තථා. ඉන්දස්ස ධනු ලොකසඬකෙතවසෙනාති ඉන්දධනු, සුරියරස්මිවසෙන ගගනෙ පඤ්ඤායමානාකාරවිසෙසො. කුට්ඨං අවිරට්ඨායිත්තා විරූපං හුත්වා ජවති ධාවතීති විජ්ජු, සායෙව ලතා තංසදිසභාවෙනාති තථා, වායුවෙගතො වලාහකසට්ටනෙනෙව ජාතරස්මි. තායති අවිජ්ජනවසෙන ආකාසං පාලෙතීති තාරා, ගණසද්දො පව්චෙකං යොජෙතබ්බො. තස්ස පහා තථා. විජ්ජුරිතවිච්ඡරිතමිවාති ආභාය විවිධං ඵරමානං, විජ්ජොතයමානං විය ව. වනස්ස අන්තරං විවරං වනන්තරං, හගවතා පත්තපත්තවනප්පදෙසන්ති වුත්තං හොති.

අසීතියා අනුඛ්‍යාඤ්ජනෙහි තම්බනබ්බාදීහි අනුරඤ්ජිතං තථා. කමලං පදුමපුණ්ඩරිකානි, අවසෙසං නීලරත්තසෙතහෙදං සරොරුහං උජ්ජලං, ඉති පඤ්චවිධා පඬිකජජාති පරිග්ගහිතා හොති. විකසිතං ඵුල්ලිතං තද්දුහයං යස්ස

සරස්ස තථා. සබ්බෙන පකාරෙන පරිතො සමන්තතො ඵුල්ලති විකසනීති සබ්බපාලිචුල්ලං අ-කාරස්ස ආ-කාරං, ර-කාරස්ස ච ල-කාරං කත්වා යථා “පාලිහද්දො”ති, තාරානං මරීචි පහා, තාය විකසිතං විජ්ජොතිතං තථා. ඛ්‍යාමජ්ජහාය පරික්ඛෙපො පරිමණ්ඩලො, තෙන විලාසිතී සොහිතී තථා. මහාපුරිසලක්ඛණානි අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨද්ධන්තා මාලාකාරෙනෙව ධීතානීති චුත්තං “ද්වත්තිංසවරලක්ඛණමාලා”ති. ද්වත්තිංසවන්දාදීනං මාලා කෙනවි ගන්ථෙත්වා පටිපාටියා ච යපිතානි න වත්තබ්බා “යදි සියා”ති පරිකප්පනාමත්තෙන හි “ගන්ථෙත්වා යපිතද්වත්තිංසවන්දමාලායා”තිආදි චුත්තං. පරිකප්පොපමා හෙසා, ලොකෙපි ච දිස්සති.

“මයෙව මුඛසොහාස්සෙ, ත්‍යලමිත්ථුවිකත්ථනා;
යතොම්බුජෙපි සාත්ථිති, පරිකප්පොපමා අය”න්ති.

ද්වත්තිංසවන්දමාලාය සිරිං අත්තනො සිරියා අභිභවන්තී ඉවාති සම්බන්ධො. එස නයො සෙසෙසුපි.

එවං භගවතො තදා සොහං දස්සෙත්වා ඉදානි හික්ඛුසඨ්ඨස්සාපි සොහං දස්සෙත්තො “තඤ්ච පනා”තිආදිමාහ. චතුබ්බිධාය අජ්ජිච්ඡතාය අජ්ජිච්ඡා. ද්වාදසහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨා. තිව්ධෙන විවෙකෙන පවිචිත්තා. රාජරාජමහාමත්තාදීහි අසංසට්ඨා. දුජ්ජපිපත්තිකානං වොදකා. පාපෙ අකුසලෙ ගරහිතො පරෙසං හිතපටිපත්තියා වත්තාරො. පරෙසඤ්ච වචනක්ඛමා. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං නාම පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. “තෙස”න්තිආදීනා තදහිසම්බන්ධෙන භගවතො සොහං දස්සෙති. රත්තපදුමානං සණ්ඨො සමුහො වනං, තස්ස මජ්ඣකෙව ගතා තථා. “රත්තං පදුමං, සෙනං පුණ්ඩරික”න්ති පත්තනියමමත්තරෙන තථා චුත්තං, පත්තනියමෙන පන සතපත්තං පදුමං, ඌනකසතපත්තං පුණ්ඩරිකං. පවාළං විද්දුමො, තෙන කතාය වෙදිකාය පරික්ඛිත්තො විය. මිගපක්ඛිනම්පිති පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනායං, තෙනාහ “පගෙව දෙවමනුස්සාන”න්ති. මහාථෙරාති මහාසාවකෙ සන්ධායාහ. සුරඤ්ඤිතභාවෙන ඊසකං කණ්ඨවණ්ණතාය මෙසවණ්ණං. එකංසං කරිත්වාති එකංසපාරුපනවසෙන වාමංසෙ කරිත්වා. කත්තරස්ස ජිණ්ණස්ස ආලම්බිතො දණ්ඨො කත්තරදණ්ඨො, බාහුල්ලවසෙනායං සමඤ්ඤා. සුවම්මං නාම සොහණුරච්ඡදො, තෙන වම්මිකා සන්තද්ධාති සුවම්මවම්මිකා, ඉදං තෙසං පංසුකුලධාරණනිදස්සනං. යෙසං කුච්ඡගතං සබ්බම්පි තිණපලාසාදි ගන්ධජාතමෙව හොති, තෙ ගන්ධහත්ථිතො නාම, යෙ “හෙමවතා”තිපි චුච්චන්ති, තෙසම්පි ථෙරානං සීලාදිගුණගන්ධතාය තංසදිසතා. අන්තොජට්ඨානිජට්ඨාසඨ්ඨාතාය තණ්හාජට්ඨාය විජට්ඨභාවතො විජට්ඨපටා. තණ්හාබන්ධතාය ඡින්නත්තා ඡින්නබන්ධනා. “සො”තිආදි යථාචුත්තවචනස්ස ගුණදස්සනං. අනුබුද්ධෙහීති බුද්ධානමනුබුද්ධෙහි. තෙපි හි එකදෙසෙන භගවතා පටිවිද්ධපටිභාගෙනෙව වත්තාරි සච්චාති

බුද්ධිකන්ති. පත්තපරිවාරිතන්ති පුජ්ඵදලෙන පරිවාරිතං. කං වුවච්ඡි කමලාදි, තස්මිං සරති විරාජතීති කෙසරං, කිඤ්ජක්ඛො. කණ්ණො කරියතීති කණ්ණිකා. කණ්ණාලඬිකාරො, තංසදිසණ්ඨානතාය කණ්ණිකා, ඛේජකොසො. ඡන්තං හංසකුලානං සෙට්ඨො ධතරට්ඨො හංසරාජා විය, භාරිතො නාම මහාබ්‍රහ්මා විය.

එවං ගච්ඡන්තං හගවන්තං, හික්ඛු ව දිස්වා අත්තනො පරිසං ඔලොකෙසීති සම්බන්ධො. කාජදණ්ඩකෙති කාජසඬ්ඛාතෙ භාරාවහදණ්ඩකෙ, කාජස්මිං වා භාරලග්ගිතදණ්ඩකෙ. බුද්දකං පීඨං පීඨකං. මූලෙ, අග්ගෙ ව තිඨා කතො දණ්ඩො තිදණ්ඩො. මොරහත්ථකො මොරපිඤ්ජං. බුද්දකං පසිබ්බං පසිබ්බකං. කුණ්ඩිකා කමණ්ඩලු. සා හි කං උදකං උදෙති පසවෙති, රක්ඛතීති වා කුණ්ඩිකා නිරුත්තිනයෙන. ගහිතං ඔමකතො ලුප්ඡිතං, විවිධං ලුප්ඡිතඤ්ච පීඨකං...පෙ.... කුණ්ඩිකාදිඅනෙකපරික්ඛාරසඬ්ඛාතං භාරං හරති වහතීති ගහිතං...පෙ.... භාරහරිතා. ඉතීති නිදස්සනත්ථො. එවන්ති ඉදමත්ථො. එවං ඉදං වචනමාදි යස්ස වචනස්ස තථා, තදෙව නිරත්ථකං වචනං යස්සාති එවමාදිනිරත්ථකවචනා. මුඛං එතස්ස අත්ථිති මුඛරා, සබ්බෙපි මුඛවන්තා එව, අයං පන ඵරුසාහිලාපමුඛවතී, තස්මා එවං වුත්තං. නින්දායඤ්ඤි අයං රපච්චයො. මුඛෙන වා අමනාපං කම්මං රාති ගණ්භාතීති මුඛරා. විවිධා කිණ්ණා වාචා යස්සාති විකිණ්ණවාචා. තස්සාති සුජ්ජියස්ස පරිබ්බාජකස්ස. ත්ති යථාචුත්තජ්ජකාරං පරිසං.

ඉදානීති තස්ස තථාරූපාය පරිසාය දස්සනක්ඛණො. පනාති අරුච්ඡංසුවනත්ථො, තථාපිති අත්ථො. ලාභ...පෙ.... භානියා වෙච භෙතුභූතාය. කථං භානීති ආහ “අඤ්ඤතිත්ථියානඤ්ඤි”තිආදි. නිස්සිරිකතන්ති නිසොභනං, අයමත්ථො මොරජාතකාදිහිපි දීපෙනබ්බො. “උපතිස්සකොලිතානඤ්චා”තිආදිනා පක්ඛභානිතාය විත්ථාරො. ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස, මහාමොග්ගල්ලානස්ස ව හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං සන්ධාය “තෙසු පන පක්කන්තෙසු”ති වුත්තං. තෙසං පබ්බජ්ජකාලෙයෙව අඬ්ඪතෙයාසතං පරිබ්බාජකපරිසා පබ්බජී, තතො පරම්පි තදනුපබ්බජ්ජා පරිබ්බාජකපරිසා අපරිමාණාති දස්සෙති “සාපි තෙසං පරිසා හින්තා”ති ඉමිනා. යාය කායවි හි පරිබ්බාජකපරිසාය පබ්බජ්ජතාය තස්ස පරිසා හින්තායෙව නාම සමානගණත්තාති තථා වුත්තං. “ඉමෙහි”තිආදිනා ලාභපක්ඛභානිං නිගමනවසෙන දස්සෙති. උසුයසඬ්ඛාතස්ස විසස්ස උග්ගාරො උග්ගිලනං උසුයවිසුග්ගාරො, තං. එත්ථ ව “යස්මා පනෙසා”තිආදිනාව “කස්මා ව සො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසති”ති වොදනං විසොධෙති, “සවෙ”තිආදිකං පන සබ්බමිපි තජ්ජරිවාරවචනමෙවාති තෙහිපි සා විසොධිතායෙව නාම. හගවතො විරොධානුනායාභාවවීමංසනත්ථං එතෙ අවණ්ණං වණ්ණං භාසන්ති.

“මා රෙන අන්වා විට්ඨා එවං භාසන්ති” ති ව කෙවි වදන්ති, තදයුත්තමෙව අට්ඨකථාය උජුච්චව්වනිකත්තා. පාකටොයෙවායමත්ථොති.

2. යස්මා අත්ථඨගතො සුරියො, තස්මා අකාලො දානි ගන්තුන්ති සම්බන්ධො.

අම්බලට්ඨිකානි සාමීපිකවොහාරො යථා “වරුණනගරං, ගොදාගාමො” ති ආහ “තස්ස කිරා” ති ආදි. තරුණපරියායො ලට්ඨිකා-සද්දො රුක්ඛවිසයෙ යථා “මහාවනං අජ්ඣොගාහෙත්වා බෙලුවලට්ඨිකාය මූලෙ දිවා විහාරං නිසීදී” ති ආදීසුති දස්සෙති” “තරුණම්බරුක්ඛො” ති ඉමිනා. කෙවි පන “අම්බලට්ඨිකා නාම චුත්තනයෙන එකො ගාමො” ති වදන්ති, තෙසං මතෙ අම්බලට්ඨිකායන්ති සමීපත්ථෙ භූමිමච්චනං. ඡායුදකසම්පන්නන්ති ඡායාය වෙච උදකෙන ච සම්පන්නං. මඤ්ජුසානි පෙළා. පටිභානචිත්තවිචිත්තන්ති ඉත්ථිපුරිසසඤ්ඤොගාදිනා පටිභානචිත්තෙන විචිත්තං, එතෙන රඤ්ඤො අගාරං, තදෙව රාජාගාරකන්ති දස්සෙති. රාජාගාරකං නාම වෙස්සවණමහාරාජස්ස දෙවායතනන්ති එකෙ.

බහුපරිස්සයොති බහුපද්දවො. කෙහිති චුත්තං “වොරෙ’හිපි” ති ආදි. හන්දානි වචනවොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො, තදානුභාවතො නිප්පරිස්සයත්ථාය ඉදානි උපගන්ත්වා ස්වෙ ගමිස්සාමිති අධිප්පායො. “සද්ධිං අත්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණුවෙනා” තිච්චෙව සීහලට්ඨකථායං චුත්තං, තඤ්ච බො පාළිආරුල්භවසෙනෙව, න පන තදා සුප්පියස්ස පරිසාය අභාවතොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සද්ධිං අත්තතො පරිසායා” ති ඉධ චුත්තං. තස්මා පනෙත්ථ බ්‍රහ්මදත්තොයෙව පාළියමාරුල්භො, න පන තදවසෙසා සුප්පියස්ස පරිසානි? දෙසනානධිනභාවෙන පයොජනාභාවතො. යථා වෙතං, එවං අඤ්ඤමිපි එදිසං පයොජනාභාවතො සංඛිතිකාරකෙහි න සංඛිතන්ති දට්ඨබ්බං. කෙවි පන “පාළියං චුත්ත” ති ආධාරං වත්වා ‘තදෙනං න සීහලට්ඨකථානයදස්සනං, පාළියං චුත්තභාවදස්සනමෙවා’ ති” වදන්ති, තං න යුජ්ජති. පාළිආරුල්භවසෙනෙව පාළියං චුත්තන්ති අධිප්පෙතත්ථස්ස ආපජ්ජනතො. තස්මා යථා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බොති. “චුත්තන්ති වා අම්හෙහිපි ඉධ වත්තබ්බන්ති අත්ථො. එවඤ්ඤි තදා අඤ්ඤායපි පරිසාය විජ්ජමානභාවදස්සනත්ථං. එවං චුත්තං, පාළියමාරුල්භවසෙන පන අඤ්ඤායපි ඉධ වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො යුත්තො” ති වදන්ති.

ඉදානි “තත්‍රාපි සුද්” ති ආදිපාළියා සම්බන්ධං දස්සෙතුං “එවං වාසං උපගතො පනා” ති ආදි චුත්තං. පරිවාරෙත්වා නිසින්තො හොතීති සම්බන්ධො. කුච්ඡිතං කත්තබ්බන්ති කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං, කුච්ඡිතකිරියා, ඉතො විතො ව වඤ්චලනන්ති අත්ථො, හත්ථස්ස කුක්කුච්චං තථා. “සා හී” ති ආදිනා තථාභූතතාය කාරණං දස්සෙති. නිවාතෙති

වාතවිරහිතට්ඨානෙ. යථාචුත්තදොසාහාවෙන නිව්වලා. තං විභූතින්ති තාදිසං සොහං. විජ්ජලපන්තිති සතිවොස්සග්ගවසෙන විවිධා ලපන්ති. නිල්ලාලිතජීවිහාති ඉතො විතො ව නික්ඛන්තජීවිහා. කාකච්ඡමානාති කාකානං සද්දසදිසං සද්දං කුරුමානා. සරුසරුපස්සාසිතොති සරුසරුඉති සද්දං ජනෙත්වා පස්සසන්තා. ඉස්සාවසෙනාති යථාචුත්තෙහි ද්විහි කාරණෙහි උසුයනවසෙන. “සබ්බං වත්තබ්බ”න්ති ඉමිනා “ආදිපෙය්‍යාලනයොය”න්ති දස්සෙති.

3. සම්මා පහොන්ති තං තං කම්මන්ති සම්පහුලා, බහවො, තෙනාහ “බහුකාන”න්ති. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡේදෙන චතුර්වග්ගසංඝසෙනෙව විනයකම්මස්ස කත්තබ්බත්තා “විනයපරියායෙනා”තිආදි චුත්තං. තයො ජනාති වෙස උපලක්ඛණනිද්දෙසො ද්විත්තමිපි සම්පහුලත්තා. තත්ථ තත්ථ තථායෙවාගතත්තා “සුත්තන්තපරියායෙනා”තිආදිමාහ. තං තං පාළියා ආගතවොහාරවසෙන හි අයං හෙදො. තයො ජනා තයො එව නාම, තතො පට්ඨාය උත්තරි චතුපඤ්චජනාදිකා සම්පහුලාති අත්ථො. තතොති වායං මරියාදාවධි. මණ්ඩලමාලොති අනෙකත්ථපවත්තා සමඤ්ඤා, ඉධ පන ඊදිසාය එවාති නියමෙන්තො ආහ “කත්ථවී”තිආදි. කණ්ණිකා වුව්වති කුටං. හංසවට්ටකච්ඡන්තෙනාති හංසමණ්ඩලාකාරජන්තෙන. තදෙව ඡන්තං අඤ්ඤත්ථ “සුපණ්ණවච්ඡකච්ඡදන”න්ති චුත්තං. කුටෙන යුත්තො අගාරො, සොයෙව සාලාති කුටාගාරසාලා. ථම්හපන්තිං පරික්ඛිපිත්වාති ථම්හමාලං පරිවාරෙත්වා, පරිමණ්ඩලාකාරෙන ථම්හපන්තිං කත්වාති චුත්තං හොති. උපට්ඨානසාලා නාම පයිරුපාසනසාලා. යත්ථ උපට්ඨානමත්තං කරොන්ති, න එකරත්තදිරත්තාදිවසෙන නිසිදනං, ඉධ පන තථා කතා නිසිදනසාලායෙවාති දස්සෙති “ඉධ පනා”තිආදිනා. තෙනෙව පාළියං “සන්තිපතිතාන” න්ත්වෙව අවත්වා “සන්තිසිත්තාන”න්තිපි චුත්තං. මානිතබ්බොති මාලො, මීයති පමීයතීති වා මාලො. මණ්ඩලාකාරෙන පටිච්ඡන්තො මාලොති මණ්ඩලමාලො, අනෙකකොණවත්තො පටිස්සයවසෙසො. “සන්තිසිත්තාන”න්ති නිසජ්ජනවසෙන චුත්තං, නිසජ්ජනවසෙන වා “සන්තිසිත්තාන”න්ති සංවණ්ණෙතබ්බපදමජ්ඣාහරිත්වා සම්බන්ධො. ඉමිනා නිසිදනඉරියාපථං, කායසාමග්ගීවසෙන ව සමොධානං සන්ධාය පද්ද්වයමෙන චුත්තන්ති දස්සෙති. සඬබ්බියා වුව්වති කථා සම්මා බියනතො කථනතො. කථාධම්මොති කථාසභාවො, උපපරික්ඛා විධිති කෙවි.

“අච්ඡරිය”න්තිආදි තස්ස රූපදස්සනන්ති ආහ “කතමො පන සො”තිආදි. සොති කථාධම්මො. “නීයතීති නයො, අත්ථො, සද්දසත්ථං අනුගතො නයො සද්දනයො”ති (දී. නි. ටී. 1.3) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. නීයති අත්ථො එතෙනාති වා නයො, උපායො, සද්දසත්ථෙ ආගතො නයො අත්ථගහණුපායො සද්දනයො. තත්ථ හි අනභිණ්හචුත්තිකෙ අච්ඡරිය-සද්දො ඉච්ඡිතො රුළුහිවසෙන. තෙනෙවාහ “අත්ථස්ස

පබ්බතාරොහණං වියා”තිආදි. තස්ස හි තදාරොහණං න නිව්චං, කදාවියෙව සියා, එවමිදම්පි. අවිජරායොග්ගං අවිජරියං නිරුත්තිනයෙන යොග්ගසද්දස්ස ලොපතො, තද්ධිතවසෙන වා ණයපච්චයස්ස විචිත්‍රවුත්තිතො, සො පන පොරාණට්ඨකථායමෙව ආගතත්තා “අට්ඨකථානයො”ති වුත්තො. පුබ්බෙ අභුතන්ති අභුතපුබ්බං, එතෙන න භූතං අභුතන්ති නිබ්බවනං, භූත-සද්දස්ස ච අතීතත්ථං දස්සෙති. යාවඤ්චිදන්ති සන්ධිවසෙන නිග්ගහිතාගමොති ආහ “යාව ච ඉද්”න්ති, එතස්ස ච “සුප්පට්ඨිදිතා”ති එතෙන සම්බන්ධො. යාව වයත්තකං ඉදං අයං නානාධිමුත්තිකතා සුප්පට්ඨිදිතා, තං “එත්තකමෙවා”ති න සක්කා අම්බෙහි පටිවිජ්ඣිතං, අක්කාතුඤ්චාති සපායසෙසත්ථො. තෙනෙවාහ “තෙන සුප්පට්ඨිදිතතාය අප්පමෙය්‍යතං දස්සෙති”ති.

“භගවතා”තිආදීහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තත්තා තෙනාති එත්ථ ත-සද්දො සකත්ථපට්ඨිද්දෙසො, තස්මා යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො සමානො සුපාකටො නාම භොති, තදභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය තස්ස අත්ථභාවෙන දස්සෙන්නො “යො සො”තිආදිමාහ. න භෙත්ථ සො පුබ්බෙ වුත්තො අත්ථී, යො අත්ථො තෙහි ථෙරෙහි ත-සද්දෙන පරාමසිතබ්බො භවෙය්‍ය. තස්මා යථාවුත්තගුණසඬ්ඛාතං සකත්ථංයෙවෙස පධානභාවෙන පරාමසතීති දට්ඨබ්බං. අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිත්ති අග්ගමග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානං. අනාවරණඤ්ඤාණං, අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං. තද්දුහයඤ්ඤි සම්මා අවිජරිතං සයමෙව බුජ්ඣති, සම්මා වා පසට්ඨා සුන්දරං බුජ්ඣතිති සම්මාසම්බොධි. සා පන බුද්ධානං සබ්බගුණසම්පත්තිං දෙති අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකිස්සරියභාවං, තස්මා “අනුත්තරා සම්මාසම්බොධි”ති වුච්චති. අභිසම්බුද්ධොති අබ්භඤ්ඤාසි පටිවිජ්ඣි, තෙන තාදිසෙන භගවතාති අත්ථො. සතිපි ඤ්ඤාණදස්සනානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන නෙසං විසයවිසෙසප්පවත්තිං දස්සෙන්නො “තෙසං තෙසං සත්තාන”න්තිආදිමාහ. එත්ථ හි පට්ඨමත්ථං අසාධාරණඤ්ඤාණවසෙන දස්සෙති. ආසයානුසයඤ්ඤාණෙන ජානතා සබ්බඤ්ඤාතානාවරණඤ්ඤාණෙහි පස්සතාති අත්ථො.

දුතියං

විජ්ජත්තයවසෙන.

පුබ්බෙතිවාසාදීහිති

පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛයඤ්ඤාණෙහි. තතියං අභිඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණවසෙන. අභිඤ්ඤාපරියාපන්නෙපි “තිහි විජ්ජාහි”ති තාසං රාසිභෙදදස්සනත්ථං වුත්තං. අනාවරණඤ්ඤාණසඬ්ඛාතෙන සමන්තවක්ඛුනා පස්සතාති අත්ථො. චතුත්ථං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමංසවක්ඛවසෙන. පඤ්ඤායාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන. කුට්ටස්ස හිත්තියා තිරො පරං, අන්තො වා, තදාදීසු ගතාති. අතිවිසුද්ධොති අතිවිය විසුද්ධෙන පඤ්චවණ්ණසමන්තාගතෙන සුතීලපාසාදිකඅක්ඛිලොමසමලඬ්ඛකතෙන රත්තිඤ්චෙව දිවා ච සමන්තා යොජනං පස්සන්නෙන මංසවක්ඛුනා. පඤ්චමං පටිවෙධදෙසනාඤ්ඤාණවසෙන. “අත්තහිතසාධිකායා”ති එකංසතො

වුත්තං, පරියායතො පනෙසා පරහිතසාධිකාපි හොති. තාය හි ධම්මසභාවපටිච්ඡාදකකිලෙසසමුග්ග්‍යාතාය දෙසනාඤ්ඤාණාදි සම්භවති. පටිච්චෙධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. විපස්සනාසභගතො සමාධි පදට්ඨානං. ආසන්නකාරණමෙතිස්සාති සමාධිපදට්ඨානා, තාය. දෙසනාපඤ්ඤායාති දෙසනාකිච්චනිජ්ඣාදකෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චමාරානං වා, සාසනපච්චත්ථිකානං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං. තෙසං හනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පටිභානතාකරණං, අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනඤ්ච මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ පඤ්චමවග්ගෙ සඬ්භිතං වඩ්ඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙත්ථ (ම. නි. 2.422) නිදස්සනං, එතෙන අරයො හතා අනෙනාති නිරුත්තිතයෙන පදසිද්ධිමාහ. අතො නාවචනස්ස තාබ්‍යජ්ජදෙසො මහාවිසයෙනාති දට්ඨබ්බං. අපිච අරයො හනතිති අන්තසද්දෙන පදසිද්ධි, ඉකාරස්ස ච අකාරො. පච්චයාදීනං සම්පදානභූතානං, තෙසං වා පටිග්ගහණං, පටිග්ගහිතං වා අරහතීති අරහන්ති දස්සෙති “පච්චයාදීනඤ්ච අරහත්තා”ති ඉමිනා. සම්මාති අවිපරිතං. සාමඤ්චාති සයමෙව, අපරනෙයොහා හුත්වාති වුත්තං හොති. කථං පනෙත්ථ “සබ්බධම්මාන”න්ති අයං විසෙසො ලබ්භතීති? සාමඤ්ඤාපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ච විසෙසස්ස අනුපයොපෙතබ්බතො යජ්ජෙව. “ධම්මාන”න්ති විසෙසොවානුපයොජ්ජතො සියා, කස්මා සබ්බධම්මානන්ති අයමත්ථො අනුපයොජ්ජතීති? එකදෙසස්ස අග්ගහණතො. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙතබ්බස්ස නිජ්ජදෙසතා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති, එස නයො ඊදිසෙසු.

ඉදානි ච චතුහි පදෙහි චතුචෙසාරජ්ජවසෙන අත්තනා අධිජ්ජෙතතරං ජට්ඨමත්ථං දස්සෙතුං “අත්තරාසිකධම්මෙ වා”තිආදි වුත්තං. තථා හි තදෙව නිගමනං කරොති “එව”න්තිආදිනා. තත්ථ අත්තරායකරධම්මඤ්ඤාණෙන ජානතා, නියානිකධම්මඤ්ඤාණෙන පස්සතා, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙන අරහතා, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සම්මාසම්බුද්ධෙනආති යථාක්කමං යොපෙතබ්බං. අනත්ථවරණෙන කිලෙසා එව අරයොති කිලෙසාරයො, තෙසං කිලෙසාරීනං. එත්ථාහ – යස්ස ඤාණස්ස වසෙන සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා හගවා සම්මාසම්බුද්ධො නාම ජාතො, කිං පනිදං ඤාණං සබ්බධම්මානං බුද්ධිනවසෙන පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙතාති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, එවං සති අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තඅප්ඤ්ඤාතඤ්ඤාණිද්ධාදිහෙදහින්නානං සඬ්භිතධම්මානං, අසඬ්භිතසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො විත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විය පටිභාගෙනාවබ්බොධො න සියා, තථා ච සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (අ. නි. 3.137; ධ. ප. 279; මහානි. 27; වුළුනි. 8, 10; නෙත්ති. 5) විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බෙ ධම්මා අනිරුපිතරූපෙන හගවතො ඤාණවිසයා හොන්තීති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායාධම්මානං ධීතිලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං

බුද්ධානං ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ ‘සබ්බවිදු’ති වුවුවන්ති. එවඤ්ච කත්වා –

‘ගච්ඡං සමාහිතො නාගො, ධීතො නාගො සමාහිතො;
සෙය්‍යං සමාහිතො නාගො, නිසින්තොපි සමාහිතො’ති. (අ. නි. 6.43); –

ඉදම්පි සබ්බදා ඤාණප්පවත්තිදීපකං අඬගුත්තරාගමෙ නාගොපමසුත්තවචනං සුචුත්තං නාම හොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි වාදෙ චුත්තදොසා නාතිවත්ති. ධීතිලක්ඛණාරම්මණතාය ව අතීතානාගතධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සියා, තස්මා සකිඤ්ඤෙව සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තති න යුජ්ජති. අථ කමෙන සබ්බස්මිම්පි විසයෙ ඤාණං පවත්තති, එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකභෙදහින්තෙ ඤෙය්‍යෙ කමෙන ගය්හමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිච්චෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා නාම භගවා ජාතො, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානිකං නාම සංසයාභාවතො. සංසයානුබද්ධඤ්ඤි ඤාණං ලොකෙ අනුමානික”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං න යුත්තමෙව. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛනාවෙ අත්ථාවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්සෙව අසම්භවතො තථා අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව. යඤ්ඤි සෙසං, තදපච්චක්ඛමෙව, අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සියා, අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස තථාවචන්ථිතුමෙව න සක්කාති? සබ්බමෙතං අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “බුද්ධානං හික්ඛවෙ, බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො, යං චින්තෙන්නො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77) ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං – යං කිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං, සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ තත්ථ අප්පටිභතචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ව සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඬ්ඛාපටිබද්ධචුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙව සා ඉච්ඡිතබ්බො, සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනපටිබද්ධා ආකඬ්ඛාපටිබද්ධා මනසිකාරපටිබද්ධා චිත්තුප්පාදපටිබද්ධාති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමතක්කගභණවිරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ව එතස්මිම්පි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරුපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසා නාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤථා

පවුරජනඤාණසමානවුත්තිතාය බුද්ධානං භගවත්තානං ඤාණස්ස අවිත්තෙය්‍යතා න සියා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණමිති තං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචත්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තනීති ඉදමෙත්ථ අවිත්තෙය්‍යං, “යාවතකං නෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං නෙය්‍යං. නෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං නෙය්‍යං. නෙය්‍යං අතික්කමිත්වා ඤාණං නප්පවත්තති, ඤාණං අතික්කමිත්වා නෙය්‍යපථො නත්ථි. අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො තෙ ධම්මා, යථා ද්විත්තං සමුග්ගපටලානං සම්මා ඵුසිතානං හෙට්ඨිමං සමුග්ගපටලං උපරිමං නාතිවත්තති, උපරිමං සමුග්ගපටලං හෙට්ඨිමං නාතිවත්තති. අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො, එවමෙව බුද්ධස්ස භගවතො නෙය්‍යඤ්ච ඤාණඤ්ච

අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනො...පෙ.... තෙ ධම්මා”ති (මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5) එවමෙකප්ඤ්ඤං, විසුං, සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං පවත්තස්ස තස්ස ඤාණස්ස වසෙන සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා භගවා සම්මාසම්බුද්ධො නාම ජාතොති.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ධානාධානාදීනි ඡබ්බිසයානි ඡහි ඤාණෙහි ජානතා, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ වුතුපපාතදිබ්බවක්ඛුඤාණෙහි පස්සතා, සවාසනානමාසවානං ආසවක්ඛයඤාණෙන බිණ්ණත්තා අරහතා, කුසානාදිධම්මෙ සංකිලෙසවොදානවසෙන සාමංයෙව අවිපරිතාවබොධතො සම්මාසම්බුද්ධෙන, එවං දසබලඤාණවසෙන චතුහාකාරෙහි ථොමිතෙන. අපිච තීසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤාණතාය ජානතා, තිණ්ණමිති කම්මානං ඤාණානුපරිචත්තිතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදීනං ඡන්තමහාවසාධිකාය පහානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදීනං ඡන්තමහානිහෙතුභූතාය අපරික්ඛයපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙන, එවං අට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙන (දී. නි. අට්ඨ. 3.305) චතුහාකාරෙහි ථොමිතෙනාති එවමාදිනා තෙසං තෙසං ඤාණදස්සනපහානබොධනත්ථෙහි සඬගහිතානං බුද්ධගුණානං වසෙන යොජනා කාතබ්බාති.

චතුර්වේසාරජ්ජං සන්ධාය “චතුහාකාරෙහි”ති වුත්තං. “ථොමිතෙනා”ති එතෙන ඉමෙසං “භගවතා”ති පදස්ස විසෙසනතං දස්සෙති. යදිපි භීතපණීතහෙදෙන දුට්ඨාව අධිමුත්ති පාළියං වුත්තා, පවත්තිආකාරවසෙන පන අනෙකහෙදහිත්තාවාති ආහ “නානාධිමුත්තිකතා”ති. සා පන අධිමුත්ති අප්ඤ්ඤාසයධාතුයෙව, තදපි තථා තථා දස්සනං, බමනං, රොචනඤ්චාති අත්ථං විඤ්ඤාපෙති “නානප්ඤ්ඤාසයතා”ති ඉමිනා. තථා හි වක්ඛති “නානාධිමුත්තිකතා නානප්ඤ්ඤාසයතා නානාදිට්ඨිකතා නානක්ඛන්තිතා නානාරූපිතා”ති. “යාවඤ්චිද්”න්ති එතස්ස “සුප්පට්ඨිදිනා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තත්ථ ව ඉදන්ති පදපුරුණමත්තං, “නානාධිමුත්තිකතා”ති

එතෙන වා පදෙන සමානාධිකරණං, තස්සත්ථො පන පාකටොයෙවාති ආහ “යාව ච සුට්ඨු පටිච්ඡිකා”ති.

“යා ච අය”න්තිආදිනා ධාතුසංයුත්තපාළිං දස්සෙන්නො තදෙව සංයුත්තං මනසි කරිත්වා තෙසං අවණ්ණවණ්ණභාසනෙන සද්ධිං සට්ඨන්වා ථෙරානමයං සඬ්ඛියධම්මො උද්පාදිති දස්සෙති. අතො අස්ස භගවතො ධාතුසංයුත්තදෙසනානායෙන තාසං සුප්පටිච්ඡිකභාවං සමත්ථනවසෙන දස්සෙතුං. “අයං භී”තිආදිමාහාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. සුප්පටිච්ඡිකභාවසමත්ථනඤ්ඤි “අයං භී”තිආදිවචනං. තත්ථ යා අයං නානාධිමුත්තිකතා...පෙ.... රුචිතාති සම්බන්ධො. ධාතුසොති අජ්ඣාසයධාතුයා. සංසන්දන්තීති සම්බන්ධෙන්ති විස්සාසෙන්ති. සමෙන්තීති සම්මා, සහ වා භවන්ති. “භීනාධිමුත්තිකා”තිආදි තථාභාවවිභාවනං. අතීතම්පි අද්ධානන්ති අතීතස්මිං කාලෙ, අවිචන්තසංයොගෙ වා එතං උපයොගවචනං. නානාධිමුත්තිකතා-පදස්ස නානාජ්ඣාසයතාති අත්ථවචනං. නානාදිට්ඨි...පෙ.... රුචිතාති තස්ස සරුපදස්සනං. සස්සතාදිලද්ධිවසෙන නානාදිට්ඨිකතා. පාපාචාරකල්‍යාණාචාරාදිපකතිවසෙන නානක්ඛන්තිකා. පාපිච්ඡාඅප්පිච්ඡාදිවසෙන නානාරුචිතා. නාළියාති තුම්බෙන, ආළ්භකෙන වා. තුලායාති මානෙන. නානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණන්ති චෙන්ථ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව අධිප්පෙන, න දසබ්බඤ්ඤාණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනා”ති. එවං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. වී. 1.3) චුත්තං, අභිධම්මට්ඨකථායං, දසබ්බසුත්තට්ඨකථාසු (ම. නි. අට්ඨ. 1.149; අ. නි. අට්ඨ. 3.10.21; විභ. අට්ඨ. 831) ච එවමාගතං.

පරවාදී පනාහ “දසබ්බඤ්ඤාණං නාම පාටියෙක්කං නත්ථී, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්සෙවායං පහෙදො”ති, තං තථා න දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤමෙව භී දසබ්බඤ්ඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං. දසබ්බඤ්ඤාණඤ්ඤි සකකිච්චමෙව ජානාති, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පන තම්පි තතො අවසෙසම්පි ජානාති. දසබ්බඤ්ඤාණෙසු භී පයමං කාරණාකාරණමෙව ජානාති, දුතියං කම්මන්තරවිපාකන්තරමෙව, තතියං කම්මපරිච්ඡෙදමෙව, චතුත්ථං. ධාතුනානත්තකාරණමෙව, පඤ්චමං. සත්තානාමජ්ඣාසයාධිමුත්තිමෙව, ඡට්ඨං. ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුද්දහාවමෙව, සත්තමං. ඥානාදීහි සද්ධිං තෙසං සංකිලෙසාදිමෙව, අට්ඨමං. පුබ්බෙනිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තතිමෙව, නවමං. සත්තානං චුතිපටිසන්ධිමෙව, දසමං. සච්චපරිච්ඡෙදමෙව, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පන එතෙහි ජානිතබ්බඤ්ඤව තතො උත්තරිඤ්ඤව ජානාති, එතෙසං පන කිච්චං න සබ්බං කරොති. තඤ්ඤි ඥානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති, මග්ගො හුත්වා කිලෙසෙ බ්‍රෙපෙතුං න සක්කොති. අපිච පරවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො “දසබ්බඤ්ඤාණං නාම එතං සවිතක්කසවිචාරං අවිතක්කවිචාරමත්තං අවිතක්කඅවිචාරං, කාමාවචරං රූපාවචරං අරූපාවචරං, ලොකියං ලොකුත්තර”න්ති. ජානන්තො පටිපාටියා සත්ත

ඤාණානි “සවිතක්කසවිචාරානී”ති වක්ඛති, තතො පරානි ද්වෙ “අවිතක්කසවිචාරානී”ති වක්ඛති, ආසවක්ඛයඤාණං “සියා සවිතක්කසවිචාරං, සියා අවිතක්කසවිචාරමත්තං, සියා අවිතක්කසවිචාර”න්ති වක්ඛති, තථා පටිපාටියා සත්ත කාමාවචරානි, තතො පරං ද්වෙ රූපාවචරානි, අවසානෙ එකං “ලොකුත්තර”න්ති වක්ඛති, සබ්බඤ්ඤාඤාණං පන සවිතක්කසවිචාරමෙව, කාමාවචරමෙව, ලොකියමෙවානි. ඉති අඤ්ඤදෙව දසබලඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤාඤාණංනති, තස්මා පඤ්චමබලඤාණසංඛ්‍යානෙන නානාධිමුත්තිකතාඤාණෙන ච සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන ච විදිතානි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ච-කාරොපි හි පොත්ථකෙසු දිස්සති. සාති යථාචුත්තා නානාධිමුත්තිකතා. “ද්වෙපි නාමා”තිආදිනා යථාචුත්තසුත්තස්සත්ථං සංඛිබ්බෙපෙන දස්සෙත්වා “ඉමෙසු වාපි”තිආදිනා තස්ස සංඛිබ්බියධම්මස්ස තදභිසම්බන්ධතං ආවි කරොති. ඉති භ මෙති එත්ථ එවංසද්දත්ථෙ ඉති-සද්දො, භ-කාරො නිපාතමත්තං, ආගමො වා. සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපො, අකාරාදෙසො වානි දස්සෙති “එවං ඉමෙ”ති ඉමිනා.

4. “විදිත්වා”ති එත්ථ පකතියත්ථභූතා විජානනකිරියා සාමඤ්ඤෙන අහෙදවතීපි සමානා තංතංකරණයොග්‍යතාය අනෙකජ්ජහෙදානි දස්සෙතුං “භගවා හී”තිආදි චුත්තං. වත්ථුනීති සරවත්ථුනි. “සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන දිස්වා අඤ්ඤාසී”ති ච වොහාරවචනමත්තමෙතං. න හි තෙන දස්සනතො අඤ්ඤං ජානනං නාම නත්ථි. තදිදං ඤාණං ආවජ්ජනපටිබද්ධං ආකඨ්ඨාපටිබද්ධං මනසිකාරපටිබද්ධං චිත්තුජ්ජාදපටිබද්ධං හුත්වා පවත්තති. කිං නාම කරොන්තො භගවා තෙන ඤාණෙන ආවජ්ජනාදිපටිබද්ධෙන අඤ්ඤාසීති සොතුනමත්ථස්ස සුච්ඤ්ඤාපනත්ථං පරමිමුඛා විය වොදනං සමුට්ඨාපෙති “කිං කරොන්තො අඤ්ඤාසී”ති ඉමිනා, පච්ඡිමයාමකිච්චං කරොන්තො තං ඤාණං ආවජ්ජනාදිපටිබද්ධං හුත්වා තෙන තථා අඤ්ඤාසීති චුත්තං භොති. සාමඤ්ඤස්මිං සති විසෙසවචනං සාත්ථකං සියාති අනුයොගෙනාහ “කිච්චඤ්චනාමෙත”න්තිආදි. අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගානං කතං තස්ස සමුට්ඨාපකකිලෙසසමුග්ගානෙන, යතො “නත්ථි අඛ්‍යාවට්ඨනො”ති අට්ඨාරසසු බුද්ධධම්මෙසු වුවවති. නිරත්ථකො චිත්තසමුදාචාරො නත්ථිති භෙත්ථ අත්ථො. එවමිපි චුත්තානුයොගො තදවත්ථොයෙවානි වොදනමපනෙති “තං පඤ්චවිධ”න්තිආදිනා. තත්ථ පුරිමකිච්චද්වයං දිවසභාගවසෙන, ඉතරත්තයං රත්තිභාගවසෙන ගහෙතබ්බං තථායෙව වක්ඛමානත්තා.

“උපට්ඨාකානුග්ගහණත්ථං, සරීරථාසුකත්ථඤ්චා”ති එතෙන අනෙකකජ්ජසමුපවිතපුඤ්ඤසම්භාරජනිතං භගවතො මුඛවරං දුග්ගන්ධාදිදොසං නාම නත්ථි, තදුභයත්ථමෙව පන මුඛධොවනාදීනි කරොතීති දස්සෙති. සබ්බොපි හි බුද්ධානං කායො බාහිරබ්‍රහ්මත්තරෙහි

මලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨො සුධොතමණි විය හොති. විවිත්තාසනෙහි ඵලසමාපත්තීනමනුරූපෙ විවෙකානුබ්‍රහ්මනාසනෙ. විතීනාමෙත්වාති ඵලසමාපත්තීහි විතීනාමනං. චුත්තං, තම්පි න විවෙකනින්නතාය, පරෙසඤ්ච දිට්ඨානුගති ආපජ්ජනත්ථං. සුරත්තදුපට්ඨං. අන්තරවාසකං විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා මෙසවණ්ණං සුගතවීචරං පාරුපිත්වා සෙලමයපත්තං ආදායාති අධිජ්ජායො. තථායෙව හි තත්ථ තත්ථ චුත්තො. “කදාචි ඵකකො”ති ආදි තෙසං තෙසං විනෙය්‍යානං විනයනානුකූලං භගවතො උපසංඝාතමනදස්සනං. ගාමං වා නිගමං වාති ඵත්ථ වා-සද්දො විකජ්ජනත්ථො, තෙන නගරමිපි විකජ්ජෙති. යථාරූපි වත්තමානෙහි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි පවිසතිති සම්බන්ධො.

“සෙය්‍යාපීද”න්ති ආදිනා පවිජ්ජමපක්ඛං විත්ථාරෙති. සෙය්‍යාපීදන්ති ච තං කතමන්ති අත්ථෙ නිපාතො, ඉදං වා සජ්ජාට්ඨීරපවිසනං කතමන්තිපි වට්ඨති. මුදුගතවාතාති මුදුභූතා, මුදුභාවෙන වා ගතා වාතා. උදකච්ඡිසිතානීති උදකබිත්ථුනි. මුඤ්චන්තාති ඔසිඤ්චන්තා. රෙණුං වූපසමෙත්වාති රජං සන්තිසීදාපෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති වණ්ඩ-වාතාතප-හිමපාතාදි-හරණෙන විතානකිව්චනිජ්ජාදකත්තා, තතො තතො හිමවන්තාදීසු පූජ්ජුපගරුක්ඛතො උපසංභරිත්වාති අත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා තථා න චුත්තං. සමභාගකරණමත්තෙන ඔනමන්ති, උන්නමන්ති ච, තතොයෙව පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං සක්ඛරකථලකණ්ටකසංඝකුකලලාදිඅපගමනස්සාපි සම්භවතො, තඤ්ච සුජ්ජනිට්ඨිතපාදතාලක්ඛණස්ස නිස්සන්දථලං, න ඉද්ධිතිමිමානං. පදුමපූජ්ජානි වාති ඵත්ථ වා-සද්දො විකජ්ජනත්ථො, තෙන “යදි යථාචුත්තනයෙන සමා භූමි හොති, ඵං සති තානි න පටිග්ගණ්හන්ති, තථා පන අසතියෙව පටිග්ගණ්හන්ති”ති භගවතො යථාරූපි පවත්තනං දස්සෙති. සබ්බදාව භගවතො ගමනං පයමං දක්ඛිණපාදුද්ධරණසංඝාතානුබ්‍රාහ්මණස්සපටිමණ්ඩිතන්ති ආහ “යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ”ති. බුද්ධානං සබ්බදක්ඛිණතාය තථා චුත්තන්ති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො, (දී. නි. ටී. 1.4) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරො (අ. නි. අට්ඨ. 1.53) ච වදති, සබ්බෙසං උත්තමතාය ඵං චුත්තන්ති අත්ථො. ඵං සති උත්තමපුරිසානං තථාපකතිතායාති ආපජ්ජති. යපිතමත්තෙ නික්ඛමිත්වා ධාවන්තිති සම්බන්ධො. ඉදඤ්ච යාවදෙව විනෙය්‍යජනවිනයනත්ථං සත්ථු පාටිභාරියන්ති තෙසං දස්සනට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං. “ජබ්බණ්ණරස්මියො”ති වත්වාපි “සුවණ්ණරසපිඤ්ජරානි වියා”ති වචනං භගවතො සරීරෙ පිතාභාය යෙභුය්‍යතායාති දට්ඨබ්බං. “රස-සද්දො චෙත්ථ උදකපරියායො, පිඤ්ජර-සද්දො හෙමවණ්ණපරියායො, සුවණ්ණජලධාරා විය සුවණ්ණවණ්ණානීති අත්ථො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1. බුද්ධාවිණ්ණකථා. 22) සාරත්ථදීපනියං චුත්තං. පාසාදකූටාගාරාදීනි තෙසු තෙසු ගාමනිගමාදීසු සංවිජ්ජමානානි අලඬකරොන්තියො හුත්වා.

“තථා”තිආදිනා සයමෙව ධම්මතාවසෙන තෙසං සද්දකරණං දස්සෙති. තදා කායං උපගච්ඡන්තීති කායුපගානි, න යත්ථ කත්ථවි යිතානි. “අන්තරවිටී”න්ති ඉමිනා භගවතො පිණ්ඩාය ගමනානුරූපවිටී. දස්සෙති. න හි භගවා ලොලුප්පවාරපිණ්ඩවාරිකො විය යත්ථ කත්ථවි ගච්ඡති. යෙ පයමං ගතා, යෙ වා තදනුච්ඡවිකං පිණ්ඩපාතං දාතුං සමත්ථා, තෙ භගවතොපි පත්තං ගණ්හන්තීති වෙදිතබ්බං. පටිමානෙන්තීති පතිස්සමානසා පූජෙන්ති, භගවන්තං වා පටිමානාපෙන්ති පටිමානන්තං කරොන්ති. වොහාරමත්තඤ්චෙතං, භගවතො පන අපටිමානනා නාම නත්ථි. චිත්තසන්තානානීති අතීතෙ, එතරහි ව පවත්තචිත්තසන්තානානි. යථා කෙච්ඡි අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්ති, තථා ධම්මං දෙසෙතීති සම්බන්ධො. කෙච්ඡි පබ්බජිත්ථාති ව අරහත්තසමාපන්නානං පබ්බජ්ජාසඬ්ඛෙපගතදස්සනත්ථං, න පන ගිහීනං අරහත්තසමාපන්නතාපටික්ඛෙපනත්ථං. අයඤ්ඤි අරහත්තස්පත්තානං ගිහීනං සභාවො, යා තදහෙව පබ්බජ්ජා වා, කාලං කිරියාවාති. තථා හි චූත්තං ආයස්මතා නාගසෙනත්ථෙරෙන “විසමං මහාරාජ, ගිහිලිඬිගං, විසමෙ ලිඬිගෙ ලිඬිගදුබ්බලතාය අරහත්තං පත්තො ගිහී තස්මිංයෙව දිවසෙ පබ්බජති වා පරිනිබ්බායති වා නෙසො මහාරාජ, දොසො අරහත්තස්ස, ගිහිලිඬිගස්සෙවෙසො දොසො යදිදං ලිඬිගදුබ්බලතා”ති (මි. ප. 5.2.2) සබ්බං චත්තබ්බං. එත්ථ ව සජ්ජාටිභීරජ්ජවෙසනසම්බන්ධෙනෙව මහාජනානුග්ගහණං දස්සිතං, අජ්ජාටිභීරජ්ජවෙසනෙන ව පන “තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා”තිආදිවචනං යථාරහං සම්බන්ධිත්ථා මහාජනානුග්ගහණං අත්ථතො විභාවෙතබ්බං හොති. තම්පි හි පුරෙහත්තකිච්චමෙවාවාති. උපට්ඨානසාලා චෙත්ථ මණ්ඩලමාලො. තත්ථ ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙති ඉධ පාඨො ලිඛිතො. “ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ”තිපි (අ. නි. අට්ඨ. 1.53) මනොරථපූරණියා දිස්සති, තට්ඨිකායඤ්ච “චතුජ්ජානියගන්ධෙන පරිහණ්ඨෙ මණ්ඩලමාලෙ”ති චූත්තං. ගන්ධකුටිං පවිසතීති ව පවිසනකිරියාසම්බන්ධතාය, තස්සමිපතාය ව චූත්තං, තස්මා පවිසිතුං ගච්ඡතීති අත්ථො දට්ඨබ්බො, න පන අන්තො තිට්ඨතීති. එවඤ්ඤි “අථ ඛො භගවා”තිආදිවචනං (දී. නි. 1.4) සුපපන්නං හොති.

අථ ඛොති එවං ගන්ධකුටිං පවිසිතුං ගමනකාලෙ. උපට්ඨානෙති සමීපපදෙසෙ. “පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා පාදපීඨෙ යත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං ඔවදතී”ති එත්ථ පාදෙ පක්ඛාලෙන්තොව පාදපීඨෙ තිට්ඨන්තො ඔවදතීති වෙදිතබ්බං. එතදත්ථංයෙව හි භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො නිසීදි. දුල්ලහා සම්පත්තීති සතිපි මනුස්සත්තපටිලාභෙ පතිරූපදෙසවාසඉන්ද්‍රියාවෙකල්ලසද්ධාපටිලාභාදයො සම්පත්තිසඬ්ඛාතා ගුණා දුල්ලහාති අත්ථො. පොත්ථකෙසු පන “දුල්ලහා සද්ධාසම්පත්තී”ති පාඨො දිස්සති, සො අයුත්තොව. තත්ථාති තස්මිං පාදපීඨෙ යත්වා ඔවදනකාලෙ, තෙසු වා භික්ඛුසු, රත්තියා වසනං යානං රත්තිට්ඨානං, තථා දිවායානං. “කෙච්ඡි”තිආදි තබ්බිවරණං. වාතුමහාරාජිකභවනන්ති වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ සුඤ්ඤවිමානානි සන්ධාය චූත්තං. එස නයො

තාවතිංසභවනාදීසුපි. තතො භගවා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා පච්ඡාභත්තං තයො භාගෙ කත්වා පඨමභාගෙ සවෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං කප්පෙති, සවෙ නාකඬ්ඛති, බුද්ධාචිණ්ණං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අථ යථාකාලපරිච්ඡේදං තතො වුට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ පච්ඡිමයාමස්ස තතියකොට්ඨාසෙ විය ලොකං වොලොකෙති වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකං පස්සිතුං, තෙනාහ “සවෙ ආකඬ්ඛති”තිආදි. සීහසෙය්‍යන්තිආදීනමත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොව. යඤ්චි අපුබ්බං පදං අනුත්තානං, තදෙව චණ්ණයිස්සාම. සම්මා අස්සාසිතබ්බොති ගාභාපනවසෙන උපත්ථම්භිතබ්බොති සමස්සාසිතො. තාදිසො කායො යස්සාති තථා. ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතති. තස්සා පරිසාය චිත්තාවාරං ඤත්වා කතභාවං සන්ධායාහ “සම්පත්තපරිසායඅනුරූපෙන පාටිභාරියෙනා”ති. යත්ථ ධම්මං සභ භාසන්ති, සා ධම්මසභා නාම. කාලයුත්තන්ති “ඉමස්සා වෙලාය ඉමස්ස ඵවං චත්තබ්බ”න්ති තංතංකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙච්චනං, අට්ඨුප්පත්තිඅනුරූපං වා සමයයුත්තං. අථ වා සමයයුත්තන්ති හෙතුදාහරණෙහි යුත්තං. කාලෙන සාපදෙසඤ්චි භගවා ධම්මං දෙසෙති. කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති, න යාව සමන්ධකාරා ධම්මං දෙසෙතිති අධිප්පායො. “සමයං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙසි”තිපි කත්ථවි පරියායවචනපාඨො දිස්සති, සො පච්ඡා පමාදලිඛිතො.

ගත්තානීති කායොයෙව අනෙකාවයවත්තා වුත්තො. “උතුං ගණ්භාපෙති”ති ඉමිනා උතුගණ්භාපනත්ථමෙව ඔසිඤ්චනං, න පන මලවික්ඛාලනත්ථන්ති දස්සෙති. න හි භගවතො කායෙ රජොපල්ලං උපලිම්පතීති. චතුස්ඡාතිකෙන ගන්ධෙන පරිභාවිතා කුටි ගන්ධකුටි. තස්සා පරිවෙණං තථා. ඵලසමාපත්තිහි මුහුත්තං පටිසල්ලිතො. තතො තතොති අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවායානතො, උපගන්ත්වා, සම්පෙ වා යානං උපට්ඨානං, භජනං සෙවනන්ති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං නිසිදනට්ඨානෙ, පුරිමයාමෙ වා, තෙසු වා භික්ඛුසු.

පඤ්ඤාකථනාදිවසෙන අධිප්පායං සම්පාදෙන්තො “දසසභස්සිලොකධාතු”ති ඵවං අවත්වා තස්සා අනෙකාවයවසඬිගහණත්ථං “සකලදසසභස්සිලොකධාතු”ති වුත්තං. පුරෙහත්තපච්ඡාභත්තපුරිමයාමෙසු මනුස්සපරිසාබාහුල්ලතො ඔකාසං අලභිත්වා ඉදානි මජ්ඣිමයාමෙයෙව ඔකාසං ලභමානා, භගවතා වා කතොකාසතාය ඔකාසං ලභමානාති අධිප්පායො. කීදිසං පන පුච්ඡන්තීති ආහ “යථාභිසඬ්ඛතං අත්තමසො චතුරක්ඛරම්භි”ති. යථාභිසඬ්ඛතන්ති අභිසඬ්ඛතානුරූපං, තදනතික්කම්ම වා, එතෙන යථා තථා අත්තතො පටිභානානුරූපං පුච්ඡන්තීති දස්සෙති.

පච්ඡාභත්තකාලස්ස තීසු භාගෙසු පඨමභාගෙ සීහසෙය්‍යාකප්පනං එකන්තං න භොතීති ආහ “පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාය පිළිතස්ස සරිරස්සා”ති. තෙනෙව හි පුබ්බෙ “සවෙ ආකඬ්ඛති”ති තදා

සීහසෙය්‍යාකප්පනස්ස අනිබද්ධතා විභාවිතා. කීලාසුභාවො කීලමටො.
සරිරස්ස කීලාසුභාවමොවනත්ථං. වච්ඡකමෙන විතිනාමෙති සීහසෙය්‍යං.
කප්පෙතීති සම්බන්ධො. බුද්ධවක්ඛුනාති

ආසයානුසයඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණසංඛාතෙන

පඤ්චමජට්ඨබලභූතෙන

බුද්ධවක්ඛුනා.

තෙන

හි

ලොකවොලොකනබාහුල්ලතාය තං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුවවති, ඉදඤ්ච
පච්ඡිමයාමෙ හගවතො බහුලං ආවිණ්ණවසෙන වුත්තං. අප්පෙකදා
අවසිට්ඨබලඤ්ඤාණෙහි, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙනෙව ච හගවා තමත්ථං
සාධෙති.

“පච්ඡිමයාමකිච්චං කරොන්තො අඤ්ඤාසී”ති පුබ්බෙ වුත්තමත්ථං
සමත්ථෙත්තො “තස්මිං පන දිවසෙ”තිආදිමාහ. බුද්ධානං හගවන්තානං
යත්ථ කත්ථවි වසන්තානං ඉදං පඤ්චවිධං කිච්චං අවිජහිතමෙව හොති
සබ්බකාලං සුප්පතිට්ඨිතසතිසම්පජඤ්ඤත්තා, තස්මා තදහෙපි
තදවිජහනභාවදස්සනත්ථං ඉධ පඤ්චවිධකිච්චපයොජනන්ති දට්ඨබ්බං.
වච්ඡකමන්ති තත්ථ වච්ඡකමනානුරූපට්ඨානං. වච්ඡකමමානො අඤ්ඤාසීති
යොජෙතබ්බං. පුබ්බෙ වුත්තෙ අත්ථද්වයෙ පච්ඡිමත්ථඤ්ඤෙව ගහෙත්වා
“සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං ආරබ්භා”ති වුත්තං. පුරිමත්ථො හි
පකරණාධිගතත්තා සුවඤ්ඤෙය්‍යාති.

“අථ ඛො හගවා තෙසං භික්ඛූනං ඉමං සංඛිද්ධියධම්මං විදිත්වා යෙන
මණ්ඩලමාළො, තෙනුපසංඛිකමී”ති අයං සාවසෙසපායො, තස්මා එතං
විදිත්වා, එවං වින්තෙත්වා ච උපසංඛිකමීති අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං
“ඤ්ඤත්වා ච පනස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අස්ස එතදහොසීති අස්ස
හගවතො එතං පරිචිතක්කනං, එසො වා වෙතසො පරිචිතක්කො අහොසී,
ලිඬගවිපල්ලාසොයං “එතදග්ග”න්තිආදීසු (අ. නි. 1.188 ආදයො) විය.
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණකිච්චං න සබ්බථා පාකටං. නිරන්තරන්ති
අනුපුබ්බාරොවනවසෙන නිබ්බිවරං, යථාභාසිතස්ස වා ආරොවනවසෙන
නිබ්බිසෙසං. භාවනාපුංසකඤ්ඤෙතං. තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වාති තං
යථාරොචිතං වචනං ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්තිකාරණං කත්වා, ඉමස්ස වා
සුත්තස්ස දෙසනාය උප්පන්නං කාරණං කත්වාතිපි අත්ථො. අත්ථ-සද්දො
වෙත්ථ කාරණෙ, තෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්තිකං නික්ඛෙපං
දස්සෙති. ද්වාසට්ඨියා යානෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතට්ඨානෙසු.
අප්පට්චත්තියන්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා
බ්‍රහ්මුනා වා කෙනවි වා ලොකස්මිං අනිවත්තියං. සීහනාදං නදන්තොති
සෙට්ඨනාදසංඛාතං අභිතනාදං නදන්තො. යං පන ලොකියා වදන්ති –

“උත්තරස්මිං පදෙ ඛ්‍යග්ගසප්පඬගවොසහකුඤ්ජරා;
සීහසද්දුලනාගාද්‍යා, පුමෙ සෙට්ඨත්ථගොවරා”ති.

තං යෙහුයාවසෙනාති දට්ඨබ්බං. සීහනාදසදිසං වා නාදං නදන්තො. අයමත්ථො සීහනාදසුත්තෙන (අ. නි. 6.64; 10.21) දීපෙනබ්බො. යථා වා කෙසරො මීගරාජා සහනතො, හනනතො, ච “සීහො”ති වුච්චති, එවං තථාගතොපි ලොකධම්මානං සහනතො, පරප්පවාදානං හනනතො ච “සීහො”ති වුච්චති. තස්මා සීහස්ස තථාගතස්ස නාදං නදන්තොතිපි අත්ථො දට්ඨබ්බො. යථා හි සීහො සීහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදති, එවං තථාගතසීහොපි තථාගතබලෙන සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදති. යං සන්ධාය වුත්තං “සීහොති බො හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. යං බො හික්ඛවෙ, තථාගතො පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, ඉදමස්ස හොති සීහනාදස්මි”න්ති (අ. නි. 10.21). “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා”තිආදිකා හි ඉධ වක්ඛමානදෙසනායෙව සීහනාදො. තෙසං “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”තිආදිනා වක්ඛමානනායෙන පච්චයාකාරස්ස සමොධානම්පි වෙදිතබ්බං. සීනෙරුං...පෙ.... විය වාති උපමාද්වයෙන බ්‍රහ්මජාලදෙසනාය අනඤ්ඤසාධාරණත්තා සුදුක්කරතං දස්සෙති. සුවණ්ණකුටෙනාති සුවණ්ණමයපහරණොපකරණවිසෙසෙන. රතනනිකුටෙන විය අගාරං අරහත්තනිකුටෙන බ්‍රහ්මජාලසුත්තත්තං නිට්ඨපෙන්නො, නිකුටෙනාති ච නිට්ඨානගතෙන අව්‍යුග්ගතකුටෙනාති අත්ථො. ඉදංඤ්ච අරහත්තඵලපරියොසානත්තා සබ්බගුණානං තදෙව සබ්බෙසං උත්තරිතරන්ති වුත්තං. පුරිමො පන මෙ-සද්දො දෙසනාපෙක්ඛොති පරිනිබ්බතස්සාපි මෙ සා දෙසනා අපරහාගෙ පඤ්චවස්සසහස්සානිති අත්ථො යුත්තො. සවනඋග්ගහණධාරණවාචනාදිවසෙන පරිවයං කරොන්තෙ, තථා ච පටිපන්නෙ නිබ්බානං සම්පාපිකා භවිස්සතීති අධිප්පායො.

යදග්ගෙන යෙනාති කරණනිද්දෙසො, තදග්ගෙන තෙනා තිපි දට්ඨබ්බං. එතන්ති “යෙන තෙනා”ති එතං පදද්වයං. තත්ථාති හි තස්මිං මණ්ඩලමාලෙති අත්ථො. යෙනාති වා භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. තෙනාති පන උපයොගත්ථෙ. තස්මා තත්ථාති තං මණ්ඩලමාලන්තිපි වදන්ති. උපසඬකම්ති ච උපසඬකමන්තොති අත්ථො පච්චුප්පන්නකාලස්ස අධිප්පෙතත්තා, තදුපසඬකමනස්ස පන අතීතභාවස්ස සුවනතො “උපසඬකම්”ති තක්කාලාපෙක්ඛනවසෙන අතීතපයොගො වුත්තො. එවඤ්ච “උපසඬකම්ත්වා”ති වචනං සුපපන්නං හොති. ඉතරථා ද්වින්නම්පි වචනානං අතීතකාලිකත්තා තථාවත්තබ්බමෙව න සියා. උපසඬකමනස්ස ච ගමනං, උපගමනඤ්චාති ද්විධා අත්ථො, ඉධ පන ගමනමෙව. සම්පත්තුකාමතාය හි යං කිඤ්චි යානං ගච්ඡන්තො තං තං පදෙසාතික්කමනවසෙන “තං යානං උපසඬකම් උපසඬකමන්තො”ති වත්තබ්බතං ලහති, තෙනාහ “තත්ථ ගතො”ති, තෙන උපගමනත්ථං නිවත්තෙති. යඤ්චි යානං පත්තුම්ච්ඡන්තො ගච්ඡති, තං පත්තතායෙව

“උපගමන”න්ති වුච්චති. යමෙත්ථ න සංවණ්ණිතං “උපසඩ්ධකමීත්වා”ති පදං, තං උපසඩ්ධකමනපරියොසානදීපනං. අථ චා ගතොති උපගතො. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය අත්ථන්තරං වදති සඋපසග්ගොපි අනුපසග්ගො වියාති. අතො “උපසඩ්ධකමීත්වා”ති පදස්ස එවං උපගතො තතො ආසන්නතරං භික්ඛුනං සමීපසඩ්ධාතං පඤ්භං චා කථෙතුං, ධම්මං චා දෙසෙතුං සක්කුණෙය්‍යාට්ඨානං උපගන්ත්වාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපිච යෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං. යෙන කාරණෙන භගවතා සො මණ්ඩලමාළො උපසඩ්ධකමීතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඩ්ධකමීති අත්ථො. කාරණං පන “ඉමෙ භික්ඛු”තිආදිනා අට්ඨකථායං වුත්තමෙව.

පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදීති එත්ථ කෙනිදං පඤ්ඤත්තන්ති අනුයොගෙ සති භික්ඛුහීති දස්සෙතුං “බුද්ධකාලෙ කීරා”තිආදිමාහ. තත්ථ බුද්ධකාලෙති ධරමානස්ස භගවතො කාලෙ. වියෙසන්ති යථාලද්ධතො උත්තරි ඤානමග්ගඵලං. අථාති සංසයත්ථෙ නිපාතො, යදි පස්සතීති අත්ථො. විතක්කයමානං නං භික්ඛුන්ති සම්බන්ධො, තථා තතො පස්සනහෙතු දස්සෙත්වා, ඔවදිත්වාති ව. අනමතග්ගෙති අනාදිමති. ආකාසං උප්පතිත්වාති ආකාසෙ උග්ගන්ත්වා. ඊදිසෙසු හි භුමිමත්ථො එව යුජ්ජතීති උදානට්ඨකථායං වුත්තං. භාරොති තඬ්ඨණෙයෙව භගවතො අනුවච්ඡිකාසනස්ස දුල්ලහත්තා ගරුකම්මං. එලකන්ති නිසීදනත්ථාය කතං ඵලං. කට්ඨකන්ති නිසීදනයොග්‍යං එලකතො අඤ්ඤං දාරුක්ඛන්ධං. සඩ්ධකඩ්ඪීත්වාති සංහරිත්වා. තත්ථාති පුරාණපණ්ණෙසු, කෙවලං තෙසු එව නිසීදිතමනනුවච්ඡිකත්තා තථා වුත්තං, තත්ථාති චා තෙසු පීඨාදීසු. එවං සති සඩ්ධකඩ්ඪීත්වා පඤ්ඤපෙන්නීති අත්ථවසා විහත්ති. විපරිණාමෙත්වා සම්බන්ධො. පජ්ජොටෙත්වාති යථායීතං රජොජල්ලාදි-සංකිණ්ණමනනුරූපන්ති තබ්බියොධනත්ථං සඤ්චාලෙත්වා. “අම්භාකං ඊදිසා කථා අඤ්ඤතරිස්සා දෙසනාය කාරණං භවිතුං යුත්තා, අවස්සං භගවා ආගමිස්සතී”ති ඤාත්වා යථානිසීදනං සන්ධාය එවං වුත්තං. එත්ථ ච “ඉධාගතො සමණො චා බ්‍රාහ්මණො චා තාවකාලිකං ගණ්හිත්වා පරිභුඤ්ජතු”ති රඤ්ඤා යපිතං, තෙන ච ආගතකාලෙ පරිභුත්තං ආසනං රඤ්ඤො නිසීදනාසනන්ති වෙදිතබ්බං. න හි තථා අට්ඨපිතං භික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතුං, භගවතො ච පඤ්ඤපෙතුං වට්ටති. තස්මා තාදිසං රඤ්ඤො නිසීදනාසනං පාළියං කථිතන්ති දස්සෙතුං “තං සන්ධායා”තිආදි වුත්තං. අධිමුත්තිඤ්ඤාණන්ති ච සත්තානං නානාධිමුත්තිකතාරම්මණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, බලඤ්ඤාණඤ්ච, වුත්තොවායමත්ථො.

“නිසජ්ජා”ති ඉදං නිසීදනපරියොසානදීපනන්ති දස්සෙති “එව”න්තිආදිනා. “තෙසං භික්ඛුනං ඉමෙ සඩ්ඨියධම්මං විදිත්වා”ති වුත්තත්තා ජානන්තොයෙව පුච්ඡිති අයමත්ථො සිද්ධොති ආහ “ජානන්තොයෙවා”ති. අසති කථාවත්ථුමිහි තදනුරූපා උපරුපරි වත්තබ්බා

විසෙසකථා න සමුපබ්‍රහ්මිනී කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡන්. වෙදිතබ්බං. නු-
ඉති පුච්ඡන්තේ. අස-සද්දො පවත්තනත්තේ වුත්තං. “කතමාය
නු...පෙ.... භවට්ඨා”ති. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ සන්ධිවසෙන උකාරස්ස
ඔකාරාදෙසොව, න පඨමාය පාළියා අත්ථතො විසෙසොති දස්සෙති
“තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො”ති ඉමිනා. පුරිමොයෙවත්ථොති ව
“කතමාය නු භවට්ඨා”ති එවං වුත්තො අත්ථො.

“කා ව පනා”ති එත්ථ ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ “යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච,
සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො”ති ආදීසු විය. බ්‍යතිරෙකො ව නාම පුබ්බෙ
වුත්තත්ථාපෙක්ඛකො විසෙසාතිරෙකත්ථො, සො ව තං පුබ්බෙ
යථාපුච්ඡිතාය කථාය වක්ඛමානං විජ්ජකතභාවසඬ්ඛානං බ්‍යතිරෙකත්ථං
ජොතෙති. පන-සද්දො වචනාලඬ්ඛකාරො. තාදිසො පන අත්ථො
සද්දසත්ථතොව සුච්ඤ්ඤෙයොයාති කත්ථා තදඤ්ඤෙසමෙව අත්ථං
දස්සෙතුං. “අන්තරාකථාති කම්මට්ඨාන...පෙ.... කථා”ති ආදිමාහ.
කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදයො සමණකරණීයභූතාති
අන්තරාසද්දෙන අපෙක්ඛිතෙ කරණීයවිසෙසෙ සම්බන්ධාපාදානභාවෙන
වත්තබ්බෙ තෙසමෙව වත්තබ්බරූපත්තා

“කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීන”න්ති වුත්තං. යාය හි කථාය
තෙ හික්ඛු සන්තිසින්නා, සා එව අන්තරාකථා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන
පුච්ඡියති, න තදඤ්ඤෙ කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදයොති.

අන්තරාසද්දස්ස අඤ්ඤත්ථමාහ “අඤ්ඤා, එකා”ති ව.

පරියායවචනඤ්ඤෙතං පදද්වයං. යස්මා අඤ්ඤත්ථෙ අයං අන්තරාසද්දො
“භූමන්තරං, සමයන්තර”න්ති ආදීසු විය. තස්මා

“කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීන”න්ති නිස්සක්කත්ථෙ
සාම්චවනං දට්ඨබ්බං. වෙමජ්ඣෙකු වා අන්තරාසද්දො, සා පන තෙසං
වෙමජ්ඣෙකුතත්තා අඤ්ඤායෙව, තෙහි ව අසම්මිස්සත්තා විසුං එකායෙවාති
අධිජ්ජායං දස්සෙතුං. “අඤ්ඤා, එකා”ති ව වුත්තං. පකාමරෙන කරණං
පකතො, තතො විගතා, විගතං වා පකතං යස්සාති විජ්ජකතා, අපරිනිට්ඨිකා.

සිබන්ති පරියොසානං. අයං පන තදභිසම්බන්ධවසෙන උත්තරි
කට්ඨකමාසතාපුච්ඡා, තං සන්ධායාහ “නාහ”න්ති ආදි. කථාභඩ්ගත්ථන්ති
කථාය භඤ්ජනත්ථං. අත්ථතො ආපන්නත්තා සබ්බඤ්ඤාපචාරණං
පචාරෙති. අනියානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථා
තිරච්ඡානකථා. තිරච්ඡානභූතාති ව තිරොකරණභූතා, විබන්ධනභූතාති
අත්ථො. ආදි-සද්දෙන වෙත්ථ වොරමභාමත්තසෙනාභයකථාදිකං

අනෙකවිහිතං නිරත්ථකකථං සඬ්ගණ්ණාති. අයං කථා එවාති
අත්තොගධාවධාරණතං, අඤ්ඤත්ථාපොහනං වා සන්ධාය වෙනං වුත්තං.

අථාති තස්සා අවිජ්ජකතකාලෙයෙව. “තං නො”ති ආදිනා අත්ථතො
ආපන්නමාහ. එස නයො ඊදිසෙසු. නනු ව තෙහි හික්ඛුහි සා කථා “ඉති භ
මෙ”ති ආදිනා යථාධිජ්ජායං නිට්ඨාපිතායෙවාති? න නිට්ඨාපිතා භගවතො
උපසඬ්ඝිකමනෙන උපච්ඡින්නත්තා. යදි හි භගවා තස්මිං බණෙන න

උපසඬකමෙයා, හිංයොපි තප්පට්ඨද්ධායෙව තථා පවත්තෙය්‍යං, භගවතො උපසඬකමනෙන පන න පවත්තෙසුං, තෙනෙවාහ “අයං නො...පෙ.... අනුප්පත්තො”ති.

ඉදානි නිදානස්ස, නිදානවණ්ණනාය වා පරිනිට්ඨිතභාවං දස්සෙත්තො තස්ස භගවතො වචනස්සානුකූලභාවමිති සමත්ථෙතං “එත්තාවතා”තිආදිමාහ. එත්තාවතාති හි එත්තකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිවචනක්කමෙන යං නිදානං භාසිතන්ති වා එත්තකෙන “තත්ථ එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිවචනක්කමෙන අත්ථවණ්ණනා සමත්තාති වා ද්විධා අත්ථො දට්ඨබ්බො. “කමල...පෙ.... සලිලායා”තිආදිනා පන තස්ස නිදානස්ස භගවතො වචනස්සානුකූලභාවං දීපෙති. තත්ථ කමලකුචලයුප්පලවිමලසාධුරසසලිලායාති කමලසඬාතෙහි පද්මපුණ්ඩරිකසෙතූප්පලරත්තූප්පලෙහි චෙව කුචලයසඬාතෙන නිලූප්පලෙන ච උප්පලවිමලසාධුරසසලිලවතියා. නිම්මලසීලාතලරචනවිලාසසොභිතරතනසොපානන්ති නිම්මලෙන සීලාතලෙන රචනාය විලාසෙන ලීලාය සොභිතරතනසොපානවන්තං, නිම්මලසීලාතලෙන වා රචනවිලාසෙන, සුසඬබතකිරියාසොහෙන ච සොභිතරතනසොපානං, විලාසසොභිතසද්දෙහි වා අතිවිය සොභිතභාවො වුත්තො. විප්පකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලුකාචුණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගන්ති විවිධෙන පකිණ්ණාය මුත්තාය තලසදිසානං වාලුකානං චුණ්ණෙහි පණ්ඩරවණ්ණභූමිභාගවන්තං. සුවිහත්තභිත්තිවිවිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්සාති සුට්ඨු විහත්තාහි භිත්තිහි විවිත්‍රස්ස, වෙදිකාහි පරික්ඛිත්තස්ස ච. උච්චතරෙන තක්ඛත්තපථං ආකාසං ඵ්ඨිතුකාමතාය විය, විප්පභිතසද්දෙන චෙතස්ස සම්බන්ධො. විප්පභිතසමුස්සයස්සාති වික්කිලනසමුභවත්තස්ස. දන්තමයසණ්භමුදුඵලකකඤ්චනලතාවිනද්ධමණිගණප්පභාසමුදුයුප්පලසො භන්ති දන්තමයෙ අතිවිය සිනිද්ධඵලකෙ කඤ්චනමයාහි ලතාහි විනද්ධානං මණිනං ගණප්පභාසමුදායෙන සමුප්පලසොභාසම්පන්නං. සුවණ්ණවලයනුපුරාදිසඬසට්ටනසද්දසම්මිස්සිතකථිතහසිත- මධුරස්සරගෙහපනවිවරිතස්සාති සුවණ්ණමයනියුරපාදකටකාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬසට්ටනෙන ජනිතසද්දෙහි සම්මිස්සිතකථිතසරහසිතසරසඬාතෙන මධුරස්සරෙන සම්පන්නානං ගෙහනිවාසිනං නරනාරීනං විවරිතට්ඨානභූතස්ස. උලාරිස්සරියවිභවසොභිතස්සාති උලාරතාසම්පන්නජනඉස්සරියසම්පන්නජනවිභවසම්පන්නජනෙහි, තන්තිවාසිනං වා නරනාරීනං උත්තමාධිපවිචභොගෙහි සොභිතස්ස. සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිසාල ද්වාරබාහන්ති සුවණ්ණරජතනානාමණිමුත්තාපවාලාදීනං ජුතිහි පහස්සරවිජ්ජොතිතසුප්පතිට්ඨිතවිත්ථතද්වාරබාහං.

තිවිධසීලාදිදස්සනවසෙන බුද්ධස්ස ගුණානුභාවං සම්මා සුචෙතීති බුද්ධගුණානුභාවසංසුචකං, තස්ස. කාලො ව දෙසො ව දෙසකො ව චත්ථු ව පරිසා ව, තාසං අපදෙසෙන නිදස්සනෙන පටිමණ්ඩිතං තථා.

කිමත්ථං පනෙත්ථ ධම්මවිනයසඬගහෙ කරියමානෙ නිදානවචනං වුත්තං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬගහො කාතබ්බොති? වුච්චතෙ — දෙසනාය යිති අසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හෙති, අසම්මොසධම්මා, සද්ධෙය්‍යා ව දෙසකාලචත්ථුහෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබන්ධො විය වොභාරවිනිච්ඡයො, තෙනෙව වායස්මතා මහාකස්සපෙන “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිත”න්ති ආදිනා (වුළුව. 439) දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන නිදානං භාසිතන්ති තදෙවිධාපි වුත්තං “කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදාන”න්ති.

අපිව සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බ-රචනා-නුමානාගම-තක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධත්තසිද්ධි. සම්මාසම්බුද්ධභාවෙන හිස්ස පුරෙතරං රචනාය, “ඵවම්පි නාම භවෙය්‍යා”ති අනුමානස්ස, ආගමන්තරං නිස්සාය පරිචිතක්කස්ස ව අභාවො සබ්බත්ථ අප්පටිහතඤ්ඤාණුවාරතාය ඵකප්පමාණත්තා ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා ආචරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරොධභාවතො ඛිණාසවත්තසිද්ධි. ඛිණාසවතාය හි ආචරියමුට්ඨිආදීනමභාවො, විසුද්ධා ව පරානුග්ගහප්පවත්ති. ඉති දෙසකසංකිලෙසභූතානං දිට්ඨිසීලසම්පත්තිදූසකානං අවිජ්ජාතණ්හානං අභාවසංසුචකෙහි, ඤාණප්පභානසම්පදාහිබ්‍යඤ්ජනකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි. තතොයෙව ව අත්තරාශිකනියානිකෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො, අත්තහිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හෙති සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකපටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, “ජානතා පස්සතා”ති ආදිවචනතො ව, තෙන වුත්තං “සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

අපිව සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථිකා පවත්ති, අත්තහිතත්ථා වා, තස්මා පරෙසංයෙව හිතාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලම්පි කායවච්ඡිමනොකම්මං යථාපවත්තං වුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාශිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙන සාසනං, න කබ්බරචනා. තයිදං සත්ථු වරිතං කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං
 යථාසම්භවං පකාසීයති. අථ වා සත්ථුනො පමාණභාවජ්ජකාසනෙන
 සාසනස්ස පමාණභාවජ්ජකාසනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්චස්ස
 පමාණභාවදස්සනං “භගවා”ති ඉමිනා තථාගතස්ස
 ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන වෙව “ජානතා පස්සතා”තිආදිනා
 ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිපයොගදීපනෙන ව විභාවිතං හොති, ඉදමෙත්ථ
 නිදානවචනපයොජනස්ස මුඛමත්තනිදස්සනං. කො හි සමත්ථො
 බුද්ධානුබුද්ධෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන භාසිතස්ස නිදානස්ස පයොජනානි
 නිරවසෙසතො විභාවිතුන්ති. හොන්ති වෙත්ථ –

“දෙසනාවිරට්ඨිතත්ථං, අසම්මොසාය භාසිතං;
 සද්ධාය වාපි නිදානං, වෙදෙහෙන යසස්සිනා.

සත්ථුසම්පත්තියා වෙව, සාසනසම්පදාය ව;
 තස්ස පමාණභාවස්ස, දස්සනත්ථමපි භාසිත”න්ති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය
 පරමසුබ්බමගම්භීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය
 සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය
 අජ්ජවමද්දවසොරච්චසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිබන්තිවීරියාදිධම්මසමඬ්ගිනා
 සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසඬ්ගාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණචාරිනා
 අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ජකොගාහිනා මහාගණිනා
 මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාහිවංසධම්මසෙනාපතිනාමථෙරෙන
 මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා
 අබ්භන්තරනිදානවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

නිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. එවං අබ්භන්තරනිදානසංවණ්ණනං කත්වා ඉදානි යථානික්ඛිත්තස්ස
 සුත්තස්ස සංවණ්ණනං කරොන්තො අනුපුබ්බාවිරොධිනී සංවණ්ණනා
 කමානතික්කමනෙන බ්‍යාකුලදොසජ්ජහායිනී, විඤ්ඤානඤ්ච චිත්තාරාධිනී,
 ආගතභාරො ව අවස්සං ආවහිතබ්බොති සංවණ්ණකස්ස
 සම්පත්තභාරාවහනෙන පණ්ඩිතාවාරසමතික්කමාභාවවිභාවිනී, තස්මා
 තදාවිකරණසාධකං සංවණ්ණනොකාසවිචාරණං කාතුමාහ “ඉදානී”තිආදි.
 නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස, “දෙසනා නික්ඛෙපො”ති හි එතං අත්ථතො
 හින්තමිපි සරුපතො එකමෙව, දෙසනාපි හි දෙසෙතබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස
 වෙනෙය්‍යසත්තානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො”ති වුච්චති. නනු
 සුත්තමෙව සංවණ්ණියතීති ආහ “සා පනෙසා”තිආදි. ඉදං වුත්තං හොති –
 සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා සංවණ්ණනා “අයං දෙසනා
 එවංසමුට්ඨානා”ති සුත්තස්ස සම්මදෙව නිදානපරිජ්ඣානෙන
 තබ්බණ්ණනාය සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා පාකටා හොති, තස්මා තදෙව
 සාධාරණතො පයමං විචාරයිස්සාමාති. යා හි සා කථා

සූත්තත්ථ සංවණ්ණනාපාකටකාරිනී, සා සබ්බාපි සංවණ්ණකෙන වත්තබ්බා. තදත්ථ විජානනුපායත්තා ච සා පරියායෙන සංවණ්ණනායෙවාති. ඉධ පන තස්මිං විචාරිතෙ යස්සා අට්ඨප්පත්තියා ඉදං සූත්තං නික්ඛිත්තං, තස්සා විභාගවසෙන “මම වා භික්ඛවෙ”ති ආදිනා (දී. නි. 1.5), “අප්පමත්තකං ඛො පනෙත”ති ආදිනා (දී. නි. 1.7), “අත්ථි භික්ඛවෙ”ති ආදිනා (දී. නි. 1.28) ච චූත්තානං සූත්තපදෙසානං සංවණ්ණනා වුව්චමානා තංතං අනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙය්‍යාති දට්ඨබ්බං. තත්ථ යථා අනෙකසත අනෙකසහස්ස හෙදානිපි සූත්තන්තානි සංකිලෙසභාගියාදිසාසනපට්ඨානනායෙන සොළසවිධභාවං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදි-සූත්ත-නික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ “වත්තාරො සූත්තනික්ඛෙපා”ති. නනු සංසග්ගහෙදොපි සම්භවති, අථ කස්මා “වත්තාරො සූත්තනික්ඛෙපා”ති චූත්තන්ති? සංසග්ගහෙදස්ස සබ්බත්ථ අලබ්භමානත්තා. අත්තජ්ඣාසයස්ස, හි අට්ඨප්පත්තියා ච පරජ්ඣාසයප්‍රච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති. “අත්තජ්ඣාසයො ච පරජ්ඣාසයො ච, අත්තජ්ඣාසයො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො ච, අත්තජ්ඣාසයො ච පරජ්ඣාසයො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො ච, අට්ඨප්පත්තිකො ච පරජ්ඣාසයො ච අට්ඨප්පත්තිකො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො ච, අට්ඨප්පත්තිකො ච පරජ්ඣාසයො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො චා”ති අජ්ඣාසයප්‍රච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො. අත්තජ්ඣාසයට්ඨප්පත්තීනං පන අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථි, තස්මා නිරවසෙසං පත්ථාරනායෙන සංසග්ගහෙදස්ස අලබ්භනතො එවං චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අථ වා අට්ඨප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සියා සංසග්ගහෙදො, තදත්තොගධත්තා පන සංසග්ගවසෙන චූත්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපෙයෙව සන්ධාය “වත්තාරො සූත්තනික්ඛෙපා”ති චූත්තං. ඉමස්මිං පන අත්ථ විකප්පෙ යථාරහං එකකදුකතිකචතුකවසෙන සාසනපට්ඨානනායෙන සූත්තනික්ඛෙපා වත්තබ්බාති නයමත්තං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං. තත්‍රායං වචනත්ථො – නික්ඛිපනං කථනං නික්ඛෙපො, සූත්තස්ස නික්ඛෙපො සූත්තනික්ඛෙපො, සූත්තදෙසනාති අත්ථො. නික්ඛිපියතීති වා නික්ඛෙපො, සූත්තමෙව නික්ඛෙපො සූත්තනික්ඛෙපො. අත්තතො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණවසෙනාති අත්තජ්ඣාසයො, අත්තතො අජ්ඣාසයො වා එතස්ස යථාචූත්තනායෙනාති අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. ප්‍රච්ඡාය වසො ප්‍රච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථි යථාචූත්තනායෙනාති ප්‍රච්ඡාවසිකො. අරණියතො අවගන්තබ්බතො අත්ථො වුව්චති සූත්තදෙසනාය වත්ථු, තස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, සා එව අට්ඨප්පත්ති ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා, සා එතස්ස අත්ථි චූත්තනායෙනාති අට්ඨප්පත්තිකො. අපිච නික්ඛිපියති සූත්තමෙනෙනාති නික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදිසූත්තදෙසනාකාරණමෙව. එතස්මිං පන අත්ථ විකප්පෙ අත්තතො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො

පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. තස්සා පුච්ඡාය වසෙන පවත්තං ධම්මපටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකං. තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිභිගවසෙන වුත්තං “පුච්ඡාවසිකො”ති. වුත්තනායෙන අට්ඨුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණං නිරපෙක්ඛිත්වා අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතත්තිද්වයනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං නික්ඛෙපභාවො යුත්තො. තෙනෙව වක්ඛති “අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කපෙති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.5). පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනානිමිත්තභූතානං උප්පත්තියං පවත්තත්තා කථං අට්ඨුප්පත්තිකෙ අනවරොධො සියා, පුච්ඡාවසිකට්ඨුප්පත්තිකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතදෙසනත්තා කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධො සියාති න වොදෙතබ්බමෙනං. පරෙසඤ්චි අභිනිහාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිවසෙන ගහිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ධම්මදායාදසුත්තාදීනං (ම. නි. 1.29) ආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨුප්පත්ති”ති වුවවති. පරෙසං පුච්ඡං විනා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකට්ඨොවායමත්ථො.

අනජ්ඣට්ඨොති පුච්ඡාදිනා අනජ්ඣෙසිතො අයාවිතො, අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කපෙති ධම්මතත්තිද්වයනත්ථංති අධිප්පායො. භාරොති ආවළි යථා “මුත්තාභාරො”ති, ස්වෙව භාරකො, සම්මප්පධානසුත්තත්තානං භාරකො තථා. අනුපුබ්බෙන හි සංයුත්තකෙ නිද්දිට්ඨානං සම්මප්පධානපටිසංයුත්තානං සුත්තත්තානං ආවළි “සම්මප්පධානසුත්තත්තභාරකො”ති වුවවති, තථා ඉද්ධිපාදභාරකාදි. ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣාසිගමග්ගභිගසුත්තත්තභාරකොති පුබ්බපදෙසු පරපදලොපො, ද්වන්ද්වගබ්භසමාසො වා එසො, පෙය්‍යාලනිද්දෙසො වා. තෙසන්ති යථාවුත්තසුත්තානං.

පරිපක්කාති පරිණතා. විමුත්තිපරිපාවතියාති අරහත්තඵලං පරිපාවෙන්තා සද්ධින්ද්‍රියාදයො ධම්මා. බයෙති බයනත්ථං, බයකාරණභූතාය වා ධම්මදෙසනාය. අජ්ඣාසයන්ති අධිමුත්තිං. ඛන්තින්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිං. මනන්ති චිත්තං. අභිනිහාරන්ති පණ්ඩානං. බුජ්ඣනභාවන්ති බුජ්ඣනසභාවං, බුජ්ඣනාකාරං වා. අවෙක්ඛිත්වාති පච්චවෙක්ඛිත්වා, අපෙක්ඛිත්වා වා.

වත්තාරො වණ්ණාති වත්තාරි කුලානි, වත්තාරො වා රූපාදිපමාණා සත්තා. මහාරාජානොති වත්තාරො මහාරාජානො දෙවා. වුවවන්ති කිං, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා කින්නි අත්ථො.

කස්මාති ආහ “අට්ඨුප්පත්තියං හී”තිආදි. වණ්ණාවණ්ණෙන නිමිත්තෙන භූමිමං, වණ්ණසද්දෙන චෙත්ථ “අච්ඡරියං ආවුසො”තිආදිනා (දී. නි. 1.4) භික්ඛුසඬ්ඝෙන චුත්තොපි වණ්ණො සඬ්ගහිතො. තම්පි හි අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ධම්මා”තිආදිනා (දී. නි. 1.28) උපරි දෙසනං ආරභිස්සති. තදෙව විවරති “ආචරියො”තිආදිනා. “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති ඉමිස්සා දෙසනාය බ්‍රහ්මදත්තෙන චුත්තං වණ්ණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දෙසිතත්තා ආහ “අත්තෙවාසී වණ්ණ”න්ති. ඉදානි පාළියා සම්බන්ධං දස්සෙතුං “ඉති”තිආදි චුත්තං. දෙසනාකුසලොති “ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා අයං දෙසනා සම්භවති”ති දෙසනාය කුසලො, එතෙන පකරණානුගුණං භගවතො ථොමනමකාසී. එසා හි සංවණ්ණනකානං පකති, යදිදං තත්ථ තත්ථ පකරණාධිගතගුණෙන භගවතො ථොමනා. වා-සද්දො චෙත්ථ

උපමානසමුච්චයසංසයවචනවොස්සග්ගපදපුරණසදිසවිකප්පාදිසු බහුස්වත්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස “පණ්ඩිතොවාපි තෙන සො”තිආදිසු උපමානෙ දිස්සති, සදිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනිං පවෙදයන්ති”තිආදිසු (සු. නි.213) සමුච්චයෙ. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදිසු (පාරා. 296) සංසයෙ. “අයං වා (අයඤ්ච) (දී. නි. 1.181) ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බඛාලො සබ්බමුල්භො”තිආදිසු (දී. නි. 1.181) වචනවොස්සග්ගෙ. “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”තිආදිසු (සං. නි. 2.154) පදපුරණෙ. “මධුං වා මඤ්ඤති ඛාලො, යාව පාපං න පච්චති”තිආදිසු (ධ. ප. 69) සදිසෙ. “යෙ හි කෙචි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදිසු (ම. නි. 1.170; සං. නි. 5.1092) විකප්පෙ. ඉධාපි විකප්පෙයෙව. මම වා ධම්මස්ස වා සඬ්ඝස්ස වාති විවිධා විසුං විකප්පනස්ස ජොතකත්තාති ආහ “වා-සද්දො විකප්පනත්ථො”ති. පර-සද්දො පන අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථො “අහඤ්චෙව ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යාං, පරෙ ච මෙ න ආජානෙය්‍ය”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 7, 8) අත්ථි අධිකත්ථො “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්ත”න්තිආදිසු (විහ. 814; අ. නි. 10.21; ම. නි. 1.148; පටි. ම. 1.68; 1.111) අත්ථි පච්ඡාභාගත්ථො “පරතො ආගමිස්සති”තිආදිසු. අත්ථි පච්චනිකත්ථො “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා”තිආදිසු (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; අ. නි. 8.70; උදා. 51) ඉධාපි පච්චනිකත්ථොති දස්සෙති “පට්ඨිච්ඡද්ධා සත්තා”ති ඉමිනා. සාසනස්ස පච්චනිකභූතා පච්චත්ථිකා සත්තාති අත්ථො. ත-සද්දො පරෙති චුත්තමත්ථං අවණ්ණභාසනකිරියාවිසිට්ඨං පරාමසතීති චුත්තං “යෙ අවණ්ණං වදන්ති, තෙසු”ති.

නනු තෙසං ආසාතො නත්ථි ගුණමහත්තත්තා, අථ කස්මා එවං චුත්තන්ති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා තදපනෙති “කිඤ්චාපි”තිආදිනා. කිඤ්චාපි නත්ථි, අථ ඛො තථාපිති අත්ථො. ඊදිසෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවනත්ථො, තෙන රතනත්තයනිමිත්තම්පි අකුසලචිත්තං න උප්පාදෙතබ්බං, පගෙව වට්ටාමිසලොකාමිසනිමිත්තන්ති සම්භාවෙති.

පරියත්තිධම්මොයෙව සද්ධම්මනයනටියෙන නෙත්තීති ධම්මනෙත්ති. ආහනතීති ආභූසො සට්ඨෙති, හිංසති වා, විබාධති, උපතාපෙති වාති අත්ථො. කත්ථවි “එත්ථා”ති පායො දිස්සති, සො පච්ඡාලිබ්බිතො පොරාණපාඨානුගතාය ටීකාය විරොධත්තා, අත්ථයුත්තියා ව අභාවතො. යදිපි දොමනස්සාදයො ව ආහනන්ති, කොපෙයෙව පනායං නිරුල්භොති දස්සෙති “කොපස්සෙතං අධිවචන”න්ති ඉමිනා. අවයවත්ථඤ්ඤි දස්සෙත්ථා තත්ථ පරියායෙන අත්ථං දස්සෙන්නො එවමාහ. අධිවචනන්ති ව අධිකිච්ච පචත්තං වචනං, පසිද්ධං වා වචනං, නාමන්ති අත්ථො. එවමිතරෙසුපි. එත්ථ ව සභාවධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවජොතනත්ථං “ආහනතී”ති කත්තුත්ථෙ ආසාතසද්දං දස්සෙති. ආහනති එතෙන, ආහනනමත්තං වා ආසාතොති කරණභාවත්ථාපි සම්භවන්තියෙව. “අප්පතීතා”ති එතස්සත්ථො “අතුට්ඨා අසොමනස්සිකා”ති වුත්තො, ඉදං පන පාකට්ඨපරියායෙන අපච්චයසද්දස්ස නිබ්බවනදස්සනං, තම්මුබ්බෙන පන න පච්චෙති තෙනාති අප්පච්චයොති කාතබ්බං. අභිරාධයතීති සාධයති. එත්ථාති එතෙසු තීසු පදෙසු. ද්විතීති ආසාතඅනභිරද්ධිපදෙහි. එකෙනාති අපච්චයපදෙන. එත්තකෙසු ගහිතෙසු තංසම්පයුත්තා අග්ගහිතා සියුං, න ව සක්කා තෙපි අග්ගහිතං එකුප්පාදාදිසභාවත්තාති වොදනං විසොධෙතං “තෙස”න්තිආදි වුත්තං, තෙසන්ති යථාවුත්තානං සච්චාරක්ඛන්ධවෙදනාක්ඛන්ධෙකදෙසානං. සෙසානන්ති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණාවසිට්ඨසච්චාරක්ඛන්ධෙකදෙසානං. කරණන්ති උප්පාදනං. ආසාතාදීනඤ්ඤි පවත්තියා පච්චයසමවායනං ඉධ “කරණ”න්ති වුත්තං, තං පන අත්ථතො උප්පාදනමෙව. තදනුප්පාදනඤ්ඤි සන්ධාය පාළියං “න කරණියා”ති වුත්තං. පටික්ඛිත්තමෙව යථාරහං එකුප්පාදනිරොධාරම්මණුවත්ථුභාවතො.

තත්ථාති තස්මිං මනොපදොසෙ. “තෙසු අවණ්ණභාසකෙසු”ති ඉමිනා ආධාරත්ථෙ භූමිමං දස්සෙති. නිමිත්තත්ථෙ, භාවලක්ඛණෙ වා එතං භූමිමන්ති ආහ “තස්මිං වා අවණ්ණෙ”ති. න හි අගුණො, නින්දා වා කොපදොමනස්සානං ආධාරො සම්භවති තබ්භාසකායත්තත්තා තෙසං. අස්සථාති සත්තමියා රූපං වෙ-සද්දයොගෙන පරිකප්පනවිසයත්තාති දස්සෙති “භවෙය්‍යාථා”ති ඉමිනා. “භවෙය්‍යාථ වෙ, යදි භවෙය්‍යාථා”ති ව වදන්තො ‘යථාක්කමං පුබ්බාපරයොගිතො එතෙ සද්දා’ති ඤාපෙතී”ති වදන්ති. “කුපිතා කොපෙන අනත්තමනා දොමනස්සෙනා”ති ඉමිනා “එවං පටිමෙන නයෙනා”තිආදිනා වුත්තවචනං අත්ථන්තරාභාවදස්සනෙන සමත්ථෙති. “කුම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “කුම්භ”න්ති එකො සද්දො “අම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “අම්භ”න්ති සද්දො විය යථා “තස්මා හි අම්භං දහරා න මීයරෙ”ති (ජා. 1.93) ආහ “කුම්භාකංයෙවා”ති. අත්ථවසා ලිඛිගවිපරියායොති කත්ථා “තාය ව අනත්තමනතායා”ති වුත්තං. “අත්තරායො”ති වුත්තෙ සමණධම්මවිසෙසානන්ති අත්ථස්ස පකරණතො විඤ්ඤායමානත්තා, විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ව සද්දස්ස පයොගෙ

කාමවාරත්තා “පයමජ්ඣානාදීනං අන්තරායො”ති වුත්තං. එත්ථ ච “අන්තරායො”ති ඉදං මනොපදොසස්ස අකරණීයතාය කාරණවචනං. යස්මා තුම්භාකමෙව තෙන කොපාදිනා පයමජ්ඣානාදීනමන්තරායො භවෙය්‍යා, තස්මා තෙ කොපාදිපරියායෙන වුත්තා ආසානාදයො න කරණීයාති අධිප්පායො, තෙන “නාහං සබ්බඤ්ඤ”ති ඉස්සරභාවෙන තුම්භෙ තතො නිවාරෙමි, අථ බො ඉමිනාව කාරණෙනාති දස්සෙති. තං පන කාරණවචනං යස්මා ආදීනවට්ඨිතාවනං හොති, තස්මා “ආදීනවං දස්සෙන්නො”ති හෙට්ඨා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සො පන මනොපදොසො න කෙවලං කාලන්තරභාවිතොයෙව භිතසුඛස්ස අන්තරායකරො, අථ බො තඬ්ඛණපචත්තනාරහස්සපි භිතසුඛස්ස අන්තරායකරොති මනොපදොසෙ ආදීනවං දල්භතරං කත්වා දස්සෙතුං “අපි නු”තිආදිමාහාතිපි සම්බන්ධො චත්තබ්බො. පරෙසන්ති යෙ අත්තතො අඤ්ඤ, තෙසන්ති අත්ථො, න පන “පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්තිආදිසු විය පටිච්චරුද්ධසත්තානන්ති ආහ “යෙසං කෙසඤ්චී”ති. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “කුපිතො හී”තිආදිනා. පාළියං සුභාසිතදුබ්බාසිතවචනජානනම්පි තදත්ථජානනෙනෙව සිද්ධන්ති ආහ “සුභාසිතදුබ්බාසිතස්ස අත්ථ”න්ති.

අන්ධංතමන්ති අන්ධභාවකරං තමං, අතිවිය වා තමං. යං නරං සහතෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමන්ති සම්බන්ධො. යන්ති වා භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනං, යස්මිං කාලෙ සහතෙ, තදා අන්ධතමං හොතීති අත්ථො, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන කාරණෙන සහතෙ, තෙන අන්ධතමන්ති. එවං සති යංතං-සද්දානං නිව්චසම්බන්ධන්තා “යදා”ති අජ්ඣාහරිතබ්බං. කිරියාපරාමසනං වා එතං, “කොධො සහතෙ”ති යදෙනං කොධස්ස අභිභවනං වුත්තං, එතං අන්ධතමන්ති. තතො ච කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සතීති යොජෙතබ්බං. අත්ථං ධම්මන්ති පාළිඅත්ථං, පාළිධම්මඤ්ච. චිත්තජ්ජකොපනොති චිත්තස්ස පකතිභාවච්ඡහනෙන පදුසකො. අන්තරතොති අබ්භන්තරතො, චිත්තතො වා කොධවසෙන භයං ජානං. න්ති තථාසභාවං කොධං, කොධස්ස වා අනත්ථජනනාදිජ්ජකාරං.

සබ්බත්ථාපීති සබ්බෙසුපි පයමදුනියතනියනෙසු. “අවණ්ණෙ පටිපජ්ජිතබ්බාකාර”න්ති අධිකාරො. අවණ්ණභාසකානමවිසයන්තා “තත්‍රා”ති පදස්ස තස්මිං අවණ්ණෙති අත්ථොව දස්සිතො. අභුතන්ති කත්තුභූතං වචනං, යං වචනං අභූතං හොතීති අත්ථො. අභුතතොති පන අභුතතාකිරියාව භාවජ්ජධානන්තා, භාවලොපන්තා වාති දස්සෙති “අභුතභාවෙනෙවා”ති ඉමිනා. “ඉතිපෙත”න්තිආදි නිබ්බේධනාකාරනිදස්සනන්ති දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. තත්‍රාති තස්මිං වචනෙ. යොජනාති අධිප්පායපයොජනා. තුණ්හීති අභාසනත්ථෙ නිපාතො, භාවනපුංසකො වෙස. “ඉතිපෙතං අභුත”න්ති වත්වා “යං තුම්භෙහී”තිආදිනා තදත්ථං විවරති. ඉමිනාපීති පි-සද්දෙන අනෙකවිධං

කාරණං සම්පිණ්ඩෙති. කාරණසරූපමාහ “සබ්බඤ්ඤායෙවා”තිආදිනා. එව-
සද්දො තීසුපි පදෙසු යොජෙනබ්බො, සබ්බඤ්ඤාභාවතො න අසබ්බඤ්ඤා,
ස්වාක්ඛාතත්තා න දුරක්ඛාතො, සුප්පට්ඨපත්තත්තා න දුප්පට්ඨපත්තොති
ඉමිනාපි කාරණෙන නිබ්බේදෙතබ්බන්ති චුත්තං හොති. “කස්මා පන
සබ්බඤ්ඤා”තිආදිපට්ඨොදනායපි තංකාරණදස්සනෙන
නිබ්බේදෙතබ්බමෙවාති ආහ “තත්‍ර ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණං”න්ති. තත්‍රාති තෙසු
සබ්බඤ්ඤාතාදීසු. ඉදඤ්ච ඉදඤ්ච කාරණන්ති අනෙකවිධෙන
කාරණානුකාරණං දස්සෙත්වා “න සබ්බඤ්ඤා”තිආදිවචනං
නිබ්බේදෙතබ්බන්ති අත්ථො. තත්‍රිදං කාරණං – සබ්බඤ්ඤා එව අම්භාකං
සත්ථා අවිපරීතධම්මදෙසනත්තා. ස්වාක්ඛාතො එව ධම්මො
එකන්තනියානිකත්තා. සුප්පට්ඨපත්තො එව සඬ්ඝො සංකිලෙසරහිතත්තාති.
කාරණානුකාරණදස්සනම්පෙත්ථ අසබ්බඤ්ඤාතාදිවචන-නිබ්බේදනමෙව
තථාදස්සනස්ස තෙසම්පි කාරණභාවතොති දට්ඨබ්බං. කාරණකාරණම්පි හි
“කාරණං”න්ත්වෙව චුච්චති, පතිට්ඨානපතිට්ඨානම්පි “පතිට්ඨානං”න්ත්වෙව
යථා “තිණ්ණෙහි හත්තං සිනිද්ධං, පාසාදෙ ධම්මමජ්ඣායති”ති. දුතියං පදන්ති
“අතච්ඡ”න්ති පදං. පඨමස්ස පදස්සාති “අභූත”න්ති පදස්ස. චතුත්ථන්ති
“න ච පනෙනං අම්භෙසු සංවිජ්ජති”ති පදං. තතියස්සාති “නත්ථි චෙනං
අම්භෙසු”ති පදස්ස. විවිධමෙකත්ථෙයෙව පවත්තං වචනං විචචනං, තදෙව
වෙචචනං, වචනන්ති චා අත්ථො සද්දෙන වචනීයත්තා “භගවාති වචනං
සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තම”න්තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.1 ම. නි. අට්ඨ.
1.1; අ. නි. 1.රූපාදිවග්ගවණ්ණනා; පාරා. අට්ඨ. 1.1) විය. නානාසභාවතො
විගතං වචනං යස්සාති වෙචචනං චුත්තනයෙන, පරියායවචනන්ති අත්ථො.

එත්ථාහ – කස්මා පනෙත්ථ පරියායවචනං චුත්තං, නනු
එකෙකපදවසෙනෙව අධිජ්ජෙතො අත්ථො සිද්ධො, එවං සිද්ධෙ සති
කිමෙන තෙන පරියායවචනෙන. තදෙනඤ්ඤි
ගන්ථගාරවාදිඅනෙකදොසකරං, යදි ච තං වත්තබ්බං සියා, තදෙව චුත්තං
අස්ස, න තදඤ්ඤන්ති? චුච්චතෙ – දෙසනාකාලෙ, හි ආයතිඤ්ච කස්සථි
කථඤ්චි තදත්ථපට්ඨෙධනත්ථං පරියායවචනං චුත්තං.
දෙසනාපටිග්ගාහකෙසු හි යො තෙසං පරියායවචනානං යං පුබ්බෙ
සඬ්ඝකෙන කරොති “ඉදම්මස්සත්ථස්ස වචනං”න්ති, තස්ස තෙනෙව
තදත්ථපට්ඨෙධො හොති. අපිච තස්මිං බණෙ වික්ඛිත්තවිත්තානං
අඤ්ඤචිහිතානං විපරියායානං අඤ්ඤෙන පරියායෙන
තදත්ථාවබ්බොධනත්ථම්පි පරියායවචනං චුත්තං. යඤ්ඤි යෙ න සුණන්ති,
තජ්ජර්භායනවසෙන තෙසං සබ්බථා පරිපුණ්ණස්ස යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස
අනවබ්බොධො සියා, පරියායවචනෙ පන චුත්තෙ තබ්බසෙන
පරිපුණ්ණමත්ථාවබ්බොධො හොති. අථ චා මන්දබුද්ධිනං පුනස්පුනං
තදත්ථලක්ඛණෙන අසම්මොහනත්ථං පරියායවචනං චුත්තං.
මන්දබුද්ධිනඤ්ඤි එකෙනෙව පදෙන එකත්ථස්ස සල්ලක්ඛණෙන
සම්මොහො හොති, අනෙකෙන පරියායෙන පන එකත්ථස්ස

සල්ලක්ඛණෙන තථාසම්මොහො න භොති අනෙකප්පවත්තිනිමිත්තෙන එකත්ථෙයෙව පවත්තසද්දෙන යථාධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස නිවිජ්ජත්තා.

අපරො නයො – “අනෙකෙපි අත්ථා සමානත්වයාසන්නා භොත්ති”ති යා අත්ථන්තරපරිකප්පනා සියා, තස්සා පරිවජ්ජනත්ථම්පි පරියායවචනං වුත්තත්ති වෙදිතබ්බං. අනෙකෙසම්පි හි අත්ථානං එකපදවචනීයතාවසෙන සමානත්වයාසන්නා යථාවුත්තස්ස පදස්ස “අයමත්ථො නු බො අධිප්පෙනො, උදාහු අයමත්ථොවා”ති පවත්තං සොතුනමත්ථන්තරපරිකප්පනං වෙවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤං හෙදකවසෙන පරිවජ්ජෙති. වුත්තඤ්ඤං –

“නෙකත්ථවුත්තියා සද්දො, න විසෙසත්ථඤාපකො;
පරියායෙන යුත්තො තු, පරියායො ව හෙදකො”ති.

අපරො නයො – අනඤ්ඤස්සාපි පරියායවචනස්ස වචනෙ අනෙකාහි තාහි තාහි නාමපඤ්ඤත්තිහි තෙසං තෙසං අත්ථානං පඤ්ඤාපනත්ථම්පි පරියායවචනං වත්තබ්බං භොති. තථා හි පරියායවචනෙ වුත්තෙ “ඉමස්සත්ථස්ස ඉදම්දම්පි නාම”න්ති සොතුනං අනෙකධා නාමපඤ්ඤත්තිවිජානනං. තතො ව තංතංපඤ්ඤත්තිකොසල්ලං භොති සෙය්‍යථාපි නිසංඤ්ඤත්ථෙ පරිවයනං. අපිව ධම්මකථිකානං තත්තිඅත්ථුපනිබන්ධනපරාවබෝධනානං සුබසිද්ධියාපි පරියායවචනං. තබ්බවනෙන හි ධම්මදෙසකානං තත්තිඅත්ථස්ස අත්තනො විත්තෙ උපනිබන්ධනෙන ය්‍යනෙන පරෙසං සොතුනමවබෝධනං සුබසිද්ධං භොති. අථ වා සම්මාසම්බුද්ධස්ස අත්තනො ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තියා විභාවනත්ථං, වෙනෙය්‍යානඤ්ඤං තත්ථ ඛිජ්ජාපනත්ථං පරියායවචනං භගවා නිද්දිසති. තදසම්පත්තිකස්ස හි තථාවචනං න සම්භවති. තෙන ව පරියායවචනෙන යථාසුතෙන තස්සං ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තියං තප්පරිවරණෙන, තදඤ්ඤසුවරිතසමුපබ්බහනෙන ව පුඤ්ඤසඬ්ඛාතස්ස ඛිජ්ජස්ස වපනං සම්භවති. කො හි ඊදිසාය සම්පත්තියා විඤ්ඤායමානාය තදෙනං නාහිපත්ථෙය්‍යාති, කිං වා බහුතා. යස්සා ධම්මධාතුයා සුප්පටිවිද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො යථා සබ්බස්මිං අත්ථෙ අප්පටිහතඤ්ඤාණවාරො, තථා සබ්බස්මිං සද්දවොහාරෙති එකම්පි අත්ථං අනෙකෙහි පරියායෙහි බොධෙති, නත්ථි තත්ථ දන්ධායිත්තං විත්ථාරිත්තං, නාපි ධම්මදෙසනාය හානි, ආවෙණිකො වායං බුද්ධධම්මො. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස හි සුප්පටිවිදිතභාවෙන පටිසම්භිදාඤ්ඤාණෙහි විය තෙනපි ඤාණෙන අත්ථෙ, ධම්මෙ, නිරුත්තියා ව අප්පටිහතවුත්තිතාය බුද්ධලීලාය එකම්පි අත්ථං අනෙකෙහි පරියායෙහි බොධෙති, න පන තස්මිං සද්දවොහාරෙ, තථාබෝධනෙ වා මන්දභාවො සම්මාබෝධනස්ස සාධනත්තා, න ව තෙන අත්ථස්ස විත්ථාරභාවො එකස්සෙවත්ථස්ස දෙසෙතබ්බස්ස සුබ්බිජානනකාරණත්තා, නාපි තබ්බවනෙන ධම්මදෙසනාහානි තස්ස දෙසනාසම්පත්තිභාවතො. තස්මා සාත්ථකං

පරියායවචනං, න වාපි තං ගන්ථගාරවාදිඅනෙකදොසකරන්ති දට්ඨබ්බං. යං පනෙනං චුත්තං “යදි ව තං චත්තබ්බං සියා, තදෙව චුත්තං අස්ස, න තදඤ්ඤ”න්ති, තම්පි න යුත්තං පයොජනන්තරසම්භවතො. තදෙව හි අවත්වා තදඤ්ඤස්ස වචනෙන දෙසනාක්ඛණෙ සමාහිතවිත්තානම්පි සම්මදෙව පටිග්ගණ්හන්තානං තංතංපදන්තොගධපවත්තිනිමිත්තමාරබ්භ තදත්ථාධිගමො හොති, ඉතරථා තස්මිංයෙව පදෙ පුනථපුනං චුත්තෙ තෙසං තදත්ථානධිගතතා සියාති. හොන්ති චෙත්ථ –

“යෙන කෙනවි අත්ථස්ස, බොධාය අඤ්ඤසද්දතො;
වික්ඛිත්තකමනානම්පි, පරියායකථා කතා.

මන්දානඤ්ච අමුල්භත්ථං, අත්ථන්තරනිසෙධයා;
තංතංනාමනිරුල්භත්ථං, පරියායකථා කතා.

දෙසකානං සුකරත්ථං, තන්තිඅත්ථාවබොධනෙ;
ධම්මනිරුත්තිබොධත්ථං, පරියායකථා කතා.

චෙනෙය්‍යානං තත්ථ ඛිජවාපනත්ථඤ්ච අත්තනො;
ධම්මධාතුයා ලීළාය, පරියායකථා කතා.

තදෙව තු අවත්වාන, තදඤ්ඤෙහි පබොධනං;
සම්මාපටිග්ගණ්හන්තානං, අත්ථාධිගමාය කත”න්ති.

ඉදං පන නිබ්බේධනං ඊදිසෙයෙව, න සබ්බත්ථ කාතබ්බන්ති දස්සෙත්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ අවණ්ණෙයෙවාති කාරණපතිරූපං වත්වා, අවත්වා වා දොසපතිට්ඨාපනවසෙන නින්දාය ඵව. න සබ්බත්ථාති න කෙවලං අක්කොසනඛුංසනවම්භනාදීසු සබ්බත්ථ නිබ්බේධනං කාතබ්බන්ති අත්ථො. තදෙවත්ථං “යදි හි”තිආදිනා පාකටං කරොති. “සාසඬකනියො හොති”ති චුත්තං තථානිබ්බේධෙතබ්බතාය කාරණමෙව “තස්මා”ති පටිනිද්දිසති. “ඔට්ඨොසී”තිආදි “න සබ්බත්ථා”ති ඵතස්ස විවරණං. ජාතිනාමගොත්තකම්මසිප්පආබාධ ලිඬිග කිලෙස ආපත්ති අක්කොසනසඬබාතෙහි දසහි අක්කොසවත්ථුහි. අධිවාසනමෙව බන්ති, න දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛමනාදයොති අධිවාසනබන්ති.

6. ඵවං අවණ්ණභූමියා සංවණ්ණනං කත්වා ඉදානි වණ්ණභූමියාපි සංවණ්ණනං කාතුමාහ “ඵව”න්තිආදි. තත්ථ අවණ්ණභූමියන්ති අවණ්ණප්පකාසනට්ඨානෙ. තාදිලක්ඛණන්ති ඵත්ථ “පඤ්චභාකාරෙහි තාදි ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදි, චත්තාවිති තාදි, තිණ්ණාවිති තාදි, මුත්තාවිති තාදි, තංනිද්දෙසා තාදි”ති (මහානි. 38) නිද්දෙසනෙයෙන පඤ්චසු අත්ථෙපසු ඉධ පඨමෙනත්ථෙව තාදි. තත්‍රායං නිද්දෙසො –

කථං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, අරහා ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි තාදී, යසෙපි, අයසෙපි, පසංසායපි, නින්දායපි, සුඛෙපි, දුක්ඛෙපි තාදී, එකඤ්චෙ බාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යං, එකඤ්චෙ බාහං වාසියා තච්ඡෙය්‍යං, අමුස්මිං නත්ථි රාගො, අමුස්මිං නත්ථි පටිසො, අනුනයපටිසච්ඡපභිනො උග්ගාටිනිග්ගාටිච්ඡිවත්තො, අනුරොධවිරොධසමතික්කත්තො, එවං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදීති (මහානි. 38).

වචනත්ථො පන තම්ච දිස්සතීති තාදී, ඉට්ඨමිච අනිට්ඨමිපි පස්සතීති අත්ථො. තස්ස ලක්ඛණං තාදිලක්ඛණං, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමපෙක්ඛනසභාවො. අථ වා තම්ච දිස්සතෙ තාදී, සො එච සභාවො, තදෙව ලක්ඛණං තාදිලක්ඛණන්ති. චණ්ණභූමියං තාදිලක්ඛණං දස්සෙතුන්ති සම්බන්ධො. පර-සද්දො අඤ්ඤත්ථෙති ආහ “යෙ කෙව්”තිආදි. ආනන්දන්ති භූසං පමොදන්ති තංසමච්ඡිගිනො සත්තා එතෙනාති ආනන්දසද්දස්ස කරණත්ථතං දස්සෙති. සොහනමනො සුමනො, චිත්තං, සොහනං වා මනො යස්සාති සුමනො, තංසමච්ඡිපුග්ගලො. නනු ච චිත්තවාචකභාවෙ සති චෙතසිකසුඛස්ස භාවත්ථතා යුත්තා, පුග්ගලවාචකභාවෙ පන චිත්තමෙව භාවත්ථො සියා, න චෙතසිකසුඛං, සුමනසද්දස්ස දබ්බනිමිත්තං පති පචත්තත්තා යථා “දණ්ඩිත්තං සිබ්බිත්ත”න්තිආදීති? සච්චමෙතං දබ්බෙ අපෙක්ඛිතෙ, ඉධ පන තදනපෙක්ඛිත්වා තෙන දබ්බෙන යුත්තං මූලනිමිත්තභූතං චෙතසිකසුඛමෙව අපෙක්ඛිත්වා සුමනසද්දො පචත්තො, තස්මා එත්ථාපි චෙතසිකසුඛමෙව භාවත්ථො සම්භවති, තෙනාහ “චෙතසිකසුඛස්සෙතං අධිවචන”න්ති. එතෙන හි වචනෙන තදඤ්ඤචෙතසිකානමපි චිත්තපට්ඨද්ධත්තා, චිත්තකිරියත්තා ච යථාසම්භවං සොමනස්සභාවො ආපජ්ජතීති වොදනං නාපජ්ජතෙව රුළුභිසද්දත්තා තස්ස යථා “පඬිකජ”න්ති පරිහරති. උබ්බිලයතීති උබ්බිලං, භින්දති පුරිමාවත්ථාය විසෙසං ආපජ්ජතීති අත්ථො. තදෙව උබ්බිලාවිතං පච්චයන්තරාගමාදිවසෙන. උද්ධං පලවතීති වා උබ්බිලාවිතං අකාරානං ඉකාරං, ආකාරඤ්ච කත්වා, චිත්තමෙව “චෙතසො”ති චුත්තත්තා. තද්ධිතෙ පන සිද්ධෙ තං අබ්‍යතිරිත්තං තස්මිං පදෙ වචනීයස්ස සාමඤ්ඤභාවනො, තස්ස වා සද්දස්ස නාමපදත්තා, තස්මා කස්සාති සම්බන්ධිවිසෙසානුයොගෙ “චෙතසො”ති චුත්තන්ති දස්සෙතුං “කස්සා”තිආදි චුත්තං. එස නයො ඊදිසෙසු. යාය උප්පන්තාය කායචිත්තං වාතපුරිතභස්සා විය උද්ධුමායනාකාරජ්ජත්තං හොති තස්සා ගෙහසිතාය ඔදග්‍රාපිතියා එතං අධිවචනන්ති සරූපං දස්සෙති “උද්ධවචාවභායා”තිආදිනා. උද්ධවචාවභායාති උද්ධතභාවාවභාය. උප්පිලාපෙති චිත්තං උප්පිලාවිතං කරොතීති උබ්බිලාපනා, සා එච පිති, තස්සා. ඛන්ධවසෙන ධම්මවිසෙසත්තං ආහ “ඉධාපි”තිආදිනා. අචණ්ණභූමිමපෙක්ඛාය අපි-සද්දො “අයමිපි පාරාජිකො”තිආදිසු (පාරා. 1.89, 91, 167, 171, 195, 197) විය, ඉධ ච කිඤ්චාපි තෙසං භික්ඛූනං උබ්බිලාවිතමෙව නත්ථි, අථ බො ආයතිං කුලපුත්තානං එදිසෙසුපි යානෙසු

අකුසලප්පත්තිං පටිසෙධෙන්තො ධම්මනෙත්තිං යපෙනීති. ද්විති පදෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො වුත්තොති එත්ථාපි “තෙසං වසෙන සෙසානං සම්පයුත්තධම්මානං කරණං පටික්ඛිත්තමෙවා”ති ව අට්ඨකථායං වුත්තනායෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති න වුත්තං. “පි-සද්දො සම්භාවනත්ථො”තිආදිනා වුත්තනායෙන චෙත්ථ අත්ථො යථාසම්භවං වෙදිතබ්බො.

තුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායොති එත්ථාපි “අන්තරායො”ති ඉදං “උබ්බිලාවිතත්තස්ස අකරණියතාකාරණවචන”තිආදිනා හෙට්ඨා අවණ්ණපක්ඛෙ අම්භෙහි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව “ආනන්දිනො උබ්බිලාවිතා”ති දීපිතං පිතිමෙව ගහෙත්වා “තෙන උබ්බිලාවිතත්තෙනා”ති වචනං සොමනස්සරහිතාය පිතියා අභාවතො තබ්බවනෙනෙව “සුමනා”ති දීපිතං සොමනස්සම්පි සිද්ධමෙවාති කත්වා වුත්තං. අථ වා සොමනස්සස්ස අන්තරායකරතා පාකටා, න තථා පිතියාති එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කස්මා පනෙතන්ති යථාවුත්තං අත්ථං අවිභාගතො මනසි කත්වා වොදෙති. ආචරියො “සච්ච”න්ති තමත්ථං පටිජානිත්වා “කං පනා”තිආදිනා විභජ්ජබ්‍යාකරණවසෙන පරිහරති.

තත්ථ එතන්ති ආනන්දාදීනමකරණියතාවචනං, නනු භගවතා වණ්ණිතන්ති සම්බන්ධො. බුද්ධොති කිත්තයන්තස්සාති “බුද්ධො”ති වචනං ගුණානුස්සරණවසෙන කථෙත්තස්ස සාධුජනස්ස. කසිණෙනාති කසිණතාය සකලභාවෙන. ජම්බුදීපස්සාති චෙතස්ස අවයවභාවෙන සම්බන්ධිවචනං. අපරෙ පන “ජම්බුදීපස්සාති කරණවචනත්ථෙ සාම්චවන”ති වදන්ති, තෙසං මතෙන කසිණජම්බුදීපසද්දානං සමානාධිකරණභාවො දට්ඨබ්බො, කරණවචනඤ්ච නිස්සක්කත්ථෙ. පගෙව එකදෙසතො පනාති අපි-සද්දො සම්භාවනෙ. ආදි-සද්දෙන චෙත්ථ –

“මා සොචි උදායි, ආනන්දො අවීතරාගො කාලං කරෙය්‍ය, තෙන විත්තප්පසාදෙන සත්තක්ඛන්තුං දෙවරජ්ජං කාරෙය්‍ය, සත්තක්ඛන්තුං ඉමස්මිංයෙව ජම්බුදීපෙ මහාරජ්ජං කාරෙය්‍ය, අපිච උදායි ආනන්දො දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරිනිබ්බායිස්සති”තිආදිසුත්තං (අ. නි. 3.81) –

සඬ්ගහිතං. න්ති සුත්තන්තරෙ වුත්තං පිතියොමනස්සං. නෙක්ඛම්මස්සිතන්ති කාමතො නික්ඛමනෙ කුසලධම්මෙ නිස්සිතං. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. ගෙහස්සිතන්ති ගෙහවාසීනං සමුදාවිණ්ණතො ගෙහසඬ්ඛාතෙ කාමගුණෙ නිස්සිතං. කස්මා තදෙවිධාධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉදඤ්චි”තිආදි. “ආයස්මතො ජන්තස්ස උප්පන්තසදිස”න්ති වුත්තමත්ථං පාකටං කාතුං, සමත්ථෙතුං වා “තෙනෙවා”තිආදි වුත්තං. විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි භගවති, ධම්මෙ ව පවත්තගෙහස්සිතපෙමතාය. පරිනිබ්බානකාලෙති පරිනිබ්බානාසන්තකාලෙ භගවතා පඤ්ඤත්තෙන තජ්ජිතොති වා

සම්බන්ධො. පරිනිබ්බානකාලෙති වා භගවතො පරිනිබ්බුතකාලෙ සච්ඡෙත තජ්ජිතො නිබ්බන්තෙතීති වා සම්බන්ධො. බ්‍රහ්මදණ්ඨෙතාති “භික්ඛුහි ඉත්ථන්තාමො නෙව චත්තබ්බො, න ඔවදිතබ්බො, නානුසාසිතබ්බො”ති (වුළුව. 445) කතෙන බ්‍රහ්මදණ්ඨෙන. තජ්ජිතොති සංවෙජිතො. තස්මාති යස්මා ගෙහස්සිතපීතියොමනස්සං ඤානාදීනං අන්තරායකරං, තස්මා. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ “සොමනස්සංපාහං දෙවානම්න්ද, දුට්ඨොන වදාමි සෙවිතබ්බමිපි අසෙවිතබ්බමිපි”ති (දී. නි. 2.359).

“අයඤ්ඤි”තිආදිනා තදෙවත්ථං කාරණතො සමත්ථෙති. රාගසහිතත්තා හි සා අන්තරායකරාති. එත්ථ පන “ඉදඤ්ඤි රාගසඤ්ඤිතං පීතියොමනස්ස”න්ති චත්තබ්බං සියා, තථාපි පීතිග්ගහණෙන සොමනස්සමිපි ගහිතමෙව හොති සොමනස්සරහිතාය පීතියා අභාවතොති හෙට්ඨා චුත්තනයෙන පීතියෙව ගහිතා. අපිව සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවිභාගස්ස සුත්තෙ වචනතො සොමනස්සස්ස පාකටො අන්තරායකරභාවො, න තථා පීතියාති සායෙව රාගසහිතත්ථෙන විසෙසෙත්වා චුත්තා. අවණ්ණභූමියා සද්ධිං සම්බන්ධිත්වා පාකටං කාතුං “ලොභො වා”තිආදි චුත්තං. කොධසදිසොවාති අවණ්ණභූමියං චුත්තකොධසදිසො එව. “ලුද්ධො”තිආදිගාථානං “කුද්ධො”තිආදිගාථාසු චුත්තනයෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යං, ධම්මස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, සඬ්ඝස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථ ආනන්දිනො සුමනා උබ්බිලාවිතා, අපි නු තුම්හෙ පරෙසං සුභාසිතදුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථාති? නො හෙතං හන්තෙ”ති අයං තතියවාරො නාම අවණ්ණභූමියං චුත්තනයවසෙන තතියවාරට්ඨානෙ නීහරිතබ්බත්තා, සො දෙසනාකාලෙ තෙන වාරෙන බොධෙතබ්බපුග්ගලාභාවතො දෙසනාය අනාගතොපි තදත්ථසම්භවතො අත්ථතො ආගතොයෙව. යථා තං විත්ථාරවසෙන කථාවත්ථුප්පකරණන්ති දස්සෙතුං “තතියවාරො පනා”තිආදි චුත්තං, එතෙන සංවණ්ණනාකාලෙ තථාබුජ්ඣනකසත්තානං වසෙන සො වාරො ආනෙත්වා සංවණ්ණෙතබ්බොති දස්සෙති. “යථෙව භි”තිආදිනා තදෙවත්ථසම්භවං විභාවෙති. කුද්ධො අත්ථං න ජානාති යථෙවාති සම්බන්ධො.

පටිපජ්ජිතබ්බාකාරදස්සනවාරෙති යථාචුත්තං තතියවාරං උපාදාය චත්තබ්බො චතුත්ථවාරෙ. “තුම්භාකං සත්ථා”ති වචනතො පභුති යාව “ඉමිනාපි කාරණෙන තච්ඡ”න්ති වචනං, තාව යොජනා. “සො භි භගවා”තිආදි තබ්බිවරණං. තත්ථ ඉතිපීති ඉමිනාපි කාරණෙන. විත්ථාරො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 123 ආදයො) “අනාපත්ති උපසම්පන්නස්ස භූතං ආරොචෙති”ති (පාටි. 77) චුත්තෙපි සභාගානමෙව ආරොචනං යුත්තන්ති

ආහ “සභාගානං භික්ඛූනංයෙව පටිජානිතබ්බ”න්ති. තෙයෙව භි තස්ස අත්ථකාමා, සද්දෙය්‍යාවචනත්තඤ්ච මඤ්ඤන්ති, තතො ච “සාසනස්ස අමොඝතා දීපිතා භොතී”ති චුත්තත්ථසමත්ථනං සියා. “එවඤ්ඡී”තිආදි කාරණවචනං. පාපිච්ඡතා චෙව පරිවජ්ජිතා, කත්තුභූතා චා සා, භොතීති සම්බන්ධො. අමොඝතාති නියානිකභාවෙන අතුච්ඡතා. චුත්තනායෙනාති “තත්‍ර තුම්භෙහීති තස්මිං චණ්ණෙ තුම්භෙහී”තිආදිනා චෙව “දුතියං පදං පඨමස්ස පදස්ස, චතුත්ථඤ්ච තතියස්ස චෙවචන”න්තිආදිනා ච චුත්තනායෙන.

වුළුසීලවණ්ණනා

7. කො අනුසන්ධිති පුච්ඡා “නත්‍ර එත්තකෙනෙව යථාචුත්තෙහි අචණ්ණචණ්ණෙහි සම්බන්ධා දෙසනාමත්ථකං පත්තා”ති අනුයොගසම්භවතො කතා. චණ්ණෙන ච අචණ්ණෙන වාති තදුභයපදෙන. අත්ථනිද්දෙසො විය භි සද්දනිද්දෙසොපිති අක්ඛරචිත්තකා. අථ චා තථාභාසනස්ස කාරණත්තා, කොට්ඨාසත්තා ච “පදෙහී”ති චුත්තං. අචණ්ණෙන ච චණ්ණෙන වාති පන අගුණගුණවසෙන, නින්දාපසංසාවසෙන ච සරූපදස්සනං. “නිවත්තො අමුලකතාය විස්සජ්ජෙතබ්බතාභාවතො”ති (දී. නි. ටී. 1.7) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. තං විත්ථාරෙත්වා දෙසනාය බොධෙතබ්බපුග්ගලාභාවතො එත්තකාව සා යුත්තරූපාති භගවතො අජ්ඣාසයෙනෙව අදෙසනාභාවෙන නිවත්තො, යථා තං චණ්ණභූමියං තතියවාරොතිපි දට්ඨබ්බං. තථා බොධෙතබ්බපුග්ගලසම්භවෙන විස්සජ්ජෙතබ්බතාය අධිගතභාවතො අනුවත්තතියෙව. ඉතිපෙතං භූතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො තදුපරිපි අනුවත්තකත්තා, තෙන චක්ඛති “ඉධ පනා”තිආදි. එත්තාවතා අයං චණ්ණානුසන්ධිති දස්සෙත්වා දුට්ඨෙසු පන තෙසු චණ්ණෙසු බ්‍රහ්මදත්තස්ස චණ්ණානුසන්ධිති දස්සෙත්තො “සො පනා”තිආදිමාහ. උපරි සුඤ්ඤතාපකාසනෙ අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති “අත්ථි භික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.28).

එවං පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාමුබ්බෙන සමුදායත්ථනං වත්ථා ඉදානි අවයවත්ථනං දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. අජ්ජමෙව පරිතො සමන්තතො බණ්ඩිතත්තා පරිත්තං නාමාති ආහ “අජ්ජමත්තකන්ති පරිත්තස්ස නාම”න්ති. මත්තා වුවචති පමාණං මීයතෙ පරිමීයතෙති කත්ථා. සමාසන්තකකාරෙන අජ්ජමත්තකං යථා “බහුපුත්තකො”ති, එවං ඔරමත්තකෙපි. එතෙනෙව “අජ්ජා මත්තා අජ්ජමත්තා, සා එතස්සාති අජ්ජමත්තක”න්තිආදිනා කපච්චයස්ස සාත්ථකතමිපි දස්සෙති අත්ථතො අභින්නත්තා. මත්තකසද්දස්ස අනත්ථකභාවතො සීලමෙව සීලමත්තකං. අනත්ථකභාවොති ච සකත්ථතා පුරිමපදත්ථෙයෙව පවත්තනතො. න භි සද්දා කෙවලං අනත්ථකා භවන්තීති අක්ඛරචිත්තකා. නත්‍ර ච භගවතො පාරමිතානුභාවෙන නිරත්ථකමෙකක්ඛරමිපි මුඛවරං නාරොහති, සකලඤ්ච

පරියත්තිසාසනං පදෙ පදෙ චතුසච්චප්පකාසනන්ති චුත්තං, කථං තස්ස අනත්ථකතා සම්භවතීති? සච්චං, තම්පි පදන්තරාභිනිතස්ස අත්ථස්ස විසෙසනවසෙන තදභිනිතං අත්ථං වදති ඵව, සො පන අත්ථො විනාපි තෙන පදන්තරෙනෙව සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති අනත්ථකම්ච්චෙව චුත්තන්ති. නනු අවොචුම්භ “අනත්ථකභාවො...පෙ.... පවත්තනතො”ති. අපිච විනෙය්‍යඡ්ඤාසයානුරූපවසෙන භගවතො දෙසනා පවත්තති, විනෙය්‍යා ච අනාදිමතිසංසාරෙ ලොකියෙසුයෙව සද්දෙසු පරිභාවිතචිත්තා, ලොකෙ ච අසතිපි අත්ථන්තරාවබ්‍රාමෙ වාචාසිලිට්ඨතාදිවසෙන සද්දපයොගො දිස්සති “ලබ්භති පලබ්භති, බඤ්ජති නිබඤ්ජති, ආගච්ජති පච්චාගච්ජති”තිආදිනා. තථාපරිචිතානඤ්ච තථාවිධෙනෙව සද්දපයොගෙන අත්ථාවගමො සුබ්‍රො හොතීති අනත්ථකසද්දපයොගො චුත්තොති. ඵවං සබ්බත්ථං. හොති චෙත්ථ

—

“පදන්තරවචනීය-ස්සත්ථස්ස විසෙසනාය;
බ්‍රාහ්මණාය විනෙය්‍යානං, තථානත්ථපදං වදෙ”ති.

අථ වා සීලමත්තකන්ති ඵත්ථ මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො “අචිතක්කවිචාරමත්තා ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා) මනොමත්තා ධාතු මනොධාතු”ති (ධ. ස. මූලට්. 499) ච ආදීසු විය. “අප්පමත්තකං ඔරමත්තක”න්ති පදද්වයෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තොයෙව හි අත්ථො “සීලමත්තක”න්ති පදෙන විසෙසතො චුත්තො, තෙන ච සීලං ඵව සීලමත්තං, තදෙව සීලමත්තකන්ති නිබ්බවනං කාතබ්බන්ති දස්සෙතුං “සීලමෙව සීලමත්තක”න්ති චුත්තං.

අයං පන අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ඔරමත්තකන්ති ඵත්ථ ඔරන්ති අපාරභාගො “ඔරතො හොගං (මහාව. 66) ඔරං පාර”න්තිආදීසු විය. අථ වා හෙට්ඨාඅත්ථො ඔරසද්දො ඔරං ආගමනාය යෙ පච්චයා, තෙ ඔරමහාගියානි සංයොජනානීතිආදීසු විය. සීලඤ්ඤි සමාධිපඤ්ඤායො අපෙක්ඛිත්වා අපාරභාගෙ, හෙට්ඨාභාගෙ ච හොති, උභයත්ථාපි “ඔරෙ පවත්තං මත්තං යස්සා”තිආදිනා විග්ගහො. සීලමත්තකන්ති ඵත්ථාපි මත්තසද්දො අමහත්ථවාචකො “හෙසප්පමත්තා”තිආදීසු විය. අථ වා සීලෙපි තදෙකදෙසස්සෙව සඬගහණත්ථං අමහත්ථවාචකො ඵත්ථ මත්තසද්දො චුත්තො. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයසන්නිස්සිතසීලානි ඉධ දෙසනං අනාරුළ්භානි. කස්මාති චෙ? යස්මා තානි පාතිමොක්ඛසංවරආජීවපාරිසුද්ධිසීලානි විය න සබ්බපුථ්ථප්පනෙසු පාකටානීති. මත්තන්ති චෙත්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො නපුංසකලිඬගං. පමාණප්පකත්ථෙසු පන “මත්ත”න්ති වා “මත්තා”ති වා නපුංසකිත්ථිලිඬගං.

“ඉදං චුත්තං හොතී”තිආදිනා සහ යොජනාය පිණ්ඩත්ථං දස්සෙති. යෙන සීලෙන වදෙය්‍ය, ඵතං සීලමත්තකං නාමාති සම්බන්ධො. “වණ්ණං

වදාමිති උස්සාහං කත්වාපි”ති ඉදං “වණ්ණං වදමානො”ති එතස්ස විවරණං. එතෙන හි “එකපුග්ගලො හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”තිආදීසු (අ. නි. 1.170) විය මානසද්දස්ස සාමන්තියත්ථතං දස්සෙති. “උස්සාහං කුරුමානො”ති අවත්වා “කත්වා”ති ව වචනං ත්වාදිපච්චයන්තපදානම්ච මානන්තපච්චයන්තපදානම්ච පරකිරියාපෙක්ඛමෙවාති දස්සනත්ථං. “තත්ථ සියා”තිආදීනා සන්ධායභාසිතමත්ථං අජානිත්වා නීතත්ථමෙව ගහෙත්වා සුත්තන්තරවිරොධිතං මඤ්ඤමානස්ස කස්සවි ඊදිසී වොදනා සියාති දස්සෙති. තත්ථාති තස්මිං “අප්පමත්තකං බො පනෙන”න්තිආදිවචනෙ (දී. නි. 1.7). කම්මට්ඨානභාවනෙ යුඤ්ජති සීලෙනාති යොගී, තස්ස.

අලඬකරණං විභූසනං අලඬකාරො, පසාධනකිරියා. අලං කරොති එතෙනෙවාති වා අලඬකාරො, කුණ්ඩලාදිපසාධනං. මණ්ඩියතෙ මණ්ඩනං, ඌනට්ඨානපුරණං. මණ්ඩියති එතෙනාති වා මණ්ඩනං, මුඛවුණ්ණාදිඌනපුරණොපකරණං. ඉධ පන සදිසවොභාරෙන, තද්ධිතවසෙන වා සීලමෙව තථා වුත්තං. මණ්ඩනෙති මණ්ඩනහෙනු, මණ්ඩනකිරියානිමිත්තං ගතොති අත්ථො. අථ වා මණ්ඩති සීලෙනාති මණ්ඩනො, මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො. බහුමිහි චෙතං ජාත්‍යාපෙක්ඛාය එකවචනං. උබ්බාහනත්ථෙපි හි එකවචනම්චිජන්ති කෙච්, තදයුත්තමෙව සද්දසත්ථෙ අනාගතත්තා, අත්ථයුත්තියා ව අභාවතො. කථඤ්ඤි එකවචනනිද්දිට්ඨතො උබ්බාහනකරණං යුත්තං සියා එකස්මිං යෙවත්ථෙ උබ්බාහිතබ්බස්ස අඤ්ඤස්සත්ථස්ස අභාවතො. තස්මා විපල්ලාසවසෙන බහ්වත්ථෙ ඉදං එකවචනං දට්ඨබ්බං, මණ්ඩනසීලෙසුති අත්ථො. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි හි අයමෙවිධ විනිච්ඡයො (දී. නි. ටී. 1.7) වුත්තො. අග්ගතන්ති උත්තමභාවං.

අස්සං භවිස්සාමිති ආකඬබ්බෙය්‍යාති සම්ඛන්ධො. අස්සාති භවෙය්‍ය. පරිපූරකාරීති චෙත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන සකලම්පි සීලොමනසුත්තං දස්සෙති.

කිකිව අණ්ඩන්ති එත්ථාපි තදත්ථෙත ඉති-සද්දෙන –

“කිකිව අණ්ඩං වමරිව වාලධිං,
පියංව පුත්තං නයනංව එකකං;
තථෙව සීලං අනුරක්ඛමානා,
සුපෙසලා භොථ සදා සගාරවා”ති. (විසුද්ධි. 1.19); –

ගාථං සඬගණ්භාති. “පුප්ඵගන්ධො”ති වත්ථා තදෙකදෙසෙන දස්සෙතුං “න වන්දන”න්තිආදි වුත්තං. වන්දනං තගරං මල්ලිකාති හි තංසභවරණතො තෙසං ගන්ධොව වුත්තො. පුප්ඵගන්ධොති ව පුප්ඵඤ්ඤ ව තදවසෙසො ගන්ධො වාති අත්ථො. තගරමල්ලිකාහි වා අවසිට්ඨො “පුප්ඵගන්ධො”ති

වුත්තො. සතඤ්ච ගන්ධොති එත්ථ සීලමෙව සදිසවොහාරෙන වා තද්ධිතවසෙන වා ගන්ධො. සීලනිඛන්ධනො වා ථුතිසොසො වුත්තනයෙන “ගන්ධො”ති අධිජ්ජෙතො. සීලඤ්චි කිත්තියා නිමිත්තං. යථාහ “සීලවතො කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගවජ්ඣ”ති (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 785; උදා. 76). සප්පුරිසො පවායති පකාරෙහි ගන්ධති තස්ස ගන්ධුපගරුක්ඛපටිභාගත්තා.

වස්සිකීති සුමනපුප්ඵං, “වස්සික”න්තිපි පායො, තදත්ථොව. ගන්ධා ඵව ගන්ධජාතා, ගන්ධජපකාරා වා. ය්වායන්ති යදිදං, උත්තමො ගන්ධො වාතීති සම්ඛන්ධො.

සම්මදඤ්ඤා විමුත්තානන්ති සම්මා අඤ්ඤාය ජානිත්වා, අග්ගමග්ගෙන වා විමුත්තානං. මග්ගං න වින්දතීති කාරණං න ලහති, න ජානාති වා.

“සීලෙ පතිට්ඨායා”ති ගාථාය පටිසන්ධිපඤ්ඤාය සපඤ්ඤො ආනාපී වීරියවා පාරිභාරිකපඤ්ඤාය නිපකො නරසඬ්ඛාතො භික්ඛු සීලෙ පතිට්ඨාය චිත්තං තජ්ජධානෙන වුත්තං සමාධිං භාවයං භාවයන්තො භාවනාහෙතු තථා පඤ්ඤං විපස්සනඤ්ච ඉමං අන්තොජටාබ්භිජටාසඬ්ඛාතං ජටං විජටයෙ විජටෙය්‍ය විජටිතුං සමත්ථෙය්‍යාති සඬ්ඛෙපත්ථො.

පට්ඨං නිස්සායාති පට්ඨං රසග්ගහණවසෙන නිස්සාය, සීලස්මිං පන පරිපුරණවසෙන නිස්සාය පතිට්ඨානං දට්ඨබ්බං.

අජ්ජකමහත්තතාය පාරාපාරාදි විය උපනිධාපඤ්ඤත්තිභාවතො අඤ්ඤමඤ්ඤං උපනිධාය ආහාති විස්සජ්ජෙතුං “උපරි ගුණ උපනිධායා”ති වුත්තං. සීලඤ්චිති එත්ථ හි-සද්දො කාරණත්ථො, තෙනිදං කාරණං දස්සෙති “යස්මා සීලං කිඤ්චාපි පතිට්ඨාභාවෙන සමාධිස්ස බහුපකාරං, පහාවාදිගුණවිසෙසෙ පනස්ස උපනිධාය කලම්පි භාගං න උපෙති, තථා සමාධි ව පඤ්ඤායා”ති. තෙනෙවාහ “තස්මා”තිආදි. න පාපුණාතීති ගුණසමභාවෙන න සම්පාපුණාති, න සමෙතීති වුත්තං හොති. උපරිමන්ති සමාධිපඤ්ඤං. උපනිධායාති උපත්ථම්භං කත්වා. තඤ්චි තාදිසාය පඤ්ඤත්තියා උපත්ථම්භනං හොති. හෙට්ඨිමන්ති සීලසමාධිද්වයං.

“කථ”න්තිආදි විත්ථාරවචනං.
කණ්ඩමබ්බුලිකපාටිභාරියකථනඤ්ඤෙත්ථ යථාකථඤ්චිපි සීලස්ස සමාධිමපාපුණතාසිද්ධියෙවිධාධිජ්ජෙතාති පාකටතරපාටිභාරියභාවෙන, නිදස්සනනයෙන වාති දට්ඨබ්බං. “අභි...පෙ.... තිත්ථියමද්දන”න්ති ඉදං පන තස්ස යමකපාටිභාරියස්ස සුපාකටභාවදස්සනත්ථං, අඤ්ඤෙහි බොධිමුලෙ ඤාතිසමාගමාදිසු ව කතපාටිභාරියෙහි විසෙසදස්සනත්ථඤ්ච වුත්තං. සම්බොධිතො හි අට්ඨමෙපි දිවසෙ දෙවතානං “බුද්ධො වා නො වා”ති උජ්ජන්තකඬ්ඛාවිධමනත්ථං ආකාසෙ රතනවඬ්කමං මාපෙත්වා

වඩ්ඤානමත්තො පාටිභාරියං අකාසි, තතො දුතියසංවච්ඡරෙ කුලනගරගතො කපිලවත්ථුපුරෙ නිග්‍රොධාරාමෙ ඤාතීනං සමාගමෙපි තෙසං මානමදස්පභානත්ථං යමකපාටිභාරියං අකාසි. තත්ථ අභිසම්බොධිතොති අභිසම්බුජ්ඣන්තකාලතො. සාවත්ථිනගරද්වාරෙති සාවත්ථිනගරස්ස දක්ඛිණද්වාරෙ. කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙති කණ්ඩෙත නාම පසෙනදිරඤ්ඤො උයානපාලෙන රොපිතත්තා කණ්ඩම්බනාමකස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ. යමකපාටිභාරියකරණත්ථාය භගවතො චිත්තෙ උප්පන්නෙ “තදනුවිඡවිකං යානං ඉච්ඡිතබ්බං”න්ති රතනමණ්ඩපාදි සක්කෙන දෙවරඤ්ඤා ආණත්තෙන විස්සකම්මුතා කතන්ති වදන්ති කෙවි. භගවතා නිමිමිතන්ති අපරෙ. අට්ඨකථාසු පන අනෙකාසු “සක්කෙන දෙවනමිත්තෙන ආණාපිතෙන විස්සකම්මදෙවපුත්තෙන මණ්ඩපො කතො, වඩ්ඤාමො පන භගවතා නිමිමිතො”ති වුත්තං. දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙ දෙවතාහි ධාරියමානෙති අත්ථො විඤ්ඤායති අඤ්ඤෙසමසම්භවතො. “ද්වාදසයොජනාය පරිසායා”ති ඉදං චතුසු දිසාසු පච්චෙකං ද්වාදසයොජනං මනුස්සපරිසං සන්ධාය වුත්තං. තදා කිර දසසහස්සිලොකධාතුතො වක්කවාලගබ්භං පරිපුරෙත්වා දෙවබ්‍රහ්මානොපි සන්නිපතිංසු. යො කොචි ඵ්වරූපං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථො වෙ, සො ආගච්ඡතුති වොදනාසදිසත්තා වුත්තං “අත්තාදානපරිදීපන”න්ති. අත්තාදානඤ්ඤි අනුයොගො පටිපක්ඛස්ස අත්තස්ස ආදානං ගහණන්ති කත්වා. තිත්ථියමද්දනන්ති “පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති කුභායනවසෙන පුබ්බෙ උට්ඨිතානං තිත්ථියානං මද්දනං, තඤ්ච තථා කාතුං අසමත්ථතාසම්පාදනමෙව. තදෙනං පදද්වයං “යමකපාටිභාරිය”න්ති ඵතෙන සම්බන්ධිතබ්බං. රාජගහසෙට්ඨිතො චන්දනසට්ඨකුප්පත්තිතො පට්ඨාය සබ්බමෙව චෙත්ථ චත්තබ්බං.

උපරිමකායතොතිආදි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.116) ආගතනයදස්සනං, තෙන වුත්තං “ඉතිආදිනයස්පවත්ත”න්ති, “සබ්බං විත්ථා රෙතබ්බං”න්ති ව. තත්ථායං පාළිසෙසො –

“හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පවත්තති. පුරත්ථිමකායතො අග්ගි, පච්ඡිමකායතො උදකං. පච්ඡිමකායතො අග්ගි, පුරත්ථිමකායතො උදකං. දක්ඛිණඅක්ඛිතො අග්ගි, වාමඅක්ඛිතො උදකං. වාමඅක්ඛිතො අග්ගි, දක්ඛිණඅක්ඛිතො උදකං. දක්ඛිණකණ්ණසොතතො අග්ගි, වාමකණ්ණසොතතො උදකං. වාමකණ්ණසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො උදකං. දක්ඛිණනාසිකාසොතතො අග්ගි, වාමනාසිකාසොතතො උදකං. වාමනාසිකාසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණනාසිකාසොතතො උදකං. දක්ඛිණඅංසකුට්තො අග්ගි, වාමඅංසකුට්තො උදකං. වාමඅංසකුට්තො අග්ගි, දක්ඛිණඅංසකුට්තො උදකං. දක්ඛිණහත්ථතො අග්ගි, වාමහත්ථතො උදකං. වාමහත්ථතො අග්ගි, දක්ඛිණහත්ථතො උදකං. දක්ඛිණපස්සතො අග්ගි, වාමපස්සතො උදකං. වාමපස්සතො අග්ගි, දක්ඛිණපස්සතො උදකං.

දක්ඛිණපාදතො අග්ගි, වාමපාදතො උදකං. වාමපාදතො අග්ගි, දක්ඛිණපාදතො උදකං. අභිගුලභිගුලෙහි අග්ගි, අභිගුලන්තරිකාහි උදකං. අභිගුලන්තරිකාහි අග්ගි, අභිගුලභිගුලෙහි උදකං. එකෙකලොමතො අග්ගි, එකෙකලොමතො උදකං. ලොමකුපතො ලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, ලොමකුපතො ලොමකුපතො උදකධාරා පවත්තති”ති.

අට්ඨකථායං පන “එකෙකලොමකුපතො” ඉව්චෙව (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.116) ආගතං.

ජන්තං වණ්ණානන්ති එත්ථාපි නිලානං පිතකානං ලොහිතකානං ඔදාතානං මඤ්ජීට්ඨානං පහස්සරානන්ති අයං සබ්බොපි පාළිසෙසො පෙය්‍යාලනයෙන, ආදි-සද්දෙන ව දස්සිතො. එත්ථ ව ජන්තං වණ්ණානං උබ්බාහනභූතානං යමකා යමකා වණ්ණා පවත්තන්තීති පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො, තෙන වක්ඛති “දුතියා දුතියා රස්මියො”තිආදි. තත්ථ හි තාසං යමකං යමකං පවත්තනාකාරෙන සහ ආවජ්ජනපරිකම්මාධිට්ඨානානං විසුං පවත්ති දස්සිතා. කෙච්ඡි පන “ජන්තං වණ්ණාන”න්ති එතස්ස “අග්ගික්ඛන්ධො උදකධාරා”ති පුරිමෙහි පදෙහි සම්බන්ධං වදන්ති, තදයුත්තමෙව අග්ගික්ඛන්ධඋදකධාරානං අත්ථාය තෙජොකසිණවායොකසිණානං සමාපජ්ජනස්ස වක්ඛමානත්තා. ජන්තං වණ්ණානං ඡබ්බණ්ණා පවත්තන්තීති කත්තුචසෙන වා සම්බන්ධො යථා “එකස්ස චෙපි හික්ඛුනො න පටිභාසෙය්‍ය තං හික්ඛුතිං අපසාදෙතු”න්ති (පාටි. 558). කත්තුකම්මෙසු හි බහුලා සාම්ච්චනං ආබ්‍යාතපයොගෙපි ඉච්ඡන්ති නෙරුත්තිකා.

එවං පාළිනයෙන යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා ඉදාති තං අට්ඨකථානයෙන විවරන්තො පච්චාසත්තිනයෙන “ජන්තං වණ්ණාන”න්ති පදමෙව පඨමං විවරිතුං “තස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්සාති භගවතො. “සුවණ්ණවණ්ණා රස්මියො”ති ඉදං තාසං පිතාහානං යෙභුය්‍යතාය වුත්තං, ඡබ්බණ්ණාහි රස්මීහි අලභිකරණකාලො වියාති අත්ථො. තාපි හි වක්කවාලගබ්භතො උග්ගන්ත්වා බ්‍රහ්මලොකමාහව්ච පටිනිවත්තිත්වා වක්කවාලමුඛවට්ටිමෙව ගණ්හිංසු. එකවක්කවාලගබ්භං වඬිකගොපානසිකං විය බොධිසරං අහොසි එකාලොකං. දුතියා දුතියා රස්මියොති පුරිමපුරිමතො පච්ඡා පච්ඡා නික්ඛන්තා රස්මියො. කස්මා සදිසාකාරවසෙන “වියා”ති වචනං වුත්තන්ති ආහ “ද්වින්තඤ්චා”තිආදි. ද්වින්තඤ්ච විත්තානං එකක්ඛණෙ පවත්ති නාම නත්ථී, යෙහි තා එවං සිග්ගං, තථාපි ඉමිනා කාරණද්වයෙන එවමෙව බායන්තීති අධිප්පායො. භවඬගපරිවාසස්සාති භවඬගවසෙන පරිවසනස්ස, භවඬගසඬිබාතස්ස පරිවසනස්ස වා, භවඬගපතනස්සාති වුත්තං හොති. ආච්ඡණ්ණවසිතායාති ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාදීහි පඤ්චභාකාරෙහි සමාච්ඡණ්ණපරිවයතාය. නනු ව එකස්සාපි විත්තස්ස පවත්තියා ද්වෙ කිස්සො රස්මියොපි සම්භවෙය්‍යුන්ති අනුයොගමපනෙති “තස්සා තස්සා පන රස්මියා”තිආදිනා.

චිත්තවාරනානන්තා ආවජ්ජනපරිකම්මචිත්තානි, කසිණනානන්තා අධිට්ඨානචිත්තවාරානිපි විසුං විසුංයෙව පවත්තන්ති. ආවජ්ජනාවසානෙන තික්ඛන්තුං පවත්තජවනානි පරිකම්මනාමෙනෙව ඉධ වුත්තානි.

කථන්ති ආහ “නීලරස්මිඅත්ථාය හී”තිආදි. “මඤ්ජිට්ඨරස්මිඅත්ථාය ලොහිතකසිණං, පහස්සරරස්මිඅත්ථාය පිතකසිණං”න්ති ඉදං ලොහිතපිතරස්මිතං කාරණෙයෙව වුත්තෙ සිද්ධන්ති න වුත්තං. තාසමෙව හි මඤ්ජිට්ඨපහස්සරරස්මියො විසෙසපහෙදභූතානි.

“අග්ගික්ඛන්ධත්ථායා”තිආදිනා “උපරිමකායතො”තිආදිනං විවරණං. අග්ගික්ඛන්ධඋදකක්ඛන්ධාපි අඤ්ඤමඤ්ඤඅසම්මිස්සා යාව බ්‍රහ්මලොකා උග්ගන්ත්වා චක්කවාළමුඛවට්ටියං පතියු, තං දිවසං පන සත්ථා යො යො යස්මිං යස්මිං ධම්මෙ ච පාටිභාරියෙ ච පසන්තො, තස්ස තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන තං තං ධම්මඤ්ච කට්ඨෙසි, පාටිභාරියඤ්ච දස්සෙසි, එවං ධම්මෙ භාසියමානෙ, පාටිභාරියෙ ච කරියමානෙ මහාජනො ධම්මාභිසමයො අහොසි. තස්මිඤ්ච සමාගමෙ අත්තනො මනං ගහෙන්වා පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථං අදිස්වා නිමිමිතං බුද්ධං මාපෙසි, තෙන පුච්ඡිතං පඤ්භං සත්ථා විස්සජ්ජෙසි. සත්ථාරා පුච්ඡිතං පඤ්භං සො විස්සජ්ජෙසි, සත්ථු චඬ්ඤාමනකාලෙ නිමිමිතො යානාදීසු අඤ්ඤතරං කජ්ජෙසි, තස්ස චඬ්ඤාමනකාලෙ සත්ථා යානාදීසු අඤ්ඤතරං කජ්ජෙසිති එතමත්ථං දස්සෙතුං “සත්ථා චඬ්ඤාමති”තිආදි වුත්තං. “සබ්බං චිත්ථාරෙතබ්බ”න්ති එතෙන “සත්ථා තිට්ඨති, නිමිමිතො චඬ්ඤාමති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කජ්ජෙති”තිආදිනා (පටි. ම. 1.116) චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු එකෙකමුලකා සත්ථුපක්ඛෙ චත්තාරො, නිමිමිතපක්ඛෙ චත්තාරොති සබ්බෙ අට්ඨ වාරා චිත්ථාරෙත්වා චත්තබ්බාති දස්සෙති. යස්මා සීලං සමාධිස්ස පතිට්ඨාමත්තමෙව භුත්වා නිවත්තති, සමාධියෙව තත්ථ පතිට්ඨාය යථාවුත්තං සබ්බං පාටිභාරියකිච්චං පවත්තෙති, තස්මා තදෙන සමාධිකිච්චමෙවාති වුත්තං “එත්ථ එකමිසී”තිආදි.

“යං පනා”තිආදිනා සමාධිස්ස පඤ්ඤමපාපුණතා විභාවිතා, යං පන පටිච්ඡ්ඤා, ඉදං පටිච්ඡ්ඤානං පඤ්ඤාකිච්චන්ති අත්ථො. තං අනුක්කමතො දස්සෙති “භගවා”තිආදිනා. “කජ්ජසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඤෙය්‍යානී”ති ඉදං දීපඬ්ඤාපාදමුලෙ කතපයමාභිනීභාරතො පට්ඨාය වුත්තං, තතො පුබ්බෙපි යත්තකෙන තස්මිං භවෙ ඉච්ඡන්තො සාවකබ්බොධිං පත්තුං සක්කුණෙය්‍ය, තත්තකං පුඤ්ඤසම්භාරං සමුපවිතීති වෙදිතබ්බං. තතොයෙව හි “මනුස්සත්තං ලිඬ්ඤසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සන”න්තිආදිනා (බු. වං. 59) වුත්තෙසු අට්ඨධම්මෙසු හෙතුසම්පන්නතා අහොසි. කෙච් පන මනොපණ්ඩානවට්ඨිපණ්ඩානවසෙන අනෙකධා අසඬ්ඤෙය්‍යපරිච්ඡෙදං කත්වා පුබ්බසම්භාරං වදන්ති, තදයුත්තමෙව සඬ්ඤාභාරුළුභාසු අට්ඨකථාසු තථා අවුත්තන්තා. තාසු හි යථාවුත්තනයෙන පයමාභිනීභාරතො පුබ්බෙ හෙතුසම්පන්නතායෙව

දස්සිතා. එකුනතිංසවස්සකාලෙ නික්ඛමම පබ්බජිත්වාති සම්බන්ධො.
 චක්කරතනාරහපුඤ්ඤවත්තතාය බොධිසත්තො
 චක්කවත්තිසිරිසම්පන්නොති තස්ස නිවාසභවනං
 “චක්කවත්තිසිරිනිවාසභූත”න්ති චුත්තං. භවනාති රම්මසුරම්මසුභසඬ්ඛාතා
 නිකෙතනා. පධානයොගන්ති දුක්කරවරියාය උත්තමවීරියානුයොගං.

උරුවෙලායං කිර සෙනානිගමෙ කුටුම්භිකස්ස ධීතා සුජාතා නාම දාරිකා
 වයජ්ජත්තා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ නිග්‍රොධමූලෙ පත්ථනමකාසී “සවාහං
 සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පට්ඨගබ්භෙ පුත්තං ලභිස්සාමි, ධීරපායාසෙන
 බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 2.284; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙ
 නිදානකථා) තස්සා සා පත්ථනා සම්ප්‍රේක්ෂි. සා සත්ත ධෙත්‍රයො ලට්ඨිවනෙ
 බාදාපෙත්වා තාසම්පි ධීතරො ගාවියො ලද්ධා තථෙව බාදාපෙත්වා පුන
 තාසම්පි ධීතරො තථෙවාති සත්තපුත්තිනත්තිපනත්තිපරම්පරාගතාහි ධෙත්‍රහි
 ධීරං ගහෙත්වා ධීරපායාසං පවිතුමාරහි. තස්මිං බණ්ණෙ මහාබ්‍රහ්මා
 තියොජනිකං සෙනච්ඡත්තං උපරි ධාරෙසී, සක්කො දෙවරාජා අග්ගිං
 උජ්ජාලෙසී, සකලලොකෙ විජ්ජමානරසං දෙවතා පක්ඛිපිංසු, පායාසං
 දක්ඛිණාවට්ටං හුත්වා පවති, තං සා සුවණ්ණපාතියා සතසහස්සග්ග්ඝනිකාය
 සහෙව බොධිසත්තස්ස දත්වා පක්කාමි. අථ බොධිසත්තො තං ගහෙත්වා
 තෙරඤ්ජරාය තීරෙ සුජ්ජතිට්ඨිතෙ නාම තිත්ථෙ එකතාලට්ඨිජ්ජමාණෙ
 එකුනපඤ්ඤාසපිණ්ඩෙ කරොත්තො පරිභුඤ්ජී, තං සන්ධාය චුත්තං
 “විසාබ්‍රාපුණ්ණමායං උරුවෙලගාමෙ සුජාතාය ද්විත්තං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං
 මධුපායාසං පරිභුඤ්ජීත්වා”ති. තත්ථ සුජාතායාති ආයස්මතො යසත්ථෙරස්ස
 මාතුභූතාය පවිජා සරණගමනට්ඨානෙ එතදග්ගජ්ජත්තාය සුජාතාය නාම
 සෙට්ඨිහරියාය. අඬ්ගමඬ්ගානුසාරිතො රසස්ස සාරො උපත්ථම්භබලකරො
 භූතනිස්සිතො එකො විසෙසො ඔජා නාම, සා දිවි භවා පක්ඛිත්තා එත්ථාති
 පක්ඛිත්තදිබ්බොජො, තං. පාතබ්බො ව සො අසිතබ්බො වාති පායාසො,
 රසං කත්වා පිවිතුං, ආලොපං කත්වා ව භුඤ්ජීතුං යුත්තො භොජනවිසෙසො,
 මධුනා සිත්තො පායාසො මධුපායාසො, තං.

තතො තෙරඤ්ජරාය තීරෙ මහාසාලවනෙ නානාසමාපත්තිහි
 දිවාචිහාරස්ස කතත්තා “සායන්හසමයෙ”තිආදි චුත්තං. විත්ථාරො තත්ථ
 තත්ථ ගහෙතබ්බො. දක්ඛිණුත්තරෙතාති දිවාචිහාරතො බොධියා
 පවිසනමග්ගං සන්ධායාහ, උජුකං දක්ඛිණුත්තරගතෙන දෙවතාහි
 අලඬ්ඛිකතෙන මග්ගෙනාති අත්ථො. එවම්පි වදන්ති “දක්ඛිණුත්තරෙතාති
 දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරෙත ආදිඅවසානගහණෙන මජ්ඣිමස්සාපි ගහිතත්තා,
 තථා ලුත්තපයොගස්ස ව දස්සනතො. එවඤ්ඤි සති
 ‘දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරදිසාහාගෙන බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා තිට්ඨති’ති (ඡා.
 අට්ඨ. 1.අවිදුරෙනිදානකථා) ජාතකනිදානෙ චුත්තවචනෙන සමෙති”ති.
 දක්ඛිණදිසතො ගන්තබ්බො උත්තරදිසාහාගො දක්ඛිණුත්තරො, තෙන
 පවිසිත්වාති අපරෙ. කෙච්ඡි පන “උත්තරසද්දො වෙත්ථ මග්ගවාචකො. යදි හි

දිසාවාවකො භවෙය්‍ය, ‘දක්ඛිණුත්තරායා’ති වදෙය්‍යා’ති, තං න “උත්තරෙන නදී සීදා, ගම්භීරා දුරතික්කමා”තිආදිනා දිසාවාවකස්සාපි එන යොගස්ස දස්සනතො, උත්තරසද්දස්ස ච ග්ගවාචකස්ස අනාගතත්තා. අපිච දිසාභාගං සන්ධාය එවං චුත්තං. දිසාභාගොපි හි දිසා එවාති. අථ අත්තරාග්ගෙ සොත්ථීයෙන නාම තිණ්‍හාරකබ්‍රාහ්මණෙන දින්නා අට්ඨ කුසතිණුමුට්ඨියො ගහෙත්වා අසිතඤ්චනගිරිසඬකාසං සබ්බබොධිසත්තානාමස්සාසජනනට්ඨානෙ සමාවිරුල්භං බොධියා මණ්ඩනභූතං බොධිමණ්ඩමුපගන්ත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි, සො පන පදෙසො පදුමිනිපත්තෙ උදකඛිත්දු විය පකම්පිත්ථ, තතො පච්ඡිමදිසාභාගං, උත්තරදිසාභාගඤ්ච ගන්ත්වා තිට්ඨන්තෙපි මහාපුරිසෙ තට්ඨෙ තෙ අකම්පිංසු, තතො “නායං සබ්බොපි පදෙසො මම ගුණං සන්ධාරෙතුං සමත්ථො”ති පුරත්ථීමදිසාභාගමගමාසි, තත්ථ පල්ලඬකප්පමාණං නිව්වලමහොසි, තස්සෙව ච නිජ්ජරියායෙන බොධිමණ්ඩසමඤ්ඤා, මහාපුරිසො “ඉදං කිලෙසවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති සන්නිට්ඨානං කත්වා පුබ්බුත්තරදිසාභාගෙ ධීතො තත්ථ අකම්පනප්පදෙසෙ තානි තිණානි අග්ගෙ ගහෙත්වා සඤ්චාලෙසි, තාවදෙව චුද්දසහත්ථො පල්ලඬකො අහොසි, තානිපි තිණානි විචිත්තාකාරෙන තූලිකාය ලෙබා ගහිතානි විය අහෙසුං. සො තත්ථ තිසන්ධිපල්ලඬකං ආභූජිත්වා චතුරඬගසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං පුබ්බඬගමං කත්වා චතුරඬගිකං වීරියං අධිට්ඨන්ත්වා නිසීදි, තමත්ථං සඬබ්පිත්වා දස්සෙන්නො “බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා”තිආදිමාහ.

තත්ථ බොධි චුච්චති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්ච, සා මණ්ඩනි ථාමගතතාය පසීදති එත්ථාති බොධිමණ්ඩො, නිජ්ජරියායෙන යථාචුත්තප්පදෙසො, පරියායෙන පන ඉධ දුමරාජා. තථා හි ආචරියානන්දත්ථෙරෙන චුත්තං “බොධිමණ්ඩසද්දොපය්‍යමාහිසම්බුද්ධට්ඨානෙ එව දට්ඨබ්බො, න යත්ථ කත්ථවි බොධිරුක්ඛස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානෙ”ති, තං.

මාරවිජයසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපට්ලාභාදීහි භගවත්තං අස්සාසෙතීති අස්සත්ථො. ආපුබ්බඤ්ඤි සාසසද්දං අනුසිට්ඨිතොසනෙසු ඉච්ඡන්ති, යං තු ලොකෙ චලදලො“, කුඤ්ජරාසනොගතභාවෙනචුග්ආවි .තිතිපි වදන්”, අපෙය්‍යභූමිසිසගතභාවෙන, සකලසබ්බඤ්ඤාගුණපට්ලාභට්ඨානවිරුල්භභාවෙන ච දුමානං රාජාති දුමරාජා, අස්සත්ථො ච සො දුමරාජා වාති අස්සත්ථදුමරාජා තංනං වින්දේ . ධීනංඌරුජාණුසත්, ඌරුමුලකට්ඨසන්ධිස්ස ච වසෙන තයො සන්ධයො, සණ්ඨානවසෙන වා තයො කොණා යස්සාති තිසන්ධි, ස්වෙව පල්ලඬකො ඌරුඛද්ධාසනං පරිසමන්තතො අඬකනං ආසනන්ති අත්ථෙත රස කාරස්කාරං-ල, ද්විභාවඤ්ච කත්වා, තිහි වා සන්ධිහි ලක්ඛිතො පල්ලඬකො තිසන්ධිපල්ලඬකො, තං. ආභූජිත්වාති ආබන්ධිත්වා, උහො පාදෙ

සමඤ්ජිතෙ කත්වාති වුත්තං හොතිථාරොවිත් .
 සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනායං (දී.යථ .නි . 1.216) ආගමිස්සතිතාඅත් .,
 මිත්තො, මජ්ඣිත්තො, වෙරිති චතුසුපි සමස්ථවත්තනවසෙන
 චතුරඨගසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං. “චතුරඨගසමන්තාගතති න්”
 .බංති එතෙනාපි යොජෙතබ්බන්” යානවීරියාධිට්ඨං ඉදං පන තම්පි හි –

කාමං තවො ච න්හාරු ච අට්ඨි ච අවසිස්සතු, උපසුස්සතු සරීරෙ
 මංසලොහිතං, යං තං පුරිසථාමෙන පුරිසවීරියෙන පුරිසපරක්කමෙන
 පත්තබ්බං, න තං අපාපුණිත්වා වීරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සති”ති (ම. නි.
 2.184; සං. නි. 1.266; අ. නි. 3.51; අ. නි. 8.13; මහානි. 17, 196) –

වුත්තනයෙන චතුරඨගසමන්තාගතමෙව.

වුද්දස හත්ථා විත්ථතප්පමාණභාවෙන යස්සාති වුද්දසහත්ථො.
 පරිසමන්තතො අඬ්ඬියතෙ ලක්ඛියතෙ පරිච්ඡේදවසෙනාති පල්ලඬකො ර-
 කාරං-ස ලකාරස්, තස්ස ච ද්විත්තං කත්වා. අපිච ඉදං “
 ලං යකථාසු වචනතො පල්ලි අට්ඨන්” යානධංසනට්ඨිලෙසවිද්
 කිලෙසවිද්ධංසනං කරොති එත්ථාති පල්ලඬකො නිග්ගහිතාගමවසෙන,
 අලුත්තසමාසවසෙන වා, වුද්දසහත්ථො ච සො පල්ලඬකො ච, ස්වෙච
 උත්තමට්ඨයෙන පත්ථනීයට්ඨයෙන ච වරොති වුද්දසහත්ථපල්ලඬකවරො,
 තත්ථ ගතො පවත්තො නිසිත්තො තථාථ ථතා චෙත්දසහත්වුද් .
 තා .බාථාරවසෙන ගහෙතබ්බිත්තියෙව හි තිණාති
 අපරිමිතපුඤ්ඤානුභාවතො වුද්දසහත්ථවිත්ථතපල්ලඬකභාවෙන පවත්තාති,
 න ච තාති අට්ඨමුට්ඨිප්පමාණාති වුද්දසහත්ථඅච්චුග්ගතාති සම්භවත්ති.
 තතොයෙව ච ඉධ “තිණසන්ථරං සන්ථරිත්ථාතංති වුත්”,
 ධම්මපදට්ඨකථාදීසු ච ....පෙ...වාථරිත්තිණාති සන්ථරිත්ථාතිමාහිමුබ්බො
 නිසිදිත්ථාති” (ධ.යථ .ස . 1.සාරිපුත්ථෙරවණ්ණනා; ධ .යථ .ස .
 1.නිදානකථාතිණාසනෙ “ ථ චඤ්ඤාඤ්ඤ .(වුද්දසහත්ථසම්මතෙකෙවි .නි”
 ති යථා තථා” ථොදසහත්ගතභාවෙනෙව වුද්දවුග්ගථි “ පන
 පරිකප්පනාවසෙන වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං යථාවුත්තෙන කාරණෙන,
 සාධකෙන ච විරුද්ධත්තාමනොරථපුරණියා චකාමඤ්ඤ .
 චතුරඨගුත්තරවණ්ණනාය “තික්ඛන්තුං බොධිං පදක්ඛිණං කත්වා
 බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ වුද්දසහත්ථුබ්බෙබ්බෙ යානෙ තිණසන්ථරං
 සන්ථරිත්ථා චතුරඨගවීරියං අධිට්ඨාය නිසිත්තකාලතො .යථ .නි .අ) ති”
 2.4.33) පායො දිස්සති, තථාපි තත්ථ උබ්බෙධසද්දො විත්ථාරවාචකොති
 වෙදිතබ්බො, යථා බෙබ්බොතිරියං සොලසුබ්බි “, උද්ධමාහු සහස්සධා .ජා) ති”
 1.3.40) මහාපනාදජාතකෙ. තථා හි තදට්ඨකථායං වුත්තං තිරියං “
 ථාරොධිපාතවිත්ථාරතො සොලසකණ්ඛෙබ්බොති විත්සොලසුබ්බ අභොසි ති”
 .යජාතක අට්ඨ)2-302 පිට්ඨෙඅඤ්ඤ .(ඤ්ඤා හි ආකාසෙයෙව උක්ඛිපිත්ථා

තිණසන්ථරණං කතං, න අවලපදෙසෙති අත්ථො ආපජ්ජෙය්‍ය සන්ථරණකිරියාධාරභාවතො තස්ස, සො චත්ථො අනධිජ්ජෙතො අඤ්ඤත්ථ අනාගතත්තාති.

රජතක්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා වියාති සම්ඛන්ධො. අත්ථන්ති පච්ඡිමපබ්බතං. මාරබලන්ති මාරං, මාරබලඤ්ච, මාරස්ස වා සාමන්ථියං. පුබ්බෙතිවාසන්ති පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධං. දිබ්බවක්ඛුන්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං. “කිච්ඡං චතායං ලොකො ආපන්නො” තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4) ජරාමරණමුඛෙන පච්චියාකාරෙ ඤාණං ඔතාරත්වා. ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානන්ති එත්ථාපි “සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණ”න්ති විහත්තිවිපරිණාමං කත්වා යොජෙතබ්බං. තම්පි හි බුද්ධානමාවිණ්ණමෙවාති වදන්ති. පාදකං කත්වාති කාරණං, පතිට්ඨානං වා කත්වා. “විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤත්වාති ඡත්තිංසකොට්ඨකසහස්සමුඛෙන ආසවක්ඛයඤ්ඤාණසඬ්ඛාතමභාවජිරඤ්ඤාණගබ්භං ගණ්භාපනවසෙන විපස්සනං භාවෙත්වා. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමාය අනුපද්ධම්මවිපස්සනාවසෙන අනෙකාකාරවොකාරෙ සඬ්ඛාරෙ සම්මසතො ඡත්තිංසකොට්ඨකසහස්සමුඛෙන පවත්තං විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි හි “මභාවජිරඤ්ඤාණ”න්ති වුවචති, වතුච්ඡිකොට්ඨකසහස්සසඬ්ඛායා දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තීනං පුරෙවරානුවරඤ්ඤාණම්පි. ඉධ පන මග්ගඤ්ඤාණමෙව, විසෙසතො ච අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං, තස්මා තස්සෙව විපස්සනාගබ්භභාවො වෙදිතබ්බොති. සබ්බබුද්ධගුණෙති සබ්බඤ්ඤාදිනිරවසෙසබුද්ධගුණෙ. තස්සා පාදකං කත්වා සමාධි නිවත්තොති වුත්තං “ඉදමස්ස පඤ්ඤාකිච්ච”න්ති. අස්සාති භගවතො.

“තත්ථ යථා භත්ථෙ” තිආදිනා උපමාය පාකට්ඨකරණං. භත්ථෙති භත්ථපසතෙ, කරපුටෙ වා. පාතියන්ති සරාවකෙ. සටෙති උදකහරණසටෙ. ද්වත්තිංසදොණගණ්භනජ්ජමාණං කුණ්ඩං කොලම්බො. තතො මහතරා වාටි. තතොපි මහතී මහාකුම්භී. සොණ්ඨි කුසොබ්භො. නදිභාගො කන්දරො. චක්කවාලපාදෙසු සමුද්දො චක්කවාලමහාසමුද්දො. සීනෙරුපාදකෙ මහාසමුද්දෙති සීදන්තරසමුද්දං සන්ධායාහ. “පාතිය”න්තිආදිනාපි තදෙවත්ථං පකාරන්තරෙන විභාවෙති. පරිත්තං භොති යථාති සම්ඛන්ධො. යස්සා පාළියා අත්ථවිභාවනත්ථාය යා සංවණ්ණනා වුත්තා, තදෙව තස්සා ගුණභාවෙන දස්සෙතුං “තෙනාහා” තිආදි වුත්තං. එවං සබ්බත්ථ.

“දුට්ඨෙ පුටුඡ්ජනා” තිආදි පුටුඡ්ජනෙසු ලබ්භමානවිභාගදස්සනත්ථමෙව වුත්තං, න පන මූලපරියායසංවණ්ණනාදීසු (ම .යඅට් .නි .1.2) විය පුටුඡ්ජනවිසෙසනිද්ධාරණත්ථං නිරවසෙසපුටුඡ්ජනස්සෙව ඉධ අධිජ්ජෙතත්තාබොපිසබ්බි . හි පුටුඡ්ජනො භගවතො උපරිගුණෙ විභාවෙතුං න සක්කොති, තිට්ඨතු තාව පුටුඡ්ජනො, අරියසාවකපච්චෙකබුද්ධානම්පි

අවිසයා එව බුද්ධගුණාබතිතථා හි වක් . “සොතාපන්නො .නි .දී) තිආදි” .යඅට1.7). ගොත්තසම්බන්ධතාය ආදිච්චස්ස සුරියදෙවපුත්තස්ස බන්ධුති ආදිච්චබන්ධු, තෙන වුත්තං නිද්දෙසෙ –

“ආදිච්චො වුච්චති සුරියො. සුරියො ගොතමො ගොත්තෙන, හගවාපි ගොතමො ගොත්තෙන, හගවා සුරියස්ස ගොත්තඤ්ඤාතකො ගොත්තබන්ධු, තස්මා බුද්ධො ආදිච්චබන්ධු”ති (මහානි. 150; වුළුනි. 99).

සද්දවිදු පන “බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනා”ති පාඨමිච්ඡන්ති. ආදිච්චස්ස බන්ධුනා ගොත්තෙන සමානො ගොත්තසඬ්ඛානො බන්ධු යස්ස, බුද්ධො ච සො ආදිච්චබන්ධු වාති කත්වා. යස්මා පන බන්ධකථාදිකොසල්ලෙනාපි උපක්කිලෙසානුපක්කිලෙසානං ජානනහෙතුභූතං බාහුසච්චං හොති, යථාහ

“කිත්තාවතා නු බො හන්තෙ බහුස්සුතො හොතීති? යතො බො භික්ඛු බන්ධකුසලො හොති. ධාතු...පෙ.... ආයතන...පෙ.... පට්ඨවසමුප්පාදකුසලො හොති, එත්තාවතා බො භික්ඛු බහුස්සුතො හොති”ති.

තස්මා “යස්ස බන්ධධාතුආයතනාදිසු”තිආදි වුත්තං. ආදි-සද්දෙන චෙත්ථ යාව පට්ඨවසමුප්පාදා සඬ්ඛණ්හාති. තත්ථ වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. අත්ථස්ස පරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. අට්ඨකථාවසෙන අත්ථස්ස සොතද්වාරපට්ඨිකතාකරණං සවනං. බ්‍යඤ්ජනත්ථානං සුනික්ඛෙපසුනායනෙන ධම්මස්ස පරිහරණං ධාරණං. එවං සුතධාතපරිචිතානං විතක්කනං මනසානුපෙක්ඛනං පච්චචෙක්ඛණං.

එවං පහෙදං දස්සෙත්වා වචනත්ථමිපි දස්සෙති “දුට්ඨො”තිආදිනා. පුටුනන්ති අනෙකවිධානං කිලෙසාදීනං. පුටුප්ඡනන්තොගධත්තාති බහුනං ජනානං අබ්භන්තරෙ සමවරොධභාවතො පුටුප්ඡනොති සම්බන්ධො. පුටුචායං ජනොති පුටු එව විසුංයෙව අයං සඬ්ඛ්‍යං ගතො. ඉතීති තස්මා පුටුප්ඡනොති සම්බන්ධො. එවං ගාථාබන්ධෙන සඬ්ඛෙපතො දස්සිතමත්ථං “සො හී”තිආදිනා විවරති. “නානප්පකාරාන”න්ති ඉමිනා පුටු-සද්දො ඉධ බහ්වත්ථොති දස්සෙති.

ආදි-සද්දෙන සඬ්ඛිතමත්ථං, තදත්ථස්ස ව සාධකං අම්බසෙවනගරුසිනානනායෙන නිද්දෙසපාළියා දස්සෙත්තො “යථාහ”තිආදිමාහ. අවිහතා සක්කායදිට්ඨියො, පුටු බහුකා තා එතෙසන්ති පුටුඅවිහතසක්කායදිට්ඨිකා, එතෙන අවිහතත්තා පුටු සක්කායදිට්ඨියො ජනෙන්නි, පුටුහි වා සක්කායදිට්ඨිහි ජනිතාති අත්ථං දස්සෙති. අවිහතත්ථමෙව වා ජනසද්දො වදති, තස්මා පුටු සක්කායදිට්ඨියො ජනෙන්නි න විහනන්ති, ජනා වා අවිහතා පුටු සක්කායදිට්ඨියො එතෙසන්ති අත්ථං දස්සෙතිනිපි වට්ටති, විසෙසනපරනිපාතනඤ්ඤෙත්ථ දට්ඨබ්බං යථා

“අග්‍යානිතො”ති. “පුටු සත්ථාරානං මුඛුල්ලොකිකා”ති එතෙන පුටු බහවො ජනා සත්ථාරො එතෙසන්ති නිබ්බවනං දස්සිතං. පුටු සබ්බගතීහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ පන කම්මකිලෙසෙහි ජනෙතබ්බා, ජායන්ති වා සත්තා එත්ථාති ජනා, ගතියො, පුටු සබ්බා එව ජනා ගතියො එතෙසන්ති වචනත්ථො. “පුටු නානාභිසංඛාරො අභිසංඛාරොන්ති”ති එතෙන ච ජායන්ති එතෙහි සත්තාති ජනා, පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදයො, පුටු නානාවිධා ජනා සංඛාරා එතෙසං විජ්ජන්ති, පුටු වා නානාභිසංඛාරො ජනෙන්නි අභිසංඛාරොන්තිති අත්ථමාහ. තතො පරං පන “පුටු නානාඔසෙහි වුය්හන්ති”තිආදිඅත්ථත්තයං ජනෙන්නි එතෙහි සත්තාති ජනා, කාමොසාදයො, රාගසන්තාපාදයො, රාගපරිළාභාදයො ච, සබ්බෙපි වා කිලෙසපරිළාභා. පුටු නානස්පකාරා තෙ එතෙසං විජ්ජන්ති, තෙහි වා ජනෙන්නි වුය්හන්ති, සත්තාපෙන්නි, පරිඛහන්ති වාති නිබ්බවනං දස්සෙතුං වුත්තං. “රත්තා ගිද්ධා”තිආදි පරියායවචනං.

අපි ච රත්තාති වත්ථං විය රඬගජාතෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣකෙන ගිද්ධා. ගථිතාති ගන්ථිතා විය දුම්මොවනියභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුව්ඡිතාති කිලෙසාවිසන්තවසෙන විසඤ්ඤිභූතා විය අනඤ්ඤකිව්වමොහං සමාපන්නා. අජ්ඣෙසාසන්නාති අනඤ්ඤාසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා යිතා. ලග්ගාති ගාවො කණ්ටකෙ විය ආසත්තා, මහාපලිපෙ වා පතනෙන නාසිකග්ගපලිපන්නපුරිසො විය උද්ධරිතුමසක්කුණෙය්‍යභාවෙන නිමුග්ගා. ලග්ගිතාති මක්කටාලෙපෙන විය මක්කටා පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන ආසංඛිතා, පලිබුද්ධාති සම්බද්ධා, උපද්දුතා වාති අයමත්ථො අඬගුත්තරටීකායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.51) වුත්තො. එතෙන ජායන්ති ජනො, “රාගො ගෙධො”ති එවමාදිකො, පුටු නානාවිධො ජනො රාගාදිකො එතෙසං, පුටුසු වා පඤ්චසු කාමගුණෙසු ජනා රත්තා ගිද්ධා...පෙ.... පලිබුද්ධාති අත්ථං දස්සෙති.

“ආවුතා”තිආදිපි පරියායවචනමෙව. අපිච “ආවුතාති ආවරිතා. නිවුතාති නිවාරිතා. ඔප්පිතාති පලිගුණ්ඨිතා, පරියොනද්ධා වා. පිහිතාති පිදහිතා. පටිච්ඡන්තාති ඡාදිතා. පටිකුජ්ජිතාති හෙට්ඨාමුඛජාතා”ති තත්ථෙව (අ. නි. අට්ඨ. 1.51) වුත්තං. එත්ථ ච ජනෙන්නි එතෙහිති ජනා, නිවරණා, පුටු නානාවිධා ජනා නිවරණා එතෙසං, පුටුහි වා නිවරණෙහි ජනා ආවුතා...පෙ.... පටිකුජ්ජිතාති නිබ්බවනං දස්සෙති. පුටුසු නිවධම්මසමාවාරෙසු ජායති, පුටුනං වා අබ්භන්තරෙ ජනො අන්තොගධො, පුටු වා බහුකො ජනොති අත්ථං දස්සෙති “පුටුන”න්තිආදිනා, එතෙන ච තතියපාදං විවරති, සමත්ථෙති වා. “පුටුවා”තිආදිනා පන චතුත්ථපාදං. පුටු විසංසට්ඨො එව ජනො පුටුජ්ජනොති අයඤ්ඤෙත්ථ වචනත්ථො.

යෙහි ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති “තථාගතො”ති අයං සමඤ්ඤා පවත්තා, තං දස්සන්තං “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා

තථාගතො”තිආදි වුත්තං. එකොපි හි සද්දො අනෙකපවත්තිනිමිත්තමධිකිච්ච අනෙකධා අත්ථජ්ජකාසකො, භගවතො ච සබ්බෙපි නාමසද්දා අනෙකගුණනෙමිත්තිකායෙව. යථාහ -

“අසඬ්ඛොය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. 1313;
උදා. අට්ඨ. 57; පටි. ම. අට්ඨ. 1.76; දී. නි. ටී. 1.413);

කානි පන තානිති අනුයොගෙ සති පයමං තස්සරූපං සඬ්ඛෙපතො උද්දිසිත්වා “කථ”න්තිආදිනා නිද්දිසති. තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පට්පාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසාවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ච සාමඤ්ඤසද්දස්සාපි විසෙසත්ථෙයෙව අනුපයුජ්ජිතබ්බතො පට්පදාගමනත්ථො ආගත සද්දො දට්ඨබ්බො, න ඤාණගමනත්ථො තථලක්ඛණං ආගතො”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.43; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; පටි. ම. අට්ඨ. 1.37; බු. වං. අට්ඨ. 2; මහානි. අට්ඨ. 14) විය, නාපි කායගමනාදි අත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ”න්තිආදීසු (මහාව. 53) විය. තත්ථ යස්ස ආකාරස්ස නියමනවසෙන ඔපම්මසම්පට්පාදනත්ථො තථා-සද්දො, තදාකාරං කරුණාපධානත්තා තස්ස මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනපට්පදාය උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙත්තො “යථා සබ්බලොකෙ”තිආදිමාහ. යංතං-සද්දානං එකන්තසම්ඛන්ධභාවතො චෙත්ථ තථා-සද්දස්සත්ථදස්සනෙ යථා-සද්දෙන අත්ථො විභාවිතො. තදෙව විත්ථාරෙති “යථා විපස්සි භගවා”තිආදිනා, විපස්සිආදීනඤ්චෙත්ථ ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං මහාපදානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.4) සම්පහුලනිද්දෙසෙන (දී. නි. අට්ඨ. 2.සම්බහුලපරිච්ඡෙදවණ්ණනා) සුපාකටත්තා, ආසන්නත්තා ච තෙසං වසෙන තං පට්පදං දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං. ආගතො යථා, තථා ආගතොති සබ්බත්‍ර සම්ඛන්ධො. “කිං වුත්තං හොති”තිආදිනාපි තදෙව පටිනිද්දිසති. තත්ථ යෙන අභිනීභාරොනාති මනුස්සත්තලිඬගසම්පත්තිහෙතුසත්ථාරදස්සනපබ්බජ්ජාගුණසම්පත්තිඅධිකා රජන්දානං වසෙන අට්ඨඬගසමන්තාගතෙන මහාපණ්ඩානෙන. සබ්බෙසඤ්ඤි බුද්ධානං පයමපණ්ඩානං ඉමිනාව නීභාරෙන සමිජ්ඣති. අභිනීභාරොති චෙත්ථ මූලපණ්ඩානස්සෙතං අධිවචනත්ති දට්ඨබ්බං.

එවං මහාභිනීභාරවසෙන “තථාගතො”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි පාරමීපුරණවසෙනපි දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. “එත්ථ ච සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපට්පදාය කොසල්ලජනනත්ථං පාරමීසු අයං විත්ථාරකථා”තිආදිනා ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.7) යා පාරමීසු විනිච්ඡයකථා වුත්තා, කිඤ්චාපි සා අමහෙහි ඉධ වුවිච්චමානා ගන්ථවිත්ථාරකරා විය භවිස්සති, යස්මා පනායං සංවණ්ණනා එතිස්සං පච්ඡා

පමාදලෙඛවිසොධනවසෙන, තදවසෙසත්ථපරියාදානවසෙන ච පවත්තා,
තස්මා සාපි පාරමීකථා ඉධ චත්තබ්බායෙවාති තතො වෙව
වරියාපිටකට්ඨකථාතො ච ආහරිත්වා යථාරහං ගාථාබන්ධෙනි
සමලඬකරිත්වා අත්ථමධිජ්ජායඤ්ච විසොධයමානා භවිස්සති. කථං?

කා පනෙනා පාරමියො, කෙනටියෙන කතීවිධා;
කො ච තාසං කමො කාති, ලක්ඛණාදීනි සබ්බථා.

කො පච්චයො, සංකිලෙසො, වොදානං පටිපක්ඛකො;
පටිපත්තිවිභාගො ච, සඬගහො සම්පදා තථා.

කිත්තකෙන සම්පාදනං, ආනිසංසො ච කිං ඵලං;
පඤ්භමෙතං විස්සජ්ජිත්වා, භවිස්සති විනිවිජයො.

තත්‍රිදං විස්සජ්ජනං —

කා පනෙනා පාරමියොති —

තණ්හාමානාදිමඤ්ඤත්‍ර, උපායකුසලෙන යා;
ඤාණෙන පරිග්ගහිතා, පාරමී සා විභාවිතා.

තණ්හාමානාදිනා හි අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා දානාදයො
ගුණසඬබාතා ඵතා කිරියා “පාරමී”ති විභාවිතා.

කෙනටියෙන පාරමියොති —

පරමො උත්තමටියෙන, තස්සායං පාරමී තථා;
කම්මං භාවොති දානාදි, තද්ධිතතො තිධා මතා.

පුරෙති මවති පරෙ, පරං මජ්ජති මයති;
මුනාති මිනොති තථා, මිනාතීති වා පරමො.

පාරෙ මජ්ජති සොධෙති, මවති මයතීති වා;
මායෙති තං වා මුනාති, මිනොති මිනාති තථා.

පාරමීති මහාසත්තො, චුත්තානුසාරතො පන;
තද්ධිතත්ථත්තයෙනෙව, පාරමීති අයං මතා.

දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන හි සත්තුත්තමතාය මහාබොධිසත්තො
පරමො, තස්ස අයං, භාවො, කම්මන්ති වා පාරමී, දානාදිකිරියා. අථ වා පරති
පුරෙතීති පරමො නිරුත්තිනයෙන, දානාදිගුණානං පුරකො, පාලකො ච
බොධිසත්තො, පරමස්ස අයං, භාවො, කම්මං වා පාරමී. අපිච පරෙ සත්තෙ
මවති අත්තනි බන්ධති ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අතිරෙකං මජ්ජති

සංකිලෙසමලතො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයති ගච්ඡති, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධලොකමිව මුනාති පරිච්ඡින්නදති, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගණං අත්තනො සත්තානෙ මිනොති පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං, පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසතීති පරමො, මහාසත්තො, “පරමස්ස අය”න්තිආදිනා චුත්තනයෙන පාරමී. පාරෙ වා නිබ්බානෙ මජ්ජති සුඡ්ඤ්ඤාති, සත්තෙ ව සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මවති ඛන්ධති යොජෙති, තං වා මයති ගච්ඡති, සත්තෙ ව මායෙති ගමෙති, තං වා යාථාවතො මුනාති පරිච්ඡින්නදති, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, තත්ථ වා සත්තානං කිලෙසාරිං මිනාති හිංසතීති පාරමී, මහාසත්තො, “තස්ස අය”න්තිආදිනා දානාදිකිරියාව පාරමීති. ඉමිනා නයෙන පාරමීනං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධාති සඬබ්බෙපතො දසවිධා, තා පන බුද්ධවංසපාළියං (බු. වං. 1.76) සරූපතො ආගතායෙව. යථාහ “විචින්නතො තදාදක්ඛිං, පයිමං දානපාරමී”න්තිආදි (බු. වං. 2.116). යථා වාහ –

“කති නු බො භන්තෙ බුද්ධකාරකා ධම්මාති? දස බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකා ධම්මා, කතමෙ දස? දානං බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකො ධම්මො, සීලං නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤා වීරියං ඛන්ති සච්චං අධිට්ඨානං මෙත්තා උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො, ඉමෙ බො සාරිපුත්ත දස බුද්ධකාරකා ධම්මාති. ඉදමචොච භගවා, ඉදං චත්ථාන සුගතො අථාපරං එතදචොච සත්ථා

—

‘දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤාවීරියෙන පඤ්චමං;
ඛන්තිසච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛාති තෙ දසා’ති’. (බු. වං. 1.76);

කෙච් පන “ඡබ්බිධා”ති වදන්ති, තං එතාසං සඬගභවසෙන චුත්තං. සො පන සඬගහො පරතො ආචි භවිස්සති.

කො ව තාසං කමොති එත්ථ කමො නාම දෙසනාක්කමො, සො ව පයිමසමාදානහෙතුකො, සමාදානං පටිවයහෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිහි පයිමාහිනීභාරකාලෙ පටිච්ඡිතා, සමාදින්නා ව, තථා දෙසිතා. යථාහ “විචින්නතො තදාදක්ඛිං, පයිමං දානපාරමී”න්තිආදි (බු. වං. 2.116) තෙනෙතං චුච්චති –

“පයිමං සමාදානතා-වසෙනායං කමො රුතො;
අථ වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස, බහුපකාරතොපි චා”ති.

තත්ථ හි දානං සීලස්ස බහුපකාරං, සුකරඤ්චාති තං ආදිමිහි චුත්තං. දානං පන සීලපරිග්ගහිතං මහජ්ඣලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං

වුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිග්ගහිතං...පෙ.... නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං...පෙ.... පඤ්ඤා වීරියපරිග්ගහිතා...පෙ.... වීරියං ඛන්තිපරිග්ගහිතං...පෙ.... ඛන්ති සච්චපරිග්ගහිතා...පෙ.... සච්චං අධිට්ඨානපරිග්ගහිතං...පෙ.... අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිග්ගහිතං...පෙ.... මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතා මහජ්ඵලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරං උපෙක්ඛා වුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිග්ගහිතා, කරුණා ච උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතාති වෙදිතඛ්ඛා. කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තීති? උපෙක්ඛිතඛ්ඛයුත්තකෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොන්ති, න පන සබ්බත්ථ, සබ්බදා වාති කෙවි. අපරෙ පන න ච සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තීති, ඉදමෙවෙත්ථ යුත්තං.

අපරො නයො -

සබ්බසාධාරණතාදි-කාරණෙහිපි ඊරිතං;

දානං ආදිමිහි සෙසා තු, පුරිමෙපි අපෙක්ඛකා.

පවුරජනෙසුපි හි පවත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා, අප්පඵලත්තා, සුකරත්තා ච දානං ආදිමිහි වුත්තං. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපිළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, හොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානස්සානන්තරං සීලං වුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො, කායච්චිසුචරිතං වත්වා මනොසුචරිතවචනතො, විසුද්ධසීලස්ස සුබ්බෙනෙව කුමානසම්ප්ඤ්ඤානො, කම්මාපරාධජ්ජහානෙන පයොගසුද්ධිං වත්වා කිලෙසාපරාධජ්ජහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො, විතික්කමජ්ජහානෙ යිතස්ස පරියුට්ඨානජ්ජහානවචනතො ච සීලස්සානන්තරං නෙක්ඛම්මං වුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො, කුමානාභාවෙ පඤ්ඤාභාවවචනතො. සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ච සමාධි. සමථනිමිත්තං වත්වා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො, පරහිතජ්ඣානෙන පරහිතකරණුපායකොසල්ලවචනතො ච නෙක්ඛම්මස්සානන්තරං පඤ්ඤා වුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධිතො, සත්තසුඤ්ඤාදාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං වත්වා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අච්ඡරියතාවචනතො, උපෙක්ඛානිමිත්තං වත්වා පග්ගහනිමිත්තවචනතො, නිසම්මකාරිතං වත්වා උට්ඨානවචනතො ච. නිසම්මකාරිතො හි උට්ඨානං ඵලවිසෙසමාවහතීති පඤ්ඤායානන්තරං වීරියං වුත්තං.

වීරියෙන තිතික්ඛාසිද්ධිතො. වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසඬ්ඛාරෙහි උපනීතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති. වීරියස්ස තිතික්ඛාලඬිකාරභාවතො. වීරියවතො හි තිතික්ඛා සොහති. පග්ගහනිමිත්තං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං
 වත්වා සමංජනිමිත්තවචනතො, අව්චාරම්භෙන
 උද්ධච්චදොසස්පහානවචනතො. ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා හි
 උද්ධච්චදොසො පභීයති. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො.
 ඛන්තිබ්‍රහ්මලො හි අනුද්ධතො සාතච්චකාරී භොති. අස්පමාදවතො
 පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරතණ්භාභාවචනතො. යාථාවතො
 ධම්මනිජ්ඣානෙ හි සති තණ්හා න භොති. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි
 පරකතදුක්ඛසහනතාවචනතො ච වීරියස්සානන්තරං ඛන්ති චුත්තා. සච්චෙන
 ඛන්තියා වීරාධිට්ඨානතො, අපකාරිනො අපකාරඛන්තිං වත්වා
 තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො, ඛන්තියා අපවාදවාචාචිකම්පනෙන
 භූතවාදිතාය අවිජහනවචනතො, සත්තසුඤ්ඤතාධම්ම-නිජ්ඣානක්ඛන්තිං
 වත්වා තදුපබ්‍රහ්මිකඤාණසච්චස්ස වචනතො ච ඛන්තියානන්තරං සච්චං
 චුත්තං. අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිතො. අවලාධිට්ඨානස්ස හි වීරති සිජ්ඣති.
 අවිසංවාදිතං වත්වා තත්ථ අවලභාවචනතො. සච්චසන්ධො හි දානාදීසු
 පටිඤ්ඤානුරූපං නිච්චලො පවත්ති. ඤාණසච්චං වත්වා සම්භාරෙසු
 පවත්තිනිට්ඨාපනවචනතො. යථාභූතඤාණවා හි බොධිසම්භාරෙසු
 අධිට්ඨාති, තෙ ච නිට්ඨාපෙති. පටිපක්ඛෙහි අකම්පියභාවතො ච
 සච්චස්සානන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය
 පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිතො, අධිට්ඨානං වත්වා
 හිතුපසංභාරවචනතො. බොධිසම්භාරෙ හි අධිතිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී
 භොති. අවලාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනෙන සමාදානසම්භවතො ච
 අධිට්ඨානස්සානන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිතො,
 සත්තෙසු හිතුපසංභාරං වත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො,
 මෙත්තාභාවනං වත්වා තත්තිස්සන්දභාවනාවචනතො, “හිතකාමසත්තෙපි
 උපෙක්ඛකො”ති අච්ඡරියගුණතාවචනතො ච මෙත්තායානන්තරං
 උපෙක්ඛා චුත්තාති එවමෙතාසං කමො වෙදිතබ්බො.

කානි ලක්ඛණාදීනි සබ්බථාති එත්ථ පන අවිසෙසෙන -

පරෙසමනුග්ගහණං, ලක්ඛණන්ති පවුච්චති;
 උපකාරො අකම්පො ච, රසො හිතෙසිතාපි ච.

බුද්ධත්තං පච්චුපට්ඨානං, දයා ඤාණං පවුච්චති;
 පදට්ඨානන්ති තාසන්තු, පච්චෙකං තානි භෙදතො.

සබ්බාපි හි පාරමියො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා,
 අවිකම්පනරසා චා, හිතෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා චා,
 මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණුපායකොසල්ලපදට්ඨානා චා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා
 අත්තුපකරණපරිච්චාගවෙනනා දානපාරමී. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං
 කායවච්ඡවරිතං අත්ථතො අකත්තබ්බවිරති, කත්තබ්බකරණවෙනනාදයො

ව සීලපාරමී. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බභිගමො
 කාමහවෙහි නික්ඛමනචිත්තුප්පාදො නෙක්ඛම්මපාරමී.
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං
 සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබ්බොධො පඤ්ඤාපාරමී.
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙහි පරහිතාරම්භො
 වීරියපාරමී. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො
 සත්තසඬ්ඛාරාපරාධසහනසඬ්ඛාතො අදොසප්පධාතො තදාකාරප්පවත්තො
 චිත්තුප්පාදො ඛන්තිපාරමී. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං
 විරතීවෙනනාදිහෙදං අවිසංවාදනං සච්චපාරමී.
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො අවලසමාදානාධිට්ඨානසඬ්ඛාතො
 තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො අධිට්ඨානපාරමී.
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස හිතසුඛපසංභාරො අත්ථතො
 අඛ්‍යාපාදො මෙත්තාපාරමී. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා
 අනුනයපටිසවිද්ධංසනසඬ්ඛාතා ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසඬ්ඛාරෙසු
 සමප්පවත්ති උපෙක්ඛාපාරමී.

තස්මා පරිච්චාගලක්ඛණං දානං, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසං,
 අනාසත්තිපච්චුපට්ඨානං, භවවිභවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානං වා,
 පරිච්චජිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානං. සීලනලක්ඛණං සීලං, සමාධානලක්ඛණං,
 පතිට්ඨානලක්ඛණං වානි චූත්තං හොති. දුස්සීල්‍යවිද්ධංසනරසං, අනවජ්ජරසං
 වා, සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, හිරොත්තප්පපදට්ඨානං. කාමතො, භවතො ව
 නික්ඛමනලක්ඛණං නෙක්ඛම්මං, තදාදීනවච්චාවතරසං, තතොයෙව
 විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං. යථාසභාවපට්ඨෙධලක්ඛණා
 පඤ්ඤා, අක්ඛලිතපට්ඨෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපට්ඨෙධො
 විය, විසයොභාසනරසා පදීපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා
 අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය, සමාධිපදට්ඨානා, චතුසච්චපදට්ඨානා වා.
 උස්සාහලක්ඛණං වීරියං, උපත්ථම්භනරසං, අසංසිද්ධපච්චුපට්ඨානං,
 වීරියාරම්භවත්ථුපදට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං වා.

බමනලක්ඛණා ඛන්ති, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චුපට්ඨානා,
 අවිරොධපච්චුපට්ඨානා වා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණං
 සච්චං, යථාවච්චාවතරසං, සාධුතාපච්චුපට්ඨානං, සොරච්චපදට්ඨානං.
 බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණං අධිට්ඨානං, තෙසං
 පටිපක්ඛාහිභවතරසං, තත්ථ අවලතාපච්චුපට්ඨානං,
 බොධිසම්භාරපදට්ඨානං. හිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා,
 හිතුපසංභාරරසා, ආසාතවිනයනරසා වා, සොම්මොභාවපච්චුපට්ඨානා,
 සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣිමනිකාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා
 උපෙක්ඛා, සමභාවදස්සනරසා, පටිසානුනයච්චුපසමපච්චුපට්ඨානා,
 කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණපදට්ඨානා. එත්ථ ව
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිච්චාගාදිලක්ඛණස්ස

විසෙසනභාවෙන චත්තබ්බා, යතො තානි පාරමීසඬ්ඛාං ලභන්ති. න හි සම්මාසම්බොධියාදිපත්ථනමඤ්ඤත්‍ර අකරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතානි වට්ටගාමීනි දානාදීනි පාරමීසඬ්ඛාං ලභන්තිති.

කො පච්චයොති –

අභිනීභාරො ච තාසං, දයා ඤාණඤ්ච පච්චයො;
උස්සාහුම්මඬ්ඛවත්ථානං, හිතාචාරාදයො තථා.

අභිනීභාරො තාව පාරමීනං සබ්බාසම්පි පච්චයො. යො හි අයං “මනුස්සත්තං ලිඬ්ගසම්පත්ති”තිආදි (බු. වං. 2.59) අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො “තිණ්ණො තාරෙයාං මුත්තො මොවෙයාං, බුද්ධො බොධෙයාං සුද්ධො සොධෙයාං, දන්තො දමෙයාං, සන්තො සමෙයාං, අස්සත්ථො අස්සාසෙයාං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙයා”න්තිආදීනා පචත්තො අභිනීභාරො, සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමීනං පච්චයො. තප්පවත්තියා හි උද්ධං පාරමීනං පච්චප්‍රපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානනිජ්ජත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවන්ති, අභිනීභාරො ච නාමෙස අත්ථතො හෙසමට්ඨඬ්ඛානං සමොධානෙන තථාපචත්තො චිත්තුප්පාදො, “අහො චතාහං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං හිතසුඛං නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්තිආදිපත්ථනාසඬ්ඛාතො අවිත්තෙයාං බුද්ධභූමිං, අපරිමාණං ලොකහිතඤ්ච ආරබ්භ පවත්තියා සබ්බබුද්ධකාරකධම්මමූලභූතො පරමහද්දකො පරමකල්‍යාණො අපරිමෙයාප්පභාවො පුඤ්ඤවිසෙසොති දට්ඨබ්බො.

තස්ස ච උප්පත්තියා සහෙව මහාපුරිසො මහාබොධියානපට්පත්තිං ඔතිණ්ණො නාම හොති, නියතභාවසමධිගමනතො, තතො ච අනිචත්තනසභාවතො “බොධිසත්තො”ති සමඤ්ඤං ලභති, සබ්බභාගෙන සම්මාසම්බොධියං සම්මාසත්තමානසතා, බොධිසම්භාරෙ සික්ඛාසමත්ථතා වස්ස සන්තිට්ඨති. යථාචුත්තාහිනීභාරසම්ප්ඤ්ඤානෙන හි මහාපුරිසා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණාධිගමනපුබ්බලිඬ්ගෙන සයම්භුඤාණෙන සම්මදෙව සබ්බපාරමියො විචිනිත්ථා සමාදාය අනුක්කමෙන පරිපුරෙන්නි, යථා තං කතමහාහිනීභාරො සුමෙධපණ්ඩිතො. යථාහ –

“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො චිතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා;
විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, පයමං දානපාරමි”න්ති. (බු. වං. 2.115, 116); –

චිත්ථාරො. ලක්ඛණාදිතො පනෙස සම්මදෙව
සම්මාසම්බොධිපණ්ඩානලක්ඛණො, “අහො චතාහං අනුත්තරං
සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යං, සබ්බසත්තානං හිතසුඛං

නිජ්ඵාදෙය්‍යා’ න්තිආදිපත්ථනාරසො,
 බොධිසම්භාරහෙනුභාවපච්චුපට්ඨානො,
 උපනිස්සයසම්පත්තිපදට්ඨානො වා. මහාකරුණාපදට්ඨානො,

තස්ස පන අභිනීභාරස්ස චත්තාරො පච්චයා, චත්තාරො හෙනු, චත්තාරි
 ච බලානි වෙදිතබ්බානි. තත්ථ කතමෙ චත්තාරො පච්චයා මහාභිනීභාරාය?
 ඉධ මහාපුරිසො පස්සති තථාගතං මහතා බුද්ධානුභාවෙන අච්ඡරියබ්භුතං
 පාටිභාරියං කරොන්තං, තස්ස තං නිස්සාය තං ආරම්මණං කත්වා
 මහාබොධියං චිත්තං සන්තිට්ඨති “මහානුභාවා චතායං ධම්මධාතු, යස්සා
 සුඡ්පට්ඨිද්ධත්තා භගවා එවං අච්ඡරියබ්භුතධම්මො, අවිත්තෙය්‍යානුභාවො
 වා”ති, සො තමෙව මහානුභාවදස්සනං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා
 සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති, අයං පයමො පච්චයො
 මහාභිනීභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, අපිච බො
 සුණාති “එදිසො ච එදිසො ච භගවා”ති, සො තං නිස්සාය තං පච්චයං
 කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති, අයං දුතියො
 පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නාපි තං
 පරතො සුණාති, අපිච බො තථාගතස්ස ධම්මං දෙසෙන්තස්ස
 “දසබලසමන්තාගතො භික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21)
 බුද්ධානුභාවපටිසංයුත්තං ධම්මං සුණාති, සො තං නිස්සාය...පෙ.... අයං
 තතියො පච්චයො මහාභිනීභාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නාපි තං
 පරතො සුණාති, නාපි තථාගතස්ස ධම්මං සුණාති, අපිච බො
 උළාරජ්ඣාසයො කල්‍යාණාධිමුත්තිකො “අභමෙතං බුද්ධචංසං බුද්ධතත්තිං
 බුද්ධපච්චෙණිං බුද්ධධම්මතං පරිපාලෙස්සාමි”ති යාවදෙව ධම්මඤ්ඤෙව
 සක්කරොන්තො ගරුං කරොන්තො මානෙන්තො පුපෙන්නො ධම්මං
 අපවයමානො තං නිස්සාය...පෙ.... යපෙති, අයං චතුත්ථො පච්චයො
 මහාභිනීභාරායාති.

කතමෙ චත්තාරො හෙනු මහාභිනීභාරාය? ඉධ මහාපුරිසො පකතියා
 උපනිස්සයසම්පත්තො හොති පුරිමකෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරො, අයං
 පයමො හෙනු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො පකතියාපි
 කරුණාජ්ඣාසයො හොති කරුණාධිමුත්තො සත්තානං දුක්ඛං
 අපනෙතුකාමො, අපිච අත්තනො කායඤ්ච ජීවිතඤ්ච පරිච්චජී, අයං දුතියො
 හෙනු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො සකලතොපි වට්ටදුක්ඛතො
 සත්තභිතාය දුක්කරවරියතො සුචරම්පි කාලං ඝටෙන්තො වායමන්තො
 අනිබ්බන්තො හොති අනුත්‍රාසී, යාව ඉච්ඡිතත්ථනිජ්ඵත්ති, අයං තතියො

හෙතු මහාභිනීභාරාය. පුන චපරං මහාපුරිසො කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සිතො හොති, යො අභිතතො නං නිවාරෙති, හිතෙ පතිට්ඨාපෙති, අයං චතුත්ථො හෙතු මහාභිනීභාරාය.

තත්‍රායං මහාපුරිසස්ස උපනිස්සයසම්පදා - එකන්තෙනෙවස්ස යථා අජ්ඣාසයො සම්බොධිනින්තො හොති සම්බොධිපොණො සම්බොධිපබ්භාරො, තථා සත්තානං හිතවරියාය, යතො අනෙත පුරිමබුද්ධානං සන්නිකෙ සම්බොධියා පණ්ඩානං කතං හොති මනසා, වාචාය ච “අහම්පි ඵදිසො සම්මාසම්බුද්ධො භුත්වා සම්මදෙව සත්තානං හිතසුඛං නිජ්ඣාදෙය්‍ය”න්ති. එවං සම්පන්නපනිස්සයස්ස පනස්ස ඉමානි උපනිස්සයසම්පත්තියා ලිඛිගානි සම්භවන්ති, යෙහි සමන්තාගතස්ස සාවකබොධිසත්තෙහි, පච්චෙකබොධිසත්තෙහි ච මහාවිසෙසො මහන්තං නානාකරණං පඤ්ඤායති ඉන්ද්‍රියතො, පටිපත්තිතො, කොසල්ලතො ච. ඉධ හි උපනිස්සයසම්පත්තො මහාපුරිසො යථා විසදින්ද්‍රියො හොති විසදඤාණො, න තථා ඉතරෙ. පරහිතාය පටිපත්තො හොති, නො අත්තහිතාය. තථා හි සො යථා බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං පටිපජ්ජී, න තථා ඉතරෙ, තත්ථ ච කොසල්ලං ආවහති යානුජපත්තිකපටිභානෙන, යානායානකුසලතාය ච.

තථා මහාපුරිසො පකතියා දානජ්ඣාසයො හොති දානාභිරතො, සති දෙය්‍යධම්මෙ දෙතියෙව, න දානතො සඬකොචං ආපජ්ජති, සතතං සමිතං සංවිභාගසීලො හොති, පමුදිතොච දෙති ආදරජාතො, න උදාසීනචිත්තො, මහන්තම්පි දානං දත්වා නෙව දානෙන සන්තුට්ඨො හොති, පගෙව අජ්ජං. පරෙසඤ්ච උස්සාහං ජනෙත්තො දානෙ චණ්ණං භාසති, දානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කරොති, අඤ්ඤෙ ච පරෙසං දෙන්තෙ දිස්වා අත්තමනො හොති, භයට්ඨානෙසු ච පරෙසං අභයං දෙතිති එවමාදීනි දානජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස දානපාරමියා ලිඛිගානි.

තථා පාණානිපාතාදීහි පාපධම්මෙහි හිරියති ඔත්තජ්ජති, සත්තානං අවිහෙයනජාතිකො හොති, සොරතො සුඛසීලො අසයො අමායාවී උජුජාතිකො සුඛබවො සොචචස්සකරණියෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො මුදුජාතිකො අථද්ධො අනතිමානී, පරසත්තකං නාදියති අත්තමසො තිණසලාකමුපාදාය, අත්තතො හත්ථෙ නික්ඛිත්තං ඉණං වා ගහෙත්වා පරං න විසංවාදෙති, පරස්මිං වා අත්තතො සන්නකෙ බ්‍යාමුල්ලෙ, විස්සරිතෙ වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා පටිපාදෙති යථා තං න පරහත්ථගතං හොති, අලොලුජ්ජො හොති, පරපරිග්ගහිතෙසු පාපකං චිත්තම්පි න උජ්ජාදෙති, ඉත්ථිබ්‍යසනාදීනි දුරතො පරිවජ්ජෙති, සච්චවාදී සච්චසන්ධො හින්තානං සන්ධානා සහිතානං අනුජ්ජදානා පියවාදී මිහිතපුබ්බධිගමො පුබ්බභාසී අත්ථවාදී ධම්මවාදී අනභිජ්ඣාලු අබ්‍යාපන්නචිත්තො අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතාඤාණෙන, සච්චානුලොමිකඤාණෙන ච, කතඤ්ඤු කතවෙදී

වුඩ්භාපවාසී සුවිසුද්ධාජීවො ධම්මකාමො, පරෙසම්පි ධම්මෙ සමාදපෙතා සබ්බෙන සබ්බං අකිච්චතො සත්තෙ නිවාරෙතා කිච්චෙසු පතිට්ඨපෙතා අත්තනා ච තත්ථ කිච්චෙ යොගං ආපජ්ජිතා, කත්වා චා පන සයං අකත්තබ්බං සීසඤ්ඤෙව තතො පටිවිරතො හොතිති එවමාදීනි සීලජ්ඣාසයස්ස මහාපුරිසස්ස සීලපාරමියා ලිඬගානි.

තථා මන්දකිලෙසො හොති මන්දනීවරණො පව්චෙකජ්ඣාසයො අවික්ඛෙපබ්‍රලො, න තස්ස පාපකා විතක්කා විත්තමන්වාස්සවන්ති, විචෙකගතස්ස චස්ස අප්පකසිරොතෙව විත්තං සමාධියති, අමිත්තපක්ඛෙපි තුවටං මෙත්තවිත්තතා සන්තිට්ඨති, පගෙව ඉතරස්මිං, සතිමා ච හොති විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සුසරිතා අනුස්සරිතා, මෙධාවි ච හොති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො, නිපකො ච හොති තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු, ආරද්ධවීරියො ච හොති සත්තානං භිතකිරියාසු, ඛන්තිබලසමන්තාගතො ච හොති සබ්බසහො, අවලාධිට්ඨානො ච හොති දළ්භසමාදානො, අජ්ඣුපෙක්ඛකො ච හොති උපෙක්ඛායානියෙසු ධම්මෙසුති එවමාදීනි මහාපුරිසස්ස තෙක්ඛම්මජ්ඣාසයාදීනං වසෙන තෙක්ඛම්මපාරමියාදීනං ලිඬගානි වෙදිතබ්බානි.

එවමෙනෙහි බොධිසම්භාරලිඬගෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස යං වුත්තං “මහාභිනිභාරාය කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයො හෙතු”ති, තත්‍රිදං සඬ්ඛෙපතො කල්‍යාණමිත්තලක්ඛණං — ඉධ කල්‍යාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගවීරියසතිසමාධිපඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මං, කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවනීයො වොදකො පාපගර්භිකො චත්තා වචනක්ඛමො. සුතසම්පත්තියා සත්තානං භිතසුඛාවහං ගම්භීරං ධම්මකථං කත්තා හොති. වාගසම්පත්තියා අප්පිච්ඡො හොති සමාහිතො සන්තුට්ඨො පවිචිත්තො අසංසට්ඨො. වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති සත්තානං භිතපටිපත්තියා. සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සතී හොති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතවිත්තො. පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරීතං පජානාති. සො සතියා කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ජානිත්වා සමාධිනා තත්ථ එකග්ගවිත්තො භුත්වා වීරියෙන අභිතා සත්තෙ නිසෙධෙත්වා භිතෙ නියොපෙති. තෙනාහ —

“පියො ගරු භාවනීයො, චත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (අ. නි. 7.37; තෙත්ති. 113);

එවං ගුණසමන්තාගතංව කල්‍යාණමිත්තං උපනිස්සාය මහාපුරිසො අත්තනො උපනිස්සයසම්පත්තිං සම්මදෙව පරියොදපෙති. සුවිසුද්ධාසයපයොගොව හුත්වා චතුභි බලෙභි සමන්තාගතො නචිරෙනෙව අට්ඨඨගෙ සමොධානෙත්වා මහාභිනිහාරං කරොත්තො බොධිසත්තභාවෙ පතිට්ඨහති අනිවත්තිධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො.

තස්සිමානි චත්තාරි බලානි අජ්ඣත්තිකබලං යා සම්මාසම්බොධියං අත්තසන්නිස්සයා ධම්මගාරවෙන අභිරුචි එකන්තනින්තජ්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො අත්තාධිපතිලජ්ජාසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පත්තො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. බාහිරබලං යා සම්මාසම්බොධියං පරසන්නිස්සයා අභිරුචි එකන්තනින්තජ්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො ලොකාධිපතිඔත්තජ්ජනසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පත්තො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. උපනිස්සයබලං යා සම්මාසම්බොධියං උපනිස්සයසම්පත්තියා අභිරුචි එකන්තනින්තජ්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො තික්ඛිත්ථියො, විසද්ධාතුකො, සතිසන්නිස්සයො, අභිනිහාරසම්පත්තො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. පයොගබලං යා සම්මාසම්බොධියා තජ්ජා පයොගසම්පදා සක්කච්චකාරිතා සාතච්චකාරිතා, යාය මහාපුරිසො විසුද්ධපයොගො, නිරන්තරකාරී, අභිනිහාරසම්පත්තො ච හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. එවමයං චතුභි පච්චයෙහි, චතුභි හෙතුහි, චතුභි ච බලෙහි සම්පන්නසම්ප්‍රදාගමො අට්ඨඨගසමොධානසම්පාදිතො අභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයො හොති මූලකාරණභාවතො.

යස්ස ච පචත්තියා මහාපුරිසෙ චත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භුතා ධම්මා පතිට්ඨහන්ති, සබ්බං සත්තනිකායං අත්තනො ඔරසපුත්තං විය පියචිත්තෙන පරිග්ගණ්හාති, න චස්ස චිත්තං පුන සංකිලෙසවසෙන සංකිලිස්සති, සත්තානං හිතසුඛාවහො චස්ස අජ්ඣාසයො, පයොගො ච හොති, අත්තනො ච බුද්ධකාරකධම්මා උපරුපරි වඩ්ඨන්ති, පරිපච්චන්ති ච, යතො මහාපුරිසො උළාරතරෙන පුඤ්ඤාභිසන්දෙන කුසලාභිසන්දෙන පවඩ්ඪියා [පචත්තියා (චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා)] පච්චයෙන සුඛස්සාභාරෙන සමන්තාගතො සත්තානං දක්ඛිණෙය්‍යො උත්තමං ගාරවට්ඨානං, අසදිසං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තඤ්ච හොති. එවමනෙකගුණො අනෙකානිසංසො මහාභිනිහාරො පාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

යථා ච මහාභිනිහාරො, එවං මහාකරුණා, උපායකොසල්ලඤ්ච. තත්ථ උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා පඤ්ඤා, යාහි මහාකරුණුපායකොසල්ලතාහි මහාපුරිසානං අත්තසුඛනිරූපක්ඛතා, නිරන්තරං පරසුඛකරණපසුතතා, සුදුක්කරෙහි මහාබොධිසත්තවරිතෙහි විසාදාභාවො, පසාදසංවුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණාවත්ථාසුපි සත්තානං

හිතසුඛපටිලාභහෙතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා හි තස්ස පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි. පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති. පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපටිකාරං ආරහාති. පඤ්ඤාය දුක්ඛං නිබ්බන්දති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පටිච්ඡති. පඤ්ඤාය නිබ්බානාභිමුඛො භොති, කරුණාය තං න පාපුණාති. තථා කරුණාය සංසාරාභිමුඛො භොති, පඤ්ඤාය තත්‍ර නාහිරමති. පඤ්ඤාය සබ්බත්ථ විරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසමනුග්ගහාය පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙපි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො. පඤ්ඤාය අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය ආලසියදීනතාභාවො.

තථා පඤ්ඤාකරුණාභි යථාක්කමං අත්තනාථපරනාථතා, ධීරවීරභාවො, අනත්තත්තපාපරත්තපතා, අත්තහිතපරහිතනිජ්චත්ති, නිබ්භයාභිසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා, කතඤ්ඤුපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවිගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි, බලවෙසාරජ්ජනිජ්චත්තීති සබ්බස්සාපි පාරමිතාඵලස්ස විසෙසෙන උපායභාවතො පඤ්ඤා කරුණා පාරමීනං පච්චයො. ඉදං පන ද්වයං පාරමීනං විය පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහඋම්මඤ්ඤාභවත්ථානහිතවරියා ච පාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බො. යා ච බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය “බුද්ධභූමියො”ති වුච්චන්ති. තත්ථ උස්සාහො නාම බොධිසම්භාරානං අබ්භුස්සාහනවීරියං. උම්මඤ්ඤො නාම බොධිසම්භාරෙසු උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤා. අවත්ථානං නාම අධිට්ඨානං, අවලාධිට්ඨානතා. හිතවරියා නාම මෙත්තාභාවතා, කරුණාභාවතා ච. යථාහ –

“කති පන හත්තෙ, බුද්ධභූමියොති? චතස්සො බො සාරිපුත්ත, බුද්ධභූමියො. කතමා චතස්සො? උස්සාහො ච භොති වීරියං, උම්මඤ්ඤො ච භොති පඤ්ඤාභාවතා, අවත්ථානඤ්ඤා භොති අධිට්ඨානං, හිතවරියා ච භොති මෙත්තාභාවතා. ඉමා බො සාරිපුත්ත, චතස්සො බුද්ධභූමියො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34).

තථා නෙක්ඛම්මපටිවෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණස්පහෙදා ච ඡ අජ්ඣාසයා. චූත්තඤ්ඤොහෙතං –

“නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයා ච බොධිසත්තා කාමෙසු, සරාවාසෙ ච දොසදස්සාවිනො, පටිවෙකජ්ඣාසයා ච බොධිසත්තා සඤ්ඤාකාය දොසදස්සාවිනො. අලොභ...පෙ.... ලොභෙ...පෙ.... අදොස...පෙ.... දොසෙ...පෙ.... අමොහ...පෙ.... මොහෙ...පෙ.... නිස්සරණ...පෙ.... සබ්බභවෙසු දොසදස්සාවිනො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34; විසුද්ධි. 1.49).

තස්මා එතෙ ච ඡ අජ්ඣාසයාපි පාරමීනං පච්චයාති වෙදිතබ්බා. න හි ලොභාදීසු ආදීනවදස්සනෙන, අලොභාදීනං අධිකභාවෙන ච විනා දානාදිපාරමියො සම්භවන්ති. අලොභාදීනඤ්ඤි අධිකභාවෙන පරිච්චාගාදිනින්නවිත්තතා, අලොභජ්ඣාසයාදිතා වාති, යථා වෙතෙ, එවං දානජ්ඣාසයතාදයොපි. යථාහ -

“කති පන හත්තෙ බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයාති? දස බො සාරිපුත්ත, බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා. කතමෙ දස? දානජ්ඣාසයා සාරිපුත්ත, බොධිසත්තා මච්ඡෙර දොසදස්සාවිනො. සීල...පෙ.... අසංවරෙ...පෙ.... නෙක්ඛම්ම...පෙ.... කාමෙසු...පෙ.... යථාභූතඤ්ඤාණ...පෙ.... විචිකිච්ඡාය...පෙ.... චිරිය...පෙ.... කොසජ්ජෙ...පෙ.... ඛන්ති...පෙ.... අක්ඛන්තියං...පෙ.... සච්ච...පෙ.... විසංවාදනෙ...පෙ.... අධිට්ඨාන...පෙ.... අනධිට්ඨාන...පෙ.... මෙත්තා...පෙ.... බ්‍යාපාදෙ...පෙ.... උපෙක්ඛා...පෙ.... සුබදුක්ඛෙසු ආදීනවදස්සාවිනො”ති.

එතෙසු හි
මච්ඡෙරඅසංවරකාමවිචිකිච්ඡාකොසජ්ජඅක්ඛන්තිවිසංවාදනඅනධිට්ඨාන-
බ්‍යාපාදසුබදුක්ඛසඬ්ඛාතෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බධිගමා
දානාදිනින්නවිත්තතාසඬ්ඛාතා දානජ්ඣාසයතාදයො දානාදිපාරමීනං
නිබ්බන්තියා පච්චයො. තථා අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං
ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණම්පි දානාදිපාරමීනං පච්චයො හොති.

තත්‍රායං පච්චවෙක්ඛණාවිධි - බෙත්තවත්ථුහිරඤ්ඤසුචණ්ණගොමහිං
සදාසීදාසපුත්තදාරාදිපරිග්ගහබ්‍යාසත්තවිත්තානං සත්තානං බෙත්තාදීනං
චත්ථුකාමභාවෙන බහුපත්ථනීයභාවතො, රාජවොරාදිසාධාරණභාවතො,
විවාදාධිට්ඨානතො, සපත්තකරණතො, නිස්සාරතො, පටිලාභපරිපාලනෙසු
පරවිහෙයනහෙතුභාවතො,
විනාසනිමිත්තඤ්ඤවසොකාදිඅනෙකවිහිතබ්‍යසනාවහතො
තදාසත්තිනිදානඤ්ඤ මච්ඡෙරමලපරිසුට්ඨිතවිත්තානං
අපායුපපත්තිහෙතුභාවතොති එවං විවිධවිපුලානත්ථාවහානි
පරිග්ගහිතවත්ථුනි නාම, තෙසං පරිච්චාගොයෙවෙකො සොත්ථිභාවොති
පරිච්චාගෙ අජ්ජමාදො කරණීයො.

අපිච “යාවකො යාවමානො අත්තනො ගුය්හස්ස ආචික්ඛනතො මය්හං
විස්සාසිකො”ති ච “පහාය ගමනීයං අත්තනො සන්තකං ගහෙත්වා
පරලොකං යාහිතිඋපදිසනතො මය්හං උපදෙසකො”ති ච “ආදිත්තෙ විය
අගාරෙ මරණග්ගිනා ආදිත්තෙ ලොකෙ තතො මය්හං සන්තකස්ස
අපහරණතො අපවාහකසහායො”ති ච “අපවාහිතස්ස වස්ස
අජ්ඣාපනනික්ඛෙපට්ඨානභූතො”ති ච “දානසඬ්ඛාතෙ කල්‍යාණකම්මස්මිං
සහායභාවතො, සබ්බසම්පත්තීනං අග්ගභූතාය පරමදුල්ලභාය බුද්ධභූමියා

සම්පත්තිහෙතුභාවතො ච පරමො කල්‍යාණමිත්තො”ති ච පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “උළාරෙ කම්මති අනෙතාහං සම්භාවිතො, තස්මා සා සම්භාවනා අවිතථා කාතබ්බා”ති ච “එකන්තහෙදිතාය ජීවිතස්ස ආයාචිතෙතාපි මයා දාතබ්බං, පගෙව යාචිතෙතා”ති ච “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවෙසිත්වාපි දාතබ්බො, [දාතබ්බතො (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා)] සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤො”ති ච “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මය්හමෙවායමනුග්ගහො”ති ච “අහං විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ච “අසති යාවකෙ කථං මය්හං දානපාරමී පුරෙය්‍යා”ති ච “යාවකානමෙවත්ථාය මයා සබ්බොපි පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ච “අයාචිත්වාපි මං මම සන්තකං යාවකා කදා සයමෙව ගණ්හෙය්‍යු”න්ති ච “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ච “කථං වා තෙ මය්හං පියා වස්සු මනාපා”ති ච “කථං වාහං දදමානො දත්වාපි ච අත්තමනො අස්සං පමුදිතො පිතිසොමනස්සජාතො”ති ච “කථං වා මෙ යාවකා හවෙය්‍යුං, උළාරො ච දානජ්ඣාසයො”ති ච “කථං වාහමයාවිතො එව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍ය”න්ති “සති ධනෙ, යාවකෙ ච අපරිච්චාගො මහති මය්හං වඤ්චනා”ති ච “කථමහං අත්තනො අඬගානි, ජීවිතඤ්චාපි පරිච්චජෙය්‍ය”න්ති ච වාගනින්තනා උපට්ඨපෙතබ්බා.

අපිච “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං දායකමනුගච්ඡති යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨකො”ති අත්ථො නිරපෙක්ඛතාය චිත්තං උප්පාදෙතබ්බං. යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති “පියො මං යාවති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. අථ උදාසීනපුග්ගලො හොති “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. දදන්තො හි යාවකානං පියො හොතීති. අථ පන චෙරීපුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති, අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන චෙරීපි පියො මිත්තො හොති”ති විසෙසනො සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣන්තචෙරීපුග්ගලෙසුපි මෙත්තාපුබ්බඬගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වාච දාතබ්බං.

සථෙ පනස්ස විරකාලං පරිභාවිතත්තා ලොහස්ස දෙය්‍යධම්මවිසයා ලොහධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා සප්පුරිස සම්බොධාය අභිනීභාරං කරොන්තෙන සබ්බසත්තානමුපකාරාය අයං කායො නිස්සට්ඨො, තප්පරිච්චාගමයඤ්ච පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි වත්ථුස්මිං අභිසංඝප්පවත්ති හත්ථිසිනානසදිසි හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි අභිසංඝගො උප්පාදෙතබ්බො. සෙය්‍යථාපි නාම මහතො හෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං, තචං, බන්ධං, විටපං, සාබං, පලාසං, පුප්ඵං, ඵලං ඵලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං

සන්නකං එතෙ හරන්ති'ති විතක්කසමුදාචාරො හොති, එවමෙව සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤකෙ නිව්වාසුවිම්භි කායෙ පරෙසං උපකාරාය විනියුජ්ජමානෙ අණුමත්තොපි මිච්ඡාවිතක්කො න උජ්ජාදෙනබ්බො. කො චා එත්ථ විසෙසො අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු එකන්තහෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු. කෙවලං පන සම්මොහවිජම්භිතමෙතං, යදිදං 'එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා'ති අභිනිවෙසො, තස්මා බාහිරෙසු මහාභූතෙසු විය අජ්ඣන්තිකෙසුපි කරවරණනයනාදීසු, මංසාදීසු ච අනපෙක්ඛෙන හුත්වා 'තං තදත්ථිකා හරන්තු'ති නිස්සට්ඨවිත්තෙන භවිතබ්බ'න්ති. එවං පටිසඤ්චික්ඛතො වස්ස සම්බොධාය පහිතත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අජ්ජකසිරිතෙන ච කායවච්චිමනොකම්මානි සුවිසුද්ධානි හොන්ති, සො විසුද්ධකායවච්චිමනොකම්මන්තො විසුද්ධාජීවො ඤායපටිපත්තියං යිතො ආයාපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන භියොයාසො මත්තාය දෙයාධම්මපරිච්චාගෙන, අභයදානසද්ධම්මදානෙහි ච සබ්බසත්තෙ අනුග්ගණ්හිතුං සමත්ථො හොති, අයං තාච දානපාරමියං පච්චවෙක්ඛණානායො.

සීලපාරමියං පන එවං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං - “ඉදඤ්භි සීලං නාම ගඬිගොදකාදිභි විසොධෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස දොසමලස්ස වික්ඛාලනජලං, හරිවන්දනාදිභි විනෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස රාගාදිපරිලාහස්ස විනයනං, මුත්තාහාරමකුටකුණ්ඩලාදිභි පචුරජනාලඬිකාරෙහි අසාධාරණො සාධුනමලඬිකාරවිසෙසො, සබ්බදිසාවායනකො අතිකිත්තිමො [සබ්බදිසාවායනතො අතිකිත්තිමො (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 1.7)] සබ්බකාලානුරූපො ච සුරහිගන්ධො, ඛත්තියමහාසාලාදිභි, දෙවතාහි ච වන්දනීයාදිභාවාභනතො පරමො වසිකරණමන්තො, චාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකාරොහණසොපානපන්ති, ඤානාහිඤ්ඤානං අධිගමුපායො, නිබ්බානමහානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො, සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධීනං පතිට්ඨානභූමි, යං යං චා පනිච්ඡිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සම්ප්ඤ්ඤානාභාවතො වින්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ච අතිසෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ඉජ්ඣති භික්ඛවෙ, සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා”ති (දී. නි. 3.337; සං. නි. 4.352; අ. නි. 8.35). අපරමපි චුත්තං “ආකඬ්ඛෙයා වෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සබ්බමචාරීනං පියො ච අස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවතීයො චාති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.65). තථා “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි බො ආනන්ද කුසලානි සීලානී”ති, (අ. නි. 10.1; 11.1) “පඤ්චිමෙ ගහපතයො, ආනිසංසා සීලවතො සීලසම්පදායා”තිආදියුත්තානඤ්ච (දී. නි. 2.150; අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 385) වසෙන සීලගුණා

පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. තථා අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදීනං (අ. නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා.

අපිච

පීතිසොමනස්සනිමිත්තතො,

අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩදුග්ගතිහයාභාවතො, විඤ්ඤාහි පාසංසභාවතො, අවිජ්ජපටිසාරහෙතුතො, පරමසොත්ථිට්ඨානතො,

කුලසාපතෙය්‍යාධිපතෙය්‍යජීවිතරූපට්ඨානඛන්ධුමිත්තසම්පත්තීනං.

අතිසයනතො ච සීලං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො හි අත්තතො සීලසම්පදාහෙතු මහත්තං පීතිසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති “කතං වත මයා කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං භීරුත්තාණං”න්ති.

තථා සීලවතො අත්තා න උපවදති, න ච පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩදුග්ගතිහයානඤ්ච සම්භවොයෙව නත්ථි, “සීලවා පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො ච හොති. තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං ලුද්දං, කතං කිබ්බිස”න්ති දුස්සීලස්ස විජ්ජපටිසාරො උජ්ජජ්ජති, සො න හොති. සීලඤ්ච නාමෙතං අජ්ජමාදාධිට්ඨානතො, භොගඛ්‍යසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො අත්ථස්ස සාධනතො, මඬිගලභාවතො, පරමං සොත්ථිට්ඨානං. නිහීනජච්චොපි සීලවා ඛත්තියමහාසාලාදීනං පූජනීයො හොතීති කුලසම්පත්තිං අතිසෙති සීලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි මහාරාජ, ඉධ තෙ අස්ස දාසො කම්මකරො”තිආදි (දී. නි. 1.183) වක්ඛමානසාමඤ්ඤසුත්තවචනඤ්චෙත්ථ සාධකං, චොරාදීහි අසාධාරණතො, පරලොකානුගමනතො, මහජ්ජලභාවතො, සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ච බාහිරධනං සාපතෙය්‍යං අතිසෙති සීලං. පරමස්ස විත්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනම්ස්සරියං අතිසෙති සීලං. සීලනිමිත්තඤ්චි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානම්ස්සරියං, වස්සසනාදිදීඝජ්ජමාණතො ච ජීවිතතො එකාහම්පි සීලවතො ජීවිතස්ස විසිට්ඨතාවචනතො, සතිපි ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛිපනස්ස මරණතාවචනතො ච සීලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. චෙරීනම්පි මනුඤ්ඤභාවාවහනතො, ජරාරොගවිපත්තීහි අනභිභවනීයතො ච රූපසම්පත්තිං අතිසෙති සීලං. පාසාදහම්මියාදිට්ඨානජ්ජහෙදෙ රාජයුවරාජසෙනාපතිආදියානවිසෙසෙ ච සුඛවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො අතිසෙති සීලං. සභාවසිනිද්ධෙ සත්තිකාවචරෙපි ඛන්ධුජනෙ, මිත්තජනෙ ච එකන්තහිතසම්පාදනතො, පරලොකානුගමනතො ච අතිසෙති සීලං. “න තං මාතා පිතා කයිරා”තිආදි (ධ. ප. 43) වචනඤ්චෙත්ථ සාධකං. තථා හත්ථිඅස්සරථපත්තිබලකායෙහි, මත්තාගදසොත්ථානපයොගෙහි ච දුරාරක්ඛානමනාථානං අත්තාධීනතො, අනපරාධීනතො, මහාවිසයතො ච ආරක්ඛ්‍යාවෙන සීලමෙව විසිට්ඨතරං. තෙනෙවාහ “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්තිආදි (චෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102). එවමනෙකගුණසමන්තාගතං සීලන්ති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණා වෙච සීලසම්පදා පාරිපූරිං ගච්ඡති, අපරිසුද්ධා ච පාරිසුද්ධං.

සචෙ පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන සීලපටිපක්ඛධම්මා දොසාදයො අත්තරත්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන එවං පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා බොධාය පණ්ඩානං කතං, සීලවෙකල්ලෙන ච න සක්කා න ච සුකරා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණ්තුං, පගෙව ලොකුත්තරා”ති. සබ්බසම්පත්තීනමග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන සීලෙන පරමුක්කංසගතෙන භවිතබ්බං, තස්මා “කිකිච අණ්ඩ”න්තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; විසුද්ධි. 1.19) චුත්තනයෙන සම්මදෙව සීලං රක්ඛන්තෙන සුට්ඨු තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං.

අපිච තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ සත්තානමවතාරණපරිපාචනාති කාතබ්බාති, සීලවෙකල්ලස්ස ච වචනං න පච්චෙතබ්බං හොති, අසප්පායාහාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස තිකිච්ඡනං, තස්මා “කථාහං සද්ධෙය්‍යො හුත්වා සත්තානමවතාරණපරිපාචනාති කරෙය්‍ය”න්ති සභාවපරිසුද්ධසීලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච ඤානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානමුපකාරකරණසමත්ථතා, පඤ්ඤාපාරමීආදිපරිපූරණඤ්ච ඤානාදයො ගුණා ච සීලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්තිති සම්මදෙව සීලං සොධෙතබ්බං.

තථා “සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදිනා (දී. නි. 1.111; ම. නි. 1.291, 371; 2.10; 3.13, 218; සං. නි. 2.154; 5.1002; අ. නි. 10.99; නෙත්ති. 94) සරාවාසෙ, “අට්ඨිකඪිකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; 2.42; පාචි. 417; චූළනි. 147) “මාතාපි පුත්තෙන විවදති”තිආදිනා (ම. නි. 1.168) ච කාමෙසු, “සෙය්‍යථාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදිනා (ම. නි. 1.426) කාමච්ඡන්දාදිසු ආදීනවදස්සනපුබ්බඪගමා, චුත්තවිපරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. 1.191, 398; ම. නි. 1.291, 371; 2.10; 3.13, 218; සං. නි. 1.291; සං. නි. 5.1002; අ. නි. 10.99; නෙත්ති. 98) පබ්බජ්ජාදිසු ආනිසංසාපටිසඪිබාවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමීයං පච්චවෙක්ඛණා කාතබ්බා. අයමෙත්ථ සඪ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධආසිවිසොපමසුත්තාදි (ම. නි. 1.163, 175; සං. නි. 4.238) වසෙන වෙදිතබ්බො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං බ්‍යාපාරසමත්ථා ච න හොන්ති”ති පඤ්ඤාය ගුණා මනසි කාතබ්බා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරිරයන්තං න සොහති, න ච අත්තනො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං හොති. යථා ච වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නප්පහොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකකිච්චපටිපත්තියමසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පධානකාරණං. උම්මේලිතපඤ්ඤාවක්ඛුකා හි මහාසත්තා බොධිසත්තා අත්තනො අඪගපච්චඪගානිපි දත්වා අනත්තුක්කංසකා, අපරවම්භකා ච හොන්ති, හෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකප්පරහිතා කාලත්තයෙපි

සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන හි උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතපවත්තියා දානපාරමිභාවං උපෙති. අත්තත්ථඤ්ඤි දානං මුද්ධසදිසං [වුද්ධිසදිසං (දී. නි. ටී. 1.7)] හොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සීලස්ස විසුද්ධියෙව න සම්භවති, කුතො සබ්බඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා එව ච සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං, පබ්බජ්ජාය ඤානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙන්තො පබ්බජිත්වා ඤානසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා නිබ්බානනින්තො, පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨපෙති.

වීරියඤ්ච පඤ්ඤාරහිතං යථිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. අනාරම්භොයෙව හි දුරාරම්භතො සෙය්‍යො, පඤ්ඤාසහිතෙන පන වීරියෙන න කිඤ්චි දුරධිගමං උපායපටිපත්තිතො. තථා පඤ්ඤවා එව පරාපකාරාදීනමධිවාසකජාතියො හොති, න දුප්පඤ්ඤො. පඤ්ඤාවිරහිතස්ස ච පරෙහි උපනීතා අපකාරා ඛන්තියා පටිපක්ඛමෙව අනුමුභෙත්ති. පඤ්ඤවතො පන තෙ ඛන්තිසම්පත්තියා අනුමුභනවසෙන අස්සා ථීරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා එව තීණ්පි සච්චානි තෙසං කාරණානි පටිපක්ඛෙ ච යථාභූතං ජානින්වා පරෙසං අවිසංවාදකො හොති. තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානමුපත්ථම්භෙන්වා ධිතිසම්පදාය සබ්බපාරමීසු අවලසමාදානාධිට්ඨානො හොති. පඤ්ඤවා එව ච පියමජ්ඣක්තවෙරිච්චාගමකත්වා සබ්බත්ථ හිතුපසංභාරකුසලො හොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන ලාභාලාභාදිලොකධම්මසන්නිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය මජ්ඣක්තො හොති. එවං සබ්බාසං පාරමීනං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිභෙතුති පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිච පඤ්ඤාය විනා න දස්සනසම්පත්ති, අත්තරෙන ච දිට්ඨිසම්පදං න සීලසම්පදා, සීලදිට්ඨිසම්පදාරහිතස්ස ච න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ච න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙතුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති. “නනු තයා පරහිතාය පටිපන්නෙන සක්කච්චං පඤ්ඤාපාරිසුද්ධියා ආයොගො කරණියො”ති බොධිසත්තෙන අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුහි සඬගභවත්ථුහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තෙ නිය්‍යානමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ච නෙසං පරිපාචෙති. තථා පඤ්ඤාබලෙන ඛන්ධායතනාදීසු පච්චයබ්‍රලො පවත්තිනිවත්තියො යාථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණවිසෙසෙ නිබ්බේධභාගියභාවං නයන්තො බොධිසත්තසික්ඛාය පරිපූරකාරී හොතීති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණෙ වචන්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුමුභෙතබ්බා.

තථා දිස්සමානපාරානිපි ලොකියානි කම්මානි නිහීනවීරියෙන පාපුණිතුමසක්කුණෙය්‍යානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවීරියෙන දුරධිගමං

නාම නත්ථි. නිහීනවීරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සත්තාරෙස්සාමි”ති ආරහිතුමෙව න සක්කුණොති. මජ්ඣිමො පන ආරහිත්වාන අත්තරාවොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවීරියො පන අත්තසුඛනිරපෙක්ඛො ආරහිත්වා පාරමධිගච්ඡතිති වීරියසම්පත්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිව “යස්ස අත්තනො එව සංසාරපඬ්ඨකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි වීරියස්ස සිලීලභාවෙන මනොරථානං මත්ථකප්පත්ති න සක්කා සම්භාවෙනුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනීභාරොනා”ති ව “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමහානාගානම්ච දුන්නිවාරණභාවතො, තත්තිදානානඤ්ච කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො, තත්තිමිත්තානඤ්ච දුග්ගතීනං සබ්බදා විචට්ඨබ්‍රහ්මභාවතො, තත්ථ නියොජකානඤ්ච පාපමිත්තානං සදා සන්නිහිතභාවතො, තදොවාදකාරිත්‍යාය ව වසලස්ස පුපුජ්ජනභාවස්ස සති සම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතු”න්ති ව “මිච්ඡාවිතක්කා වීරියානුභාවෙන දුරි භවන්ති”ති ව “යදි පන සම්බොධිං අත්තාධීනෙන වීරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙත්ථ දුක්කර”න්ති ව එවමාදිනා නයෙන වීරියගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “ඛන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුතං අප්පටිහතමායුධං, පරාහිභවනෙ සමත්ථානමලඬ්ඨකාරො, සමණබ්‍රාහ්මණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිවිනයනා උදකධාරා, කල්‍යාණකිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජාතිදෙසො, පාපපුග්ගලානං වච්චිසවුපසමකරො මන්තාගදො, සංවරෙ ධීතානං පරමා ධීරපකති, ගම්භීරාසයත්‍යාය සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිධානකවාටං දෙවබ්‍රහ්මලොකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානමධිවාසභූමි, උත්තමා කායවච්චිමනොවිසුද්ධි”ති මනසි කාතබ්බං. අපිව “එතෙ සත්තා ඛන්තිසම්පත්තියා අභාවතො ඉධලොකෙ තපන්ති, පරලොකෙ ව තපතීයධම්මානුයොගතො”ති ව “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස ඛේත්තභූතො අත්තභාවො, ඛිජ්ඣුතඤ්ච කම්මං මයාව අභිසඬ්ඛිත”න්ති ව “තස්ස ව දුක්ඛස්ස ආණණාකරණමෙත”න්ති ව “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං ඛන්තිසම්පදා සම්භවති”ති ව “යදිපායං එතරහි අපකාරකො, අයං නාම පුබ්බෙ අනෙන මය්හං උපකාරො කතො”ති ව “අපකාරො එව වා ඛන්තිනිමිත්තත්‍යාය උපකාරො”ති ව “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ව කො කුජ්ඣස්සති”ති ව “යෙන කොධභූතාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, ස්වායං කොධභූතාවෙසො මයා විනෙතබ්බො”ති ව “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උප්පන්නං, තස්ස අභමිපි නිමිත්ත”න්ති ව “යෙහි ධම්මෙහි අපකාරො කතො, යත්ථ ව කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිංයෙව බණෙ නිරුද්ධා, කස්සිදානි කෙන කොපො

කාතබ්බො”ති ව “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති”ති ව පච්චවෙක්ඛන්තෙන ඛන්තිසම්පදා බ්‍රුහෙතබ්බා.

යදි පනස්ස දීඝරත්තං පරිචයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍ය, තෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “ඛන්ති නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපත්තීනං පච්චුපකාරකාරණ”න්ති ව “අපකාරො ව මය්හං දුක්ඛුප්පාදනෙන දුක්ඛුපනිසාය සද්ධාය, සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාය ව පච්චයො”ති ව “ඉන්ද්‍රියපකතිරෙසා, යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨවිසයසමායොගො, තත්ථ අනිට්ඨවිසයසමායොගො මය්හං න සියාති තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති ව “කොධවසීකො සත්තො කොධෙන උම්මත්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරොනා”ති ව “සබ්බෙපිමෙ සත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා න තත්ථ මයා චිත්තකොපො කාතබ්බො”ති ව “අපරාධකෙ ව සති ගුණෙ ගුණවති මයා කොපො න කාතබ්බො”ති ව “අසති ගුණෙ කස්සවිපි ගුණස්සාභාවතො විසෙසෙන කරුණායිතබ්බො”ති ව “කොපෙන මය්හං ගුණයසා නිභියන්ති”ති ව “කුජ්ඣනෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා ආගච්ඡන්ති”ති ව “කොධො ව නාමායං සබ්බදුක්ඛාභිතකාරකො සබ්බසුඛිතචිනාසකො බලවා පච්චත්ථීකො”ති ව “සති ව ඛන්තියා න කොචි පච්චත්ථීකො”ති ව “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං දුක්ඛං ආයතිං ලද්ධබ්බං, සති ව ඛන්තියා මය්හං තදභාවො”ති ව “චිත්තෙන්තෙන, කුජ්ඣන්තෙන ව මයා පච්චත්ථීකොයෙව අනුචත්තිතො”ති ව “කොධෙ ව මයා ඛන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථීකො සම්මදෙව අභිභූතො”ති ව “කොධනිමිත්තං ඛන්තිගුණපරිච්චාගො මය්හං න යුත්තො”ති ව “සති ව කොධෙ ගුණවිරොධපච්චනීකධම්මෙ කථං මෙ සීලාදිධම්මා පාරිපූරිං ගච්ඡෙය්‍යුං, අසති ව තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබහුලො පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පත්තිං පාපුණ්ණස්සාමී”ති ව “ඛන්තියා ව සති බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො සමාභිතස්ස සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චතො දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානං අසඬ්ඛතාමතසන්තපණ්ණිකාදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති, ‘බුද්ධධම්මා ව අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යජ්ජහවා’ති”, තතො ව “අනුලොමිකඛන්තියං යීතො ‘කෙවලා ඉමෙ අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති විනස්සන්ති, න කුතොචි ආගච්ඡන්ති, න කුහිඤ්චි ගච්ඡන්ති, න ව කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොචි කස්සවි ඛ්‍යාපාරො’ති අහංකාරමමංකාරානධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො හොති”ති ඵවමාදිනා ඛන්තිපාරමියා පච්චවෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා.

තථා “සච්චෙන විනා සීලාදීනමසම්භවතො, පටිඤ්ඤානුරූපපටිපත්තියා අභාවතො, සච්චධම්මාතික්කමෙ ව සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණභාවතො, අසච්චසන්ධස්ස අප්පච්චයිකභාවතො, ආයතිඤ්ච අනාදෙය්‍යච්චනතාවහනතො, සම්පන්නසච්චස්ස

සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො, සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බසම්බොධිසම්භාරානං
පාරිසුද්ධිපාරිපූරිසමන්වායතො, සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන
සබ්බබොධිසම්භාරකිව්චකරණතො, බොධිසත්තපටිපත්තියා ච
පරිනිෂ්ඨත්තතො” තිආදිනා සච්චපාරමියා සම්පත්තියො පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “දානාදීසු දළ්භසමාදානං, තප්පටිපක්ඛසන්නිපාතෙ ච නෙසං
අවලාධිට්ඨානං, තත්ථ ච ධීරවීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා
සම්බොධිනිමිත්තා සම්භවන්ති” තිආදිනා අධිට්ඨානගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “අත්තහිතමත්තෙ අවනිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු හිතවිත්තනං විනා
න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණ්තුං, පගෙව සබ්බසත්තෙ
නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා” ති ච “පච්ඡා සබ්බසත්තානං
ලොකුත්තරසම්පත්තිමාකඤ්ඤන්තෙන ඉදානි ලොකියසම්පත්තිමාකඤ්ඤා
යුත්තරුපා” ති ච “ඉදානි ආසයමත්තෙන පරෙසං හිතසුඛපසංභාරං
කාතුමසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධයිස්සාමි” ති ච “ඉදානි මයා
හිතසුඛපසංභාරෙන සංවද්ධිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්හං
භවිස්සන්ති” ති ච “එතෙහි විනා න මය්හං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති,
තස්මා සබ්බබුද්ධගුණවිභූතිනිෂ්ඨත්තිකාරණත්තා මය්හං එතෙ පරමං
පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං කුසලායතනං උත්තමං ගාරවට්ඨාන” ති ච
“සවිසෙසං සබ්බෙසුපි සත්තෙසු හිතජ්ඣාසයතා පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා,
කිඤ්ච කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබ්බුභෙතබ්බා.
විමරියාදීකතෙන හි චෙතසා සත්තෙසු හිතසුඛපසංභාරනිරතස්ස තෙසං
අහිතදුක්ඛාපනයනකාමතා බලවතී උප්පජ්ජති දළ්භමූලා, කරුණා ච
සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මූලං පමුඛ” ති
එවමාදිනා මෙත්තාගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙහි කතා විජ්ජකාරා විත්තස්ස විකාරං
උප්පාදෙය්‍යං, සති ච විත්තවිකාරෙ දානාදිසම්භාරානං සම්භවො එව
නත්ථි” ති ච “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිතෙ විත්තෙ උපෙක්ඛාය විනා
සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න භොති” ති ච “අනුපෙක්ඛකො සඬ්ඛාරෙසු
පුඤ්ඤසම්භාරං, තබ්බිපාකඤ්ච සත්තහිතත්ථං පරිණාමෙතුං න
සක්කොති” ති ච උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකානං
විභාගමකත්වා පරිච්චජිතුං න සක්කොති” ති ච “උපෙක්ඛාරහිතෙන
ජීවිතපරික්ඛාරානං, ජීවිතස්ස වා අන්තරායං අමනසිකරිත්වා සීලවිසොධනං
කාතුං න සක්කා” ති ච තථා “උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතිසහස්සෙව
නෙක්ඛම්මබලසිද්ධිතො, උපපත්තිතො ඉක්ඛනවසෙනෙව
සබ්බසම්භාරකිව්චනිෂ්ඨත්තිතො, අච්චාරද්ධවීරියස්ස අනුපෙක්ඛනෙ
පධානකිව්චාකරණතො, උපෙක්ඛතො එව තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවතො,
උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසඬ්ඛාරානං අවිසංවාදනතො, ලොකධම්මානං
අජ්ඣුපෙක්ඛනෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිතො,
පරාපකාරාදීසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තාවිභාරනිෂ්ඨත්තිතොති

සබ්බසම්බොධිසම්භාරානං

සමාදානාධිට්ඨානපාරිපූරිතිජ්ඣත්තියො

උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති'ති ඵවමාදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරම් පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. ඵවං අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමීනං පච්චයොති දට්ඨබ්බං.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො. තත්ථ වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ක්කානානි ව. තෙසු සීලාදීනං චතුත්තං තෙරසපි ධුතඨගධම්මා, අජ්ජිච්ඡතාදයො ව පරික්ඛාරා. සද්ධම්මෙසු සද්ධාය බුද්ධධම්මසඨසසීලවාගදෙවතුපසමානුස්සති ලුඛපුග්ගලපරිච්ඡජනා, සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනා, සම්පසාදනීයධම්මපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව පරික්ඛාරා. නිරොත්තජ්ජානං අකුසලාදීනවපච්චවෙක්ඛණා, අපායාදීනවපච්චවෙක්ඛණා, කුසලධම්මුපත්ථම්භභාවපච්චවෙක්ඛණා, නිරොත්තජ්ජපරහිතපුග්ගලපරිච්ඡජනා, නිරොත්තජ්ජසම්පන්නපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. බාහුසච්චස්ස පුබ්බයොගො, පරිපුච්ඡකභාවො, සද්ධම්මානියොගො, අනවජ්ජිජ්ජාට්ඨානාදිපරිච්චයො, පරිපක්කින්නද්‍රියතා, කිලෙසදුර්භාවො, අජ්ජස්සුතපුග්ගලපරිච්ඡජනා බහුස්සුතපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. වීරියස්ස අපායභයපච්චවෙක්ඛණා, ගමනවීරීපච්චවෙක්ඛණා, ධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, ටීනමිද්ධවිනොදනා, කුසීතපුග්ගලපරිච්ඡජනා, ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා, සම්මජ්ජධානපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව. සතියා සතිසම්පජ්ඤාං, මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිච්ඡජනා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනා, තදධිමුත්තතා ව. පඤ්ඤාය පරිපුච්ඡකභාවො, චත්ථුච්ඡදකිරියා, ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා, දුජ්ජඤ්ඤපුග්ගලපරිච්ඡජනා, පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා, ගම්භීරඤ්ඤාචාරියසුත්තත්තපච්චවෙක්ඛණා, ධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, තදධිමුත්තතා ව. චතුත්තං ක්කානානං සීලාදිචතුක්කං, අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු පුබ්බභාගභාවනා, ආවජ්ජනාදිවසිභාවකරණඤ්ච පරික්ඛාරා.

තත්ථ සීලාදීනි පයොගසුද්ධියා සත්තානං අභයදානෙ, ආසයසුද්ධියා ආමිසදානෙ, උභයසුද්ධියා ධම්මදානෙ සමත්ථොභොතීතිආදිනා වරණාදීනං දානාදිසම්භාරපච්චයතා යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. අතිවිත්ථාරහයෙන පන මයං න විත්ථාරයිමිහ. තථා සම්පත්තිවක්කාදයොපි දානාදීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බා.

කො සංකිලෙසොති ඵත්ථ —

තණ්හාදීනි පරාමට්ඨ-භාවො තාසං කිලිස්සනං;
සාමඤ්ඤතො විසෙසෙන, යථාරහං විකප්පතා.

අවිසෙසෙන හි තණ්හාදීහි පරාමට්ඨභාවො පාරමිතං සංකිලෙසො.
 විසෙසෙන පන දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පා දානපාරමියා සංකිලෙසො.
 සත්තකාලවිකප්පා සීලපාරමියා. කාමහවතදුපසමෙසු
 අභිරතිඅනභිරතිවිකප්පා නෙක්ඛම්මපාරමියා. “අහං මමා”ති විකප්පා
 පඤ්ඤාපාරමියා. ලීනුද්ධවච්චිකප්පා වීරියපාරමියා. අත්තපරවිකප්පා
 ඛන්තිපාරමියා. අදිට්ඨාදීසු දිට්ඨාදිවිකප්පා සච්චපාරමියා.
 බොධිසම්භාරතබ්බිපක්ඛෙසු දොසගුණවිකප්පා අධිට්ඨානපාරමියා.
 හිතාහිතවිකප්පා මෙත්තාපාරමියා. ඉට්ඨානිට්ඨවිකප්පා උපෙක්ඛාපාරමියා
 සංකිලෙසොති වෙදිතබ්බො.

කිං වොදානන්ති -

තණ්හාදීහි අසාතතා, රහිතතා විකප්පානං;
 වොදානන්ති විජානියා, සබ්බාසමෙව තාසමපි.

අනුපසාතා හි තණ්හා මාන දිට්ඨි කොටු පනාහ මක්ඛ පලාස
 ඉස්සාමච්ඡරිය මායා සායෙය්‍යා ථම්හ සාරම්හ මද පමාදාදීහි කිලෙසෙහි
 දෙය්‍යපටිග්ගාහකවිකප්පාදිරහිතා ව දානාදිපාරමියො පරිසුද්ධා පහස්සරා
 භවන්තීති.

කො පටිපක්ඛොති -

අකුසලා කිලෙසා ව, පටිපක්ඛා අහෙදතො;
 හෙදතො පන පුබ්බෙපි, චුත්තා මච්ඡරියාදයො.

අවිසෙසෙන හි සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා, සබ්බෙපි කිලෙසා ව එතාසං
 පටිපක්ඛා. විසෙසෙන පන පුබ්බෙ චුත්තා මච්ඡරියාදයොති වෙදිතබ්බො. අපිච
 දෙය්‍යපටිග්ගාහකදානඵලෙසු අලොභාදොසාමොහගුණයොගතො
 ලොභදොසමොහපටිපක්ඛං දානං, කායාදිදොසත්තයවඨිකාපගමතො
 ලොභාදිපටිපක්ඛං සීලං, කාමසුඛපරුපසාතඅත්තකිලමථපරිවජ්ජනතො
 දොසත්තයපටිපක්ඛං නෙක්ඛම්මං, ලොභාදීනං අන්ධිකරණතො, ඤාණස්ස
 ව අනන්ධිකරණතො ලොභාදිපටිපක්ඛා පඤ්ඤා,
 අලීනානුද්ධතඤ්ඤායාරම්භවසෙන ලොභාදිපටිපක්ඛං වීරියං,
 ඉට්ඨානිට්ඨසුඤ්ඤතානං බමනතො ලොභාදිපටිපක්ඛා ඛන්ති, සතිපි පරෙසං
 උපකාරෙ, අපකාරෙ ව යථාභූතප්පවත්තියා ලොභාදිපටිපක්ඛං සච්චං,
 ලොකධම්මෙ අභිභූයා යථාසමාදින්නෙසු සම්භාරෙසු අවලනතො
 ලොභාදිපටිපක්ඛං අධිට්ඨානං, නීවරණවිවේකතො ලොභාදිපටිපක්ඛා
 මෙත්තා, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනායපටිසවිද්ධංසනතො, සමප්පවත්තීතො ව
 ලොභාදිපටිපක්ඛා උපෙක්ඛාති දට්ඨබ්බං.

කා පටිපත්තීති -

දානාකාරාදයො ඵව, උජ්ජාදිතා අනෙකධා;
පටිපත්තීති විඤ්ඤෙය්‍යා, පාරමීපුරණක්කමෙ.

දානපාරමියා හි තාව සුඛප්‍රකරණසරීරජීවිතපරිච්චාගෙන,
භයාපනයනෙන, ධම්මොපදෙසෙන ච බ්‍රහ්මා සත්තානං අනුග්ගහකරණං
පටිපත්ති. තත්ථ ආමිසදානං අභයදානං ධම්මදානන්ති දාතබ්බවත්ථුචසෙන
තිවිධං දානං. තෙසු බොධිසත්තස්ස දාතබ්බවත්ථු අජ්ඣක්කතිකං, බාහිරන්ති
දුට්ඨං. තත්ථ බාහිරං අන්තං පානං වත්ථං යානං මාලා ගන්ධං විලෙපනං
සෙය්‍යා ආවසථං පදිපෙය්‍යන්ති දසවිධං. අන්තාදීනං
බාදනීයභොජනීයාදිවිභාගෙන අනෙකවිධඤ්ඤා. තථා රූපාරම්මණං යාව
ධම්මාරම්මණන්ති ආරම්මණතො ඡබ්බිධං. රූපාරම්මණාදීනඤ්ඤා
නීලාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා
මණිකනකරජතමුත්තාපවාළාදිබ්බත්තවත්ථුආරාමාදි
දාසිදාසගොමහිංසාදිනානාවිධවත්ථුප්‍රකරණවසෙන අනෙකවිධං.

තත්ථ මහාපුරිසො බාහිරං වත්ථුං දෙන්තො “යො යෙන අත්ථිකො, තං
තස්සෙව දෙති. දෙන්තො ච තස්ස අත්ථිකො”ති සයමෙව ජානන්තො
අයාවිතොපි දෙති, පගෙව යාවිතො. මුත්තවාගො දෙති, නො අමුත්තවාගො.
පරියත්තං දෙති, නො අපරියත්තං. සති දෙය්‍යධම්මෙ
පච්චුප්‍කාරසන්තිස්සිතො න දෙති, අසති දෙය්‍යධම්මෙ, පරියත්තෙ ච
සංවිභාගාරහං විහජති. න ච දෙති පරුපසාතාවහං සත්ථවිසමජ්ජාදිකං, නාපි
කීළනකං, යං අනත්ථුපසංහිතං, පමාදාවහඤ්ඤා, න ච ගිලානස්ස යාවකස්ස
පානභොජනාදිඅසජ්ජායං, පමාණරහිතං වා දෙති, පමාණයුත්තං පන
සජ්ජායමෙව දෙති.

තථා යාවිතො ගහට්ඨානං ගහට්ඨානුච්ඡවිකං දෙති, පබ්බජිතානං
පබ්බජිතානුච්ඡවිකං දෙති. මාතෘපිතරො ඤාතිසාලොහිතා මිත්තාමච්චා
පුත්තදාරදාසකම්මකරාති ඵතෙසු කස්සවි පිළං අජනෙන්තො දෙති, න ච
උළාරං දෙය්‍යධම්මං පටිජානිත්වා ලුඛං දෙති, න ච
ලාභසක්කාරසිලොකසන්තිස්සිතො දෙති, න ච පච්චුප්‍කාරසන්තිස්සිතො
දෙති, න ච ඵලපාටිකඪ්ඨි දෙති අඤ්ඤානු සම්මාසම්බොධියා, න ච යාවිතො,
දෙය්‍යධම්මං වා ජිගුච්ඡන්තො දෙති, න ච අසඤ්ඤානානං යාවකානං
අක්කොසකපරිභාසකානම්පි අපවිද්ධා දානං දෙති, අඤ්ඤාදත්ථු
පසන්නවිත්තො අනුකම්පන්තො සක්කච්චමෙව දෙති, න ච
කොතුහලමඬිගලිකො හුත්වා දෙති, කම්මඵලමෙව පන සද්දහන්තො දෙති,
නාපි යාවකෙ පයිරූපාසනාදිහි සංකිලමෙත්වා දෙති, අපරිකිලමෙත්තො ඵව
පන දෙති, න ච පරෙසං වඤ්ඤානාධිජ්ජායො, හෙදාධිජ්ජායො වා දානං දෙති,
අසංකිලිට්ඨවිත්තොව දෙති, නාපි ඵරුසවාටො භාකුටිකමුඛො දානං දෙති,
පියවාදි ච පන පුබ්බභාසි මිහිතසිතවවතො හුත්වා දෙති, යස්මිං චෙ
දෙය්‍යධම්මෙ උළාරමනුඤ්ඤාය වා විරපරිවයෙන වා ගෙධසභාවතාය වා
ලොභධම්මො අධිමත්තො හොති, ජානන්තො බොධිසත්තො තං බිජ්ජමෙව

පටිච්චනොදයින්වා යාවකෙ පරියෙසෙත්වාපි දෙනි, යඤ්ච දෙය්‍යවත්ථු පරිත්තං, යාවකොපි පච්චුපට්ඨිතො, තං අවින්තෙත්වා අපි අත්තානං ධාවින්වා දෙන්තො යාවකං සම්මානෙනි යථා තං අකිත්තිපණ්ඩිතො, න ච මහාපුරිසො අත්තනො පුත්තදාරදාසකම්මකරපොරිසෙ යාවිතො තෙ අසඤ්ඤාපිතෙ දොමනස්සප්පත්තෙ යාවකානං දෙනි, සම්මදෙව පන සඤ්ඤාපිතෙ සොමනස්සප්පත්තෙ දෙනි, දෙන්තො ච යක්ඛරක්ඛසපිසාචාදීනං වා මනුස්සානං වා කුරුරකම්මන්තානං ජානන්තො න දෙනි, තථා රජ්ජමිපි තාදිසානං න දෙනි, යෙ ලොකස්ස අභිතාය දුක්ඛාය අනත්ථාය පටිපජ්ජන්ති, යෙ පන ධම්මිකා ධම්මෙන ලොකං පාලෙන්ති, තෙසං රජ්ජදානං දෙනි. එවං තාව බාහිරදානෙ පටිපත්ති වෙදිතබ්බං.

අජ්ඣත්තිකදානමිපි ද්විභාකාරෙහි වෙදිතබ්බං. කථං? යථා නාම කොචි පුරිසො සාසච්ඡාදනභෙතු අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති දාසබ්‍යං, එවමෙව මහාපුරිසො සම්බොධිභෙතු නිරාමිසචිත්තො සත්තානං අනුත්තරං හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො අත්තනො දානපාරමිං පරිපුරෙතුකාමො අත්තානං පරස්ස නිස්සජ්ජති, විධෙය්‍යභාවං උපගච්ඡති යථාකාමකරණීයතං, කරවරණයනාදිඅභිගපච්චඨගං තෙන තෙන අත්ථිකානං අකම්පිතො අලිතො අනුප්පදෙනි, න තත්ථ සජ්ජති, න සඬකොචං ආපජ්ජති යථා තං බාහිරවත්ථුස්මිං. තථා හි මහාපුරිසො ද්විභාකාරෙහි බාහිරවත්ථුං පරිච්චජති යථාසුඛං පරිභොගාය වා යාවකානං, තෙසං මනොරථං පුරෙන්තො අත්තනො වසීභාවාය වා. තත්ථ සබ්බෙන සබ්බං මුත්තවාගො එවමාහ “නිස්සඬගභාවෙනාහං සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සාමි”ති, එවං අජ්ඣත්තිකවත්ථුස්මිමිපි වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යං අජ්ඣත්තිකවත්ථු දිය්‍යමානං යාවකස්ස එකන්තෙතෙව හිතාය සංවත්තති, තං දෙනි, න ඉතරං. න ච මහාපුරිසො මාරස්ස, මාරකායිකානං වා දෙවතානං විහිංසාධිප්පායානං අත්තනො අත්තභාවං, අභිගපච්චඨගානි වා ජානමානො දෙනි “මා තෙසං අනත්ථො අහොසී”ති. යථා ච මාරකායිකානං, එවං තෙහි අන්වාචිට්ඨානමිපි න දෙනි, නාපි උම්මත්තකානං, ඉතරෙසං පන යාවියමානො සමනන්තරමෙව දෙනි තාදිසාය යාවතාය දුල්ලභභාවතො, තාදිසස්ස ච දානස්ස දුක්කරභාවතො.

අභයදානං පන රාජතො චොරතො අග්ගිතො උදකතො චෙරිපුග්ගලතො සීහබ්‍යග්ගාදිවාළමිගතො නාගයක්ඛරක්ඛසපිසාචාදිතො සත්තානං භයෙ පච්චුපට්ඨිතෙ තතො පරිත්තාණභාවෙන දාතබ්බං.

ධම්මදානං පන අසංකිලිට්ඨචිත්තස්ස අවිපරිතධම්මදෙසනා. ඔපායිකො හි තස්ස උපදෙසො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන, යෙන සාසනෙ අනොතිණ්ණානං අවතාරණං ඔතිණ්ණානං පරිපාවනං. තත්ථායං නයො — සඬබ්බෙපතො තාව දානකථා සීලකථා සග්ගකථා කාමානං ආදීනවො සංකිලෙසො ඔකාරො ච නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො. විත්ථාරතො පන

සාවකබොධියං අධිමුත්තචිත්තානං සරණගමනං, සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු කම්මකරණවසෙන සමථානුයොගො, රූපමුඛාදීසු විපස්සනාභිනිවෙසෙසු යථාරහං අභිනිවෙසනමුඛෙන විපස්සනානුයොගො, තථා විසුද්ධිපටිපදාය සම්මත්තගහණං, තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභිඤ්ඤා, චතස්සො පටිසම්භිදා, සාවකබොධීති එතෙසං ගුණසංකිත්තනවසෙන යථාරහං තත්ථ තත්ථ පතිට්ඨාපනා, පරියොදපනා ච. තථා පච්චෙකබොධියං, සම්මාසම්බොධියඤ්ච අධිමුත්තචිත්තානං යථාරහං දානාදිපාරමීතං සභාවසරසලක්ඛණාදිසංකිත්තනමුඛෙන තීසුපි අවත්ථාහෙදෙසු තෙසං බුද්ධානං මහානුභාවතාවිභාවනෙන යානද්වයෙ පතිට්ඨාපනා, පරියොදපනා ච. එවං මහාපුරිසො සත්තානං ධම්මදානං දෙති.

තථා මහාපුරිසො ආමිසදානං දෙන්තො “ඉමිනාහං දානෙන සත්තානං ආයුචණ්ණසුඛලපටිභානාදිසම්පත්තිඤ්ච රමණීයං අග්ගඵලසම්පත්තිඤ්ච නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්ති අන්තං දෙති, තථා සත්තානං කාමකිලෙසපිපාසචූපසමාය පානං දෙති, තථා සුවණ්ණචණ්ණතාය, හිරොත්තජ්ජාලඬිකාරස්ස ච නිජ්ජත්තියා චත්ථානි දෙති, තථා ඉද්ධිවිධස්ස වෙච නිබ්බානසුඛස්ස ච නිජ්ජත්තියා යානං දෙති, තථා සීලගන්ධනිජ්ජත්තියා ගන්ධං දෙති, තථා බුද්ධගුණසොභානිජ්ජත්තියා මාලාවිලෙපනං දෙති, තථා බොධිමණ්ඩාසනනිජ්ජත්තියා ආසනං දෙති, තථාගතසෙය්‍යනිජ්ජත්තියා සෙය්‍යං දෙති, සරණභාවනිජ්ජත්තියා ආවසථං දෙති, පඤ්චවක්ඛුපටිලාභාය පදීපෙය්‍යං දෙති.

ඛ්‍යාමජ්ජභානිජ්ජත්තියා රූපදානං දෙති, බ්‍රහ්මස්සරනිජ්ජත්තියා සද්දදානං දෙති, සබ්බලොකස්ස පියභාවාය රසදානං දෙති, බුද්ධසුමුමාලභාවාය ඵොට්ඨබ්බදානං දෙති, අජරාමරණභාවාය හෙසජ්ජදානං දෙති, කිලෙසදාසඛ්‍යවිමොචනත්ථං දාසානං භුජිස්සතාදානං දෙති, සද්ධම්මාභිරතියා අනවජ්ජබ්බිධාරතිහෙතුදානං දෙති, සබ්බෙපි සත්තෙ අරියාය ජාතියා අත්තනො පුත්තභාවූපනයනාය පුත්තදානං දෙති, සකලස්සාපි ලොකස්ස පතිභාවූපගමනාය දාරදානං දෙති, සුභලක්ඛණසම්පත්තියා සුවණ්ණමණිමුත්තාපවාළාදිදානං, අනුඛ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා නානාවිධවිභූසනදානං, සද්ධම්මකොසාධිගමාය විත්තකොසදානං, ධම්මරාජභාවාය රජ්ජදානං, දානාදිසම්පත්තියා ආරාමියානාදිවනදානං, චක්කඬිකිතෙහි පාදෙහි බොධිමණ්ඩූපසඬිකමනාය චරණදානං, චතුරොසනිත්ථරණෙ සත්තානං සද්ධම්මහත්ථදානත්ථං හත්ථදානං, සද්ධිත්තියාදිපටිලාභාය කණ්ණනාසාදිදානං, සමන්තවක්ඛුපටිලාභාය චක්ඛුදානං, “දස්සනසවනානුස්සරණපාරිවරියාදීසු සබ්බකාලං සබ්බසත්තානං හිතසුඛාවහො සබ්බලොකෙන ච උපජීවිතබ්බො මෙ කායො භවෙය්‍යා”ති මංසලොහිතාදිදානං. “සබ්බලොකුත්තමො භවෙය්‍යා”න්ති උත්තමඬිගදානං දෙති.

එවං දදන්තො ච න අනෙසනාය දෙනි, න පරොපසානෙන, න භයෙන, න ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙය්‍යාරොසනෙන, න පණීනෙ සති ලුඛං, න අත්තුක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාභිකඬ්ඛාය, න යාවකජිගුව්ඡාය, න අවිත්තීකාරෙන, අථ ඛො සක්කච්චං දෙනි, සහත්ථෙන දෙනි, කාලෙන දෙනි, විත්තිං කත්වා දෙනි, අවිභාගෙන දෙනි, තීසු කාලෙසු සොමනස්සිකො දෙනි, තතො එව ච දත්වා න පච්ඡානුතාපී හොති, න පටිග්ගාභකවසෙන මානාවමානං කරොති, පටිග්ගාභකානං පියසමුදාවාරො හොති වදඤ්ඤා යාවයොගො සපරිවාරදායකො. අන්තදානඤ්ඤි දදන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමී”ති වත්ථාදීහි සද්ධිං දෙනි, තථා වත්ථදානං දදන්තො “තං සපරිවාරං කත්වා දස්සාමී”ති අන්තාදීහි සද්ධිං දෙනි. පානදානාදීසු ඵසෙව නයො, තථා රූපදානං දදන්තො ඉතරාරම්මණානිපි තස්ස පරිවාරං කත්වා දෙනි, එවං සෙසෙසුපි.

තත්ථ රූපදානං නාම නීලපිතලොභිතොදාතාදිවණ්ණාදීසු පුප්ඵවත්ථධාතුසු අඤ්ඤතරං ලභිත්වා රූපවසෙන ආභුජිත්වා “රූපදානං දස්සාමි, රූපදානං මය්හ”න්ති වින්තෙත්වා තාදිසෙ දක්ඛිණෙය්‍යා දානං පතිට්ඨාපෙති, එතං රූපදානං නාම.

සද්දදානං පන හෙරිසද්දාදිවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ සද්දං කන්දමුලානි විය උප්පාටෙත්වා, නීලුප්පලහත්ථකං විය ච හත්ථෙ යපෙත්වා දාතුං න සක්කොති, සවත්ථුකං පන කත්වා දදන්තො සද්දදානං දෙනි නාම, තස්මා යදා “සද්දදානං දස්සාමී”ති හෙරිමුදිඬ්ඛාදීසු අඤ්ඤතරෙන තූරියෙන තිණ්ණං රතනානං උපහාරං කරොති, කාරෙති ච, “සද්දදානං දස්සාමි, සද්දදානං මෙ”ති හෙරිආදීනි යපාපෙති, ධම්මකට්ඨිකානං පන සද්දහෙසජ්ජං, තෙලථාණිකාදීනි ච දෙනි, ධම්මස්සවනං සොසෙති, සරහඤ්ඤං භණති, ධම්මකථං කථෙති, උපනිසින්නකථං, අනුමොදනකථඤ්ච කරොති, කාරෙති ච, තදා සද්දදානං නාම හොති.

තථා මූලගන්ධාදීසු අඤ්ඤතරං රජනීයං ගන්ධවත්ථුං, පිසිතමෙව වා ගන්ධං යං කිඤ්චි ලභිත්වා ගන්ධවසෙන ආභුජිත්වා “ගන්ධදානං දස්සාමි, ගන්ධදානං මය්හ”න්ති බුද්ධරතනාදීනං පූජං කරොති, කාරෙති ච, ගන්ධපූජනත්ථාය අගරුවන්දනාදිකෙ ගන්ධවත්ථුකෙ පරිච්චජති, ඉදං ගන්ධදානං.

තථා මූලරසාදීසු යං කිඤ්චි රජනීයං රසවත්ථුං ලභිත්වා රසවසෙන ආභුජිත්වා “රසදානං දස්සාමි, රසදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙනි, රසවත්ථුමෙව වා අඤ්ඤං ගවාදිකං පරිච්චජති, ඉදං රසදානං.

තථා ඵොට්ඨබ්බදානං මඤ්චපීයාදිවසෙන, අත්ථරණපාචුරණාදිවසෙන ච වෙදිතබ්බං. යදා හි මඤ්චපීයහිසිබ්බිබ්බොහනාදිකං, නිවාසනපාරුපනාදිකං වා සුඛසම්ඵස්සං රජනීයං අනවජ්ජං ඵොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා

ථොට්ඨබ්බවසෙන ආභුජිත්වා “ථොට්ඨබ්බදානං දස්සාමි, ථොට්ඨබ්බදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙති. යථාචුත්තං ථොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා පරිච්ඡති, එතං ථොට්ඨබ්බදානං.

ධම්මදානං පන ධම්මාරම්මණස්ස අධිජ්ජෙනත්තා ඔජාපානජීවිතවසෙන වෙදිතබ්බං. ඔජාදීසු හි අඤ්ඤතරං රජනීයං ධම්මවත්ථුං ලභිත්වා ධම්මාරම්මණවසෙන ආභුජිත්වා “ධම්මදානං දස්සාමි, ධම්මදානං මය්හ”න්ති සජ්ජිතවනීතාදි ඔජදානං දෙති, අම්බපානාදිඅට්ඨවිධං පානදානං දෙති, ජීවිතදානන්ති ආභුජිත්වා සලාකහත්තපක්ඛිකහත්තාදීනි දෙති. අභාසුකභාවෙන අභිභූතානං බ්‍යාධිකානං වෙජ්ජං පට්ඨපෙති, ජාලං ඵාලාපෙති, කුමීනං විද්ධංසාපෙති, සකුණපඤ්ජරං විද්ධංසාපෙති, බන්ධනෙන බද්ධානං සත්තානං බන්ධනමොක්ඛං කාරෙති, මාසාතහෙරිං වරාපෙති, අඤ්ඤානිපි සත්තානං ජීවිතපරිත්තාණත්ථං එවරූපානි කම්මානි කරොති, කාරාපෙති ච, ඉදං ධම්මදානං නාම.

සබ්බම්පෙතං යථාචුත්තදානසම්පදං සකලලොකහිතසුඛාය පරිණාමෙති අත්තනො ච අකුප්පාය විමුක්තියා අපරික්ඛයස්ස ඡන්දස්ස අපරික්ඛයස්ස විරියස්ස අපරික්ඛයස්ස සමාධිස්ස අපරික්ඛයස්ස පටිභානස්ස අපරික්ඛයස්ස ඤානස්ස අපරික්ඛයාය සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙති, ඉමඤ්ච දානපාරම්. පටිපජ්ජන්තෙන මහාසත්තෙන ජීවිතෙ අනිච්චසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා. තථා භොගෙසු, බහුසාධාරණතා ච නෙසං මනසි කාතබ්බා, සත්තෙසු ච මහාකරුණා සතතං සමිතං පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා. එවඤ්ච භොගෙහි ගහෙතබ්බසාරං ගණ්හන්තො ආදිත්තතො විය අගාරතො සබ්බං සාපතෙය්‍යං, අත්තානඤ්ච බහි නිහරන්තො න කිඤ්චි සෙසෙති, න කත්ථවි විභාගං කරොති, අඤ්ඤදත්ථු නිරපෙක්ඛො නිස්සජ්ජති එව. අයං තාව දානපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

සීලපාරමියා පන අයං පටිපත්තික්කමො — යස්මා සබ්බඤ්ඤසීලාලඬිකාරෙහි සත්තෙ අලඬිකරිතුකාමෙන මහාපුරිසෙන ආදිතො අත්තනො එව තාව සීලං විසොධෙතබ්බං. තත්ථ චතුර්භාකාරෙහි සීලං විසුජ්ඣති අජ්ඣාසයවිසුද්ධිතො, සමාදානතො, අවිතික්කමනතො, සති විතික්කමෙ පුන පාකට්ඨකරණතො ච. විසුද්ධාසයතාය හි එකච්චො අත්තාධිපති හුත්වා පාපජිග්‍රච්ඡනසභාවො අජ්ඣත්තං හිරිධම්මං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො හොති, තථා පරතො සමාදානෙ සති එකච්චො ලොකාධිපති හුත්වා පාපතො උත්තසන්තො ඔත්තජ්ජධම්මං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො හොති, ඉති උභයථාපි එතෙ අවිතික්කමනතො සීලෙ පතිට්ඨහන්ති. අථ ච පන කදාපි සතිසම්මොසෙන සීලස්ස බණ්ඩාදිභාවො සියා, තායෙයව යථාචුත්තාය හිරොත්තජ්ජසම්පත්තියා බිජ්ජමෙව නං චුට්ඨානාදිනා පටිපාකතිකං කරොන්තිති.

තයිදං සීලං වාරිත්තං වාරිත්තන්ති දුට්ඨං. තත්ථායං බොධිසත්තස්ස වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො - තෙන සබ්බසත්තෙසු තථා දයාපන්නවිත්තෙන හවිතබ්බං, යථා සුපිනන්නෙනපි න ආසාතො උප්පජ්ජෙය්‍ය, පරුපකරණවිරතතාය පරසන්නකො අලගද්දො විය න පරාමසිතබ්බො. සචෙ පබ්බජිතො හොති, අබ්‍රහ්මවරියතොපි ආරාචාරී හොති සත්තවිධමෙථුනසංයොගවිරතො, පගෙව පරදාරගමනතො. ගහට්ඨො සමානො පරෙසං දාරෙසු සදා පාපකං චිත්තමිපි න උප්පාදෙති. කථෙන්නො සචචං හිතං පියං පරිමිතමෙව ච කාලෙන ධම්මිං කථං භාසිතා හොති. සබ්බත්ථ අනභිජ්ඣාලු, අබ්‍යාපන්නවිත්තො, අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතාඤාණෙන ච සමන්නාගතො. සමග්ගතෙසු සම්මාපටිපත්තෙසු නිව්ට්ඨසද්ධො හොති නිව්ට්ඨපෙමොති.

ඉති චතුරාපායවට්ටදුක්ඛානං පථභූතෙහි අකුසලකම්මපථෙහි, අකුසලධම්මෙහි ච ඔරමිත්වා සග්ගමොක්ඛානං පථභූතෙසු කුසලකම්මපථෙසු, කුසලධම්මෙසු ච පතිට්ඨිතස්ස මහාසුරිසස්ස පරිසුද්ධාසයපයොගතො යථාහිපත්ථිතා සත්තානං හිතසුඛපසඤ්ඡිතා මනොරථා සීසං සීසං අභිනිජ්ඣජ්ජන්ති, පාරමියො පරිපූරෙන්නි. එචංභූතො හි අයං. තත්ථ හිංසානිවත්තියා සබ්බසත්තානං අභයදානං දෙති, අප්පකසිරෙනෙව මෙත්තාභාවනං සම්පාදෙති, එකාදස මෙත්තානිසංසෙ අධිගච්ඡති, අප්පාබාධො හොති අප්පාතඨකො, දීඝායුකො සුබ්බහුලො, ලක්ඛණවිසෙසෙ පාපුණාති, දොසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නෙති. තථා අදින්නාදානනිවත්තියා චොරාදිහි අසාධාරණෙ හොගෙ අධිගච්ඡති, පරෙහි අනාසඬකනීයො, පියො, මනාපො, විස්සාසනීයො, හවසම්පත්තිසු අලග්ගවිත්තො පරිච්චාගසීලො, ලොභවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නෙති. අබ්‍රහ්මවරියනිවත්තියා අලොභො හොති සන්නකායවිත්තො, සත්තානං පියො හොති මනාපො අපරිසඬකනීයො, කල්‍යාණො චස්ස කිත්තිසද්දො අබ්‍රහ්මවරියනිවත්ති, අලග්ගවිත්තො හොති මාතුගාමෙසු අලුද්ධාසයො, නෙක්ඛම්මබ්‍රලො, ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, ලොභවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නෙති.

මුසාවාදනිවත්තියා සත්තානං පමාණභූතො හොති පච්චයිකො ථෙතො ආදෙය්‍යාවචනො දෙවතානං පියො මනාපො සුරහිගන්ධමුඛො අසද්ධම්මාරක්ඛිතකායවච්ඡමාවාරො, ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, කිලෙසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නෙති. පෙසුඤ්ඤනිවත්තියා පරුපක්කමෙහි අහෙජ්ජකායො හොති අහෙජ්ජපරිවාරො, සද්ධම්මෙ ච අහෙජ්ජනකසද්ධො, දළ්භමිත්තො හවත්තරපරිවිතානමිපි සත්තානං එකන්තපියො, අසංකිලෙසබ්‍රලො. ඵරුසවාචානිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො සුබ්බසීලො මධුරවචනො සම්භාවනීයො, අට්ඨකිගසමන්නාගතො චස්ස සරො නිබ්බත්තති. සම්ඵප්පලාපනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො, ගරුභාවනීයො ච, ආදෙය්‍යාවචනො පරිමිතාලාපො, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො, යානුප්පත්තිකෙන පටිභානෙන පඤ්භාබ්‍යාකරණකුසලො,

බුද්ධභූමියඤ්ච එකාය එව වාචාය අනෙකභාසානං සත්තානං අනෙකෙසං පඤ්භානං ඛ්‍යාකරණසමත්ථො හොති.

අනභිජ්ඣාලුතාය අකිච්ඡලාභී හොති, උළාරෙසු ව හොගෙසු රුවිං පටිලහති, ඛත්තියමභාසාලාදීනං සම්මතො හොති, පච්චත්ථිකෙහි අනභිභවතීයො, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලං න පාපුණාති, අප්පට්ඨුග්ගලො ව හොති. අඛ්‍යාපාදෙන පියදස්සනො හොති සත්තානං සම්භාවතීයො, පරහිතාහිනන්දිතාය ව සත්තෙ අප්පකසිරෙනෙව පසාදෙති, අලුබ්බභාවො ව හොති මෙත්තාවිහාරී, මහෙසක්ඛො ව හොති මහානුභාවො. මිච්ඡාදස්සනාභාවෙන කල්‍යාණෙ සභායෙ පටිලහති, සීසච්ඡෙදං පාපුණන්තොපි පාපකම්මං න කරොති, කම්මස්සකතාදස්සනතො අකොතුහලමඬිගලිකො ව හොති, සද්ධම්මෙ චස්ස සද්ධා පතිට්ඨිතා හොති මූලජාතා, සද්දහති ව තථාගතානං බොධිං, සමයන්තරෙසු නාහිරමති උක්කාරට්ඨානෙ රාජහංසො විය, ලක්ඛණත්තයච්ඡානනෙ කුසලො හොති, අන්තෙ ව අනාවරණඤ්ඤාලාභී, යාව ව බොධිං න පාපුණාති, තාව තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ උක්කට්ඨුක්කට්ඨො හොති, උළාරුළාරසම්පත්තියො පාපුණාති.

“ඉති හිදං සීලං නාම සබ්බසම්පත්තීනං අධිට්ඨානං, සබ්බබුද්ධගුණානං පභවභූමි, සබ්බබුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං කාරණං මුඛං පමුඛං”න්ති බ්‍රහ්මානං උප්පාදෙත්වා කායච්චිසංයමෙ, ඉන්ද්‍රියදමනෙ, ආජීවපාරිසුද්ධියං, පච්චයපරිහොගෙ ව සතිසම්පජ්ඤ්ඤබලෙන අප්පමත්තො හොති, ලාභසක්කාරසිලොකං උක්ඛිත්තාසිකපච්චත්ථිකං විය සල්ලක්ඛෙත්වා “කිකිච අණ්ඩ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.7; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සක්කච්චං සීලං සම්පාදෙතබ්බං. අයං තාව වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො.

වාරිත්තසීලෙ පන පටිපත්ති එවං වෙදිතබ්බා – ඉධ බොධිසත්තො කල්‍යාණමිත්තානං ගරුට්ඨානියානං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං කාලෙන කාලං කත්තා හොති, තථා තෙසං කාලෙන කාලං උපට්ඨානං කත්තා හොති, ගිලානානං කායවෙය්‍යාවට්ඨකං, වාචාය පුච්ඡනඤ්ච කත්තා හොති, සුභාසිතපදානි සුත්වා සාධුකාරං කත්තා හොති, ගුණවත්තානං ගුණෙ චණ්ණෙතා, පරෙසං අපකාරෙ ඛත්තා, උපකාරෙ අනුස්සරිතා, පුඤ්ඤානි අනුමොදිතා, අත්තනො පුඤ්ඤානි සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙනා, සබ්බකාලං අප්පමාදවිහාරී කුසලෙසු ධම්මෙසු, සති අච්චයෙ අච්චයනො දිස්වා තාදිසානං සහධම්මිකානං යථාභූතං ආවි කත්තා, උත්තරිඤ්ච සම්මාපටිපත්තිං සම්මදෙව පරිපුරෙතා.

තථා අත්තනො අනුරූපාසු අත්ථුපසංහිතාසු සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාපුරෙක්ඛාරො අනලසො සභායභාවං උපගච්ඡති. උප්පන්තෙසු ව සත්තානං ඛ්‍යාධිආදිදුක්ඛෙසු යථාරහං පතිකාරවිධායකො, ඤාතිභොගාදිඛ්‍යාසනපතිතෙසු සොකපනොදනො,

උල්ලුම්පනසභාවාවටීතො හුත්වා නිග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව නිග්ගණ්හනකො යාවදෙව අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනාය, පග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව පග්ගණ්හනකො. යානි පුරිමකානං මහාබොධිසත්තානං උළාරතමානි පරමදුක්කරානි අවින්තෙය්‍යානුභාවානි සත්තානං එකත්තභිතසුඛාවහානි වරිතානි, යෙහි තෙසං බොධිසම්භාරා සම්මදෙව පරිපාකං අගමිංසු, තානි සුත්වා අනුබ්බිග්ගො අනුත්‍රාසො “තෙපි මහාපුරිසා මනුස්සා එව, අනුක්කමෙන පන සික්ඛාපාරිපුරියා භාවිතත්තා තාදිසාය උළාරතමාය ආනුභාවසම්පත්තියා බොධිසම්භාරෙසු උක්කංසපාරමිජ්ජත්තා අහෙසුං, තස්මා මයාපි සීලාදිසික්ඛාසු සම්මදෙව තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යාය පටිපත්තියා අහමිපි අනුක්කමෙන සික්ඛං පරිපුරෙත්වා එකත්තතො පදං අනුපාපුණ්ණස්සාමි”ති සද්ධාපුරෙවාරිකං වීරියං අවිස්සජ්ජන්තො සම්මදෙව සීලෙසු පරිපුරකාරී හොති.

තථා පටිච්ඡන්තකල්‍යාණො හොති විවටාපරාධො, අජ්ජිච්ඡො සන්තුට්ඨො පටිච්ඡන්තො අසංසට්ඨො දුක්ඛසහො අවිපරිතදස්සනජාතිකො අනුද්ධතො අනුන්තලො අවපලො අමුඛරො අවිකිණ්ණවාටො සංවුතින්ද්‍රියො සන්තමානසො කුහනාදිමිච්ඡාජීවවිරහිතො ආචාරගොචරසම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවි සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු, ආරද්ධවීරියො පහිතත්තො කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛො, අජ්ජමත්තකම්පි කායෙ, ජීවිතෙ චා අපෙක්ඛං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති, පගෙව අධිමත්තං. සබ්බෙපි දුස්සීලාහෙතුභූතෙ කොට්ඨපනාභාදිකෙ කිලෙසුපක්කිලෙසෙ පජහති විනොදෙති, අජ්ජමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන අපරිතුට්ඨො හොති, න සඬකොචං ආපජ්ජති, උපරුපරිවිසෙසාධිගමාය වායමති.

යෙන යථාලද්ධා සම්පත්ති භානභාගියා වා ධීතිභාගියා වා න හොති, තථා මහාපුරිසො අන්ධානං පරිණායකො හොති, මග්ගං ආචික්ඛති, බධිරානං හත්ථමුද්දාය සඤ්ඤං දෙති, අත්ථමනුග්ගාහෙති, තථා මූගානං. පීඨසජ්ජිකානං පීඨං දෙති, වාහෙති වා. අස්සද්ධානං සද්ධාපටිලාභාය වායමති, කුසීතානං උස්සාහජනනාය, මුට්ඨස්සතීනං සතිසමායොගාය. විබ්භන්තත්තානං සමාධිසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤානං පඤ්ඤාධිගමාය වායමති. කාමච්ඡන්දපරියුට්ඨිතානං කාමච්ඡන්දපටිවිනොදනාය වායමති. බ්‍යාපාදථිතමිද්ධඋද්ධච්චකුක්කුච්චිවිචිකිච්ඡාපරියුට්ඨිතානං විචිකිච්ඡාවිනොදනාය වායමති. කාමචිතක්කාදිපකතානං කාමචිතක්කාදිමිච්ඡාවිතක්කවිනොදනාය වායමති. පුබ්බකාරීනං සත්තානං කතඤ්ඤුතං නිස්සාය පුබ්බභාසී පියවාදී සඬිගාහකො සදිසෙන, අධිකෙන වා පච්චුපකාරෙ සම්මානෙතා හොති.

ආපදාසු සභායකිච්චං අනුතිට්ඨති, තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං පකතිං, සභාවඤ්ච පරිජානිත්වා යෙහි යථා සංවසිතබ්බං හොති, තෙහි තථා සංවසති. යෙසු ච යථා පටිපජ්ජිතබ්බං හොති, තෙසු තථා පටිපජ්ජති. තඤ්ච බො

අකුසලතො වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනවසෙන, න අඤ්ඤථා. පරචිත්තානුරක්ඛණා හි බොධිසත්තානං යාවදෙව කුසලාභිවඩ්ඪියා. තථා භිතජ්ඣාසයෙනාපි පරො න සාහසිතබ්බො, න භණ්ඩිතබ්බො, න මඩ්ඤ්භාවමාපාදෙනබ්බො, න පරස්ස කුක්කුච්චං උප්පාදෙනබ්බං, න නිග්ගහට්ඨානෙ වොදෙනබ්බො, න නිවතරං පටිපන්නස්ස අත්තා උච්චතරෙ යපෙනබ්බො, න ච පරෙසු සබ්බෙන සබ්බං අසෙවිනා භවිතබ්බං, න අතිසෙවිනා, න අකාලසෙවිනා භවිතබ්බං.

යුත්තෙ පන සත්තෙ දෙසකාලානුරූපං සෙවති, න ච පරෙසං පුරතො පියෙපි ගරහති, අප්පියෙ වා පසංසති, න අධිට්ඨාය විස්සාසී භොති, න ධම්මිකං උපනිමන්තනං පටික්ඛිපති, න පඤ්ඤත්තිං උපගච්ඡති, නාධිකං පටිග්ගණ්භාති, සද්ධාසම්පන්නෙ සද්ධානිසංසකථාය සම්පහංසෙති, සීලසුත්තවාගපඤ්ඤාසම්පන්නෙ පඤ්ඤානිසංසකථාය සම්පහංසෙති. සචෙ පන බොධිසත්තො අභිඤ්ඤාබලජපන්නො භොති, පමාදාපන්නෙ සත්තෙ අභිඤ්ඤාබලෙන යථාරහං නිරයාදිකෙ දස්සෙන්නො සංචෙජෙත්වා අස්සද්ධාදිකෙ සද්ධාදීසු පතිට්ඨාපෙති, සාසනෙ ධිතාරෙති, සද්ධාදිගුණසම්පන්නෙ පරිපාචෙති. එවමස්ස මහාපුරිසස්ස වාරිත්තභූතො අපරිමාණො පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො උපරුපරි අභිවඩ්ඪතීති චෙදිතබ්බං.

අපිච යා සා “කිං සීලං, කෙනට්ඨෙන සීල”න්තිආදිනා පුච්ඡං කත්වා “පාණාතිපාතාදිහි විරමන්තස්ස, චත්තපටිපත්තිං වා පුරෙන්නස්ස චෙතනාදයො ධම්මා සීල”න්තිආදිනා නයෙන නානජපකාරතො සීලස්ස විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.6) වුත්තා, සා සබ්බාපි ඉධ ආභරිත්වා චත්තබ්බා. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ සාවකබොධිසත්තවසෙන සීලකථා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තවසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බච්ඡගමං කත්වා චත්තබ්බාති අයමෙව විසෙසො. යතො ඉදං සීලං මහාපුරිසො යථා න අත්තනො දුග්ගතියං පරිකිලෙසවිමුත්තියා, සුගතියම්පි න රජ්ජසම්පත්තියා, න චක්කවත්තී, න දෙව, න සක්ක, න මාර, න බ්‍රහ්මසම්පත්තියා පරිණාමෙති, තථා න අත්තනො තෙවිජ්ජතාය, න ඡළභිඤ්ඤතාය, න චතුපටිසම්භිදාධිගමාය, න සාවකබොධියා, න පච්චෙකබොධියා පරිණාමෙති, අථ බො සබ්බඤ්ඤාභාවෙන සබ්බසත්තානං අනුත්තරසීලාලඤ්ඤාසම්පාදනත්ථමෙව පරිණාමෙතීති අයං සීලපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

තථා යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා ආදීනවදස්සනපුබ්බච්ඡගමා කාමෙහි ච භවෙහි ච නික්ඛමනවසෙන පචත්තා කුසලචිත්තුජ්ජත්ති නෙක්ඛම්මපාරමී, තස්මා සකලසංකිලෙසනිවාසනට්ඨානතාය, පුත්තදාරාදිහි මහාසම්බාධතාය, කසිවාණ්ජජාදිනානාවිකම්මන්තාධිට්ඨානබ්‍යාකුලතාය ච සරාවාසස්ස නෙක්ඛම්මසුබාදීනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච “සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බන්දු විය ච කදලී විය ච

අවලෙය්හමානපරිත්තස්සාදවිපුලානත්ථානුබන්ධා''ති ච විජ්ජුලතොභාසෙන ගහෙනබ්බං නචචං විය පරිත්තකාලුපලබ්භා, උම්මත්තකාලඬකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බා, කරිසාවච්ඡාදනමුඛං විය පටිකාරභූතා, උදකෙ තෙමිතඬගුලියා නිසාරුදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣක්තභොජනං විය සාබාධා, බලිසාමිසං විය බ්‍යාසනුපනිපාතකාරණා (බ්‍යාසනසන්නිපාතකාරණා - දී. නි. ටී. 1.7), අග්ගිසන්නාපො විය කාලත්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුභූතා, මක්කටාලෙපො විය බන්ධනනිමිත්තා, සාතකාවච්ඡාදනකිමාලයො විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපත්තගාමවාසො විය භයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදීනං ආමිසභූතා, ඡණසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අන්තොදාහකා, පුරාණකුපාවලම්බිණිමධුපිණ්ඩං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය පිපාසාහෙතුභූතා, සුරාමෙරයං විය නීවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදනය අට්ඨිකඬකලුපමා''තිආදීනා ච නයෙන ආදීනචං සල්ලක්ඛෙන්වා තබ්බිපරියායෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන නෙක්ඛම්මපච්චෙකඋපසමසුබාදීසු නින්තපොණපබ්භාරවිත්තෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පටිපජ්ජිතබ්බං.

යස්මා පන නෙක්ඛම්මං පබ්බජ්ජාමුලකං, තස්මා පබ්බජ්ජා තාව අනුට්ඨාතබ්බා. පබ්බජ්ජමනුකිට්ඨන්තෙන මහාසත්තෙන අසති බුද්ධුප්පාදෙ කම්මවාදීනං කිරියවාදීනං තාපසපරිබ්බාජකානං පබ්බජ්ජා අනුට්ඨාතබ්බා. උප්පන්නෙසු පන සම්මාසම්බුද්ධෙසු තෙසං සාසනෙ ඵල පබ්බජිතබ්බං. පබ්බජිත්වා ච යථාචුත්තෙ සීලෙ පතිට්ඨිතෙන තස්සා ඵල සීලපාරමියා වොදාපනත්ථං ධුතගුණා සමාදාතබ්බා. සමාදින්නධුතධම්මා හි මහාපුරිසා සම්මදෙව තෙ පරිහරන්තා අප්පිච්ඡාසන්තුට්ඨසල්ලෙඛපච්චෙකඅසංසග්ගවීරියාරම්භසුභරතාදිගුණසලිල වික්ඛාලිතකිලෙසමලනය අනවජ්ජසීලවතගුණපරිසුද්ධසමාවාරා පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨිතා චතුත්ථං භාවනාරාමතාසඬබ්බාතං අරියවංසං ගන්තුං චත්තාරිසාය ආරම්මණෙසු යථාරහං උපචාරජ්ජනාහෙදං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. ඵලඤ්ඨිස්ස සම්මදෙව නෙක්ඛම්මපාරමී පාරිපුරිතා භොති. ඉමස්මිං පන යානෙ තෙරසහි ධුතධම්මෙහි සද්ධිං දස කසිණානි දසාසුභානි දසානුස්සනියො චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරා චත්තාරො ආරුප්පා ඵකා සඤ්ඤා ඵකං චචත්ථානන්ති චත්තාරිස සමාධිභාවනාකම්මට්ඨානානි, භාවනාවිධානඤ්ච විත්ථාරතො චත්තබ්බානි, තං පනෙනං සබ්බං යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22, 47) සබ්බාකාරතො විත්ථාරෙත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඨි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන චුත්තං, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බධිගමං කත්වා චත්තබ්බන්ති අයමෙව විසෙසො. ඵලමෙන්ථ නෙක්ඛම්මපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා පඤ්ඤාපාරමිං සම්පාදෙතුකාමෙන යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන මොහෙන සහ න චත්තති, තස්මා මොහකාරණානි තාව

බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජෙතබ්බානි. තත්ථිමානි මොහකාරණානි-අරති තත්ථි විජම්භිතා ආලසියං ගණසඬගණිකාරාමතා නිද්දාසීලතා අනිච්ඡයසීලතා ඤාණස්මි. අකුතුහලතා මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස නසම්මාපරිභාරො අසමාහිතවිත්තතා දුප්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤවත්තානං අපයිරුපාසනා අත්තපරිභවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො කායදළ්භිබ්බුලතා අසංවෙගසීලතා පඤ්ච නිවරණානි, සඬබ්බෙපතො යෙවාපනධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පන්නා පඤ්ඤා නුප්පජ්ජති, උප්පන්නා පරිභායති, ඉති ඉමානි මොහකාරණානි, තානි පරිවජ්ජන්තෙන බාහුසච්චෙ, ඤානාදීසු ච යොගො කරණීයො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො - පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො චත්තාරි සච්චානි බාවිසතින්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පටිච්චසමුප්පාදො, තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මජ්ජහෙදා ච, යානි ච ලොකෙ අනවජ්ජානි විජ්ජාට්ඨානානි, යො ච සත්තානං හිතසුඛවිධානනායො බ්‍යාකරණවිසෙසො. ඉති එවං පකාරං සකලමෙව සුතවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බඬගමාය පඤ්ඤාය, සතියා, වීරියෙන ච සාධුකං උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි ඔගාහෙත්වා තත්ථ ච පරෙසං පතිට්ඨාපනෙන සුතමයා පඤ්ඤා නිබ්බන්තෙතබ්බො, තථා සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාසු යානුප්පත්තිකා පටිභානභූතා, ආයාපායඋපායකොසල්ලභූතා ච පඤ්ඤා හිතෙසිතං නිස්සාය තත්ථ තත්ථ යථාරහං පවත්තෙතබ්බො, තථා ඛන්ධාදීනං සභාවධම්මානං ආකාරපරිතක්කනමුඛෙන වෙච නිජ්ඣානං බ්‍යාපෙන්නෙන ච චිත්තාමයා පඤ්ඤා නිබ්බන්තෙතබ්බො.

ඛන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිග්ගහණවසෙන ලොකීයපරිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙන්නෙන පුබ්බභාගභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බො. එවඤ්ඤි “නාමරූපමත්තමීදං, යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙච නිරුජ්ඣති ච, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරෙතා වා, හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චං, උදයබ්බයපටිපිළනට්ඨෙත දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨෙත අනත්තා”ති අජ්ඣත්තිකධම්මෙ, බාහිරකධම්මෙ ච නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ ආසඬගං පජහන්තො, පරෙ ච තත්ථ තං පජහාපෙන්නො කෙවලං කරුණාවසෙතෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ඡන්ති, තාව යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාචනෙහි පතිට්ඨාපෙන්නො, ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො, අභිඤ්ඤායො ච ලොකීයවසීභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය මත්ථකං පාපුණාති.

තත්ථ	යාවිමා	ඉද්ධිවිධඤාණං	දිබ්බසොතධාතුඤාණං
වෙතොපරියඤාණං	පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං		දිබ්බචක්ඛුඤාණං
යථාකම්මුපගඤාණං	අනාගතංසඤාණන්ති		සපරිභණ්ඩා
පඤ්චලොකීයාහිඤ්ඤාසඬබ්බාතා	භාවනාපඤ්ඤා,	යා	ච
ඛන්ධායතනධාතුඉන්ද්‍රියසච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදෙසු			චතුභූමකෙසු

ධම්මෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා සීලවිසුද්ධි
 චිත්තවිසුද්ධිති මූලභූතාසු ඉමාසු ද්විසු විසුද්ධිසු පතිට්ඨාය දිට්ඨිවිසුද්ධි
 කඨිබාවිතරණවිසුද්ධි මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධි
 පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති සරිරභූතා ඉමා පඤ්ච
 විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තෙන භාවෙනබ්බා ලොකියලොකුත්තරහෙදා
 භාවනාපඤ්ඤා, තාසං සම්පාදනවිධානං යස්මා “තත්ථ ‘එකොපි හුත්වා
 බහුධා හොති’තිආදිකං ඉද්ධිවිකුබ්බනං කාතුකාමෙන ආදිකම්මිකෙන
 යොගිනා”තිආදිනා, (විසුද්ධි. 2.365) “ඛන්ධාති පඤ්ඡ ඛන්ධා
 රූපක්ඛන්ධො වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඨ්ඛාරක්ඛන්ධො
 විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.431) ච විසයවිසයිවිභාගෙන
 (විසයවිභාගෙන – වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ
 සබ්බාකාරතො චිත්ථාරෙත්වා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව
 වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන පඤ්ඤා
 ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බධිගමං
 කත්වා චත්තබ්බා. ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං අපාපෙත්වා
 පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියංයෙව විපස්සනා යපෙතබ්බාති අයමෙව
 විසෙසොති. එවමෙත්ථ පඤ්ඤාපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා යස්මා සම්මාසම්බොධියා කතාහිනිභාරෙන මහාසත්තෙන
 පාරමිපරිපූරණත්ථං සබ්බකාලං යුත්තජ්ජයුත්තෙන හවිතබ්බං
 ආබද්ධපරිකරණෙන, තස්මා කාලෙන කාලං “කො නු බො අජ්ජ මයා
 පුඤ්ඤසම්භාරො, ඤාණසම්භාරො වා උපවිතො, කිං වා මයා පරහිතං
 කත”න්ති දිවසෙ දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තහිතත්ථං උස්සාහො
 කරණියො, සබ්බෙසම්පි සත්තානං උපකාරාය අත්තනො පරිග්ගහභූතං
 චත්ථුං, කායං, ජීවිතඤ්ච නිරපෙක්ඛනචිත්තෙන ඔස්සජ්ජිතබ්බං, යං කිඤ්චි
 කම්මං කරොති කායෙන, වාචාය වා, තං සබ්බං සම්බොධියං
 නින්තචිත්තෙනෙව කාතබ්බං, බොධියා පරිණාමෙතබ්බං, උළාරෙහි,
 ඉත්තරෙහි ච කාමෙහි විනිවත්තචිත්තෙනෙව හවිතබ්බං, සබ්බාසු ච
 ඉතිකත්තබ්බතාසු උපායකොසල්ලං පච්චුපට්ඨපෙත්වා පටිපජ්ජිතබ්බං.

තස්මිං තස්මිඤ්ච සත්තහිතෙ ආරද්ධවිරියෙන හවිතබ්බං
 ඉට්ඨානිට්ඨාදිසබ්බසහෙන අවිසංවාදිනා. සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො
 මෙත්තාය, කරුණාය ච ඵරිතබ්බා. යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුජ්ජත්ති, සබ්බා
 සා අත්තනි පාටිකඨබ්බිතබ්බා. සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං
 අබ්භනුමොදිතබ්බං, බුද්ධානං මහත්තතා මහානුභාවතා අභිණ්භං
 පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන, වාචාය වා, තං
 සබ්බං බොධිචිත්තපුබ්බධිගමං කාතබ්බං. ඉමිනා හි උපායෙන දානාදීසු
 යුත්තජ්ජයුත්තස්ස ථාමවතො දුල්භපරක්කමස්ස මහාසත්තස්ස
 බොධිසත්තස්ස අපරිමෙයො පුඤ්ඤසම්භාරො, ඤාණසම්භාරො ච දිවසෙ
 දිවසෙ උපවීයති.

අපිව සත්තානං පරිභොගත්ථං, පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරීරං, ජීවිතඤ්ච පරිච්චජිත්වා බ්‍රුජ්ජිපාසසීතුණ්හවාතාතපාදිදුක්ඛපතිකාරො පරියෙසිතබ්බො ච උජ්ජාදෙනබ්බො ච, යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපතිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණීයෙසු ආරාමියානපාසාදනළාකාදීසු, අරඤ්ඤායතනෙසු ච කායචිත්තසත්තාපාභාවෙන අභිනිබ්බුතත්තා අත්තනා සුඛං පටිලහති, යඤ්ච සුණාති “බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධා, මහාබොධිසත්තා ච නෙක්ඛම්මපටිපත්තියං ධීතා”ති ච “දිට්ඨධම්මිකසුඛවිහාරභූතං ඊදිසං නාම කුමානසමාපත්තිසුඛමනුභවත්ති”ති ච, තං සබ්බං සත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරති. අයං තාව නයො අසමාහිතභූමියං පතිට්ඨිතස්ස.

සමාහිතභූමියං පන පතිට්ඨිතො අත්තනා යථානුභූතං විසෙසාධිගමනිබ්බත්තං පීතිං, පස්සද්ධිං, සුඛං, සමාධිං, යථාභූතඤ්ඤාඤ්ච සත්තෙසු අධිමුච්චන්තො උපසංහරති පරිණාමෙති, තථා මහති සංසාරදුක්ඛෙ, තස්ස ච නිමිත්තභූතෙ කිලෙසාභිසංඛාරදුක්ඛෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං දිස්වා තත්‍රාපි බාදනඡේදනභෙදනසෙදනපිසනහිංසනඅග්ගිසත්තාපාදිජනිතා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා නිරන්තරං චිරකාලං වෙදයන්තෙ නරකෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං කුජ්ඣානසත්තාසනවිසොධනහිංසනපරාධිනතාදීහි මහාදුක්ඛං අනුභවන්තෙ තිරච්ඡානගතෙ, ජොතිමාලාකුලසරීරෙ බ්‍රුජ්ජිපාසවාතාතපාදීහි ඩය්හමානෙ, විසුස්සමානෙ ච වන්තබ්බෙළාදිආභාරෙ, උද්ධබාහු විරචන්තෙ නිජ්ඣාමතණ්හිකාදිකෙ මහාදුක්ඛං වෙදයමානෙ පෙනෙ ච පරියෙට්ඨිමුලකං මහන්තං අනායබ්බසනං පාපුණන්තෙ හත්ථච්ඡේදාදිකරණයොගෙන දුබ්බණ්ණදුද්දසිකදලිද්දාදිභාවෙන බ්‍රුජ්ජිපාසාදිආබාධයොගෙන බලවන්තෙහි අභිභවතීයතො, පරෙසං වහනතො, පරාධිනතො ච නරකෙ, පෙනෙ, තිරච්ඡානගතෙ ච අතිසයන්තෙ අපායදුක්ඛනිබ්බිසෙසං දුක්ඛමනුභවන්තෙ මනුස්සෙ ච තථා විසයපරිභොගවික්ඛිත්තචිත්තතාය රාගාදිපරිළාභෙන ඩය්හමානෙ වාතවෙගසමුට්ඨිතජාලාසමිද්ධසුක්ඛකට්ඨසන්තිපාතෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ විය අනුපසන්තපරිළාභවුත්තිකෙ අනුපසන්තනිහතපරාධිනෙ (අනිහතපරාධිනෙ දී. නි. ටී. 1.7) කාමාවචරදෙවෙ ච මහතා වායාමෙන විදුරමාකාසං විගාහිතසකුන්තා විය, බලවතා දුරෙ පාණිනා ඛිත්තසරා විය ච “සතිපි විරජ්ජවත්තියං අනච්චන්තිකතාය පාතපරියොසානා අනතික්කන්තජාතිජරාමරණා ඵවා”ති රූපාවචරාරූපාවචරදෙවෙ ච පස්සන්තෙන මහන්තං සංවෙගං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තාය, කරුණාය ච අනොධිසො සත්තා ඵරිතබ්බා. ඵවං කායෙන, වාචාය, මනසා ච බොධිසම්භාරෙ නිරන්තරං උපචිනන්තෙන යථා පාරමිසො පරිපුරෙත්ති, ඵවං සක්කච්චකාරිනා සාතච්චකාරිනා අනොලීනවුත්තිනා උස්සාහො පවත්තෙතබ්බො, වීරියපාරමි පරිපුරෙතබ්බො.

අපිව

“අවින්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යවිපුලොළාරවිමලනිරූපමනිරූපක්කිලෙසගුණගණනිවයනිදානභූතස්ස බුද්ධභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පභංසනයොග්ගං වීරියං නාම අවින්තෙය්‍යානුභාවමෙව, යං න පචුරජනා සොතුම්පි සක්කුණන්ති, පගෙව පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිව්ධා අභිනිහාරවිත්තුප්පත්ති, චතස්සො බුද්ධභූමියො, (සු. නි. අට්ඨ. 1.34) චත්තාරි සඬග්ගවත්ථුනි, (දී. නි. 3.210; අ. නි. 4.32) කරුණෙකරසතා, බුද්ධධම්මෙසු සච්ඡිකරණෙන විසෙසස්ථව්වයො, නිජ්ඣානක්ඛන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරූපලෙපො, සබ්බසත්තෙසු පියපුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො, සබ්බදෙය්‍යධම්මපරිච්චාගො, තෙන ච නිරතිමානතා, අධිසීලාදිඅධිට්ඨානං, තත්ථ ච අවඤ්චලතා, කුසලකිරියාසු ජිනිපාමොජ්ජතා, විවෙකනින්තවිත්තතා, ඥානානුයොගො, අනවජ්ජධම්මෙසු අතිත්තියතා, යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතජ්ඣාසයෙන දෙසනාය ආරම්භදල්භතා, ධීරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං, සමාපත්තිසු වසීභාවො, අභිඤ්ඤාසු බලජ්ජත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබ්බොධො, සතිපට්ඨානාදීසු අභියොගෙන ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්ති”ති එවමාදිකා සබ්බාපි බොධිසම්භාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමිජ්ඣිකිති අභිනිහාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරන්තරං වීරියං යථා උපරුපරි විසෙසාවහං හොති, එවං සම්පාදෙනබ්බං. සම්පජ්ජමානෙ ච යථාචුත්තෙ වීරියෙ, ඛන්තිසච්චාධිට්ඨානාදයො ච දානසීලාදයො ච සබ්බෙපි බොධිසම්භාරා තදධීනවුත්තිතාය සම්පන්නා එව හොන්තිතිඛන්තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බො.

ඉති සත්තානං සුබ්බපකරණපරිච්චාගෙන බහුධානුග්ගහකරණං දානෙන පටිපත්ති, සීලෙන තෙසං ජීවිතසාපතෙය්‍යදාරරක්ඛාහෙදපියහිතවචනාවහිංසාදිකරණානි, නෙක්ඛම්මෙන තෙසං ආමිසපටිග්ගහණධම්මදානාදිනා අනෙකවිධා හිතවරියා, පඤ්ඤාය තෙසං හිතකරණුපායකොසල්ලං, වීරියෙන තත්ථ උස්සාහාරම්භඅසංහීරකරණානි, ඛන්තියා තදපරාධසහනං, සච්චෙන තෙසං අවඤ්චනතදුපකාරකිරියාසමාදානාවිසංවාදනාදි, අධිට්ඨානෙන තදුපකරණෙ අනත්ථසම්පාතෙපි අවලනං, මෙත්තාය තෙසං හිතසුඛානුචිත්තනං, උපෙක්ඛාය තෙසං උපකාරාපකාරෙසු විකාරානාපත්තිති එවං අපරිමාණෙ සත්තෙ ආරබ්භ අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස බොධිසත්තස්ස පුථුජ්ජනෙහි අසාධාරණො අපරිමාණො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරූපවයො එත්ථ පටිපත්තිති වෙදිතබ්බං. යො චෙතාසං පච්චයො චුත්තො, තත්ථ ච සක්කච්චං සම්පාදනං.

කො විභාගොති —

සාමඤ්ඤහෙදතො එතා, දසවිධා විභාගතො;

තිධා හුත්වාන පච්චෙකං, සමතිංසවිධා සමං.

දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති හි සමතිංස පාරමියො. තත්ථ “කතාහිනීභාරස්ස බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනින්නාසයපයොගස්ස කණ්ඨධම්මවොකිණ්ණා සුක්කා ධම්මා පාරමියො, තෙහි අවොකිණ්ණා සුක්කා ධම්මා උපපාරමියො, අකණ්ඨා අසුක්කා ධම්මා පරමත්ථපාරමියො”ති කෙවි. “සමුදාගමනකාලෙසු පූරියමානා පාරමියො, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණා උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණා පරමත්ථපාරමියො. බොධිසත්තභූමියං චා පරහිතකරණතො පාරමියො, අත්තහිතකරණතො උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසම්මිගමෙන උභයහිතපරිපූරණතො පරමත්ථපාරමියොති එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පණ්ඩානාරම්භපරිනිට්ඨානෙසු තෙසං විභාගො”ති අපරෙ. “දොසුපසමකරුණාපකතිකානං භවසුඛවිමුක්තිසුඛපරමසුඛජ්ජත්තානං පුඤ්ඤපචයහෙදතො තබ්බිභාගො”ති අඤ්ඤෙ.

“ලජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතීනං සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිතුනං අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමීඋපපාරමීපරමත්ථපාරමීහි බොධිත්තයජ්ජත්තිතො යථාචුත්තවිභාගො”ති කෙවි. “චිත්තපණ්ඩිතො යාව චචිපණ්ඩි, තාව පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, චචිපණ්ඩිතො යාව කායපණ්ඩි, තාව පචත්තා උපපාරමියො, කායපණ්ඩිතො පභූති පරමත්ථපාරමියො”ති අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, පරෙසං කාරාපනවසෙන පචත්තා උපපාරමියො, සයං කරණවසෙන පචත්තා පරමත්ථපාරමියො”ති වදන්ති. තථා “භවසුඛාවහො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී, පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමී”ති එකෙ.

පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී, අත්තතො අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමී. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස තිව්ධස්සාපි හෙතු අවිතික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියො, තෙසු එව තිව්ධෙසු වත්ථුසු ආලයං උපච්ඡින්නදිත්වා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො නෙක්ඛම්මපාරමියො, උපකරණඅභිගජීවිතතණ්ඨං සමුහනිත්වා සත්තානං හිතාහිතවිනිවිජයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියො, යථාචුත්තහෙදානං පරිච්චාගාදීනං වායමනවසෙන තිස්සො වීරියපාරමියො, උපකරණඅභිගජීවිතත්තරායකරානං බමනවසෙන තිස්සො ඛන්තිපාරමියො, උපකරණඅභිගජීවිතහෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියො, දානාදිපාරමියො අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සම්මජ්ඣන්තිති උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියො,

උපකරණාදිවිසානකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අවිජ්ජනවසෙන තිස්සො
මෙත්තාපාරමියො, යථාචුත්තවත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු
සත්තසංඛාරෙසු මජ්ඣන්තනාපට්ඨානවසෙන තිස්සො
උපෙක්ඛාපාරමියොති එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතබ්බො.

කො සඤ්ඤානි එත්ථ පන -

යථා විභාගතො තිංස-විධා සඤ්ඤානො දස;
ඡජ්ජකාරාව එතාසු, යුගලාදීහි සාධයෙ.

යථා හි එසා විභාගතො තිංසවිධාපි දානපාරමිආදිභාවතො දසවිධා, එවං
දානසීලබන්තිවීරියක්ඛානපඤ්ඤාසභාවෙන ඡබ්බිධා. එතාසු හි
නෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සඤ්ඤානා තස්සා පබ්බජ්ජාභාවෙ.
නීවරණවිවේකභාවෙ පන ක්ඛානපාරමියා, කුසලධම්මභාවෙ ඡහිපි සඤ්ඤානා,
සවිච්ඡාරමී සීලපාරමියා එකදෙසා එව වට්ඨිසවිච්චිරතිසවිච්ඡාරමී.
ඤාණසවිච්ඡාරමී පන පඤ්ඤාපාරමියා සඤ්ඤානා, මෙත්තාපාරමී
ක්ඛානපාරමියා එව, උපෙක්ඛාපාරමී ක්ඛානපඤ්ඤාපාරමීහි, අධිට්ඨානපාරමී
සබ්බාහිපි සඤ්ඤානාති.

එතෙසඤ්ඤාදි දානාදීනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසම්බන්ධානං
පඤ්චදස යුගලාදීහි පඤ්චදස යුගලාදිසාධකානි භොන්ති. සෙය්‍යථිදං?
දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරුණාකරණයුගලසිද්ධි,
දානබන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානවීරියයුගලෙන
වාගසුත්තයුගලසිද්ධි, දානක්ඛානයුගලෙන කාමදොසජ්ජහානයුගලසිද්ධි,
දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලබන්තිද්වයෙන
පයොගාසයසුද්ධද්වයසිද්ධි, සීලවීරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි,
සීලක්ඛානද්වයෙන දුස්සීලාපරිශුද්ධිපහානද්වයසිද්ධි,
සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, බන්තිවීරියද්වයෙන
බමාතෙජ්ජද්වයසිද්ධි, බන්තික්ඛානදුකෙන විරොධානුරොධජ්ජහානදුකසිද්ධි,
බන්තිපඤ්ඤාදුකෙන සුඤ්ඤාතාබන්තිපට්ඨෙධදුකසිද්ධි, වීරියක්ඛානදුකෙන
පග්ගභාවික්ඛෙපදුකසිද්ධි, වීරියපඤ්ඤාදුකෙන සරණදුකසිද්ධි,
ක්ඛානපඤ්ඤාදුකෙන යානදුකසිද්ධි. දානසීලබන්තිතිකෙන
ලොභදොසමොහජ්ජහානතිකසිද්ධි, දානසීලවීරියතිකෙන
භොගජීවිතකායසාරාදානතිකසිද්ධි, දානසීලක්ඛානතිකෙන
පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුතිකසිද්ධි, දානසීලපඤ්ඤාතිකෙන
ආමිසාහයධම්මදානතිකසිද්ධිති එවං ඉතරෙහිපි තිකෙහි, චතුක්කාදීහි ව
යථාසම්භවං තිකානි, චතුක්කාදීහි ව යොජෙතබ්බානි.

එවං ඡබ්බිධානම්පි පන ඉමාසං පාරමීනං චතුහි අධිට්ඨානෙහි සඤ්ඤානො
වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමීනං සමුහසඤ්ඤානො හි චත්තාරි අධිට්ඨානානි.
සෙය්‍යථිදං? සවිවාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං,

පඤ්ඤාධිට්ඨානන්ති. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තන්ති අධිට්ඨානං, සච්චඤ්ච තං අධිට්ඨානඤ්ච, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං වා අධිට්ඨානමෙතස්සාති සච්චාධිට්ඨානං. එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ අවිසෙසතො තාව කතාහිනීභාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පටිඤ්ඤානුරූපං සබ්බපාරමීපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, සබ්බපාරමිතාගුණෙහි උපසමනතො උපසමාධිට්ඨානං. තෙහි එව පරහිතෙසු උපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

විසෙසතො පන “යාවකානං ජනානං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමී”ති පටිජානනතො, පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො, දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො, මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිච්චාගතො, දෙයාපටිග්ගාහකදානදෙයාධම්මක්ඛයෙසු ලොභදොසමොහභයවූපසමනතො, යථාරහං යථාකාලං යථාච්චිධානඤ්ච දානතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං දානං. තථා සංවරසමාදානස්ස අවිතික්කමනතො, දුස්සීලාපරිච්චාගතො, දුච්චරිතවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං සීලං. යථාපටිඤ්ඤං බමනතො, කතාපරාධවිකප්පපරිච්චාගතො, කොධපරිශුට්ඨානවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතාබන්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො, විසයපරිච්චාගතො, අකුසලවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං චීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුවින්තනතො, නීවරණපරිච්චාගතො, චිත්තවූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං ඤානං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතූපායකොසල්ලතො, අනුපායකිරියපරිච්චාගතො, මොහජපරිලාභවූපසමනතො, සබ්බඤ්ඤාතාපටිලාභතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා පඤ්ඤා.

තත්ථ	සෙයාපටිඤ්ඤානුවිධානෙහි	සච්චාධිට්ඨානං,
චත්ථුකාමකිලෙසකාමපරිච්චාගෙහි	වාගාධිට්ඨානං,	දොසදුක්ඛවූපසමෙහි
උපසමාධිට්ඨානං,	අනුබොධපටිච්චෙධෙහි	පඤ්ඤාධිට්ඨානං.
තිවිධසච්චපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	සච්චාධිට්ඨානං,
තිවිධවාගපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	වාගාධිට්ඨානං,
තිවිධවූපසමපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	උපසමාධිට්ඨානං,
තිවිධඤාණපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

සච්චාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි වාගූපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො, පටිඤ්ඤානුවිධානතො ච. වාගාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චූපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිච්චාගතො, සබ්බපරිච්චාගඵලත්තා ච. උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි කිලෙසපරිලාභූපසමනතො, කම්මපරිලාභූපසමනතො ච. පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගූපසමාධිට්ඨානානි ඤාණපුබ්බභිගමතො, ඤාණානුපරිවත්තනතො වානි එවං සබ්බාපි පාරමියො

සච්චප්පභාවිතා වාගපරිබ්‍රාහ්මණිකා උපසමොපබ්‍රුහිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා. සච්චඤ්ඤි ඵතාසං ජනකහෙනු, වාගො පටිග්ගාහකහෙනු, උපසමො පරිබ්‍රුද්ධිහෙනු පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙනු. තථා ආදිමිහි සච්චාධිට්ඨානං සච්චපටිඤ්ඤත්තා, මජ්ඣෙකං වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරහිතාය අත්තපරිච්චාගතො, අත්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බුපසමපරියොසානත්තා. ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො, අසති අසම්භවතො, යථාපටිඤ්ඤඤ්ච සම්භවතො.

තත්ථ මහාපුරිසා සත්තං අත්තභිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි සච්චවාගාධිට්ඨානෙහි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා අත්තභිතපරහිතකරෙහි, ගරුපියභාවකරෙහි, උපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානෙහි ච පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

තත්ථ අත්තිමහවෙ බොධිසත්තස්ස චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං. පරිපූර්ණචතුරධිට්ඨානස්ස හි වරිමකහවුපපත්තීති ඵකෙ. තත්‍රාපි හි ගබ්භාවක්කන්තිඅභිනික්ඛමනෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතො සම්පජානො සච්චාධිට්ඨානපාරිපූරියා සම්පතිජානො උත්තරාහිමුබො සත්තපදවිතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා දිසා ඔලොකෙන්වා සච්චානුපරිවත්තිතා වචසා “අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදි, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතදස්සාවිනො චතුරධිමජ්ජදෙසකොවිදස්ස යොබ්බනාරොග්‍යජීවිතසම්පත්තිමදානං උපසමො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මහතො ඤාතිපරිච්චටස්ස, හත්ථගතස්ස ච චක්කවත්තිරජ්ජස්ස අනපෙක්ඛපරිච්චාගොති.

දුතියෙ යානෙ අභිසම්බොධියං චතුරධිට්ඨානපරිපූරණන්ති කෙවි. තත්ථ හි යථාපටිඤ්ඤං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චතුත්තං අරියසච්චානං අභිසමයො. තතො හි සච්චාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සබ්බකිලෙසුපක්කිලෙසපරිච්චාගො. තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසමසම්පත්ති. තතො හි උපසමාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අනාවරණඤාණපටිලාභො. තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපූර්ණන්ති, තං අසිද්ධං අභිසම්බොධියාපි පරමත්ථභාවතො.

තතියෙ යානෙ ධම්මචක්කස්පවත්තෙන චතුරධිට්ඨානං පරිපූර්ණන්ති අඤ්ඤෙ. තත්ථ හි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සච්චාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං උපසත්තස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපූර්ණං, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස විනෙය්‍යානං

ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තදපි අසිද්ධං අපරියොසිතත්තා බුද්ධකිව්වස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතත්තා පරමත්ථසම්මාදිසම්පත්තියා සම්මාධිට්ඨානපරිපුරණං, සම්මුපධිපට්ඨිස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානපරිපුරණං, සම්මසංඛාරූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණං, පඤ්ඤාපයොජනපරිනිබ්බානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණන්ති.

තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙත්තාබ්බෙත්තෙ අභිජාතියං සම්මාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස සම්මාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන කරුණාබ්බෙත්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන මුදිතාබ්බෙත්තෙ ධම්මවක්කප්පවත්තෙන වාගාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්බන්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබ්බෙත්තෙ පරිනිබ්බානෙ උපසමාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්බන්තන්ති දට්ඨං.

තත්‍රාපි සම්මාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතම්බං, වාගාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස සංවාහාරෙන සොචෙය්‍යං වෙදිතම්බං, උපසමාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස ආපදාසු ථාමො වෙදිතම්බො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසම්මුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතම්බා. එවං සීලාභිවචිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතම්බා. තථා සම්මාධිට්ඨානසම්මුදාගමෙන දොසාගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසම්මුදාගමෙන ඡන්දාගතිං න ගච්ඡති අනභිසංඛගතො, උපසමාධිට්ඨානසම්මුදාගමෙන භයාගතිං න ගච්ඡති අනුපරොධතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසම්මුදාගමෙන මොහාගතිං න ගච්ඡති යථාභූතාවබ්බොධතො.

තථා පඨමෙන අද්වයො අධිවාසෙති, දුතියෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, තතියෙන අභිනො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසංමුල්ලො විනොදෙති. පඨමෙන නෙක්ඛම්මසුබුප්පත්ති, ඉතරෙහි පටිවෙකඋපසමසම්බොධිසුබුප්පත්තියො භොන්ති. තථා විවෙකප්පිතිසුබුසමාධිප්පිතිසුබුප්පිතිජකායසුබු සතිපාරිසුද්ධිජලපෙක්ඛාසුබුප්පත්තියො එතෙහි චතුහි යථාක්කමං භොන්ති. එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුහි අධිට්ඨානෙහි සම්මපාරම්සමුහසංඛගතො වෙදිතම්බො. යථා ච චතුහි අධිට්ඨානෙහි සම්මපාරම්සංඛගතො, එවං කරුණාපඤ්ඤාහිපිති දට්ඨං. සම්බොධි හි බොධිසම්භාරො කරුණාපඤ්ඤාහි සංඛගතිනො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතා හි දානාදිගුණා මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති. එවමනාසං සංඛගතො වෙදිතම්බො.

කො සම්පාදනුපායොති -

සබ්බාසං පන තාසම්පි, උපායොති සම්පාදනෙ;
අවෙකල්ලාදයො අත්ත-නිය්‍යාතනාදයො මතා.

සකලස්සාපි හි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස සම්මාසම්බොධිං උද්දිස්ස
අනවසෙසසම්භරණං අවෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච
සක්කච්චකාරිතා ආදර්ශනමානායොගෙන, සාතච්චකාරිතා
නිරන්තරපයොගෙන, වීරකාලාදියොගො ච අන්තරා
අවොසානාපජ්ජනෙනාති. තං පනස්ස කාලපරිමාණං පරතො ආවි භවිස්සති.
ඉති චතුර්ඝගයොගො එතාසං පාරමීතං සම්පාදනුපායො.

තථා මහාසත්තෙන බොධාය පටිපජ්ජන්තෙන සම්මාසම්බොධාය
බුද්ධානං පුරෙතරමෙව අත්තා නිය්‍යාතෙතබ්බො “ඉමාහං අත්තභාවං
බුද්ධානං නිය්‍යාතෙමි”ති. තං තං පරිග්ගහවත්ථුඤ්ච පටිලාභතො
පුරෙතරමෙව දානමුඛෙ නිස්සජ්ජිතබ්බො “යං කිඤ්චි මය්හං උප්පජ්ජනකං
ජීවිතපරික්ඛාරජාතං, තං සබ්බං සති යාවකෙ දස්සාමි, තෙසං පන
දින්නාවසෙසං එව මයා පරිභුඤ්ජිතබ්බො”න්ති.

එවඤ්ඤිස්ස සම්මදෙව පරිච්චාගාය කතෙ චිත්තාභිසංඛාරෙ යං
උප්පජ්ජති පරිග්ගහවත්ථු අවිඤ්ඤාණකං, සවිඤ්ඤාණකං වා, තත්ථ යෙ
ඉමෙ පුබ්බෙ දානෙ අකතපරිච්චයො, පරිග්ගහවත්ථුස්ස පරිත්තභාවො,
උළාරමනුඤ්ඤතා, පරික්ඛයවිත්තාති චත්තාරො දානචිතිබන්ධා. තෙසු යදා
මහාබොධිසත්තස්ස සංවිජ්ජමානෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, පච්චුපට්ඨිතෙ ච
යාවකජනෙ දානෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති න කමති, තෙන නිට්ඨමෙත්ථ
ගන්තබ්බො “අද්ධාහං දානෙ පුබ්බෙ අකතපරිච්චයො, තෙන මෙ එතරහි
දාතුකම්‍යතා චිත්තෙ න සණ්ඨාති”ති. සො “එවං මෙ ඉතො පරං දානාභිරතං
චිත්තං භවිස්සති, හන්දාහං ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි, නනු මයා
පටිකච්චෙව පරිග්ගහවත්ථුං යාවකානං පරිච්චත්ත”න්ති දානං දෙති
මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො.
එවං මහාසත්තස්ස පයමො දානචිතිබන්ධො හතො හොති විභතො
සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස පරිත්තභාවෙ සති පච්චයවෙකල්ලෙ
ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “අහං බො පුබ්බෙ අදානසීලතාය එතරහි එවං
පච්චයවෙකල්ලො ජාතො, තස්මා ඉදානි මයා පරිත්තෙන වා භීනෙන වා
යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන අත්තානං පිළෙත්වාපි දානමෙව දාතබ්බො,
යෙනාහං ආයතිමිපි දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති සො ඉතරීතරෙන
දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො
දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස දුතියො දානචිතිබන්ධො හතො
හොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස උළාරමනුඤ්ඤාය අදාතුකමයතාවිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “නනු තයා සජ්ජුරිස උළාරතමා සබ්බසෙට්ඨා සම්මාසම්බොධි අභිපත්ථිතා, තස්මා තදත්ථං තයා උළාරමනුඤ්ඤෙ ඵල දෙය්‍යධම්මෙ දාතුං යුත්තරූප”න්ති. සො උළාරං, මනුඤ්ඤාද්ව දානං දෙනි මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. ඵලං මහාපුරිසස්ස තතියො දානවිනිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දානං දෙන්තො යදා දෙය්‍යධම්මස්ස පරික්ඛයං පස්සති, සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “අයං බො භොගානං සභාවො, යදිදං බයධම්මතා වයධම්මතා, අපිච මෙ පුබ්බෙ තාදිසස්ස දානස්ස අකතත්තා ඵලං භොගානං පරික්ඛයො දිස්සති, හන්දාහං යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන පරිත්තෙන වා, විපුලෙන වා දානමෙව දදෙය්‍යං, යෙනාහං ආයතිං දානපාරමියා මත්ථකං පාපුණ්ණස්සාමි”ති. සො යථාලද්ධෙන දානං දෙනි මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. ඵලං මහාසත්තස්ස චතුත්ථො දානවිනිබන්ධො භතො හොති විභතො සමුච්ඡින්නො. ඵලං යෙ යෙ දානපාරමියා විනිබන්ධභූතා අනත්ථා, තෙසං තෙසං යථාරහං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිච්චනොදනං උපායො. යථා ච දානපාරමියා, ඵලං සීලපාරමිආදීසුපි දට්ඨබ්බං.

අපිච යං මහාසත්තස්ස බුද්ධානං අත්තසන්නියාතනං, තං සම්මදෙව සබ්බපාරමීනං සම්පාදනුපායො, බුද්ධානඤ්ච අත්තානං නිය්‍යාතෙන්වා ධීතො මහාපුරිසො තත්ථ තත්ථ බොධිසම්භාරපාරිපුරියා සට්ඨන්තො වායමන්තො සරීරස්ස, සුබුපකරණානඤ්ච උපච්ඡෙදකෙසු දුස්සහෙසුපි කිච්චෙසු (කිච්ඡෙසු වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) දුරභිසම්භවෙසුපි සත්තසංඛාරසමුපතීතෙසු අනත්ථෙසු තිබ්බෙසු පාණහරෙසු “අයං මයා අත්තභාවො බුද්ධානං පරිච්චන්තො, යං වා තං වා ඵත්ථ භොතු”ති තන්නිමිත්තං න කම්පති න වෙධති ඊසකම්පි අඤ්ඤාථත්තං න ගච්ඡති, කුසලාරම්භෙ අඤ්ඤාදත්ථු අවලාධිට්ඨානො ච හොති, ඵලං අත්තසන්නියාතනම්පි ඵතාසං සම්පාදනුපායො.

අපිච සමාසතො කතාභිනීභාරස්ස අත්තනි සිනෙහස්ස පරියාදානං, (පරිසොසනං වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) පරෙසු ච සිනෙහස්ස පරිවඨිඪනං ඵතාසං සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බොධිසමධිගමාය භි කතමහාපණ්ඩානස්ස මහාසත්තස්ස යථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස අත්තනි සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති, මහාකරුණාසමායොගවසෙන (සමාසෙවනෙන වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) පන පියපුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙත්තාකරුණාසිනෙහො පරිවඨිඪති, තතො ච තං තදාවත්ථානුරූපං අත්තපරසන්නානෙසු ලොභදොසමොභවිගමෙන විදුරිකතමච්ඡරියාදිබොධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො

දානපියවචනඅත්ථවරියා සමානත්තතාසඬ්ඛානෙන චතුභි සඬ්ඛගවත්ථුභි (දී. නි. 3.313; අ. නි. 4.32) චතුරධිට්ඨානානුගතෙන අවචන්තං ජනස්ස සඬ්ඛගකරණෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං, පරිපාවනඤ්ච කරොති.

මහාසත්තානඤ්චි මහාකරුණා, මහාපඤ්ඤා ච දානෙන අලඬ්ඛකතා, දානං පියවචනෙන, පියවචනං අත්ථවරියාය, අත්ථවරියා සමානත්තතාය අලඬ්ඛකතා, සඬ්ඛගිතා ච. තෙසඤ්චි සබ්බෙහි සත්තෙ අත්තනා නිබ්බිසෙසෙ කත්වා බොධිසම්භාරෙසු පටිපජ්ජන්තානං සබ්බත්ථ සමානසුබ්දුක්ඛතාය සමානත්තතාසිද්ධි. බුද්ධභූතානම්භි ච තෙහෙව චතුභි සඬ්ඛගවත්ථුභි චතුරධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාභිබුද්ධෙහි ජනස්ස අවචන්තිකසඬ්ඛගකරණෙන අභිචිතයනං සිජ්ඣති. දානඤ්චි සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාභිබුද්ධං. පියවචනං සච්චාධිට්ඨානෙන, අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන, සමානත්තතා උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාභිබුද්ධා. තථාගතානඤ්චි සබ්බසාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්‍ර හි නෙසං අවිසෙසතො එකිභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත”ති. භොත්ති චෙත්ථ –

“සච්චො වාගී උපසන්තො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො;
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

මහාකාරුණිකො සත්ථා, හිතෙසී ච උපෙක්ඛකො;
නිරපෙක්ඛො ච සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

විරත්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ච උපෙක්ඛකො;
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

සබ්බදා සබ්බසත්තානං, හිතාය ච සුඛාය ච;
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ච, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති. (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා);

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනන්ති –

පඤ්ඤාධිකාදිහෙදෙන, උග්ගාට්ඨකඤ්ඤාආදිනා;
තිණ්ණම්භි බොධිසත්තානං, වසා කාලො තිධා මනො.

හෙට්ඨිමෙන හි තාව පරිච්ඡෙදෙන චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමෙන අට්ඨ අසඬ්ඛොය්‍යානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන පන සොළස අසඬ්ඛොය්‍යානි, මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච. එතෙ ච හෙදා යථාක්කමං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවීරියාධිකවසෙන වෙදිතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්චි සද්ධා මන්දා භොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා

හොති. වීරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා. පඤ්ඤානුභාවෙන ච සම්මාසම්බොධි අභිගන්තබ්බාති (සු. නි. අට්ඨ. 1.34 අත්ථනො සමානං) අට්ඨකථායං චුත්තං.

අපරෙ පන “වීරියස්ස තික්ඛමජ්ඣමමුදුභාවෙන බොධිසත්තානං අයං කාලච්භාගො” ති වදන්ති, අවිසෙසෙන පන විමුත්තිපරිපාවතීයානං ධම්මානං තික්ඛමජ්ඣමමුදුභාවෙන යථාචුත්තකාලභෙදෙන බොධිසම්භාරා තෙසං පාරිපුරිං ගච්ඡන්තීති තයොපෙතෙ කාලභෙදා යුත්තාතිපි වදන්ති. එවං තිවිධා හි බොධිසත්තා අභිනිභාරක්ඛණෙ භවන්ති එකො උග්ගච්ඡිතඤ්ඤා, එකො විපඤ්චිතඤ්ඤා, එකො තෙයොයාති. තෙසු යො උග්ගච්ඡිතඤ්ඤා, සො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුඤ්ඤානො ගාථාය තතියපදෙ අපරියොසිතෙ එව ඡහි අභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, සචෙ සාවකබොධියං අධිමුත්තො සීයා.

දුතියො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුඤ්ඤානො අපරියොසිතෙ එව ගාථාය චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, යදි සාවකබොධියං අධිමුත්තො සීයා.

ඉතරො පන භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති.

තයොපෙතෙ විනා කාලභෙදෙන කතාහිනිභාරා, බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණා ච අනුක්කමෙන පාරමියො පුරන්තා යථාක්කමං යථාචුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දෙන්තාපි තදනුරූපෙ සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආවිනන්තාපි පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජන්තාපි ඤාතත්ථවරියං ලොකත්ථවරියං බුද්ධත්ථවරියං පරමකොට්ඨං පාපෙන්තාපි අන්තරාව සම්මාසම්බුද්ධා භවිස්සන්තීති නෙතං යානං විජ්ජති. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපච්චනතො, බුද්ධකාරකධම්මානඤ්ච අපරිනිට්ඨානතො. පරිච්ඡින්නකාලනිජ්ඣාදිතං විය හි සස්සං යථාචුත්තකාලපරිච්ඡෙදෙන පරිනිජ්ඣාදිතා සම්මාසම්බොධි තදන්තරා පන සබ්බස්සාහෙන වායමන්තෙනාපි න සක්කා අධිගන්තුන්ති පාරමිපාරිපුරි යථාචුත්තකාලවිසෙසෙන සම්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංසොති –

යෙ තෙ කතාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං –

“එවං සබ්බච්චගසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීඝමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

අවිචිම්භි නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;

නිජ්ඣාමතණ්හා බ්‍රජ්ජිපාසා, න හොන්ති කාලකඤ්චිකා.
(කාලකඤ්චිකා වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා);

න හොන්ති බුද්දකා පාණා, උපපජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

සොතවෙකල්ලතා නත්ථි, න භවන්ති මූගපක්ඛිකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොඛ්‍යඤ්ජනපණ්ඩකා.

න භවන්ති පරියාපන්තා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුපපජ්ජරෙ.

සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙතු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්තා සජ්ජුරිසා, විසංයුත්තා භවාභවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමි''ති. (අට්ඨසා.
නිදානකථා; වරියා. පකිණ්ණකකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා;
ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.දුරෙතිදානකථා); –

එවං සංවණ්ණිකා ආනිසංසා, යෙ ච “සතො සම්පජානො ආනන්ද
බොධිසත්තො තුසිතා කායා චචින්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති” තිදාදිනා (ම. නි.
3.204) සොළස අච්ඡරියබ්භුතධම්මජ්ජකාරා, යෙ ච “සීතං ඛාපගතං හොති,
උණ්හඤ්ච වූපසමති” තිදාදිනා, (බු. නි. 4-313 පිට්ඨෙ) “ජායමානෙ බො
සාරිපුත්ත, බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සිලොකධාතු සඬ්ඛම්පති සම්පකම්පති
සම්පවෙධති” තිදාදිනා ච ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තජ්ජකාරා, යෙ චා
පනඤ්ඤෙපි බොධිසත්තානං අධිජ්ජායසම්ජ්ඣකං, කම්මාදීසු ච වසිභාවොති
එවමාදයො තත්ථ තත්ථ ජාතකබුද්ධවංසාදීසු දස්සිතජ්ජකාරා ආනිසංසා, තෙ
සබ්බෙපි එතාසං ආනිසංසා, තථා යථානිදස්සිතහෙදා
අලොභාදොසාදිගුණයුගලාදයො චාති වෙදිතබ්බා.

අපිච යස්මා බොධිසත්තො අභිනිභාරතො පට්ඨාය සබ්බසත්තානං
පිතුසමො හොති භිතෙසිතාය, දක්ඛිණෙය්‍යකො ගරු භාවනීයො පරමඤ්ච
පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං හොති ගුණවිසෙසයොගෙන, යෙහුයොන ච මනුස්සානං
පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතාහි අනුපාලියති,
මෙත්තාකරුණාපරිභාවිතසත්තානතාය වාළමිගාදීහි ච අනභිභවනීයො
හොති, යස්මිං යස්මිඤ්ච සත්තනිකායෙ පච්චාජායති, තස්මිං තස්මිං
උළාරෙන වණ්ණෙන උළාරෙන යසෙන උළාරෙන සුබෙන උළාරෙන
බලෙන උළාරෙන ආධිපතෙය්‍යෙන අඤ්ඤෙ සත්තෙ අභිභවති
පුඤ්ඤවිසෙසයොගතො.

අප්පාබාධො හොති අප්පාතඬකො, සුවිසුද්ධා වස්ස සද්ධා හොති සුවිසදා, සුවිසුද්ධං චිරියං, සති සමාධි පඤ්ඤා සුවිසදා, මන්දකිලෙසො හොති මන්දදරථො මන්දපරිලාහො, කිලෙසානං මන්දභාවෙනෙව සුඛිබ්බො හොති පදක්ඛිණග්ගාහී, බමො හොති සොරතො, සබ්බලො හොති පටිසන්ධාරකුසලො, අකොධතො හොති අනුපනාහී, අමක්ඛි හොති අපළාසී, අනිස්සුකී හොති අමච්ඡරී, අසයො හොති අමායාවී, අථද්ධො හොති අනාතිමානී, අසාරද්ධො හොති අප්පමත්තො, පරතො උපතාපසහො හොති පරෙසං අනුපතාපී, යස්මිඤ්ච ගාමබ්බත්තෙ පටිවසති, තත්ථ සත්තානං භයාදයො උපද්දවා යෙභුයොන අනුප්පන්නා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච වූපසමන්ති, යෙසු ච අපායෙසු උප්පජ්ජති, න තත්ථ පචුරජතො විය දුක්ඛෙන අධිමත්තං පිළියති, හියොයාසො මත්තාය සංවෙගභයමාපජ්ජති. තස්මා මහාපුරිසස්ස යථාරහං තස්මිං තස්මිං භවෙ ලබ්භමානා එතෙ සත්තානං පිතුසමතාදක්ඛිණෙය්‍යතාදයො ගුණවිසෙසා ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා.

තථා ආයුසම්පදා රූපසම්පදා කුලසම්පදා ඉස්සරියසම්පදා ආදෙය්‍යවචනතා මහානුභාවතාති එතෙපි මහාපුරිසස්ස පාරමීනං ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ ආයුසම්පදා නාම තස්සං තස්සං උපපත්තියං දීඝායුකතා චිරට්ඨිතිකතා, තාය යථාරද්ධාති කුසලසමාදානාති පරියොසාපෙනි, බහුඤ්ච කුසලං උපවිනොති. රූපසම්පදා නාම අභිරූපතා දස්සනීයතා පාසාදිකතා, තාය රූපප්පමාණානං සත්තානං පසාදාවහො හොති සම්භාවතීයො. කුලසම්පදා නාම උළාරෙසු කුලෙසු අභිනිබ්බන්ති, තාය [ජාතිමදාදිමදසත්තානම්පි (මදමත්තානම්පි චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා)] උපසංඝිකමතීයො හොති පයිරූපාසනීයො, තෙන තෙ නිබ්බිසෙවනෙ කරොන්ති. ඉස්සරියසම්පදා නාම මහාවිභවතා, මහෙසක්ඛතා, මහාපරිවාරතා ච, තාහි සඬගහිතබ්බෙ චතුහි සඬගභවත්ථුහි (දී. නි. 3.313; අ. නි. 1.256) සඬගහිතුං, නිග්ගහෙතබ්බෙ ධම්මෙන නිග්ගහෙතුඤ්ච සමත්ථො හොති. ආදෙය්‍යවචනතා නාම සද්ධෙය්‍යතා පටිවසිකතා, තාය සත්තානං පමාණභූතො හොති, අලඬිසනීයා වස්ස ආණා හොති. මහානුභාවතා නාම පභාවමහත්තතා, තාය පරෙහි න අභිභූයාති, සයමෙව පන පරෙ අඤ්ඤදත්ථු අභිභවති ධම්මෙන, සමෙන, යථාභූතගුණෙහි ච, එවමෙතෙසං ආයුසම්පදාදයො මහාපුරිසස්ස පාරමීනං ආනිසංසා, සයඤ්ච අපරිමාණස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස පරිවුද්ධිහෙතුභූතා යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණස්ස පරිපාචනස්ස කාරණභූතාති වෙදිතබ්බා.

කිං ඵලන්ති –

සම්මාසම්බුද්ධතා තාසං, ජඤ්ඤා ඵලං සමාසතො;
විත්ථාරතො අනන්තාප-මෙය්‍යා ගුණගණා මතා.

සමාසතො හි තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො එතාසං ඵලං. විත්ථාරතො පන බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ (දී. නි. 2.33 ආදයො; 3.198; ම. නි. 2.386)

අසීතානුබ්‍යඤ්ජන,
 බ්‍යාමජ්ජභාදිඅනෙකගුණගුණසමුප්ප්ලරූපකායසම්පත්තිඅධිට්ඨානා දසබල-
 (ම. නි. 4.8; අ. නි. 10.21) චතුර්වේසාරජ්ජ- (අ. නි. 4.8)
 ඡඅසාධාරණඤාණඅට්ඨාරසාවේණිකබුද්ධධම්ම- (දී. නි. අට්ඨ. 3.305;)
 පභුතිඅනන්තාපරිමාණගුණසමුදයොපසොහිතී ධම්මකායසිරී, යාවතා පන
 බුද්ධගුණා යෙ අනෙකෙහිපි කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙතාපි වාචාය
 පරියොසාපෙනුං න සක්කා, ඉදමෙව තාසං ඵලං. චුත්තඤ්චෙනං භගවතා -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො, වණ්ණං,
 කප්පමිපි චෙ අඤ්ඤාමභාසමානො;
 බීයෙථ කප්පො චිරදීඝමන්තරෙ,
 වණ්ණො න බීයෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141;
 උදා. අට්ඨ. 53; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා, පකිණ්ණකකථා) -

ඵවමෙත්ථ පාරමීසු පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා.

ඵවං යථාචුත්තාය පටිපදාය යථාචුත්තවිභාගානං පාරමීනං පූරිතභාවං
 සන්ධායාහ “සමතිංස පාරමියො පූරෙත්වා”ති. සතිපි මහාපරිච්චාගානං
 දානපාරමිභාවෙ පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථං,
 විසෙසසම්භාරතාදස්සනත්ථං, සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ච තෙසං විසුං
 ගහණං, තතොයෙව ච අභිගපරිච්චාගතො නයනපරිච්චාගස්ස,
 පරිග්ගහපරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි ධනරජ්ජපරිච්චාගතො
 පුත්තදාරපරිච්චාගස්ස විසුං ගහණං කතං, තථායෙව
 ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.7) චුත්තං.
 ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි අභිගුත්තරටීකායං, (අ. නි. ටී.
 1.ඵකපුග්ගලවග්ගස්ස පඨමෙ) කත්ථවි පන පුත්තදාරපරිච්චාගෙ විසුං කත්වා
 නයනපරිච්චාගමඤ්ඤත්‍ර ජීවිතපරිච්චාගං වා පක්ඛිපිත්වා
 රජ්ජපරිච්චාගමඤ්ඤත්‍ර පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ වදන්ති.

ගතපච්චාගතිකවත්තසඬ්ඛාතාය (දී. නි. අට්ඨ. 1.9; ම. නි. අට්ඨ. 1.10.9;
 සං. නි. අට්ඨ. 3.5.368; විහ. අට්ඨ. 523; සු. නි. අට්ඨ. 1.1.35)
 පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිජ්ජාදනං පුබ්බයොගො.
 දානාදීසුයෙව සාතිසයපටිපත්තිනිජ්ජාදනං පුබ්බවරියා. යා වා
 වරියාපිටකසඬ්ඛිතා, සා පුබ්බවරියා. කෙවි පන “අභිනිහාරො
 පුබ්බයොගො. දානාදිපටිපත්ති වා කායච්චෙකවසෙන ඵකවරියා වා
 පුබ්බවරියා”ති වදන්ති. දානාදීනඤ්චෙව අජ්ජිච්ජනාදීනඤ්ච
 සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානඤ්ච විභාවනවසෙන, සත්තානං
 බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන ච පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං.
 ඤාතීනමත්ථස්ස වරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි කරුණායනවසෙනෙව. ආදී-
 සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො සඬ්ඛණ්හාති. කම්මස්සකතාඤාණවසෙන,
 අනවජ්ජකම්මායතනසිජ්ජායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන,

බන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන, ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ච ඤාණවාරො බුද්ධිවරියා, සා පනත්ථතො පඤ්ඤාපාරමීයෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං පන විසුං ගහණං. කොටිත්ති පරියන්තං උක්කංසං. තථා අම්භාකම්පි හගවා ආගතොති එත්ථාපි “දානපාරමිං පුරෙත්වා” තිආදිනා සම්බන්ධො.

එවං පාරමිපුරණවසෙන “තථා ආගතො”ති පදස්සත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි බොධිපක්ඛියධම්මවසෙනපි දස්සෙත්තො “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනපටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති මග්ගඵලපක්ඛිකානඤ්ඤෙව ගහෙනබ්බත්තා, විපස්සනාසංඛිගහිතා එව චා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බා පුබ්බභාගපටිපදාය ගහණතො. භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා. බුහෙත්වාති වඩ්ඪෙත්වා. එත්ථ ච “යෙන අභිනිභාරොනා”තිආදිනා ආගමනපටිපදායආදිං දස්සෙති, “දානපාරමිං පුරෙත්වා”තිආදිනා මජ්ඣෙකං, “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”තිආදිනා පරියොසානං. තස්මා “ආගතො”ති වුත්තස්ස ආගමනස්ස කාරණභූතපටිපදාවිසෙසදස්සනංයෙව තිණ්ණං නයානං විසෙසොති දට්ඨබ්බං. ඉදානි යථාචුත්තෙන අත්ථයොජනත්තයෙන සිද්ධං පටිමකාරණමෙව ගාථාබන්ධවසෙන දස්සෙතුං “යථෙවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉධලොකම්භි විපස්සිආදයො මුත්තයො සබ්බඤ්ඤාභාවං යථාචුත්තෙන කාරණත්තයෙන ආගතා යථෙව, තථා පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා අයං සකාමුනිපි යෙන කාරණෙන ආගතො, තෙනෙස තථාගතො නාම වුච්චතීති යොජනා.

සම්පතිජාතොති මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා මුහුත්තජාතො, න පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි මහාසත්තං පටිමං බ්‍රහ්මානො සුචණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්ඨිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්බටකෙන පටිග්ගණ්ඨිංසු, “මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.31) චක්ඛති. “කථංඤ්වා”තිආදි විත්ථාරදස්සනං. යථාහ හගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙතම්භි ඡත්තෙති දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙ. අනුභීරමානෙති ධාරියමානෙ. “අනුධාරියමානෙ”තිපි ඉදානි පාඨො. “එත්ථ ච ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගදීනි පඤ්ච කකුධහණ්ඩානිපි ගහිතානෙවාති දට්ඨබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලබ්ඡනීඋණ්ඨිසපට්ඨාපි හි ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං. ඡත්තාදීනියෙව ච තදා පඤ්ඤායිංසු, න ඡත්තාදිගාහකා”ති (දී. නි. ටී. 1.7) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන වුත්තං, ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි අඛගුත්තරටිකායං (අ. නි. ටී. 1.එකපුග්ගලවග්ගස්ස පටිමෙ) එවං සති තාලවණ්ටාදීනම්පි කකුධහණ්ඩසමඤ්ඤා. අපිච බග්ගදීනි කකුධහණ්ඩානි, තදඤ්ඤානිපි තාලවණ්ටාදීනි තදා උපට්ඨිතානීති අධිප්පායෙන තථා වුත්තං.

සබ්බා ව දිසාති දස දිසා. අනුච්චේදනාදිනි පුඤ්ඤානුභාවෙන ලොකවිවරණපාටිභාරියෙ ජාතෙ පඤ්ඤායමානං දසසහස්සිලොකධාතූං මංසවක්ඛනාව ඔලොකෙතිති අත්ථො. නයිදං සබ්බදිසානුච්චේදනං සත්තපදවිතිහාරුත්තරකාලං පයමමෙවානුච්චේදනානො. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථනො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමං දිසං ඔලොකෙසි. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිහි පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො තයා උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං චතස්සො දිසා චතස්සො අනුදිසා හෙට්ඨා උපරිති සබ්බා දිසාඅනුච්චේදනෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසමදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා”ති සත්තපදවිතිහාරොන අගමාසිති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.7) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (අ. නි. ටී. 1.එකපුග්ගලවග්ගස්ස පයමෙ) ව චුත්තං. මහාපදානසුත්තට්ඨකථායමිපි (දී. නි. අට්ඨ. 2.31) එවමෙව චණ්ණිකං. තස්මා සත්තපදවිතිහාරොනො පයමං සබ්බදිසානුච්චේදනං කත්වා සත්තපදවිතිහාරොන ගන්ත්වා තදුපරි ආසහිං වාචං භාසතිති දට්ඨබ්බං. ඉධ, පන අඤ්ඤාසු ව අට්ඨකථාසු සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහනතො පට්ඨාය යාව ආසහිවාචාභාසනං තාව යථාක්කමං එව පුබ්බනිමිත්තභාවං විභාවෙන්තො “සත්තමපදුපරි යත්වා සබ්බදිසානුච්චේදනං සබ්බඤ්ඤානාචරණඤාණපට්ඨාභස්සා”තිආදීනි වදති, එවමිපි යථා න විරුජ්ඣති, තථා එව අත්ථො ගහෙතබ්බො. “සත්තමපදුපරි යත්වා”ති ව පාඨො පච්ඡා පමාදලෙඛවසෙන එදිසෙන වචනක්කමෙන මහාපදානට්ඨකථායමදිස්සමානත්තාති. ආසහින්ති උත්තමං, අකම්පනිකං වා, නිබ්භයන්ති අත්ථො. උසහස්ස ඉදන්ති හි ආසහං, සුරහාවො, තෙන යුත්තත්තා පනායං වාචා “ආසහි”ති චුච්චති. අග්ගොති සබ්බපයමො. ඡෙට්ඨො, සෙට්ඨොති ව තස්සෙව වෙච්චනං. සද්දත්ථමත්තතො පන අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බපධානො. ඡෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං චුද්ධතමො, ගුණෙහි මහල්ලකතමොති චුත්තං හොති. සෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං පසට්ඨතමො. ලොකස්සාති විහත්තාවධිභූතෙ නිස්සක්කත්ථෙ සාම්ච්චනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දාති පුනබ්බවොති ඉමස්මි. අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි තබ්බසෙනෙව පුනබ්බවාභාවතො.

ඉදානි තථාගමනං සම්භාවෙන්තො “තඤ්චස්සා”තිආදිමාහ. පුබ්බනිමිත්තභාවෙන තථං අවිතථන්ති සම්බන්ධො. විසෙසාධිගමානන්ති ගුණවිසෙසාධිගමානං. තදෙවත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙති “යඤ්චි”තිආදිනා. තත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තෙන “පතිට්ඨහි”ති එත්ථ පකතියත්ථංපතිට්ඨානකිරියං පරාමසති. ඉදමස්සාති ඉදං පතිට්ඨහනං අස්ස භගවතො. පට්ඨාභසද්දෙ සාමිනිද්දෙසො වෙස, කත්තුනිද්දෙසො වා. පුබ්බනිමිත්තන්ති තප්පට්ඨාභසඤ්ඤාතස්ස ආයතිං උප්පජ්ජමානකස්ස හිතස්ස පයමං පවත්තං සඤ්ජානනකාරණං. භගවතො හි අවිජරියබ්භූතගුණවිසෙසාධිගමනෙ පඤ්ච මහාසුපිනාදයො විය එතානි

සඤ්ජානනනිමිත්තානි පාතුහවන්ති, යථා තං ලොකෙ පුඤ්ඤවන්තානං පුඤ්ඤඵලවිසෙසාධිගමනෙනි.

සබ්බලොකුත්තරභාවස්සාති සබ්බලොකානමුත්තමභාවස්ස,
සබ්බලොකාතික්කමනභාවස්ස වා. සත්ත පදානි සත්තපදං, තස්ස විනිභාරො
විසෙසෙන අතිහරණං සත්තපදවිනිභාරො, සත්තපදනික්ඛෙපොති අත්ථො.
සො පන සමගමනෙ ද්විත්තං පදානමන්තරෙ මුට්ඨිරතනමත්තන්ති වුත්තං.

“අනෙකසාබ්බඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විනිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693); –

සුත්තනිපාතෙ නාළකසුත්තෙ ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන වුත්තං
නිදානගාථාපදං සන්ධාය “සුවණ්ණදණ්ඩා විනිපතන්ති වාමරාති එත්ථා”ති
වුත්තං. එත්ථාති හි එතස්මිං ගාථාපදෙති අත්ථො. මහාපදානසුත්තෙ
අනාගතත්තා පන වාමරුක්ඛෙපස්ස තථා වචනං දට්ඨබ්බං. තත්ථ
ආගතානුසාරෙන හි ඉධ පුබ්බනිමිත්තභාවං වදති, වමරො නාම මිගවිසෙසො.
යස්ස වාලෙන රාජකකුඨභූතං වාලබීජනිං කරොන්ති, තස්ස අයන්ති වාමරී.
තස්සා උක්ඛෙපො තථා, වුත්තො සොති වුත්තවාමරුක්ඛෙපො.
අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙතච්ඡත්තපට්ඨාභස්සාති
අරහත්තඵලසමාපත්තිසංඛ්ඛාතවරවිමලසෙතච්ඡත්තපට්ඨාභස්ස.
සත්තමපදුපරිති එත්ථ පද-සද්දො පදවළඤ්ජනවාචකො, තස්මා සත්තමස්ස
පදවළඤ්ජනස්ස උපරිති අත්ථො. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථ
අප්පට්ඨතවාරතාය අනාවරණන්ති ආහ
“සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණපට්ඨාභස්සා”ති. තථා අයං භගවා...පෙ....
පුබ්බනිමිත්තභාවනාති එත්ථ “යඤ්ඡි”තිආදි අධිකාරත්තා, ගම්‍යමානත්තා ව
න වුත්තං, එතෙන ව අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනකවිසෙසා
සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙ.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. ගවම්පති උසහො සමෙහි පාදෙහි වසුනං
රතනානං ධාරණතො වසුන්දරසංඛ්ඛාතං භූමිං ඵුසි යථා, තථා මනුස්සානං
හත්ථතො මුච්චිත්වා මුහුත්තජාතො සො ගොතමො සමෙහි පාදෙහි
වසුන්ධරං ඵුසිති අත්ථො. වික්කමිති අගමාසි. සත්ත පදානීති
සත්තපදවළඤ්ජනට්ඨානානි. අවිචන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං,
සත්තපදවාරෙහිති වා කරණත්ථො උත්තරපදලොපවසෙන දට්ඨබ්බො.
මරුති දෙවා යථාමරියාදං මරණසභාවතො. සමාති විලෝකනසමතාය සමා
සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසදිසාපි, න
කත්ථවි විලෝකනෙ විනිබන්ධො තස්ස අහොසි, සමාති වා විලෝකෙතුං
යුත්තාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරූපබ්භව්‍යවිසමරූපානි
විලෝකෙතුමයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨහන්ති,

විස්සට්ඨමඤ්ජුච්ඤ්ඤායාදිවසෙන අට්ඨඨගුපෙන ගිරං අඛුදිරයි පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො සිහො යථා අභිනදිති අත්ථො.

එවං කායගමනත්ථෙත ගතසද්දෙන තථාගතසද්දං නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනත්ථෙත නිද්දිසිතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යථා විපස්සි භගවා”තිආදීසුපි “නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පභායා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. නෙක්ඛම්මෙනාති අලොභපට්ඨානෙන කුසලවිත්තුප්පාදෙන. කුසලා හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං තෙසං සබ්බෙසම්පි කාමච්ඡන්දපට්ඨපක්ඛත්තා, න පබ්බජ්ජාදයො එව. “පයමජ්ඣානෙනා”තිපි වදන්ති කෙච්ඡි, තද්දුත්තමෙව පයමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපට්ඨපදාය එව ඉධ ඉච්ඡිතත්තා. පභායාති පජහිත්වා. ගතොති උත්තරිට්ඨෙසසං ඤාණගමනෙන පට්ඨන්තො. පභායාති වා පභානහෙනු, පභානෙ වා සති. හෙතුලක්ඛණත්ථෙසු හි අයං ත්වා-සද්දො “සක්කො හුත්වා නිබ්බත්ති”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 2.355) විය. කාමච්ඡන්දාදිප්පභානහෙනුකඤ්ච “ගතො”ති එත්ථ චුත්තං අවබොධසඬ්ඛාතං, පට්ඨන්තිසඬ්ඛාතං වා ගමනං කාමච්ඡන්දාදිප්පභානෙන ව තං ලක්ඛියති, එස නයො “පදාලෙන්වා”තිආදීසුපි. අඛ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලොකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකාරෙන උපට්ඨිතාලොකසඤ්ජානෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ඡයෙන, සප්පච්චයනාමරූපවචන්ථානෙනාතිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණප්පභානෙන “අභිජ්ඣං ලොකෙ පභායා”තිආදිනා චුත්තාය පයමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපට්ඨපදාය භගවතො ඤාණගමනවිසිට්ඨං තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨහි සමාපත්තිහි, අට්ඨාරසහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං “ඤාණෙනා”තිආදිමාහ. නාමරූපපරිග්ගහකඬ්ඛාවිතරණානඤ්චි විනිබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්කරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං යිතස්ස අනිවච්ඡඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති, තස්මා අවිජ්ජාපදාලනං විපස්සනාය උපායො. තථා ඥානසමාපත්තිසු අභිරතිනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන, තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ඥානාදීනං සමධිගමොති සමාපත්තියා අරතිවිනොදනං උපායො. සමාපත්තිවිපස්සනානුක්කමෙන පන උපරි වක්ඛමානනායෙන නිද්දිසිතබ්බෙපි නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා කාමච්ඡන්දාදිවසෙන දස්සිතනිවරණෙසුපි සඬ්ඛහදස්සනත්ථං උප්පට්ඨිතානිද්දෙසො දට්ඨබ්බො.

සමාපත්තිවිහාරපවෙසනනිබන්ධනෙන නිවරණානි කවාටසදිසානිති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ඝාටෙන්වා”ති. “රත්තිං අනුචිතක්කෙන්වා අනුචිතාරෙන්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොජෙති”ති මජ්ඣිමාගමවරෙ මූලපණ්ණාසකෙ වම්භිකසුත්තෙ (ම. නි. 1.249) චුත්තට්ඨානෙ විය විතක්කවිචාරා වූපසමා [ධුමායනා (දී. නි. ටී. 1.7)] අධිජ්ජෙනාති සන්ධාය

“විතක්කවිචාරධූමං වූපසමෙත්වා”ති වුත්තං, විතක්කවිචාරසඬ්ඛානං ධූමං වූපසමෙත්වාති අත්ථො. “විතක්කවිචාර”මිච්චෙව අධුනා පාඨො, සො න පොරාණො ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන ව යථාවුත්තපාඨස්සෙව උද්ධත්තං. විරාජෙත්වාති ජිගුච්ඡිත්වා, සමතික්කමිත්වා වා. තද්දුහයත්ථො හෙස “පිතියා ව විරාගා”තිආදීසු (දී. නි. 1.7; ම. නි. 3.155; පාරා. 11; විහ. 625) විය. කාමං පඨමජ්ඣානුපචාරෙ එව දුක්ඛං, චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ එව ව සුඛං පභීයති, අතිසයජ්ජහානං පන සන්ධායාහ “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පභායා”ති.

රූපසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානානි වෙව තදාරම්මණානි ව වුත්තානි. රූපාවචරජ්ඣානම්පි හි “රූප”න්ති වුව්වති උත්තරපදලොපෙන “රූපි රූපානි පස්සති”තිආදීසු (ධ. ස. 248) තස්ස ආරම්මණම්පි කසිණරූපං පුරිමපදලොපෙන “ඛනිද්ධා රූපානි පස්සති සුවණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි”තිආදීසු (ධ. ස. 223 ආදයො) තස්මා ඉධ රූපෙ රූපජ්ඣානෙන තංසහගතා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤාති එවං සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානානි වුත්තානි, රූපං සඤ්ඤා අස්සාති රූපසඤ්ඤං, රූපසඤ්ඤාසමන්තාගතන්ති වුත්තං හොති. එවං පථවීකසිණාදිහෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙතං අධිවචනන්ති වෙදිතඛිඛං. පටිසසඤ්ඤාති චක්ඛාදීනං චත්ථුනං, රූපාදීනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන පටිහනනෙන විසයිවිසයසමොධානෙන සමුප්පන්නා ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණසහගතා සඤ්ඤා. නානත්තසඤ්ඤාති අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා, ද්වාදස අකුසලසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා, ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකිරියසඤ්ඤාති එතාසං චතුවත්තාලියසඤ්ඤානමෙතං අධිවචනං. එතා හි යස්මා රූපසද්දාදිහෙදෙ නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොචරෙ පවත්තන්ති, යස්මා ව නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා, තස්මා “නානත්තසඤ්ඤා”ති වුව්වන්ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චනං ගහෙත්වා පවත්තාය විපස්සනායෙතං නාමං. නිච්චසඤ්ඤන්ති සඬ්ඛතධම්මෙ “නිච්චා සස්සනා”ති පවත්තමිච්ඡාසඤ්ඤං, සඤ්ඤාසීසෙන වෙන්ථ දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨඛිඛං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිඛිඛිදානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු නිඛිඛිත්තනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිත්ති සජ්ජිතිකතණ්හං. විරාගානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙසු විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය, “තෙ සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං සමුදයවසෙන න උප්පජ්ජන්ති”ති එවං වා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුඤ්චිතුකමානා හි අයං ඛලජ්ජන්තාති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. පටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං.

සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසංඛරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධ්‍රුවසඤ්ඤන්ති ථිරභාවග්ගහණසඤ්ඤං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡේදනාය සංඛාරානං සවිග්ගහනං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩං. සා පනත්ථතො තණ්හාවසෙන සංඛාරෙසු නින්තතා.

අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං. අනිච්චාදිවසෙන සංඛාරම්මතිරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාභිනිවිසෙන්ති අසාරෙ සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නොති අභිනිවෙසො සම්මොභාභිනිවෙසො නාම. කෙච් පන “අහොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන’න්තිආදිනා පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාභිනිවෙසො”ති වදන්ති. සංඛාරෙසු ලෙණතාණභාවග්ගහණං ආලයාභිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසමුදිතා”ති (දී. නි. 2.64; ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 7, 8) වචනතො ආලයො චුච්චති තණ්හා, සායෙව චක්ඛාදීසු, රූපාදීසු ව අභිනිවෙසවසෙන පවත්ති යා ආලයාභිනිවෙසොති කෙච්. “එවංවිධා සංඛාරා පටිනිස්සප්පියන්ති”ති පවත්තඤ්ඤාණං පටිසංඛානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං, නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසංඛාරානෙත අනුපස්සෙන පවත්ති යා විවට්ටානුපස්සනා, ගොත්‍රභූ. සංයොගාභිනිවෙසන්ති සංයුජ්ජනවසෙන සංඛාරෙසු අභිනිවිසනං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ, පහාතෙකට්ඨෙ ව. ඔළාරිකෙති උපරිමග්ගවජ්ඣෙ කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං, අඤ්ඤථා දස්සනපහාතබ්බා ව දුතියමග්ගවජ්ඣෙහිපි ඔළාරිකාති තෙසම්පි තබ්බවතියතා සියා. අණුසහගතෙති අණුභූතෙ. තබ්බාවචුත්තිකො හි එත්ථ සහගතසද්දො. ඉදං පන හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. සංඛකිලෙසෙති අවසිට්ඨසංඛකිලෙසෙ. න හි පයමාදිමග්ගෙහි පහිනා කිලෙසා පුන පහියන්ති. සංඛසද්දො චෙත්ථ සප්පදෙසවිසයො “සංඛෙ තසන්ති දණ්ඩස්සා”තිආදීසු විය (ධ. ප. 129).

කක්ඛලත්තං කඨිනභාවො. පග්ගරණං ද්‍රවභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථම්මභාවො වා, තං විත්ථම්මහනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි චුට්ඨභාවෙ තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡේදො, තෙහි සො අසම්චුට්ඨොව, අඤ්ඤථා භූතානං පරිච්ඡේදභාවො න සියා ඛ්‍යාපිතභාවාපත්තිතො. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡේදො, තෙහි තත්ථ අසම්චුට්ඨභාවො අසම්චුට්ඨලක්ඛණං, තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ “අසම්චුට්ඨො චතුභි මහාභූතෙහි”ති (ධ. ස. 637).

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනං. චෙතනාපධානත්තා සංඛාරක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාවසෙනෙතං චුත්තං “සංඛාරානං අභිසංඛරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ

සඬබාරක්ඛන්ධවිහඬගෙ “වක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිනා (විහ. 12) චෙතනාව විහත්තා. අභිසඬබාරලක්ඛණා ච චෙතනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඬබාරො, කුසලා චෙතනා”තිආදි (විහ. 226) සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ යපනං අභිනිරොපනං. ආරම්මණානමනුබන්ධනං අනුමජ්ජනං. සවිජ්ජාරිකතා ඵරණං. අධිමුච්චනං සද්දහනං අධිමොක්ඛො. අස්සද්ධියෙනි අස්සද්ධියහෙනු. නිමිත්තත්ථෙ චෙතං භුම්මං. එස නයො කොසජ්ජාදීසුපි. කායචිත්තපරිලාභුපසමො වූපසමලක්ඛණං. ලීනුද්ධවචරහිතෙ අධිචිත්තෙ වත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතාය අජ්ඣුපෙක්ඛනං පටිසඬබානං පක්ඛපාතුපච්ඡෙදතො.

මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුබ්‍භනං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාවා සිනිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ, සම්මාවාවාපච්චයසුභාසිතං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණ්හාතීති සා පරිග්ගහලක්ඛණා. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, සයඤ්චි සමුට්ඨානං සටනං හොතීති සම්මාකම්මන්තසඬබාතා විරති සමුට්ඨානලක්ඛණාති දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨානං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියවුත්තියා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං.

“සඬබාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිජ්ජෙතා, න පන “සඬබාරා සඬබාරක්ඛන්ධො”තිආදීසු (ධ. ස. 583, 985; විහ. 1, 20, 52) විය සමපඤ්ඤාසචෙතසිකාති වුත්තං “සඬබාරානං චෙතනාලක්ඛණ”න්ති. අවිජ්ජාපච්චයා හි පුඤ්ඤාභිසඬබාරාදිකාව චෙතනා. ආරම්මණාහිමුඛභාවො නමනං. ආයතනං පවත්තනං. සලායතනවසෙන හි චිත්තචෙතසිකානං පවත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණති එත්ථ වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං, මග්ගස්ස පන වක්ඛමානස්ස නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙනෙසං විසෙසො. ආරම්මණස්ස ගහණලක්ඛණං. පුන උජ්ජත්තියා ආයුහනලක්ඛණං. සත්තජීවතො සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. පදහනං උස්සාහනං. ඉජ්ඣනං සම්පත්ති. වට්ටතො නිස්සරණං නිය්‍යානං. අවිපරීතභාවො තථලක්ඛණං. අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං එකරසො, අනුනාධිකභාවොව. යුගනද්ධා නාම සමථවිපස්සනා අඤ්ඤමඤ්ඤොපකාරතාය යුගලවසෙන බන්ධිතබ්බතො. “සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහාවික්ඛෙපා”තිපි වදන්ති. චිත්තවිසුද්ධි නාම සමාධි. දිට්ඨිවිසුද්ධි නාම පඤ්ඤා. බයොති කිලෙසක්ඛයො මග්ගො, තස්මිං පවත්තස්ස සම්මාදිට්ඨිසඬබාතස්ස ඤාණස්ස සමුවිච්ඡෙදනලක්ඛණං. කිලෙසානමනුජ්ජාදපරියොසානතාය අනුජ්ජාදො, ඵලං. කිලෙසවූපසමො පස්සද්ධි. ඡන්දස්සාති කත්තුකාමතාඡන්දස්ස. පතිට්ඨාභාවො මූලලක්ඛණං. ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්ත-ධම්මානමුජ්ජත්තිහෙතුතා සමුට්ඨාපනලක්ඛණං. විසයාදිසන්තිපානෙන ගහෙනබ්බකාරො

සමොධානං. යා “සඬගති”ති වුච්චති “තිණ්ණං සඬගති එස්සො”තිආදීසු. සමං, සම්මා වා ඔදහන්ති සම්පිණ්ඩිතා භවන්ති සම්පයුත්තධම්මා අනෙතානිපි සමොධානං, එස්සො, තඛිභාවො සමොධානලක්ඛණං. සමොසරන්ති සන්තිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං, වෙදනා. තාය හි විතා අප්පවත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය භොන්තිති එවං වුත්තං, තඛිභාවො සමොසරණලක්ඛණං. පාසාදාදීසු ගොපානසීනං කුටං විය සම්පයුත්තධම්මානං පාමොක්ඛභාවො පමුඛලක්ඛණං. සතියා සබ්බත්ථකත්තා සම්පයුත්තානං අධිපතිභාවො ආධිපතෙයාලක්ඛණං. තතො සම්පයුත්තධම්මතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානං තතුත්තරි, තඛිභාවො තතුත්තරියලක්ඛණං. පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුක්තිති එලං කිලෙසෙහි විමුච්චිත්ථාති කත්වා. තං පන සීලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්තංසභාවෙන සාරං. තතො උත්තරි ධම්මස්සභාවතො පරියොසානං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධාතූපඤ්චඤ්ඤානඬිගාදිවසෙන තංතංසුත්තපදානුසාරෙන පොරාණට්ඨකථායමාගතනායෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බං. තථා හි පුබ්බෙ වුත්තොපි කොචි ධම්මො පරියායන්තරප්පකාසනත්ථං පුන දස්සිතො. තතො එව ච “ඡන්දමුලකා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති “පඤ්ඤාත්තරා කුසලා ධම්මා”ති, “විමුක්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති, “නිබ්බානොගධඤ්ඤි ආවුසො බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති [සං. නි. 3.512 (අත්ථතො සමානං)] ච සුත්තපදානං වසෙන ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි වුත්තං. තෙසං තෙසං ධම්මානං තථං අවිතථං ලක්ඛණං ආගතොති අත්ථං දස්සෙති “එව”න්තිආදිනා. තං පන ගමනං ඉධ ඤාණගමනමෙවාති වුත්තං “ඤාණගතියා”ති. සතිපි ගතසද්දස්ස අවබොධනත්ථභාවෙ ඤාණගමනත්ථෙවෙනෙවෙසො සිද්ධොති න වුත්තො. ආ-සද්දස්ස වෙන්ථ ගතසද්දානුවත්තිමත්තමෙව. තෙනාහ “පත්තො අනුප්පත්තො”ති.

අවිපරිතසභාවත්තා “තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානී”ති වුත්තං. අවිපරිතසභාවතො තථානී. අමුසාසභාවතො අවිතථානී. අඤ්ඤාකාරරහිතතො අනඤ්ඤථානී. සච්චසංයුත්තාදීසු ආගතං පරිපුණ්ණසච්චවතුක්කකථං සන්ධාය “ඉති විත්ථාරො”ති ආහ. “තස්මා”ති චත්වා තදපරාමසිතබ්බමෙව දස්සෙති “තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා”ති ඉමිනා. එස නයො ඊදිසෙසු.

එවං සච්චවසෙන චතුත්ථකාරණං දස්සෙත්වා ඉදානි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙන අවිපරිතසභාවත්තා තථභූතානං පටිච්චසමුප්පාදඬිගානං වසෙනාපි දස්සෙත්තො “අපිචා”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතසභාවො,

අනුපවත්තටියොති අත්ථො. අථ චා සම්භූතටියො ච සමුදාගතටියො ච සම්භූතසමුදාගතටියො පුබ්බපදෙ උත්තරපදලොපවසෙන. සමාහාරද්වන්දෙපි හි පුල්ලිඛිගම්ච්ඡන්ති නෙරුත්තිකා. න චෙත්ථ ජාතිතො ජරාමරණං න භොති, න ච ජාතිං විනා අඤ්ඤතො භොතීති ජාතිපච්චයසම්භූතටියො. ඉත්ථමෙව ජාතිතො සමුදාගච්ඡන්ති ජාති පච්චයසමුදාගතටියො. ඉදං චුත්තං භොති – යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපං පාතුභූතසභාවොති. පච්චයපක්ඛෙ පන අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං පච්චයටියොති එත්ථ න අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පච්චයො න භොති, න ච අවිජ්ජං විනා සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති. යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬබ්බාරානං යථා යථා පච්චයො භොති, අයං අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පච්චයටියො පච්චයසභාවොති අත්ථො. තථානං ධම්මානන්ති පච්චයාකාරධම්මානං. “සුගතො”තිආදීසු (පාරා. 1) විය ගමුසද්දස්ස බුද්ධියත්ථනං සන්ධාය “අභිසම්බුද්ධත්තා”ති චුත්තං, න ඤාණගමනත්ථං. ගතිබුද්ධියත්ථා හි සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤපරියායා. තස්මා “අභිසම්බුද්ධත්ථො භෙත්ථ ගතසද්දො”ති අධිකාරො, ගම්‍යමානත්තා චා න පසුත්තො.

යං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා ජානාති පස්සති සම්බන්ධො. සදෙවකෙ...පෙ.... පජායාති ආධාරො “අත්ථී”ති පදෙති පුන අපරිමාණාසු ලොකධාතුසලාති තංතිවාසසත්තාපෙක්ඛාය, ආපාඨගමනාපෙක්ඛාය චා චුත්තං. තෙන භගවතා විහජ්ජමානං තං රූපායතනං තථමෙව භොතීති යොජෙතබ්බං. තථාවිතථභාවෙ කාරණමාහ “එවං ජානතා පස්සතා”ති. සබ්බාකාරතො ඤාතත්තා පස්සිතත්තාති හි භෙත්වන්තොගධමෙතං පදද්වයං. ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන මජ්ඣත්තං සඬගණ්භාති. තථා

අතීතානාගතපච්චුප්පන්නපරිත්තඅජ්ඣත්තඛනිද්ධාතදුභයාදිහෙදම්පි.

ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං සද්දායතනං සුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං මුතං සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති. රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣත්තං පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං ඛනිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතකන්ති එවමාදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි. “ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙනා”තිආදීනා හි අනෙකනාමභාවං සරූපතො නිදස්සෙති. තෙරසහි වාරෙහීති ධම්මසඬගණියං රූපකණ්ඨෙ (ධ. ස. 615) ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිං වාරෙ චෙත්ථ චතුත්තං චතුත්තං වචත්ථාපනනායානං වසෙන “ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති චුත්තං. තථමෙවාති යථාචුත්තෙන ජානනෙන අප්පට්චත්තියදෙසනනාය, යථාචුත්තෙන ච පස්සනෙන අවිපරීතදස්සිනාය සච්චමෙව. තමත්ථං චතුරඬගුත්තරෙ කාලකාරාමසුත්තෙන (අ. නි. 4.24) සාධෙන්නො “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදිමාහ. ව-සද්දො චෙත්ථ දළ්ඞිකරණජොතකො, තෙන යථාචුත්තස්සත්ථස්ස දළ්ඞිකරණං ජොතෙති,

සම්පිණ්ඩනත්ථො වා අට්ඨානපසුත්තො, න කෙවලං මයා එව, අථ බො
හගවතාපිති. අනුවචරිතන්ති පරිවර්තං. ජානාමි අබ්භඤ්ඤාසින්ති
පච්චුප්පන්නාතීතකාලෙසු ඤාණප්පවත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි
ඤාණප්පවත්ති දස්සිතායෙව නයතො දස්සිතත්තා. විදිත-සද්දො පන
අනාමට්ඨකාලවිසෙසො කාලත්තයසාධාරණත්තා “දිට්ඨං සුත්තං
මුත”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.187; ම. නි. 1.7; සං. නි. 2.208; අ. නි. 4.23; පටි.
ම. 1.121) විය, පාකටං කත්වා ඤාතන්ති අත්ථො, ඉමිනා වෙතං දස්සෙති
“අඤ්ඤෙ ජානන්තියෙව, මයා පන පාකටං කත්වා විදිත”න්ති. හගවතා හි
ඉමෙහි පදෙහි සබ්බඤ්ඤාභූමි නාම කථිතා. න උපට්ඨාසීති තං
ජද්වාරිකමාරම්මණං තණ්හාය වා දිට්ඨියා වා තථාගතො
අත්තත්තනියවසෙන න උපට්ඨාසී න උපගච්ඡති, ඉමිනා පන පදෙන
බ්‍රිණාසවභූමි කථිතා. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභාවා, යංපකාරා ව,
තථා තෙ ධම්මෙ තංසභාවෙ තංපකාරෙ ගමති පස්සති ජානාතීති තථාගතොති
ඉමමත්ථං සන්ධාය “තථදස්සීඅත්ථෙ”ති වුත්තං. අනෙකත්ථා හි ධාතුසද්දො.
කෙච්ඡි පන නිරුත්තිනයෙන, පිසොදරාදිගණපක්ඛෙපෙන (පාරා. අට්ඨ. 1;
විසුද්ධි. 1.142) වා දස්සී-සද්දලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා
“තථාගතො”ති පදසිද්ධිමෙත්ථ වණ්ණෙත්ති, තද්‍යුත්තමෙව විජ්ජමානපදං
ජඩ්ඛෙත්වා අවිජ්ජමානපදස්ස ගහණතො. වුත්තඤ්ච බුද්ධවංසට්ඨකථායං -

“තථාකාරෙන යො ධම්මෙ, ජානාති අනුපස්සති;
තථදස්සීති සම්බුද්ධො, තස්මා වුත්තො තථාගතො”ති. (බු. වං.
අට්ඨ. රතනවඨ්ඨකමනකණ්ඩවණ්ණනා);

එත්ථ “අනුපස්සති”ති ආගතසද්දත්ථං වත්වා තදිදං
ඤාණපස්සනමෙවාති දස්සෙතුං “ජානාතී”ති, සද්දාධිගතමත්ථං පන
විභාවෙතුං “තථදස්සී”ති ව වුත්තං.

යං රත්තින්ති යස්ස රත්තියං, අච්චන්තසංයොගෙ වා එතං
උපයොගවචනං රත්තෙකදෙසභූතස්ස අභිසම්බුජ්ඣනක්ඛණස්ස
අච්චන්තසංයොගත්තා, සකලාපි වා එසා රත්ති අභිසම්බොධාය
පදහනකාලත්තා පරියායෙන අච්චන්තසංයොගභූතාති දට්ඨබ්බං.
පට්ඨිපුක්ඛලනිරුත්තරභූමිසිසගතත්තා න පරාජිතො අඤ්ඤෙහි එත්ථාති
අපරාජිතො, ස්වෙව පල්ලඬකොති අපරාජිතපල්ලඬකො, තස්මිං.
තිණ්ණංමාරානන්ති කිලෙසාභිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමාරානං, ඉදඤ්ච
නිජපරියායතො වුත්තං, පරියායතො පන හෙට්ඨා වුත්තනයෙන
පඤ්චන්තම්පි මාරානං මද්දනං වෙදිතබ්බං. මත්ථකන්ති සාමත්ථියසඬ්ඛාතං
සීසං. එත්ථන්තරෙති උභින්නං රත්තීනමත්තරෙ.
“පයම්බොධියාපි”තිආදීනා පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණකාලමෙව
අන්තොගධහෙදෙන නියමෙත්වා විසෙසෙති. තාසු පන
විසතිවස්සපරිච්ඡින්නා පයම්බොධිති විනයගණ්ඨීපදෙ වුත්තං, තඤ්ච

තදට්ඨකථායමෙව “භගවතො හි පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ නිබද්ධපට්ඨාකො නාම නත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.16) කථිතත්තා පයමබොධි නාම විසතිවස්සානීති ගහෙත්වා වුත්තං. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “පඤ්චවත්තාලියාය වස්සෙසු ආදිතො පන්තරස වස්සානි පයමබොධි”ති වුත්තං, එවඤ්ච සති මජ්ඣෙ පන්තරස වස්සානි මජ්ඣමබොධි, අන්තෙ පන්තරස වස්සානි පච්ඡිමබොධිති තිණ්ණං බොධිනං සමප්පමාණතා සියා, තම්පි යුත්තං. පන්තරසතිකෙන හි පඤ්චවත්තාලියවස්සානි පරිපුරෙන්නි. අට්ඨකථායං පන පන්තරසවස්සප්පමාණාය පයමබොධියා විසතිවස්සෙසුයෙව අන්තොගධත්තා “පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ”ති වුත්තන්ති එවම්පි සක්කා විඤ්ඤාතුං. “යං සුත්ත”න්තිආදිනා සම්බන්ධො.

නිද්දොසතාය අනුපවජ්ජං අනුපවදනීයං. පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන අනුනං. අපනෙතබ්බාභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නිම්මදනහෙතු නිම්මදනං. වාලග්ගමත්තම්පිති වාලධිලොමස්ස කොට්ඨපමාණම්පි. අවක්ඛලිතන්ති විරාධිතං මුසා භණිතං. එකමුද්දිකායාති එකරාජලඤ්ජනෙන. එකනාලියාති එකාලිභකෙන, එකතුම්බෙන වා. එකතුලායාති එකමානෙන. “තථමෙවා”ති වුත්තමෙවත්ථං නො අඤ්ඤාථාති බ්‍යතිරෙකතො දස්සෙති, තෙන යදත්ථං භාසිතං, එකන්තෙන තදත්ථනිජ්ඣාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථායෙවාති අවිපරිතදෙසනතං දස්සෙති. “ගදත්ථො”ති එතෙන තථං ගදති භාසතීති තථාගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං, නිරුත්තිනායෙන ච ආකාරාගමං කත්වා, ධාතුසද්දානුගතෙන වා ආකාරෙන්නාති නිබ්බවනං දස්සෙති.

එවං “සුගතො”තිආදීසු (පාරා. 1) විය ධාතුසද්දනිජ්ඣත්තිපරිකප්පෙන නිරුත්තිං දස්සෙත්වා බාහිරත්ථසමාසෙනපි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. ආගදනන්ති සබ්බහිතනිජ්ඣාදනතො භුසං කථනං වචනං, තබ්බාවමත්තො වා ආ-සද්දො.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො. යථා වාචාය ගතං පවත්ති, තථා කායස්ස, යථා වා කායස්ස ගතං පවත්ති, තථා වාචාය අස්ස, තස්මා තථාගතොති අත්ථො. තදෙව නිබ්බවනං දස්සෙතුං “භගවතො”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “ගතො පවත්තො, ගතා පවත්තා”ති ච එතෙන කායවච්ඡිකිරියානං අඤ්ඤාමඤ්ඤානුලොමනවචනිච්ඡාය කායස්ස, වාචාය ච පවත්ති ඉධ ගත-සද්දෙන කථිතාති දස්සෙති, “එවංභූතස්සා”තිආදිනා බාහිරත්ථසමාසං, “යථා තථා”ති එතෙන යංතං-සද්දානං අබ්‍යභිවාරිතසම්බන්ධතාය “තථා”ති වුත්තෙ “යථා”ති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව භොතීති තථාසද්දත්ථං, “වාදී කාරී”ති එතෙන පවත්තිසරූපං, “භගවතො හි”ති එතෙන යථාවාදීතථාකාරිතාදිකාරණන්ති. “එවංභූතස්සා”ති යථාවාදීතථාකාරිතාදිනා පකාරෙන පවත්තස්ස, ඉමං පකාරං වා පත්තස්ස. ඉතීති වුත්තප්පකාරං

නිද්දිසති. යස්මා පනෙත්ථ ගත-සද්දො වාචාය පවත්තිමිපි දස්සෙති, තස්මා කාමං තථාචාදිතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො හොති, සො පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති පාරිසෙසනායෙන තථාකාරිතාඅත්ථමෙව දස්සෙතුං “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”ති වුත්තං. වුත්තඤ්ච –

“යථා වාචා ගතා යස්ස,
තථා කායො ගතො යතො;
යථා කායො තථා වාචා,
තතො සත්ථා තථාගතො”ති.

භවග්ගං පරියන්තං කත්වාති සම්බන්ධො. යං පනෙකෙ වදන්ති “තිරියං විය උපරි, අධො ව සන්ති අපරිමාණා ලොකධාතූයො”ති, තෙසං තං පටිසෙධෙතුං එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විමුත්තියාති එලෙන. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනාති පච්චචෙක්ඛණාඤ්ඤාණසඨ්ඨානෙන දස්සනෙන. තුලොති සදිසො. පමාණන්ති මිනනකාරණං. පරෙ අභිභවති ගුණෙන අජ්ඣෙත්ථරති අධිකො භවතිති අභිභූ. පරෙහි න අභිභූතො අජ්ඣෙත්ථරොති අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතිති අත්ථො. පරෙ අත්තනො වසං වත්තෙතිති වසවත්ති.

“අභිභවනට්ඨෙයන තථාගතො”ති අයං න සද්දතො ලබ්භති, සද්දතො පන එවන්ති දස්සෙතුං “තත්‍රෙව”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අගදොති දිබ්බාගදො අගං රොගං ආති අවබ්බන්ධිති, නත්ථි වා ගදො රොගො එතෙනාති කත්වා, තස්සදිසට්ඨෙයන ඉධ දෙසනාවිලාසස්ස, පුඤ්ඤස්සයස්ස ව අගදතා ලබ්භතිති ආහ “අගදො වියා”ති. යාය ධම්මධාතූයා දෙසනාවිජම්භනජ්ජත්තා, සා දෙසනාවිලාසො. ධම්මධාතූයාති ව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව. තෙන හි ධම්මානමාකාරහෙදං ඤත්වා තදනුරූපං දෙසනං නියාමෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “දානමයං සීලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34) අධුනා පන පොත්ථකෙසු බහුසුපි මය-සද්දො න දිස්සති. පුඤ්ඤස්සයොති උස්සනං, අතිරෙකං වා ඤාණාදිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤං. “තෙනා”තිආදි ඔපම්මසම්පාදනං. තෙනාති ව තදුභයෙන දෙසනාවිලාසෙන චෙව පුඤ්ඤස්සයෙන ව සො භගවා අභිභවතිති සම්බන්ධො. “ඉති”තිආදිනා බාහිරත්ථසමාසං දස්සෙති. සබ්බලොකාභිභවනෙන තථො, න අඤ්ඤථාති වුත්තං හොති.

තථාය ගතොති පුරිමසච්චත්තයං සන්ධායාහ, තථං ගතොති පන පච්ඡිමසච්චං. චතුසච්චානුක්කමෙන චෙත්ථ ගත-සද්දස්ස අත්ථචතුක්කං වුත්තං. වාචකසද්දසන්තිධානෙ උපසග්ගනිපාතානං තදත්ථජොතනභාවෙන පවත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අනුපසග්ගො අවගතත්ථං, අතීතත්ථඤ්ච වදන්ති දස්සෙති “අවගතො අතීතො”ති ඉමිනා.

“තත්ථා”තිආදි තබ්බිවරණං. ලොකන්ති දුක්ඛසච්චභූතං ලොකං. තථාය තීරණපරිඤ්ඤායාති යොජෙතබ්බං. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදන්ති අරියමග්ගං, න පන අභිසම්බුජ්ඣන්තමත්තං. තත්ථ කත්තබ්බකිච්චමිපි කතමෙවාති දස්සෙතුං “ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො”තිආදිනා සච්චවතුක්කෙපි දුතියපක්ඛං වුත්තං, අභිසම්බුජ්ඣනාහෙතුං වා එතෙහි දස්සෙති. තතොයෙව හි තානි අභිසම්බුද්ධොති. “යං භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමාරකස්ස සබ්බමකස්ස සස්සමණුබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවච්චරිතං මනසා, සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං, තස්මා තථාගතොති වුව්චතී”ති (අ. නි. 4.23) අභිගුත්තරාගමෙ චතුක්කනිපාතෙ ආගතං පාළිමිමං පෙය්‍යාලමුඛෙන දස්සෙති, තඤ්ච අත්ථසම්බන්ධතාය එව, න ඉමස්සත්ථස්ස සාධකතාය. සා හි පෙය්‍යාලනිද්දිට්ඨා පාළි තථදස්සිතා අත්ථස්ස සාධිකාති. “තස්සපි එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති ඉමිනා සාධ්‍යසාධකසංසන්දනං කරොති. “ඉදම්පි වා”තිආදිනා තථාගතපදස්ස මහාවිසයතං, අට්ඨවිධස්සාපි යථාවුත්තකාරණස්ස නිදස්සනමත්තඤ්ච දස්සෙති. තත්ථ ඉදන්ති අතිබ්‍යාසරූපෙන වුත්තං අට්ඨවිධං කාරණං, පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා සම්භාවනෙ “ඉත්ථමිපි මුඛමත්තමෙව, පගෙව අඤ්ඤා”ති. තථාගතභාවදීපනෙති තථාගතනාමදීපනෙ. ගුණෙන හි භගවා තථාගතො නාම, නාමෙන ච භගවති තථාගත-සද්දොති. “අසඬ්ඛෙය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො”තිආදි (උදා. අට්ඨ. 306; පටි. ම. අට්ඨ. 1.277) හි වුත්තං. අප්පමාදපදං විය සකලකුසලධම්මපටිපත්තියා සබ්බබුද්ධගුණානං තථාගතපදං සඬ්ගාභකන්ති දස්සෙතුං “සබ්බාකාරොනා”තිආදිමාහ. වණ්ණෙය්‍යාති පරිකප්පවචනමෙතං “වණ්ණෙය්‍යා වා, න වා වණ්ණෙය්‍යා”ති. වුත්තඤ්ච –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණෙය්‍යා වණ්ණං,
කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො,
බ්බෙයථ කප්පො විරදීසමත්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙයථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141;
උදා. අට්ඨ. 52; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ.
කොණ්ඩඤ්ඤබුද්ධවංසවණ්ණනා; වරියා. පකිණ්ණකකථා); –

සමත්ථනෙ වා එතං “සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්”ත්තිආදීසු (සං. නි. 2.23) වියාතිපි වදන්ති කෙවි.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – අභිනීභාරතො පට්ඨාය යාව සම්මාසම්බොධි, එත්ථත්තරෙ මහාබොධියානපටිපත්තියා භානට්ඨානසංකිලෙසනිවත්තීනං අභාවතො යථාපණ්ඩානං තථාගතො අභිනීභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය, පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණඤ්ඤාණතාය ච කත්ථවිපි පටිසානාභාවතො යථාරූචි, තථා කායවච්චිත්තානං ගතානි ගමනානි

පවත්නියො එතස්සාති තථාගතො. අපිව යස්මා ලොකෙ
විධයුත්තගතපකාරසද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති, තස්මා යථා විධා
විපස්සිආදයො භගවන්තො නිබ්බසබ්බඤ්ඤගුණසමඬ්භිතාය, අයම්පි භගවා
තථා විධොති තථාගතො, යථා යුත්තා ව තෙ භගවන්තො චුත්තනයෙන,
අයම්පි භගවා තථා යුත්තොති තථාගතො. අපරො නයො-යස්මා සච්චං
තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තස්මා තථෙත ඤාණෙන
ආගතොති තථාගතොති.

“පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සක්‍යමුනී ජුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මනො.

තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගහෙදතො;
සයම්භුඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො චුච්චති සක්‍යපුඬ්භිගවො.

තථානි සච්චානි සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදස්පච්චයතා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යෙන යතො විභාවිතා,
යාථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තහෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යතො ව ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොමමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුය්‍යිරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

යථාභිනිභාරමතො යථාරූචි,
පවත්තවාචාතනුචිත්තභාවතො;
යථාවිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාවිධො තෙන ජිනො තථාගතො.

යථා ව යුත්තා සුගතා පුරාතනා,
තථා ව යුත්තො තථඤාණතො ව සො;
සමාගතො තෙන සමන්තලොචනො,

තථාගතො වුවුවති සකාප්‍රච්ඡිග්ගො”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38 ටොකං විසදිසං); –

සච්ඡිග්ගොථා.

“කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ”ති අයං කස්ස පුච්ඡාති ආහ “යෙනා”තිආදි. එවං සාමඤ්ඤතො යථාචුත්තස්ස සීලමත්තකස්ස පුච්ඡාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පුච්ඡාවිසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 150) ආගතා සබ්බාව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙති “තත්ථ පුච්ඡා නාමා”තිආදිනා. තත්ථ තත්ථාති “තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එත්ථ යදෙනං සාමඤ්ඤතො පුච්ඡාවචනං වුත්තං, තස්මිං.

පකතියාති අත්තනො ධම්මතාය, සයමෙවාති වුත්තං හොති. ලක්ඛණන්ති යො කොචි ඤාතුමිච්ඡිතො සභාවො. අඤ්ඤාතන්ති දස්සනාදිවිසෙසයුත්තෙන, ඉතරෙන වා යෙන කෙනවිසි ඤාණෙන අඤ්ඤාතං. අවත්ථාවිසෙසානි හි ඤාණදස්සනතුලනතීරණානි. අදිට්ඨන්ති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛමිව අදිට්ඨං. අතුලිතන්ති “එත්තකමෙත”න්ති තුලනභූතෙන අතුලිතං. අතීරිතන්ති “එවමෙවිද්”න්ති තීරණභූතෙන අකතඤ්ඤාණකිරියාසමාපනං. අවිභූතන්ති ඤාණස්ස අපාකට්ඨනං. අවිභාවිතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං. තස්සාති යථාචුත්තලක්ඛණස්ස. අදිට්ඨං ජොතියති පකාසියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. සංසන්දනත්ථායාති සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණත්ථාය. සංසන්දනඤ්ඤි සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණං. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා. “සංසයපක්ඛන්දො”තිආදීසු දළ්භතරංනිවිට්ඨා විචිකිච්ඡා සංසයො. නාතිසංසප්පනමතිහෙදමත්තං විමති. තතොපි අප්පතරං “එවං නු ඛො, න නු ඛො”තිආදිනා ද්විධා විය පවත්තං ද්වෙළ්භකං. ද්විධා එලති කම්පති විත්තමෙතෙනාති හි ද්වෙළ්භකං හපච්චයං, සකත්ථවුත්තිකපච්චයඤ්ච කත්වා, තෙන ජාතො, තං වා ජාතං යස්සාති ද්වෙළ්භකජාතො. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනත්තලක්ඛණසුත්තාදීසු (සං. නි. 3.59) ආගතං ඛන්ධපඤ්චකපට්ඨසංයුත්තං පුච්ඡං සන්ධායාහ “සබ්බං වත්තබ්බ”න්ති. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ”තිආදිපුච්ඡාය හි “කා තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කට්ඨකම්මානාති කට්ඨකාමතාය. “අඤ්ඤාණතා ආපජ්ජති”තිආදීසු (පාරා. 295) විය හි එත්ථ ය-කාරලොපො, කරණත්ථෙ වා පච්චත්තවචනං, කට්ඨකම්මානාය වා පුච්ඡා කට්ඨකම්මානාපුච්ඡානිපි වට්ටති. අත්ථතො පන සබ්බාපි තථා පවත්තවචනං, තදුප්පාදකො වා විත්තුප්පාදොති වෙදිතබ්බං.

යදත්ථං පනායං නිද්දෙසනායො ආහරිතො, තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවස්ස ඤ්ඤාපනත්ථං “ඉමාසු”තිආදිමාහ. විත්තාහොගො සමන්තාහාරො. භූසං,

සමන්තතො ච සංසප්පනා කඬ්ඛා ආසප්පනා, පරිසප්පනා ච. සබ්බා කඬ්ඛා ඡින්නා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානෙන අග්ගමග්ගෙන සමුවිජින්නතො. පරෙසං අනුමතියා, කථෙතුකමාන්තා ච ධම්මදෙසනාසම්භවතො, තථා එව තත්ථ තත්ථ දිට්ඨත්තා ච චුත්තං “අවසෙසා පන ද්වෙ පුච්ඡා බුද්ධානං අත්ථි”ති. යා පනෙතා “සත්තාධිට්ඨානා පුච්ඡා ධම්මාධිට්ඨානා පුච්ඡා එකාධිට්ඨානා පුච්ඡා අනෙකාධිට්ඨානා පුච්ඡා”තිආදිනා අපරාපි අනෙකාධිට්ඨානා පුච්ඡායො නිද්දෙසෙ ආගතා, තා සබ්බාපි නිද්ධාරෙත්වා ඉධ අවිචයනං “අලං එත්තාවතාව, අත්ථිකෙහි පන ඉමිනා නයෙන නිද්ධාරෙත්වා විචෙතබ්බා”ති නයදානස්ස සිජ්ඣනතොති දට්ඨබ්බං.

8. පුච්ඡා ච නාමෙසා විස්සප්පනාය සතියෙව යුත්තරූපානි වොදනාය “ඉදානී”තිආදි චුත්තං. අතිපාතනං අතිපාතො. අති-සද්දො චෙත්ථ අතිරෙකත්ථො. සීසභාවො එව ච අතිරෙකතා, තස්මා සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අන්තරා එව අතිරෙකං පාතනං, සණ්කං පතිතුං අදත්වා සීසං පාතනන්ති අත්ථො, අභිභවනත්ථො චා, අතික්කම්ම සත්ථාදීහි අභිභවත්වා පාතනන්ති චුත්තං හොති, වොහාරවචනමෙතං “අතිපාතො”ති. අත්ථතො පන පකරණාදිවසෙනාධිගතත්තා පාණවධො පාණසාතොති චුත්තං හොතීති අධිජ්ජායො. වොහාරතොති පඤ්ඤත්තීතො. සත්තොති ඛන්ධසන්තාතො. තත්ථ හි සත්තපඤ්ඤත්ති. චුත්තඤ්ඤං –

“යථා හි අඬ්ගසම්භාරා, හොති සද්දො රථො ඉති;

එවං ඛන්ධෙසු සත්තෙසු, හොති සත්තොති සම්මුතී”ති. (සං. නි. 1.171);

ජීවිතින්ද්‍රියන්ති රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්ඛන්ධතාය විනස්සති. කස්මා පනෙත්ථ “පාණස්ස අතිපාතො”ති, “පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො”ති ච එකවචනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො විරති ඉධ අධිජ්ජෙතා. තථා හි වක්ඛති “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති සබ්බෙ පාණභූතෙ”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) බහුවචනනිද්දෙසන්ති? සච්චමෙතං, පාණභාවසාමඤ්ඤෙන පනෙත්ථ එකවචනනිද්දෙසො කතො, තත්ථ පන සබ්බසද්දසන්තිධානෙන පුපුත්තං සුවිඤ්ඤායමානමෙවාති සාමඤ්ඤනිද්දෙසමකත්වා හෙදවචනිච්ඡාවසෙන බහුවචනනිද්දෙසො කතො. කිඤ්ච හියොයා – සාමඤ්ඤතො සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසතො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථම්පි අයං වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. “පාණස්ස අතිපාතො”තිආදි හි සංවරහෙදදස්සනං. “සබ්බෙ පාණභූතෙ”තිආදි පන සංවරසමාදානදස්සනන්ති. සද්දවිදු පන “ථිදිසෙසු යානෙසු ජාතිදබ්බාපෙක්ඛවසෙන වචනහෙදමත්තං, අත්ථතො සමාන”න්ති වදන්ති.

තස්මිං පන පාණෙන යථාච්ඡිද්ධා පාණෙන. පාණසංඝාදිනොති පාණසංඝාදිසංඝාදිනො පුග්ගලස්ස. යාය පන චෙතනාය පවත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභූතෙසු මහාභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතු තංමහාභූතපච්චයා උප්පජ්ජනකමහාභූතා නුප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පාණාතිපාතොති ආහ “ජීවිතින්ද්‍රියපච්චෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා”ති, ජීවිතින්ද්‍රියපච්චෙදකස්ස කායවච්චපයොගස්ස තන්තිස්සයෙසු මහාභූතෙසු සමුට්ඨාපිකාති අත්ථො. ලද්ධුපක්කමාති හි භූතාති පුරිමභූතාති විය න විසදාති, තස්මා සමානජාතියානං භූතානං කාරණාති න භොන්තීති තෙසුයෙව උපක්කමෙ කතෙ තතො පරානං අසති අන්තරායෙ උප්පජ්ජමානානං භූතානං, තන්තිස්සිතස්ස ච ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්චෙදො භොති. “කායවච්ච්චාරාන”න්ති එතෙන විතණ්ඩවාදිමතං මනොද්චාරෙ පවත්තාය වධකචෙතනාය පාණාතිපාතභාවං පටික්ඛිපති.

පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජනා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය චෙතනාය බලවහාවතො වෙදිතබ්බා. එකස්සාපි හි පයොගස්ස සහසා නිප්ථාදනවසෙන, කිච්චසාධිකාය බහුක්ඛන්තුං පවත්තපවතෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකචෙතනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව පාණෙ පයොගස්ස සමහාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස චෙතනා තිබ්බතරා උප්පජ්ජතීති වත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයමිපෙතං චෙතනාය බලවහාවතෙව භොති. සතිපි ච පයොගවත්ථුනං අමහන්තභාවෙ හන්තබ්බස්ස ගුණමහන්තෙනපි තත්ථ පවත්තඋපකාරචෙතනා විය බෙත්තවිසෙසනිප්පත්තියා අපකාරචෙතනාපි බලවතී, තිබ්බතරා ච උප්පජ්ජතීති තස්සා මහාසාවජ්ජනා දට්ඨබ්බා. තෙනාහ “ගුණවත්තෙසු”තිආදි. “කිලෙසාන”න්තිආදිනා පන සතිපි පයොගවත්ථුගුණානං අමහන්තභාවෙ කිලෙසුපක්කමානං මුදුතිබ්බතාය චෙතනාය දුබ්බලබලවහාවවසෙන අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජභාවො වෙදිතබ්බොති දස්සෙති.

සමහරියන්ති සහරියන්ති එතෙහිති සම්භාරා, අභිගානි. තෙසු පාණසංඝාදිනා, වධකචිත්තස්ස පුබ්බහාගියානිපි භොන්ති. උපක්කමො පන වධකචෙතනාසමුට්ඨාපිතො සහජාතොව. පඤ්චසම්භාරවතී පන පාණාතිපාතචෙතනාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බා. එස නයො අදින්තාදානාදීසුපි.

එත්ථාහ – බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු කො හන්ති, කො වා භඤ්ඤති, යදි චිත්තචෙතසිකසන්තානො, එවං සො අනුපතාපනඡෙදනභෙදනාදිවසෙන න විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනීයො, අථ රූපසන්තානො, එවමිපි සො අචෙතනතාය කට්ඨකලිඬගරූපමොති න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති යථා

මතසරීරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පකාරාදිඅතීතෙසු වා සඬ්ඛාරෙසු භවෙය්‍ය, අනාගතෙසු වා පච්චුප්පන්තෙසු වා. තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො. පච්චුප්පන්තෙසු ච සඬ්ඛාරානං ඛණිකත්තා සරසෙනෙව නිරුප්ඤ්ඤානසභාවතාය විනාසාහිමුඛෙසු නිප්පයොජනො ඵච පයොගො සියා. විනාසස්ස ච කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පකාරාදිපයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකතාය ච සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, ඛණිකත්තා වධාධිප්පායසමකාලභිජ්ජනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති?

වුව්චතෙ – වධකචෙතනාසහිතො සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො භන්ති, තෙන

පචත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තාපගතුස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො

මතචොභාරප්පචත්තිනිබන්ධනො යථාචුත්තවධප්පයොගාකරණෙ

උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො භඤ්ඤති, කෙවලො වා

චිත්තචෙතසිකසන්තානො, වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස

පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්තානාධීනචුත්තිතාය රූපසන්තානෙ පරෙන

පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකපයොගවසෙන

තත්තිබ්බත්තිවිබන්ධකවිසදිසරූපුප්පත්තියා විහතෙ විච්ඡෙදො භොතිති න

පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ච

පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතපයොගවසෙන

තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථාඅනුප්පත්තිතො,

ඛණිකානං සඬ්ඛාරානං ඛණිකමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා

සන්තතිමරණස්ස ච යථාචුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං

මරණං, න ච කත්තුරහිතො පාණාතිපාතප්පයොගො නිරිහකෙසුපි

සඬ්ඛාරෙසු සන්තිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තනො අත්තනො

අනුරූපඵලප්පාදනනියතෙසු කාරණෙසු කත්තුචොභාරසිද්ධිතො යථා

“පදීපො පකාසෙති, නිසාකරො චන්දිමා”ති, න ච කෙවලස්ස

වධාධිප්පායසහභූතො චිත්තචෙතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො

සන්තානවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො, සන්තානවසෙන

පචත්තමානානඤ්ච පදීපාදීනං අත්තකිරියාසිද්ධි දිස්සතීති අත්ථෙව

පාණාතිපාතෙන කම්මබද්ධොති. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදීසුපි

යථාසම්භවං විභාවෙතබ්බො.

සාහත්ථීකොති සයං මාරෙන්නස්ස කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා

පහරණං. ආණත්තිකොති අඤ්ඤං ආණාපෙන්නස්ස “ඵචං විජ්ඣිත්වා වා

පහරිත්වා වා මාරෙහි”ති ආණාපනං. නිස්සග්ගියොති දුරෙ ධීතං

මාරෙතුකාමස්ස කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා උසුයන්තපාසාණාදීනං

නිස්සජ්ජනං. ථාවරොති අසඤ්චාරිමෙන උපකරණෙන මාරෙතුකාමස්ස

ඔපාතාපස්සෙන උපනික්ඛිපනං, හෙසජ්ජසංවිධානඤ්ච. විජ්ජාමයොති

මාරණත්ථං මන්තපරිප්ප්පනං ආථබ්බණිකාදීනං විය. ආථබ්බණිකා හි

ආථබ්බණං පයොජෙන්නි නගරෙ වා රුද්ධෙ සඬගාමෙ වා පච්චුපට්ඨිතෙ පටිසෙනාය පච්චත්ථිකෙසු පච්චාමිත්තෙසු ඊති. උප්පාදෙන්ති උපද්දවං උප්පාදෙන්ති රොගං උප්පාදෙන්ති පජ්ජරකං උප්පාදෙන්ති සුවිකං උප්පාදෙන්ති විසුවිකං කරොන්ති පක්ඛන්දියං කරොන්ති. විජ්ජාධරා ච විජ්ජං පරිවත්තෙන්වා නගරෙ වා රුද්ධෙ...පෙ.... පක්ඛන්දියං කරොන්ති. ඉද්ධිමයොති කම්මවිපාකජ්ද්ධිමයො දායාකොටනාදීනි විය. පිතුරඤ්ඤො කිර සිහළනරින්දස්ස දායාකොටනෙන වුළුසුමනකුටුම්භියස්ස මරණං හොති. “ඉමස්මිං පනත්ථෙ”තිආදිනා ගන්ථගාරවං පරිහරිත්වා තස්ස අනුනභාවම්පි කරොති “අත්ථිකෙහි”තිආදිනා. ඉධ අවුත්තොපි හි එස අත්ථො අතිදිසනෙන වුත්තො විය අනුනො පරිපුණ්ණොති.

දුස්සීලස්ස භාවො දුස්සීලාං, යථාවුත්තා චෙතනා. “පභායා”ති එත්ථ ත්වා-සද්දො පුබ්බකාලෙති ආහ “පභීනකාලතො පටියායා”ති, හෙතුඅත්ථං වා සන්ධාය එවං වුත්තං. එතෙන හි පභානහෙතුකා ඉධාධිජ්ජෙතො සමුච්ඡෙදනිකා විරතීති දස්සෙති. කම්මක්ඛයඤාණෙන හි පාණාතිපාතදුස්සීලාස්ස පභීනත්තා භගවා අච්චන්තමෙව තතො පටිවිරතොති වුච්චති සමුච්ඡෙදවසෙන පභානවිරතීනාධිජ්ජෙතත්තා. කිඤ්චාපි “පභාය පටිවිරතො”ති පදෙහි වුත්තානං පභානවිරමණානං පුරිමපච්ඡිමකාලතා නත්ථි, මග්ගධම්මානං පන සම්මාදිට්ඨිආදීනං, පච්චයභූතානං සම්මාචාචාදීනඤ්ච පච්චයුජ්ජන්තභූතානං පච්චයපච්චයුජ්ජන්තභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජාතානම්පි පච්චයපච්චයුජ්ජන්තභාවෙන ගහණං පුරිමපච්ඡිමභාවෙන විය හොති. පච්චයො හි පුරිමතරං පච්චයසත්තියා ධීතො, තතො පරං පච්චයුජ්ජන්තං පච්චයසත්තිං පටිච්ච පවත්තති, තස්මා ගහණජ්ජවත්තිආකාරවසෙන සහජාතාදිපච්චයභූතෙසු සම්මාදිට්ඨිආදීසු පභායකධම්මෙසු පභානකිරියාය පුරිමකාලචොභාරො, තජ්ජපච්චයුජ්ජන්තාසු ච විරතීසු විරමණකිරියාය අපරකාලචොභාරො සම්භවති. තස්මා “සම්මාදිට්ඨිආදීහි පාණාතිපාතං පභාය සම්මාචාචාදීහි පාණාතිපාතා පටිවිරතො”ති පාළියං අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – පභානං සමුච්ඡෙදවසෙන විරතිපටිජ්ජස්සද්ධිවසෙන යොජෙතබ්බො, තස්මා මග්ගෙන පාණාතිපාතං පභාය එලෙන පාණාතිපාතා පටිවිරතොති අත්ථො. අපිච පාණො අතිපාතීයති එතෙනාති පාණාතිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො ධම්මසමුහො. කො පනෙසො? අහිරිකානොත්තජ්ජදොසමොහවිහිංසාදයො කිලෙසා. තෙ හි භගවා අරියමග්ගෙන පභාය සමුග්ගාටෙන්වා පාණාතිපාතදුස්සීලාතො අච්චන්තමෙව පටිවිරතො කිලෙසෙසු පභීනෙසු තන්තිමිත්තකම්මස්ස අනුජ්ජජනතො, තස්මා මග්ගෙන පාණාතිපාතං යථාවුත්තකිලෙසං පභාය තෙනෙව පාණාතිපාතා දුස්සීලාවෙතනා පටිවිරතොති අත්ථො. එස නයො “අදින්තාදානං පභායා”තිආදීසුපි.

ඔරතො වීරතොති පරියායවචනමෙතං, පති-විසද්දානං වා පච්චෙකං යොජෙතඛිබ්බතො තථා චූත්තං. ඔරතොති හි අවරතො අභිමුඛං රතො, තෙන උජුකං වීරමණුවසෙන සාතිසයනං දස්සෙති. පටිරතස්ස චෙතං අත්ථවචනං. වීරතොති විසෙසෙන රතො, තෙන සහ වාසනාය වීරමණුභාවං, උභයෙන පන සමුච්ඡෙදවිරතිභාවං විභාවෙති. එව-සද්දො පන තස්සා වීරතියා කාලාදිවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙතුං චූත්තො. සො උභයත්ථ යොජෙතඛිබ්බො. යථා හි අඤ්ඤා සමාදින්නවීරතිකාපි අනවට්ඨිතවිත්තතාය ලාභජීවිතාදිහෙතු සමාදානං හින්තන්ති, න එවං භගවා, සඛිබ්බසො පහිනපාණාතිපාතත්තා පනෙස අවචන්තවීරතො එවාති. “නත්ථී තස්සා”තිආදිනා එව-සද්දෙන දස්සිතං යථාචූත්තමත්ථං නිවත්තෙතඛිබ්බත්ථවසෙන සමත්ථෙති. තත්ථ වීතික්කමිස්සාමිති උප්පජ්ජනකා ධම්මාති සහ පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො. තෙ පන අනවජ්ජධම්මෙහි වොකිණ්ණො අන්තරන්තරා උප්පජ්ජනකා දුඛිබ්බලා සාවජ්ජා ධම්මා, යස්මා ච “කායවච්ඡයොගං උපලභිත්වා ඉමස්ස කිලෙසා උප්පන්නා”ති විඤ්ඤානා සක්කා ඤාතුං, තස්මා තෙ ඉමිනාව පරියායෙන “චක්ඛුසොතවිඤ්ඤායා”ති චූත්තා, න පන චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණාරම්මණත්තා. අතො සසම්භාරකථාය චක්ඛුසොතෙහි, තන්තිස්සිතවිඤ්ඤාණෙහි වා කායිකවාචසිකපයොගමුපලභිත්වා මනොවිඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤායාති අත්ථො දට්ඨඛිබ්බො. කායිකාති කායෙන කතා පාණාතිපාතාදිනිජ්ජාදකා බලවන්තො අකුසලා. “කාලකා” තිපි ටීකායං උද්ධතපායො, කණ්ඨපක්ඛිකා බලවන්තො අකුසලාති අත්ථො. “ඉමිනාවා”තිආදිනා නයදානං කරොති, තඤ්ච බො “අදින්නාදානං පභාය අදින්නාදානා පටිවීරතො”තිආදිපදෙසු.

පාපෙ සමෙතීති සමණො, ගොතමසමඤ්ඤා, තෙන ගොත්තෙනසම්බන්ධො ගොතමොති අත්ථං සන්ධාය “සමණොති භගවා”තිආදි චූත්තං. ගොත්තවසෙන උද්ධවොභාරොති සම්බන්ධො. බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණානුසන්ධියා ඉමිස්සා දෙසනාය පවත්තනතො, තෙන ච හික්ඛුසඬ්ඝවණ්ණස්සාපි භාසිතත්තා හික්ඛුසඬ්ඝවණ්ණොපි චූත්තනයෙන දෙසිතඛිබ්බො, සො න දෙසිතො. කිං සො පාණාතිපාතා පටිවීරතභාවො හික්ඛුසඬ්ඝස්ස න විජ්ජතීති අනුයොගමපනෙන්නො “න කෙවලඤ්චා”තිආදිමාභ. එවං සති කස්මා න දෙසිතොති පුනානුයොගං පරිහරති “දෙසනා පනා”තිආදිනා. එවන්ති එවමෙව.

එත්ථායමධිජ්ජායො — “අත්ථී හික්ඛවෙ, අඤ්ඤා ච ධම්මා”තිආදිනා අනඤ්ඤසාධාරණෙ බුද්ධගුණෙ ආරඛිභ උපරි දෙසනං වඩ්ඪෙත්තුකාමො භගවා ආදිතො පටිඨාය “තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”තිආදිනා බුද්ධගුණවසෙනෙව දෙසනං ආරභි, න හික්ඛුසඬ්ඝගුණවසෙනාපි. එසා හි භගවතො දෙසනාය පකති, යදිදං එකරසෙනෙව දෙසනං දස්සෙතුං ලඛිභමානස්සාපි කස්සවි අග්ගහණං. තථා හි රූපකණ්ඨෙ දුකාදීසු,

තත්තිද්දෙසෙසු ව හදයවත්ථු න ගහිතං. ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදො හොතීති. යථා හි වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනි එකන්තතො වක්ඛාදිනිස්සයානි, න එවං මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තෙන හදයවත්ථුනිස්සයං ආරුප්පෙ තදභාවතො, නිස්සයනිස්සිතවසෙන ව වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා “අත්ථි රූපං වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු, අත්ථි රූපං න වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා. යමපි මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා දුකාදීසු වුවිච්චානෙසුපි න තදනුරූපා ආරම්මණදුකාදයො සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං”න්ති සක්කා වත්තුං තදනාරම්මණරූපස්සාභාවතොති වත්ථාරම්මණදුකා හින්තගතිකා සිද්ධං, තස්මා න එකරසා දෙසනා භවෙය්‍යාති න වුත්තං, තථා නික්ඛෙපකණ්ඨෙ විත්තුප්පාදවිභාගෙන විසුං අවුච්චමානත්තා අවිතක්කඅවිචාරපදවිස්සජ්ජනෙ “විචාරො වා”ති වත්තුං න සක්කාති ආවිතක්කවිචාරමත්තපදවිස්සජ්ජනෙ ලබ්භමානොපි විතක්කො න උද්ධතො. අඤ්ඤාථා හි “විතක්කො වා”ති වත්තබ්බං සියා, එවමෙවිධාපි හික්ඛුසඬ්ඝගුණො න දෙසිතොති. කාමං සද්දතො එවං න දෙසිතො, අත්ථතො පන බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන ඉමිස්සා දෙසනාය ආරද්ධත්තා දීපෙනුං වට්ටතීති ආහ “අත්ථං පනා”තිආදි.

තත්ථායං දීපනා — “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසඬ්ඝො නිහිතදණ්ඨො නිහිතසත්ථො”ති විත්ථාරොතබ්බං. නනු ධම්මස්සාපි වණ්ණො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතොති? සච්චං භාසිතො, සො පන සම්මාසම්බුද්ධපභවත්තා, අරියසඬ්ඝාධාරත්තා ව ධම්මස්ස ධම්මානුභාවසිද්ධත්තා ව තෙසං, තදුභයවණ්ණදීපනෙනෙව දීපිතොති විසුං න උද්ධතො. සද්ධම්මානුභාවෙනෙව හි භගවා, හික්ඛුසඬ්ඝො ව පාණාතිපාතාදිප්පහානසමත්ථො හොති. අත්ථාපත්තිවසෙන පරවිභෙදනස්ස පරිවජ්ජිතභාවදීපනත්ථං දණ්ඨසත්ථානං නික්ඛෙපවචන්ති ආහ “පරුපසාතත්ථායා”තිආදි. අවත්තනතොති අපවත්තනතො, අසඤ්චරණතො වා. නික්ඛිත්තො දණ්ඨො යෙනාති නික්ඛිත්තදණ්ඨො. තථා නික්ඛිත්තසත්ථො. මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස චතුහත්ථප්පමාණො චෙත්ථ දණ්ඨො. තදවසෙසො මුග්ගරඛග්ගාදයො සත්ථං, තෙන වුත්තං “එත්ථ වා”තිආදි. විභෙදනභාවතොති විහිං සනභාවතො, එතෙන සසති හිංසති අනෙතාති සත්ථන්ති අත්ථං දස්සෙති. “පරුපසාතත්ථායා”තිආදිනා ආපන්නමත්ථං විචරිතුං “යං පනා”තිආදි වුත්තං. කතරො ජිණ්ණො, තස්ස, තෙනවා ආලම්බිතො දණ්ඨො කත්තරදණ්ඨො. දන්තසොධනං කාතුං යොග්ගං කට්ඨං දන්තකට්ඨං, න පන දන්තසොධනකට්ඨං. “දන්තකට්ඨවාසිං වා”තිපි පායො, දන්තකට්ඨවිජෙදනකවාසින්ති අත්ථො. බුද්දකං නබ්බිජෙදනාදිකිච්චනිප්පාදකං සත්ථං පිප්ඵලිකං. ඉදං පන

හික්ඛුසඬ්ඝාධිනවචනං. “හික්ඛුසඬ්ඝවසෙනපි දීපෙනුං වට්ටති”ති වුත්තතා තස්සාපි එකදෙසෙන දීපනත්ථං වුත්තං.

ලජ්ජා-සද්දො හිරිඅත්ථොති ආහ “පාපජිගුව්ඡනලක්ඛණායා”ති. ධම්මගරුත්තාය හි බුද්ධානං, ධම්මස්ස ච අත්තාධිනත්තා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාව වුත්තා, න ලොකාධිපතිභූතං ඔත්තජ්ජං. අපිච “ලජ්ජී”ති එත්ථ වුත්තලජ්ජාය ඔත්තජ්ජමපි වුත්තමෙව, තස්මා ලජ්ජාති හිරිඔත්තජ්ජානමධිවචනං දට්ඨබ්බං. න හි පාපජිගුව්ඡනං පාපුත්තාසනරහිතං, පාපහයං වා අලජ්ජනං නාම අත්ථීති. “දයං මෙත්තචිත්තතං ආපන්නො”ති කස්මා වුත්තං, නනු දයා-සද්දො “දයාපන්නො”තිආදීසු කරුණායපි වත්තතිති? සච්චමෙතං, අයං පන දයාසද්දො අනුරක්ඛණත්ථං අත්තොනීතං කත්වා පචත්තමානො මෙත්තාය, කරුණාය ච පචත්තතිති ඉධ මෙත්තාය පචත්තමානො වුත්තො කරුණාය, චක්ඛමානත්තා. මිදති සිනෙහතීති මෙත්තා, සා එතස්ස අත්ථීති මෙත්තං, මෙත්තං චිත්තං එතස්සාති මෙත්තචිත්තො, මෙත්තාය සම්පයුත්තං චිත්තං එතස්සාති වා, තස්ස භාවො මෙත්තචිත්තතා මෙත්තා එව මූලභූතෙන තත්තිමිත්තෙන පුග්ගලස්මිං බුද්ධියා, සද්දස්ස ච පචත්තනතො.

“පාණභූතෙති පාණජාතෙ”ති වුත්තං. එවං සති පාණො භූතො යෙසන්ති පාණභූතාති නිබ්බවනං කත්තබ්බං. අථ වා ජීවිතින්ද්‍රියසමඬ්ඝිත්තාය පාණසඬ්ඝාතෙ තංතංකම්මානුරූපං පචත්තනතො භූතනාමකෙ සත්තෙති අත්ථො. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො හොති, තස්මා පුරිමපදත්ථභූතා මෙත්තා එව පච්චයභාවෙන “තාය එව දයාපන්නතායා”ති වුත්තා. ඉමිනා හි පදෙන කරුණාය ගහිත්තාය යෙහි ධම්මෙහි පාණාතිපාතා පටිච්චිති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාහි සමඬ්ඝිභාවො යථාක්කමං පදත්තයෙන දස්සිතො. පරදුක්ඛාපනයනකාමතාපි හි හිතානුකම්පනමෙවාති අවස්සං අයමත්ථො සම්පට්චිජිතබ්බොති. ඉමාය පාළියා, සංවණ්ණනාය ච තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති.

විහරතීති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡින්නත්ථො, හර-සද්දො නයනත්ථො, නයනඤ්ච නාමෙතං ඉධ පචත්තනං, යාපනං, පාලනං වාති ආහ “ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙතී”ති. යපෙති යාපෙතීති චෙත්ථ පරියායවචනං. තස්මා යථාවුත්තජ්ජකාරො හුත්වා එකස්මිං ඉරියාපථෙ උජ්ජන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නදිත්වා හරති පචත්තෙති, අත්තභාවං වා යාපෙති පාලෙතීති අත්ථො චෙදිතබ්බො. ඉති වා හීති එත්ථ හි-සද්දො වචනසිලිට්ඨතාමත්තෙ කස්සවිපි තෙන ජොතිතත්ථස්ස අභාවතො. තෙනාහ “එවං වා හික්ඛවෙ”ති. විසුං කජ්ජනමෙව අත්ථො විකජ්ජත්ථොති සො අනෙකභින්නෙසුයෙව අත්ථොසු ලබ්භති, අනෙකභෙදා ච අත්ථා

උපරිවක්ඛමානා එවානි චුත්තං “උපරි අදින්නා...පෙ.... අපෙක්ඛිත්වා”ති. “එව”න්තිආදි ගන්ථගාරවපරිහරණං, නයදානං වා.

ඉදානි සම්පිණ්ඩනත්ථං දස්සෙන්තො “අයං පනෙත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ න භනතීති න භිංසති. න ඝාතෙතීති න වධති. තත්ථාති පාණාතිපාතෙ. සමනුඤ්ඤාති සන්තුට්ඨො. අහො වත රෙති හොන්තො එකංසතො අවිජරියාති අත්ථො. ආචාරසීලමත්තකන්ති සාධුජනාවාරමත්තකං, මත්ත-සද්දො චෙත්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙන ඉන්ද්‍රියසංවරාදිගුණෙහිපි ලොකියපුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වත්තුං න සක්කොතීති දස්සෙති. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයපරිහොගසීලානි ඉධ න විහත්තානි. එව-සද්දො පදපුරණමත්තං, මත්ත-සද්දෙන වා යථාචුත්තත්ථස්සාවධාරණං කරොති, එව-සද්දෙන ආචාරසීලමෙව වත්තුං සක්කොතීති සන්තිට්ඨානං. එවමීදිසෙසු. “ඉති වා හි භික්ඛවෙ පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”ති වචනසාමත්ථියෙනෙව තදුත්තරි ගුණං වත්තුං න සක්ඛිස්සති. “තං වො උපරි වක්ඛාමී”ති ච අත්ථස්සාපජ්ජනතො තථාපන්තමත්ථං දස්සෙතුං “උපරි අසාධාරණභාව”න්තිආදි චුත්තං. “න කෙවලඤ්ඤා”තිආදිනා පුග්ගලවිවෙචනෙන පන “පුපුජ්ජනො”ති ඉදං නිදස්සනමත්තන්ති දස්සිතං. “ඉතො පර”න්තිආදිනා ගන්ථගාරවං පරිහරති. පුබ්බෙ චුත්තං පදං පුබ්බපදං, න පුබ්බපදං තථා, න පුබ්බං වා අපුබ්බං, තමෙව පදං තථා.

සද්දන්තරයොගෙන ධාතුනමත්ථවිසෙසවාචකත්තා “ආදාන”න්ති එතස්ස ගහණන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො, තෙනාහ “හරණ”න්තිආදි. පරස්සාති අත්තසන්තකතො පරභූතස්ස සන්තකස්ස, යො වා අත්තතො අඤ්ඤා, සො පුග්ගලො පරො නාම, තස්ස ඉදං පරන්තිපි යුජ්ජති, “පරසංහරණ”න්තිපි පාඨො, සං-සද්දො චෙත්ථ ධනත්ථො, පරසන්තකහරණන්ති චුත්තං හොති. ටෙතො වුව්චති වොරො, තස්ස භාවො ටෙය්‍යං, වොරකම්මං. වොරිකාති වොරස්ස කිරියා. තදත්ථං විවරති “තත්ථා”තිආදිනා. තත්ථාති “ආදින්නාදාන”න්ති පදෙ. පරපරිග්ගහිතමෙව එත්ථ අදින්නං, න පන දන්තපොණසික්ඛාපදෙ විය අප්පරිග්ගහිතකං අත්තසන්තකන්ති අධිප්පායො. “යත්ථ පරො”තිආදි උභයත්ථ සම්බන්ධො ආචුත්තියාදිනෙයෙන. තස්මා “තං පරපරිග්ගහිතං නාම, තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ”ති ච යොජෙතබ්බං. යථාකාමං කරොතීති යථාකාමකාරී, තස්ස භාවො යථාකාමකරිතා, තං. තථාරුචිකරණං ආපජ්ජන්තොති අත්ථො. සසන්තකත්තා අදණ්ඩාරහො ධනදණ්ඩරාජදණ්ඩවසෙන. අනුපවජ්ජො ච වොදනාසාරණාදිවසෙන. තං පරපරිග්ගහිතං ආදියති එතෙනාති තදාදායකො, ස්වෙව උපක්කමො, තං සමුට්ඨාපෙතීති තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා. ටෙය්‍යා එව චෙතනා ටෙය්‍යචෙතනා. බුද්දකතාඅප්පග්ගසතාදිවසෙන භීතො. මහන්තතාමහග්ගසතාදිවසෙන පණ්ණො. කස්මා? වත්ථුහිනතායාති

ගම්‍යමානත්තා න චුත්තං, භීතො, භීතගුණානං සන්තකො ච චෙතනා දුබ්බලා, පණීතො, පණීතගුණානං සන්තකො ච බලවතීති හෙට්ඨා චුත්තනයෙන තෙහි කාරණෙහි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා වෙදිතබ්බා. ආචරියා පන භීතපණීතතො බුද්දකමහන්තෙ විසුං ගහෙත්වා “ඉධාපි බුද්දකො පරසන්තකො අප්පසාවජ්ජං, මහන්තෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? පයොගමහන්තතාය. වත්ථුගුණානං පන සමහාවෙ සති කිලෙසානමුපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජං, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජන්ති අයම්පි නයො යොජෙතබ්බො”ති වදන්ති.

සාහත්ථිකාදයොති එත්ථ පරසන්තකස්ස සහත්ථා ගහණං සාහත්ථිකො. අඤ්ඤෙ ආණාපෙත්වා ගහණං ආණත්තිකො. අන්තොසුඬිකසාතෙ යීතෙන බහිසුඬිකසාතං පාතෙත්වා ගහණං නිස්සග්ගියො. “අසුකං හණ්ඩං යදා සක්කොසි, තදා අවහරා”ති අත්ථසාධකාවහාරනිජ්ඣාදකෙන, ආණාපනෙන වා, යදා කදාපි පරසන්තකවිනාසකෙන සජ්ජිතෙලකුම්භිආදීසු දුකුලසාටකවම්මබණ්ඩාදිපක්ඛිපනාදිනා වා ගහණං ථාවරො. මන්තපරිජජ්ජනෙන ගහණං විජ්ජාමයො. විනා මන්තෙන, කායවච්ඡයොගෙහි තාදිසඉද්ධියොගෙන පරසන්තකස්ස ආකඬ්ඨනං ඉද්ධිමයො. කායවච්ඡයොගෙසු හි සන්තෙසුයෙව ඉද්ධිමයො අවහරණපයොගො හොති, නො අසන්තෙසු. තථා හි චුත්තං “අනාපත්ති හික්ඛවෙ, ඉද්ධිමස්ස ඉද්ධිවිසයෙ”ති (පාරා. 159), තෙ ච බො පයොගා යථානුරූපං පවත්තාති සම්බන්ධො. තෙසං පන පයොගානං සබ්බෙසං සබ්බත්ථ අවහාරෙසු අසම්භවතො “යථානුරූප”න්ති චුත්තං.

සන්ධිවිජෙදාදීනි කත්වා අදිස්සමානෙන වා, කුට්මානකුටකභාපණාදීහි වඤ්චනෙන වා, අවහරණං ථෙය්‍යාවහාරො. පසය්හ බලසා අභිභූයා සන්තජ්ජෙත්වා, හයං දස්සෙත්වා වා අවහරණං පසය්භාවහාරො. පරහණ්ඩං පටිච්ඡාදෙත්වා අවහරණං පටිච්ඡන්තාවහාරො. හණ්ඩොකාසපරිකප්පවසෙන පරිකප්පෙත්වා අවහරණං පරිකප්පාවහාරො. කුසං සඬ්ඛාමෙත්වා අවහරණං කුසාවහාරො. ඉති-සද්දෙන චෙත්ථ ආදිඅත්ථෙත, නිදස්සනනයෙන වා අවසෙසා චත්තාරො පඤ්චකාපි ගහිතාති වෙදිතබ්බං. පඤ්චන්තඤ්ඤි පඤ්චකානං සමොධානභූතා පඤ්චවිසති අවහරා සබ්බෙපි අදින්තාදානමෙව, අවිඤ්ඤත්තියා වා අරියාය විඤ්ඤත්තියා වා දින්තමෙවාති අත්ථො. “දින්තාදායී”ති ඉදං පයොගතො පරිසුද්ධභාවදස්සනං. “දින්තපාටිකඬ්ඨී”ති ඉදං පන ආසයතොති ආහ “විත්තෙනා”තිආදි.

අථෙතෙනාති එත්ථ -සද්දො න-සද්දස්ස කාරියො, අ-සද්දො වා එකො නිපාතො න-සද්දත්ථොති දස්සෙතුං. “න ථෙතෙනා”ති චුත්තං. පාළියං දිස්සමානවාක්‍යාවත්ථිකවිහත්තියන්තපටිරූපකතාකරණෙන සද්ධිං සමාසදස්සනමෙනං. පකරණාධිගතෙ පන අත්ථෙ විවෙචියමානෙ ඉධ

අටේනතොයෙව සුවිභූතතා අධිගමීයති අදින්නාදානාධිකාරත්තාති ආහ “අටේනත්තායෙව සුවිභූතතො”ති තෙන හෙතාලඬිකාරවචනමෙතන්ති දස්සෙති. ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. භගවතො පන සො රුළුභියා යථා තං නිව්ඡන්දරාගෙසු සත්තවොභාරො. අදති වා සංසාරදුක්ඛන්ති අත්තා, තෙනාහ “අත්තභාවෙනා”ති. පදත්තයෙපි ඉත්ථමිභූතලක්ඛණෙ කරණවචනන්ති ඤාපෙතුං “අටේනං...පෙ.... කත්වා”ති වුත්තං. අටේනෙන අත්තතා අටේනත්තා හුත්වා සුවිභූතෙන අත්තතා සුවිභූතත්තා හුත්වා විහරතීතිපි අත්ථො.

සෙසන්ති “පභාය පටිවිරතො”ති එවමාදිකං. තඤ්ඤි පුබ්බෙ වුත්තනයං. කිඤ්ඤාපි නයිධ සික්ඛාපදවොභාරෙන විරති වුත්තා, ඉතො අඤ්ඤෙසු පන සුත්තපදෙසෙසු, විනයාහිධම්මෙසු ව පවත්තවොභාරෙන විරතියො, චෙතනා ව අධිසීලසික්ඛානමධිට්ඨානභාවතො, තෙසමඤ්ඤතරකොට්ඨාසභාවතො ව “සික්ඛාපද”න්ත්වෙව වත්තබ්බාති ආහ “පයම්ඝික්ඛාපදෙ”ති. කාමඤ්ඤෙත්ථ “ලජ්ජී දයාපන්නො”ති න වුත්තං, අධිකාරවසෙන, පන අත්ථතො ව වුත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණාතිපාතප්පභානස්ස විසෙසපච්චයො, එවං අදින්නාදානප්පභානස්සාපිති. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා සුවිභූතතාති හිරොත්තප්පාදිසමන්තාගමනං, අහිරිකාදීනඤ්ඤව පභානං වුත්තමෙවාති “ලජ්ජී දයාපන්නො”ති න වුත්තං.

බ්‍රහ්ම-සද්දො ඉධ සෙට්ඨවාචකො, අබ්‍රහ්මානං නිහීනානං, අබ්‍රහ්මං වා නිහීනං වරියං වුත්ති අබ්‍රහ්මවරියං, මෙටුනධම්මො. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරන්ති මෙටුනවිරතිං. න ආචරතීති අනාචාරී, [ආරාචාරී (දී. නි. 1.8)] තදාචාරවිරහිතොති අත්ථො, තෙනාහ “අබ්‍රහ්මවරියතො දුරවාරී”ති. දුරො මෙටුනසඬ්ඛාතො ආචාරො, සො විරහෙන යස්සත්ථිති දුරවාරී, මෙටුනධම්මතො වා දුරො හුත්වා තබ්බිරතිං ආචරතීති දුරවාරීතිපි වට්ටති. මිටුනානං රාගපරියුට්ඨානෙන සදිසානං උභින්නං අයං මෙටුනොති අත්ථං දස්සෙති “රාගපරියුට්ඨානවසෙනා”තිආදිනා. අසතං ධම්මො ආචාරොති අසද්ධම්මො, තස්මා. අහෙදවොභාරෙන ගාමසද්දෙනෙව ගාමවාසිනො ගහිතාති වුත්තං “ගාමවාසීන”න්ති, ගාමෙ වසතං ධම්මොතිපි යුජ්ජති. “දුරවාරී”ති චෙත්ථ වචනතො, පාළියං වා “මෙටුනා” ත්වෙව අවත්වා “ගාමධම්මා”තිපි වුත්තත්තා

“ඉධ බ්‍රහ්මණ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රහ්මණො වා සම්මා බ්‍රහ්මචාරී පටිජානමානො න හෙව ඛො මාතුගාමෙන සද්ධිං ද්වයංද්වයසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අපිව ඛො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනං සාදියති, සො තං අස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ව විත්තිං ආපජ්ජති, ඉදම්පි ඛො බ්‍රහ්මණ බ්‍රහ්මවරියස්ස ඛණ්ඩම්පි ඡිද්දම්පි සබලම්පි කම්මාසම්පි, අයං වුව්චති බ්‍රහ්මණ අපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරති සංයුත්තො

මෙටුනෙන සංයොගෙන, න පරිමුච්චති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිමුච්චති දුක්ඛස්මාති වදාමි.

සුත චපරං...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමන්දනන්භාපනසම්බාහනං සාදියති, අපිච ඛො මාතුගාමෙන සද්ධිං සඤ්ජග්ග්හි සංකීළති සංකෙලායති...පෙ.... නපි මාතුගාමෙන සද්ධිං සඤ්ජග්ග්හි සංකීළති සංකෙලායති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස චක්ඛුනා චක්ඛුං උපනිජ්ඣායති පෙක්ඛති...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස චක්ඛුනා චක්ඛුං උපනිජ්ඣායති පෙක්ඛති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස සද්දං සුභාති තිරොකුට්ටං වා තිරොපාකාරං වා භසන්තියා වා භණන්තියා වා ගායන්තියා වා රොදන්තියා වා...පෙ.... නපි මාතුගාමස්ස සද්දං සුභාති තිරොකුට්ටං වා තිරොපාකාරං වා භසන්තියා වා භණන්තියා වා ගායන්තියා වා රොදන්තියා වා, අපිච ඛො යානිස්ස තාති පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං භසිතලපිතකීළිතාති, තාති අනුස්සරති...පෙ.... නපි යානිස්ස තාති පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං භසිතලපිතකීළිතාති, තාති අනුස්සරති, අපිච ඛො පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඬ්භිභූතං පරිවාරයමානං...පෙ.... නපි පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඬ්භිභූතං පරිවාරයමානං, අපිච ඛො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං චරති “ඉමිනාහං සීලෙන වා චතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති. සො තං අස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ච විත්තිං ආපජ්ජති. ඉදම්පි ඛො බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්මචරියස්ස ඛණ්ඩම්පි ඡද්දම්පි සබලම්පි කම්මාසම්පි. අයං චුච්චති බ්‍රාහ්මණ, අපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරති සංයුත්තො මෙටුනෙන සංයොගෙන, න පරිමුච්චති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිමුච්චති දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති (අ. නි. 7.50) –

අඬ්ගුත්තරාගමෙ සත්තකනිපාතෙ ජාණ්‍යසොණිසුත්තෙ ආගතා සත්තවිධමෙටුනසංයොගාපි පටිච්චරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බා. ඉධාපි අසද්ධම්මසෙවනාධිජපායෙන කායද්වාරජපචත්තා මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා අබ්‍රහ්මචරියං. පඤ්චසික්ඛාපදක්කමෙ මිච්ඡාචාරෙ පන අගමනියට්ඨානවිතික්කමචෙතනා යථාචුත්තා කාමෙසු මිච්ඡාචාරොති යොජෙතබ්බං.

තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතූරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථීයො. ඉත්ථීසු පන දසන්තං ධනක්කිතාදීනං, සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානඤ්ච වසෙන ද්වාදසන්තං අඤ්ඤෙ පුරිසා. යෙ පනෙකෙ වදන්ති “චත්තාරො කාමෙසු මිච්ඡාචාරා අකාලො, අදෙසො, අනඬ්ගො, අධම්මො වා”ති, තෙ විජ්ජපටිපත්තිමත්තං පති පරිකජ්ජෙත්වා වදන්ති. න හි සාගමනියට්ඨානෙ පචත්තා විජ්ජපටිපත්ති

මිච්ඡාචාරො නාම සම්භවති. සා පනෙසා දුට්ඨාපි විජ්ජට්ඨත්ති ගුණවිරහිනෙ අප්පසාවජ්ජා, ගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජා. ගුණවිරහිනෙපි ච අභිභවිත්වා විජ්ජට්ඨත්ති මහාසාවජ්ජා, උභින්නං සමානච්ඡන්දනාවෙ අප්පසාවජ්ජා, සමානච්ඡන්දනාවෙපි කිලෙසානං, උපක්කමානඤ්ච මුදුකාය අප්පසාවජ්ජා, තිබ්බකාය මහාසාවජ්ජාති වෙදිතබ්බං.

තස්ස පන අබ්‍රහ්මවරියස්ස ද්වෙ සම්භාරා සෙවෙනුකාමතාවිත්තං, මග්ගෙනමග්ගපට්ඨත්ති. මිච්ඡාචාරස්ස පන චත්තාරො සම්භාරා අගමනීයවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනාපයොගො, මග්ගෙනමග්ගපට්ඨත්තිඅධිවාසනන්ති එවං අට්ඨකථාසු “චත්තාරො සම්භාරා”ති (ධ. ස. අකුසලකම්මපථකථා; ම. නි. අට්ඨ. 1.1.89; සං. නි. අට්ඨ. 2.109-111) චුත්තත්තා අභිභවිත්වා විනික්කමනෙ මග්ගෙනමග්ගපට්ඨත්තිඅධිවාසනෙ සතිපි පුරිමුජ්ජන්තසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො අභිභුයාමානස්ස මිච්ඡාචාරො න භොතිති වදන්ති කෙවි. සෙවනවිත්තෙ සති පයොගාභාවො න පමාණං ඉත්ථියා සෙවනපයොගස්ස යෙභුයොන අභාවතො, පුරිසස්සෙව යෙභුයොන සෙවනපයොගො භොතිති ඉත්ථියා පුරෙතරං සෙවනවිත්තං උපට්ඨපෙත්වා නිසින්නාය [නිපන්නාය (ධ. ස. අනුට්. කම්මකථාවණ්ණනා)] මිච්ඡාචාරො න සියාති ආපජ්ජති. තස්මා පුරිසස්ස වසෙන උක්කංසතො “චත්තාරො සම්භාරා”ති චුත්තං. අඤ්ඤා භි ඉත්ථියා පුරිසකිච්චකරණකාලෙ පුරිසස්සාපි සෙවනාපයොගාභාවතො මිච්ඡාචාරො න සියාති වදන්ති එකෙ.

ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං – අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස සෙවනාපයොගෙනෙව සෙවනවිත්තතාසිද්ධිතො අගමනීයවත්ථු, සෙවනාපයොගො, මග්ගෙනමග්ගපට්ඨත්තිඅධිවාසනන්ති තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස පුරිමුජ්ජන්තසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො අගමනීයවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, මග්ගෙනමග්ගපට්ඨත්තිඅධිවාසනන්ති තයො, අනවසෙසග්ගහණෙන පන චුත්තන යෙන චත්තාරොති, තම්පි කෙවියෙව වදන්ති, විමංසිත්වා ගහෙතබ්බන්ති අභිධම්මානුට්ඨකායං (ධ. ස. අනුට්. අකුසලකම්මපථකථාවණ්ණනා) චුත්තං. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව.

9. මුසාති තතියන්තො, දුතියන්තො වා නිපාතො මිච්ඡාපරියායො, කිරියාපධානොති ආහ “විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්සා”තිආදි. පුරෙ කරණං පුරෙක්ඛාරො, විසංවාදනස්ස පුරෙක්ඛාරො යස්සාති තථා, තස්ස කම්මපථජ්ජත්තමෙව දස්සෙතුං “අත්ථහඤ්ජනකො”ති චුත්තං, පරස්ස භිතවිනාසකොති අත්ථො. මුසාවාදො පන සසන්තකස්ස අදාතුකාමතාය, හසාධිජ්ජායෙන ච භවති. වචසා කතා වායාමජ්ජධානා කිරියා වචීපයොගො. තථා කායෙන කතා කායපයොගො. විසංවාදනාධිජ්ජායො පුබ්බභාගක්ඛණෙ, තඬ්ඛණෙ ච. චුත්තඤ්චි “පුබ්බෙවස්ස භොති ‘මුසා

හණිස්ස'න්ති, හණන්තස්ස හොති 'මුසා හණාමී'ති' (පාරා. 200; පාවි. 4) එතදෙව හි ද්වයං අභිගභුතං. ඉතරං "හණිතස්ස හොති 'මුසා මයා හණිත'න්ති'" (පාරා. 200; පාවි. 4) චුත්තං පන හොතු වා, මා වා, අකාරණමෙතං. අස්සාති විසංවාදකස්ස. "වෙනනා"ති එතෙන සම්බන්ධො. විසං වාදෙති එතෙනාති විසංවාදනං, තදෙව කායවච්ඡයොගො, තං සමුට්ඨාපෙතීති තථා, ඉමිනා මුසාසඬ්ඛාතෙන කායවච්ඡයොගෙන, මුසාසඬ්ඛාතං වා කායවච්ඡයොගං වදති විඤ්ඤාපෙති, සමුට්ඨාපෙති වා එතෙනාති මුසාවාදොති අත්ථමාහ. "වාදො"ති චුත්තෙ විසංවාදනචිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති ලක්ඛණත්තයං විභාවිතමෙව හොති.

"අතථං වත්ථු"න්ති ලක්ඛණං පන අවිභාවිතමෙව මුසා-සද්දස්ස පයොගසඬ්ඛාතකිරියාවාචකත්තා. තස්මා ඉධ නයෙ ලක්ඛණස්ස අඛ්‍යාපිතතාය, මුසා-සද්දස්ස ච විසංවාදිතබ්බත්ථවාචකතාසම්භවතො පරිපුණ්ණං කත්වා මුසාවාදලක්ඛණං දස්සෙතුං "අපරො නයො"තිආදි චුත්තං. ලක්ඛණතොති සභාවතො. තථාති තෙන තථාකාරෙන. කායවච්චිඤ්ඤත්තියො සමුට්ඨාපෙතීති විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා. ඉමස්මිං පන නයෙ මුසා වත්ථු වදියති චුච්චති එතෙනාති මුසාවාදොති නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. "සො යමත්ථ"න්තිආදිනා කම්මපථජ්ජත්තස්ස වත්ථුවසෙන අජ්ජසාවජ්ජමහාසාවජ්ජභාවමාහ. යස්ස අත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අජ්ජගුණතාය අජ්ජසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජොති අදින්නාදානෙ විය ගුණවසෙනාපි යොජෙතබ්බං. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අජ්ජසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතියෙව.

"අපිවා"තිආදිනා මුසාවාදසාමඤ්ඤස්සාපි අජ්ජසාවජ්ජමහාසාවජ්ජභාවං දස්සෙති. අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතායාති, හි හසාධිජ්ජායෙනාති ච මුසාවාදසාමඤ්ඤතො චුත්තං. උභයත්ථාපි ච විසංවාදනපුරෙක්ඛාරෙතෙව මුසාවාදො, න පන වචනමත්තෙන. තත්ථ පන වෙනනා බලවතී න හොතීති අජ්ජසාවජ්ජතා චුත්තා. නදී මඤ්ඤෙති නදී විය. අජ්ජතාය උනස්ස අත්ථස්ස පුරණවසෙන පවත්තා කථා පුරණකථා, බහුතරභාවෙන චුත්තකථාති චුත්තං හොති.

තෙනාකාරෙන ජාතො තජ්ජො, තස්ස විසංවාදනස්ස අනුරූපොති අත්ථො. වායාමොති වායාමසීසෙන පයොගමාහ. වීරියජ්ජධානා හි කායිකවාචසිකකිරියා ඉධ අධිජ්ජෙතා, න වායාමමත්තං. විසංවාදනාධිජ්ජායෙන පයොගෙ කතෙපි අපරෙන තස්මිං අත්ථෙ අවිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිජ්ඣිතතො පරස්ස තදත්ථවිජානනම්පි එකසම්භාරභාවෙන චුත්තං. කෙචි පන "අභුතවචනං, විසංවාදනචිත්තං, පරස්ස තදත්ථවිජානන"න්ති තයො සම්භාරෙ වදන්ති. කායිකොව සාහත්ථිකොති කොචි මඤ්ඤෙය්‍යාති තං නිවාරණත්ථං "සො කායෙන

වා”තිආදි වුත්තං. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාතීති තඨිකණෙ වා දන්ධතාය විචාරෙත්වා පච්ඡා වා ජානනං සන්ධාය වුත්තං. අයන්ති විසංවාදකො.

කිරියසමුට්ඨාපිකාවෙනනාක්ඛණෙයෙවාති කායිකවාචසිකකිරියසමුට්ඨාපිකාය වෙනනාය පචත්තක්ඛණෙ ඵව. මුසාවාදකම්මුනා ඛජ්ඣතීති විසංවාදනාවෙනනාසඬ්ඛාතෙන මුසාවාදකම්මුනා සම්බන්ධියති, අල්ලියතීති වා අත්ථො. සවෙපි දන්ධතාය විචාරෙත්වා පච්ඡා විරෙනාපි පරො තදත්ථං ජානාති, සන්තිට්ඨාපකාවෙනනාය නිබ්බත්තත්තා තඨිකණෙයෙව ඛජ්ඣතීති වුත්තං හොති.

“එකො පයොගො සාහත්ථිකොවා”ති ඉදං පොරාණට්ඨකථාසු ආගතනයෙන වුත්තන්ති ඉධ සඬ්ගහට්ඨකථාය සඬ්ගහකාරස්ස අත්තනො මතිහෙදං දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “යථා...පෙ.... තථා”ති එතෙන සාහත්ථිකො විය ආණත්තිකාදයොපි ගහෙතඬ්ඛා, අග්ගහණෙ කාරණං නත්ථි පරස්ස විසංවාදනභාවෙන තස්සදිසත්තාති දස්සෙති, “ඉදමස්ස...පෙ.... ආණාපෙත්තොපි”ති ආණත්තිකස්ස ගහණෙ කාරණං, “පණ්ණං...පෙ.... නිස්සජ්ජත්තොපි”ති නිස්සග්ගියස්ස, “අයමත්ථො...පෙ.... යපෙත්තොපි”ති ථාවරස්ස. යස්මා විසංවාදෙතීති සබ්බත්ථ සම්බන්ධො. පණ්ණං ලිඛිත්වාති තාලාදීනං පණ්ණං අක්ඛරෙන ලිඛිත්වා, පණ්ණන්ති වා භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං. තෙන වුත්තං “තිරොකුට්ඨාදිසු”ති [කුඨ්ඨාදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] පණ්ණෙ අක්ඛරං ලෙඛනියා ලිඛිත්වාති අත්ථො. වීමංසිත්වා ගහෙතඬ්ඛාති අත්තනොමතියා සබ්බද්ධබ්බලත්තා අනත්තුක්කංසනෙන වුත්තං. කිඤ්ඤෙත්ථ විචාරෙතඬ්ඛකාරණං අත්ථි සයමෙව විචාරිතත්තා.

සච්චන්ති වච්චවචං, සච්චෙන සච්චන්ති පුරිමෙන වච්චවචෙන පච්ඡිමං වච්චවචං. පච්චයවසෙන ධාතුපදන්තලොපං සන්ධාය “සන්දහතී”ති වුත්තං. සද්දවිදු පන -

“විපුඬ්ඛො ධා කරොත්තත්ථෙ, අභිපුඬ්ඛො තු භාසනෙ;
නායාසංපුඬ්ඛො යථායොගං, නායාසාරොපනසන්ධිසු”ති. -

ධා-සද්දමෙව සටනත්ථෙ පයන්ති. තස්මා පරියායවසෙන “සන්දහතී”ති වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. තදධිජ්ජායං දස්සෙති “න අන්තරන්තරා”තිආදිනා. “යො හී”තිආදි තඬ්ඛිවරණං. අන්තරිතත්තාති අන්තරා පරිච්ඡින්නත්තා. න තාදිසොති න ඵවංචදනසභාවො. ජීවිතහෙතුපි, පගෙව අඤ්ඤාහෙතුති අපි-සද්දො සම්භාවනත්ථො.

“සච්චතො ථෙතතො”තිආදිසු (ම. නි. 1.19) විය ථෙත-සද්දො ටීරපරියායො, ටීරභාවො ව සච්චවාදිකාධිකාරත්තා කථාවසෙන වෙදිතඬ්ඛොති ආහ “ටීරකථොති අත්ථො”ති. ටීරස්ස භාවොති හි ථෙතො, ටීරභාවො, තෙන යුත්තත්තා පුග්ගලො ඉධ ථෙතො නාම. හලිද්දීති

සුවණ්ණවණ්ණකන්දනිජ්ඵත්තකො ගච්ඡවිසෙසො. ථූසො නාම ධඤ්ඤත්තවො, ධඤ්ඤපලාසො ව. කුම්භණ්ඩන්ති මහාඵලො සුපසම්පාදකො ලතාවිසෙසො. ඉන්දබ්බිලො නාම ගම්භීරනෙමො ඵසිකාථම්භො. යථා හලිද්දිරාගාදයො අනවට්ඨිතසභාවතාය න යීතා, ඵචං න යීතා කථා ඵතස්සාති නයීතකථො [නටීරකථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] යථා පාසාණලොබාදයො අවට්ඨිතසභාවතාය යීතා, ඵචං යීතා කථා ඵතස්සාති යීතකථොති [ටීරකථො (දී. නි. අට්ඨ. 1.8)] හලිද්දිරාගාදයො යථා කථාය උපමායො භොන්ති, ඵචං යොජෙතබ්බං. කථාය හි ඵතා උපමායොති.

පත්තිසඬ්ඛාතා සද්ධා අයති පවත්තති ඵත්ථාති පච්චයිකොති ආහ “පත්තියායිතබ්බකො”ති. පත්තියා අයිතබ්බා පවත්තෙතබ්බාති පත්තියායිතබ්බා ය-කාරාගමෙන, වාචා. සා ඵතස්සාති පත්තියායිතබ්බකො, තෙනාහ “සද්ධායිතබ්බකො”ති. තදෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකෙන, අන්වයෙන ව දස්සෙතුං “ඵකච්චො ඡී”තිආදි චුත්තං. වත්තබ්බතං ආපජ්ජති විසංවාදනතො. ඉතරපක්ඛෙ ව අවිසංවාදනතොති අධිජ්ජායො. “ලොක”න්ති ඵතෙන “ලොකස්සා”ති ඵත්ථ කම්මත්ථෙ ඡට්ඨිති දස්සෙති.

සතිපි පච්චෙකං පාඨක්කමෙ අඤ්ඤාසු අභිධම්මට්ඨකථා දීසු (ධ. ස. අට්ඨ. අකුසලකම්මපථකථා; ම. නි. 1.89) සංවණ්ණනාක්කමෙන තිණ්ණම්පි පදානං ඵකත්ථසංවණ්ණනං කාතුං “යාය වාචායා”තිආදිමාහ, යාය වාචාය කරොතිති සම්බන්ධො. පරස්සාති යං භින්දිතුං තං වාචං භාසති, තස්ස. ව-සද්දො අට්ඨානපයුත්තො, සො ද්වන්දගබ්භභාවං ජොතෙතුං කම්මද්වයෙ පයුජ්ජිතබ්බො. සුඤ්ඤභාවන්ති පියවිරහිතතාය ටිත්තභාවං. සාති යථාචුත්තා සද්දසභාවා වාචා, ඵතෙන පියඤ්ච සුඤ්ඤඤ්ච පියසුඤ්ඤං, තං කරොති ඵතායාති පිසුණා නිරුත්තිනයෙනාති වචනත්ථං දස්සෙති, පිසතිති වා පිසුණා, සමග්ගෙ සත්තෙ අවයවභූතෙ වග්ගහින්තෙ කරොතිති අත්ථො.

ඵරුසන්ති සිනෙභාභාවෙන ලුං. සයම්පි ඵරුසාති දොමනස්සසමුට්ඨිතත්තා සභාවෙන සයම්පි කක්කසා. ඵරුසසභාවතො නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථවිපන්නතාය න හදයඬගමා. ඵත්ථ පන පඨමනයෙ ඵරුසං කරොතිති වචනත්ථෙන වා ඵලුපවාරෙන වා වාචාය ඵරුසසද්දජ්ජවත්ති වෙදිතබ්බා. දුතියනයෙ මම්මච්ඡෙදවසෙන පවත්තියා ඵකන්තනිට්ඨුරතාය රුළුභිසද්දවසෙන සභාවෙන, කාරණුපවාරෙන වා වාචාය ඵරුසසද්දජ්ජවත්ති දට්ඨබ්බා.

යෙනාති පලාපසඬ්ඛාතෙන නිරත්ථකවචනෙන. සම්ඵන්ති “ස”න්ති චුත්තං සුඛං, හිතඤ්ච ඵලති පහරති විනාසෙතිති අත්ථෙන “සම්ඵ”න්ති ලද්ධනාමං අත්තනො, පරෙසඤ්ච අනුපකාරකං යං කිඤ්චි අත්ථං, තෙනාහ

“නිරත්ථක”න්ති, ඉමිනා සම්ඵං පලපති එතෙනාති සම්ඵජ්ජලාපොති වචනත්ථං දස්සෙති.

“තෙස”න්තිආදිනා චෙතනාය ඵලචොභාරොන පිසුණාදිසද්දජ්ජවත්ති චුත්තා. “සා ඵවා”න්තිආදිනා පන චෙතනාය පවත්තිපරිකජ්ජනාය හෙතුං විභාවෙති. තත්ථ “පභායා”න්තිආදිවචනසන්නිධානතො තස්සායෙව ච පභාතබ්බතා යුත්තිතො අධිජ්ජෙතාති අත්ථො.

තත්ථාති තාසු පිසුණුවාදිසු. සංකිලිට්ඨවිත්තස්සාති ලොහෙන, දොසෙන වා විබාධිතවිත්තස්ස, උපතාපිතවිත්තස්ස වා, දුෂිතවිත්තස්සාති චුත්තං හොති, “චෙතනා”ති එතෙන සම්ඛන්ධො. යෙන සහ පරෙසං හෙදාය වදති, තස්ස අත්තනො පියකම්මානායාති අත්ථො. චෙතනා පිසුණුවා නාම පිසුණං වදන්ති එතායාති කත්වා. සමාසවිසයෙ හි මුඛ්‍යවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො, ඛ්‍යාසවිසයෙ උපචාරවසෙනාති දට්ඨබ්බං. යස්ස යතො හෙදං කරොති, තෙසු අභින්නෙසු අජ්ජසාවජ්ජං, හින්තෙසු මහාසාවජ්ජං. තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවිසෙසෙසුපි යොජෙතබ්බං.

යස්ස පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො හිජ්ජතු වා, මා වා, තස්ස තදත්ථවිඤ්ඤාපනමෙව පමාණන්ති ආහ “තස්ස තදත්ථවිජානන”න්ති. හෙදපුරෙක්ඛාරතාපියකම්මානානමෙකෙකපක්ඛිපනෙන වත්තාරො. කම්මපථජ්ජත්ති පන හින්තෙ ඵව. ඉමෙසන්ති අනියමනාය පරම්මුඛාපවත්තානම්පි අත්තනො බුද්ධියං පරිවත්තමානෙ සන්ධාය චුත්තන්ති දස්සෙතුං “යෙස”න්තිආදිමාහ. ඉතොති ඉධ පදෙසෙ, චුත්තානං යෙසං සන්තිකෙ සුත්තන්ති යොජෙතබ්බං.

“ද්විත්ත”න්ති නිදස්සනවචනං බහුනම්පි සන්ධානතො. “මිත්තාන”න්තිආදි “සන්ධාන”න්ති ඵත්ථ කම්මං, තෙන පාළියං “හින්තාන”න්ති එතස්ස කම්මභාවං දස්සෙති. සන්ධානකරණඤ්ච නාම තෙසමනුරූපකරණමෙවාති චුත්තං “අනුකත්තා”ති. අනුජ්ජදාතාති අනුබලජ්ජදාතා, අනුවත්තනවසෙන වා පදාතා. කස්ස පන අනුබලජ්ජදානං, අනුවත්තනඤ්චාති? “සහිතාන”න්ති චුත්තත්තා සන්ධානස්සාති විඤ්ඤායතිති ආහ “සන්ධානානුජ්ජදාතා”ති. යස්මා පන අනුබලවසෙන, අනුවත්තනවසෙන ච සන්ධානස්ස පදානං ආදානං, රක්ඛණං වා දළ්ඨිකරණං හොති, තස්මා චුත්තං “දළ්ඨිකම්මං කත්තා”ති. ආරමන්ති ඵත්ථාති ආරාමො. රමිතබ්බට්ඨානං සමග්ගොති හි තදධිට්ඨානානං වසෙන තබ්බිසෙසනතා චුත්තා. “සමග්ගෙ”තිපි පඨන්ති, තදයුත්තං “යත්ථා”න්තිආදිවචනෙන විරුද්ධත්තා. යස්මා පන ආකාරොන විනාපි අයමත්ථො ලබ්භති, තස්මා “අයමෙවෙත්ථ අත්ථො”ති චුත්තං සමග්ගෙසුති සමග්ගභූතෙසු ජනකායෙසු, තෙනාහ “තෙ පභායා”න්තිආදි. තජ්ජකතියත්ථොපි කත්තුඅත්ථොවාති දස්සෙති “නන්දතී”ති ඉමිනා. තජ්ජකතියත්ථොන හි “දිස්වාපි සුත්වාපි”ති වචනං සුපපන්නං හොති.

සමග්ගෙ කරොති එතායාති සමග්ගකරණි. සායෙව වාචා, තං භාසිතාති අත්ථමාහ “යා වාචා”තිආදිනා. තාය වාචාය සමග්ගකරණං නාම. “සුඛා සඬ්ඝස්ස සාමග්ගී, සමග්ගානං තපො සුඛො”තිආදිනා (ධ. ප. 194) සමග්ගානිසංසදස්සනමෙවාති වුත්තං “සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙවා”ති. ඉතරන්ති තබ්බිපරිතං හෙදනිකං වාචං.

මම්මානීති දුට්ඨාරුනී, තස්සදිසතාය පන ඉධ අක්කොසවත්ථුනි “මම්මානී”ති වුවිචන්ති. යථා හි දුට්ඨාරුසු යෙන කෙනවි වත්ථුනා සට්ඨෙසු චිත්තං අධිමත්තං දුක්ඛජ්ජත්තං හොති, තථා තෙසු දසසුඡාතිආදීසු අක්කොසවත්ථුසු ඵරුසවාචාය ඵුසිතමත්තෙසුති. තථා හි වුත්තං “මම්මානී විය මම්මානී, යෙසු ඵරුසවාචාය ඡුපිතමත්තෙසු දුට්ඨාරුසු විය සට්ඨෙසු චිත්තං අධිමත්තං දුක්ඛජ්ජත්තං හොති, කානි පන තානි? ඡාතිආදීනි අක්කොසවත්ථුනී”ති (දී. නි. ටී. 1.9) “යස්ස සරීරජ්ජදෙසස්ස සත්ථාදිපට්ඨනෙන භුසං රුජ්ජනං, සො මම්මං නාම. ඉධ පන යස්ස චිත්තස්ස ඵරුසවාචාවසෙන දොමනස්සසඬ්ඛාතං භුසං රුජ්ජනං, තං මම්මං වියාති මම්ම”න්ති අපරෙ. තානි මම්මානි ඡිජ්ජන්ති හිජ්ජන්ති යෙනාති මම්මච්ඡෙදකො, ස්වෙව කායවච්ඡයොගො, තානි සමුට්ඨාපෙතීති තථා. එකන්තඵරුසවෙනනා ඵරුසා වාචා ඵරුසං වදන්ති එතායාති කත්වා. “ඵරුසවෙනනා” ඉච්චෙව අවත්වා “එකන්තඵරුසවෙනනා”ති වචනං දුට්ඨචිත්තතාය එව ඵරුසවෙනනා අධිජ්ජෙතා, න පන සවනඵරුසතාමත්තෙනාති ඤාපනත්ථං. තස්සාති එකන්තඵරුසවෙනනාය එව. ආචිභාවත්ථන්ති ඵරුසවාචාභාවස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං. තස්සාති වා එකන්තඵරුසවෙනනාය එව, ඵරුසවාචාභාවස්සාති අත්ථො. තථෙව්වාති මාතුචුත්තාකාරෙනෙව, උට්ඨාසි අනුබන්ධිකුන්ති අත්ථො. සච්චකිරියන්ති යං “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති වචනං මුඛෙන කට්ඨසි, තං මාතුචිත්තෙන නත්ථී, තස්මා “තං මා හොතු, යං පන උජ්ජලපත්තමිපි මය්හං උපරි න පතතු”ති කාරණං චිත්තෙන චිත්තෙසි, තදෙව මාතුචිත්තෙන අත්ථී, තස්මා “තමෙව හොතු”ති සච්චකරණං, කත්තබ්බසච්චං වා. තත්ථෙව්වාති උට්ඨානට්ඨානෙයෙව. බද්ධා වියාති යොත්තාදිනා පරිබන්ධි විය. එවං මම්මච්ඡෙදකොති එත්ථ සවනඵරුසතාමත්තෙන මම්මච්ඡෙදකතා වෙදිතබ්බා.

පයොගොති වච්ඡයොගො. චිත්තසංඝ්භතායාති එකන්තඵරුසවෙනනාය අභාවමාහ. තතොයෙව හි ඵරුසවාචා න හොති කම්මපථජ්ජත්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා වාරෙකුන්ති දට්ඨබ්බං. “මාතාපිතරො ඡී”තිආදිනාපි තදෙවත්ථං සමත්ථෙති. එවං ඛාතිරෙකවසෙන වෙනනාඵරුසතාය ඵරුසවාචාභාවං සාධෙත්වා ඉදානි තමෙව අත්ථවසෙවසෙන සාධෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. අඵරුසා වාචා න හොති ඵරුසා වාචා හොතියෙවාති අත්ථො සාති ඵරුසවාචා. යන්ති පුග්ගලං.

එත්ථාපි කම්මපට්ඨානං අප්පත්තා අප්පසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා. තථා කිලෙසානං මුදුනිබ්බතාහෙදෙපි යොජෙතබ්බං. කෙච් පන “යං උද්දිස්ස ඵරුසවාචා පයුජ්ජති, තස්ස සම්මුඛායෙව සිසං එති”ති වදන්ති, එකෙ පන “පරම්මුඛාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති. තත්ථායමධිජ්ජායො යුත්තො සියා, සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදීනං බලවහාවතො සියා චෙතනා බලවතී, පරස්ස ච තදත්ථවිජානනං, න තථා පරම්මුඛා. යථා පන අක්කොසිතෙ මතෙ ආලහනෙ කතා බමනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති, එවං පරම්මුඛා පයුත්තාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවාති සක්කා ඤාතුන්ති, තස්මා උභයත්ථාපි ඵරුසවාචා සම්භවතීති දට්ඨබ්බං. තථා හි පරස්ස තදත්ථවිජානනමඤ්ඤත්‍ර තයොව තස්සා සම්භාරා අට්ඨකථාසු වුත්තාති. කුපිතචිත්තන්ති අක්කොසනාධිජ්ජායෙනෙව වුත්තං, න පන මරණාධිජ්ජායෙන. මරණාධිජ්ජායෙන හි සති චිත්තකොපෙ අත්ථසිද්ධියා, තදභාවෙ ච යථාරහං පාණාතිපාතබ්‍යාපාදාව හොන්ති.

එලං වුවචති දොසො ඉලති චිත්තං, පුග්ගලො වා කම්පති එතෙනාති කත්වා. එත්ථාති –

“නෙලඬිගො සෙතපච්ඡාදො, එකාරො චත්තතී රථො;
අනීසං පස්ස ආයන්තං, ඡිත්තසොතං අබන්ධන”න්ති. (සං. නි. 4.347; උදා. 65; පෙටකො. 25); –

ඉමිස්සා උදානගාථාය. සීලඤ්ඤාතත්ථ නිද්දොසතාය “නෙල”න්ති වුත්තං. තෙනෙවාහ චිත්තො ගහපති ආයස්මතා කාමභූතෙරෙන පුට්ඨො සංයුත්තාගමවරෙ සළායතනවග්ගෙ “නෙලඬිග”න්ති බො හන්තෙ සීලානමෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347) වාචා නාම සද්දසභාවා තංතදත්ථනිබන්ධනාති සාදුරසසදිසත්තා මධුරමෙව බ්‍යඤ්ජනං, අත්ථො ච තබ්භාවතොති අත්ථමෙව සන්ධාය බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය, අත්ථමධුරතායා”ති ච වුත්තං. විසෙසනපරනිපාතොපි හි ලොකෙ දිස්සති “අග්‍යාහිතො”තිආදියු. අපිච අවයවාපෙක්ඛනෙ සති “මධුරං බ්‍යඤ්ජනං යස්සා”තිආදිනා චත්තබ්බො. සුඛාති සුඛකරණී, සුඛහෙතුති වුත්තං හොති. කණ්ණසුලන්ති කණ්ණසඬ්ඛුං. කණ්ණසද්දෙන චෙත්ථ

සොතවිඤ්ඤාණපට්ඨිතදනුවත්තකා විඤ්ඤාණවීරියො ගහිතා. වොහාරකථා හෙසා සුත්තන්තදෙසනා, තස්සා චණ්ණනා ච, තථා චෙව වුත්තං “සකලසරීරෙ කොපං, පෙම”න්ති ච. න හි හදයචත්ථුනිස්සිතො කොපො, පෙමො ච සකලසරීරෙ චත්තති. එස නයො ඊදිසෙසු. සුබ්බෙත චිත්තං පච්ඡති යථාවුත්තකාරණද්වයෙනාති අත්ථො, අලුත්තසමාසො චෙස යථා “අමතඬිගතො”ති. පුරෙති ගුණපාරිපුරෙ, තෙනාහ “ගුණපරිපුණ්ණතායා”ති. පුරෙ සංවඩ්ඪා පොරී, තාදිසා නාරී වියාති වාචාපි පොරීති අත්ථමාහ “පුරෙ”තිආදිනා. සුකුමාරාති සුතරුණා. උපමෙයාපක්ඛෙ පන අඵරුසතාය මුදුකභාවො එව සුකුමාරතා. පුරස්සාති එත්ථ පුර-සද්දො තන්තිවාසිවාචකො සභවරණවසෙන “ගාමො ආගතො”තිආදියු විය,

තෙනෙනවාහ “නගරවාසීන”න්ති. එසාති තංසම්ඛන්ධිනිද්දෙසා වාවා. එවරුපී කථාති අත්ථත්තයෙන පකාසිතා කථා. කන්තාති කාමිතා තුට්ඨා යථා “පක්කන්තො”ති, මාන-සද්දස්ස වා අන්තබ්‍යාප්පදෙසො, කාමියමානාති අත්ථො. යථා “අනාපත්ති අසමනුභාසන්තස්සා”ති (පාරා. 416, 430, 441) මනං අප්පෙති වඩ්ඨෙති මනාපා, තෙන වුත්තං “චිත්තවුඩ්ඨිකරා”ති. තථාකාරිනීති අත්ථො. අතො බහුතො ජනස්සාති ඉධ සම්ඛන්ධෙ සාමිවචනං, න තු පුරිමස්මිං විය කත්තරි.

කාමං තෙහි වත්තුමිච්ඡිතො අත්ථො සම්භවති, සො පන අඵලත්තා භාසිතත්ථපරියායෙන අත්ථොයෙව නාම න භොතීති ආහ “අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා”ති. අපිව පයොජනත්ථාභාවතො අනත්ථා, වාවා, තං විඤ්ඤාපිකාතිපි වට්ටති. අකුසලචෙනතා සම්ඵජ්ජලාපො සම්ඵං පලපන්ති එතායාති කත්වා. ආසෙවනං භාවනං බහුලීකරණං. යං ජනං ගාභාපයිතුං පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අප්පසාවජ්ජො, ගහිතෙ මහාසාවජ්ජො. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා යොජෙතබ්බො. භාරතනාමකානං ද්වෙභාතුකරාජුතං යුද්ධකථා, දසගිරියක්ඛෙන සීතාය නාම දෙවියා ආභරණකථා, රාමරඤ්ඤා පච්චාභරණකථා, යථා තං අධුනා බාහිරකෙහි පරිවයිතා සක්කටභාසාය ගණ්ඨිතා රාමපුරාණභාරතපුරාණාදිකථාති, එවමාදිකා නිරත්ථකකථා සම්ඵජ්ජලාපොති වුත්තං “භාරත...පෙ.... පුරෙක්ඛාරතා”ති.

“කාලවාදී”තිආදි සම්ඵජ්ජලාපා පටිච්චරත්තස්ස පටිපත්තිසන්දස්සනං යථා “පාණාතිපාතා පටිච්චරතො”තිආදි (දී. නි. 1.8, 194) පාණාතිපාතප්පහානස්ස පටිපත්තිදස්සනං. “පාණාතිපාතං පහාය විහරති”ති හි වුත්තෙ කථං පාණාතිපාතප්පහානං භොතීති අපෙක්ඛාසම්භවතො “පාණාතිපාතා පටිච්චරතො භොතී”ති වුත්තං. සා පන චිරති කථන්ති ආහ “නිහිතදණ්ඨො නිහිත සත්ථො”ති. තඤ්ච දණ්ඨසත්ථනිධානං කථන්ති වුත්තං “ලජ්ජී”තිආදි. එවං උත්තරුත්තරං පුරිමස්ස පුරිමස්ස උපායසන්දස්සනං. තථා අදින්නාදානාදීසුපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං “කාලවාදීතිආදි සම්ඵජ්ජලාපා පටිච්චරත්තස්ස පටිපත්තිසන්දස්සන”න්ති. අත්ථසංහිතාපි හි වාවා අයුත්තකාලපයොගෙන අත්ථාවභා න සියාති අනත්ථවිඤ්ඤාපනභාවං අනුලොමෙති, තස්මා සම්ඵජ්ජලාපං පජහන්තෙන අකාලවාදිතා පරිවජ්ජෙතබ්බාති දස්සෙතුං “කාලවාදී”ති වුත්තං. කාලෙ වදන්තෙනාපි උභයත්ථ අසාධනතො අභූතං පරිවජ්ජෙතබ්බන්ති ආහ “භූතවාදී”ති. භූතඤ්ච වදන්තෙන යං ඉධලොකපරලොකහිතසම්පාදනකං, තදෙව වත්තබ්බන්ති වුත්තං “අත්ථවාදී”ති. අත්ථං වදන්තෙනාපි න ලොකියධම්මනිස්සිතමෙව වත්තබ්බං, අථ ඛො ලොකුත්තරධම්මනිස්සිතමිති ආහ “ධම්මවාදී”ති. යථා ව අත්ථො ලොකුත්තරධම්මනිස්සිතො භොති, තථා දස්සනත්ථං “චිතයවාදී”ති වුත්තං.

පාතිමොක්ඛසංචරො, සතිඤ්ඤාණඛන්තිවීරියසංචරොති හි පඤ්චන්තං
 සංචරවිනයානං. තද්ධිගජ්ජහානං,
 වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිජ්ජස්සද්ධිනිස්සරණජ්ජහානන්ති පඤ්චන්තං
 පහානවිනයානඤ්ච වසෙන වුච්චමානො අත්ථො
 නිබ්බානාධිගමහෙතුභාවතො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතො හොති. එවං
 ගුණවිසෙසයුත්තො ච අත්ථො වුච්චමානො දෙසනාකොසල්ලෙ සති
 සොහති, කිච්චකරො ච හොති, නාඤ්ඤථාති දස්සෙතුං “නිධානවතීං වාවං
 භාසිතා”ති වුත්තං. ඉදානි තමෙව දෙසනාකොසල්ලං විභාවෙතුං
 “කාලෙනා”තිආදිමාහ. අජ්ඣාසයට්ඨුජ්ජත්තීනං, පුච්ඡාය ච වසෙන
 ඔතිණ්ණෙ දෙසනාවිසයෙ එකංසාදිබ්බාකරණවිභාගං සල්ලක්ඛන්තො
 යපනාහෙතුදාහරණසංසන්දනාති තංතංකාලානුරූපං විභාවෙන්තියා
 පරිමිතපරිච්ඡින්නරූපාය ගම්භීරුදානපඤ්ඤත්ථවිත්ථාරසඬගාහිකාය
 දෙසනාය පරෙ යථාජ්ඣාසයං පරමත්ථසිද්ධියං පතිට්ඨාපෙන්තො
 “දෙසනාකුසලො”ති වුච්චතිති එවමෙත්ථාපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

වත්තබ්බයුත්තකාලන්ති වත්තබ්බවචනස්ස අනුරූපකාලං, තත්ථ වා
 පයුජ්ජිතබ්බකාලං. සභාවවසෙනෙව භූතතාති ආහ “සභාවමෙවා”ති. අත්ථං
 වදන්ති අත්ථවාදී. අත්ථවදනඤ්ච තන්නිස්සිතවාචාකථනමෙවාති
 අධිජ්ජායෙන වුත්තං. “දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්නිස්සිතමෙව
 කත්ථා”ති. ධම්මවාදී”තිආදීසුපි එසෙව නයො.

නිධෙති සන්නිධානං කරොති එත්ථාති නිධානං. යපනොකාසො.
 “යානවතී”ති වුත්තෙ තස්මිං යානෙ යපෙතුං යුත්තාතිපි අත්ථො සම්භවතීති
 ආහ “හදයෙ”තිආදි. නිධානවතීපි වාවා කාලයුත්තාව අත්ථාවහා, තස්මා
 “කාලෙනා”ති ඉදං “නිධානවතීං” වාවං භාසිතා”ති
 එතස්සාපෙක්ඛවචනන්ති දස්සෙති “එවරූපි”න්තිආදිනා.
 ඉච්ඡිතත්ථනිබ්බත්තනත්ථං අපදිසිතබ්බො, අපදිසියති වා ඉච්ඡිතත්ථො
 අනෙතාති අපදෙසො, උපමා, හෙතුදාහරණාදිකාරණං වා, තෙන සභ
 වත්තතීති සාපදෙසා, වාවා, තෙනාහ “සඋපමං සකාරණන්ති අත්ථො”ති.
 පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්ථාති යාවතා පරියොසානං සම්භවති, තාවතා මරියාදං
 දස්සෙත්ථා, තෙන වුත්තං “යථා...පෙ.... භාසති”ති. සිබ්බජ්ජත්තා හි කථා
 අත්ථාවහා නාම න හොති. අත්ථසංහිතන්ති එත්ථ අත්ථ-සද්දො
 භාසිතත්ථපරියායොති වුත්තං. “අනෙකෙහිපි”තිආදි. භාසිතත්ථො ච නාම
 සද්දානුසාරෙන අධිගතො සබ්බොපි පකත්තත්ථපච්චයත්ථභාවත්ථාදිකො,
 තතොයෙව භගවතො වචනං එකගාථාපදම්පි
 සඬබ්බෙපවිත්ථාරාදිඑකත්තාදිනන්දියාවත්තාදිනයෙහි අනෙකෙහිපි
 නිද්ධාරණක්ඛමතාය පරියාදාතුමසක්කුණෙය්‍යං අත්ථමාවහතීති. එවං
 අත්ථසාමඤ්ඤතො සංවණ්ණෙත්ථා ඉච්ඡිතත්ථවිසෙසතොපි සංවණ්ණෙතුං
 “යං වා”තිආදිමාහ. අත්ථවාදිනා වත්තුම්චිඡිතත්ථොයෙව හි ඉධ ගහිතො.
 නනු සබ්බෙසම්පි වචනං අත්තනා ඉච්ඡිතත්ථසහිතංයෙව, කිමෙත්ථ

වත්තබ්බං අත්ථිති අන්තොලීනවොදනං පරිසොධෙති “න අඤ්ඤ”න්තිආදිනා. අඤ්ඤමත්ථං පට්ඨමං නික්ඛිපිත්වා අනනුසන්ධිවසෙන පච්ඡා අඤ්ඤමත්ථං න භාසති. යථානික්ඛිත්තානුසන්ධිවසෙනෙව පරියොසාපෙත්වා කථෙතීති අධිප්පායො.

10. එවං පටිපාටියා සත්තමූලසික්ඛාපදානි විහජිත්වා සතිපි අභිජ්ඣාදිප්පභානස්ස සංවරසීලසඬගහෙ උපරිගුණසඬගහතො, ලොකියපුටුප්පනාවිසයතො ච උත්තරිදෙසනාය සඬගහිතුං තං පරිහරිත්වා පචුරජනපාකටං ආචාරසීලමෙව විහජන්තො භගවා “බ්‍රහ්මාමභූතගාමසමාරම්භා”න්තිආදිමාහානි පාළියං සමඛන්ධො වත්තබ්බො. තත්ථ විජායන්ති විරුහන්ති එතෙහිති බ්‍රිජානි. පච්චයන්තරසමවායෙ සදිසඵලුප්පත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථානං සාරඵලාදීනමෙතං අධිවචනං. භවන්ති, අනුචුන්ති වානි භූතා, ජායන්ති වඩ්ඪන්ති ජාතා, වඩ්ඪිතා වානි අත්ථො. වඩ්ඪමානකානං වඩ්ඪිත්වා, ධීතානඤ්ච රුක්ඛගච්ඡාදීනං යථාක්කමමධිවචනං. විරුළ්භමූලා හි නීලභාවං ආපජ්ජන්තා තරුණරුක්ඛගච්ඡා ජායන්ති වඩ්ඪන්තිති වූච්චන්ති. වඩ්ඪිත්වා ධීතා මහන්තා රුක්ඛගච්ඡා ජාතා වඩ්ඪිතානි. ගාමොති සමුහො, සො ච සුද්ධට්ඨකධම්මරාසි, බ්‍රිජානං, භූතානඤ්ච තථාලද්ධසමඤ්ඤානං අට්ඨධම්මානං ගාමො, තෙයෙව වා ගාමොති තථා. අච්චයවිනිමුත්තස්ස හි සමුදායස්ස අභාවතො දුට්ඨොනාපි අත්ථොන තෙයෙව තිණරුක්ඛලතාදයො ගස්භන්ති.

අපිච භූමියං පතිට්ඨහිත්වා හරිතභාවමාපන්නා රුක්ඛගච්ඡාදයො දෙවතා පරිග්ගස්භන්ති, තස්මා භූතානං නිවාසනට්ඨානතාය ගාමොති භූතගාමොතිපි වදන්ති, තෙ සරූපතො දස්සෙතුං “මූලබ්‍රිජ”න්තිආදිමාහ. මූලමෙව බ්‍රිජං මූලබ්‍රිජං. සෙසෙසුපි අයං නයො. එළබ්‍රිජන්ති පබ්බබ්‍රිජං. පච්චයන්තරසමවායෙ සදිසඵලුප්පත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථො සාරඵලෙ නිරුළ්භො බ්‍රිජ-සද්දො තදත්ථසිද්ධියා මූලාදීසුපි කෙසුපි පවත්තතීති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං එකෙන බ්‍රිජ-සද්දෙන විසෙසෙත්වා “බ්‍රිජබ්‍රිජ”න්ති වුත්තං යථා “රූපංරූපං, දුක්ඛදුක්ඛං”න්ති ව. නීලතිණරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලතිණස්ස වෙව අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ව. ආදි-සද්දෙන ඔසධිගච්ඡලතාදයො වෙදිතබ්බා. සමාරම්භො ඉධ විකොපනං, තඤ්ච ඡෙදනාදියෙවාති වුත්තං “ඡෙදනභෙදනපවනාදිභාවෙනා”න්ති. නනු ච රුක්ඛාදයො විත්තරහිතතාය න ජීවා, විත්තරහිතතා ච පරිප්ඵන්දනාභාවතො, ඡින්නෙ විරුහනතො, විසදිසජාතිකභාවතො, චතුයොනිඅපරියාපන්නතො ච වෙදිතබ්බා. වූඩ්ඪි පන පවාලසීලාලවණාදීනම්පි විජ්ජතීති න තෙසං ජීවනාභාවෙ කාරණං. විසයග්ගහණඤ්ච නෙසං පරිකප්පනාමත්තං සුපනං විය විඤ්චාදීනං, තථා කටුකම්බිලාසාදිනා දොහළාදයො. තත්ථ කස්මා බ්‍රහ්මාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරති ඉච්ඡිතාති? සමණසාරූප්පතො, තන්තිස්සිතසත්තානුකම්පනතො ච. තෙනෙවාහ ආලවකානං

රුක්ඛච්ඡෙදනාදිවත්ථුසු “ඡීවසඤ්ඤිතො හි මොසපුරිසා මනුස්සා රුක්ඛස්මි”න්තිආදි (පාරා. 89).

එකං භත්තං එකභත්තං, තමස්ස අත්ථි එකස්මිං දිවසෙ එකචාරමෙව භුඤ්ජනතොති එකභත්තිකො. තයිදං එකභත්තං කදා භුඤ්ජිතබ්බන්ති සන්ධාය චුත්තං “පාතරාසභත්ත”න්තිආදි, ද්විසු භත්තෙසු පාතරාසභත්තං සන්ධායාහාති අධිප්පායො. පාතො අසිතබ්බන්ති පාතරාසං. සායං අසිතබ්බන්ති සායමාසං, තදෙව භත්තං තථා. එක-සද්දො චෙත්ථ මජ්ඣන්තිකකාලපරිච්ඡෙදභාවෙන පයුත්තො, න තදන්තොගධවාරභාවෙනාති දස්සෙති “තස්මා”තිආදිනා.

රත්තියා භොජනං උත්තරපදලොපතො රත්තිසද්දෙන චුත්තං, තද්ධිතවසෙන වා තථායෙවාධිප්පායසම්භවතො, තෙනාහ “රත්තියා”තිආදි. අරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව මජ්ඣන්තිකා අයං බුද්ධාදීනං අරියානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදඤ්ඤො විකාලො. තත්ථ දුතියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා අපරන්භොව ඉධ විකාලොති පාරිසෙසනයෙන තතියපදස්ස අත්ථං දිපෙතුං “අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ”තිආදි චුත්තං. භාවසාධනො චෙත්ථ භොජන-සද්දො අජ්ඣෙකාහරණත්ථවාචකොති දිපෙති “යාව සුරියත්ථඨගමනා භොජන”න්ති ඉමිනා. කස්ස පන තදජ්ඣෙකාහරණන්ති? යාමකාලිකාදීනමනුඤ්ඤාතත්තා, විකාලභොජනසද්දස්ස ව යාවකාලිකජ්ඣෙකාහරණෙයෙව නිරුළුභත්තා “යාවකාලිකස්සා”ති විඤ්ඤායති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාවසෙසො ආචරියානං නයො – භුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙන භොජනං, යාගුභත්තාදි සබ්බං යාවකාලිකවත්ථු. යථා ව “රත්තුපරතො”ති එත්ථ රත්තිභොජනං රත්තිසද්දෙන චුච්චති, එවමෙත්ථ භොජනජ්ඣෙකාහරණං භොජනසද්දෙන. විකාලෙ භොජනං විකාලභොජනං, තතො විකාලභොජනා. විකාලෙ යාවකාලිකවත්ථුස්ස අජ්ඣෙකාහරණාති අත්ථොති. ඊදිසා ගුණවිභූති න බුද්ධකාලෙයෙවාති ආහ “අනොමානදීතීරෙ”තිආදි. අයං පන පාළියං අනුසන්ධික්කමො – එකස්මිං දිවසෙ එකචාරමෙව භුඤ්ජනතො “එකභත්තිකො”ති චුත්තෙ රත්තිභොජනොපි සියාති තන්තිවාරණත්ථං “රත්තුපරතො”ති චුත්තං. එවං සති සායන්භොජනීපි එකභත්තිකො සියාති තදාසඨකානිවත්තනත්ථං “විරතො විකාලභොජනා”ති චුත්තන්ති.

සඨබ්බෙපතො “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදි (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) නයජ්ජවත්තං භගවතො සාසනං සජන්දරාගජ්ජවත්තිතො නච්චාදීනං දස්සනං නානුලොමෙතීති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තා”ති. විසුචති සාසනං විජ්ඣති අනනුලොමිකභාවෙනාති විසුකං, පටිවිරුද්ධන්ති චුත්තං භොති. තත්‍ර උපමං දස්සෙති “පටාණිභූත”න්ති ඉමිනා, පටාණිසඨබ්බාතං කීලං විය භූතන්ති අත්ථො. “විසුක”න්ති එතස්ස පටාණිභූතන්ති අත්ථමාහාතිපි වදන්ති.

අත්තනා පයොජියමානං, පරෙහි පයොජාපියමානාඤ්ච නච්චං
 නච්චභාවසාමඤ්ඤතො පාළියං එකෙනෙව නච්චසද්දෙන
 සාමඤ්ඤනිද්දෙසනායෙන ගහිතං, එකසෙසනායෙන වා. තථා
 ගීතවාදිතසද්දෙහි ගායනගායාපනවාදනවාදාපනානීති ආහ
 “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. සුද්ධගෙනුකාජොතනවසෙන හි
 ද්වාධිජ්ජායකා එතෙ සද්දා. නච්චඤ්ච ගීතඤ්ච වාදිතඤ්ච විසුකදස්සනඤ්ච
 නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනං, සමාහාරවසෙනෙන්ථ එකත්තං. අට්ඨකථායං
 පන යථාපාඨං වාක්‍යාවත්ථිකත්තවචනෙන සහ සමුච්චයසමාසදස්සනත්ථං
 “නච්චා වා”තිආදි චුත්තං. එවං සබ්බත්ථ ඊදිසෙසු. (දස්සනවිසයෙ
 මයුරනච්චවාදිපටික්ඛිපනෙන නච්චාපනවිසයෙපි පටික්ඛිපනං දට්ඨබ්බං)
 “නච්චාදීනි හි”තිආදිනා යථාචුත්තත්ථසමත්ථනං. දස්සනෙන චෙන්ථ
 සවනම්පි සඬිගහිතං විරූපෙකසෙසනායෙන, යථාසකං වා විසයස්ස
 ආලොචනසභාවතාය පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි
 දස්සනසඬිබෙපසම්භවතො “දස්සනා” ඉච්චෙව චුත්තං. තෙනෙවාහ
 “පඤ්චහි විඤ්ඤාණෙහි න කිඤ්චි ධම්මං පටිජානාති අඤ්ඤත්‍ර
 අතිනිපාතමත්තා”ති.

“විසුකභූතා දස්සනා වා”ති එතෙන අවිසුකභූතස්ස පන ගීතස්ස සවනං කදාවි
 වට්ඨතිති දස්සෙතිතංතථා හි චුත් . පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපාඨට්ඨකථාය
 “ධම්මපසංහිතම්පි චෙන්ථ ගීතං න වට්ඨති, ගීතූපසංහිතො පන ධම්මො
 වට්ඨති.යථට් .පා .බු) ති” පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා-ථවි පන නකත් (.සතිකාරවිපරියායෙන පාඨො දිස් උභයත්ථාපි ච ගීතො චෙ
 ධම්මානුලොමත්ථපටිසංයුත්තොපි න වට්ඨති, ධම්මො චෙ
 ගීතසද්දපටිසංයුත්තොපි වට්ඨතිති අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො“ .න හික්ඛවෙ,
 ගීතස්සරෙන ධම්මො ගායිතබ්බො, යො ගායෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසා ති”
 .චූළව)149) හි දෙසනාය එව පටික්ඛෙපො, න සවනායස චඉමස් .
 සික්ඛාපදස්ස විසුං පඤ්ඤාපනතො විඤ්ඤායති සරෙන දෙසිතොපිගීතස්“
 මො නධම් ගීතොවයඤ්ඤ .ති” සක්කපඤ්ඤසුත්තවණ්ණනායං
 සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බසද්දං නිද්ධරන්තෙන සිතං ථනිස්සං පන අත්“
 සිතංමනිස්සධම් කුම්භදාසිගීතම්පි සුණන්තස්ස පසාදො වා උප්පජ්ජති, නිබ්බිදා
 වා සණ්ඨාති, එවරූපො සද්දො සෙවිතබ්බො .යථට් .නි .දී) ති”2.365)
 චුත්තං, තං අසමාදානසික්ඛාපදස්ස සෙවිතබ්බතාමත්තපරියායෙන චුත්තං .
 ස හිබාපදස්සමාදානසික් එවරූපං සුණන්තස්ස සික්ඛාපදසංවරං හිජ්ජති
 ගීතසද්දභාවතොති වෙදිතබ්බංතථා හි . විනයට්ඨකථාසු චුත්තං ති ගීතන්“
 නටාදීනං වා ගීතං හොතු, අරියානං පරිනිබ්බානකාලෙ
 රතනත්තයගුණූපසංහිතං සාධුකීළනගීතං වා, අසංයතහික්ඛුනං
 ධම්මභාණකගීතං වා, අන්තමසො දන්තගීතම්පි, යං ති ”සාමාගායිස්“
 බහාගෙපුබ්බ ඔකුජිතං කරොන්ති, සබ්බමෙනං ගීතං නාමා .යථට් .පාවි) ති”
 835; විථට් .ගසඬි .ඨ. 34.25).

කිඤ්චාපි මාලා-සද්දො ලොකෙ බද්ධපුජ්ඵවාචකො, සාසනෙ පන රුළුභියා අබද්ධපුජ්ඵෙසුපි වට්ටති, තස්මා යං කිඤ්චි පුජ්ඵං බද්ධමබද්ධං වා, තං සබ්බං “මාලා” ත්වෙව දට්ඨබ්බන්ති ආහ “යං කිඤ්චි පුජ්ඵ”න්ති. “යං කිඤ්චි ගන්ධ”න්ති චෙත්ථ වාසවුණ්ණධුපාදිකං විලෙපනතො අඤ්ඤං යං කිඤ්චි ගන්ධජාතං. චුත්තත්ථං විය හි වුවිචමානත්ථමන්තරොනාපි සද්දො අත්ථවිසෙසවාචකො. ඡවිරාගකරණන්ති විලෙපනෙන ඡවියා රඤ්ජනත්ථං පිසිත්වා පටියත්තං යං කිඤ්චි ගන්ධවුණ්ණං. පිළන්ධනං ධාරණං. උනාට්ඨානපුරණං මණ්ඩනං. ගන්ධවසෙන, ඡවිරාගවසෙන ච සාදියනං විභූසනං. තදෙවත්ථං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන දීපෙති “තත්ථ පිළන්ධන්තො”තිආදිනා. තථා චෙව මජ්ඣිමට්ඨකථායමිපි (ම. නි. අට්ඨ. 3.147) චුත්තං, පරමත්ථජොතිකායං පන බුද්දකපායට්ඨකථායං “මාලාදීසු ධාරණාදීති යථාසඬ්ඛං යොජෙතබ්බානි”ති (බු. පා. අට්ඨ. පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) එත්තකමෙව චුත්තං. තත්ථාපි යොජෙත්තෙන යථාචුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බානි. කිං පනෙතං කාරණන්ති ආහ “යායා”තිආදි. යාය දුස්සීලාචෙතනාය කරොති, සා ඉධ කාරණං. “තතො පටිවිරතො”ති හි උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බං, එතෙනෙව “මාලා...පෙ.... විභූසනානං යානං, මාලා...පෙ.... විභූසනානෙව වා යාන”න්ති සමාසමිපි දස්සෙති. තදාකාරජ්ජවත්තො චෙතනාදිධම්මොයෙව හි ධාරණාදිකිරියා. තත්ථ ච චෙතනාසම්පයුත්තධම්මානං කාරණං සහජාතාදොපකාරකතො, පධානතො ච. “චෙතයිත්වා කම්මං කරොති කායෙන වාචාය මනසා”ති (අ. නි. 6.63) හි චුත්තං. ධාරණාදිභූතා එව ච චෙතනා යානන්ති. යාන-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො ද්වන්ද්වපදතො සුයාමානත්තා.

උච්චාති උච්චසද්දෙන අකාරන්තෙන සමානත්ථං ආකාරන්තං එකං සද්දන්තරං අච්චුග්ගතවාචකන්ති ආහ “පමාණාතික්කන්ත”න්ති. සෙති එත්ථාති සයනං, මඤ්චාදි. සමණසාරුජ්ජරහිතත්තා, ගහට්ඨෙහි ච සෙට්ඨසම්මතත්තා අකප්පියපච්චත්ථරණං “මහාසයන”න්ති ඉධාධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙතුං “අකප්පියත්ථරණ”න්ති චුත්තං. නිසිදනං පනෙත්ථ සයනෙනෙව සඬ්ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. යස්මා පන ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදාධාරකිරියාපි පටික්ඛිත්තාව හොති, තස්මා “උච්චාසයනමහාසයනා” ඉච්චෙව චුත්තං. අත්ථතො පන තදුපහොගභූතනිසජ්ජානිපජ්ජනෙහි විරති දස්සිතාති චෙදිතබ්බං. අථ වා “උච්චාසයනමහාසයනා”ති එස නිද්දෙසො එකසෙසනයෙන යථා “නාමරූපපච්චයා සලායතන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) එතස්මිමිපි විකප්පෙ ආසනපුබ්බකත්තා සයනකිරියාය සයනග්ගහණෙනෙව ආසනමිපි ගහිතන්ති චෙදිතබ්බං. කිරියාවාචකආසනසයනසද්දලොපතො උත්තරපදලොපනිද්දෙසොතිපි විනයටීකායං (වි. වි. ටී. 2.106) චුත්තං.

ජාතමෙව රූපමස්ස න විජ්ජකාරන්ති ජාතරූපං, සත්ථුවණ්ණං. රක්ඛ්ඪියති සෙනවණ්ණතාය, රක්ඛ්ජන්ති වා එත්ථ සත්තාති රජ්ජනං යථා “නෙසං පදක්කන්ත”න්ති. “චත්තාරො වීභයො ගුඤ්ජා, ද්වෙ ගුඤ්ජා මාසකො භවෙ”ති චුත්තලක්ඛණෙන වීසතිමාසකො නීලකභාපණො වා දුද්දාමකාදිකො වා තංතංදෙසවොහාරානුරූපං කතො කභාපණො. ලොභාදීහි කතො ලොභමාසකාදිකො. යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති පරියාදානවචනං. වොහාරන්ති ච කයවික්කයවසෙන සබ්බොහාරං. අඤ්ඤෙහි ගාභාපනෙ, උපනික්ඛිත්තසාදියනෙ ච පටිග්ගහණත්ථො ලබ්භතීති ආභ “න උග්ගණ්භාපෙති න උපනික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචය මනසා. තත්ථ කායෙන පටිග්ගහණං උග්ගහණං. වාචය පටිග්ගහණං උග්ගහාපනං. මනසා පටිග්ගහණං සාදියනං. තිවිධම්පෙන පටිග්ගහණං සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා ගහෙත්වා පටිග්ගහණාති චුත්තන්ති ආභ “නෙව නං උග්ගණ්භාති”තිආදි. එස නයො ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාතිආදියුපි.

නිවාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලියාදිමූලධඤ්ඤන්තොගධන්තා “සත්තවිධස්සාපි”ති චුත්තං. සට්ඨිදිනපරිපාකො සුකධඤ්ඤවිසෙසො සාලි නාම සලියතෙ සීලාසතෙති කත්වා. දබ්බගුණපකායෙ පන –

“අථ ධඤ්ඤං තිධා සාලි-සට්ඨිකච්ඡිහෙදතො;
සාලයො හෙමන්තා තත්‍ර, සට්ඨිකා ගිම්භජා අපි;
වීභයො ත්වාසල්භාබ්‍යාතා, වස්සකාලසමුඛිභ වා”ති. –

චුත්තං. වහති, බුහෙති වා සත්තානං ජීවිතන්ති වීඡි, සස්සං. යුචිතබ්බො මිස්සිතබ්බොති යවො. සො හි අතිලුඛතාය අඤ්ඤෙන මිස්සෙත්වා පරිභුඤ්ඪියති. ගුධති පරිවෙධති පලිබුද්ධතීති ගොධුමො, යං “මිලක්ඛනොජන”න්තිපි වදන්ති. සොහනන්තා කමනීයභාවං ගච්ඡතීති කඬ්ඟු, අතිසුබ්බමධඤ්ඤවිසෙසො. වරියති අතිලුඛතාය නිවාරියති, බුද්දාපට්ඨිනායනතො වා භජියතීති වරකො. කොරං රුධිරං දූසතීති කුදුසකො, වණ්ණසඬ්ඛකමනෙන යො “ගොවඬ්ඪනො”තිපි චුච්චති. තාති සත්තපි සප්පහෙදා නිධානෙ පොසනෙ සාධුත්තෙන “ධඤ්ඤානී”ති චුච්චන්ති. “න කෙවලඤ්චා”තිආදිනා සම්පට්ඨිජනං, පරාමසනඤ්ච ඉධ පටිග්ගහණසද්දෙන චුත්තන්ති දස්සෙති. එවමිදිසෙසු. “අනුජානාමි හික්ඛවෙ, වසාති හෙසජ්ජාති අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගද්දහවස”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා ඉදං පඤ්චවිධම්පි හෙසජ්ජං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම. තස්ස පන “කාලෙ පටිග්ගහිත”න්ති චුත්තත්තා පටිග්ගහණං වට්ටතීති ආභ “අඤ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති. මංස-සද්දෙන මච්ඡානම්පි මංසං ගහිතං එවාති දස්සෙත්තුං “ආමකමංසමච්ඡාන”න්ති චුත්තං, තිකොට්පරිසුද්ධං මච්ඡමංසං

අනුඤ්ඤාතං අදිට්ඨං, අසුතං, අපරිසඬ්ඛිතන්ති වා පයොගස්ස දස්සනතො විරූපෙකසෙසනායො දස්සිතො අනෙනාති වෙදිතබ්බං.

කාමං ලොකියා -

“අට්ඨවස්සා භවෙ ගොරී, දසවස්සා තු කඤ්ඤකා;
සම්පත්තෙ ද්වාදසවස්සෙ, කුමාරිතිහිධියතෙ”ති. -

වදන්ති. ඉධ පන පුරිසන්තරගතාගතවසෙන ඉත්ථිකුමාරිකාහෙදොති ආභ
“ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා”තිආදි. දාසිදාසවසෙනෙවාති
දාසිදාසවොහාරවසෙනෙව. එවං චුත්තෙති තාදිසෙන කප්පියවචනෙන
චුත්තෙජයංයකථාසු ආගතවිනිවිචනයටි . සන්ධාය “විනයවසෙනා”ති
චුත්තංසො . කුටිකාරසික්ඛාපදවණ්ණනාදීසු .යඅටි .පාරා)364)
ගහෙතබ්බො.

බීජං බීජන්ති එත්ථ, බිත්තං වා බීජං තායතීති ඛෙත්තං, කෙදාරොති ආභ
“යස්මි. පුබ්බණ්ණං රුහතී”ති. අපරණ්ණස්ස පුබ්බෙ පවත්තමන්තං
පුබ්බණ්ණං න-කාරස්ස ණ-කාරං කත්වා, සාලිආදි. වසන්ති පතිට්ඨහන්ති
අපරණ්ණාති එත්ථාති වත්ථුති අත්ථං දස්සෙති “වත්ථු නාමා”තිආදිනා.
පුබ්බණ්ණස්ස අපරං පවත්තමන්තං අපරණ්ණං චුත්තනයෙන. එවං
අට්ඨකථානායානුරූපං අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදාති “ඛෙත්තං නාම යත්ථ
පුබ්බණ්ණං වා අපරණ්ණං වා ජායතී”ති (පාරා. 104)
චුත්තවිනයපාලිනායානුරූපමිපි අත්ථං දස්සෙත්තො “යත්ථ වා”තිආදිමාභ.
තදත්ථායාති ඛෙත්තත්ථාය. අකතභූමිභාගොති අපරිසඬ්ඛිතො තදුද්දෙසිකො
භූමිභාගො. “ඛෙත්තවත්ථු සීසෙනා”තිආදිනා නිදස්සනමත්තමෙතන්ති
දස්සෙති. ආදි-සද්දෙන පොක්ඛරණිකූපාදයො සඬ්ගහිතා.

දුතස්ස ඉදං, දුතෙන වා කාතුමරහතීති දුතෙය්‍යං. පණ්ණන්ති
ලෙඛසාසනං. සාසනන්ති මුඛසාසනං. සරා සරන්ති අඤ්ඤස්මා සරා අඤ්ඤං
සරං. බුද්දකගමනන්ති දුතෙය්‍යගමනතො අප්පතරගමනං, අනද්ධානගමනං
රස්සගමනන්ති අත්ථො. තදුභයෙසං අනුයුඤ්ජනං අනුයොගොති ආභ
“තදුභයකරණ”න්ති. තස්මාති තදුභයකරණස්සෙව අනුයොගභාවතො.

කයනං කයො, පරම්පරා ගහෙත්වා අත්තතො ධනස්ස දානං. කී-
සද්දඤ්ඤි දබ්බවිනිමයෙ පයන්ති වික්කයනං වික්කයො, පයිමමෙව
අත්තතො ධනස්ස පරෙසං දානන්ති වදන්ති. සාරත්ථදීපනියාදීසු පන
“කය”න්ති පරහණ්ඩස්ස ගහණං. වික්කයන්ති අත්තතො හණ්ඩස්ස
දාන”න්ති (සාරත්ථ. ටී. 2.594) චුත්තං. තදෙව “කයිතඤ්ඤි භොති
පරහණ්ඩං අත්තතො හත්ථගතං කරොත්තෙන, වික්කීතඤ්ඤි අත්තතො
හණ්ඩං පරහත්ථගතං කරොත්තෙනා”ති (පාරා. අට්ඨ. 515)
විනයට්ඨකථාවචනෙන සමෙති. වඤ්චනං මායාකරණං,

පටිභානකරණවසෙන උපායකුසලතාය පරසන්තකග්ගහණන්ති චුත්තං
හොති. තුලා නාම යාය තුලියති පමියති, තාය කුටං “තුලාකුට”න්ති වුව්වති.
තං පන කරොන්තො තුලාය
රූපඅභිගගහණාකාරපටිච්ඡන්තසණ්ඨානවසෙන කරොතීති චතුබ්බිධතා
චුත්තා. අත්තනා ගහෙනබ්බං හණ්ඩං පච්ඡාභාගෙ, පරෙසං දාතබ්බං
පුබ්බභාගෙ කත්වා මිනෙන්තීති ආහ “ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ”තිආදි.
අක්කමති නිජ්ජිලති, පුබ්බභාගෙ අක්කමතීති සම්බන්ධො. මූලෙ රජ්ජුන්ති
තුලාය මූලෙ යොජිතං රජ්ජුං. තථා අග්ගෙ. තන්ති අයචුණ්ණං.

කනති දිබ්බතීති කංසො, සුවණ්ණරජතාදිමයා භොජනපානපත්තා. ඉධ
පන සොවණ්ණමයෙ පානපත්තෙති ආහ “සුවණ්ණපාති”ති. තාය
චඤ්චනන්ති නිකතිවසෙන චඤ්චනං. “පතිරූපකං දස්සෙත්වා
පරසන්තකගහණඤ්චි නිකති, පටිභානකරණවසෙන පන උපායකුසලතාය
චඤ්චන”න්ති නිකතිචඤ්චනං හෙදතො කණ්හජාතකට්ඨකථාදීසු (ජා. අට්ඨ.
4.10.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.10; ම. නි. අට්ඨ. 2.149; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1165; අ.
නි. අට්ඨ. 2.4.198 අත්ථතො සමානං) චුත්තං, ඉධ පන තදුභයමිපි
“චඤ්චන”මිච්චෙව. “කථ”න්තිආදිනා හි පතිරූපකං දස්සෙත්වා
පරසන්තකගහණමෙව විභාවෙති. සමග්ගසතරන්ති තාසං පාතීනං
අඤ්ඤමඤ්ඤං සමකං අග්ගවිසෙසං. පාසාණෙති
භූතාභූතභාවසඤ්ජානනකෙ පාසාණෙ. සංසනෙනෙව
සුවණ්ණභාවසඤ්ඤාපනං සිද්ධන්ති “සංසිත්වා”ත්ථෙව චුත්තං.

හදයන්ති නාළිආදිමිනනභාජනානං අබ්භන්තරං, තස්මිං හෙදො
ජිද්දකරණං හදයහෙදො. තිලාදීනං නාළිආදිහි මිනනකාලෙ උස්සාපිතා
සිබායෙව සිබා, තස්සා හෙදො භාපනං සිබාහෙදො.

රජ්ජුයා හෙදො විසමකරණං රජ්ජුහෙදො. තාතීති සජ්ජිතෙලාදීති.
අන්තොභාජනෙති පට්ඨං නික්ඛිත්තභාජනෙ. උස්සාපෙත්වාති
උග්ගමාපෙත්වා, උද්ධං රාසිං කත්වාති චුත්තං හොති. ඡිත්තන්තොති
අපනෙන්තො.

කත්තබ්බකම්මතො උද්ධං කොටනං පටිභනනං උක්කොටනං.
අභූතකාරීනං ලඤ්ජග්ගහණං, න පන පුන කම්මාය උක්කොටනමත්තන්ති
ආහ “අස්සාමිකෙ...පෙ.... ග්ගහණ”න්ති. උපායෙහීති
කාරණපතිරූපකෙහි. තත්ත්වං තස්මිං චඤ්චනෙ. “චත්ථු”න්ති අචත්වා “ඵකං
චත්ථු”න්ති චදන්තො අඤ්ඤානිපි අත්ථි බහුතීති දස්සෙති. අඤ්ඤානිපි හි
සසචත්ථුආදීති තත්ථ තත්ථ චුත්තාති. මිගන්ති මහන්තං මිගං. තෙන හීති
මිගග්ගහණෙ උයොපාජනං, යෙන වා කාරණෙන “මිගං මෙ දෙහී”ති ආහ,
තෙන කාරණෙනාති අත්ථො. හි-සද්දො නිපාතමත්තං. යොගවසෙනාති
විජ්ජාජප්පනාදිපයොගවසෙන. මායාවසෙනාති මන්තජප්පනං විනා

අභුතස්සාපි භූතාකාරසඤ්ඤාපනාය වක්ඛුමොහනමායාය වසෙන. යාය හි අමණිආදයොපි මණිආදිආකාරෙන දිස්සන්ති. පාමඬගො නාම කුලාවාරයුත්තො ආභරණවිසෙසො, යං ලොකෙ “යඤ්ඤොපවිත්ත”න්ති වදන්ති. වක්කලිත්ථෙරාපදානෙපි වුත්තං -

“පස්සථෙතං මාණවකං, ජිතමට්ඨනිවාසනං;

හෙමයඤ්ඤොපවිත්තඬගං, ජනනෙත්තමනොහර”න්ති. (අප. 2.54.40);

තදට්ඨකථායම්පි “ජිතමට්ඨනිවාසනන්ති සිලිට්ඨසුවණ්ණවණ්ණවත්ථෙ නිවත්ථන්ති අත්ථො. හෙමයඤ්ඤොපවිත්තඬගන්ති සුවණ්ණපාමඬගලග්ගිතගත්තන්ති අත්ථො”ති (අප. අට්ඨ. 2.54.40) සවනං සධනං සාවි, අනුජ්ඣකතා, තෙනාහ “කුටිලයොගො”ති, ජම්භතායොගොති අත්ථො. “එතෙසංයෙවා”තිආදිනා තුල්‍යාධිකරණතං දස්සෙති. “තස්මා”තිආදි ලද්ධගුණදස්සනං. යෙ පන චතුත්තම්පි පදානං භින්නාධිකරණතං වදන්ති, තෙසං වාදමාහ “කෙව්”තිආදිනා. තත්ථ “කෙව්”ති සාරසමාසකාරකා ආවරියා, උත්තරවිහාරවාසීනො ච, තෙසං තං න යුත්තං වඤ්චනෙන සඬගහිතස්සෙව පුන ගහිතත්තාති දස්සෙති “තං පනා”තිආදිනා.

මාරණන්ති මුට්ඨිපහාරකසාතාලනාදීහි හිංසනං විහෙයනං සන්ධාය වුත්තං, න තු පාණාතිපාතං. විහෙයනත්ථෙපි හි වධ-සද්දො දිස්සති “අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදෙය්‍යා”තිආදීසු (පාවි. 880) මාරණ-සද්දොපි ඉධ විහෙයනෙයෙව වත්තතීති දට්ඨබ්බො. කෙවි පන “පුබ්බෙ පාණාතිපාතං පහායා’තිආදීසු සයංකාරො, ඉධ පරංකාරො”ති වදන්ති, තං න සක්කා තථා වත්තුං “කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා, ඡ පයොගා”ති ච වුත්තත්තා. යථා හි අප්පට්ඨගාහභාවසාමඤ්ඤෙපි සති පබ්බජිතෙහි අප්පට්ඨගහිතබ්බවත්ථුච්ඡෙසසභාවසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො විහාගෙන වුත්තා. යථා ච පරසන්තකස්ස හරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙපි සති තුලාකුටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවසන්දස්සනත්ථං විහාගෙන වුත්තා, න එවං පාණාතිපාතපරියායස්ස වධස්ස පුන ගහණෙ පයොජනං අත්ථි තථාවිහජිතබ්බස්සභාවතො, තස්මා යථාවුත්තොයෙවත්ථො සුන්දරතරොති.

විපරාමොසොති විසෙසෙන සමන්තතො භුසං මොසාපනං මුය්හනකරණං, ථෙතනං වා. ථෙය්‍යං වොරිකා මොසොති හි පරියායො. සො කාරණවසෙන දුට්ඨොති ආහ “හිමවිපරාමොසො”තිආදි. මුසන්තීති වොරෙන්නි, මොසෙන්නි වා මුය්හනං කරොන්නි, මොසෙත්වා තෙසං සන්තකං ගණ්හන්තීති වුත්තං හොති. යන්ති ච තස්සා කිරියාය පරාමසනං. මග්ගප්පට්ඨපන්නං ජනන්ති පරපක්ඛෙපි අධිකාරො. ආලොපනං විලුම්පනං

ආලොපො. සහසා කරණං සහසාකාරො. සහසා පවත්තිතා සාහසිකා, සාව කිරියා තථා.

එත්තාවතාති “පාණාතිපාතං පභායා” තිආදිනා “සහසාකාරා පටිවිරතො” ති පරියොසානෙන එතප්පරිමාණෙන පායෙන. අන්තරහෙදං අග්ගහෙත්වා පාළියං යථාරුතමාගතවසෙනෙව ඡබ්බිසතිසික්ඛාපදසඬගහමෙතං සීලං යෙභුයොන සික්ඛාපදානමවිහත්තත්තා චූළසීලං නාමාති අත්ථො. දෙසනාවසෙන හි ඉධ චූළමජ්ඣිමාදිභාවො වෙදිතබ්බො, න ධම්මවසෙන. තථා හි ඉධසඬබ්බිත්තෙන උද්දිට්ඨානං සික්ඛාපදානං අවිහත්තානං විහජනවසෙන මජ්ඣිමසීලදෙසනා පවත්තා, තෙනෙවාහ “මජ්ඣිමසීලං විත්ථාරෙත්තො” ති. චූළසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා

11. “යථා වා පනෙකෙ භොන්තො” තිආදිදෙසනාය සම්ඛන්ධමාහ “ඉදානී” තිආදිනා. තත්ථායමට්ඨකථාමුත්තකො නයො — යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. වාති විකප්පනත්ථෙ, තෙන ඉමමත්ථං විකප්පෙති “උස්සාහං කත්වා මම වණ්ණං වදමානොපි පුපුජ්ජනො පාණාතිපාතං පභාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො” තිආදිනා පරානුද්දෙසිකනයෙන වා සබ්බථාපි ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍ය, න තදුත්තරිං. “යථාපනෙකෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණභාවං පටිජානමානා, පරෙහි ච තථා සම්භාවියමානා තදනුරූපපටිපත්තිං අජානනතො, අසමත්ථනතො ච න අභිසම්භුණන්ති, න එවමයං. අයං පන සමණො ගොතමො සබ්බථාපි සමණසාරූප්පපටිපත්තිං පූරෙසියෙවා” ති එවං අඤ්ඤද්දෙසිකනයෙන වා සබ්බථාපි ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍ය, න තදුත්තරිත්ති. පනාති වචනාලඬකාරෙ විකප්පනත්ථෙතෙව උපන්‍යාසාදිඅත්ථස්ස සිජ්ඣනතො. එකෙති අඤ්ඤෙ. “එකච්චෙ” තිපි වදන්ති. භොන්තොති සාධුනං පියසමුදාහාරො. සාධවො හි පරෙ “භොන්තො” ති වා “දෙවානං පියා” ති වා “ආයස්මන්තො” ති වා සමාලපන්ති. සමණබ්‍රාහ්මණාති යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතතාය සමණා. ජාතිමත්තෙන ච බ්‍රාහ්මණාති.

සද්ධා නාම ඉධ චතුබ්බිධෙසු යානෙසුති ආහ “කම්මඤ්ඤා” තිආදි. කම්මකම්මඵලසම්ඛන්ධෙතෙව ඉධලොකපරලොකසද්දහනං දට්ඨබ්බං “එත්ථ කම්මං විපච්චති, කම්මඵලඤ්ච අනුභවිතබ්බ” ති. තදත්ථං ඛ්‍යතිරෙකතො ඤාපෙති “අයං මෙ” තිආදිනා. පටිකරිස්සතීති පච්චුපකාරං කරිස්සති. තදෙව සමත්ථෙතුං “එවංදින්නානි හී” තිආදිමාහ. දෙසනාසිසමත්තං පධානං කත්වා නිදස්සනතො. තෙන චතුබ්බිධම්පි පච්චයං නිදස්සෙතීති වුත්තං “අත්ථතො පනා” තිආදි.

“සෙය්‍යථීද්” ති අයං සද්දො “සො කතමො” ති අත්ථෙ එකො නිපාතො, නිපාතසමුදායො වා, තෙන ච බීජගාමභූතගාමසමාරම්භපදෙ සද්දක්කමෙන අප්පධානභූතොපි බීජගාමභූතගාමො විහජ්ජිතබ්බට්ඨානෙ

පධානභූතො විය පටිනිද්දිසියති. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති ආහ “කතමො සො ඛිජගාමභූතගාමො”ති. තස්මිඤ්භි විහත්තෙ තඛ්ඛිසයසමාරම්භොපි විහත්තොව හොති. ඉමමත්ථඤ්භි දස්සෙතුං “යස්ස සමාරම්භං අනුයුත්තා විහරන්ති”ති වුත්තං. තෙනෙව ච පාළියං “මූලඛිජ”න්තිආදිනා සො නිද්දිට්ඨොති. මූලමෙව ඛිජං මූලඛිජං, මූලං ඛිජං එතස්සාතිපි මූලඛිජන්ති ඉධ ද්විධා අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අතො න වොදෙනඛ්ඛමෙතං “කස්මා පනෙත්ථ ඛිජගාමභූතගාමං පුච්ඡිත්වා ඛිජගාමො එව විහත්තො”ති. තත්ථ හි පඨමෙන අත්ථෙත ඛිජගාමො නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භූතගාමො, දුට්ඨොපෙස සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන වා මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජන්ති එකසෙසනයෙන වා නිද්දිට්ඨොති වෙදිතඛ්ඛො, තෙනෙව වක්ඛති “සඛ්ඛඤ්භෙත”න්තිආදිං. අතීව විසති භෙසජ්ජපයොගෙසුති අතිවිසං, අතිවිසා වා, යා “මහොසධ”න්තිපි වුවවති කච්ඡකොති කාළකච්ඡකො, යං “පිලක්ඛො”තිපි වදන්ති. කපිත්ථනොති අම්බිලඬකුරථලො සෙතරුක්ඛො. සො හි කම්පති වලතීති කපිථනො ථනපච්චයෙන, කපීති වා මක්කටො, තස්ස ථනසදිසං ඵලං යස්සාති කපිත්ථනො. “කපිත්ථනොති පිප්පලිරුක්ඛො”ති (විසුද්ධි. ටී. 1.108) හි විසුද්ධිමග්ගටිකායං වුත්තං. එළඛිජං නාම පඛ්ඛඛිජං. අජ්ජකන්ති සෙතපඤ්ඤාසං. එඤ්ජ්ජකන්ති සමීරණං. හිරිවෙරන්ති වාරං. පච්චයන්තරසමවායෙ සදිසඵලප්පත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහනසමත්ථෙ සාරථලෙ නිරුළ්භො ඛිජසද්දොති දස්සෙති “විරුහනසමත්ථමෙවා”ති ඉමිනා. ඉතරඤ්භි අඛිජසඬ්ඛං ගතං, තඤ්ච ඛො රුක්ඛතො වියොජිතමෙව. අවියොජිතං පන තථා වා හොතු, අඤ්ඤථා වා “භූතගාමො”ත්ථෙව වුවවති යථාවුත්තෙන දුතියට්ඨෙන. විනයා (පාචි. 91) නුරුපතො තෙසං විසෙසං දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. යමෙත්ථ වත්තඛ්ඛං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව.

12. සන්තිධානං සන්තිධි, තාය කරියතෙති සන්තිධිකාරො, අන්තපානාදි. එවං කාර-සද්දස්ස කම්මත්ථනං සන්ධාය “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති වුත්තං. අයමපරො නයො – යථා “ආවයං ගාමිනො”ති වත්තඛ්ඛෙ අනුනාසිකලොපෙන “ආවයගාමිනො”ති (ධ. ස. 10) නිද්දෙසො කතො, එවමිධාපි “සන්තිධිකාරං පරිභොග”න්ති වත්තඛ්ඛෙ අනුනාසිකලොපෙන “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති වුත්තං, සන්තිධිං කත්වා පරිභොගන්ති අත්ථො. විනයවසෙනාති විනයාගතාවාරවසෙන. විනයාගතාවාරො හි උත්තරලොපෙන “විනයො”ති වුත්තො, කායවාචානං වා විනයනං විනයො. සුත්තන්තනයපටිපත්තියා විසුං ගහිතත්තා විනයාවාරොයෙව ඉධ ලඛිහති. සම්මා කිලෙසෙ ලිඛතීති සල්ලෙඛොති ච විනයාවාරස්ස විසුං ගහිතත්තා සුත්තන්තනයපටිපත්ති එව. පටිග්ගහිතන්ති කායෙන වා කායපටිබ්ද්ධෙන වා පටිග්ගහිතං. අපරජ්ජුති අපරස්මිං දිවසෙ. දත්ථාති පරිවත්තනවසෙන දත්ථා. යපාපෙත්ථාති ච අත්තනො

සන්තකකරණෙන යපාපෙත්වා. තෙසම්පි සන්තකං විස්සාසග්ගාභාදිවසෙන පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති. සුත්තන්තනයවසෙන සල්ලෙඛො එව න හොති.

යානි ව තෙසං අනුලොමානීති එත්ථ සානුලොමධඤ්ඤරසං, මධුකපුප්ඵරසං, පක්කඩාකරසඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසා සබ්බෙපි ඵලපුප්ඵපත්තරසා අනුලොමපානානීති දට්ඨබ්බං, යථාපරිච්ඡෙදකාලං අනධිට්ඨිතං අවිකප්පිතන්ති අත්ථො.

සන්තිධියතෙති සන්තිධි, වත්ථමෙව. පරියායති කප්පියතීති පරියායො, කප්පියවාචානුසාරෙන පටිපත්ති, තස්ස කථාති පරියායකථා. තබ්බිපරිතො නිප්පරියායො, කප්පියම්පි අනුපග්ගම්ම සන්තුට්ඨිවසෙන පටිපත්ති, පරියාය-සද්දො වා කාරණෙ, තස්මා කප්පියකාරණවසෙන චුත්තා කථා පරියායකථා. තදපි අවත්වා සන්තුට්ඨිවසෙන චුත්තා නිප්පරියායො. “සචෙ”තිආදි අඤ්ඤස්ස දානාකාරදස්සනං. පාළියා උද්දිසනං උද්දෙසො. අත්ථස්ස පුච්ඡා පරිපුච්ඡනං. “අදාතුං න වට්ටති”ති ඉමිනා අදානෙ සල්ලෙඛකොපනං දස්සෙති. අප්පහොන්තෙති කාතුං අප්පහොනකෙ සති. පච්චාසායාති විවරපටිලාභාසාය. අනුඤ්ඤාතකාලෙති අනත්ථතෙ කථිතෙ එකො පච්ඡිමකත්තිකමාසො, අත්ථතෙ කථිතෙ පච්ඡිමකත්තිකමාසෙන සහ හෙමන්තිකා වත්තාරො මාසා, පිට්ඨිසමයෙ යො කොචි එකො මාසොති එවං තතියකථිතසික්ඛාපදාදීසු අනුඤ්ඤාතසමයෙ. සුත්තන්ති විවරසිබ්බනසුත්තං. විනයකම්මං කත්වාති මූලචීවරං පරික්ඛාරවොළං අධිට්ඨන්තිවා පච්චාසාචීවරමෙව මූලචීවරං කත්වා යපෙනබ්බං, තං පුන මාසපරිහාරං ලහති, එතෙන උපායෙන යාව ඉච්ඡති, තාව අඤ්ඤමඤ්ඤං මූලචීවරං කත්වා යපෙතුං ලබ්භතීති චුත්තනයෙන, විකප්පනාවසෙන වා විනයකම්මං කත්වා. කස්මා න වට්ටතීති ආහ “සන්තිධි ව හොති සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති”ති.

උපරි මණ්ඩපසදිසං පදරච්ඡන්තං, සබ්බපලිගුණධීමං වා ඡාදෙත්වා කතං වශ්භං. උභොසු පස්සෙසු සුවණ්ණරජතාදිමයා ගොපානසියො දත්වා ගරුළපක්ඛකනයෙන කතා සන්දමානිතා. ඵලකාදිනා කතං පීඨකයානං සිව්කා. අන්තොලිකාසඬ්ඛාතා පට්ඨොටලිකා පාටඬ්ඝී. “එකභික්ඛුස්ස ඡී”තිආදි තදත්ථස්ස සමත්ථනං. අරඤ්ඤත්ථායාති අරඤ්ඤගමනත්ථාය. ධොතපාදකත්ථායාති ධොවිතපාදානමනුරක්ඛණත්ථාය. සංහනිතබ්බා බන්ධිතබ්බාති සඬ්ඝාටා, උපාහනායෙව සඬ්ඝාටා තථා, යුගලභූතා උපාහනාති අත්ථො. අඤ්ඤස්ස දාතබ්බාති එත්ථ චුත්තනයෙන දානං වෙදිතබ්බං.

මඤ්ඤොති නිදස්සනමත්තං. සබ්බෙපි හි පීඨභිසාදයො නිසිදනසයනයොග්ගා ගහෙතබ්බා තෙසුපි තථාපටිපජ්ජිතබ්බතො.

ආබාධපච්චයා එව අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බා ගන්ධා වට්ටන්තීති දස්සෙති “කණ්ඩුකච්ඡුප්චිදොසාදිආබාධෙ සති”ති ඉමිනා. “ලක්ඛණෙ හි සති

හෙතුත්ථොපි කත්ථවි සම්භවති”ති හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. තත්ථ කණ්ඩුති ඛජ්ජු. කච්ඡුති විතච්ඡිකා. ජව්දොසොති කිලාසාදි. ආහරාපෙත්වාති ඤාතිපචාරිතතො භික්ඛාචාරවත්තෙන වා න යෙන කෙනවි වා ආකාරෙන හරාපෙත්වා. හෙසජ්ජපච්චයෙහි ගිලානස්ස විඤ්ඤත්තිපි වට්ටති. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, ගන්ධං ගහෙත්වා කචාටෙ පඤ්චඩ්ගුලිකං දාතුං, පුජ්ථං ගහෙත්වා විහාරෙ එකමන්තං නික්ඛිපිතු”න්ති (වුළුව. 264) වචනතො “ද්වාරො”තිආදි වුත්තං. සරධුපනං විහාරවාසනා, චෙතියසරවාසනා වා. ආදි-සද්දෙන චෙතියපට්ඨාපුජාදීනි සඬගණ්හාති.

කිලෙසෙහි ආමසිතඛිබ්බතො ආමිසං, යං කිඤ්චි උපහොගාරහං වත්ථු, තස්මා යථාවුත්තානම්පි පසඬගං නිවාරෙතුං “වුත්තාවසෙසං දට්ඨබ්බ”න්ති ආහ, පාරිසෙසනයතො ගහිතත්තා වුත්තාවසෙසං දට්ඨබ්බන්ති අධිජ්ජායො. කිං පනෙතන්ති වුත්තං “සෙය්‍යාපීද”න්තිආදි. තථාරූපෙ කාලෙති ගාමං පවිසිතුං දුක්කරාදිකාලෙ. වල්ලුරොති සුක්ඛමංසං. භාජන-සද්දො සජ්ජිතෙලගුළසද්දෙහි යොජෙතඛිබ්බො තදවිනාභාවිත්තා. කාලස්සෙවාවි පගෙව. උදකකද්දමෙති උදකෙ ච කද්දමෙ ච. නිමිත්තෙ චෙතං භුමිමං, භාවලක්ඛණෙ වා. අච්ඡථාති නිසිදථ. භුඤ්ජන්තස්සෙවාවි භුඤ්ජතො එව භික්ඛුනො, සම්පදානවචනං, අනාදරත්ථෙ වා සාම්චවනං. කිරියන්තරාවච්ඡෙදනයොගෙන හෙත්ථ අනාදරතා. ගීවායාමකන්ති භාවනපුංසකවචනං, ගීවං ආයමෙත්වා ආයතං කත්වාති අත්ථො, යථා වා භුත්තෙ අතිභුත්තනය ගීවා ආයමිතඛිබ්බො හොති, තථාතිපි වට්ටති. චතුමාසමිපිති වස්සානස්ස වත්තාරො මාසෙපි. කුටුම්භං වුව්චති ධනං, තදස්සත්ථිති කුටුම්භිකො, මුණ්ඩො ච සො කුටුම්භිකො වාති මුණ්ඩකුටුම්භිකො, තස්ස ජීවිකං තථා, තං කත්වා ජීවතීති අත්ථො. නයදස්සනමත්තඤ්චෙතං ආමිසපදෙන දස්සිතානං සන්තිධිවත්ථුනන්ති දට්ඨබ්බං.

තඛිබ්බරහිතං සමණපටිපත්තිං දස්සෙත්තො “භික්ඛුනො පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ගුළපිණ්ඩො තාලපක්කජ්ජමාණ”න්ති සාරත්ථදීපනියං වුත්තං. චතුභාගමත්තන්ති කුටුම්භමත්තන්ති වුත්තං. “එකා තණ්ඩුලනාළි”ති වුත්තත්තා පන තස්සා චතුභාගො එකපත්ථොති වදන්ති. වුත්තඤ්ච –

“කුඩුවො පසතො එකො, පත්ථො තෙ චතුරො සියුං;
ආළ්භකො චතුරො පත්ථා, දොණං වා චතුරාළ්භක”න්ති.

කස්මාති වුත්තං “තෙ භී”තිආදි. ආහරාපෙත්වාපි යපෙතුං වට්ටති, පගෙව යථාලද්ධං. “අථාසුකකාලෙ”තිආදිනා සුද්ධවිත්තෙන යපිතස්ස පරිභොගො සල්ලෙබ්බං න කොපෙතීති දස්සෙති. සම්මුතිකුටිකාදයො චතස්සො, අවාසාගාරභූතෙන වා උපොසථාගාරාදිනා සහ පඤ්චකුටියො සන්ධාය “කජ්ජියකුටිය”න්තිආදි වුත්තං. සන්තිධි නාම නත්ථි තත්ථ

අන්තොවුත්ථඅන්තොපක්කස්ස අනුඤ්ඤාතත්තා. “තථාගතස්සා”තිආදිනා
අධිකාරානුරූපං අත්ථං පයොපෙනි. පිලොතිකඛණ්ඩන්ති
ජිණ්ණවොළඛණ්ඩං.

13. “ගීවං පසාරෙත්වා”ති එතෙන සයමෙව ආපාඨගමනෙ දොසො
නත්ථිති දස්සෙති. එත්තකම්පිති විනිච්ඡයවිචාරණා වත්ථුකිත්තනම්පි.
පයොජනමත්තමෙවාති පදත්ථයොජනමත්තමෙව. යස්ස පන පදස්ස
විත්ථාරකථං විනා න සක්කා අත්ථො විඤ්ඤාතුං, තත්ථ විත්ථාරකථාපි
පදත්ථසඬගහමෙව ගවිජති.

කුතුහලවසෙන පෙක්ඛිතබ්බතො පෙක්ඛං, නටසත්ථවිධිනා පයොගො.
නටසමුහෙන පන ජනසමුහෙ කත්තබ්බවසෙන “නටසම්මජ්ජ”න්ති වුත්තං.
ජනානං සම්මද්දෙ සමුහෙ කත්තති හි සම්මජ්ජං. සාරසමාසෙ පන
“පෙක්ඛාමහ”න්තිපි වදන්ති, “සම්මජ්ජදස්සනුස්සව”න්ති තෙසං මතෙ
අත්ථො. භාරතනාමකානං ද්වෙහාතුකරාජ්ජනං, රාමරඤ්ඤො ව
යුජ්ඣනාදිකං තප්පසුතෙහි ආවික්ඛිතබ්බතො අක්ඛානං. ගන්තුම්පි න
වට්ඨති, පගෙව තං සොතුං. පාණිනා තාලිතබ්බං සරං පාණිස්සරන්ති ආහ
“කංසතාළ”න්ති, ලොහමයො තූරියජාතිවිසෙසො කංසො,
ලොහමයපත්තො වා, තස්ස තාළනසද්දන්ති අත්ථො. පාණිනං
තාළනසරන්ති අත්ථං සන්ධාය පාණිතාළන්තිපි වදන්ති. සනසඬබාතානං
තූරියවිසෙසානං තාළනං සනතාළං නාම, දණ්ඩමයසම්මතාළං
සීලාතලාකතාළං වා. මන්තෙනාති භූතාවිසනමන්තෙන. එකෙති
සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව, යථා චෙත්ථ, එවම්තො පරෙසුපි
“එකෙ”ති ආගතට්ඨානෙසු. තෙ කිර දීඝනිකායස්සත්ථවිසෙසවාදිනො.
චතුරස්සඅම්බණකතාළං නාම රුක්ඛසාරදණ්ඩාදීසු යෙන කෙනවි
චතුරස්සඅම්බණං කත්වා චතුසු පස්සෙසු ධම්මෙන ඔනද්ධිත්වා
වාදිතහණ්ඩස්ස තාළනං. තඤ්චි

එකාදසදොණප්පමාණමානවිසෙසසණ්ඨානත්තා “අම්බණක”න්ති වුවවති,
බිම්බිසකන්තිපි තස්සෙව නාමං. තථා කුම්භසණ්ඨානතාය කුම්භො,
සටොයෙව වා, තස්ස ධුනනන්ති බුද්දකභාණකා. අබ්භොක්කිරණං
රඬගබ්ලිකරණං. තෙ හි නව්වට්ඨානෙ දෙවතානං බ්ලිකරණං නාම කත්වා
කීළන්ති, යං “නන්දි”තිපි වුවවති. ඉත්ථිපුරිසසංයොගාදිකිලෙසජනකං
පටිභානවිත්තං සොහනකරණතො සොහනකරං නාම. “සොහනසරක”න්ති
සාරසමාසෙ වුත්තං. චණ්ඩාය අලන්ති චණ්ඩාලං, අයොගුළකීළා. චණ්ඩාලා
නාම භීනජාතිකා සුනබමංසභොජිනො, තෙසං ඉදන්ති චණ්ඩාලං. සාණෙ
උදකෙන තෙමෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආකොටනකීළා සාණධොවනකීළා.
වංසෙන කතං කීළනං වංසන්ති ආහ “වෙඨං උස්සාපෙත්වා කීළන”න්ති.

නිබණ්ණත්වාති භූමියං නිබාතං කත්වා. නක්ඛත්තකාලෙති
නක්ඛත්තයොගජණකාලෙ. තමත්ථං අඬගුත්තරාගමෙ දසකනිපාතපාළියා

(අ. නි. 10.106) සාධෙන්නො “චුත්තම්භිවෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථාති තස්මිං අට්ඨිධොවනෙන. ඉන්ද්‍රජාලෙනාති අට්ඨිධොවනමන්තං පරිජජ්ජෙත්වා යථා පරෙ අට්ඨිනියෙව පස්සන්ති, න මංසාදීනි, එවං මංසාදීනමන්තරධාපනමායාය. ඉන්ද්‍රස්ස ජාලම්භි පටිච්ඡාදිතුං සමත්ථනතො “ඉන්ද්‍රජාල”න්ති මායා වුව්චති ඉන්ද්‍රවාපාදයො විය. අට්ඨිධොවනන්ති අට්ඨිධොවනකීළා.

හත්ථිආදීහි සද්ධිං යුජ්ඣිකුන්ති හත්ථිආදීසු අභිරුහිත්වා අඤ්ඤෙහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තං, හත්ථිආදීහි ච සද්ධිං සයමෙව යුජ්ඣන්තං සන්ධාය චුත්තං, හත්ථිආදීහි සද්ධිං අඤ්ඤෙහි යුජ්ඣිකුං, සයං වා යුජ්ඣිකුන්ති හි අත්ථො. තෙති හත්ථිආදයොඤ්ඤමඤ්ඤාදී . මට්ටන්ති විලොථන්තිති මල්ලා, බාහුයුද්ධකාරකා, තෙසං යුද්ධං. සම්පභාරොති සඬගාමොස සෙනාය බලස් . ගංඅග් ගණනකොට්ඨාසං කරොන්ති එත්ථාති බලග්ගං, “එත්තකා හත්ථි, එත්තකා අස්සාතිආදිනා” බලගණනට්ඨානං. සෙනං වියුහන්ති එත්ථ විහජිත්වා යපෙන්නි, සෙනාය වා එත්ථ බ්‍රහ්මනං විනායාසොති සෙනාබ්‍රහ්මනො, “ඉතො හත්ථි හොන්තු, ඉතො අස්සා හොන්තුතිආදිනා” යුද්ධත්ථං චතුරඬගබලාය සෙනාය දෙසවිසෙසෙසු විචාරණට්ඨානං, තං පන හෙදතො සකටබ්‍රහ්මාදිවසෙනආදි .-සද්දෙන චක්කපද්‍රුමබ්‍රහ්මානං

දණ්ඩහොගමණ්ඩලාසංභතබ්‍රහ්මානඤ්ඤං ගහණං, “තයො හත්ථි පච්ඡිමං හත්ථානීකං, තයො අස්සා පච්ඡිමං අස්සානීකං, තයො රථා පච්ඡිමං රථානීකං, චත්තාරො පුරිසා සරහත්ථා පත්ති පච්ඡිමං පත්තානීක තින්”

.පාච්)324 උයොයාධිකසික්ඛාපදෙ(කණ්ඩවිද්ධසික්ඛාපදස්ස පදභාජනං සන්ධාය “තයො....පෙ...ආදිනා නයෙන චුත්තස්සා”ති ආහ ව ඛොතඤ්ඤ . ථිවාදසපුරිසො හත්ථි, තිපුරිසො අස්සො, චතුපුරිසො රථො, චත්තාරො පුරිසා සරහත්ථා පත්ති.පාච්) ති” 314 උයුත්තසෙනාසික්ඛාපදෙ (බංග්ඛිආදිගණනෙනාති දට්ඨණතො හත්තලක්ඛුත්, එතෙන ච ඡ “ ථිනියොහත්, එකො ච හත්ථි ඉදමෙක .යඅට් .මහාව) තින්”245) වම්මක්ඛන්ධකචණ්ණනායං චුත්තමනීකං පටික්ඛිපති.

14. කාරණං නාම ඵලස්ස යානන්ති චුත්තං “පමාදො...පෙ.... යාන”න්ති. පදානීති සාරිආදිනං පතිට්ඨානානි. අට්ඨාපදන්ති සඤ්ඤාය දීඝතා. “අට්ඨපද”න්තිපි පට්ඨන්ති. දසපදං නාම ද්විහි පන්තිති විසතියා පදෙහි කීළනජ්ඣනං. අට්ඨපදදසපදෙසුති අට්ඨපදදසපදඵලකෙසු. ආකාසෙයෙව කීළනන්ති “අයං සාරි අසුකපදං මයා නිතා, අයං අසුකපද”න්ති කෙවලං මුඛෙනෙව වදන්තානං ආකාසෙයෙව ජුතස්ස කීළනං. නානාපට්මණ්ඩලන්ති අනෙකවිහිතසාරිමග්ගපරිවට්ටං. පරිහරිතබ්බන්ති සාරියො පරිහරිතුං යුත්තකං. ඉතො විතො ච සරන්ති පරිවත්තන්තිති සාරියො, යෙන කෙනවි කතාති අක්ඛබ්භිනි. තත්ථාති තාසු සාරිසු, තස්මිං වා අපනයනුපනයනෙ. ජුතබලිකෙති ජුතමණ්ඩලෙ. “ජුතඵලකෙ”තිපි අධුනා පායො. පාසකං

වුවවති ඡසු පස්සෙසු එකෙකං යාව ඡක්කං දස්සෙත්වා කතකීළනකං, තං වඩ්ඪෙත්වා යථාලද්ධං එකකාදිවසෙන සාරියො අපනෙන්නො, උපනෙන්නො ව කීළන්ති, පසති අට්ඨපදාදීසු බාධති, ඵ්‍රසති වාති හි පාසකො, චතුබ්බිසතිවිධො අක්ඛො. යං සන්ධාය වුත්තං -

“අට්ඨකං මාලිකං වුත්තං, සාවට්ටඤ්ච ඡකං මතං;
චතුක්කං බහුලං ඤෙය්‍යං, ද්වි බිත්ථුසන්තිහදුකං;
චතුච්ඡති ආයා ව, මුනින්දෙන පකාසිතා”ති.

තෙන කීළනම්ඨ පාසකකීළනං. සටනං පහරණං, තෙන කීළා සට්ඨකාති ආහ “දීඝදණ්ඩකෙනා”තිආදි. සටෙන කුම්භෙන කීළා සට්ඨකාති එකෙ. මඤ්ජිට්ඨිකාය වාති මඤ්ජිට්ඨිසඬ්ඛාතස්ස යොජනවල්ලිරුක්ඛස්ස සාරං ගහෙත්වා පක්කකසාවං සන්ධාය වදති. සිත්ථොදකෙන වාති [පිට්ඨොදකෙන වා (අට්ඨකථායං)] ව පක්කමධුසිත්ථොදකං. සලාකහත්ථන්ති තාලහීරාදීනං කලාපස්සෙතං අධිවචනං. බහුසු සලාකාසු විසෙසරහිතං එකං සලාකං ගහෙත්වා තාසු පක්ඛිපිත්වා පුන තඤ්ඤෙව උද්ධරන්තා සලාකහත්ථෙන කීළන්තිති කෙවි. ගුළකීළාති ගුළඵලකීළා, යෙන කෙනවි වා කතගුළකීළා. පණ්ණෙන වංසාකාරෙන කතා නාලිකා පණ්ණනාලිකා, තෙනෙවාහ “තංධමන්තා”ති. බුද්දකෙ ක-පච්චයොති දස්සෙති “බුද්දකනඩගල”න්ති ඉමිනා. හත්ථපාදානං මොක්ඛෙන මොවනෙන වයති පරිවත්තති එතායාති මොක්ඛවිකා, තෙනාහ “ආකාසෙ වා”තිආදි. පරිබ්භමනත්තායෙව තං චක්කං නාමාති දස්සෙතුං “පරිබ්භමනචක්ක”න්ති වුත්තං.

පණ්ණෙන කතා නාලි පණ්ණනාලි, ඉමිනා පත්තාලීහකපද්දවයස්ස යථාක්කමං පරියායං දස්සෙති. තෙන කතා පන කීළා පත්තාලීහකාති වුත්තං “තායා”තිආදි. බුද්දකො රථො රථකො ක-සද්දස්ස බුද්දකත්ථවචනතො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. ආකාසෙ වා යං ඤාපෙති, තස්ස පිට්ඨියං වා යථා වා තථා වා අක්ඛරං ලිඛිත්වා “එවමිද්”න්ති ජානනෙන කීළා අක්ඛරිකා, පුච්ඡන්තස්ස මුඛාගතං අක්ඛරං ගහෙත්වා නට්ඨමුත්තිලාභාදිජානනකීළාතිපි වදන්ති. වජ්ජ-සද්දො අපරාධත්ථොති ආහ “යථාවජ්ජං නාමා”තිආදි. වාදිතානුරූපං නච්චනං, ගායනං වා යථාවජ්ජන්තිපි වදන්ති. “එවං කතෙ ජයො හවිස්සති, එවං කතෙ පරාජයො”ති ජයපරාජයං පුරක්ඛත්වා පයොගකරණවසෙන පරිහාරපථාදීනම්පි ජුතප්පමාදට්ඨානභාවො වෙදිතබ්බො, පඬිගචීරාදීහි ව වංසාදීහි කත්තබ්බා කිච්චසිද්ධි, අසිද්ධි වාති ජයපරාජයාවහො පයොගො වුත්තො, යථාවජ්ජන්ති ව කාණාදීහි සදිසාකාරදස්සනෙහි ජයපරාජයවසෙන ජුතකීළිකභාවෙන වුත්තං. සබ්බෙපි හෙතෙ ජොතෙන්ති පකාසෙන්ති එතෙහි තප්පයොගිකා ජයපරාජයවසෙන, ජවන්ති ව ගච්ඡන්ති ජයපරාජයං එතෙහිති වා අත්ථෙන ජුතසද්දවචනීයතං නාතිවත්තන්ති.

15. පමාණානික්කන්තාසනන්ති “අට්ඨචගුලපාදකං කාරෙනබ්බං සුගතචගුලොනා”ති වුත්තප්පමාණතො අතික්කන්තාසනං. කම්මවසෙන පයොජනතො “අනුයුත්තා විහරන්තීති පදං අපෙක්ඛිත්වා”ති වුත්තං. වාළරූපානීති ආහරිමානි සීහබ්‍යග්ඝාදිවාළරූපානි. වුත්තඤ්ඤි භික්ඛුනිවිහඬිගෙ “පල්ලඬිකො නාම ආහරිමෙහි වාළෙහි කතො”ති (පාවි. 984) “අකප්පියරූපාකුලො අකප්පියමඤ්ඤො පල්ලඬිකො”ති සාරසමාසෙ වුත්තං. දීඝලොමකො මහාකොජවොති චතුරඬිගුලාධිකලොමො කාළවණ්ණො මහාකොජවො. කුචුවිචති පට්ඨි, තස්සං ජවති සොහනවිත්ථට්ඨසෙනානි කොජවො. “චතුරඬිගුලාධිකානි කිර තස්ස ලොමානී”ති වචනතො චතුරඬිගුලතො හෙට්ඨා වට්ඨතීති වදන්ති. උද්දලොමී එකන්තලොමීති විසෙසදස්සනමෙතං, තස්මා යදි තාසු න පවිසති, වට්ඨතීති ගහෙනබ්බං. වානවිචිත්තන්ති භිත්තිවිජදාදිආකාරෙන වානෙන සිබ්බනෙන විචිත්‍රං. උණ්ණාමයත්ථරණන්ති මීගලොමපකතමත්ථරණං. සෙනත්ථරණොති ධවලත්ථරණො. සිතත්ථිකෙහි සෙවිතබ්බත්තා සෙනත්ථරණො, “බහුමුදුලොමකො”තිපි වදන්ති. සනපුප්ඵකොති සබ්බථා පුප්ඵාකාරසම්පන්නො. “උණ්ණාමයත්ථරණොති උණ්ණාමයො ලොහිතත්ථරණො”ති (සාරත්ථ. ටී. 258) සාරත්ථදීපනියං වුත්තං. ආමලකපත්තාකාරාහි පුප්ඵපන්නීහි යෙහුයානො කතත්තා ආමලකපත්තොතිපි වුවචති.

තිණ්ණං තුලානන්ති රුක්ඛතුලලතාතුලපොටකීතුලසඬ්ඛාතානං තිණ්ණං තුලානං. උදිතං ද්වීසු ලොමං දසා යස්සාති උද්දලොමී ඉ-කාරස්ස අකාරං, ත-කාරස්ස ලොපං, ද්විභාවඤ්ඤ කත්වා. එකස්මිං අන්තෙ ලොමං දසා යස්සාති එකන්තලොමී. උභයත්ථ කෙවිති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. තෙසං වාදෙ පන උදිතමෙකතො උග්ගතං ලොමමයං පුප්ඵං යස්සාති උද්දලොමී වුත්තනයෙන. උභතො අන්තතො එකං සදිසං ලොමමයං පුප්ඵං යස්සාති එකන්තලොමීති වචනත්ථො. විනයට්ඨකථායං පන “උද්දලොමීති එකතො උග්ගතලොමං උණ්ණාමයත්ථරණං. ‘උද්ධලොමී’තිපි පාඨො. එකන්තලොමීති උභතො උග්ගතලොමං උණ්ණාමයත්ථරණ”න්ති (මහාව. අට්ඨ. 254) වුත්තං, නාමමත්තමෙස විසෙසො. අත්ථතො පන අග්ගහිතාවසෙසො අට්ඨකථාද්වයෙපි නත්ථිති දට්ඨබ්බො.

කොසෙයාසඤ්ඤ කට්ඨිස්සඤ්ඤ කට්ඨිස්සානි විරූපෙකසෙසවසෙන. තෙහි පකතමත්ථරණං කට්ඨිස්සං. එතදෙවත්ථං දස්සෙතුං “කොසෙයාකට්ඨිස්සමයපච්චත්ථරණ”න්ති වුත්තං, කොසෙයාසුත්තානමන්තරන්තරං සුවණ්ණමයසුත්තානි පවෙසෙත්වා විතමත්ථරණන්ති වුත්තං හොති. සුවණ්ණසුත්තං කිර “කට්ඨිස්සං, කස්සට්”න්ති ව වදන්ති. තෙනෙව “කොසෙයාකස්සට්ඨමය”න්ති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.15) වුත්තං. කට්ඨිස්සං නාම වාකවිසෙසොතිපි වදන්ති. රතනපරිසිබ්බිතන්ති රතනෙහි සංසිබ්බිතං,

“ද්විදසෙකදසානුද්ද-ලොමීඵකන්තලොමීනො;
තදෙව සොළසින්ථිනං, නඵවයොග්ගඤ්ඨි කුත්තක”න්ති.

පටුන

සීසප්පමාණං බිබ්බොහනං කාතු (වුළුව) තින්''297) සීසප්පමාණඤ්ච නාම යස්ස විත්ථාරතො තීසු කණ්ණෙසු ද්විත්තං කණ්ණානං අන්තරං මිනියමානං විදන්ථී වෙව චතුරඨගුලඤ්ච හොතිසබ්බොහනස්බිබ්බි . මජ්ඣ්ඨිමානං තිරියතො මුට්ඨිරතනං හොති, දීඝතො පන දියඨිසරතනං වා ද්විරතනං වානං . පන අකප්පියත්තායෙව පටික්ඛිත්තං, න තු උච්චාසයනමහාසයනපරියාපන්නත්තා. ද්වෙපීති සීසුපධානං, පාදුපධානඤ්ච. පච්චත්ථරණං දත්ථාති පච්චත්ථරණං කත්ථා අත්ථරිත්ථාති අත්ථො, ඉදඤ්ච ගිලානමෙව සන්ධාය චුත්තංතෙනාහ . සෙනාසනක්ඛන්ධකවණ්ණනායං “අගිලානස්සාපි සීසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති ද්වයමෙව වට්ඨති . සගිලානස් බිබ්බොහනාති සත්ථරිත්ථා උපරි පච්චත්ථරණං කත්ථා නිපජ්ජිතුම්පි වට්ඨති”ති (වුළුව .යඅට් .297) චුත්තනයෙනෙවාති විනයෙ භගවතා චුත්තනයෙනෙවති ආභතන්කථං පන චුත් . “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිගුලපාදකං හොතිධම්මයථා අට් ., එවං ආසන්දියා පාදච්ඡින්නං වෙදිතබ්බංස පන ආහරිමාති වාළරුපාතිකස්ලඨිපල් . ආහරිත්ථා පුන අප්පට්ඨද්ධතාකාරණම්පි හෙදනමෙව. විජට්ඨත්ථාති ජට්ඨනිබ්බෙධෙත්ථා. බිබ්බොහනං කාතුන්ති තාති විජට්ඨතුලාති අන්තො පක්ඛිපිත්ථා බිබ්බොහනං කාතුං.

16. “මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකාන”න්ති එතෙන අණ්ඩප්පලාබ්‍රජානමෙව ගහණං, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තත්තාති ච කාරණං දස්සෙති, තෙනෙවායමත්ථො සිජ්ඣති “අනෙකදිවසාති අන්තොසයනහෙතු එස ගන්ධො”ති. උච්ඡාදෙන්ති උබ්බට්ටෙන්ති. සණ්ඨානසම්පාදනත්ථන්ති සුසණ්ඨානතාසම්පාදනත්ථං. පරිමද්දන්තීති සමන්තතො මද්දන්ති.

තෙසංයෙව දාරකානන්ති පුඤ්ඤවත්තානමෙව දාරකානං. තෙසමෙව හි පකරණානුරූපතාය ගහණං. මහාමල්ලානන්ති මහතං බාහුයුද්ධකාරකානං. ආදාසො නාම මණ්ඩනකපකතිකානං මනුස්සානං අත්තතො මුඛජායාපස්සනත්ථං කංසලොභාදීහි කතො භණ්ඩවිසෙසො. තාදිසං සන්ධාය “යං කිඤ්චි...පෙ.... න වට්ඨති”ති චුත්තං. අලඨකාරඤ්ජනමෙව න හෙසජ්ජඤ්ජනං. මණ්ඩනානුයොගස්ස හි අධිප්පෙතත්තා තම්ධානධිප්පෙතං. ලොකෙ මාලා-සද්දො බද්ධමාලායමෙව “මාලා මාලාං පුජ්ථදාමෙ”ති වචනතො. සාසනෙ පන සුද්ධපුජ්ථෙසුපි නිරුල්ලොති ආහ “අබද්ධමාලා වා”ති. කාලපිළකාදීනන්ති කාලවණ්ණපිළකාදීනං. මත්තිකකක්කන්ති ඔසධෙහි අභිසඨිතං යොගමත්තිකාවුණ්ණං. දෙන්තීති විලෙපෙන්ති. චලිතෙති විකාරාපජ්ජනවසෙන චලනං පත්තෙ, කුපිතෙති අත්ථො. තෙනාති සාසපකක්කෙන. දොසෙති කාලපිළකාදීනං හෙතුභූතෙ ලොහිතදොසෙ. බාදිතෙති අපනයනවසෙන බාදිතෙ. සන්තිසින්නෙති තාදිසෙ දුට්ඨලොහිතෙ පරික්ඛිණෙ. මුඛවුණ්ණකෙනාති මුඛවිලෙපනෙන. වුණ්ණෙන්තීති විලිම්පෙන්ති. තං සබ්බන්ති

මත්තිකාකක්කසාසපතිලහලිද්දිකක්කදානසඬ්ඛානං. මුඛවුණ්ණං,
මුඛවිලෙපනඤ්ච න වට්ටති. අත්ථානුක්කමසම්භවතො හි අයං පදද්වයස්ස
වණ්ණනා. මුඛවුණ්ණසඬ්ඛානං මුඛවිලෙපනන්ති චා පදද්වයස්ස
තුලාධිකරණවසෙන අත්ථවිභාවනා.

හත්ථබන්ධන්ති හත්ථෙ ඛන්ධිතබ්බමාහරණං, තං පන
සඬ්ඛකපාලාදයොති ආහ “හත්ථෙ”තිආදි. සඬ්ඛො එව කපාලං තථා.
“අපරෙ”තිආදිනා යථාක්කමං “සීලාබන්ධ”න්තිආදි පදානමත්ථං
සංවණ්ණෙති. තත්ථ සීලන්ති වුළං. ටීරකං නාම යෙන වුළාය ටීරකරණත්ථං,
සොහනත්ථඤ්ච විජ්ඣති. මුත්තාය, මුත්තා එව චා ලතා මුත්තාලතා,
මුත්තාවළි. දණ්ඨො නාම චතුහත්ථොති වුත්තං “චතුහත්ථදණ්ඨං චා”ති.
අලඬ්ඛකදණ්ඨකන්ති පන තතො ඔමකං රථයට්ඨිආදිකං සන්ධායාහ.
භෙසජ්ජනාලිකන්ති භෙසජ්ජතුම්ඛං. පත්තාදිඔලම්භනං වාමංසෙයෙව
අවිණ්ණන්ති වුත්තං “වාමපස්සෙ ඔලග්ගිත”න්ති. කණ්ණිකා නාම කුටං,
තාය ච රතනෙන ච පරික්ඛිත්තො කොසො යස්ස තථා.
පඤ්චවණ්ණසුත්තසීබ්බිතන්ති නීලපිතලොහිතොදානමඤ්ජිට්ඨවසෙන
පඤ්චවණ්ණෙහි සුත්තෙහි සීබ්බිතං තිව්ධම්පි ඡත්තං. රතනමත්තායාමං
චතුරඬ්භිලවිත්ථතන්ති තෙසං පරිවයනියාමෙන චා නලාටෙ ඛන්ධිතුං
පහොනකප්පමාණෙන චා වුත්තං. “කෙසන්තපරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා”ති
එතෙන තදනජ්ඣොත්ථරණවසෙන ඛන්ධනාකාරං දස්සෙති. මෙසමුඛෙති
අබ්භන්තරෙ. “මණි”න්ති ඉදං සිරොමණිං සන්ධාය වුත්තන්ති ආහ
“වුළාමණි”න්ති, වුළායං මණින්ති අත්ථො. වමරස්ස අයං වාමරො, ස්වෙව
වාලො, තෙන කතා බීජනී වාමරවාලබීජනී. අඤ්ඤාසං පන
මකසබීජනීවාකමයබීජනීඋසිරමයබීජනීමොරපිඤ්ජමයබීජනීනං,
විදුපනතාලවණ්ටානඤ්ච කප්පියත්තා තස්සායෙව ගහණං දට්ඨබ්බං.

17. දුග්ගතිතො, සංසාරතො ච නියානි එතෙනාති නියානං,
සග්ගමග්ගො, මොක්ඛමග්ගො ච. තං නියානමරහති, තස්මිං චා නියානෙන
නියුත්තා, තං චා නියානං ඵලභුතං එතිස්සාති නියානිකා,
චච්චිචරිතකිලෙසතො නියානිති චා නියානිකා ඊ-කාරස්ස රස්සත්තං, ය-
කාරස්ස ච ක-කාරං කත්වා. අනිය-සද්දො හි බහුලා කත්චත්ථාහිධායකො.
චෙතනාය සද්ධිං සම්ඵප්පලාපවිරති ඉධ අධිප්පෙනා. තප්පට්පක්ඛතො
අනියානිකා, සම්ඵප්පලාපො, තස්සා භාවො අනියානිකත්තං, තස්මා
අනියානිකත්තා. තිරච්ඡානභුතාති තිරොකරණභුතා විඛන්ධනභුතා. සොපි
නාමාති එත්ථ නාම-සද්දො ගරහායං. කම්මට්ඨානභාවෙති
අනිච්චතාපට්සංයුත්තත්තා චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. කාමස්සාදවසෙනාති
කාමසඬ්ඛානඅස්සාදවසෙන. සහ අත්ථෙතාති සාත්ථකං, හිතපට්සංයුත්තන්ති
අත්ථො. උපාහනාති යානකථාසම්ඛන්ධං සන්ධාය වුත්තං. සුට්ඨු
නිවෙසිතබ්බොති සුනිව්ට්ඨො. තථා දුන්නිව්ට්ඨො. ගාම-සද්දෙන ගාමවාසී
ජනොපි ගහිතොති ආහ “අසුකගාමවාසිනො”තිආදි.

සුරකථානි එත්ථ සුර-සද්දො වීරවාචකොති දස්සෙති “සුරො අහොසි”ති ඉමිනා. විසිඛා නාම මග්ගසන්නිවෙසො, ඉධ පන විසිඛාගහණෙන තන්නිවාසිනොපි ගතිනා “සබ්බො ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය, තෙනෙවාහ “සද්ධා පසන්නා”තිආදි.

කුම්භස්ස යානං නාම උදකට්ඨානන්ති චුත්තං “උදකට්ඨානකථා”ති. උදකතිත්ථකථානිපි චුච්චති තත්ථෙව සමවරොධතො. අපිච කුම්භස්ස කරණට්ඨානං කුම්භට්ඨානං. තදපදෙසෙන පන කුම්භදාසියො චුත්තාති දස්සෙති “කුම්භදාසිකථා වා”ති ඉමිනා. පුබ්බෙ පෙනා කාලඬිකතාති පුබ්බපෙනා. “පෙනො පරෙනො කාලඬිකතො”ති හි පරියායවචනං. හෙට්ඨා චුත්තනයමතිදිසිතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං.

පුරිමපච්ඡිමකථාහි විමුත්තාති ඉධාගතාහි පුරිමාහි, පච්ඡිමාහි ච කථාහි විමුත්තා. නානාසභාවාති අත්ත-සද්දස්ස සභාවපරියායභාවමාහ. අසුකෙන නාමාති පජාපතිනා බ්‍රහ්මුනා, ඉස්සරෙන වා. උප්පත්තිධීතිසම්භාරාදිවසෙන ලොකං අක්ඛායති එතායාති ලොකක්ඛායිකා, සා පන ලොකායතසමඤ්ඤෙ විතණ්ඩසත්ථෙ නිස්සිතා සල්ලාපකථාති දස්සෙති “ලොකායතවිතණ්ඩසල්ලාපකථා”ති ඉමිනා. ලොකා බාලජනා ආයතන්ති එත්ථ උස්සහන්ති වාදස්සාදෙනාති ලොකායතං, ලොකො වා හිතං න යතති න ඊහති තෙනාති ලොකායතං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති. අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධං, සග්ගමොක්ඛවිරුද්ධං වා කථං තනොන්ති එත්ථාති විතණ්ඩො, විරුද්ධෙන වා වාදදණ්ඩෙන තාලෙන්ති එත්ථ වාදිනොති විතණ්ඩො, සබ්බත්ථ නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධි.

සාගරදෙවෙන ඛතොති එත්ථ සාගරරඤ්ඤො පුත්තෙහි ඛතොතිපි වදන්ති. විජ්ජති පවෙදනහෙතුභූතා මුද්ධා යස්සාති සමුද්දො ධ-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා, සහ-සද්දො වෙන්ථ විජ්ජමානත්ථවාචකො “සලොමකොසපක්ඛකො”තිආදීසු විය. භවොති වුද්ධි භවති වඩ්ඪතීති කත්වා. විභවොති භාති තබ්බිරහතො. ද්වන්ද්වො පුබ්බෙ සුයාමානො ඉතිසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බොති ආහ “ඉති භවො ඉති අභවො”ති. යං වා තං වාති යං කිඤ්චි, අථ තං අනියමන්ති අත්ථො. අභූතඤ්ඤි අනියමත්ථං සහ විකප්පෙන යංතං-සද්දෙහි දීපෙන්ති ආවරියා. අපිච භවොති සස්සතො. අභවොති උච්ඡෙදො. භවොති වා කාමසුඛං. අභවොති අත්තකිලමථො.

ඉති ඉමාය ඡබ්බිධාය ඉතිභවාහවකථාය සද්ධිං බාත්තිංස තිරච්ඡානකථා නාම භොන්ති. අථ වා පාළියං සරූපතො අනාගතාපි අරඤ්ඤපබ්බතනදීපකථා ඉති-සද්දෙන සඬිගහෙත්වා බාත්තිංස තිරච්ඡානකථාති චුච්චන්ති. පාළියඤ්ඤි “ඉති වා”ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, වා-සද්දො විකප්පනත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති “එවංපකාරං,

ඉතො අඤ්ඤං වා තාදිසං නිරත්ථකකථං අනුයුත්තා විහරන්ති”ති,
ආදිඅත්ථො වා ඉති-සද්දො ඉති වා ඉති ඵවරූපා
“නචචගීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.10, 164; ම. නි.
1.293, 411; 2.11, 418; 3.14, 102; අ. නි. 10.99) විය, ඉති ඵවමාදිං
අඤ්ඤම්පි තාදිසං කථමනුයුත්තා විහරන්තිති අත්ථො.

18. විරුද්ධස්ස ගහණං විග්ගහො, සො යෙසන්ති විග්ගාහිකා, තෙසං
තථා, විරුද්ධං වා ගණ්හාති ඵතායාති විග්ගාහිකා, සායෙව කථා තථා.
සාරම්භකථාති උපාරම්භකථා. සහිතන්ති පුබ්බාපරාවිරුද්ධං. තතොයෙව
සිලිට්ඨං. තං පන අත්ථකාරණයුත්තතායාති දස්සෙතුං “අත්ථයුත්තං
කාරණයුත්තන්ති අත්ථො”ති වුත්තං. න්ති වචනං. පරිවත්තිත්වා ධීතං
සපත්තගතො අසමත්ථො යොධො විය න කිඤ්චි ජානාසි, කිත්තු සයමෙව
පරාජෙසිති අධිජ්ජායො. වාදො දොසොති පරියායවචනං. තථා වර විවරාති.
තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං ආවරියකුලෙ. නිබ්බේධෙහීති මයා රොපිතං
වාදං විස්සජ්ජෙහි.

19. දුතස්ස කම්මං දුතෙය්‍යං, තස්ස කථා තථා, තස්සං. ඉධ, අමුත්‍රාති
උපයොගත්ථෙ භූමිමච්චනං, තෙනාහ “අසුකං නාම යාන”න්ති. විත්ථාරතො
විනිච්ඡයො විනයට්ඨකථායං (පාරා. අට්ඨ. 436-437) වුත්තොති
සඬ්ඛෙපතො ඉධ දස්සෙතුං “සඬ්ඛෙපතො පනා”තිආදි වුත්තං.
ගිහිසාසනන්ති යථාවුත්තවිපරිතං සාසනං. අඤ්ඤෙසන්ති ගිහිනඤ්ඤෙව.

20.

තිවිධෙනාති

සාමන්තජජ්ජනඉරියාපථසන්තිස්සිතපච්චයපටිසෙවනහෙදතො තිවිධෙන.
විම්භාපයන්තීති “අයමච්ඡරියපුරිසො”ති අත්තනි පරෙසං විම්භයං
සම්පහංසනං අච්ඡරියං උජ්ජාදෙන්ති. විපුබ්බඤ්ඤි මහි-සද්දං සම්පහංසනෙ
වදන්ති සද්දවිදු. සම්පහංසනාකාරො ච අච්ඡරියං. උපන්තීති අත්තානං වා
දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා සො කිඤ්චි දදාති, ඵවං උක්කාවෙන්වා
උක්ඛිපනවසෙන දීපෙත්වා කථෙත්ති. නිමිත්තං සීලමෙතෙසන්ති
නෙමිත්තිකාති තද්ධිතවසෙන තස්සීලත්ථො යථා “පංසුකුලිකො”ති
(මහානි. 52) අපිච නිමිත්තෙන වදන්ති, නිමිත්තං වා කරොන්තීති
නෙමිත්තිකා. නිමිත්තන්ති ච පරෙසං පච්චයදානසඤ්ඤුජ්ජාදකං
කායවට්ඨකම්මං වුච්චති. නිජ්ජෙසො නිජ්ජිසනං වුණ්ණං විය කරණං.
නිජ්ජිසන්තීති වා නිජ්ජෙසා, නිජ්ජෙසායෙව නිජ්ජෙසිකා, නිජ්ජිසනං වා
නිජ්ජෙසො, තං කරොන්තීතිපි නිජ්ජෙසිකා. නිජ්ජෙසො ච නාම භට්ඨපුරිසො
විය ලාභසක්කාරත්ථං අක්කොසනචුංසනුජ්ජණ්ඩනපරපිට්ඨිමංසිකතා.
ලාභෙන ලාභන්ති ඉතො ලාභෙන අමුත්‍ර ලාභං. නිජ්ජිසන්ති මග්ගන්ති
පරියෙසන්තීති පරියායවචනං. කුහකාදයො සද්දා කුහානාදීති නිමිත්තං
කත්වා තංසමඬ්චිපුග්ගලෙසු පවත්තාති ආහ “කුහනා...පෙ....

අධිවචන”න්ති.

අට්ඨකථඤ්ඤාති

තංතංපාළිසංවණ්ණනාභූතං

පොරාණට්ඨකථඤ්ඤාති.

මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මහාසීලවණ්ණනා

21. අභිගානි ආරබ්භ පවත්තත්තා අභිගසහවරිතං සත්ථං “අභිග”න්ති වුත්තං උත්තරපදලොපෙන වා. නිමිත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො, තෙනාහ “හත්ථපාදාදිසු”තිආදි. කෙවි පන “අභිගන්ති අභිගවිකාරං පරෙසං අභිගවිකාරදස්සනෙනාපි ලාභාලාභාදිවිජානන”න්ති වදන්ති. නිමිත්තසත්ථන්ති නිමිත්තෙන සඤ්ජානනප්පකාරදීපකං සත්ථං, තං වත්ථුනා විභාවෙතුං “පණ්ඩුරාජා”තිආදිමාහ. පණ්ඩුරාජාති ව “දක්ඛිණාරාමාධිපති” ඉව්චෙව වුත්තං. සීහළදීපෙ දක්ඛිණාරාමනාමකස්ස සඞ්ඝාරාමස්ස කාරකොති වදන්ති. “දක්ඛිණමධුරාධිපති”ති ව කත්ථවි ලිඛිතං, දක්ඛිණමධුරනගරස්ස අධිපතීති අත්ථො. මුත්තායොති මුත්තිකා. මුට්ඨියාති හත්ථමුද්දාය. සරගොලිකායාති සරබ්බනා. සො “මුත්තා”ති සඤ්ඤානිමිත්තෙනාහ, සඞ්ඝාරානිමිත්තෙන පන “තිස්සො”ති.

“මහත්තාන”න්ති එතෙන අප්පකං නිමිත්තමෙව, මහත්තං පන උප්පාදොති නිමිත්තූප්පාදානං විසෙසං දස්සෙති. උප්පතිතන්ති උප්පතනං. සුභාසුභඵලං පකාසෙත්තො උප්පජ්ජති ගච්ඡතීති උප්පාදො, උප්පාතොපි, සුභාසුභසුචිකා භූතවිකති. සො හි ධුමො විය අග්ගිස්ස කම්මඵලස්ස පකාසනමත්තමෙව කරොති, න තු තමුප්පාදෙතීති. ඉදන්ති ඉදං නාම ඵලං. එවන්ති ඉමිනා නාම ආකාරෙන. ආදිසන්තීති නිද්දිසන්ති. පුබ්බණ්ණසමයෙති කාලවසෙන. ඉදං නාමාති වත්ථුවසෙන වදති. යො වසහං, කුඤ්ජරං, පාසාදං, පබ්බතං වා ආරුළුහමත්තානං සුපිනෙ පස්සති, තස්ස “ඉදං නාම ඵල”න්තිආදිනා හි වත්ථුකිත්තනං හොති. සුපිනකන්ති සුපිනසත්ථං. අභිගසම්පත්තිවිපත්තිදස්සනමත්තෙන පුබ්බෙ “අභිග”න්ති වුත්තං, ඉධ පන මහානුභාවතාදිනිජ්ඣාදකලක්ඛණවිසෙසදස්සනෙන “ලක්ඛණ”න්ති අයමෙතෙසං විසෙසො, තෙනාහ “ඉමිනා ලක්ඛණෙන”තිආදි. ලක්ඛණන්ති හි අභිගපච්චඞ්චගෙසු දිස්සමානාකාරවිසෙසං සත්තිසිරිවච්ඡගදාපාසාදාදිකමධිප්පෙනං තං තං ඵලං ලක්ඛියති අනෙතාති කත්ථා, සත්ථං පන තප්පකාසනතො ලක්ඛණං. ආහතෙති පුරාණෙ. අනාහතෙති නවෙ. අහතෙති පන පාඨෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො. ඉතො පට්ඨායාති දෙවරක්ඛසමනුස්සාදිහෙදෙන යථාඵලං පරිකප්පිතෙන විවිධවත්ථහාගෙ ඉතො වා එත්තො වා සඤ්ජන්තෙ ඉදං නාම හොගාදිඵලං හොති. එවරූපෙන දාරුනාති පලාසසිරිඵලාදිදාරුනා, තථා දබ්බියා. යදි දබ්බිහොමාදීනිපි අග්ගිහොමානෙව, අථ කස්මා විසුං වුත්තානීති ආහ “එවරූපායා”තිආදි. දබ්බිහොමාදීනි හොමොපකරණාදිවිසෙසෙහි ඵලවිසෙසදස්සනවසෙන වුත්තාති, අග්ගිහොමං පන

චුත්තාවසෙසසාධනාවසෙන

චුත්තන්ති

අධිප්පායො.

තෙනාහ

“දබ්බිහොමාදීනී”තිආදි.

කුණ්ඩකොති තණ්ඩුලඛණ්ඩං, තිලස්ස ඉදන්ති තෙලං,
සමාසතද්ධිතපදාති පසිද්ධෙසු සාමඤ්ඤභූතානීති විසෙසකරණත්ථං
“තිලතෙලාදික”න්ති චුත්තං. පක්ඛිපනන්ති පක්ඛිපනත්ථං.
“පක්ඛිපනවිජ්ජ”න්තිපි පායො, පක්ඛිපනහෙතුභූතං විජ්ජන්ති අත්ථො.
දක්ඛිණක්ඛකපණ්ණලොහිතාදීනීති

දක්ඛිණක්ඛකලොහිතදක්ඛිණපණ්ණලොහිතාදීනී. “පුබ්බෙ”තිආදිනා
අභිගභිගවිජ්ජානං විසෙසදස්සනෙන පුනරුත්තභාවමපනෙති. අභිගුලට්ඨිං
දිස්වාති අභිගුලිභූතං, අභිගුලියා වා ජාතං අට්ඨිං පස්සිත්වා,
අභිගුලිවිජ්ජිමත්තං අපස්සිත්වා තදට්ඨිවිපස්සනාවසෙනෙව ඛ්‍යාකරොත්තීති
චුත්තං හොති. “අභිගුලට්ඨින්ති සරීර”න්ති (දී. නි. ටී. 1.21) පන
ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං, එවං සති අභිගපච්චිඨගානං
විරුහනභාවෙන ලට්ඨිසදිසත්තා සරීරමෙව අභිගුලට්ඨිති විඤ්ඤායති.
කුලපුත්තොති ජාතිකුලපුත්තො, ආචාරකුලපුත්තො ව. දිස්වාපීති එත්ථ අපි-
සද්දො අදිස්වාපීති සම්පිණ්ඩනත්ථො. අබ්භිනො සත්ථං අබ්භෙය්‍යං.
මාසුරක්ඛෙන කතො ගන්ථො මාසුරක්ඛො. රාජුහි පරිභූත්තං සත්ථං
රාජසත්ථං. සබ්බානිපෙතානි ඛත්තවිජ්ජාපකරණානි. සිව-සද්දො
සන්තිඅත්ථොති ආහ “සන්තිකරණවිජ්ජා”ති, උපසග්ගුපසමනවිජ්ජාති
අත්ථො. සිවා-සද්දමෙව රස්සං කත්වා එවමහාති සන්ධාය
“සිඬගාලරුතවිජ්ජා”ති වදන්ති, සිඬගාලානං රුතෙ
සුභාසුභසඤ්ජානනවිජ්ජාති අත්ථො. “භූතවෙජ්ජමත්තොති
භූතවසීකරණමත්තො. භූරිසරෙති අත්තොපථවියං කතසරෙ,
මත්තිකාමයසරෙ වා. “භූරිවිජ්ජා සස්සබ්බද්ධිකරණවිජ්ජා”ති සාරසමාසෙ.
සප්පාවභායනවිජ්ජාති සප්පාගමනවිජ්ජා. විසවන්තමෙව වාති විසවමානමෙව
වා. භාවනිද්දෙසස්ස හි මාන-සද්දස්ස අත්තඛ්‍යාප්පදෙසො. යාය කරොත්ති,
සා විසවිජ්ජාති යොජනා. “විසතන්ත්‍රමෙව වා”තිපි පායො. එවං සති
සරුපදස්සනං හොති, විසව්වාරණගන්ථොයෙවාති අත්ථො. තන්ත්‍රන්ති හි
ගන්ථස්ස පරසමඤ්ඤා. සපක්ඛකඅපක්ඛකද්විපදවතුප්පදානන්ති
පිඬගලමක්ඛිකාදිසපක්ඛකසරගොලිකාදිඅපක්ඛකදෙවමනුස්සවඬගොරාදිද්වි
පද- කණ්ටසසප්මිබ්බකාදිවතුප්පදානං. රුතං වස්සිතං. ගතං ගමනං, එතෙන
“සකුණවිජ්ජා”ති ඉධ මිගසද්දස්ස ලොපං, නිදස්සනමත්තං වා දස්සෙති.
සකුණඤ්ඤාණන්ති සකුණවසෙන සුභාසුභඵලස්ස ජානනං. නනු
සකුණවිජ්ජාය එව වායසවිජ්ජාපවිට්ඨාති ආහ “තං විසුඤ්ඤෙව සත්ථ”න්ති.
තංතංපකාසකසත්ථානුරූපවසෙන හි ඉධ තස්ස තස්ස වචනන්ති දට්ඨබ්බං.

පරිපක්කගතභාවො අත්තභාවස්ස, ජීවිතකාලස්ස ව වසෙන
ගහෙනබ්බොති දස්සෙති “ඉදානී”තිආදිනා. ආදිට්ඨඤ්ඤානන්ති ආදිසිතබ්බස්ස
ඤ්ඤාණං. සරරක්ඛණන්ති සරතො අත්තානං, අත්තතො වා සරස්ස රක්ඛණං.

“සබ්බසංඛාරානික”න්ති ඉමිනා මිග-සද්දස්ස සබ්බසංඛාරානිකවතුප්පදෙසු පවත්තිං දස්සෙති, එකසෙසනිද්දෙසො වා එස වතුප්පදෙස්වෙව මිග-සද්දස්ස නිරුල්භත්තා. සබ්බෙසමිපි සංඛාරානිකවතුප්පදානං රුක්ඛානනසත්ථස්ස මිගවක්කසමඤ්ඤා, යථා තං සුභාසුභජානනප්පකාරෙ සබ්බතො භද්‍රං චක්කාදිසමඤ්ඤාති ආහ “සබ්බ...පෙ.... වුත්ත”න්ති.

22. “සාමිනො”ති ආදි පසට්ඨාපසට්ඨකාරණවචනං. ලක්ඛණන්ති තෙසං ලක්ඛණප්පකාසකසත්ථං. පාරිසෙසන යෙන අවසෙසං ආවුධං. “යමිහි කුලෙ”ති ආදිනා ඉමස්මිං යානෙ තථාජානනහෙතු එව සෙසං ලක්ඛණන්ති දස්සෙති. අයං විසෙසොති “ලක්ඛණ”න්ති හෙට්ඨා වුත්තා ලක්ඛණතො විසෙසො. තදත්ථාවිකරණත්ථං “ඉදඤ්චෙත්ථ චත්ථු”ති වුත්තං අග්ගිං ධම්මානන්ති අග්ගිං මුඛවාතෙන ජාලෙන්තං. මක්ඛෙසීති විනාසෙති. පිළුන්ධනකණ්ණිකායාති කණ්ණාලඬිකාරස්ස. ගෙහකණ්ණිකායාති ගෙහකුටස්ස, එතෙන එකසෙසනයං, සාමඤ්ඤානිද්දෙසං වා උපෙනං. කච්ඡපලක්ඛණන්ති කුමමලක්ඛණං. සබ්බවතුප්පදානන්ති මිග-සද්දස්ස වතුප්පදවාචකත්තමාහ.

23. අසුකදිවසෙති දුතියාතනියාදිති විවසෙන වුත්තං. අසුකනක්ඛත්තෙනාති අස්සසුභරණිකත්තිකාරොහණි ආදිනක්ඛත්තයොගවසෙන. විජ්ජවුත්ථානන්ති විජ්ජවසිත්තානං සදෙසතො නික්ඛන්තානං. උපසංඝාතමනං උපයානං. අපයානං පටික්කමනං. දුතියපදෙපීති “බාහිරානං රඤ්ඤං...පෙ.... භවස්සති”ති වුත්තෙ දුතියවාකොපි. “අබ්භන්තරානං රඤ්ඤං ජයො”ති ආදිහි ද්විතී වාකොපි වුත්තා ජයපරාජයා පාකටායෙව.

24. රාහුති රාහු නාම අසුරිස්සරො අසුරරාජා. තථා හි මහාසමයසුත්තෙ අසුරනිකායෙ වුත්තං -

“සතඤ්ච බලිපුත්තානං, සබ්බෙ වෙරොචනාමකා;
සන්තස්සිත්වා බලිසෙනං, රාහුභද්දමුපාගමු”න්ති. (දී. නි. 2.339);

තස්ස චන්දිමසුරියානං ගහණං සංයුත්තනිකායෙ චන්දිමසුත්තසුරියසුත්තෙහි දීපෙනබ්බං. ඉති-සද්දො චෙත්ථ ආදිඅත්ථො “චන්දග්ගාභාදයො”ති වුත්තත්තා, තෙන සුරියග්ගාහනක්ඛත්තග්ගාභා සංඛාරානිකවතුප්පදානං. තස්මා චන්දිමසුරියානමිව නක්ඛත්තානමිපි රාහුතා ගහණං වෙදිතබ්බං. තතො එව හි “අපි වා”ති ආදිනා නක්ඛත්තගාහෙ දුතියන යො වුත්තො. අඬිගාරකාදිගාහසමායොගොපීති අග්ගහිතග්ගහණෙන අඬිගාරකසසිපුත්තසුරගරුසුක්කරවිසුතකෙතුසංඛාරානානං ගාහානං සමායොගො අපි නක්ඛත්තගාහොයෙව සහ පයොගෙන ගහණතො. සහපයොගොපි හි වෙදසමයෙන ගහණන්ති වුච්චති. උක්කානං පතනන්ති උක්කොභාසානං පතනං. වාතසංඝාතෙසු හි වෙගෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං

සඬ්ඝට්ටෙන්තෙසු දීපිකොභාසො විය ඔභාසො උප්පජ්ජිත්වා ආකාසතො පතති, තත්‍රායං උක්කාපාතවොභාරො. ජොතිසත්ථෙපි චුත්තං -

“මහාසිඛා ච සුක්ඛග්ගා-රත්තානිලසිඛොජ්ජලා;
පොරිසී ච පමාණෙන, උක්කා නානාවිධා මතා”ති.

දිසාකාලුසියන්ති දිසාසු බොහනං, තං සරුපතො දස්සෙති “අග්ගිසිඛධුමසිඛාදීහි ආකුලභාවො වියා”ති ඉමිනා, අග්ගිසිඛධුමසිඛාදීනං බහුධා පාතුභාවො එව දිසාදාහො නාමාති චුත්තං හොති. තදෙව “ධුමකෙතු”ති ලොකියා වදන්ති. චුත්තඤ්ච ජොතිසත්ථෙ -

“කෙතු විය සිඛාවතී, ජොති උප්පාතරුපිනී”ති.

සුක්ඛවලාභකගජ්ජනන්ති චුට්ඨිමන්තරෙන වායුවෙගවලිතස්ස වලාභකස්ස නදනං. යං ලොකියා “නිසාතො”ති වදන්ති. චුත්තඤ්ච ජොතිසත්ථෙ -

“යදාන්තලික්ඛෙ බලවා, මාරුතො මාරුතාහතො;
පතත්‍යාධො ස නිසාතො, ජායතෙ වායුසම්භවො”ති.

උදයනන්ති ලග්ගනමායුහනං.

“යදොදෙති තදා ලගනං, රාසිනමන්වයං කමා”ති -

හි චුත්තං. අත්ථඤ්ඤාමනම්පි තතො සත්තමරාසිප්පමාණවසෙන වෙදිතබ්බං. අබ්භා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි අවිසුද්ධතා. තබ්බිනිචුත්තතා වොදානං. චුත්තඤ්ච “චත්තාරොමෙ හික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨා චන්දිමසුරියා න තපන්ති න භාසන්ති න විරොචන්ති. කතමෙ චත්තාරො? අබ්භා හික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙන...පෙ.... ධුමො...පෙ.... රජො...පෙ.... රාහු හික්ඛවෙ...පෙ.... ඉමෙ බො...පෙ.... න විරොචන්ති”ති (අ. නි. 4.50).

25. දෙවස්සාති මෙසස්ස. ධාරානුප්පවෙච්ඡනං වස්සනං. අවග්ගාහොති ධාරාය අවග්ගහණං දුග්ගහණං, තෙනාහ “වස්සවිඛන්ධො”ති. හත්ථමුද්දාති හත්ථෙත අධිප්පෙතවිඤ්ඤාපනං, තං පන අඬ්ගුලිසඬ්කොවනෙන ගණනායෙවාති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.21) චුත්තං. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන “හත්ථමුද්දා නාම අඬ්ගුලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යපෙත්වා ගණනා”ති දස්සිතා. ගණනා චුච්චති අවිජ්ජ්දකගණනා පරිසෙසඤායෙන, සා පන පාදසිකම්මලක්ඛකාදයො විය “එකං ද්වෙ”තිආදිනා නවන්තවිධිනා නිරන්තරගණනාති වෙදිතබ්බා. සමුහනං සඬ්කලනං විසුං උප්පාදනං අපනයනං පටුප්පාදනං [සටුප්පාදනං

(අට්ඨකථායං)] “සදුප්පාදන”න්තිපි පටන්ති, සමමා උප්පාදනන්ති අත්ථො. ආදි-සද්දෙන වොකලනභාගභාරාදිකෙ සඬගණ්භාති. තත්ථ වොකලනං විසුං සමුහකරණං, වොමිස්සනන්ති අත්ථො. භාගකරණං භාගො. භුඤ්ජනං විහජනං භාරො. සාති යථාචුත්තා පිණ්ඩගණනා දිස්වාති එත්ථ දිට්ඨමත්තෙන ගණෙත්වාති අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො.

පටිභානකථිති එත්ථ අඬගුත්තරාගමෙ (අ. නි. 4.231) චුත්තානන්ති සෙසො, කථිනං කඛ්‍යාකරණන්ති සමබන්ධො, එතෙන කථිහි කතං, කථිනං වා ඉදං කාවෙය්‍යන්ති අත්ථං දස්සෙති. “අත්තනො විත්තාවසෙනා”තිආදි තෙසං සභාවදස්සනං. තථා හි වත්ථුං, අනුසන්ධිඤ්ච සයමෙව විරෙන විත්තෙත්වා කරණවසෙන විත්තාකථි වෙදිතඛිබ්බො. කිඤ්චි සුත්වා සුතෙන අසුතං අනුසන්ධෙත්වා කරණවසෙන සුතකථි, කිඤ්චි අත්ථං උපධාරෙත්වා තස්ස සඬබ්භිපනවිත්ථාරණාදිවසෙන අත්ථකථි, යං කිඤ්චි පරෙන කතං කඛිබ්බං වා නාටකං වා දිස්වා තංසදිසමෙව අඤ්ඤං අත්තනො යානුප්පත්තිකපටිභානෙන කරණවසෙන පටිභානකථිති. න්ති තමත්ථං. තප්පටිභාගන්ති තෙන දිට්ඨොන සදිසං. “කත්තඛිබ්බ”න්ති එත්ථ විසෙසනං, “කරිස්සාමි”ති එත්ථ වා භාවනපුංසකං. යානුප්පත්තිකපටිභානවසෙනාති කාරණානුරූපං පවත්තනකඤ්ඤාණවසෙන. ජීවිකත්ථායාති පකරණාධිගතවසෙනෙව චුත්තං. කථිනං ඉදන්ති කඛ්‍යං, යං “ගීත”න්ති වුච්චති.

26. පරිග්ගභභාවෙන දාරිකාය ගණ්භනං ආවාහනං. තථා දානං විවාහනං. ඉධ පන තථාකරණස්ස උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසො, හෙතුගඬිභවසෙන වා, තෙනාහ “ඉමස්ස දාරකස්සා”තිආදි. ඉතීති එවංභොන්තෙසු, එවංභාවතො වා. උට්ඨානන්ති බෙත්තාදිතො උප්පන්නමායං. ඉණන්ති ධනවඩ්ඪනත්ථං පරස්ස දින්නං පරියුදඤ්චනං. පුඛිබ්බෙ පරිච්ඡින්නකාලෙ අසම්පත්තෙපි උද්ධරිතමිණං උට්ඨානං, යථාපරිච්ඡින්නකාලෙ පන සම්පත්තෙ ඉණන්ති කෙවි, තදයුත්තමෙව ඉණගහණෙනෙව සිජ්ඣනතො. පරෙසං දින්නං ඉණං වා ධනන්ති සමබන්ධො. ථාවරන්ති විරට්ඨිතිකං. දෙසන්තරෙ දිගුණතිගුණාදිගහණවසෙන හණ්ඩප්පයොජනං පයොගො. තත්ථ වා අඤ්ඤත්ථ වා යථාකාලපරිච්ඡෙදං වඩ්ඪිගහණවසෙන පයොජනං උද්ධාරො. “හණ්ඩමුලරහිතානං වාණිජං කත්වා එත්තකෙන උදයෙන සහ මූලං දෙථා”ති ධනදානං පයොගො, තාවකාලිකදානං උද්ධාරො”තිපි වදන්ති. අප්ප පයොජිතං දිගුණං චතුගුණං භොතීති යදි අප්ප පයොජිතං හණ්ඩං, එවං අපරප්ප දිගුණං, අප්ප චතුගුණං භොතීති අත්ථො. සුහස්ස, සුහෙන වා ගමනං පවත්තනං සුහගො, තස්ස කරණං සුහගකරණං, තං පන පියමනාපස්ස, සස්සිරිකස්ස වා කරණමෙවාති ආහ “පියමනාපකරණ”න්තිආදි. සස්සිරිකකරණන්ති සරිරසොහග්ගකරණං. විලිනස්සාති පතිට්ඨහිත්වාපි පරිපක්කමපාපුණිත්වා විලොපස්ස. තථා පරිපක්කභාවෙන අට්ඨිතස්ස.

පරියායවචනාමෙතං.

පදවතුක්කං.

භෙසජ්ජදානන්ති

ගබ්භසන්ධාපනභෙසජ්ජස්ස දානං. තීහි කාරණෙහිති එත්ථ වාතෙන, පාණකෙහි වා ගබ්භො විනස්සන්තො න පුරිමකම්මුතා ඔකාසො කතො, තජ්ජච්චයා එව කම්මං විපච්චති, සයමෙව පන කම්මුතා ඔකාසෙ කතෙ න එකන්තෙන වාතා, පාණකා වා අපෙක්ඛිතබ්බාති කම්මස්ස විසුං කාරණභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. විනයට්ඨකථායං (වි. අට්ඨ. 2.185) පන වාතෙන පාණකෙහි වා ගබ්භො විනස්සන්තො කම්මං විතා න විනස්සතීති අධිජ්ජායෙන තමඤ්ඤාත්‍ර ද්විහි කාරණෙහිති චුත්තං. නිබ්බාපනීයන්ති උපසමකරං. පටිකම්මන්ති යථා තෙ න බාදන්ති, තථා පටිකරණං.

බන්ධකරණන්ති යථා ජිං වාලෙතුං න සක්කොති, එවං අනාලොලිතකරණං. පරිවත්තනත්ථන්ති ආවුධාදිනා සහ උක්ඛිත්තහත්ථානං අඤ්ඤත්ථ පරිවත්තනත්ථං, අත්තනා ගොපිතට්ඨානෙ අබ්පෙත්වා පරත්ථ බිපනත්ථන්ති චුත්තං භොති. බිපතීති ව අඤ්ඤත්ථ බිපතීති අත්ථො. විනිච්ඡයට්ඨානෙති අඛිඛිතිච්ඡයට්ඨානෙ. ඉච්ඡිතත්ථස්ස දෙවතාය කණ්ණෙ කථනවසෙන ජජ්ජනං කණ්ණජජ්ජනන්ති ව වදන්ති. දෙවතං ඔතාරත්ථාති එත්ථ මන්තජජ්ජනෙන දෙවතාය ඔතාරණං. ජීවිකත්ථායාති යථා පාරිවරියං කත්වා ජීවිතචුත්ති භොති, තථා ජීවිතචුත්තිකරණත්ථාය. ආදිච්චපාරිවරියාති කරමාලාහි පූජං කත්වා සකලදිවසං ආදිච්චාහිමුඛාවට්ඨානෙන ආදිච්චස්ස පරිවරණං. “තථොවා”ති ඉමිනා “ජීවිකත්ථායා”ති පදමාකඬිඬති. සිරිවිභායනන්ති ඊ-කාරතො අ-කාරලොපෙන සන්ධිනිද්දෙසො, තෙනාහ “සිරියා අවිභායන”න්ති. “සිරොනා”ති පන යානවසෙන අවිභායනාකාරං දස්සෙති. යෙ තු අ-කාරතො අ-කාරස්ස ලොපං කත්වා “සිරිවිභායන”න්ති පඨන්ති, තෙසං පාඨෙ අයමත්ථො “මන්තං ජජ්ජෙත්වා සිරසා ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස අවිභායන”න්ති.

27. දෙවට්ඨානන්ති දෙවායතනං. උපහාරන්ති පූජං. සම්ඳ්ධිකාලෙති ආයාචිතස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිකාලෙ. සන්තිපටිස්සවකම්මන්ති දෙවතායාවනාය යා සන්ති පටිකත්තබ්බා, තස්සා පටිස්සවකරණං. සන්තීති චෙත්ථ මන්තජජ්ජනෙන පූජාකරණං, තාය සන්තියා ආයාචනජ්ජයොගොති අත්ථො. තස්මිත්ති යං “සචෙ මෙ ඉදං නාම සම්ඵ්ඤ්ඤිකා”ති චුත්තං, තස්මිං පටිස්සවඵලභූතෙ යථාහිපත්ථිතකම්මස්මිං. තස්සාති යො “පණ්ඩි”ති ව චුත්තො, තස්ස පටිස්සවස්ස. යථාපටිස්සවඤ්ඤි උපහාරෙ කතෙ පණ්ඩිආයාවනා කතා නියායාතිනා භොතීති. ගහිතමන්තස්සාති උග්ගහිතමන්තස්ස. පයොගකරණන්ති උපවාරකම්මකරණං. ඉතීති කාරණත්ථෙ නිපාතො, තෙන වස්සවොස්ස-සද්දානං පුරිසපණ්ඩකෙසු පවත්තිං කාරණභාවෙන දස්සෙති, පණ්ඩකතො විසෙසෙන අසති භවතීති වස්සො. පුරිසලිඬිගතො විරහෙන අවඅසති හීලිතො හුත්වා භවතීති වොස්සො. විසෙසො රාගස්සවො යස්සාති වස්සො. විගතො රාගස්සවො

යස්සාති වොස්සොති නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධිතිපි වදන්ති. වස්සකරණං තදනුරූපහෙසජ්ජෙන. වොස්සකරණං පන උද්ධතඛිජතාදිනාපි, තෙනෙව ජාතකට්ඨකථායං “වොස්සවරාති උද්ධතඛිජා ඔරොධපාලකා”ති වුත්තං. අවිජ්ජදිකභාවමත්තන්ති ඉත්ථියා අකාමභාවමත්තං. ලිඛිගන්ති පුරිසනිමිත්තං.

වත්ථුබලිකම්මකරණන්ති සරවත්ථුස්මිං බලිකම්මස්ස කරණං, තං පන උපද්දවපටිබාහනත්ථං, වඩ්ඪනත්ථඤ්ච කරොන්ති, මන්තජජ්ජනෙන අත්තනො, අඤ්ඤෙසඤ්ච මුඛසුද්ධිකරණං. තෙසන්ති අඤ්ඤෙසං. යොගන්ති හෙසජ්ජපයොගං. වමනන්ති පච්ඡින්නදනං. උද්ධංවිරෙවනන්ති වමනහෙදමෙව “උද්ධං දොසානං නිහරණ”න්ති වුත්තත්තා. විරෙවනන්ති පකතිවිරෙවනමෙව. අධොවිරෙවනන්ති සුද්ධවත්ථිකසාවචත්ථිආදිවත්ථිකිරියා “අධො දොසානං නිහරණ”න්ති වුත්තත්තා. අථො වමනං උග්ගිරණමෙව, උද්ධංවිරෙවනං දොසනිහරණං. තථා විරෙවනං විරෙකොව, අධොවිරෙවනං දොසනිහරණන්ති අයමෙනෙසං විසෙසො පාකටො හොති. දොසානන්ති ච පිත්තාදිදොසානන්ති අත්ථො. සෙම්භනිහරණාදි සිරොවිරෙවනං. කණ්ණඛන්ධනත්ථන්ති ඡින්නකණ්ණානං සඬ්ඝට්ඨනත්ථං. වණ්ණහරණත්ථන්ති අරූපනයනත්ථං. අක්ඛිතජ්ජනතෙලන්ති අක්ඛිසු උසුමස්ස නිහරණතෙලං. යෙන අක්ඛිමිහි අඤ්ජිතෙ උණ්භං උසුමං නික්ඛමති. යං නාසිකාය ගණ්ඨියති, තං නත්ථු. පටලානීති අක්ඛිපටලානි. නිහරණසමත්ථන්ති අපනයනසමත්ථං. බාරඤ්ජනන්ති බාරකමඤ්ජනං. සිතමෙව සච්චං නිරුත්තිනයෙන, තස්ස කරණං අඤ්ජනං සච්චඤ්ජනන්ති ආහ “සීතලහෙසජ්ජඤ්ජන”න්ති. සලාකවෙජ්ජකම්මන්ති අක්ඛිරොගවෙජ්ජකම්මං. සලාකසදිසත්තා සලාකසඬ්ඛාතස්ස අක්ඛිරොගස්ස වෙජ්ජකම්මන්ති හි සාලාකියං. ඉදං පන වුත්තාවසෙසස්ස අක්ඛිරොගපටිකම්මස්ස සඬ්භහණත්ථං වුත්තං “තජ්ජනාදයොපි හි සාලාකියානෙවා”ති. පටිවිද්ධස්ස සලාකස්ස නික්ඛමනත්ථං වෙජ්ජකම්මං සලාකවෙජ්ජකම්මන්ති කෙවි, තං පන සල්ලකත්තියපදෙනෙව සඬ්භහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

සල්ලස්ස පටිවිද්ධස්ස කත්තනං උබ්බාහනං සල්ලකත්තං, තදත්ථාය වෙජ්ජකම්මං සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං. කුමාරං භරතීති කුමාරහතො, තස්ස භාවො කොමාරහච්චං, කුමාරො ඵ්ච වා කොමාරො, භතනං භච්චං, තස්ස භච්චං තථා, තදහිනිජ්ඣාදකං වෙජ්ජකම්මන්ති අත්ථො. මූලානි පධානානි රොගූපසමනෙ සමත්ථානි හෙසජ්ජානි මූලහෙසජ්ජානි, මූලානං වා බ්‍යාධීනං හෙසජ්ජානි තථා. මූලානුබන්ධවසෙන හි දුට්ඨො බ්‍යාධි. තත්‍ර මූලබ්‍යාධිමිහි තිකිච්ඡිතෙ යෙභුයොන ඉතරං වූපසමති, තෙනාහ “කායතිකිච්ඡතං දස්සෙති”තිආදි. තත්ථ කායතිකිච්ඡතන්ති මූලභාවතො සරීරභූතෙහි හෙසජ්ජෙහි, සරීරභූතානං වා රොගානං තිකිච්ඡකභාවං. බාරාදීනීති බාරොදකාදීනි. තදනුරූපෙ වණෙහි වූපසමිතස්ස මූලබ්‍යාධිතො අනුච්ඡවිකෙ

අරුමිහි. තෙසන්ති මූලභෙසජ්ජානං. අපනායනං අපහරණං, තෙහි අතිකිච්ඡනන්ති චුත්තං හොති. ඉදඤ්ච කොමාරභවිවසල්ලකත්තසාලාකියාදිවසෙසභූතානං තන්තීනං පුබ්බෙ චුත්තත්තා පාරිසෙසවසෙන චුත්තං, තස්මා තදවසෙසාය තන්තියා ඉධ සඬගහො දට්ඨබ්බො, සබ්බානි වෙනානි ආජීවහෙතුකානියෙව ඉධාධිජ්ජෙතානි “මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙන්ති”ති (දී. නි. 1.21) චුත්තත්තා. යං පන තත්ථ තත්ථ පාළියං “ඉති වා”ති චුත්තං. තත්ථ ඉතී-ති පකාරත්ථෙ නිපාතො, වා-ති විකප්පනත්ථෙ. ඉදං චුත්තං හොති – ඉමිනා පකාරෙන, ඉතො අඤ්ඤෙන වාති. තෙන යානි ඉතො බාහිරකපබ්බජිතා සිජ්ජායතනවිජ්ජාට්ඨානාදීනි ජීවිකොපායභූතානි ආජීවිකපකතා උපජීවන්ති, තෙසං පරිග්ගහො කතොති වෙදිතබ්බං.

මහාසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බන්තකප්පිකසස්සනවාදවණ්ණනා

28. ඉදානි සුඤ්ඤතාපකාසනවාරස්සත්ථං වණ්ණෙත්තො අනුසන්ධිං පකාසෙතුං “එව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ චුත්තවණ්ණස්සාති සහත්ථෙ ඡට්ඨිවචනං, සාමිඅත්ථෙ වා අනුසන්ධි-සද්දස්ස භාවකම්මවසෙන කිරියාදෙසනාසු පවත්තනතො. භික්ඛුසඬසෙන චුත්තවණ්ණස්සාති “යාවඤ්චිදං තෙන භගවතා”තිආදිනා චුත්තවණ්ණස්ස. තත්‍ර පාළියං අයං සම්බන්ධො – න භික්ඛවෙ, එත්තකා එව බුද්ධගුණා යෙ තුම්භාකං පාකටා, අපාකටා පන “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙ ධම්මා”ති විත්ථාරො. “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා එවං ගහිතා”තිආදිනා සස්සතාදිට්ඨිට්ඨානානං යථාගහිතාකාරස්ස සුඤ්ඤභාවජ්ජපකාසනතො, “තඤ්ච පජානනං න පරාමසති”ති සීලාදීනඤ්ච අපරාමසනීයභාවදීපනෙන නිව්චසාරාදිවිරහජ්ජපකාසනතො, යාසු වෙදනාසු අවිතරාගතාය බාහිරානං එතානි දිට්ඨිවිබන්ධකානි සම්භවන්ති, තාසං පච්චයභූතානඤ්ච සම්මොභාදීනං වෙදකකාරකසභාවාභාවදස්සනමුඛෙන සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතාවිරහදීපනතො, අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනතො ව අයං දෙසනා සුඤ්ඤතාවිභාවනජ්ජපධානාති ආහ “සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභී”ති.

පරියත්තීති විනයාදිභෙදහිත්තා මනසා වචන්ථාපිතා තන්ති. දෙසනාති තස්සා තන්තියා මනසා වචන්ථාපිතාය විභාවනා, යථාධම්මං ධම්මාභිලාපභූතා වා පඤ්ඤාපනා, අනුලොමාදිවසෙන වා කථනන්ති පරියත්තීදෙසනානං විසෙසො පුබ්බෙයෙව වචන්ථාපිතොති ඉමමත්ථං සන්ධාය “දෙසනාය, පරියත්තිය”න්ති ව චුත්තං. එවමාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සච්චසභාවසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිඤ්ඤායාදයො සඬගය්හන්ති. තථා හි අයං ධම්ම-සද්දො “චතුත්තං භික්ඛවෙ, ධම්මානං අනනුබොධා”තිආදීසු (අ. නි. 4.1) සච්චෙ පවත්තති, “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 1) සභාවෙ, “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.13, 94, 145; 3.142; ම. නි. 3.167;

සං. නි. 5.378) සමාධිමභි, “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචති” තිආදීසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 190) පඤ්ඤායං, “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ, සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති” තිආදීසු (ම. නි. 1.131; 3.373; පටි. ම. 1.33) පකතියං, “ධම්මො සුචිණ්ණො සුබ්බමාවහාති” තිආදීසු (සු. නි. 184; ථෙරගා. 303; ජා. 1.10.102; 15.385) පුඤ්ඤෙ, “චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා” තිආදීසු (පාරා. 233) ආපත්තියං, “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාටමාගච්ඡන්ති” තිආදීසු (මහානි. 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5) ඤෙය්‍යො පචත්තති. ධම්මා භොන්තීති සත්තජීවතො සුඤ්ඤා ධම්මමත්තා භොන්තීති අත්ථො. කිමත්ථියං ගුණෙ පචත්තනන්ති ආහ “තස්මා” තිආදි.

මකසතුණ්ඩසුචියාති සුචිමුඛමක්ඛිකාය තුණ්ඩසඬ්ඛාතාය සුචියා. අලඛිතනෙය්‍යපතිට්ඨො වියාති සම්ඛන්ධො. අඤ්ඤත්‍ර තථාගතාති යපෙත්වා තථාගතං. “දුද්දසා” ති පදෙනෙව තෙසං ධම්මානං දුක්ඛොගාහතා පකාසිතාති “අලඛිතනෙය්‍යපතිට්ඨා” ඉච්චෙව චුත්තං. ලභිතබ්බාති ලඛිතනියා, සා එව ලඛිතනෙය්‍යා, ලභියතෙ වා ලඛිතනං, තමරහතීති ලඛිතනෙය්‍යා, න ලඛිතනෙය්‍යා අලඛිතනෙය්‍යා, පතිට්ඨහන්ති එත්ථාති පතිට්ඨා, පතිට්ඨහනං වා පතිට්ඨා, අලඛිතනෙය්‍යා පතිට්ඨා එත්ථාති අලඛිතනෙය්‍යපතිට්ඨා. ඉදං චුත්තං භොති – සචෙ කොචි අත්තනො පමාණං අජානන්තො ඤාණෙන තෙ ධම්මෙ ඔගාහිතුං උස්සාහං කරෙය්‍ය, තස්ස තං ඤාණං අප්පතිට්ඨමෙව මකසතුණ්ඩසුචි විය මහාසමුද්දෙති. ඔගාහිතුමසක්කුණෙය්‍යතාය “එත්තකා එතෙ ඊදිසා වා” ති තෙ පස්සිතුං න සක්කාති චුත්තං “ගම්භීරත්තා එව දුද්දසා” ති. යෙ පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තෙසං ඔගාහිත්වා අනු අනු බුජ්ඣමනෙ කථා එව නත්ථීති ආහ “දුද්දසත්තා එව දුරනුබොධාති. සබ්බකිලෙසපරිලාභපටිප්පස්සද්ධිසඬ්ඛාතඅග්ගඵලමත්ථකෙ සමුප්පන්නතා, පුරෙවරානුවරවසෙන

නිබ්බුතසබ්බකිලෙසපරිලාභසමාපත්තිසමොකිණ්ණත්තා ව
නිබ්බුතසබ්බපරිලාභා. තබ්බාවතො සත්තාති අත්ථො. සත්තාරම්මණාති මග්ගඵලනිබ්බානාති අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං, සඬ්ඛාරානඤ්ච අභාවතො.

අථ වා කසිණුග්ගාටිමාකාසතබ්බිසයවිඤ්ඤාණානං අනන්තභාවො විය සුසමුහතවික්ඛෙපතාය නිච්චසමාහිතස්ස මනසිකාරස්ස වසෙන තදාරම්මණධම්මානං සත්තභාවො වෙදිතබ්බො. අවිරජ්ඣිත්වා නිමිත්තපටිච්චෙධො විය ඉස්සාසානං අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො සාදුරසො මහාරසොව භොතීති ආහ “අතිත්තිකරණට්ඨෙනා” ති, අතප්පනකරණසභාවෙනාති අත්ථො. සොභිච්චං තිත්ති තප්පනන්ති හි පරියායො. අතිත්තිකරණට්ඨෙනාති පත්ථෙත්වා සාදුරසකරණට්ඨෙනාතිපි අත්ථං වදන්ති. පටිච්චෙධප්පත්තානං තෙසු ව

බුද්ධානමෙව සබ්බාකාරෙන විසයභාවූපගමනතො න තක්කබුද්ධියා ගොචරාති ආහ “උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා”ති ආදි. නිපුණාති ඤෙයොසු තික්ඛජ්ජවත්තියා ඡෙකා. යස්මා පන සො ඡෙකභාවො ආරම්මණෙ අප්පට්ඨතවුත්තියාය, සුබ්‍රමඤ්ඤායාග්ගභණ්ඩසමත්ථතාය ච සුපාකටො හොති, තස්මා වුත්තං “සණ්ඨප්පුබ්‍රමසභාවත්තා”ති. පණ්ඩිතෙහියෙවාති අවධාරණං සමත්ථෙතූං “බාලානං අවිසයත්තා”ති ආහ.

අයං අට්ඨකථානායතො අපරො නයො —
 විනයපණ්ණත්තිආදිගම්භීරනෙයා විභාවනතො ගම්භීරා. කදාවියෙව අසඬ්ඛොයො මහාකප්පෙ අතික්කමිත්වාපි දුල්ලභදස්සනතාය දුද්දසා. දස්සනඤ්චෙත්ථ පඤ්ඤාවක්ඛුචසෙනෙව වෙදිතබ්බං. ධම්මන්ටියසඬ්ඛාතස්ස අනුබොධස්ස කස්සවිදෙව සම්භවතො දුරනුබොධා. සන්තසභාවතො, වෙනෙයානඤ්ච සබ්බගුණසම්පදානං පරියොසානත්තා සන්තා. අත්තනො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතතාය පණීතා. සමධිගතසච්චලක්ඛණතාය අතක්කෙහි පුග්ගලෙහි, අතක්කෙන වා ඤාණෙන අවචරිතබ්බතො අතක්කාවචරා. නිපුණං, නිපුණෙ වා අත්ථෙ සච්චපච්චයාකාරාදිවසෙන විභාවනතො නිපුණා. ලොකෙ අග්ගපණ්ඩිතෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන වෙදිතබ්බතො පකාසිතබ්බතො පණ්ඩිතවෙදනීයා.

අනාවරණඤ්ඤාණපටිලාභතො හි භගවා “සබ්බවිදුහමස්මි, (ම. නි. 1.178; 2.342; ධ. ප. 353; මහාව. 11) දසබලසමන්තාගතො හික්ඛවෙ, තථාගතො”ති ආදිනා (සං. නි. 2.21; 2.22) අත්තනො සබ්බඤ්ඤාතාදිගුණෙ පකාසෙසි, තෙනෙවාහ “සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙති”ති. සයං-සද්දෙන, නිද්ධාරිතාවධාරණෙන වා නිවත්තෙතබ්බමත්ථං දස්සෙතූං “අනඤ්ඤෙනෙයො හුත්වා”ති වුත්තං, අඤ්ඤෙහි අබොධිතො හුත්වාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපො “අඤ්ඤාණතා ආපජ්ජති”ති ආදීසු (පරි. 296) වියාති දස්සෙති “අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙනා”ති ඉමිනා. අපිච “සයං අභිඤ්ඤා”ති පදස්ස අනඤ්ඤෙනෙයො හුත්වාති අත්ථවචනං, “සච්ඡිකත්වා”ති පදස්ස පන සයමෙව...පෙ.... කත්වාති. සයං-සද්දා හි සච්ඡිකත්වාති එත්ථාපි සම්බජ්ඣිතබ්බො. අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙනාති ච තස්ස හෙතුච්චනං, කරණච්චනං වා.

තත්ථ කිඤ්චාපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ඵලනිබ්බානාති විය සච්ඡිකාතබ්බසභාවං න හොති, ආසවක්ඛයඤාණෙ පන අධිගතෙ අධිගතමෙව හොති, තස්මා තස්ස පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා”ති. හෙතුඅත්ථෙ වෙතං කරණච්චනං, අග්ගමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස අභිවිසිට්ඨඤාණස්සාධිගමහෙතුති අත්ථො. අභිවිසිට්ඨඤාණන්ති වා පච්චවෙක්ඛණාඤාණෙ අධිජ්ජෙතෙ කරණත්ථෙ කරණච්චනම්පි යුජ්ජතෙව. පචෙදනඤ්චෙත්ථ අඤ්ඤාවිසයානං සච්චාදීනං දෙසනාකිච්චසාධනතො,

“එකොම්හි සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (මහාව. 11; කථා. 405) පටිජානනතො ච වෙදිතබ්බං. ගුණධම්මෙහීති ගුණසඬ්ඛාතෙහි ධම්මෙහි. යථාභූතමෙව යථාභූච්චං සකත්ථෙ ණාපච්චයවසෙන.

වදමානාති එත්ථ සත්තිඅත්ථො මානසද්දො යථා “එකපුග්ගලො හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”ති, (අ. නි. 1.170; කථා. 405) තස්මා වත්තුං උස්සාහං කරොන්තොති අත්ථො. එවංභූතා හි වත්තුකාමා නාම භොන්ති, තෙනාහ “තථාගතස්සා”තිආදි. සාවසෙසං වදන්තාපි විපරිතවදන්තා විය සම්මා වදන්තීති න වත්තබ්බාති යථා සම්මා වදන්ති, තථා දස්සෙතුං “අභාපෙත්වා”තිආදි චුත්තං. තෙන හි අනවසෙසවදනමෙව සම්මා වදනන්ති දස්සෙති. “වත්තුං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති ඉමිනා ච “වදෙය්‍ය”න්ති එතස්ස සමත්ථනත්ථභාවමාහ යථා “සො ඉමං විජටයෙ ජට”න්ති (සං. නි. 1.23; පෙටකො. 22; මි. ප. 1.1.9) යෙ එවං භගවතා ථොමිතා, තෙ ධම්මා කතමෙති යොජනා. “අත්ථි හික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදිපාළියා “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තවචනස්ස විරොධිභාවං වොදෙන්තො “යදි එව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යදි එවන්ති එවං “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තවචනං යදි සියාති අත්ථො. බහුවචනනිද්දෙසොති “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදිති සන්ධාය චුත්තං. අත්ථි-සද්දොපි හි ඉධ බහුවචනොයෙව “අත්ථි බීරා, අත්ථි ගාවො”තිආදිසු විය නිපාතභාවස්සෙව ඉච්ඡිතත්තා. යදිපි තදිදං ඤාණං එකමෙව සභාවතො, තථාපි සම්පයොගතො, ආරම්මණතො ච පුට්ඨවචනස්පයොගමරහතීති විස්සජ්ජෙති “පුට්ඨචිත්ත...පෙ.... රම්මණතො”ති ඉමිනා. පුට්ඨචිත්තසමායොගතොති පුට්ඨහි චිත්තෙහි සම්පයොගතො. පුට්ඨනි ආරම්මණාති එතස්සාති පුට්ඨආරම්මණං, තබ්බාවතො සබ්බාරම්මණත්තාති චුත්තං භොති.

අපිච පුට්ඨ ආරම්මණං ආරම්මණමෙතස්සාති පුට්ඨආරම්මණාරම්මණන්ති එතස්මිං අත්ථෙ “ඔට්ඨමුබ්බො, කාමාවචර”න්තිආදිසු විය එකස්ස ආරම්මණසද්දස්ස ලොපං කත්වා “පුට්ඨආරම්මණතො”ති චුත්තං, තෙනස්ස පුට්ඨඤාණකිච්චසාධකත්තං දස්සෙති. තථා භෙතං ඤාණං තීසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤාණං, වතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං, ඡසු අසාධාරණඤාණෙසු සෙසාසාධාරණඤාණානි, සත්තාරියපුග්ගලවිභාවනකඤාණං, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණං, නවසත්තවාසපරිජානනඤාණං, දසබ්ලඤාණන්ති එවමාදිනං අනෙකසතසහස්සභෙදානං ඤාණානං යථාසම්භවං කිච්චං සාධෙති, තෙසං ආරම්මණභූතානං අනෙකෙසම්පි ධම්මානං තදාරම්මණභාවතොති දට්ඨබ්බං. “තඤ්ඤි”තිආදි යථාක්කමං තබ්බිවරණං. “යථාහා”තිආදිනා පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං සාධකභාවෙන දස්සෙති. තත්ථාති අතීතධම්මෙ. එකචාරවසෙන පුට්ඨආරම්මණභාවං නිවත්තෙන්වා අනෙකචාරවසෙන කමප්පවත්තියා තං දස්සෙතුං “පුනප්පුනං

උප්පත්තිවසෙනා”ති වුත්තං. කමෙනාපි හි සබ්බඤ්ඤාඤාණං විසයෙසු පවත්තති, න තථා සකිංයෙව. යථා බාහිරකා වදන්ති “සකිංයෙව සබ්බඤ්ඤා සබ්බං ජානාති, න කමෙනා”ති.

යදි එවං අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යජ්ජහෙදස්ස ඤෙය්‍යස්ස පරිච්ඡේදවතා එකෙන ඤාණෙන නිරවසෙසතො කථං පටිච්චෙධොති, කො වා එවමාහ “පරිච්ඡේදවත්තං සබ්බඤ්ඤාඤාණං”න්ති. අපරිච්ඡේදඤ්ඤි තං ඤාණං ඤෙය්‍යමිව. වුත්තඤ්ඤෙතං “යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං”න්ති (මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5 අධිජ්ජායත්ථමෙව ගහිතං විය දිස්සති) එවමිපි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන, දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකභෙදහින්තො ඤෙය්‍යෙය්‍ය කමෙන ගස්භමානො අනවසෙසපටිච්චෙධො න සම්භවතියෙවාති? නයිදමෙවං. යඤ්ඤි කිඤ්චි භගවතා ඤාතුමිච්ඡිතං සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ අජ්ජට්ඨතවාට්ඨකාය පච්චක්ඛන්තො ඤාණං පවත්තති. වික්ඛෙපාභාවතො ව භගවා සබ්බකාලං සමාහිතොති ඤාතුමිච්ඡිතස්ස පච්චක්ඛණාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. වුත්තඤ්ඤි “ආකඨ්ඨාපට්ඨද්ධං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං”න්තිආදි, (මහානි. 69, 156; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5) නනු චෙත්ථ දුරතො චිත්තපටං පස්සන්තානං විය, “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං විය ව අනෙකධම්මාවබ්බොධකාලෙ අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තතිති ගහෙතබ්බන්ති? ගහෙතබ්බං අවිත්තෙය්‍යානුභාවතාය බුද්ධඤාණස්ස. තෙනෙවාහ “බුද්ධවිසයො අවිත්තෙය්‍යො”ති, (අ. නි. 4.77) ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං – සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබ්බොධනසමත්ථස්ස ආකඨ්ඨාපට්ඨද්ධවුත්තිතො අනාවරණඤාණස්ස පටිලාභෙන භගවා සන්නානෙන සබ්බධම්මපටිච්චෙධසමත්ථො අහොසි සබ්බතෙය්‍යාවරණස්ස පහානතො, තස්මා සබ්බඤ්ඤා, න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබ්බොධතො යථාසන්නානෙන සබ්බස්ස ඉන්ධනස්ස දහනසමත්ථතාය පාවකො “සබ්බභූ”ති වුච්චතිති.

කාමඤ්ඤායමත්ථො පුබ්බෙ විත්ථාරිතොයෙව, පකාරන්තරෙන පන සොතුජනානුග්ගහකාමතාය, ඉමිස්සා ව පොරාණසංවණ්ණනාවිසොධනවසෙන පවත්තත්තා පුන විභාවිතොති න චෙත්ථ පුනරුත්තිදොසො පරියෙසිතබ්බො, එවමිදිසෙසු. එත්ථ ව කිඤ්ඤාපි භගවතො දසබලාදිඤාණානිපි අනඤ්ඤාසාධාරණානි, සබ්බදෙසවිසයත්තා පන තෙසං ඤාණානං න තෙහි බුද්ධගුණා අභාපෙත්වා ගහිතා නාම භොන්ති. සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස පන නිජ්ජදෙසවිසයත්තා තස්මිං ගහිතෙ සබ්බෙපි බුද්ධගුණා ගහිතා එව නාම භොන්ති, තස්මා පාළිඅත්ථානුසාරෙන තදෙව ඤාණං ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. පාළියමිපි හි “යෙහි තථාගතස්ස යථාභූචිවං වණ්ණං සම්මා වදමානා වදෙය්‍යු”න්ති තමෙව පකාසිතං තමන්තරෙන අඤ්ඤස්ස නිජ්ජදෙසවිසයස්ස අභාවතො, නිජ්ජදෙසවිසයෙනෙව ව යථාභූචිවං සම්මා වදනසම්භවතොති.

අඤ්ඤාචාති එත්ථ එව-සද්දො සන්තිට්ඨාපනත්ථොති දස්සෙතුං “අඤ්ඤාචාති ඉදං පනෙත්ථ වචන්ථාපනවචන”න්ති වුත්තං, වචන්ථාපනවචනන්ති ච සන්තිට්ඨාපනවචනන්ති අත්ථො, සන්තිට්ඨාපනඤ්ච අවධාරණමෙව. කථන්ති ආහ “අඤ්ඤාචා”තිආදි. “න පාණාතිපාතා වෙරමණිආදයො”ති ඉමිනා අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති. අයඤ්ච එව-සද්දො අනියතදෙසනාය ච-සද්දො විය යත්ථ වුත්තො, තතො අඤ්ඤාත්ථාපි වචනිච්ඡාවසෙන උපතිට්ඨතීති ආහ “ගම්භිරාවා”තිආදි. ඉති-සද්දෙන ච ආදිඅත්ථෙත දුද්දසාව න සුදසා, දුරනුබොධාව න සුරනුබොධා, සන්තාව න දරථා, පණිතාව න භීතා, අතක්කාවචරාව න තක්කාවචරා, නිපුණාව න ලුබ්භා, පණ්ඩිතවෙදනීයාව න බාලවෙදනීයාති නිවත්තිතං දස්සෙති. සබ්බපදෙහීති යාව “පණ්ඩිතවෙදනීයා”ති ඉදං පදං, තාව සබ්බපදෙහි.

එවං නිවත්තෙතබ්බතං යුත්තියා දළ්භිකරොත්තො “සාවකපාරමිඤ්ඤාණං”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සාවකපාරමිඤ්ඤාණන්ති සාවකානං දානාදිපාරමිපාරිපුරියා නිජ්ජන්තං විජ්ජත්තයජලභිඤ්ඤාවතුපටිසම්භිදාහෙදං ඤාණං, තථා පච්චෙකබුද්ධානං පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං. තතොති සාවකපාරමිඤ්ඤාණතො. තත්ථාති සාවකපාරමිඤ්ඤාණං. තතොපීති අනන්තරනිද්දිට්ඨතො පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණතොපි. අපි-සද්දෙන, පි-සද්දෙන වා කො පන වාදො සාවකපාරමිඤ්ඤාණතොති සම්භාවෙති. තත්ථාපීති පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙපි. ඉතො පනාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණතො පන, තස්මා එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං වචන්ථානං ලබ්භතීති අධිජ්ජායො. ගම්භිරෙසු විසෙසා, ගම්භිරානං වා විසෙසෙන ගම්භිරා. අයඤ්ච ගම්භිරො අයඤ්ච ගම්භිරො ඉමෙ ඉමෙසං විසෙසෙන ගම්භිරාති වා ගම්භිරතරා. තරසද්දෙනෙවෙත්ථ බ්‍යවච්ඡෙදනං සිද්ධං.

එත්ථායං යොජනා - කිඤ්චාපි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං සෙක්ඛඤ්ඤාණං පුට්ඨජ්ජනඤ්ඤාණඤ්ච උපාදාය ගම්භිරං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන උපාදාය න තථා ගම්භිරන්ති “ගම්භිරමෙවා”ති න සක්කා බ්‍යවච්ඡිජ්ජිතුං, තථා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණමිපි යථාවුත්තං ඤාණමුපාදාය ගම්භිරං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පන උපාදාය න එවං ගම්භිරන්ති “ගම්භිරමෙවා”ති න සක්කා බ්‍යවච්ඡිජ්ජිතුං, තස්මා තත්ථ වචන්ථානං න ලබ්භති. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණධම්මා පන සාවකපාරමිඤ්ඤාණාදීනම්ච කිඤ්චි උපාදාය ගම්භිරාභාවාභාවතො “ගම්භිරා එවා”ති වචන්ථානං ලබ්භතීති. යථා වෙත්ථ වචන්ථානං දස්සිතං, එවං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං දුද්දසං. “පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන තතො දුද්දසතරන්ති තත්ථ වචන්ථානං නත්ථි”තිආදිනා වචන්ථානසම්භවො තෙතබ්බො, තෙනෙවාහ “තථා දුද්දසාව...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති.

පුච්ඡා විස්සජ්ජනන්ති පාඨො, තස්සා පුච්ඡාය විස්සජ්ජනන්ති අත්ථො. එතන්ති යථාචුත්තං විස්සජ්ජනවචනං. එවන්ති ඉමිනා දිට්ඨිනං විහජනාකාරෙන. එත්ථායමධිප්පායො — හවතු තාව නිරවසෙසබුද්ධගුණවිභාවනුපායභාවතො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව එකමිපි පුට්ඨනිස්සයාරම්මණඤ්ඤාණකිව්චසිද්ධියා “අත්ථි හික්ඛෙව, අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදිනා (දී. නි. 1.18) බහුවචනෙන උද්දිට්ඨං, තස්ස පන විස්සජ්ජනං සච්චපච්චයාකාරාදිවිසයවිසෙසවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණෙන විහජනනයෙන අනාරහිත්ථා සනිස්සයානං දිට්ඨිගතානං විහජනනයෙන කස්මා ආරද්ධන්ති? තත්ථ යථා සච්චපච්චයාකාරාදිනං විහජනං අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව විසයො, එවං නිරවසෙසදිට්ඨිගතවිහජනමිපිති දස්සෙතුං “බුද්ධානඤ්ඤි”තිආදි ආරද්ධං, තත්ථ යානානීති කාරණානි. ගජ්ජිතං මහන්තං හොතීති දෙසෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අනෙකවිධතාය, දුබ්බඤ්ඤායාතාය ච නානාතයෙහි පවත්තමානං දෙසනාගජ්ජිතං මහන්තං විපුලං, බහුජ්ජහෙදඤ්ච හොති. ඤාණං අනුපවිසතීති තතො එව ච දෙසනාඤාණං දෙසෙතබ්බධම්මෙ විභාගසො කුරුමානං අනුපවිසති, තෙ අනුපවිසිත්ථා යීතං විය හොතීති අත්ථො.

බුද්ධඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායතීති එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසකං, පටිච්චෙදකඤ්චාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස, පටිච්චෙදකඤාණස්ස ච උළාරභාවො පාකටො හොති. දෙසනා ගම්භීරා හොතීති සභාවෙන ගම්භීරානං තෙසං චතුබ්බිධානමිපි දෙසනා දෙසෙතබ්බවසෙන ගම්භීරාව හොති, සා පන බුද්ධානං දෙසනා සබ්බත්ථ, සබ්බදා ච යානත්තයමුඛෙනෙවාවාති චුත්තං “තිලක්ඛණාහතා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා”ති, තීහි ලක්ඛණෙහි ආහතා, අත්තත්තනියතො සුඤ්ඤභාවපටිසඤ්ඤත්තා වාති අත්ථො. එත්ථ ච කිඤ්චාපි “සබ්බං චජිකම්මං බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණපුබ්බධිගමං ඤාණානුපරිවත්තී”ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 15) වචනතො සබ්බාපි හගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා නාම නත්ථි, සමසමපරක්කමනවසෙන සීහසමානචුත්තිතාය ච සබ්බත්ථ සමානුස්සාහජ්ජවත්ති, දෙසෙතබ්බධම්මවසෙන පන දෙසනා විසෙසතො ඤාණෙන අනුපවිට්ඨා, ගම්භීරතරා ච හොතීති දට්ඨබ්බං.

කථං පන විනයපණ්ණත්තිං පත්ථා දෙසනා තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤත්තා ච හොති, නනු තත්ථ විනයපණ්ණත්තිමත්තමෙවාවාති? න තත්ථ විනයපණ්ණත්තිමත්තමෙව. තත්ථාපි හි සන්තීසින්නපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සඬබ්බාරානං අනිවචනාදිවිභාවිනී සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතා, සුඤ්ඤභාවජ්ජකාසිනී ච හොති, තෙනෙවාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කත්ථා”තිආදි. විනයපඤ්ඤත්තින්ති විනයස්ස පඤ්ඤාපනං. ඤ්ඤාකාරස්ස පන ණ්ණ-කාරෙ කතෙ විනයපණ්ණත්තින්තිපි පාඨො.

භූමන්තරන්ති ධම්මානං අවත්ථාවිසෙසඤ්ච යානවිසෙසඤ්ච. භවන්ති ධම්මා
 එත්ථාති භූමීති හි අවත්ථාවිසෙසො, යානඤ්ච වුච්චති. තත්ථ
 අවත්ථාවිසෙසො සතිආදිධම්මානං
 සතිපට්ඨානීන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගභිග්ගභිගාදිහෙදො “වච්ඡො, දම්මො,
 බලීබද්දො”ති ආදයො විය. යානවිසෙසො කාමාවචරාදිහෙදො.
 පච්චයාකාර-සද්දස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. සමයන්තරන්ති
 දිට්ඨිවිසෙසං, නානාවිහිතා දිට්ඨියොති අත්ථො, අඤ්ඤාසමයං වා,
 බාහිරකසමයන්ති වුත්තං හොති. විනයපඤ්ඤාත්තිං පත්ථා මහන්තං ගජ්ජිතං
 හොතීතිආදිනා සම්බන්ධො. තස්මාති යස්මා ගජ්ජිතං මහන්තං...පෙ....
 පටිසංයුත්තා, තස්මා. ඡෙජ්ජගාමීනීති අතෙකිච්ඡගාමීනී.

එවං ඔතිණ්ණො වත්ථුස්මීන්ති යථාවුත්තනායෙන ලහුකගරුකාදිවසෙන
 තදනුරූපෙ වත්ථුමිහි ඔතරන්තෙ. යං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම අත්ථී,
 තත්ථාති සම්බන්ධො. ථාමොති ඤාණසාමත්ථියං. බලන්ති
 අකම්පනසංඛාතො වීරහාවො. ථාමො බලන්ති වා සාමත්ථියවචනමෙව
 පච්චවෙක්ඛණාදෙසනාඤාණවසෙන යොජෙතබ්බං.
 පච්චවෙක්ඛණාඤාණපුබ්බභිග්ගමඤ්ඤි දෙසනාඤාණං. එසාති
 සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනමෙව වුච්චමානපදමපෙක්ඛිත්ථා පුල්ලිච්ඡගෙන
 නිද්දිසති, එසො සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනසංඛාතො විසයො අඤ්ඤාසං
 අවිසයොති අත්ථො. ඉතීති තථාවිසයාවිසයභාවස්ස හෙතුභාවෙන
 පටිනිද්දෙසවචනං, නිදස්සනත්ථො වා ඉති-සද්දො, තෙන “ඉදං ලහුකං, ඉදං
 ගරුක”න්තිආදිනා නිද්දිසති. එවමපරත්ථාපි යථාසම්භවං.

යදිපි කායානුපස්සනාදිවසෙන සතිපට්ඨානාදයො සුත්තන්තපිටකෙ (දී.
 නි. 2.374; ම. නි. 1.107) විහත්තා, තථාපි සුත්තන්තභාජනියාදිවසෙන
 අභිධම්මෙයෙව තෙ විසෙසතො විහත්තාති ආහ “ඉමෙ වත්තාරො
 සතිපට්ඨානා...පෙ.... අභිධම්මපිටකං විහජිත්වා”ති. තත්ථ සත්ත එස්සාති
 සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන වුත්තං. තථා “සත්ත
 වෙදනා”තිආදිපි. ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති එත්ථ ඉති-සද්දො
 ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන වුත්තාවසෙසං අභිධම්මෙ ආගතං
 ධම්මානං විහජිතබ්බාකාරං සංඛගණ්හාති. චතුච්ඡිසතිසමන්තපට්ඨානාති
 එත්ථාති චතුච්ඡිසතිසමන්තපට්ඨානන්ති බාහිරත්ථසමාසො.
 “අභිධම්මපිටක”න්ති එතස්ස හි ඉදං විසෙසනං. එත්ථ ව පච්චයනායං
 අග්ගහෙත්ථා ධම්මවසෙනෙව සමන්තපට්ඨානස්ස චතුච්ඡිසතිවිධතා වුත්තා.
 යථාහ -

“තිකඤ්ච පට්ඨානවරං දුකුත්තමං,
 දුකතිකඤ්චෙව තිකදුකඤ්ච;
 තිකතිකඤ්චෙව දුකදුකඤ්ච,
 ඡ අනුලොමමිහි නයා සුගම්හීරා...පෙ....

ජ පච්චනියමිති...පෙ.... අනුලොමපච්චනියමිති...පෙ....

පච්චනියානුලොමමිති නයා සුගමිහිරා”ති. [පටියා. 1.1.41(ක), 44(බ), 48(ග), 52(ස)];

එවං ධම්මවසෙන චතුර්විසතිහෙදෙසු තිකපටියානාදීසු එකෙකං පච්චයනායෙන අනුලොමාදිවසෙන චතුර්විධං භොතිති ඡන්තවුතිසමන්තපටියානානි. තත්ථ පන ධම්මානුලොමෙ තිකපටියානෙ කුසලත්තිකෙ පටිච්චවාරෙ පච්චයානුලොමෙ හෙතුමූලකෙ හෙතුපටිච්චයවසෙන එකුනපඤ්ඤාස ප්‍රච්ඡානායා සත්ත විස්සජ්ජනනායාතිආදිනා දස්සියමානා අනන්තහෙදා නයාති ආහ “අනන්තනය”න්ති.

නවහාකාරෙහිති උප්පාදාදිහි නවහි පච්චයාකාරෙහි. තං සරූපතො දස්සෙතුං “උප්පාදො හුත්වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උප්පජ්ජති එතස්මා ඵලන්ති උප්පාදො, ඵලුප්පත්තියා කාරණභාවො. සති ච අවිජ්ජාය සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති, නාසති. තස්මා අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො භොති, තථා පවත්තති ධරති එතස්මිං ඵලන්ති පවත්තං. නිමියති ඵලමෙතස්මිත්ති නිමිත්තං. (නිදදාති ඵලං අත්තනො පච්චයුප්පන්නං එතෙනාති නිදානං.) (එත්ථන්තරෙ අට්ඨකථාය න සමෙති) ආයුහති ඵලං අත්තනො පච්චයුප්පන්නුප්පත්තියා සට්ඨෙති එතෙනාති ආයුහනං. සංයුජ්ජති ඵලං අත්තනො පච්චයුප්පන්නෙන එතස්මිත්ති සංයොගො. යත්ථ සයං උප්පජ්ජති, තං පලිබුද්ධති ඵලමෙතෙනාති පලිබොධො. පච්චයන්තරසමවායෙ සති ඵලමුදයති එතෙනාති සමුදයො. හිතොති කාරණභාවං ගච්ඡතිති හෙතු. අවිජ්ජාය හි සති සඬබ්බාරා පවත්තන්ති, ධරන්ති ච, තෙ අවිජ්ජාය සති අත්තනො ඵලං (නිදදන්ති) (පටි. ම. 1.45; දී. නි. ටි. 1.28 පස්සිතබ්බං) භවාදීසු බිපන්ති, ආයුහන්ති අත්තනො ඵලුප්පත්තියා සට්ඨන්ති, අත්තනො ඵලෙන සංයුජ්ජන්ති, යස්මිං සන්තානෙ සයං උප්පන්නා තං පලිබුද්ධන්ති, පච්චයන්තරසමවායෙ උදයන්ති උප්පජ්ජන්ති, හිතොති ච සඬබ්බාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති, තස්මා අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පවත්තං හුත්වා...පෙ.... පච්චයො හුත්වා පච්චයො භොති. එවං අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං කාරණභාවුපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බො. සඬබ්බාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො.

තමත්ථං පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා සාධෙත්තෙන “යථාහා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තිට්ඨති එතෙනාති ධීති, පච්චයො, උප්පාදො එව ධීති උප්පාදට්ඨිති. එවං සෙසෙසුපි. යස්මා පන “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) වුත්තත්තා ආසවාච අවිජ්ජාය පච්චයො, තස්මා වුත්තං “උභොපෙතෙ ධම්මා “පච්චයසමුප්පන්නා”ති, අවිජ්ජා ච සඬබ්බාරා ච උභොපෙතෙ ධම්මා පච්චයතො එව සමුප්පන්නා, න විනා පච්චයෙනාති අත්ථො. පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤාති සඬබ්බාරානං, අවිජ්ජාය ච උප්පාදාදිකෙ

පච්චයාකාරෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා ගහණවසෙන පවත්තා පඤ්ඤා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං. පච්චයභාවතො ධම්මට්ඨිතිසඬ්ඛාතෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං. “ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති වචනතො හි ද්වාදස පච්චයා එව පටිච්චසමුප්පාදො. අයඤ්ච නයො න පච්චුජ්ජන්තො එව, අථ ඛො අතීතානාගතෙසුපි, න ච අවිජ්ජාය එව සඬ්ඛාරෙසු, අථ ඛො සඬ්ඛාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසුපි ලබ්භතීති පරිපුණ්ණං කත්වා පච්චයාකාරස්ස විහත්තභාවං දස්සෙතුං. “අතීතම්පි අද්ධාන”න්තිආදි පාළිමාහරි. පටියානෙ (පටියා. 1.1) පන දස්සිතා හෙතාදිපච්චයාඵචෙත්ථ උප්පාදාදිපච්චයාකාරෙහි ගහිතාති තෙපි යථාසම්භවං නීහරිත්වා යොජෙතඛබ්බා. අතිවිත්ථාරහයෙන පන න යොජයිම්භ, අත්ථිකෙහි ච විසුද්ධිමග්ගාදිතො (විසුද්ධි. 2.594) ගහෙතඛබ්බා.

තස්ස තස්ස ධම්මස්සාති සඬ්ඛාරාදිපච්චයුජ්ජන්තධම්මස්ස. තථා තථා පච්චයභාවෙනාති උප්පාදාදිහෙතාදිපච්චයසත්තියා. කම්මකිලෙසවිපාකවසෙන තීණි වට්ටාති යස්සාති කිවට්ටං. අතීතපච්චුජ්ජන්තානාගතවසෙන තයො අද්ධා කාලා එතස්සාති තියද්ධං. හෙතුඵලඵලහෙතුහෙතුඵලවසෙන තයො සන්ධයො එතස්සාති තිසන්ධි. සඬ්ඛිජ්ජන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපා, හෙතු, විපාකො ච. අථ වා හෙතු විපාකොති සඬ්ඛිජ්ජන්තිති සඬ්ඛෙපා. අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො ච කොට්ඨාසපරියායො වා සඬ්ඛෙපසද්දො. අතීතහෙතුසඬ්ඛෙපාදිවසෙන චත්තාරො සඬ්ඛෙපා යස්සාති චතුසඬ්ඛෙපං. සරූපතො අවුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬ්ඛෙපෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා, අතීතහෙතුආදීනං පකාරා. තෙ සඬ්ඛෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා විසති ආකාරා එතස්සාති විසතාකාරං.

ඛත්තියාදිහෙදෙන අනෙකහෙදහින්නාපි සස්සතවාදිතො ජාතිසතසහස්සානුස්සරණාදිකස්ස අභිනිවෙසහෙතුතො වසෙන චත්තාරොව හොන්ති, න තතො උද්ධං, අධො වාති සස්සතවාදීනං පරිමාණපරිච්ඡෙදස්ස අනඤ්ඤවිසයතං දස්සෙතුං. “චත්තාරො ජනා”තිආදිමාහ. එස නයො ඉතරෙසුපි. තත්ථ චත්තාරො ජනාති චත්තාරො ජනසමුහාති අත්ථො ගහෙතඛබ්බො තෙසු එකෙකස්සාපි අනෙකජ්ජහෙදතො. තෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවාදිතො. ඉදං නිස්සායාති ඉදජ්ජවිචයතාය සම්මා අග්ගහණං. තත්ථාපි ච හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධානං ධම්මානං සන්තතිසතස්ස අහෙදිතත්තා පරමත්ථතො විජ්ජමානම්පි හෙදතිබන්ධනං නානත්තනයං අනුපධාරෙත්වා ගහිතං එකත්තග්ගහණං නිස්සාය. ඉදං ගණ්භන්තිති ඉදං සස්සතග්ගහණං අභිනිවිස්ස වොහරන්ති, ඉමිනා නයෙන එකච්චසස්සතවාදාදයොපි යථාසම්භවං යොජෙත්වා චත්තඛබ්බා. හින්දිත්වාති “ආතජ්ජමත්වායා”තිආදිනා විහජිත්වා, “තයිදං හික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති”තිආදිනා (දී. නි. 1.36) වා විධම්ත්වා. නිජ්ජටන්ති අනොනද්ධං.

නිගුම්ඛන්ති අනාවුටං. අපිව වෙළුආදීනං හෙට්ඨපරියසංසිඛ්ඛනට්ඨෙන ජටා. කුසාදීනං ඔවරණට්ඨෙන ගුම්ඛො. තස්සදිසනාය දිට්ඨිගතානං බ්‍යාකුලා පාකට්ඨා “ජටා, ගුම්ඛො”ති ව වුච්චති, දිට්ඨිජටාවිජටනෙන, දිට්ඨිගුම්ඛවිවරණෙන ව නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කත්වාති අත්ථො.

“තස්මා”තිආදීනා බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ දෙසනාය සමුට්ඨිතත්තා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං උද්දිස්සිත්වා දෙසනාකුසලො භගවා සමයන්තරං විග්ගහණවසෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව විස්සජ්ජෙතිති දස්සෙති.

29. අත්ථි පරියායො සන්ති-සද්දො, සො ව සංවිජ්ජන්තිපරියායො, සංවිජ්ජමානතා ව ඤාණෙන උපලබ්භමානතාති ආහ “සන්ති”තිආදි. සංවිජ්ජමානපරිදීපනෙන පන “සන්ති”ති ඉමිනා පදෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානතාය අවිච්ඡින්නතං, තතො ව තෙසං මිච්ඡාගාහතො සිලිලකරණවිවෙචනෙන අත්තතො දෙසනාය කිච්චකාරිතං, අවිතථතඤ්ච දීපෙති ධම්මරාජා. අත්ථිති ව සන්තිපදෙන සමානත්ථො පුට්ඨවචනවිසයො එකො නිපාතො “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදීසු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127) විය. ආලපනවචනන්ති බුද්ධාලපනවචනං. භගවායෙව හි “භික්ඛවෙ, භික්ඛවො”ති ව ආලපති, න සාවකා. සාවකා පන “ආවුසො, ආයස්මා”තිආදිසම්ඛන්ධනෙනෙව. “එකෙ”ති වුත්තෙ එකච්චෙති අත්ථො එව සඬ්ඛ්‍යාවාචකස්ස එක-සද්දස්ස නියතෙකවචනත්තා, න සම්මතභිතපාපතාය සමණබ්‍රාහ්මණාති ආහ “පබ්බජ්ජපගතභාවෙනා”තිආදි. තථා වා හොන්තු, අඤ්ඤාථා වා, සම්මුතිමත්තෙනෙව ඉධාධිජ්ජෙතාති දස්සෙති “ලොකෙනා”තිආදීනා. සස්සතාදිවසෙන පුබ්බන්තං කජ්ජෙත්තිති පුබ්බන්තකජ්ජිකා. යස්මා පන තෙසං පුබ්බන්තං පුරිමසිද්ධෙහි තණ්හාදිට්ඨිකජ්ජෙහි කජ්ජෙත්වා ආසෙවනබලවතාය, විචිත්‍රවුත්තිතාය ව විකජ්ජෙත්වා අපරහාගසිද්ධෙහි අභිනිවෙසභූතෙහි තණ්හාදිට්ඨිගාහෙහි ගණ්හන්ති අභිනිවිසන්ති පරාමසන්ති, තස්මා වුත්තං “පුබ්බන්තං කජ්ජෙත්වා විකජ්ජෙත්වා ගණ්හන්ති”ති. පුරිමහාගපච්ඡිමහාගසිද්ධානං වා තණ්හාඋපාදානානං වසෙන යථාක්කමං කජ්ජනගහණාති වෙදිතබ්බාති. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සම්භවති. පහුතපසංසානින්දාතිසයසංසග්ගනිව්චයොගාදිවිසයෙසු ඉධ නිව්චයොගවසෙන විජ්ජමානත්ථො සම්භවතිති වුත්තං “පුබ්බන්ත කජ්ජො වා”තිආදි වුත්තඤ්ච –

“පහුතෙ ව පසංසායං, නින්දායඤ්චාතිසයනෙ;
නිව්චයොගෙ ව සංසග්ගෙ, හොන්තිමෙ මන්තුආදයො”ති.

කොට්ඨාසෙසුති එත්ථ කොට්ඨාසාදීසුති අත්ථො වෙදිතබ්බො ආදි-සද්දලොපෙන, නිදස්සනනයෙන ව වුත්තත්තා. පදපුරණසමීපඋමග්ගාදීසුපි හි අත්ත-සද්දො දිස්සති. තථා හි “ඉඬ්ඝ තාව සුත්තන්තෙ වා ගාථායො වා

අභිධම්මං වා පරියාපුණස්සු (පාවි. 442), සුත්තන්තෙ ඔකාසං කාරාපෙත්වා”තිආදීසු (පාවි. 1221) ව පදපුරුණෙ අන්ත-සද්දො වත්තති, “ගාමන්තසෙනාසන”න්තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.31) සමීපෙ, “කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අන්තො, අත්ථිති ඛො කච්චාන අයමෙකො අන්තො”තිආදීසු (සං. නි. 1.258; සං. නි. 2.110) ව උම්මග්ගෙති.

අන්තපුරොති මහාඅන්තඅන්තගුණෙහි පුරො. “සා හරිත්තන්තං වා පන්ථන්තං වා”ති (ම. නි. 1.304) මජ්ඣිමනිකායෙ මහාහත්ථිපදොපමසුත්තන්තපාළි. තත්ථ සාති තෙජොධාතු. හරිත්තන්තන්ති හරිත්තිණරුක්ඛමරියාදං. පන්ථන්තන්ති මග්ගමරියාදං. ආගම්ම අනාහාරා නිබ්බායන්ති සෙසො. “අන්තමිදං භික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩොලා”න්ති (සං. නි. 3.80; ඉතිවු. 91) පිණ්ඩියාලොපසුත්තන්තපාළි. තත්ථ පිණ්ඩං උලති ගවෙසන්ති පිණ්ඩොලො, පිණ්ඩාවාරිකො, තස්ස භාවො පිණ්ඩොලාං, පිණ්ඩවරණෙන ජීවිකතාති අත්ථො. එසෙවාති සබ්බපච්චයසඬ්ඛයභූතො නිබ්බානධම්මො එව, තෙනාහ “සබ්බ...පෙ.... වුවච්ඡි”ති. එතෙන සබ්බපච්චයසඬ්ඛයනතො අසඬ්ඛතං නිබ්බානං සඬ්ඛතභූතස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පරභාගං පරියොසානභූතං, තස්මා එත්ථ පරභාගොව අත්ථො යුත්තොති දස්සෙති. සක්කායොති සක්කායගාහො.

කප්පොති ලෙසො. කප්පකතෙනාති තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරදුබ්බණ්ණකතෙන. ආදි-සද්දෙන වෙන්ථ කප්ප-සද්දො මහාකප්පසමන්තභාවකිලෙසකාමචිතක්කකාලපඤ්ඤත්තිසදිසභාවාදීසුපි වත්තන්ති දස්සෙති. තථා හෙස “වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොයායානී”තිආදීසු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ වත්තති, “කෙවලකප්පං වෙළවනං ඔහාසෙත්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවෙ, “සඬ්ඛකප්පො කාමො රාගො කාමො සඬ්ඛකප්පරාගො කාමො”තිආදීසු (මහානි. 1; චූළනි. 8) කිලෙසකාමෙ, “තක්කො විතක්කො සඬ්ඛකප්පො”තිආදීසු විතක්කෙ, “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමී”තිආදීසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ, “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදීසු (සු. නි. 1018) පඤ්ඤත්තියං, “සත්ථුකප්පෙන වත කිර හො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු (ම. නි. 1.260) සදිසභාවෙති.

තණ්හාදිට්ඨිසු පවත්තිං මහානිද්දෙසපාළියා (මහානි. 28) සාධෙත්තො “චුත්තම්පි වෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ උද්දානතොති සඬ්ඛෙපතො. “තස්මා”තිආදි යථාචුත්තාය අත්ථවණ්ණනාය ගුණවචනං. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති උපනිස්සයසහජාතභූතාය අභිනන්දනසඬ්ඛාතාය තණ්හාය වෙව සස්සතාදිආකාරෙන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ව වසෙන. පුබ්බෙ නිචුත්ථධම්මවිසයාය කප්පනාය ඉධ අධිප්පෙතත්තා අතීතකාලවාචකොයෙව පුබ්බ-සද්දො, න පන “මනොපුබ්බඬ්ඛගමා

ධම්මා”තිආදීසු විය පධානාදිවාචකො, රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනවත්ථුනො අභාවා අත්ත-සද්දො ච කොට්ඨාසවාචකො, න පන අබ්භන්තරාදිවාචකොති දස්සෙතුං. “අතීතං බන්ධකොට්ඨාස”න්ති වුත්තං. කප්පෙත්වාති ච තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවෙසනානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ධීතාති තස්සා ලද්ධියා අවිජ්ජනං, පුබ්බන්තමෙව අනුගතා දිට්ඨි තෙසමත්ථීති යොජනා. අත්ථිතා, අනුගතතා ච නාම පුනථපුනං පවත්ති යාති දස්සෙති “පුනථපුනං උප්පජ්ජනවසෙනා”ති ඉමිතා. “තෙ එව”න්තිආදිනා “පුබ්බන්තං ආරබ්භා”තිආදිපාළියා අත්ථං සංවණ්ණෙති. තත්ථ ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා පුබ්බන්තො. විසයභාවතො හෙස තස්සා ආගමනට්ඨානං, ආරම්මණපච්චයො වාති වුත්තං “ආගම්ම පටිච්චා”ති. තදෙනං අඤ්ඤාසං පතිට්ඨාපනදස්සනන්ති ආහ “අඤ්ඤම්පි ජනං දිට්ඨිගතිතං කරොන්තා”ති.

අධිවචනපථානීති [අධිවචනපදානි (අට්ඨකථායං)] රුජ්ඣිමත්තෙන පඤ්ඤත්තිපථානි. දාසාදීසු හි සිරිවඩ්ඪිකාදිසද්දා විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්ති යා තථා පණ්ණත්තියෙව අධිවචනං, සා ච වොහාරස්ස පථොති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාගෙ, වුව්චතීති වචනං. අධි උපරිභාගෙ වචනං අධිවචනං. උපාදානියභූතානං රූපාදීනං [උපාදාභූතරූපාදීනං (දී. නි. ටී. 1.29)] උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්ති, තස්මා පඤ්ඤත්තිදීපකපථානීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙනං වුව්චති, යදිදං “අත්තා, ලොකො”ති ච, න රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථොති. අධිමුත්ති-සද්දො වෙත්ථ අධිවචන-සද්දෙන සමානත්ථො “නිරුත්තිපථො”තිආදීසු (ධ. ස. 107 දුකමාතිකා) විය උත්තිසද්දස්ස වචනපරියායත්තා. “භූතං අත්ථ”න්තිආදිනා පන භූතසභාවතො අතිරෙකං. තමතිධාවිත්වා වා මුව්චන්තීති අධිමුත්තියො, තාසං පථානි තද්දීපකත්තාති අත්ථං දස්සෙති, අධිකං වා සස්සතාදිකං මුව්චන්තීති අධිමුත්තියො. අධිකඤ්ඤි සස්සතාදිං, පකතිආදිං, දබ්බාදිං, ජීවාදිං, කායාදිඤ්ච අභූතං අත්ථං සභාවධම්මෙසු අජ්ඣාරොපෙත්වා දිට්ඨියො පවත්තන්ති.

30. අභිවදන්තීති “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසිත්වා වදන්ති. “අයමෙව ධම්මො, නායං ධම්මො”තිආදිනා අභිභවිත්වාපි වදන්ති. අභිවදනකිරියාය අජ්ජාපි අවිච්ඡෙදභාවදස්සනත්ථං වත්තමානවචනං කතන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා. කථෙතුකම්මායාය හෙතුභූතාය පුච්ඡිත්වාති සම්බන්ධො. මිච්ඡා පස්සතීති දිට්ඨි, දිට්ඨි එව දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං, (අ. නි. 9.11) සඬ්ඛාරගත”න්තිආදීසු (මහානි. 41) විය ගත-සද්දස්ස තබ්භාවවුත්තිතො, ගන්තබ්බාභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තන්ති දිට්ඨිගතං. දිට්ඨියා ගහණමත්තමෙව, නත්ථඤ්ඤං අවගන්තබ්බන්ති අත්ථො, දිට්ඨිපකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාරසද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. එකස්මිංයෙව බන්ධෙ “අත්තා”ති ච “ලොකො”ති

ච ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං හොතීති ආහ “රූපාදීසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ච ලොකොති ච ගහෙත්වා”ති. අමරං නිව්චං ධූවන්ති සස්සතවෙවචනාති, මරණාභාවෙන වා අමරං. උප්පාදාභාවෙන සබ්බදාපි අත්ථිතාය නිව්චං. ථීරට්ඨෙන විකාරාභාවෙන ධූවං. “යථාහ”ති ආදිනා මහානිද්දෙස පටිසම්භිදාමග්ගපාළිහි යථාචුත්තමත්ථං විභාවෙති. තත්ථ “රූපං ගහෙත්වා”ති පාඨවිසෙසෙන සම්බන්ධො. අයං පනත්ථො – “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති. වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරෙ, විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චුත්තො, “රූපවත්තං අත්තාන”ත්ති ආදිකාය පන පඤ්චදසවිධායපි තදවසෙසාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චත්තාරො බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙත්තීති අයමිපි අත්ථො ලබ්භතෙව. තථා එකං බන්ධං “අත්තා”ති ගහෙත්වා අඤ්ඤො අත්තතො උපහොගභූතො “ලොකො”ති ච. සසන්තතිපතිතෙ බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො පරසන්තතිපතිතො “ලොකො”ති ච පඤ්ඤපෙත්තීති එවමිපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථාහ – “සස්සතො වාදො එතෙස”ත්ති කස්මා හෙට්ඨා චුත්තං, නනු තෙසං අත්තා ච ලොකො ච සස්සතොති අධිජ්ජෙතො, න වාදොති? සච්චමෙතං, සස්සතසහවරිතතාය පන වාදොපි සස්සතොති චුත්තො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, සස්සතො ඉති වාදො එතෙසන්ති වා තත්ථ ඉති-සද්දලොපො දට්ඨබ්බො. සස්සතං වදන්ති “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”ත්ති අභිනිවිස්ස වොහරන්ති සස්සතවාදා තිපි යුජ්ජති.

31. ආතාපනභාවෙනාති විබාධනස්ස භාවෙන, විබාධනට්ඨෙන වා. පහානඤ්ඤෙත්ථ විබාධනං. පදහනවසෙනාති සමාදහනවසෙන. සමාදහනං පන කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුමදන්වා චිත්තස්ස උස්සාහනං. යථා සමාධි විසෙසභාගියතං පාපුණාති, එවං වීරියස්ස බහුලිකරණං අනුයොගො. ඉති පදත්තයෙන වීරියමෙව චුත්තන්ති ආහ “එවං තිජ්ජහෙදං වීරිය”ත්ති. යථාක්කමඤ්ඤිහ තීහි පදෙහි උපචාරජ්ජනාචිත්තපරිදමනවීරියාති දස්සෙති. න පමජ්ජති එතෙනාති අජ්ජමාදො, සතියා අවිජ්ජවාසො. සො පන සතිපට්ඨානා චත්තාරො බන්ධා එව. සම්මා උපායෙන මනසි කරොති කම්මට්ඨානමෙතෙනාති සම්මාමනසිකාරො, සො පන ඤාණමෙව, න ආරම්මණවිථිජවනපටිපාදකා, තෙනාහ “අත්ථතො ඤාණ”ත්ති. පට්මනසිකාරොති කාරණමනසිකාරො. තදෙවත්ථං සමත්ථෙති “යස්මිඤ්ඤි”ති ආදිනා. තත්ථ යස්මි. මනසිකාරෙති කම්මට්ඨානමනසිකරණුපායභූතෙ ඤාණසඬ්ඛාතෙ මනසිකාරෙ. “ඉමස්මි. යානෙ”ති ඉමිනා සද්දන්තරසම්පයොගාදිනා විය පකරණවසෙනාපි සද්දො විසෙසවිසයොති දීපෙති. වීරියඤ්චාති යථාචුත්තෙහි තීහි පදෙහි චුත්තං තිජ්ජහෙදං වීරියඤ්ච. එත්ථාති “ආතජ්ජ...පෙ.... මනසිකාරමත්ථායා”ති ඉමස්මි. පාඨෙ, සීලවිසුද්ධියා සද්ධිං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං අධිගමනපටිපදා ඉධ චත්තබ්බා, සා පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.401) විත්ථාරතො චුත්තාති ආහ “සඬ්ඛෙපත්ථො”ති. තථාජාතිකන්ති තථාසභාවං,

එතෙන චුද්දසව්ධෙහි චිත්තපරිදමනෙහි රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානස්ස පගුණතාපාදනෙන දමිතතං දස්සෙති. වෙනසො සමාධි වෙනොසමාධි, සො පන අට්ඨංගිගසමන්තාගතරූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානස්සෙව සමාධි. යථා-සද්දො “යෙනා”ති අත්ථෙ නිපාතොති ආහ “යෙන සමාධිනා”ති.

විජම්භනභූතෙහි ලොකියාහිඤ්ඤාසංඛ්ඛාතෙහි ඥානානුභාවෙහි සම්පන්නොති ඥානානුභාවසම්පන්නො. සො දිට්ඨිගතිකො එවං වදතීති වත්තමානවචනං, තථාවදනස්ස අවිච්ඡේදභාවෙන සබ්බකාලිකතාදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. අනියමිතෙ හි කාලවිසෙසෙ විජ්ජකතකාලවචනන්ති. වනති යාවති පුත්තන්ති වඤ්ඤා ඤා-පච්චයං, න-කාරස්ස ච නිග්ගහිතං කත්වා, වධති පුත්තං, එලං වා හනතීතිපි වඤ්ඤා සපච්චයසා-කාරස්ස ඤා-කාරං, නිග්ගහිතාගමඤ්ඤා කත්වා. සා විය කස්සපි එලස්ස අපනෙතාති වඤ්ඤො, තෙනාහ “වඤ්ඤපසු”තිආදි. එවං පදත්ථවතා ඉමිනා කිදිසං සාමත්ථියත්ථං දස්සෙතිති අත්තොලීනවොදනං පරිහරිතුං “එතෙනා”තිආදිමාහ. ඥානලාභිස්ස විසෙසෙන ඥානධම්මා ආපාට්ඨාගච්ඡන්ති, තම්මුඛෙන පන සෙසධම්මාපීති ඉමමත්ථං සන්ධාය “ඥානාදීන”න්ති චුත්තං. රූපාදිජනකභාවන්ති රූපාදීනං ජනකසාමත්ථියං. පටික්ඛිපතීති “නයිමෙ කිඤ්චි ජනෙන්නි”ති පටික්ඛිපති. කස්මාති වෙ? සති හි ජනකභාවෙ රූපාදිධම්මානං විය, සුඛාදිධම්මානං විය ච පච්චයායත්තචුත්තිතාය උප්පාදවත්තතා විඤ්ඤායති, උප්පාදෙ ච සති අවස්සංභාවී නිරොධොති අනවකාසාව නිව්වතා සියා, තස්මා තං පටික්ඛිපතීති.

ධීතොති නිව්වලං පතිට්ඨිතො, කුට්ටිය-සද්දොයෙව වා ලොකෙ අවචන්තං නිව්වෙ නිරුළ්භො දට්ඨබ්බො. තිට්ඨතීති යායී, එසිකා ච සා යායී වාති එසිකට්ඨායී, විසෙසනපරනිපාතො වෙස, තස්මා ගම්භීරනෙමො නිව්වලට්ඨිතිකො ඉන්දබ්බිලො වියාති අත්ථො, තෙනාහ “යථා”තිආදි. “කුට්ටියො”ති ඉමිනා වෙන්ථ අනිව්වතාභාවමාහ. “එසිකට්ඨායී ධීතො”ති ඉමිනා පන යථා එසිකා වාතජ්ජහාරාදීහි න වලති, එවං න කෙනපි විකාරමාපජ්ජතීති විකාරාභාවං, විකාරොපි අත්ථො විනාසොයෙවාති චුත්තං “උභයෙනාපි ලොකස්ස විනාසාභාවං දස්සෙති”ති.

එවමට්ඨකථාවාදං දස්සෙත්වා ඉදානි කෙවිවාදං දස්සෙතුං “කෙවි පනා”තිආදි චුත්තං. මුඤ්ජතොති [මුඤ්ජෙ (අට්ඨකථායං)] මුඤ්ජතිණතො. ඊසිකාති කළීරො. යදිදං අත්තසංඛ්ඛාතං ධම්මජාතං ජායතීති වුව්වති, තං සත්තිරූපවසෙන පුබ්බෙ විජ්ජමානමෙව ඛ්‍යාත්තිරූපවසෙන නික්ඛමති, අභිඛ්‍යාත්තිං ගච්ඡතීති අත්ථො. “විජ්ජමානමෙවා”ති හි එතෙන කාරණෙ එලස්ස අත්ථිභාවදස්සනෙන ඛ්‍යාත්තිරූපවසෙන අභිඛ්‍යාත්තිවාදං දස්සෙති. සාලිගබ්බෙහෙ සංවිජ්ජමානං සාලිසීසං විය හි සත්තිරූපං, තදභිනික්ඛන්තං විය ඛ්‍යාත්තිරූපන්ති. කථං පන සත්තිරූපවසෙන විජ්ජමානොයෙව පුබ්බෙ

අනභිබ්‍යන්තො ඛ්‍යන්තිරූපවසෙන අභිබ්‍යන්ති. ගච්ඡන්ති? යථා අන්ධකාරෙන පටිච්ඡන්තො සංඛො ආලොකෙන අභිබ්‍යන්ති. ගච්ඡති, එවමයම්පිති.

ඉදමෙත්ථ විචාරෙතබ්බං - කිං කරොන්තො ආලොකො සංඛො පකාසෙතිති වුවුවති, යදි සංඛවිසයං බුද්ධිං කරොන්තො පකාසෙති, අනුප්පන්නාය එව බුද්ධියා උප්පත්තිදීපනතො අභිබ්‍යන්තිවාදො භායති. අථ සංඛවිසයාය බුද්ධියා ආවරණභූතං අන්ධකාරං විධමන්තො පකාසෙති, එවම්පි අභිබ්‍යන්තිවාදො භායතෙව. සති හි සංඛවිසයාය බුද්ධියා කථං අන්ධකාරො තස්සා ආවරණං භොතීති. යථා ච සංඝස්ස අභිබ්‍යන්ති න යුජ්ජති, එවං දිට්ඨිගතිකපරිකප්පිතස්ස අත්තන්තොපි අභිබ්‍යන්ති න යුජ්ජතියෙව. තත්ථාපි හි යදි ඉන්ද්‍රියවිසයාදිසන්නිපාතෙන අනුප්පන්නා එව බුද්ධි උප්පන්නා, උප්පත්තිවචනෙනෙව අභිබ්‍යන්තිවාදො භායති අභිබ්‍යන්තිමත්තමතික්කම්ම අනුප්පන්නාය එව බුද්ධියා උප්පත්තිදීපනතො. තථා සස්සතවාදොපි තෙනෙව කාරණෙන. අථ බුද්ධිප්පවත්තියා ආවරණභූතස්ස අන්ධකාරට්ඨානියස්ස මොහස්ස විධමනෙන බුද්ධි උප්පන්නා. එවම්පි සති අත්ථවිසයාය බුද්ධියා කථං මොහො තස්සා ආවරණං භොතීති, භායතෙව අභිබ්‍යන්තිවාදො, කිඤ්ච හියොයා - හෙදසබ්භාවන්තොපි අභිබ්‍යන්තිවාදො භායති. න හි අභිබ්‍යඤ්ජනකානං චන්දිමසුරියමණිපදීපාදීනං හෙදෙන අභිබ්‍යඤ්ජිතබ්බානං සංඛාදීනං හෙදො භොති, භොති ච විසයහෙදෙන බුද්ධිහෙදො යථාවිසයං බුද්ධියා සම්භවන්තො හියොයාපි අභිබ්‍යන්ති න යුජ්ජතියෙව, න චෙත්ථ විජ්ජමානතාභිබ්‍යන්තිවසෙන චුත්තිකප්පනා යුත්තා විජ්ජමානතාභිබ්‍යන්තිකිරියාසංඛිබ්‍යාය චුත්තියා චුත්තිමතො ච අනඤ්ඤථානුජානනතො. අනඤ්ඤායෙව හි තථා චුත්තිසංඛිබ්‍යා කිරියා තබ්බන්තවත්ථුතො, යථා එස්සාදිහි චුසනාදිභාවො, තස්මා චුත්තිමතො අනඤ්ඤාය එව විජ්ජමානතාභිබ්‍යන්තිසංඛිබ්‍යාය චුත්තියා පරිකප්පිතො කෙසඤ්චි අභිබ්‍යන්තිවාදො න යුත්තො එවාති. යෙ පන “ඊසිකට්ඨාසී යිතො”ති පයීත්වා යථාචුත්තමත්ථවිජ්ජන්ති, තෙ තදිදං කාරණභාවෙන ගහෙත්වා “තෙ ච සත්තා සන්ධාවන්ති සංසරන්ති චවන්ති උපපජ්ජන්ති”ති පදෙහි අත්ථසම්බන්ධම්පි කරොන්ති, න අට්ඨකථායම්ච අසම්බන්ධන්ති දස්සෙන්තො “යස්මා චා”තිආදිමාහ. තෙ ච සත්තා සන්ධාවන්තීති එත්ථ යෙ ඉධ මනුස්සභාවෙන අවට්ඨිතා, තෙයෙව දෙවභාවාදිඋපගමනෙන ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තීති අත්ථො. අඤ්ඤථා කතස්ස කම්මස්ස විනාසො, අකතස්ස ච අබ්භාගමො ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

අපරාපරන්ති අපරස්මා භවා අපරං භවං, අපරමපරං වා, සුනප්පුනන්ති අත්ථො. “චවන්ති”ති පදමුල්ලිඬිගෙත්වා “එවං සංඛ්‍යං ගච්ඡන්ති”ති අත්ථං විවරති, අත්තන්තො තථාගහිතස්ස නිව්චසභාවත්තා න චුතුප්පත්තියො. සබ්බන්‍යාපිතාය නාපි සන්ධාවනසංසරණානි, ධම්මානංයෙව පන පවත්තිවිසෙසෙන එවං සංඛ්‍යං ගච්ඡන්ති එවං වොහරීයන්තීති අධිප්පායො. එතෙන “අවට්ඨිතසභාවස්ස අත්තන්තො, ධම්මිතො ච ධම්මමත්තං උප්පජ්ජති

වෙව විනස්සති වා”ති ඉමං විපරිණාමවාදං දස්සෙති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං ඉමිස්සං සස්සතවාදවිචාරණායමෙව “එවංගතිකා”ති පදන්ථවිභාවනෙ වක්ඛාම. ඉදානි අට්ඨකථායං වුත්තං අසම්ඛන්ධමත්තං දස්සෙතුං “අට්ඨකථායං පනා”තිආදි වුත්තං. සන්ධාවන්තීතිආදිනා වචනෙන අත්තනො වාදං භින්දති විනාසෙති සන්ධාවනාදිවචනසිද්ධාය අනිච්චතාය පුබ්බෙ අත්තනා පටිඤ්ඤාතස්ස සස්සතවාදස්ස විරුද්ධභාවතොති අත්ථො. “දිට්ඨිගතිකස්සා”තිආදි තදන්ථසමත්ථනං. න නිබද්ධන්ති න ටීරං. “සන්ධාවන්තී”තිආදිවචනං, සස්සතවාදඤ්ච සන්ධාය “සුන්දරමිපි අසුන්දරමිපි භොතියෙවා”ති වුත්තං. සබ්බදා සරන්ති පවත්තන්තීති සස්සතියො ර-කාරස්ස ස-කාරං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා, පථවීසිනෙරුවන්දිමසුරියා, සස්සතීහි සමං සදිසං තථා, භාවනාපුංසකවචනඤ්චෙතං. “අත්තා ව ලොකො වා”ති හි කත්තුඅධිකාරො. සස්සතිසමන්ති වා ලිඛිගඛ්‍යත්තයෙන කත්තුනිද්දෙසො. සස්සතිසමො අත්තා ව ලොකො ව අත්ථි එවාති අත්ථො, ඉති-සද්දො වෙන්ථ පදපුරණමත්තං. එව-සද්දස්ස හි එ-කාරෙ පරෙ ඉති-සද්දෙ ඉ-කාරස්ස ව-කාරමිච්ඡන්ති සද්දවිදු. සස්සතිසමන්ති සස්සතං ථාවරං නිච්චකාලන්තිපි අත්ථො, සස්සතිසම-සද්දස්ස සස්සතපදෙන සමානත්ථනං සන්ධාය ටීකායං (දී. නි. ටී. 1.31) වුත්තො.

හෙතුං දස්සෙන්නොති යෙසං “සස්සතො”ති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙති, තෙසං හෙතුං දස්සෙන්නො අයං දිට්ඨිගතිකො ආභාති සම්ඛන්ධො. න හි අත්තනො දිට්ඨියා පච්චක්ඛකතමත්ථං අත්තනොයෙව සාධෙති, අත්තනො පන පච්චක්ඛකතෙන අත්ථෙත අත්තනො අප්පච්චක්ඛන්තමිපි අත්ථං සාධෙති, අත්තනා ව යථානිච්ඡිතං අත්ථං පරෙපි විඤ්ඤාපෙති, න අනිච්ඡිතං, ඉදං පන හෙතුදස්සනං එතෙසු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු එකොවායං මෙ අත්තා ව ලොකො ව අනුස්සරණසම්භවතො. යො හි යමත්ථං අනුභවති, සො එව තං අනුස්සරති, න අඤ්ඤො. න හි අඤ්ඤෙන අනුභුතමත්ථං අඤ්ඤො අනුස්සරිතුං සක්කොති යථා තං බුද්ධරක්ඛිතෙන අනුභුතං ධම්මරක්ඛිතො. යථා වෙතාසු, එවං ඉතො පුරිමතරාසුපි ජාතීසු, තස්මා “සස්සතො මෙ අත්තා ව ලොකො ව, යථා ව මෙ, එවං අඤ්ඤෙසමිපි සත්තානං සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති සස්සතවසෙන දිට්ඨිගහණං පක්ඛන්දන්තො දිට්ඨිගතිකො පරෙපි තත්ථ පතිට්ඨපෙති. පාළියං පන “අනෙකවිහිතානි අධිමුත්තිපථානි අභිවදන්ති, සො එවමාහා”ති වචනතො පරානුගාහාපනවසෙන ඉධ හෙතුදස්සනං අධිප්පෙතන්ති විඤ්ඤායති. එතන්ති අත්තනො ව ලොකස්ස ව සස්සතභාවං. “න කෙවල”න්තිආදි අත්ථතො ආපන්නදස්සනං. යාන-සද්දො කාරණෙ, තඤ්ච බො ඉධ පුබ්බෙතිවාසානුස්සතියෙවාති ආහ “ඉද්”න්තිආදි. කාරණඤ්ච නාමෙතං තිවිධං සම්පාපකං නිබ්බත්තකං ඤාපකන්ති. තත්ථ අරියමග්ගො නිබ්බානස්ස සම්පාපකකාරණං, බීජං අධිකුරස්ස නිබ්බත්තකකාරණං, පච්චයුප්පන්නතාදයො අනිච්චතාදීනං

ඤාපකකාරණං, ඉධාපි ඤාපකකාරණමෙව අධිජ්ජෙනං. ඤාපකො හි අත්ථො ඤාපෙනබ්බන්තවිසයස්ස ඤාණස්ස හෙතුභාවතො කාරණං. තදායත්තවුත්තිතාය තං ඤාණං තිට්ඨති එත්ථාති යානං, වසති තං ඤාණමෙත්ථ තිට්ඨතීති “වත්ථු”ති ව වුච්චති. තථා හි භගවතා වත්ථු-සද්දෙන උද්දිසිත්වාපි යාන-සද්දෙන නිද්දිට්ඨන්ති.

32-33. දුතියතනියවාරානං පට්ඨමාරතො විසෙසො නත්ථි යපෙත්ථා කාලහෙදන්ති ආහ “උපරි වාරද්වයෙපි එසෙව නයො”ති. තදෙන කාලහෙදං යථාපාළිං දස්සෙතුං “කෙවලඤ්ඡී”තිආදි වුත්තං. ඉතරෙන දුතියතනියවාරා යාව දසසංවට්ටව්වට්ටකප්පා, යාව චත්තාලිසසංවට්ටව්වට්ටකප්පා ව අනුස්සරණවසෙන වුත්තාති අධිජ්ජායො. යදෙවං කස්මා සස්සතවාදො චතුධා විහත්තො, නනු තිධා කාලහෙදමකත්ථා අධිච්චසමුප්පත්තිකවාදො විය දුට්ඨොනෙව විහජ්ජිතබ්බො සියාති වොදනං සොධෙතුං “මන්දපඤ්ඤා ඡී”තිආදිමාහ. මන්දපඤ්ඤාදීනං තිණ්ණං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණලාභීනං වසෙන තිධා කාලහෙදං කත්ථා තක්කනෙන සහ චතුධා විහත්තොති අධිජ්ජායො. නනු ව අනුස්සවාදිවසෙන තක්කිකානං විය මන්දපඤ්ඤාදීනමපි විසෙසලාභීනං භීතාදිවසෙන අනෙකහෙදසම්භවතො බහුධා හෙදො සියා, අථ කස්මා සබ්බෙපි විසෙසලාභීනො තයො එව රාසී කත්ථා වුත්තාති? උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදෙන දස්සෙතුකාමත්තා. තීසු හි රාසීසු යෙ භීතමජ්ඣමපඤ්ඤා, තෙ වුත්තපරිච්ඡෙදතො උනකමෙව අනුස්සරන්ති. යෙ පන උක්කට්ඨපඤ්ඤා, තෙ වුත්තපරිච්ඡෙදං අතික්කමිත්ථා නානුස්සරන්තීති තත්ථ තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදෙන දස්සෙතුකාමතො අනෙකජාතිසතසහස්සදසවත්තාරීසසංවට්ටව්වට්ටානුස්සරණවසෙන තයො එව රාසී කත්ථා වුත්තාති. න තතො උද්ධන්ති යථාවුත්තකාලත්තයතො, චත්තාරීසසංවට්ටව්වට්ටකප්පතො වා උද්ධං නානුස්සරති, කස්මා? දුබ්බලපඤ්ඤත්තා. තෙසඤ්ඡි නාමරූපපරිච්ඡෙදවිරහතො දුබ්බලා පඤ්ඤා භොතීති අට්ඨකථාසු වුත්තං.

34. තප්පකතියත්තොපි කත්තුත්ථොයෙවාති ආහ “තක්කයතී”ති. තප්පකතියත්තත්තා එව හි දුතියනයොපි උපපන්නො භොති. තත්ථ තක්කයතීති උභයති, සස්සතාදිආකාරෙන තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ චිත්තං අභිනිරොපයතීති අත්ථො. තක්කොති ආකොටනලක්ඛණො, විනිච්ඡයලක්ඛණො වා දිට්ඨිට්ඨානභූතො විතක්කො. තෙන තෙන පරියායෙන තක්කනං සන්ධාය “තක්කෙත්ථා විතක්කෙත්ථා”ති වුත්තං වීමංසාය සමන්තාගතොති අත්ථවචනමත්තං. නිබ්බවනං පන තක්කිපදෙ විය ද්විධා වත්තබ්බං. වීමංසා නාම විචාරණා, සා ව දුට්ඨා පඤ්ඤා වෙව පඤ්ඤාපතිරූපිකා ව. ඉධ පන පඤ්ඤාපතිරූපිකාව, සා වත්ථතො ලොභසහගතචිත්තුප්පාදො, මිච්ඡාහිනිවෙසසඬ්ඛාතො වා අයොනියොමනසිකාරො. පුබ්බභාගෙ වා මිච්ඡාදස්සනභූතං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං,

තදෙනමත්ථත්තයං දස්සෙතුං “තුලනා රුච්චනා බමනා”ති චුත්තං. “තුලයිත්වා”තිආදීසුපි යථාක්කමං “ලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙනා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. සමන්තතො, පුනස්පුනං වා ආහනනං පරියාහනං, තං පන විතක්කස්ස ආරම්මණං උභනනමෙව, භාවනපුංසකඤ්චෙනං පදන්ති දස්සෙති “තෙන තෙන පරියායෙන තක්කෙන්වා”ති ඉමිනා. පරියායෙනාති ච කාරණෙනාති අත්ථො. චුත්තස්පකාරායාති තිධා චුත්තස්පහෙදාය. අනුවචරිතන්ති අනුපවත්තිතං, විමංසානුගතෙන වා විචාරෙන අනුමජ්ජිතං. තදනුගතධම්මකිවචමපි හි පධානධම්මෙ ආරොපෙත්වා තථා චුච්චති. පටිභාති දිස්සතීති පටිභානං, යථාසමාහිතාකාරවිසෙසවිභාවකො දිට්ඨිගතසම්පයුත්තචිත්තුප්පාදො, තතො ජාතන්ති පටිභානං, තථා පඤ්ඤායනං, සයං අත්තතො පටිභානං සයංපටිභානං, තෙනෙනවාහ “අත්තතො පටිභානමත්තසඤ්ජාත”න්ති. මත්ත-සද්දෙන චෙත්ථ විසෙසාධිගමාදයො නිවත්තෙති. අනාමට්ඨකාලවචනෙ වත්තමානවසෙනෙව අත්ථනිද්දෙසො උපපන්නොති ආහ “එවං වදති”ති.

පාළියං “තක්කි හොති විමංසි”ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා චුත්තං තක්කිහෙදං විහජන්තො “තත්ථ චතුබ්බිධො”තිආදිමාහ. පරෙහි පුන සවනං අනුස්සුති, සා යස්සායං අනුස්සුතිකො. පුරිමං අනුභූතපුබ්බං ජාතිං සරතීති ජාතිස්සරො. ලබ්භතෙති ලාභො, යං කිඤ්චි අත්තනා පටිලද්ධං රූපාදි, සුඛාදි ව, න පන කුමානාදිවිසෙසො, තෙනෙනවාහ පාළියං “සො තක්කපරියාහනං විමංසානුවචරිතං සයංපටිභානං එවමාහා”ති. අට්ඨකථායමපි චුත්තං “අත්තතො පටිභානමත්තසඤ්ජාත”න්ති. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරොපි වදති “මත්ත-සද්දෙන විසෙසාධිගමාදයො නිවත්තෙති”ති (දී. නි. ටී. 1.34) සො එතස්සාති ලාභී. සුද්ධෙන පුරිමෙහි අසම්මිස්සෙන, සුද්ධං වා තක්කනං සුද්ධතක්කො, සො යස්සායං සුද්ධතක්කිකො. තෙන හීති උයොයාජනත්ථෙ නිපාතො, තෙන තථා චෙස්සන්තරරඤ්ඤොව හගවති සමානෙති දිට්ඨිග්ගාහං උයොයාජෙති. ලාභිතායාති රූපාදිසුඛාදිලාභිභාවතො. “අනාගතෙපි එවං භවිස්සති”ති ඉදං ලාභිතක්කිතො එවමපි සම්භවතීති සම්භවදස්සනවසෙන ඉධාධිජ්ජෙතං තක්කනං සන්ධාය චුත්තං. අනාගතංසතක්කනෙනෙව හි සස්සතග්ගාහී භවති. “අතීතෙපි එවං අභොසී”ති ඉදං පන අනාගතංසතක්කනස්ස උපනිස්සයනිදස්සනමත්තං. සො හි “යථා මෙ ඉදානි අත්තා සුඛි හොති, එවං අතීතෙපිති පයමං අතීතංසානුතක්කනං උපනිස්සාය අනාගතෙපි එවං භවිස්සති”ති තක්කයන්තො දිට්ඨිං ගණ්හාති. “එවං සති ඉදං හොති”ති ඉමිනා අනිච්චෙසු භාවෙසු අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංචෙදෙතීති දොසො ආපජ්ජති, තථා ච සති කතස්ස විනාසො අකතස්ස ච අජ්ඣාගමො සියා. නිච්චෙසු පන භාවෙසු අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංචෙදෙතීති දොසො නාපජ්ජති. එවඤ්ච සති කතස්ස අවිනාසො, අකතස්ස ච අනජ්ඣාගමො සියාති තක්කිකස්ස යුත්තිගචෙසනාකාරං දස්සෙති.

තක්කමත්තෙනෙවාති සුද්ධතක්කෙනෙව. මත්ත-සද්දෙන හි ආගමාදීනං, අනුස්සවාදීනඤ්ච අභාවං දස්සෙති. “නනු ච විසෙසලාභීනොපි සස්සතවාදිනො විසෙසාධිගමහෙතු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු, දසසු සංවට්ටව්වට්ටෙසු, චත්තාලීසාය ච සංවට්ටව්වට්ටෙසු යථානුභූතං අත්තනො සත්තානං, තප්පට්ඨද්ධඤ්ච ධම්මජාතං. “අත්තා, ලොකො”ති ච අනුස්සරිත්වා තතො පුරිමතරාසුපි ජාතීසු තථාභූතස්ස අත්ථිතානුවිතක්කනමුඛෙන අනාගතෙපි එවං භවිස්සතීති අත්තනො භවිස්සමානානුතක්කනං, සබ්බෙසමිපි සත්තානං තථාභාවානුතක්කනඤ්ච කත්වා සස්සතාභිනිවෙසිතො ජාතා, එවඤ්ච සති සබ්බොපි සස්සතවාදී අනුස්සුතිකජාතිස්සරලාභීතක්කිකා විය අත්තනො උපලද්ධවත්ථුනිමිත්තෙන තක්කනෙන පවත්තවාදත්තා තක්කීපක්ඛෙයෙව තිට්ඨෙය්‍යා, තථා ච සති විසෙසහෙදරහිතත්තා එකොවායං සස්සතවාදො වචත්ථිතො භවෙය්‍ය, අවස්සඤ්ච චුත්තප්පකාරං තක්කනමිච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤථා විසෙසලාභී සස්සතවාදී එකච්චසස්සතිකපක්ඛං, අධිච්චසමුප්පන්තිකපක්ඛං වා භජෙය්‍යාති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. විසෙසලාභීනඤ්ච ඛන්ධසත්තානස්ස දීඝදීඝතරං දීඝතමකාලානුස්සරණං සස්සතග්ගාහස්ස අසාධාරණකාරණං. තථා හි “අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරාමි. ඉමිනාමහං එතං ජානාමි”ති අනුස්සරණමෙව පධානකාරණභාවෙන දස්සිතං. යං පන තස්ස “ඉමිනාමහං එතං ජානාමි”ති පවත්තං තක්කනං, න තං ඉධ පධානං අනුස්සරණං පටිච්ච තස්ස අපධානභාවතො, පධානකාරණෙන ච අසාධාරණෙන නිද්දෙසො සාසනෙ, ලොකෙපි ච නිරුල්භො යථා “චක්ඛුවිඤ්ඤාණං යචඬ්ඤරො”තිආදි.

එවං පනායං දෙසනා පධානකාරණවිභාවිතී, තස්මා සතිපි අනුස්සවාදිවසෙන, තක්කිකානං භීතාදිවසෙන ච මන්දපඤ්ඤාදීනං විසෙසලාභීනං බහුධා හෙදෙ අඤ්ඤතරහෙදසඬ්ගහවසෙන භගවතා චත්තාරිට්ඨානාති විහජිත්වා වචත්ථිතා සස්සතවාදානං චතුබ්බිධතා. න හි, ඉධ සාවසෙසං ධම්මං දෙසෙති ධම්මරාජාති. යදෙවං අනුස්සුතිකාදීසුපි අනුස්සවාදීනං පධානභාවො ආපජ්ජතීති? න තෙසං අඤ්ඤාය සච්ඡිකිරියාය අභාවෙන තක්කපධානත්තා, “පධානකාරණෙන ච අසාධාරණෙන නිද්දෙසො සාසනෙ, ලොකෙපි ච නිරුල්භො”ති චුත්තොවායමත්ථොති. අථ වා විසෙසාධිගමනිමිත්තරහිතස්ස තක්කනස්ස සස්සතග්ගාහෙ විසුං කාරණභාවදස්සනත්ථං විසෙසාධිගමො විසුං සස්සතග්ගාහකාරණභාවෙන චත්තබ්බො, සො ච මන්දමජ්ඣමතික්ඛපඤ්ඤාවසෙන තිවිධොති තිධා විහජිත්වා, සබ්බතක්කිනො ච තක්කීභාවසාමඤ්ඤතො එකජ්ඣං ගහෙත්වා චතුධා එව වචත්ථාපිතො සස්සතවාදො භගවතාති.

35. “අඤ්ඤතරොනා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “එකෙනා”ති චුත්තං. අට්ඨානපයුත්තස්ස පන වා-සද්දස්ස අනියමත්ථතං සන්ධායාහ “ද්විභි වා තීභි වා”ති, තෙන චතුසු වත්ථුසු යථාරහමෙකච්චං එකච්චස්ස පඤ්ඤාපනෙ සහකාරීකාරණන්ති දස්සෙති. “ඛච්ඡිද්ධා”ති බාහ්‍යත්ථාවාචකො

කත්තුනිද්දිට්ඨො නිපාතොති දස්සෙතුං. “ඛණ්ණි”තිආදි වුත්තං. එත්ථාහ – කිං පනෙතානි වත්ථුනි අත්තනො අභිනිවෙසස්ස හෙතු, උදාහු පරෙසං පතිට්ඨාපනස්සාති. කිඤ්චෙත්ථ, යදි තාව අත්තනො අභිනිවෙසස්ස හෙතු, අථ කස්මා අනුස්සරණතක්කනානියෙව ගහිතානි, න සඤ්ඤාවිපල්ලාසාදයො. තථා හි විපරිතසඤ්ඤාඅයොනියොමනසිකාරඅසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනාදි නිසි දිට්ඨියා පවත්තනට්ඨෙන දිට්ඨිට්ඨානානි. අථ පන පරෙසං පතිට්ඨාපනස්ස හෙතු, අනුස්සරණහෙතුභූතො අධිගමො විය, තක්කනපරියෙට්ඨිභූතා යුත්ති විය ව ආගමොපි වත්ථුභාවෙන වත්තබ්බො, උභයථාපි ව යථාචුත්තස්ස අවසෙසකාරණස්ස සම්භවතො “නත්ථි ඉතො ඛණ්ණිද්ධා”ති වචනං න යුජ්ජතෙවාති? නො න යුජ්ජති, කස්මා? අභිනිවෙසපක්ඛෙ තාව අයං දිට්ඨිගතිකො අසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනෙහි අයොනියො උම්මුජ්ජිත්වා විපල්ලාසසඤ්ඤො රූපාදිධම්මානං බණ්ණෙ බණ්ණෙ භිජ්ජනසභාවස්ස අනවබ්බොධතො ධම්මයුත්තිං අතිධාවන්තො එකත්තනයං මිච්ඡා ගහෙත්වා යථාචුත්තානුස්සරණතක්කනෙහි බන්ධෙසු “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 31) අභිනිවෙසං උපනෙසි, ඉති ආසන්නකාරණත්තා, පධානකාරණත්තා ව තග්ගහණෙනෙව ව ඉතරෙසම්පි ගහිතත්තා අනුස්සරණතක්කනානියෙව ඉධ ගහිතානි. පතිට්ඨාපනපක්ඛෙ පන ආගමොපි යුත්තියමෙව යීතො විසෙසෙන නිරාගමානං බාහිරකානං තක්කග්ගාහිභාවතො, තස්මා අනුස්සරණතක්කනානියෙව සස්සතග්ගාහස්ස වත්ථුභාවෙන ගහිතානි.

කිඤ්ච හියොයා – දූවිධං පරමත්ථධම්මානං ලක්ඛණං සභාවලක්ඛණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්ච. තත්ථ සභාවලක්ඛණාවබ්බොධො පච්චක්ඛඤාණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබ්බොධො අනුමානඤාණං. ආගමො ව සුතමයාය පඤ්ඤාය සාධනතො අනුමානඤාණමෙව ආවහති, සුතානං පන ධම්මානං ආකාරපරිචිතක්කනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තියං යීතො චින්තාමයපඤ්ඤං නිබ්බත්තෙත්වා අනුක්කමෙන භාවනාය පච්චක්ඛඤාණං අධිගච්ඡති එවං ආගමොපි තක්කනවිසයං නාතික්කමති, තස්මා වෙස තක්කග්ගහණෙන ගහිතොවාති වෙදිතබ්බො. සො අට්ඨකථායං අනුස්සුතිතක්කග්ගහණෙන විභාවිතො, එවං අනුස්සරණතක්කනෙහි අසඬගහිතස්ස අවසිට්ඨස්ස කාරණස්ස අසම්භවතො යුත්තමෙවිදං “නත්ථි ඉතො ඛණ්ණිද්ධා”ති වචනන්ති වෙදිතබ්බං. “අනෙකච්ඡිතානි අධිමුත්තිපදානි අභිවදන්ති”ති (දී. නි. 1.29), “සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති (දී. නි. 1.30) ව වචනතො පන පතිට්ඨාපනවත්ථුනියෙව ඉධ දෙසිතානි තංදෙසනාය එව අභිනිවෙසස්සාපි සිජ්ඣනතො. අනෙකහෙදෙසු හි දෙසිතෙසු යස්මිං දෙසිතෙ තදඤ්ඤෙපි දෙසිතා සිද්ධා භොන්ති, තමෙව දෙසෙතීති දට්ඨබ්බං. අභිනිවෙසපතිට්ඨාපනෙසු ව අභිනිවෙසෙ දෙසිතෙපි පතිට්ඨාපනං න සිජ්ඣති අභිනිවෙසස්ස පතිට්ඨාපනෙ අනියමතො. අභිනිවෙසිතොපි හි කෙච්චි පතිට්ඨාපෙන්නි, කෙච්චි න පතිට්ඨාපෙන්නි. පතිට්ඨාපනෙ පන දෙසිතෙ

අභිනිවෙසොපි සිජ්ඣති පතිට්ඨාපනස්ස අභිනිවෙසෙ නියමතො. යො හි යත්ථ පරෙ පතිට්ඨාපෙති, සොපි තමභිනිවිසතීති.

36. තයිදන්ති එත්ථ ත-සද්දෙන “සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නී”ති එතස්ස පරාමසන්නති ආහ “තං ඉදං චතුබ්බිධම්පි දිට්ඨිගත”න්ති. තතොති තස්මා පකාරතො ජානනත්තා. පරමවජ්ජනාය අනෙකවිහිතානං අනත්ථානං කාරණභාවතො දිට්ඨියො එව යානා දිට්ඨිට්ඨානා. යථාහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං හික්ඛවෙ, වජ්ජං වදාමි”ති තදෙවත්ථං සන්ධාය “දිට්ඨියොව දිට්ඨිට්ඨානා”ති වුත්තං. දිට්ඨිතං කාරණම්පි දිට්ඨිට්ඨානමෙව දිට්ඨිතං උප්පාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත. “යථාහා”තිආදි පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.124) සාධනං. තත්ථ ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්භණට්ඨෙත. වුත්තඤ්ඤි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදි, (සං. නි. 3.81) අවිජ්ජාපි උපනිස්සයාදිභාවෙන. යථාහ “අස්සුතවා හික්ඛවෙ, පුපුජ්ජතො අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ම. නි. 1.2; පටි. ම. 1.131) එස්සොපි චුසිත්වා ගහණුපායට්ඨෙත. තථා හි වුත්තං “තදපි එස්සපච්චයා (දී. නි. 1.118) චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි. 1.144) සඤ්ඤාපි ආකාරමත්තග්ගහණට්ඨෙත. වුත්තඤ්ඤෙන “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880; මහා. නි. 109) පථවිං පථවිතො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි. 1.2) ව ආදි. විතක්කොපි ආකාරපරිවිතක්කනට්ඨෙත. තෙන වුත්තං “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති, (සු. නි. 892; මහා. නි. 121) “තක්කී හොති වීමංසී”ති (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනිසො මනසිකාරොපි අකුසලානං සාධාරණකාරණට්ඨෙත. තෙනාහ “තස්ස එවං අයොනිසො මනසි කරොතො ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති. අත්ථි මෙ අත්තා’ති වා අස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨිඋප්පජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19) පාපමිත්තොපි දිට්ඨානුගති ආපජ්ජනට්ඨෙත. වුත්තම්පි ව “බාහිරං හික්ඛවෙ, අඬගන්ති කරිත්වා නාඤ්ඤං එකඬගම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහතො අනත්ථාය සංවත්තති, යථයිදං හික්ඛවෙ, පාපමිත්තතා”තිආදි (අ. නි. 1.110) පරතොසොසොපි දුරක්ඛාතධම්මස්සවනට්ඨෙත. තථා වෙච වුත්තං “ද්වෙමෙ හික්ඛවෙ, පච්චයා මිච්ඡාදිට්ඨියා උප්පාදාය. කතමෙ ද්වෙ? පරතො ව සොසො, අයොනිසො ව මනසිකාරො”තිආදි (අ. නි. 2.126) පරෙහි සුතා, දෙසිතා වා දෙසනා පරතොසොසො.

“ඛන්ධා හෙතු”තිආදිපාළි තදත්ථවිභාවිතී. තත්ථ ජනකට්ඨෙත හෙතු, උපත්ථම්භකට්ඨෙත පච්චයො. උපාදායාති උපාදිසිත්වා, පටිච්චාති අත්ථො. “උප්පාදායා”තිපි පායො, උප්පජ්ජනායාති අත්ථො. සමුට්ඨාති එතෙතාති සමුට්ඨානං, ඛන්ධාදයො එව. ඉධ පන සමුට්ඨානභාවොයෙව සමුට්ඨාන-සද්දෙන වුත්තො භාවලොපත්තා, භාවජ්ජධානත්තා ව. ආදින්නා සකසන්නානෙ. පචත්තිකා සපරසන්නානෙසු. පර-සද්දො අභිණ්භත්ථොති

වුත්තං “පුනස්සුන”න්ති. පරිනිට්ඨාපිතාති “ඉදමෙව දස්සනං සච්චං, අඤ්ඤං පන මොසං තුව්ඡං මුසා”ති අභිනිවෙසස්ස පරියොසානං මත්ථකං පාපිතාති අත්ථො. ආරම්භණවසෙනාති අට්ඨස්ස දිට්ඨිට්ඨානෙස්ස ඛන්ධෙ සන්ධායාහ. පවත්තනවසෙනාති අවිජ්ජාඵස්සසඤ්ඤාවිතක්කායොනියොමනසිකාරො. ආසෙවනවසෙනාති පාපමිත්තපරතොසොසෙ. යදිපි සරුපත්ථවසෙන වෙච්චනං, සඬකෙතත්ථවසෙන පන ඵ්චං වත්තබ්බොති දස්සෙතුං “ඵචංවිධපරලොකා”ති වුත්තං. යෙන කෙනචි හි විසෙසනෙනෙව වෙච්චනං සාත්ථකං සියා. පරලොකො ච කම්මවසෙන අභිමුඛො සම්පරෙති ගච්ඡති පවත්තති ඵත්ථාති අභිසම්පරායොති වුච්චති. “ඉති ඛො ආනන්ද, කුසලාති සීලාති අනුපුබ්බෙන අග්ගාය පරෙත්ති”තිආදීසු (අ. නි. 10.2) විය හි වුරාදිගණවසෙන පර-සද්දං ගතියම්ච්ඡන්ති සද්දවිදු, අයමෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො.

ඵචංගතිකාති ඵචංගමනා ඵචංනිට්ඨා, ඵචමනුයුඤ්ජනෙන හිජ්ජනනස්සනපරියොසානාති අත්ථො. ගති-සද්දො චෙත්ථ “යෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස ද්වෙව ගතියො භවන්ති”තිආදීසු (දී. නි. 1.258; 2.33, 35; 3.199, 200; ම. නි. 2.384, 397) විය නිට්ඨානත්ථො. ඉදං වුත්තං භොති – ඉමෙ දිට්ඨිසඬබාතා දිට්ඨිට්ඨානා ඵචං පරමත්ථතො අසන්තං අත්තානං, සස්සතභාවඤ්ච තස්මිං අජ්ඣාරොපෙත්වා ගහිතා, පරාමට්ඨා ච සමානා බාලලපනායෙව හුත්වා යාව පණ්ඩිතා න සමනුයුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති, පාතුවන්ති ච, පණ්ඩිතෙහි සමනුයුඤ්ජියමානා පන අනවට්ඨිතවත්ථුකා අවිමද්දක්ඛමා සුරියුග්ගමනෙ උස්සාවබ්බන්දු විය, බජ්ජොපනකා විය ච හිජ්ජන්ති, විනස්සන්ති වාති.

තත්ථායං අනුයුඤ්ජනෙ සඬබෙපකථා – යදි හි පරෙහි කප්පිතො අත්තා ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරුපාවිජ්ඣනතො කස්සචි විසෙසාධානස්ස කාතුමසක්කුණෙය්‍යතාය අභිතතො නිවත්තනත්ථං, හිතෙ ච පටිපජ්ජනත්ථං උපදෙසො ඵච සස්සතවාදිතො නිජ්ජයොජනො සියා, කථං වා තෙන සො උපදෙසො පවත්තියති විකාරාභාවතො. ඵචඤ්ච සති පරිකප්පිතස්ස අත්තතො අජටාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා, හිංසාදිකිරියා ච න සම්භවති, තථා සුඛස්ස, දුක්ඛස්ස ච අනුභවනනිඛන්ධො ඵච සස්සතවාදිතො න යුජ්ජති කම්මබද්ධාභාවතො. ජාතිආදීනඤ්ච අසම්භවතො විමොක්ඛො න භවෙය්‍ය, අථ පන ධම්මමත්තං තස්ස උජ්ජපජ්ජති වෙච්ච විනස්සති ච, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොභාරොති වදෙය්‍ය, ඵචමපි පුරිමරුපාවිජ්ඣනෙන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාභුතා, තස්මා තස්ස උජ්ජන්තා අඤ්ඤෙ වා සියුං අනඤ්ඤෙ වා, යදි අඤ්ඤෙ, න තාහි අවත්ථාහි තස්ස උජ්ජන්තාහිපි කොචි විසෙසො අත්ථී, යාහි කරොති පටිසංවෙදෙති චවති උජ්ජපජ්ජති වාති ඉච්ඡිතං, ඵචඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථකා සියා, තස්මා තදවත්ථො ඵච යථාවුත්තදොසො, අථානඤ්ඤෙ,

උප්පාදවිනාසවන්තීහි අවත්ථාහි අනඤ්ඤස්ස අත්තනො තාසං විය උප්පාදවිනාසසබ්භාවතො කුතො භවෙය්‍ය නිව්චතාවකාසො, තාසමපි වා අත්තනො විය නිව්චතාපවත්ති, තස්මා ඛන්ධවිමොක්ඛානං අසම්භවො ඵවාති න යුජ්ජනියෙව සස්සතවාදො, න චෙත්ථ කොචි වාදී ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්දං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො භවෙය්‍ය, යුත්තිරහිතඤ්ච වචනං න පණ්ඩිතානං චිත්තං ආරාධෙති, තෙනාවොචුම්භ “යාව පණ්ඩිතා න සමනුයුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ජන්ති, පාතුභවන්ති වා”ති.

සකාරණං සගතිකන්ති ඵත්ථ සහ-සද්දො විජ්ජමානත්ථො “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු විය, න පන සමවායත්ථො ව-සද්දෙන “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති”ති චුත්තස්ස දිට්ඨිගතස්ස සමුච්චිතිත්තා, “තඤ්ච තථාගතො පජානාති”ති ඉමිනා ව කාරණගතිනමෙව පජානනභාවෙන චුත්තත්තා. ඉදං චුත්තං හොති – තයිදං භික්ඛවෙ, කාරණවත්තං ගතිවත්තං දිට්ඨිගතං තථාගතො පජානාති, න කෙවලඤ්ච තදෙව, අථ ඛො තස්ස කාරණගතිසම්ඛාතං තඤ්ච සබ්බන්ති. “තතො...පෙ.... පජානාති”ති චුත්තවාක්‍යස්ස අත්ථං චුත්තනයෙන සංවණ්ණෙති “තතො වා”තිආදිනා. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්සෙවිධ විභජනන්ති පකරණානුරූපමත්ථං ආහ “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්චා”ති, තස්මිං වා චුත්තෙ තදධිට්ඨානතො ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං, තදවිනාභාවතො වා සබ්බමපි දසබලාදිඤ්ඤාණං ගහිතමෙවාතිපි තදෙව චුත්තං.

ඵවංවිධන්ති “සීලඤ්චා”තිආදිනා ඵවංචුත්තජ්ජකාරං. පජානන්තොපීති ඵත්ථ පි-සද්දෙන, අපි-සද්දෙන වා “තඤ්චා”ති චුත්ත ව-සද්දස්ස සම්භාවනත්ථභාවං දස්සෙති, තෙන තතො දිට්ඨිගතතො උත්තරිතරං සාරභූතං සීලාදිගුණවිසෙසමපි තථාගතො නාහිනිවිසති, කො පන වාදො වට්ඨාමිසෙති සම්භාවෙති. “අහ”න්ති දිට්ඨිමානවසෙන පරාමසනාකාරදස්සනං. පජානාමීති ඵත්ථ ඉති-සද්දෙන පකාරත්ථෙන, නිදස්සනත්ථෙන වා. “මම”න්ති තණ්හාවසෙන පරාමසනාකාරං දස්සෙති. තණ්හාදිට්ඨිමානපරාමාසවසෙනාති

තණ්හාදිට්ඨිමානසම්ඛාතපරාමාසවසෙන. ධම්මසභාවමතික්කමිත්වා “අහං මම”න්ති පරතො අභූතතො ආමසනං පරාමාසො, තණ්හාදෙයො ඵව. න හි තං අත්ථි, යං ඛන්ධෙසු “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං සියා, අපරාමසතො අපරාමසන්තස්ස අස්ස තථාගතස්ස නිබ්බුති විදිතාති සම්බන්ධො. “අපරාමසතො”ති වෙදං නිබ්බුතිපවෙදනාය (නිබ්බුතිවෙදනස්ස දී. නි. ටී. 1.36) හෙතුගබ්භවිසෙසනං. “විදිතා”ති පදමපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාමිවචනං. අපරාමසතො පරාමාසරහිතපටිපත්තිහෙතු අස්ස තථාගතස්ස කත්තුභූතස්ස නිබ්බුති අසම්බතධාතු විදිතා, අධිගතාති වා අත්ථො. “අපරාමසතො”ති හෙදං හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනං.

“අපරාමාසපච්චයා”ති පච්චත්තඤ්ඤෙව පවෙදනාය කාරණදස්සනං. අස්සාති කත්තාරං චත්වාපි පච්චත්තඤ්ඤෙවාති විසෙසදස්සනත්ථං. පුන කත්තුවචනන්ති ආහ “සයමෙව අත්තනායෙවා”ති. සයං, අත්තනාති වා භාවනපුංසකං. නිපාතපදඤ්ඤෙනං. “අපරාමසතො”ති වචනතො පරාමාසානමෙව නිබ්බුති ඉධ දෙසිතා, තංදෙසනාය එව තදඤ්ඤෙසමිපි නිබ්බුතියා සිජ්ඣනතොති දස්සෙති “තෙසං පරාමාසකිලෙසාන”න්ති ඉමිනා, පරාමාසසඬ්ඛාතානං කිලෙසානන්ති අත්ථො. අපිච කාමං “අපරාමසතො”ති වචනතො පරාමාසානමෙව නිබ්බුති ඉධ දෙසිතාති විඤ්ඤායති, තංදෙසනාය පන තදවසෙසානමිපි කිලෙසානං නිබ්බුති දෙසිතා නාම භවති පභානෙකට්ඨතාදිභාවතො, තස්මා තෙසමිපි නිබ්බුති නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතඛිබ්බාති වුත්තං “තෙසං පරාමාසකිලෙසාන”න්ති, තණ්හාදිට්ඨිමානසඬ්ඛාතානං පරාමාසානං, තදඤ්ඤෙසඤ්ච කිලෙසානන්ති අත්ථො. ගොඛලීඛද්දනයො හෙස. නිබ්බුතීති ච නිබ්බායනභූතා අසඬ්ඛතඛාතා, තඤ්ච භගවා බොධිමූලෙයෙව පත්තො, තස්මා සා පච්චත්තඤ්ඤෙව විදිතාති.

යථාපටිපත්තෙනාති යෙන පටිපත්තෙන. තප්පටිපත්තිං දස්සෙතුං “තාසංයෙව...පෙ.... ආදිමාහා”ති අනුසන්ධිදස්සනං. කස්මා පන වෙදනානඤ්ඤෙව කම්මට්ඨානමාවික්ඛතීති ආහ “යාසු”තිආදි, ඉමිනා දෙසනාවිලාසං දස්සෙති. දෙසනාවිලාසප්පත්තො හි භගවා දෙසනාකුසලො ඛන්ධායතනාදිවසෙන අනෙකවිධාසු චතුසච්චදෙසනාසු සම්භවන්තීසුපි දිට්ඨිගතිකා වෙදනාසු මිච්ඡාපටිපත්තියා දිට්ඨිගහනං පක්ඛන්දාති දස්සනත්ථං. තථාපක්ඛන්දනමූලභූතා වෙදනායෙව පරිඤ්ඤාභූමිභාවෙන උද්ධරතීති. ඉධාති ඉමස්මිං වාදෙ. එවං එත්ථාතිපි. කම්මට්ඨානන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං. එත්ථ හි වෙදනාගහණෙන ගහිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. වෙදනානං සමුදයග්ගහණෙන ගහිතො අවිජ්ජාසමුදයො සමුදයසච්චං, අත්ථඬ්ඛගමනිස්සරණපරියායෙහි නිරොධසච්චං, “යථාභූතං විදිත්වා”ති එතෙන මග්ගසච්චන්ති එවං චත්තාරි සච්චාති වෙදිතඛිබ්බාති. “යථාභූතං විදිත්වා”ති ඉදං විහජ්ජන්තාකරණත්ථපදන්ති තදත්ථං විහජ්ජ දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. විසෙසතො හි “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”තිආදිලක්ඛණානං වසෙන සමුදයාදීසු අත්ථො යථාරහං විහජ්ජ දස්සෙතඛිබ්බො. අවිසෙසතො පන වෙදනාය සමුදයාදීනි විපස්සනාපඤ්ඤාය ආරම්මණපටිවෙධවසෙන, මග්ගපඤ්ඤාය අසම්මොහපටිවෙධවසෙන ජානිත්වා පටිවිජ්ඣිත්වාති අත්ථො. පච්චයසමුදයට්ඨෙතාති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.404; සං. නි. 2.21; උදා. 1) වුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදීනං පච්චයානං උප්පාදෙන වෙච මග්ගෙන අසමුග්ගාටෙන ච. යාව හි මග්ගෙන න සමුග්ගාටියති, තාව පච්චයොති වුවචති. නිබ්බත්තිලක්ඛණන්ති උප්පාදලක්ඛණං, ජානිත්ති අත්ථො. පඤ්චන්තං ලක්ඛණානන්ති එත්ථ ච චතුන්තමිපි පච්චයානං උප්පාදලක්ඛණමෙව අග්ගහෙත්වා

පච්චයලක්ඛණමපි ගහෙනබ්බං සමුදයං පටිච්ච තෙසං යථාරහං උපකාරකත්තා. තථා චෙව සංවණ්ණිතං “මග්ගෙන අසමුග්ගාටෙන වා”ති. පච්චයනිරොධටියෙනාති “ඉමස්මිං නිරුද්ධෙ ඉදං නිරුද්ධං හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති (ම. නි. 1.406; උදා. 3; සං. නි. 2.41) චුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදීනං පච්චයානං නිරොධෙන චෙව මග්ගෙන සමුග්ගාටෙන ව. විපරිණාමලක්ඛණන්ති නිරොධලක්ඛණං, හඬගන්ති අත්ථො. වයන්ති නිරොධං. යන්ති යස්මා පච්චයභාවසඬබ්බාතහෙනුතො. වෙදනං පටිච්චාති පුරිමුජ්ජන්තං ආරම්මණාදිපච්චයභූතං වෙදනං ලභිත්වා. සුඛං සොමනස්සන්ති සුඛඤ්ඤචෙව සොමනස්සඤ්ඤච. අයන්ති පුරිමවෙදනාය යථාරහං පච්ඡිමුජ්ජන්තානං සුඛසොමනස්සානං පච්චයභාවො. අස්සාදො නාම අස්සාදිතබ්බොති කත්වා.

අපරො නයො – යන්ති සුඛං, සොමනස්සඤ්ඤච. අයන්ති ච නපුංසකලිඬිගෙන නිද්දිට්ඨං සුඛසොමනස්සමෙව අස්සාදපදමපෙක්ඛිත්වා පුලිලිඬිගෙන නිද්දිසීයති, ඉමස්මිං පන විකප්පෙ සුඛසොමනස්සානං උප්පාදොයෙව තෙහි උප්පාදවන්තෙහි නිද්දිට්ඨො, සත්තියා, සත්තිමතො ච අභින්නත්තා. න හි සුඛසොමනස්සමන්තරෙන තෙසං උප්පාදො ලබ්භති. ඉති පුරිමවෙදනං පටිච්ච සුඛසොමනස්සුප්පාදොපි පුරිමවෙදනාය අස්සාදො නාම අස්සාදීයතෙති කත්වා. අයඤ්ඤත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – පුරිමමුජ්ජන්තං වෙදනං ආරබ්භ සොමනස්සුජ්ජන්තියං යො පුරිමවෙදනාය පච්චයභාවසඬබ්බාතො අස්සාදෙනබ්බාකාරො, සොමනස්සස්ස වා උප්පාදසඬබ්බාතො තදස්සාදනාකාරො, අයං පුරිමවෙදනාය අස්සාදොති. කථං පන වෙදනං ආරබ්භ සුඛං උප්පජ්ජති, නනු ථොට්ඨබ්බාරම්මණන්ති? චෙතසිකසුඛස්සෙව ආරබ්භ පවත්තියමධිප්පෙතත්තා නායං දොසො. ආරබ්භ පවත්තියඤ්ඤි විසෙසනමෙව සොමනස්සග්ගහණං සොමනස්සං සුඛන්ති යථා “රුක්ඛො සිසපා”ති අඤ්ඤපච්චයවසෙන උප්පත්තියං පන කායිකසුඛමපි අස්සාදොයෙව, යථාලාභකථා වා එසාති දට්ඨබ්බං.

“යා වෙදනා අනිච්චා”තිආදීනා සත්තිමතා සත්ති නිදස්සිතා. තත්‍රායමත්ථො – යා වෙදනා හුත්වා අභාවටියෙන අනිච්චා, උදයබ්බයපටිපිලනටියෙන දුක්ඛා, ඡරාය, මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බටියෙන විපරිණාමධම්මා. තස්සා එවංභූතාය අයං අනිච්චදුක්ඛවිපරිණාමභාවො වෙදනාය සබ්බායපිආදීනවොති. ආදීනං පරමකාරුඤ්ඤං වාති පවත්තති එතස්මාති හි ආදීනවො. අපිචආදීනං අනිච්ච කපණං පවත්තනටියෙන කපණමනුස්සො ආදීනවො, අයමපි එවංසභාවොති තථා වූච්චති. සත්තිමතා හි සත්ති අභින්නා තදවිනාභාවතො.

එත්ථ ච “අනිච්චා”ති ඉමිනා සඬබ්බාරදුක්ඛතාවසෙන උපෙක්ඛාවෙදනාය, සබ්බාසු වා වෙදනාසුආදීනවමාහ, “දුක්ඛා”ති ඉමිනා දුක්ඛදුක්ඛතාවසෙනදුක්ඛවෙදනාය, “විපරිණාමධම්මා”ති ඉමිනා

විපරිණාමදුක්ඛතාවසෙන සුඛවෙදනාය. අවිසෙසෙන වා තිණ්‍හි පදානි නිස්සන්තම්භි වෙදනානං වසෙන යොජෙතඛිබ්බානි. ඡන්දරාගවිනායොති ඡන්දසඛිබ්බාතරාගවිනායනං විනාසො. “අත්ථවසා ලිඛිගවිහත්තිවිපරිණාමො”ති වචනතො යං ඡන්දරාගජපහානන්ති යොජෙතඛිබ්බං. පරියායවචනමෙවිදං පදද්වයං. යථාභූතං විදිත්වාති මග්ගස්ස චුත්තත්තා මග්ගනිබ්බානාවසෙන වා යථාක්කමං යොජනාපි වට්ටති. වෙදනායාති නිස්සක්කවචනං. නිස්සරණන්ති නෙක්ඛම්මං. යාව හි වෙදනාපට්ඨද්ධං ඡන්දරාගං නජපජහති, තාවායං පුරිසො වෙදනාය අල්ලිනොයෙව හොති. යදා පන තං ඡන්දරාගං පජහති, තදායං පුරිසො වෙදනාය නිස්සටො විසංයුත්තො හොති, තස්මා ඡන්දරාගජපහානං වෙදනාය නිස්සරණං චුත්තං. තඛිබ්බවනෙන පන වෙදනාසහජාතනිස්සයාරම්මණභූතා රූපාරූපධම්මා ගහිතා එව හොත්තීතිපි පඤ්චහි උපාදානක්ඛන්ධෙහි නිස්සරණවචනං සිද්ධමෙව. වෙදනාසීසෙන හි දෙසනා ආගතා, තත්ථ පන කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ලක්ඛණභාරවසෙනාපි අයමත්ථො විභාවෙතඛිබ්බො. චුත්තඤ්ඤි ආයස්මතා මහාකච්චානත්ථෙපරෙන –

“චුත්තම්හි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කෙවි;
චුත්තා භවන්ති සඛිබ්බො, සො භාරො ලක්ඛණො නාමා”ති.
(නෙත්ති. 485);

කාමුපාදානමූලකත්තා සෙසුපාදානානං පහීනෙ ව කාමුපාදානෙ උපාදානසෙසාභාවතො “විගතඡන්දරාගතාය අනුපාදානො”ති චුත්තං, එතෙන “අනුපාදාවිමුත්තො”ති එතස්සත්ථං සඛිබ්බෙපෙන දස්සෙති. ඉදං චුත්තං හොති – විගතඡන්දරාගතාය අනුපාදානො, අනුපාදානත්තා ව අනුපාදාවිමුත්තොති. තමත්ථං විත්ථාරෙතුං, සමත්ථෙතුං වා “යස්මි”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යස්මිං උපාදානෙති සෙසුපාදානමූලභූතෙ කාමුපාදානෙ. තස්සාති කාමුපාදානස්ස. අනුපාදිශිත්වාති ඡන්දරාගවසෙන අනාදිශිත්වා, එතෙන “අනුපාදාවිමුත්තො”ති පදස්ස ය-කාරලොපෙන සමාසභාවං, ඛ්‍යාසභාවං වා දස්සෙති.

37. “ඉමෙ බො”තිආදි යථාපුට්ඨස්ස ධම්මස්ස විස්සජ්ජිතභාවෙන නිගමනවචනං, “පජානාති”ති චුත්තපජානනමෙව ව ඉම-සද්දෙන නිද්දිට්ඨන්ති දස්සෙතුං. “යෙ තෙ”තිආදිමාහ. යෙ තෙ සඛිබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණධම්මෙ...පෙ.... අපුච්ඡිං, යෙහි සඛිබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණධම්මෙහි...පෙ.... වදෙය්‍යුං, තඤ්ච...පෙ.... පජානාතීති එවං නිද්දිට්ඨා ඉමෙ සඛිබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණධම්මා ගම්හිරා...පෙ.... පණ්ඩිතවෙදනීයා වාති වෙදිතඛිබ්බාති යොජනා. “එව”න්තිආදි පිණ්ඩත්ථදස්සනං. තත්ථ කිඤ්චාපි “අනුපාදාවිමුත්තො හික්ඛවෙ, තථාගතො”ති ඉමිනා අග්ගමග්ගඵලප්පත්තිං දස්සෙති, “වෙදනානං, සමුදයඤ්චා”තිආදිනා ව චතුසච්චකම්මට්ඨානං. තථාපි යස්සා ධම්මධාතුයා සුජපට්ඨිද්ධත්තා ඉමං දිට්ඨිගතං සකාරණං සගතිකං පහෙදතො

විහජිතුං සමත්ථො හොති, තස්සා පදට්ඨානෙන වෙව සද්ධිං පුබ්බභාගපටිපදාය උප්පත්තිභූමියා ව තදෙව පාකටතරං කත්තුකාමො ධම්මරාජා එවං දස්සෙතිති වුත්තං. “තදෙව නියායාති”න්ති, නිගමිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. අත්තරාති පුච්ඡිතවිස්සජ්ජිතධම්මදස්සනවචනානමත්තරා දිට්ඨියො විහත්තා තස්ස පජානනාකාරදස්සනවසෙනාති අත්ථො.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා

38. “එකච්චසස්සතිකා”ති තද්ධිතපදං සමාසපදෙන විභාවෙතුං “එකච්චසස්සතවාදා”ති වුත්තං. සත්තෙසු, සඬ්ඛාරෙසු ව එකච්චං සස්සතමෙතස්සාති එකච්චසස්සතො, වාදො, සො එතෙසන්ති එකච්චසස්සතිකා තද්ධිතවසෙන, සමාසවසෙන පන එකච්චසස්සතො වාදො එතෙසන්ති එකච්චසස්සතවාදා. එස නයො එකච්චඅසස්සතිකපදෙපි. නනු ව “එකච්චසස්සතිකා”ති වුත්තෙ තදඤ්ඤෙසං එකච්චඅසස්සතිකභාවසන්තිට්ඨානං සිද්ධමෙවාති? සච්චං අත්ථොනො, සද්දතො පන අසිද්ධමෙව තස්මා සද්දතො පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං තථා වුත්තං. න හි ඉධ සාවසෙසං කත්වා ධම්මං දෙසෙති ධම්මස්සාමී. “ඉස්සරො නිච්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිච්චා”ති එවංපවත්තවාදා සත්තෙකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යථාපි ඉස්සරවාදා. තථා “නිච්චො බ්‍රහ්මා, අඤ්ඤෙ අනිච්චා”ති එවංපවත්තවාදාපි. “පරමාණුවො නිච්චා, ද්විඅණුකාදයො අනිච්චා”ති (විසිසිකදස්සනෙ සත්තමපරිච්ඡෙදෙ පඨමකණ්ඨෙව පස්සිතබ්බං) එවංපවත්තවාදා සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යථාපි කාණාදා. තථා “චක්ඛාදයො අනිච්චා, විඤ්ඤාණං නිච්ච”න්ති (ත්‍රායාදස්සනෙ, විසෙසිකදස්සනෙ ව පස්සිතබ්බං) එවංපවත්තවාදාපි. ඉධාති “එකච්චසස්සතිකා”ති ඉමස්මිං පදෙ, ඉමිස්සා වා දෙසනාය. ගහිතාති වුත්තා, දෙසිතබ්බභාවෙන වා දෙසනාඤ්ඤාණෙන සමාදින්නා තථා වෙව දෙසිතත්තා. තථා හි ඉධ පුරිමකා තයො වාදා සත්තවසෙන, චතුත්ථො සඬ්ඛාරවසෙන දෙසිතො. “සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකා”ති ඉදං පන තෙහි සස්සතභාවෙන ගය්හමානානං ධම්මානං යාථාවසභාවදස්සනවසෙන වුත්තං, න පන එකච්චසස්සතිකමතදස්සනවසෙන. තස්ස හි සස්සතාහිමතං අසඬ්ඛතමෙවාති ලද්ධි. තෙනෙවාහ පාළියං “චිත්තන්ති වා...පෙ.... යස්සති”ති. න හි යස්ස සභාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවං පටිජානාති, තස්සෙව නිච්චධූවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන සක්කා පටිජානිතුං, එතෙන ව “උප්පාදවයධූවතායුත්තා සභාවා සියා නිච්චා, සියා අනිච්චා, සියා න චත්තබ්බා”තිආදිනා (දී. නි. ටී. 1.38) පවත්තසත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා විභාවිතා හොති.

තත්‍රායං අයුත්තතාවිභාවනා — යදි හි “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො අත්ථිති වුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථි”ති වුච්චෙය්‍යා, සියා

අනෙකන්තවාදො. අථ අඤ්ඤෙන, න සියා අනෙකන්තවාදො. න චෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බන්ධභාවො යුත්තො චත්තුං තස්ස සබ්බලොකසිද්ධත්තා, විවාදාභාවතො ව. යෙ පන වදන්ති “යථා සුවණ්ණසංඛත මකුටෙ කතෙ සංභාවො නස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති, සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බසභාවානං කොචි ධම්මො නස්සති, කොචි ධම්මො උප්පජ්ජති, සභාවො එව තිට්ඨති”ති. තෙ චත්තබ්බා “කිං තං සුවණ්ණං, යං සංඛතෙ, මකුටෙ ව අවට්ඨිතං, යදි රූපාදි, සො සද්දො විය අනිච්චො. අථ රූපාදිසමුහො සම්මුතිමත්තං, න තස්ස අත්ථිතා වා නත්ථිතා වා නිච්චතා වා ලබ්භති”ති, තස්මා අනෙකන්තවාදො න සියා. ධම්මානඤ්ච ධම්මිනො අඤ්ඤථානඤ්ඤථා ව පවත්තියං දොසො චුත්තොයෙව සස්සතවාදවිචාරණායං. තස්මා සො තත්ථ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො. අපිච න නිච්චානිච්චනචත්තබ්බරූපො අත්තා, ලොකො ව පරමත්ථතො විජ්ජමානතාපරිජානනතො යථා නිච්චාදීනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා දීපාදයො. න හි රූපාදීනං උදයබ්බයසභාවානං නිච්චානිච්චනචත්තබ්බසභාවතා සක්කා විඤ්ඤාතුං, ජීවස්ස ව නිච්චාදීසු අඤ්ඤතරං රූපං සියාති, එවං සත්තභඩ්දගො විය සෙසභඩ්දගානම්පි අසම්භවොයෙවාති සත්තභඩ්දගවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බා (දී. නි. ටී. 1.38).

නනු ව “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එතස්මිං වාදෙ චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්තිට්ඨානං යථාසභාවාවබ්බොධො එව, අථ එවංවාදීනං කථං මිච්ඡාදස්සනං සියාති, කො වා එවමාහ “චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්තිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන”න්ති? අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සතභාවසන්තිට්ඨානං ඉධ මිච්ඡාදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං, තෙන පන එකවාදෙ පවත්තමානෙන චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවාවබ්බොධො විදුසිතො සංසට්ඨභාවතො විසසංසට්ඨො විය සජ්ජිපිණ්ඩො, තතො ව තස්ස සකිච්චකරණාසමත්ථතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙනබ්බතං නාරහතීති. අසස්සතභාවෙන නිච්ජිනාපි වා චක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගතිකෙහි ගස්හන්තීති තදවබ්බොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. තෙනෙවාහ පාළියං “චක්ඛුං ඉතිපි...පෙ.... කායො ඉතිපි අයං අත්තා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඬ්ඛතාය, සඬ්ඛතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එවංපවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සතවාදොයෙව හවෙය්‍යාති එවම්පකාරා වොදනා අනවකාසා හොති අවිපරිතධම්මසභාවපටිපත්තිභාවතො. අවිපරිතධම්මසභාවපටිපත්තියෙව හෙස චුත්තනායෙන අසංසට්ඨත්තා, අනාරොපිතජීවසභාවත්තා ව.

එත්ථාහ — පුරිමස්මිම්පිසස්සතවාදෙ අසස්සතානං ධම්මානං “සස්සතා”ති ගහණං විසෙසතො මිච්ඡාදස්සනං හවති. සස්සතානං පන “සස්සතා”ති ගාහො න මිච්ඡාදස්සනං යථාසභාවග්ගාභාවතො. එවඤ්ච

සති ඉමස්ස වාදස්ස වාදන්තරතා න වත්තබ්බා, ඉධ විය පුරිමෙපි එකච්චෙස්වෙව ධම්මෙසු සස්සතග්ගාහසම්භවතොති, වත්තබ්බායෙව අසස්සතෙස්වෙව “කෙවිදෙව ධම්මා සස්සතා, කෙවි අසස්සතා”ති පරිකප්පනාවසෙන ගහෙනබ්බධම්මෙසු විභාගප්පවත්තියා ඉමස්ස වාදස්ස දස්සිතත්තා. නනු ච එකදෙසස්ස සමුදායන්තොගධත්තා අයං සප්පදෙසසස්සතග්ගාහො පුරිමස්මිං නිප්පදෙසසස්සතග්ගාහෙ සමොධානං ගච්ඡෙය්‍යාති? තථාපි න සක්කා වත්තුං වාදී තබ්බිසයවිසෙසවසෙන වාදද්වයස්ස පවත්තත්තා. අඤ්ඤෙ එව හි දිට්ඨිගතිකා “සබ්බෙ ධම්මා සස්සතා”ති අභිනිවිට්ඨා, අඤ්ඤෙ “එකච්චෙව සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති. සඬබාරානං අනවසෙසපරියාදානං, එකදෙසපරිග්ගහො ච වාදද්වයස්ස පරිඛ්‍යාන්තොයෙව. කිඤ්ච හියො – අනෙකවිධසමුස්සයෙ, එකවිධසමුස්සයෙ ච ඛන්ධපඛන්ධෙන අභිනිවෙසභාවතො තථා න සක්කා වත්තුං. චතුබ්බිධොපි හි සස්සතවාදී ජාතිවිසෙසවසෙන නානාවිධරූපකායසන්තිස්සයෙ එව අරූපධම්මපුඤ්ජෙ සස්සතාහිනිවෙසී ජාතො අභිඤ්ඤාණෙන, අනුස්සවාදීහි ච රූපකායහෙදගහණතො. තථා ච චූත්තං “තතො චූතො අමුත්‍ර උදපාදි”න්ති, (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.148; පාරා. 12) “චවන්ති උපපජ්ජන්ති”ති (දී. නි. 1.255; ම. නි. 1.148; පාරා. 12) ච ආදි. විසෙසලාභී පන එකච්චසස්සතිකො අනුපධාරිතහෙදසමුස්සයෙ ධම්මපඛන්ධෙ සස්සතාකාරගහණෙන අභිනිවෙසං ජනෙසී එකභවපරියාපන්තඛන්ධසන්තානවිසයත්තා තදභිනිවෙසස්ස. තථා හි තීසුපි වාදෙසු “තං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, තතො පරං නානුස්සරති”ති එත්තකමෙව චූත්තං. තක්කීනං පන උභින්නම්පි සස්සතෙකච්චසස්සතවාදීනං සස්සතාහිනිවෙසවිසෙසො රූපාරූපධම්මවිසයතාය සුපාකටොයෙවාවති.

39. සංවට්ටට්ඨායීවිවට්ටවිවට්ටට්ඨායීසඬබාතානං තිණ්ණමපි අසඬබොය්‍යාකප්පානමතික්කමෙන පුන සංවට්ටනතො, අද්ධා-සද්දස්ස ච කාලපරියායත්තා එවං චූත්තන්ති ආහ “දීඝස්සා”තිආදි. අතික්කම්ම අයනං පවත්තනං අවිවයො. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං, උපසග්ගවසෙන ච අත්ථවිසෙසවාචකත්තා සං-සද්දෙන යුත්තො වට්ට-සද්දො විනාසවාචීති චූත්තං “විනස්සති”ති, චතු-සද්දො වා ගතියමෙව. සඬබයත්ථජොතකෙන පන සං-සද්දෙන යුත්තත්තා තදත්ථසම්ඛන්ධනෙන විනාසත්ථො ලබ්භතීති දස්සෙති “විනස්සති”ති ඉමිනා. සඬබයවසෙන වත්තතීති හි සද්දතො අත්ථො, ත-කාරස්ස චෙත්ථ ට-කාරාදෙසො. විපත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිත්තො හි පට්ඨාය යාව අණුසහගතොපි සඬබාරො න හොති, තාව ලොකො සංවට්ටතීති චූච්චති. පාළියං ලොකොති පථවීආදිභාජනලොකො අධිප්පෙනො තදවසෙසස්ස බාහුල්ලතො, තදෙව සන්ධාය “යෙභුයොනා”ති චූත්තන්ති දස්සෙති “යෙ”තිආදිනා. උපරිබ්‍රහ්මලොකෙසුති ආහස්සරභූමිතො උපරිභූමීසු. අග්ගිනා කප්පවුට්ඨානඤ්ඤි ඉධාධිප්පෙනං, තෙනෙවාහ පාළියං

“ආහස්සරසංචත්තනිකා හොන්ති”ති. කස්මා තදෙව චුත්තන්ති චෙ? තස්සෙව බහුලං පවත්තනතො. අයඤ්භි වාරනියමො –

“සත්තසත්තග්ගිනා වාරා, අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ දකා;
චතුසට්ඨි යදා පුණ්ණා, එකො වායුවරො සියා”ති.
(අභිධම්මත්ථවිභාවනීට්ඨකාය පඤ්චමපරිච්ඡෙදවණ්ණනායමිපි);

ආරුප්පෙසු වාති එත්ථ විකප්පනත්ථෙන වා-සද්දෙන සංචට්ටමානලොකධාතුහි අඤ්ඤලොකධාතුසු වාති විකප්පෙති. න හි සබ්බෙ අපායසත්තා තදා රූපාරූපභවෙසු උප්පජ්ජන්තිති සක්කා විඤ්ඤාතුං අපායෙසු දීඝතරායුකානං මනුස්සලොකුපපත්තියා අසම්භවතො, මනුස්සලොකුපපත්තිඤ්ච විනා තදා තෙසං තනුපපත්තියා අනුපපත්තිතො. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොපි හි සංචට්ඨමානෙ කප්පෙ නිරයතො න මුච්චති, පිට්ඨිවක්කවාලෙයෙව නිබ්බත්තන්ති අට්ඨකථාසු (අ. නි. අට්ඨ. 1.311) චුත්තං. සතිපි සබ්බසත්තානං පුඤ්ඤාපුඤ්ඤාහිසඬ්ඛාරමනසා නිබ්බත්තභාවෙ බාහිරපච්චයෙහි විනා මනසාව නිබ්බත්තත්තා රූපාවචරසත්තා එව “මනොමයා”ති චුච්චන්ති, න පන බාහිරපච්චයපටියත්තා තදඤ්ඤෙති දස්සෙතුං “මනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයා”ති ආහ. යදෙවං කාමාවචරසත්තානමිපි ඔපපාතිකානං මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති? නාපජ්ජති, අධිචිත්තභූතෙන අතිසයමනසා නිබ්බත්තසත්තෙසුයෙව මනොමයවොභාරතොති දස්සෙන්නෙන ඤාන-සද්දෙන විසෙසෙත්වා “ඤානමනෙනා”ති චුත්තං. එවමිපි අරූපාවචරසත්තානං මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති? න තත්ථ බාහිරපච්චයෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බතාසඬ්ඛාය අභාවෙන මනසා එව නිබ්බත්තාති අවධාරණාසම්භවතො. නිරුළ්භොවායං ලොකෙ මනොමයවොභාරො රූපාවචරසත්තෙසු. තථා හි අන්තමයො පානමයො මනොමයො ආනන්දමයො විඤ්ඤාණමයොති පඤ්චධා අත්තානං වෙදවාදිනො පරිකප්පෙන්නි. උච්ඡෙදවාදෙපි චක්ඛති “දිබ්බො රූපි මනොමයො”ති, (දී. නි. 1.87) තෙ පන ඤානානුභාවතො පිතිහක්ඛා සයංපහා අන්තලික්ඛවරාති ආහ “පිති තෙස”න්තිආදි, තෙසං අත්තනොච පහා අත්ථිති අත්ථො. සොහනා වා යායි සහා එතෙසන්ති සුභට්ඨායිනොතිපි යුජ්ජති. උක්කංසෙනාති ආහස්සරෙ සන්ධාය චුත්තං. පරිත්තාභාජපමාණාභා පන ද්වෙ, චත්තාරො ච කප්පෙ තිට්ඨන්ති. අට්ඨ කප්පෙති චතුන්නමසඬ්ඛොයාකප්පානං සමුදායභූතෙ අට්ඨ මහාකප්පෙ.

40. විනාසවාචීයෙව චට්ට-සද්දො පටිසෙධජොතකෙන උපසග්ගෙන යුත්තත්තා සණ්ඨාහනත්ථඤාපකොති ආහ “සණ්ඨාති”ති, අනෙකත්ථත්තා වා ධාතුනං නිබ්බත්තති, වඬ්ඪන්ති වා අත්ථො. සම්පත්තිමහාමෙසසමුප්පත්තිතො හි පට්ඨාය පථවීසන්ධාරකුදකතංසන්ධාරකවායුආදීනං සමුප්පත්තිවසෙන යාව චන්දිමසූරියානං පාතුභාවො, තාව ලොකො විචට්ටන්ති චුච්චති. පකතියාති

සභාවෙන, තස්ස “සුඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තථාසුඤ්ඤතාය කාරණමාහ “නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතායා”ති. පුරිමතරං අඤ්ඤෙසං සත්තානමනුප්පන්නත්තාති භාවො, තෙන යථා එකච්චානි විමානානි තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං ඡධිඨිතත්තා සුඤ්ඤානි, න එවමිදන්ති දස්සෙති.

අපරො නයො — සකකම්මස්ස පයමං කරණං පකති, තාය නිබ්බත්තසත්තානන්ති සම්බන්ධො, තෙන යථා එතස්ස අත්තනො කම්මබලෙන පයමං නිබ්බත්ති, න එවං අඤ්ඤෙසං තස්ස පුරිමතරං, සමානකාලෙ වා නිබ්බත්ති අත්ථි, තථා නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතාය සුඤ්ඤමිදන්ති දස්සෙති. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො ඉධ බ්‍රහ්මකායිකා, තෙසං නිවාසතාය භූමිපි “බ්‍රහ්මකායිකා”ති වුත්තා, බ්‍රහ්මකායිකභූමීති පන පායොබ්‍රහ්මකායිකානං සම්බන්ධිති භූමීති අත්ථො. කත්තා සයං කාරකො. කාරෙතා පරෙසං ආණාපකො. විසුද්ධිමග්ගෙ පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණකථායං (විසුද්ධි. 2.408) වුත්තනායෙන, එතෙන නිබ්බත්තක්කමං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානභාවෙ ච කාරණං දස්සෙති. කම්මං උපනිස්සයභාවෙන පච්චයො එතිස්සාති කම්මපච්චයා. අථ වා තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං විපච්චනකකම්මස්ස සහකාරිකාරකභාවතො කම්මස්ස පච්චයාති කම්මපච්චයා. උතු සමුට්ඨානමෙතිස්සාති උතුසමුට්ඨානා. “කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා”තිපි සමාසවසෙන පායො කම්මසභායො පච්චයො, වුත්තනායෙන වා කම්මස්ස සභායභූතො පච්චයොති කම්මපච්චයො, සො එව උතු තථා, සොච සමුට්ඨානමෙතිස්සාති කම්මපච්චයඋතුසමුආනා. රතනභූමීති උක්කංසගතපුඤ්ඤකම්මානුභාවතො රතනභූතා භූමි, න කෙවලං භූමියෙව, අථ බො තප්පරිවාරාපිති ආහ “පකති”තිආදි. පකතිනිබ්බත්තට්ඨානෙති පුරිමකප්පෙසු පුරිමකානං නිබ්බත්තට්ඨානෙ. එත්ථාති “බ්‍රහ්මවිමාන”න්ති වුත්තාය බ්‍රහ්මකායිකභූමියා. සාමඤ්ඤවිසෙසවසෙන වෙතං ආධාරද්වයං. කථං පණිතාය දුතියජ්ඣානභූමියා ධීතානං භීතාය පයමජ්ඣානභූමියා උපපත්ති හොතිති ආහ “අථ සත්තාන”න්තිආදි, නිකන්තිවසෙන පයමජ්ඣානං භාවෙත්ථාති වුත්තං හොති, පකතියා සභාවෙන නිකන්ති තණ්හා උප්පජ්ජතිති සම්බන්ධො. වසිතට්ඨානෙති වුත්ථපුබ්බට්ඨානෙ. තතො ඔතරන්තීති උපපත්තිවසෙන දුතියජ්ඣානභූමිතො පයමජ්ඣානභූමිං අපසක්කන්ති, ගච්ජන්තිති අත්ථො. අප්පායුකෙති යං උළාරපුඤ්ඤකම්මං කතං, තස්ස උපජ්ජනාරහවිපාකපබන්ධතො අප්පපරිමාණායුකෙ. තස්ස දෙවලොකස්සාති තස්මිං දෙවලොකෙ, නිස්සයවසෙන වා සම්බන්ධනිද්දෙසො. ආයුප්පමාණෙනෙවාති පරමායුප්පමාණෙනෙව. පරිත්තන්ති අප්පකං. අත්තරාව වචන්තීති රාජකොට්ඨාගාරෙ පක්ඛිත්තතණ්ඩුලනාළි විය පුඤ්ඤක්ඛයා හුත්වා සකකම්මප්පමාණෙන තස්ස දෙවලොකස්ස පරමායුඅත්තරා එව වචන්ති.

කිං පනෙනං පරමායු නාම, කථං වා තං පරිච්ඡින්නප්පමාණන්ති? චූච්චතෙ - යො තෙසං තෙසං සත්තානං තස්මිං තස්මිං භවවිසෙසෙ විපාකප්පබන්ධස්ස ධීතිකාලනියමො පුරිමසිද්ධභවපත්ථනුපනිස්සයවසෙන සරිරාවයවචණ්ණසණ්ඨානප්පමාණාදිවිසෙසා විය තංතංගතිනිකායාදීසු යෙහුයොන නියතපරිච්ඡෙදො හොති,

ගබ්භසෙය්‍යකකාමාවචරදෙවරූපාවචරසත්තානං සුක්කසොණිතාදිඋතුහොජනාදිඋතුආදිපච්චයුප්පන්නපච්චයුපත්ථමහිතො ව, සො ආයුහෙතුකත්තා කාරණුපචාරෙන ආයු, උක්කංසපරිච්ඡෙදවසෙන පරමායුති ව චූච්චති. යථාසකං බණ්ණමත්තාවට්ඨායිනම්පි හි අත්තනා සහජාතානං රූපාරූපධම්මානං යපනාකාරවුත්තිතාය පවත්තකානි රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියානි න කෙවලං තෙසං බණ්ණධීතියා එව කාරණභාවෙන අනුපාලකානි, අථ ඛො යාව භඬ්ගුපච්ඡෙදා [භවඬ්ගුපච්ඡෙදා (දී. නි. ටී. 1.40)] අනුපබන්ධස්ස අවිච්ඡෙදහෙතුභාවෙනාපි. තස්මා වෙස ආයුහෙතුකොයෙව, තං පන දෙවානං, නෙරයිකානඤ්ච යෙහුයොන නියතපරිච්ඡෙදං, උත්තරකුරුකානං පන එකන්තනියතපරිච්ඡෙදමෙව. අවසිට්ඨමනුස්සපෙතතිරච්ඡානගතානං පන

විරට්ඨිතිසංවත්තනිකකම්මබ්‍රලෙ කාලෙ තංකම්මසහිතසත්තානජනිතසුක්කසොණිතපච්චයානං, තම්මුලකානඤ්ච චන්දිමසුරියසමවිසමපරිචත්තනාදිජනිතඋතුආභාරාදිසමවිසමපච්චයානං වසෙන විරාවිරකාලතාය අනියතපරිච්ඡෙදං, තස්ස ව යථා පුරිමසිද්ධභවපත්ථනාවසෙන තංතංගතිනිකායාදීසු වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසනියමො සිද්ධො, දස්සනානුස්සවාදීහි තථායෙව ආදිතො ගහණසිද්ධියා, එවං තාසු තාසු උපපත්තිසු නිබ්බත්තසත්තානං යෙහුයොන සමප්පමාණං ධීතිකාලං දස්සනානුස්සවෙහි ලහිත්වා තං පරමතං අජ්ඣෙදායාය පවත්තිතභවපත්ථනාවසෙන ආදිතො පරිච්ඡෙදනියමො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන කම්මං තාසු තාසු උපපත්තිසු යථා තංතංඋපපත්තිනිස්සිතවණ්ණාදිනිබ්බත්තනෙ සමත්ථං, එවං නියතායුපරිච්ඡෙදාසු උපපත්තිසු පරිච්ඡෙදාතික්කමෙන විපාකනිබ්බත්තනෙ සමත්ථං න හොති, තස්මා චුත්තං “ආයුප්පමාණෙනෙව චචන්ති”ති. යස්මා පන උපත්ථමහකපච්චයසහායෙහි අනුපාලකපච්චයෙහි උපාදින්නකක්ඛන්ධානං පවත්තෙතබ්බකාරො අත්ථතො පරමායුකස්ස හොති යථාචුත්තපරිච්ඡෙදානතික්කමනතො, තස්මා සතිපි කම්මාවසෙසෙ යානං න සම්භවති, තෙන චුත්තං “අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන යාතුං න සක්කොන්ති”ති. “ආයුක්ඛයා වා පුඤ්ඤක්ඛයා වා ආභස්සරකායා චචිත්වා”ති චචනතො පනෙත්ථ කාමාවචරදෙවානං විය බ්‍රහ්මකායිකානම්පි යෙහුයොනෙව නියතායුපරිච්ඡෙදභාවො වෙදිතබ්බො. තථා හි දෙවලොකතො දෙවපුත්තා ආයුක්ඛයෙන පුඤ්ඤක්ඛයෙන ආභාරක්ඛයෙන කොපෙනාති චතුහි කාරණෙහි චචන්තිති අට්ඨකථාසු (ධ. ප. අට්ඨ.

1.අප්පමාදවග්ගෙ) වුත්තං. කප්පං වා උපඨස්සකප්පං වාති එත්ථ අසඬ්ඛොයායාකප්පො අධිජ්ජෙතො, සො ච තථාරූපො කාලොයෙව, වා-සද්දො පන කප්පස්ස තතියභාගං වා තතො උනමධිකං වාති විකප්පනත්ථො.

41. අනභිරතීති එකකවිභාරෙන අනභිරමණසඬ්ඛාතා අඤ්ඤෙහි සමාගම්ච්ඡායෙව. තත්ථ “එකකස්ස දීඝරත්තං නිවසිතත්තා”ති පාළියං වචනතොති වුත්තං “අපරස්සාපි”තිආදි. එවමන්වයමත්ථං දස්සෙත්වා නනු උක්කණ්ඨිතාපි සියාති වොදනාසොධනවසෙන ඛ්‍යාතිරෙකං දස්සෙති “යා පනා”තිආදිනා. පියවත්ථුචිරහෙන, පියවත්ථුඅලාහෙන වා විත්තවිග්ඝාතො උක්කණ්ඨිතා, සා පනත්ථතො දොමනස්සවිත්තුප්පාදොව, තෙනාහ “පටිසසම්පයුත්තා”ති. සා බ්‍රහ්මලොකෙ නත්ථි කුමාරානුභාවපභීතත්තා. තණ්හාදිට්ඨිසඬ්ඛාතා විත්තස්ස පුරිමාවත්ථාය උඛ්ඛිජ්ජනා එන්දනා එව ඉධ පරිතස්සනා. සා හි දීඝරත්තං කුමාරතියා යිතස්ස යථාවුත්තානභිරතීනිමිත්තං උප්පන්නා “අහං මම”න්ති ගහණස්ස ච කාරණභූතා. තෙන වක්ඛති “තණ්හාතස්ස නාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ටති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.41) නනු වුත්තං අත්ථුද්ධාරෙ ඉමංයෙව පාළිං නිහරිත්වා “අහො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගච්ඡෙය්‍යුන්ති අයං තණ්හාතස්සනා නාමා”ති? සච්චං, තං පන දිට්ඨිතස්සනාය විසුං උදාහරණං දස්සෙත්තෙන තණ්හාතස්සනමෙව තතො නිද්ධාරෙත්වා වුත්තං, න පන එත්ථ දිට්ඨිතස්සනාය අලඛිතමානත්තාති න දොසො. ඉදානි සමානසද්දවචනීයානං අත්ථානමුද්ධරණං කත්වා ඉධාධිජ්ජෙතං විභාවෙතුං “සා පනෙසා”තිආදිමාහ. පටිසසඬ්ඛාතො විත්තුත්‍රාසො එව තාසතස්සනා. එවමඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං. “ජාතිං පටිච්චා”තිආදි විභඬ්ගපාළි, (විභ. 921) තත්‍රායමත්ථකථා – ජාතිං පටිච්ච භයන්ති ජාතිපටිච්චයා උප්පන්නහයං. භයානකන්ති ආකාරනිද්දෙසො. ඡම්භිතත්තන්ති භයවසෙන ගත්තකම්පො, විසෙසතො හදයමංසවලනං. ලොමහංසොති ලොමානං හංසනං, හිත්තියං නාගදන්තානම්ච උද්ධග්ගහාවො, ඉමිනා පද්ද්වයෙන කිච්චතො භයං දස්සෙත්වා පුන චෙතසො උත්‍රාසොති සභාවතො දස්සිතන්ති. ටීකායං පන “භයානකන්ති හෙරවාරම්මණනිමිත්තං බලවහයං, තෙන සරීරස්ස ටද්ධහාවො ඡම්භිතත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.41) වුත්තං, අනෙතෙව භයන්ති එත්ථ බුද්දකහයං දස්සිතං, ඉති එත්ථ පයොගෙ අයං තස්සනාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො. පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවාති එත්ථ “දිට්ඨිසඬ්ඛාතෙන චෙව තණ්හාසඬ්ඛාතෙන ච පරිතස්සිතෙන විජ්ජන්දිතමෙව චලිතමෙව කම්පිතමෙවා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.105-117) අට්ඨකථායමත්ථං වක්ඛති. තෙන විඤ්ඤායති ලඛිතමානම්පි තණ්හාතස්සනමන්තරෙන දිට්ඨිතස්සනායෙව නිහටාති. “තෙපි”තිආදි සිහොපමසුත්තන්තපාළි (අ. නි. 4.33) තත්ථ තෙපිති දීඝායුකා දෙවාපි. භයන්ති භඬ්ගානුපස්සනාපරිවිණිණන්තෙ සබ්බසඬ්ඛාරතො භයානවසෙන උප්පන්නං භයඤ්ඤාණං. සංවෙගන්ති සහොත්තප්පඤ්ඤාණං, ඔත්තප්පමෙව වා.

සන්තාසන්නි ආදීනවනිබ්බිදානුපස්සනාහි සඬබ්බායෙහි සන්තාසනඤ්ඤාණං. උපපත්තිවසෙනාති පටිසන්ධිවසෙනෙව.

සහබ්‍යතන්නි සභායභාවමිච්ඡෙව සද්දතො අත්ථො සහබ්‍ය-සද්දස්ස සභායත්ථෙ පවත්තනතො. සො හි සහ බ්‍යායති පවත්තති, දොසං වා පටිච්ඡාදෙතීති සහබ්‍යොති වුච්චති, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා. සභායභාවො පන සහභාවොයෙව නාමාති අධිජ්ජායතො අත්ථං දස්සෙතුං “සහභාව”න්ති වුත්තං. සසාධනසමවායත්ථො වා සහ-සද්දො අධිකිච්චපදෙ අධිසද්දො විය, තස්මා සහ එකතො වත්තමානස්ස භාවො සහබ්‍යං යථා “දාසබ්‍ය”න්ති තදෙව සහබ්‍යතා, සකත්ථවුත්තිවසෙන ඉමමෙවත්ථං සන්ධායාහ “සහභාව”න්ති. අපිව සහ වාති පවත්තතීති සහවො, තස්ස භාවො සහබ්‍යං යථා “චිරස්ස භාවො චිරිය”න්ති, තදෙව සහබ්‍යතාති එවං විමානට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 172) වුත්තං, තස්මා තදත්ථං දස්සෙතුං එවං වුත්තන්නිපි දට්ඨබ්බං.

42. ඉමෙ සත්තෙ අභිභවිත්වාති සෙසො. අභිභවනා චෙත්ථ පාපසභාවෙන ජෙට්ඨභාවෙන “තෙ සත්තෙ අභිභවිත්වා ධීතො”ති අත්තතො මඤ්ඤනායෙවාති වුත්තං. “ජෙට්ඨකොහමස්මි”ති. අඤ්ඤදත්ථුති දස්සෙන අන්තරායාභාවවචනෙන, දසොති එත්ථ දස්සෙනෙයාවිසෙසපරිග්ගභාභාවෙන ව අනාවරණදස්සාවිතං පටිජානාතීති ආහ “සබ්බං පස්සාමිති අත්ථො”ති. දස්සෙනෙයාවිසෙසස්ස හි පදෙසභූතස්ස අග්ගහණෙ සති ගහෙතබ්බස්ස නිජ්ජපදෙසතා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති, දෙයාධම්මවිසෙසස්ස චෙත්ථ පදෙසභූතස්ස අග්ගහණතො පබ්බජිතො සබ්බමිපි න දදාතීති ගහෙතබ්බස්ස දෙයාධම්මස්ස නිජ්ජපදෙසතා විඤ්ඤායති. එවමිදිසෙසු. වසෙ වත්තෙමිති වසවත්තී. අහං-සද්දයොගතො හි සබ්බත්ථ අම්හයොගෙන වචනත්ථො. සත්තභාජනභූතස්ස ලොකස්ස නිම්මානා වාති සම්බන්ධො. “පට්ඨි”තිආදි චෙත්ථ භාජනලොකවසෙන අධිජ්ජායකථනං. සජ්ඣාති රචිතා, විහජ්ඣා වා, තෙනාහ “ත්ථං බත්ති යො නාමා”තිආදි. විණ්ණවසිතායාති සමාවිණ්ණපඤ්චවිධවසිභාවතො. තත්ථාති භූතභබ්‍යසු. අත්තොවත්ථිමිහීති අත්තොගබ්භාසයෙ. පට්ඨවිත්තක්ඛණෙති පටිසන්ධිවිත්තක්ඛණෙ. දුතියතොති පට්ඨමහවච්ඡගවිත්තක්ඛණතො. පට්ඨමඉරියාපටෙති යෙන පටිසන්ධිං ගණ්භාති, තස්මිං ඉරියාපටෙ. ඉති අතීතවසෙන, භූත-සද්දස්ස වත්තමානවසෙන ව හබ්‍ය-සද්දස්ස අත්ථො දස්සිතො. ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.42) පන හබ්‍ය-සද්දත්ථො අනාගතවසෙනාපි වුත්තො. අගෙසුන්ති හි භූතා. භවන්ති, භවිස්සන්ති වාති හබ්‍යා තබ්බානියා විය ණ්‍යපච්චයස්ස කත්තරිපි පවත්තනතො.

“ඉස්සරො කත්තා නිම්මානා”ති වත්වාපි පුන “මයා ඉමෙ සත්තා නිම්මිතා”ති වචනං කිමත්ථියන්ති ආහ “ඉදානි කාරණවසෙනා”තිආදි [කාරණතො (අට්ඨකථායං)] කාරණවසෙන සාධෙතුකාමතාය

පටිඤ්ඤාකරණත්ථන්ති චුත්තං හොති. නනු වෙස බ්‍රහ්මා
අනවට්ඨිතදස්සනත්තා පුට්ඨජ්ජනස්ස පුරිමතරජාතිපරිචිතමපි
කම්මස්සකතාඤාණං විස්සජ්ජෙත්වා විකුබ්බනිද්ධිවසෙන
චිත්තුප්පාදමත්තපට්ඨද්ධෙන සත්තනිම්මානෙන විපල්ලට්ඨො “මයා ඉමෙ
සත්තා නිම්මිතා” තිආදිනා ඉස්සරකුත්තදස්සනං පක්ඛන්දමානො
අභිනිවිසනවසෙන පතිට්ඨිතො, න පන පතිට්ඨාපනවසෙන. අථ කස්මා
කාරණවසෙන සාධෙතුකාමො පටිඤ්ඤං කරොතීති චුත්තන්ති? න වෙචං
දට්ඨබ්බං. තෙසමපි හි “එවං හොති” තිආදිනා පච්ඡා උප්පජ්ජන්තානමපි
තථාඅභිනිවෙසස්ස වක්ඛමානත්තා පරෙසං පතිට්ඨාපනක්කමෙනෙව තස්ස
සො අභිනිවෙසො ජාතො, න තු අභිනිවිසනමත්තෙන, තස්මා එවං චුත්තන්ති
දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “තං කිස්ස හෙතු” තිආදි. පාළියං මනසො පණ්ඩිති
මනසො පත්ථනා, තථා චිත්තුප්පත්තිමත්තමෙවාති චුත්තං හොති.

ඉත්ථභාවන්ති ඉදප්පකාරභාවං. යස්මා පන සො පකාරො
බ්‍රහ්මත්තභාවොයෙවිධාධිප්පෙතො, තස්මා “බ්‍රහ්මභාව”න්ති චුත්තං. අයං
පකාරො ඉත්ථං, තස්ස භාවො ඉත්ථත්තන්ති හි නිබ්බවනං. කෙවලන්ති
කම්මස්සකතාඤාණෙන අසම්මිස්සං සුද්ධං. මඤ්ඤනාමත්තෙනෙවාති
දිට්ඨිමඤ්ඤනාමත්තෙනෙව, න අධිමානවසෙන. වච්ඡිකජ්ජදෙන වච්ඡිකආණී
විය ඔනම්ත්වා වච්ඡිකලද්ධිකෙන වච්ඡිකලද්ධිකා ඔනම්ත්වා තස්සෙව
බ්‍රහ්මුතො පාදමූලං ගච්ඡන්ති, තංපක්ඛකා භවන්තීති අත්ථො. නනු ච
දෙව්‍යං උපපත්තිසමනන්තරං “ඉමාය නාම ගතියා චචිත්වා ඉමිනා නාම
කම්මුනා ඉධුපපන්තා” ති පච්චවෙක්ඛණා හොති, අථ කස්මා තෙසං එවං
මඤ්ඤනා සියාති? පුරිමජාතිසු කම්මස්සකතාඤාණෙ සම්මදෙව
නිවිට්ඨජ්ඣාසයානමෙව තථාපච්චවෙක්ඛණාය පවත්තිතො. තාදිසානමෙව
හි තථාපච්චවෙක්ඛණා සම්භවති, සා ච බො යෙභුයාවසෙන, ඉමෙ පන
පුරිමාසුපි ජාතිසු ඉස්සරකුත්තදිට්ඨිවසෙන නිබ්බොභිනිවෙසා එවමෙව
මඤ්ඤමානා අහෙසුන්ති. තථා හි පාළියං චුත්තං “ඉමිනා මය”න්තිආදි.

43. ඊසති අභිභවතීති ඊසො, මහන්තො ඊසො මහෙසො,
සුප්පතිට්ඨිතමහෙසතාය පරෙහි “මහෙසො” ඉති අක්ඛායතීති
මහෙසක්ඛො, මහෙසක්ඛානං අතිසයෙන මහෙසක්ඛොති
මහෙසක්ඛතරොති වචනත්ථො. සො පන මහෙසක්ඛතරභාවො
ආධිපතෙයාපරිවාරසම්පත්තියා කාරණභූතාය විඤ්ඤායතීති චුත්තං
“ඉස්සරියපරිවාරවසෙන මහායසතරො” ති.

44. කිං පනෙතං කාරණන්ති අනුයොගෙනාහ “සො තතො” තිආදි,
තෙන “ඉත්ථත්තං ආගච්ඡතී” ති චුත්තං ඉධාගමනමෙව කාරණන්ති
දස්සෙති. ඉධෙව ආගච්ඡතීති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ එව පටිසන්ධිවසෙන
ආගච්ඡති. එතන්ති “යානං බො පනෙතං භික්ඛවෙ, විජ්ජතී” ති වචනං.
පාළියං යං අඤ්ඤතරො සත්තොති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කාරණත්ථෙ

වා එස නිපාතො, හෙතුම්හි වා පච්චත්තනිද්දෙසො, යෙන යානෙනාති අත්ථො, කිරියාපරාමසනං වා එතං. “ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති”ති එත්ථ යදෙනං ඉත්ථත්තස්ස ආගමනසංඛිතං යානං, තදෙනං විජ්ජති අත්ථො. එස න සො පබ්බජති, වෙනොසමාධිං චුසති, පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සති එතෙසුපි පදෙසු. “යානං ඛො පනෙනං හික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං අඤ්ඤතරො සත්තො”ති හි ඉමානි පදානි “පබ්බජති”තිආදීහිපි පදෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බාති. න ගච්ඡති අගාරං, ගෙහං, අගාරස්ස හිතං ආගාරියං, කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, තමෙත්ථ නත්ථීති අනාගාරියං, පබ්බජ්ජා, තෙනාහ “අගාරස්මා”තිආදි. ප-සද්දෙන විසිටියො වජ-සද්දො උපසංඝාතමනෙති චුත්තං. “උපගච්ඡති”ති. පරන්ති පච්ඡා, අතිස්සං වා, අඤ්ඤං පුබ්බෙනිවාසන්තිපි අත්ථො. “න සරති”ති චුත්තෙයෙව අයමත්ථො ආපජ්ජති දස්සෙති “සරිතු”න්තිආදිනා. අපස්සන්තොති පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණෙන අපස්සනහෙතු, පස්සිතුං අසක්කොන්තො හුත්වාතිපි වට්ටති. මාන-සද්දො විය හි අන්ත-සද්දො ඉධ සාමන්ථීයත්ථො. සදාභාවතොති සබ්බදා විජ්ජමානත්තා. ජරාවසෙනාපීති එත්ථ පි-සද්දෙන මරණවසෙනාපීති සම්පිණ්ඩෙති.

45. බ්බිඛාපදොසිනොති කත්තුවසෙන පදසිද්ධි, බ්බිඛාපදොසිකාති පන සකත්ථචුත්තිවසෙන, සද්දමනපෙක්ඛිත්වා පන අත්ථමෙව දස්සෙතුං “බ්බිඛායා”තිආදි චුත්තං. “බ්බිඛාපදොසකා”ති වා වත්තබ්බෙ ඉ-කාරාගමවසෙන එවං චුත්තං. පදුස්සනං වා පදොසො, බ්බිඛාය පදොසො බ්බිඛාපදොසො, සො එතෙසන්ති බ්බිඛාපදොසිකා. “පදුසිකාතිපි පාළි-ලිඛන්ති”ති අඤ්ඤනිකායිකානං පමාදලෙඛනං දස්සෙති. මහාවිහාරවාසීනිකායිකානඤ්ඤි වාවනාමග්ගවසෙන අයං සංවණ්ණනා පවත්තා. අපිව තෙන පොත්ථකාරුළ්භකාලෙ පමාදලෙඛං දස්සෙති. තම්පි හි පදත්ථසොධනාය අට්ඨකථාය සොධිතනියාමෙනෙව ගහෙතබ්බං, තෙනාහ “සා අට්ඨකථායං නත්ථී”ති. වෙලං අතික්කන්තං අතිවෙලං, තං. භාවනාපුංසකඤ්ඤෙතං, තෙනාහ “අතිවිර”න්ති, ආභාරුපභොගකාලං අතික්කමිත්වාති චුත්තං හොති. රතිධම්ම-සද්දො හස්සබ්බිඛා-සද්දෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බො “හස්සබ්බිඛාසු රතිධම්මො රමණසභාවො”ති. හසනං හස්සො, කෙළිහස්සො. බෙඩනං කීළනං බ්බිඛා, කායිකවාචසිකකීළා. අනුයොගවසෙන තංසමාපන්නාති දස්සෙන්නො ආහ “හස්සරතිධම්මඤ්ඤෙවා”තිආදි. කීළා යෙසං තෙ කෙළිනො, තෙසං හස්සො තථා. කීළාහස්සපයොගෙන උප්පජ්ජනකසුඛඤ්ඤෙත්ථ කෙළිහස්සසුඛං. තදවසිට්ඨකීළාපයොගෙන උප්පජ්ජනකං කායිකවාචසිකකීළාසුඛං.

“තෙ කිරා”තිආදි විත්ථාරදස්සනං. කිර-සද්දො හෙත්ථ විත්ථාරජොතකොයෙව, න තු අනුස්සවනාරුචියාදිජොතකො තථායෙව පාළියං, අට්ඨකථාසු ව චුත්තත්තා. සිරිවිභවෙනාති සරිරසොහග්ගාදිසිරියා, පරිවාරාදිසම්පත්තියා ව. නක්ඛත්තන්ති ඡණං. යෙහුයොන හි

නක්ඛත්තයොගෙන කතත්තා තථායොගො වා හොතු, මා වා, නක්ඛත්තමිච්චෙව වුච්චති. ආහාරන්ති එත්ථ කො දෙවනමාහාරො, කා ච තෙසමාහාරවෙලාති? සබ්බෙසමිපි කාමාවචරදෙවනං සුධාහාරො. ද්වාදසපාපධම්මවිග්ඝාතෙන හි සුඛස්ස ධාරණතො දෙවනං හොජනං “සුධා”ති වුච්චති. සා පන සෙතා සඬබ්බපමා අතුලාදස්සනා සුචි සුගන්ධා පියරූපා. යං සන්ධාය සුධාහොජනජාතකෙ වුත්තං –

“සඬබ්බපමං සෙත’මතුලාදස්සනං,
සුචිං සුගන්ධං පියරූප’මබ්භුතං;
අදිට්ඨපුබ්බං මම ජාතු චක්ඛුහි,
කා දෙවතා පාණිසු කිං සුධො’දහී”ති. (ජා. 2.21.227);

“භුත්තා ච සා ද්වාදසහන්ති පාපකෙ,
බුද්දං පිපාසං අරතිං දරක්ඛමං;
කොට්ඨපනාහඤ්ච විවාදපෙසුණං,
සීතුණ්හ තන්දිඤ්ච රසුත්තමං ඉද’න්ති ච. (ජා. 2.21.229);

සා ච හෙට්ඨිමෙහි හෙට්ඨිමෙහි උපරිමානං උපරිමානං පණිතතමා හොති, තං යථාසකං පරිමිතදිවසවසෙන දිවසෙ දිවසෙ භුඤ්ජන්ති. කෙච්චි පන වදන්ති “බිළාරපදප්පමාණං සුධාහාරං තෙ භුඤ්ජන්ති, සො ජිවිහාය යපිතමත්තො යාව කෙසග්ගනබ්ගො කායං ඵරති, යථාසකං ගණිතදිවසවසෙන සත්ත දිවසෙ යාපනසමත්ථො හොති”ති. කෙච්චාදෙ පනෙත්ථ බිළාරපද-සද්දො සුවණ්ණසඬබ්බාතස්ස සඬබ්බාචිසෙසස්ස වාවකො. පමාණතො පන උදුම්බරඵලප්පමාණං, යං පාණිතලං කබලග්ගහන්තිපි වුච්චති. වුත්තඤ්චි මධුකොසෙ –

“පාණිරක්ඛො පිචු වාපි, සුවණ්ණකමුදුම්බරං;
බිළාරපදකං පාණි-තලං තං කබලග්ගහ”න්ති.

“නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි”ති ඉදං පරිකප්පනාවසෙන වුත්තං, න පන එවං නියමවසෙන තථා බාදනපිචනානමනියමභාවතො. කම්මජතෙජස්ස බලවහාවො උළාරපුඤ්ඤතිබ්බත්තත්තා, උළාරගරුසිනිද්ධසුධාහාරජීරණතො ච. කරජකායස්ස මන්දභාවො පන සුබ්බමාලභාවතො. තෙනෙව හි භගවා ඉන්ද්‍රසාලගුහායං පකතිපථවියං පතිආතුං අසක්කොන්තං සක්කං දෙවරාජානං “ඔළාරිකං කායං අධිට්ඨෙහී”ති අවොච. මනුස්සානං පන කම්මජතෙජස්ස මන්දභාවො, කරජකායස්ස බලවහාවො ච වුත්තවිපරිතෙන වෙදිතබ්බො. කරජකායොති එත්ථ කො වුච්චති සරීරං, තත්ථ පවත්තො. රජො කරජො, කිං තං? සුක්කසොණිතං. තඤ්චි “රාගො රජො න ච පන රෙණු වුච්චති”ති (මහානි. 209; වුළුති. 74) එවං වුත්තරාගරජඵලත්තා සරීරවාචකෙන ක-සද්දෙන විසෙසෙත්වා කාරණවොහාරෙන “කරජො”ති වුච්චති. තෙන

සුක්කසොණිතසඬ්ඛානෙන කරජෙන සම්භූතො කායො කරජකායොති ආවරියා. තථා හි කායො මාතාපෙත්තිකසම්භවොති වුත්තො. මහාඅස්සපුරසුත්තන්තටීකායං පන “කරියති ගබ්භාසයෙ බිෂියතීති කරො, සම්භවො, කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුආදීනං සංඝඨාපනවසෙන කරතො හත්ථතො ජාතොති කරජොති අපරෙ. උභයථාපි කරජකායන්ති චතුසන්තතිරූපමාහා”ති වුත්තං. කරොති පුත්තෙ නිබ්බන්තෙතීති කරො, සුක්කසොණිතං, තෙන ජාතො කරජොතිපි වදන්ති. තථා අසම්භූතොපි ච දෙවාදීනං කායො තබ්බොභාරෙන “කරජකායො”ති වුච්චති යථා “පුතිකායො, ජරසිඬ්ගාලො”ති. කෙසන්ති මනුස්සානං. අවිජ්ජාගු නාම පසන්තා අකසථා යාගු. වත්ථුන්ති කරජකායං. එකං ආභාරවෙලන්ති එකදිවසමත්තං, කෙසඤ්චි මනෙන පන සත්තාහං.

එවං අන්වයතො ඛ්‍යතිරෙකතො ච දස්සෙත්වා උපමාවසෙනපි තමාවිකරොන්තො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තත්තපාසාණෙති අවිච්ඡේදපාසාණෙ. රත්තසෙතපදුමතො අවසිට්ඨං උප්පලං. අකථායන්ති මහාඅට්ඨකථායං. අවිසෙසෙනාති “දෙවාන”න්ති අවිසෙසෙන, දෙවානං කම්මජතෙජො බලවා හොති, කරජං මන්දන්ති වා කම්මජතෙජකරජකායානං බලවමන්දනාසඬ්ඛාත කාරණසාමඤ්ඤෙන. තදෙනඤ්චි කාරණං සබ්බෙසම්පි දෙවානං සමානමෙව, තස්මා සබ්බෙපි දෙවා ගහෙතබ්බාති වුත්තං හොති. කබ්බිකාරභූතං සුධාහාරං උපනිස්සාය ජීවන්තීති කබ්බිකාරාභාරූපජීවිනො. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො. “බ්බිඬ්ඛපදුස්සනමත්තෙනෙව හෙතෙ බ්බිඬ්ඛපදොසිකාති වුත්තා”ති අයං පායො “තෙයෙව චවන්තීති වෙදිතබ්බා”ති එතස්සානන්තරෙ පඨිතබ්බො තදනුසන්ධිකත්තා. අයඤ්ඤෙත්ථානුසන්ධි – යදි සබ්බෙපි එවං කරොන්තා කාමාවචරදෙවා චවෙය්‍යුං, අථ කස්මා “බ්බිඬ්ඛපදොසිකා”ති නාමවිසෙසෙන භගවතා වුත්තාති? විචාරණාය එවමාහාති, එතෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති “සබ්බෙපි දෙවා එවං චවන්තාපි බ්බිඬ්ඛාය පදුස්සනසභාවමත්තං පති නාමවිසෙසෙන තථා වුත්තා”ති. යදෙකෙ වදෙය්‍යුං “කෙච්චාදපතිට්ඨාපකොයං පායො”ති, තදයුත්තමෙව ඉති-සද්දන්තරිකත්තා, අන්තෙ ච තස්ස අවිජ්ජමානත්තා. අත්ථිකෙහි පන තස්ස කෙච්චාදසමවරොධනං අන්තෙ ඉතිසද්දො යොජෙතබ්බොති.

47-48. මනොපදොසිනොති කත්තුවසෙන පදසිද්ධි, මනොපදොසිකාති ච සකත්ථවුත්තිවසෙන, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “මනෙතා”තිආදි වුත්තං. “මනොපදොසකා”ති වා වත්තබ්බෙ ඉ-කාරාගමවසෙන එවං වුත්තං. මනෙතාති ඉස්සාපකතත්තා පදුට්ඨෙන මනසා. අපරො නයො – උසුයනවසෙන මනසා පදොසො මනොපදොසො, විනාසභූතො සො එතෙසමත්ථිති මනොපදොසිකාති. “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිහි පදුට්ඨවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තවිත්තා තෙ දෙවා තම්භා කායා චවන්ති”ති චවනතො “එතෙ වාතුමහාරාජිකා”ති ආහ. මනෙන පදුස්සනමත්තෙනෙව හෙතෙ

මනොපදොසිකාති වුත්තා. “තෙසු කිරා”තිආදි විත්ථාරො. රථෙන වීථිං පටිපජ්ජති උපලක්ඛණමත්තං අඤ්ඤාහි අඤ්ඤත්ථාපි පටිපජ්ජනසම්භවතො. එතන්ති අත්තනො සම්පත්තිං. උද්ධුමානො වියාති පීතියා කරණභූතාය උන්තනො විය. හිජ්ජමානො වියාති තාය හිජ්ජන්තො විය, පීතියා වා කත්තුභූතාය භඤ්ජිතො විය. කුද්ධා නාම සුවිජානනා භොන්ති, තස්මා කුද්ධභාවමස්ස ඤත්වාති අත්ථො.

අකුද්ධො රක්ඛතීති කුද්ධස්ස සො කොධො ඉතරස්මිං අකුජ්ඣන්තෙ අනුපාදානො වෙව එකචාරමත්තං උජ්ජත්තියා අනාසෙවනො ච හුත්වා වාචෙතුං න සක්කොති, උදකන්තං පත්වා අග්ගි විය නිබ්බායති, තස්මා අකුද්ධො ඉතරං වචනතො රක්ඛති. උභොසු පන කුද්ධෙසු හියොයා හියොයා අඤ්ඤමඤ්ඤමිහි පරිවඩ්ඪනාවසෙන තිබ්බසමුදාවාරො නිස්සයදහනරසො කොධො උජ්ජජ්ජමානො හදයවත්ථුං නිදහන්තො අවචන්තසුබ්බමාලකරජකායං විනාසෙති, තතො සකලොපි අත්තභාවො අන්තරධායති, තමත්ථං දස්සෙතුමාහ “උභොසු පනා”තිආදි. තථා වාහ පාළියං “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිහි පදුට්ඨවිත්තා කිලන්තකායා කිලන්තවිත්තා තෙ දෙවා තම්භා කායා වචන්ති”ති. එකස්ස කොධො ඉතරස්ස පච්චයො භොති, තස්සපි කොධො ඉතරස්ස පච්චයො භොතීති එත්ථ කොධස්ස හියොයා හියොයා පරිවඩ්ඪනාය එව පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො, න වචනාය නිස්සයදහනරසෙන අත්තනොයෙව කොධෙන හදයවත්ථුං නිදහන්තෙන අවචන්තසුබ්බමාලස්ස කරජකායස්ස වචනතො. කන්දන්තානංයෙව ඔරොධානන්ති අනාදරත්ථෙ සාම්චචනං. අයමෙත්ථ ධම්මතාති අයං තෙසං කරජකායමන්දතාය, තථාඋජ්ජජ්ජනකස්ස ච කොධස්ස බලවතාය යානසො වචනභාවො එතෙසු දෙවෙසු රූපාරූපධම්මානං ධම්මනියාමො සභාවොති අත්ථො.

49-52. වක්ඛාදීනං හෙදං පස්සතීති විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විකාරාපත්තිදස්සනතො, අන්තෙ ච අදස්සනුපගමනතො විනාසං පස්සති ඔලාරිකත්තා රූපධම්මහෙදස්ස. පච්චයං දත්වාති අනන්තරපච්චයාදිවසෙන පච්චයසත්තිං දත්වා, පච්චයො හුත්වාති වුත්තං භොති, තස්මා න පස්සතීති සම්ඛන්ධො, බලවතරම්පි සමානං ඉමිනා කාරණෙන න පස්සතීති අධිජ්ජායො. බලවතරන්ති ච විත්තස්ස ලහුතරහෙදං සන්ධාය වුත්තං. තථා හි එකස්මිං රූපෙ ධරන්තෙයෙව සොළස විත්තාති හිජ්ජන්ති. විත්තස්ස හෙදං න පස්සතීති එත්ථ බණ බණ හිජ්ජන්තම්පි විත්තං පරස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙනෙව හිජ්ජති, තස්මා පුරිමවිත්තස්ස අභාවං පටිච්ඡාදෙත්වා විය පච්ඡිමවිත්තස්ස උජ්ජත්තීතො භාවපක්ඛො බලවතරො පාකටොව භොති, න අභාවපක්ඛොති ඉදං කාරණං දස්සෙතුං “විත්තං පනා”තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අයඤ්චත්ථො අලාභවක්කනිදස්සනෙන දීපෙතබ්බො. යස්මා පන තක්කිවාදී නානත්තනයස්ස දුරවධානතාය, එකත්තනයස්ස ච මිච්ඡාගහිතත්තා “යදෙවිදං විඤ්ඤාණං සබ්බදාපි

එවරුපෙන පවත්නති, අයං මෙ අත්තා නිව්වො”තිආදිනා අභිනිවෙසං ජනෙසි, තස්මා තමත්ථං “සො තං අපස්සන්තො”තිආදිනා සහ උපමාය විභාවෙති.

අත්තානන්තවාදවිණිශ්ඡනා

53. අත්තානන්තසහවරිතො වාදො අත්තානන්තො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති, අත්තානන්තසන්නිස්සයො වා යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති, සො එතෙසන්ති අත්තානන්තිකාති අත්ථං දස්සෙතුං “අත්තානන්තවාදා”ති වුත්තං. වුත්තනයෙන අත්තානන්තසහවරිතො, තන්නිස්සයො වා, අත්තානන්තෙසු වා පවත්තො වාදො එතෙසන්ති අත්තානන්තවාදා. ඉදානි “අන්තවා අයං ලොකො”තිආදිනා වක්ඛමානපාඨානුරූපං අත්ථං විභජන්තො “අන්තං වා”තිආදිමාහ. අමති ගච්ඡති භාවො ඕසානමෙත්ථාති හි අන්තො, මරියාදා, තප්පට්ඨෙසධනෙන අනන්තො. අන්තො ච අනන්තො ච අත්තානන්තො ච නෙවන්තානානන්තො ච අත්තානන්තො ත්වෙව වුත්තො සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙනවා “නාමරූපපච්චයා සලායතන”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) විය. චතුත්ථපදඤ්ඤෙත්ථ තතියපදෙන සමානත්ථන්ති අත්තානන්තපදෙනෙව යථාවුත්තනයද්වයෙන චතුධා අත්ථො විඤ්ඤායති. කස්ස පනායං අත්තානන්තොති? ලොකීයති සංසාරනිස්සරණත්ථිකෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි අවපස්සියති, ලොකීයන්ති වා එත්ථ තෙහි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානි, තඛ්ඛිපාකො වාති “ලොකො”ති සඬ්ඛං ගතස්ස අත්තනො. තෙනාහ පාළියං “අත්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤපෙන්නි”ති. කො පනෙසො අත්තාති? ඤානවිසයභූතං කසිණනිමිත්තං. අයඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකො පටිභාගනිමිත්තං වක්ඛවාළපරියන්තං, අපරියන්තං වා වඬ්ඞනවසෙන, තදනුස්සවාදිවසෙන ච තත්ථ ලොකසඤ්ඤී විහරති, තථා ච අට්ඨකථායං වක්ඛති “තං ‘ලොකො’ති ගහෙත්වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.54-60) කෙවි පන වදන්ති “ඤානං, තංසම්පයුත්තධම්මා ච ඉධ අත්තා, ලොකොති ච ගහිතා”ති, තං අට්ඨකථාය න සමෙති.

එත්ථාහ – යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණමිපි වාදීනං අත්තානන්තිකත්තං අන්තඤ්ච අනන්තඤ්ච අත්තානන්තඤ්ච ආරඬ්භ පවත්තවාදත්තා, පච්ඡිමස්ස පන තක්කිකස්ස තද්වහසපට්ඨෙසධනවසෙන පවත්තවාදත්තා කථං අත්තානන්තිකත්තන්ති? තද්වහසපට්ඨෙසධනවසෙන පවත්තවාදත්තා එව. අත්තානන්තපට්ඨෙසධනවාදොපි හි සො අත්තානන්තවිසයොයෙව තමාරඬ්භ පවත්තත්තා. එතදත්ථමෙව හි සන්ධාය අට්ඨකථායං “අන්තං වා අන්තන්තං වා අත්තානන්තං වා නෙවන්තානානන්තං වා ආරඬ්භ පවත්තවාදා”ති වුත්තං. අථ වා යථා තතියවාදෙ දෙසපහෙදවසෙන එකස්සෙව ලොකස්ස අන්තවතා, අනන්තවතා ච සම්භවති, එවමෙත්ථ තක්කිවාදෙපි කාලපහෙදවසෙන එකස්සෙව තද්වහසසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨෙසධන

තදුභයඤ්ඤෙව වුච්චති, ද්විත්තමිති ච පටිසෙධානං පරියුදාසතා. කථං? අන්තවන්තපටිසෙධෙන හි අනන්තවා වුච්චති, අනන්තවන්තපටිසෙධෙන ච අන්තවා. ද්විපටිසෙධො හි පකතියත්ථඤාපකො. ඉති පටිසෙධනවසෙන අන්තානන්තසංඛාතස්ස උභයස්ස චුත්තත්තා යුත්තොයෙව තඛ්ඛිසයස්ස පච්ඡිමස්සාපි අන්තානන්තිකභාවොති. යදෙවං සො අන්තානන්තිකවාදභාවතො තතියවාදසමවරොධෙයෙව සියාති? න, කාලපහෙදස්ස අධිප්පෙතත්තා. දෙසපහෙදවසෙන හි අන්තානන්තිකො තතියවාදී විය පච්ඡිමොපි තක්කිකො කාලපහෙදවසෙන අන්තානන්තිකො හොති. කථං? යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤිතො අත්තා අනන්තො කදා ටි සක්ඛිදිට්ඨොති අධිගතවිසෙසෙහි මහෙසීහි අනුසුයාති, තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පනායං අන්තවා කදාචි, සක්ඛිදිට්ඨොති තෙහියෙව අනුසුයාති, තස්මා නානන්තවාති. අයං තක්කිකො අවධිඪිතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වධිඪිතභාවස්ස උභයථා ලබ්භමානස්ස පරිකප්පිතස්ස අත්තතො අප්පච්චික්කාරිතාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා වධිඪිතකාලවසෙන “නෙවන්තවා”ති පටික්ඛිපති, අවධිඪිතකාලවසෙන පන “නානන්තවා”ති, න පන අන්තතානන්තතානං අච්චන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා”ති. යථා වානුස්සුතිකතක්කිතො, එවං ජාතිස්සරතක්කිආදීනමිති වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතඛිං.

කෙච්චි පන යදි පනායං අත්තා අන්තවා, එවං සති දුරදෙසෙ උපපජ්ජනානුස්සරණාදිකිච්චනිඛික්ඛන්ති න සියා. අථ අනන්තවා, එවඤ්ඤ ඉධ ඨිතස්සෙව දෙවලොකනිරයාදීසු සුබදුක්ඛානුභවනං සියා. සචෙ පන අන්තවා චෙව අනන්තවා ච, එවමිති තදුභයදොසසමායොගො සියා. තස්මා “අන්තවා, අනන්තවා”ති ච අඛ්‍යාකරණීයො අත්තාති එවං තක්කනවසෙන චතුත්ථවාදප්පවත්ති. වණ්ණෙත්ති. යදි පනෙස චුත්තනයෙන අන්තානන්තිකො භවෙයා, අථ කස්මා “යෙ තෙ සමණොභ්මණා එවමාහංසු ‘අන්තවා අයං ලොකො පරිවටුමො’ති, තෙසං මුසා”තිආදීනා (දී. නි. 1.57) තස්ස පුරිමවාදත්තයපටික්ඛෙපො චුත්තොති? පුරිමවාදත්තයස්ස තෙන යථාධිප්පෙතප්පකාරවිලක්ඛණභාවතො. තෙනෙව හි කාරණෙන තථා පටික්ඛෙපො චුත්තො, න පන තස්ස අන්තානන්තිකත්තාභාවෙන, න ච පරියන්තරහිතදිට්ඨිවාචාහි පටික්ඛෙපෙන, අවස්සඤ්ඤෙතං එවමෙව ඤාතඛිං. අඤ්ඤථා හෙස අමරාවික්ඛෙපපක්ඛඤ්ඤෙව භජෙයා චතුත්ථවාදො. න හි අන්තතාඅනන්තතාතදුභයවිනිමුත්තො අත්තතො පකාරො අත්ථි, තක්කිවාදී ච යුත්තිමග්ගකොයෙව. කාලපහෙදවසෙන ච එකස්මිමිති ලොකෙ තදුභයං නො න යුජ්ජතිති. භවතු තාව පච්ඡිමවාදිද්වයස්ස අන්තානන්තිකභාවො යුත්තො අන්තානන්තානං වසෙන උභයවිසයත්තා තෙසං වාදස්ස. කථං පන පුරිමවාදිද්වයස්ස පච්චෙකං අන්තානන්තිකභාවො යුත්තො සියා එකෙකවිසයත්තා තෙසං වාදස්සාති? වුච්චතෙ – සමුදායෙ පවත්තමාන-සද්දස්ස අවයවෙපි උපචාරචුත්තිතො. සමුදිතෙසු හි අන්තානන්තවාදීසු පවත්තමානො අන්තානන්ති ක-සද්දො තත්ථ නිරුළ්භතාය තදවයවෙසුපි පච්චෙකං අන්තානන්තිකවාදීසු පවත්තති

යථා “අරුපජ්ඣානෙසු පච්චෙකං අට්ඨවිමොක්ඛපරියායො”, යථා ච “ලොකෙ සත්තාසයො”ති. අථ චා අභිනිවෙසනො පුරිමකාලෙ පවත්තවිතක්කවසෙන අයං තත්ථ වොහාරො කතො. තෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකානං තථාරුපවෙතොසමාධිසමධිගමනො පුබ්බකාලෙ “අත්තවා නු ඛො අයං ලොකො, උදාහු අනත්තවා”ති උභයාකාරාවලම්භිතො විතක්කස්ස වසෙන නිරුල්ලො අත්තානන්තිකභාවො පච්ඡා විසෙසලාභෙන තෙසු අත්තානන්තවාදෙසු එකස්සෙව වාදස්ස සඬගහෙ උප්පන්නෙපි පුරිමසිද්ධරුල්ලිභියා වොහාරියති යථා “සබ්බෙ සත්තා මරණධම්මා”තිආදියු (සං. නි. 1.133) අරහති සත්තපරියායො, යථා ච භවත්තරගතෙපි මණ්ඩුකාදිවොහාරොති.

54-60. පටිභාගනිමිත්තවච්ඡිද්ධතාය හෙට්ඨා, උපරි, තිරියඤ්ච වක්කවාළපරියන්තගතාවසෙන අත්තානන්තභාවොති දස්සෙතුං “පටිභාගනිමිත්ත”න්තිආදි චුත්තං. න්ති පටිභාගනිමිත්තං. උද්ධමධො අවච්ඡෙත්වා තිරියං වච්ඡෙත්වාති එත්ථාපි “වක්කවාළපරියන්තං කත්වා”ති අධිකාරවසෙන යොජෙතබ්බං. චුත්තනායෙනාති “තක්කයතීති තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) සද්දතො, “චතුබ්බධො තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) අත්ථතො ච සස්සතවාදෙ චුත්තනායෙන. දිට්ඨපුබ්බානුසාරෙනාති දස්සනභූතෙන විඤ්ඤාණෙන උපලද්ධපුබ්බස්ස අත්තවත්තාදිතො අනුස්සරණෙන, එවඤ්ච කත්වා අනුස්සුතිතක්කිසුද්ධතක්කිනම්පි ඉධ සඬගහො සිද්ධො හොති. අථ චා දිට්ඨග්ගහණෙනෙව “නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා”තිආදියු (දී. නි. 1.10, 194) විය සුතාදීනම්පි ගහිතභාවො වෙදිතබ්බො. “අත්තවා”තිආදිනා ඉච්ඡිතස්ස අත්තතො සබ්බදාහාවපරාමසනවසෙනෙව ඉමෙසං වාදානං පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨිසඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98).

අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා

61. න මරතීති “එවමෙවා”ති සන්තිට්ඨානාභාවෙන න උපච්ඡිජ්ජති, අනෙකන්තිකායෙව හොතීති චුත්තං හොති. පරියන්තරහිතාති ඔසානවිගතා, අනිට්ඨඬගතාති අත්ථො. විවිධොති “එවම්පි මෙ නො”තිආදිනා නානාජපකාරො. ඛෙපොති සකවාදෙන පරවාදානං බීජනං. කො පනෙසො අමරාවික්ඛෙපොති? තථාපවත්තො දිට්ඨිජ්ජධාතො තාදිසාය වාචාය සමුට්ඨාපකො චිත්තුජ්ජාදොයෙව. අමරාය දිට්ඨියා, වාචාය ච වික්ඛිපන්ති, විවිධමපනෙන්ති චා අමරාවික්ඛෙපිනො, තෙයෙව “අමරාවික්ඛෙපිකා”තිපි යුජ්ජති. “මච්ඡජාති” ව්චෙව අවත්වා “එකා”ති වදන්තො මච්ඡජාතිවිසෙසො එසොති දස්සෙති. ඉතො චිතො ච සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. යථා ගාහං න උපගච්ඡති, තථා සන්ධාවනතො, එතෙන අමරාය වික්ඛෙපො තථා, සො වියාති අමරාවික්ඛෙපොති අත්ථමාහ “සා උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනාදිවසෙනා”තිආදිනා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං
 වික්ඛෙපපදත්ථෙන උපමිතත්තා. අයමෙව හි අත්ථො
 ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරනාපි සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී.
 1. තනියසඬගීතිකථාවණ්ණනා) වුත්තො. අමරා විය වික්ඛෙපො
 අමරාවික්ඛෙපොති කෙවි. අථ වා අමරා විය වික්ඛිපන්තීති
 අමරාවික්ඛෙපිනො, තෙයෙව අමරාවික්ඛෙපිකා.

62. වික්ඛෙපවාදිනො උත්තරිමනුස්සධම්මෙ, අබ්‍යාකතධම්මෙ ච
 (අකුසලධම්මෙපි දී. නි. ටී. 1.62) සභාවහෙදවසෙන පටිච්ඡක්ඛිතං ඤාණං
 නත්ථීති කුසලාකුසලපදානං කුසලාකුසලකම්මපථවසෙනෙව අත්ථො
 වුත්තො. විසානො විහෙසා කායිකදුක්ඛං “විජ්ජපටිසාරුජ්ජන්තියා”ති
 දොමනස්සස්ස හෙතුභාවෙන වචනනො, තෙනාහ “දුක්ඛං භවෙය්‍යා”ති.
 මුසාවාදෙති නිමිත්තෙ භූමිමවචනං, නිස්සක්කත්ථෙ වා. මුසාවාදහෙතු,
 මුසාවාදනො වා ඔත්තජ්ජෙන වෙව හිරියා වාති අත්ථො. කීදිසං
 අමරාවික්ඛෙපමාපජ්ජතීති ආහ “අපරියන්තවික්ඛෙප”න්ති, තෙන
 අමරාසදිසවික්ඛෙපසඬබ්‍යාතං දුතියනයං නිවත්තෙති. යථාවුත්තෙ හි
 නයද්වයෙ පටිමනායවසෙනායමත්ථො දස්සිතො, දුතියනයවසෙන පන
 අමරාසදිසවික්ඛෙපං දස්සෙතුං “ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො”තිආදිවචනං
 වක්ඛති.

“ඵවන්තිපි මෙ නො”ති යං තයා පුට්ඨං, තං ඵවන්තිපි මෙ ලද්ධි නො
 හොතීති අත්ථො. ඵවං සබ්බත්ථ යථාරහං. අනියම්භවික්ඛෙපොති
 සස්සතාදිසු ඵකස්මිම්පි පකාරෙ අට්ඨත්වා වික්ඛෙපකරණං, පරවාදිනා යස්මිං
 කිස්මිඤ්චි පකාරෙ පුච්ඡිතෙ තස්ස පටික්ඛෙපවික්ඛෙපොති වුත්තං හොති.
 අථ වා අපරියන්තවික්ඛෙපදස්සනංයෙව අට්ඨකථායං කතං “ඵවන්තිපි මෙ
 නොති අනියම්භවික්ඛෙපො”තිආදිනා, “ඉදං කුසලන්ති වා අකුසලන්ති වා
 පුට්ඨො”තිආදිනා ව. “ඵවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා හි අනියමත්වා,
 නියමත්වා ච සස්සතෙකච්චසස්සතුවිජ්ජෙතක්කීවාදානං පටිසෙධනෙන තං
 තං වාදං පටික්ඛිපතෙව අපරියන්තවික්ඛෙපවාදන්තා.
 “අමරාවික්ඛෙපිනො”ති දස්සෙත්වා අත්තනා පන අනවට්ඨිතවාදන්තා න
 කිස්මිඤ්චි පක්ඛෙ අවතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සයං පන
 ඉදං...පෙ.... න බ්‍යාකරොති”ති ආහ. ඉදානි කුසලාදීනං අබ්‍යාකරණෙන
 තදෙව අනවට්ඨානං විභාවෙති “ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො”තිආදිනා.
 තෙනෙවාහ “ඵකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨතී”ති. කිං නො නොති තෙ ලද්ධිති
 නෙව න හොතීති තව ලද්ධි හොති කිත්ති අත්ථො. නො නොතිපි මෙ නොති
 නෙව න හොතීතිපි මෙ ලද්ධි නො හොති.

63. අත්තනො පණ්ඩිතභාවවිසයානඤ්ඤෙව රාගාදීනං වසෙන යොජනං
 කාතුං “අජානන්තොපි”තිආදිමාහ. සහසාති අනුපධාරෙත්වා වෙගෙන.
 “හදුමුඛාති පණ්ඩිතානං සමුදාවිණ්ණමාලපනං, සුන්දරමුඛාති අත්ථො.
 තත්ථාති තස්මිං බ්‍යාකරණෙ, නිමිත්තෙ වෙතං භූමිමං. ඡන්දරාගපදානං

සමානත්ථභාවෙපි විකප්පනජොතකෙන වා-සද්දෙන යොග්‍යත්තා ගොබ්බිඛද්දාදිනායෙන භින්නත්ථතාව යුත්තාති ආහ “ඡන්දො දුබ්බලරාගො, රාගො බලවරාගො”ති. දොසපටිසෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකම්පි නාමාති එත්ථ අපි-සද්දො සම්පිණ්ඩනෙ වත්තති, නාම-සද්දො ගරභායං. න කෙවලං ඉතො උත්තරිතරමෙව, අථ ඛො එත්තකම්පි න ජානාමි නාම, පගෙව තදුත්තරිජානනෙති අත්ථො. පරෙහි කතසක්කාරසමානවිසයානං පන රාගාදීනං වසෙන අයං යොජනා – කුසලාකුසලං යථාභූතං අපජානන්තොපි යෙසමහං සම්චායෙන කුසලමෙව “කුසල”න්ති, අකුසලමෙව “අකුසල”න්ති ව බ්‍යාකරෙය්‍යං, තෙසු තථා බ්‍යාකරණහෙතු “අහො වත රෙ පණ්ඩිතො”ති සක්කාරසම්මානං කරොන්තෙසු මම ඡන්දො වා රාගො වා අස්සාති. දොසපටිසෙසුපි චුත්තවිපරියායෙන යොජෙතබ්බං. “තං මමස්ස උපාදානං, සො මමස්ස විසාතො”ති ඉදං අභිධම්මනායෙන (ධ. ස. 1219 ආදයො) යථාලාභවචනං යථාසම්භවං යොජෙතබ්බන්ති ආහ “ඡන්දරාගද්වය”න්තිආදි. තණ්හාදිට්ඨියො එව හි “උපාදාන”න්ති අභිධම්මෙ චුත්තා (ධ. ස. 1219 ආදයො) ඉදානි සුත්තන්තනායෙන අවිසෙසයොජනං දස්සෙති “උභයම්පි වා”තිආදිනා. සුත්තන්තෙ හි දොසොපි “උපාදාන”න්ති චුත්තො “කොට්ඨපාදානවිනිබන්ධා විසානං ආපජ්ජන්ති”තිආදීසු (දී. නි. ටී. 1.63) “උභයම්පි”ති ව අත්ථතො චුත්තං, න සද්දතො චතුත්තම්පි සද්දානමත්ථද්වයවාචකත්තා. දළ්භග්ගහණන්ති අමුඤ්චනග්ගහණං. පටිසොපි හි ආරම්මණං න මුඤ්චති උපනාහාදිවසෙන පවත්තනතො, ලොභස්සෙව උපාදානභාවෙන පාකටත්තා දොසස්සාපි උපාදානභාවං දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං. විහනනං විහිංසනං විබාධනං. රාගොපි හි පරිලාභවසෙන සාරද්ධචුත්තිතාය නිස්සයං විහනති. “රාගො හී”තිආදිනා රාගදොසානං උපාදානභාවෙ විසෙසදස්සනමුඛෙන තදත්ථසමත්ථනං. විනාසෙතුකාමතාය ආරම්මණං ගණ්හාතීති සම්බන්ධො. ඉතීති තස්මා ගහණවිහනනතො.

64. පඩති සභාවධම්මෙ ජානාති, යථාසභාවං වා ගච්ඡතීති පණ්ඩා, සා යෙසං තෙ පණ්ඩිතාති අත්ථං දස්සෙති “පණ්ඩිච්චෙනා”තිආදිනා. පණ්ඩිතස්ස භාවො පණ්ඩිච්චං, පඤ්ඤා. යෙන හි ධම්මෙන පවත්තිනිමිත්තභූතෙන යුත්තො “පණ්ඩිතො”ති චුච්චති, සොයෙව ධම්මො පණ්ඩිච්චං. තෙන සුතවින්තාමයපඤ්ඤා චුත්තා තාසමෙව විසයභාවතො. සමාපත්තිලාභිතො හි භාවනාමයපඤ්ඤා. “නිපුණා”ති ඉමිනා පන කම්මනිබ්බත්තං පටිසන්ධිපඤ්ඤාසම්බාතං සාභාවිකඤාණං චුත්තන්ති ආහ “සණ්ඨසුබ්බමුද්ධිතො”ති. අත්ථන්තරන්ති අත්ථනානත්තං, අත්ථමෙව වා. “විඤ්ඤාතපරප්පවාදා”ති එතෙන කත-සද්දස්ස කිරියාසාමඤ්ඤවාචකත්තා “කතවිජ්ජො”තිආදීසු විය කත-සද්දො ඤාණානුයුත්තතං වදතීති දස්සෙති. “කතවාදපරිවයා”ති එතෙන පන “කතසිජ්ජො”තිආදීසු විය සමුදාවිණ්ණවාදනං. උභින්නමත්තරා පන සමුච්චයද්වයෙන සාමඤ්ඤානිද්දෙසං, එකසෙසං වාති දට්ඨබ්බං. වාලවෙධිනං රූපං සභාවො

විය රූපමෙනෙසන්ති වාලවෙධිරූපාති ආහ “වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසා”ති. සතධා හින්තස්ස වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ඨෙධකධනුග්ගහසදිසාති අත්ථො. තාදිසොයෙව හි “වාලවෙධි”ති අධිප්පෙතො. මඤ්ඤ-සද්දො උපමාජොතකොති වුත්තං “හින්දන්තා වියා”ති. පඤ්ඤාගතෙනාති පඤ්ඤාපහෙදෙන, පඤ්ඤාය එව වා. සමනුයුඤ්ජනා ලද්ධියා පුච්ඡා. සමනුගාහනා තංකාරණස්සාති දස්සෙති “කිං කුසල”න්තිආදිනා. සමනුගාසනාපි ඔවාදවසෙන සමනුයුඤ්ජනායෙවාති ආහ “සමනුයුඤ්ජෙය්‍ය”න්ති. “න සම්පායෙය්‍ය”න්ති එත්ථ ද-කාරස්ස ය-කාරාදෙසනං, එය්‍ය-සද්දස්ස ව සාමත්ථියත්ථනං දස්සෙතුං “න සම්පාදෙය්‍ය”න්තිආදි වුත්තං.

65-66. මන්දා අතික්ඛා පඤ්ඤා යස්සාති මන්දපඤ්ඤො, තෙනාහ “අපඤ්ඤස්සෙවෙනං නාම”න්ති. “මොහමුහො”ති වත්තබ්බෙ හ-කාරලොපෙන “මොමුහො”ති වුත්තං, තඤ්ච අතිසයත්ථදීපකං පරියායද්වයස්ස අතිරෙකත්ථභාවතොති යථා “පදට්ඨාන”න්ති වුත්තං “අතිසම්මුල්ලො”ති. සිද්ධෙ හි සති පුනාරම්හො නියමාය වා හොති, අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වා. යථා පුබ්බෙ කම්මුනා ආගතො, තථා ඉධාපිති තථාගතො, සත්තො. එත්ථ ව කාමං පුරිමානම්පි තිණ්ණං කුසලාදිධම්මසභාවානවබ්බොධතො අත්ථෙව මන්දභාවො, තෙසං පන අත්තතො කුසලාදිධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධනතො විසෙසො අත්ථීති. පච්ඡිමොයෙව තදභාවතො මන්දමොමුහභාවෙන වුත්තො. නනු ව පච්ඡිමස්සාපි අත්තතො ධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධො අත්ථීයෙව “අත්ථී පරො ලොකො”ති ඉති වෙ මෙ අස්ස, ‘අත්ථී පරො ලොකො’ති ඉති තෙ නං බ්‍යාකරෙය්‍යං, එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිවචනතොති? කිඤ්වාපි අත්ථී, න පන තස්ස පුරිමානං විය අපරිඤ්ඤාතධම්මබ්‍යාකරණනිමිත්තමුසාවාදාදිභායනඡ්ඣිජනාකාරො අත්ථී, අථ බො මහාමුල්ලොයෙවාති තථාවෙස වුත්තො. අථ වා “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණත්ථං “අත්ථී පරො ලොකො”ති ඉති වෙ මං පුච්ඡසීති පුච්ඡායපනමෙව තෙන දස්සියති, න අත්තතො ධම්මානවබ්බොධාවබ්බොධොති අයමෙව විසෙසෙන “මන්දො මොමුහො”ති වුත්තො. තෙනෙව හි තථාවාදීනං සඤ්චයං බෙලට්ඨපුත්තං ආරබ්භ “අයඤ්ච ඉමෙසං සමණ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුල්ලො”ති (දී. නි. 1.181) වුත්තං. තත්ථ “අත්ථී පරො ලොකො”ති සස්සතදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. යදි හි දිට්ඨිගතිකො සස්සතදස්සනවසෙන පුච්ඡෙය්‍ය, යදි ව සම්මාදිට්ඨිකො සම්මාදස්සනවසෙනාති ද්විධාපි අත්ථො වට්ටති. “නත්ථී පරො ලොකො”ති නත්ථීකදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා, “අත්ථී ව නත්ථී ව පරො ලොකො”ති උච්ඡෙදදස්සනවසෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා, “නෙවත්ථී න නත්ථී පරො ලොකො”ති වුත්තපකාරත්තයපටික්ඛෙපෙ සති පකාරත්තරස්ස අසම්භවතො අත්ථීතානත්ථීතාහි න වත්තබ්බොධකාරො පරො ලොකොති

වික්ඛෙපඤ්ඤෙව පුරක්ඛාරෙන, සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. සෙසවතුක්කත්තයෙපි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුඤ්ඤසඬ්ඛාරත්තිකො විය හි කායසඬ්ඛාරත්තිකෙන පුරිමවතුක්කසඬ්ගහිතො එව අත්ථො සෙසවතුක්කත්තයෙන සත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදිසඵලතාවොදනානායෙන (අත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදිසඵලතාවොදනානායෙන දී. නි. ටී. 1.65, 66) සඬ්ගහිතො. එත්ථ හි තතියවතුක්කෙන පුඤ්ඤාදිකම්මසඵලතාය, සෙසවතුක්කත්තයෙන ව සත්තපරාමාසතාය වොදනානායො වුත්තොති දට්ඨබ්බං.

අමරාවික්ඛෙපිකො පන සස්සතාදීනං අත්තනො අරුච්චනතාය සබ්බත්ථ “එවත්තිපි මෙ නො” තිආදිනා වික්ඛෙපඤ්ඤෙව කරොති. තත්ථ “එවත්තිපි මෙ නො” තිආදි තත්ථ තත්ථ පුච්ඡිතාකාරපටිසෙධනවසෙන වික්ඛෙපාකාරදස්සනං. කස්මා පන වික්ඛෙපවාදිනො පටික්ඛෙපොව සබ්බත්ථ වුත්තො. නනු වික්ඛෙපපක්ඛස්ස “එවමෙව” ත්ති අනුජානනම්පි වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානනො යුත්තරුපං සියාති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුළුභත්තා, පටික්ඛෙපවසෙනෙව ව වික්ඛෙපවාදස්ස පවත්තනනො. තථා හි සඤ්චයො බෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්ථිතාදීනං පටිසෙධනමුබෙතෙව වික්ඛෙපං බ්‍යාකාසි.

එත්ථාහ – නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ, පරලොකත්ථිතාදීනි ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්භං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජති, අථ තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො සියා. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතත්ථමජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? වුවුවතෙ – න භෙව බො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ බො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසවසෙන හි මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ, පරලොකත්ථිතාදීනි ව යාථාවතො අප්පට්ඨබුජ්ඣමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුමසක්කුණෙයාතාය මුසාවාදහයෙන ව වික්ඛෙපමාපජ්ජතීති. තථා හි වක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො” ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98) අථ වා පුඤ්ඤපාපානං, තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන, අසද්දහනෙන ව තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමෙව සුන්දරන්ති ඛන්තිං රුපිං උප්පාදෙන්වා අහිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙසා එකා දිට්ඨි සත්තභඩ්ගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බං. තථා ව වුත්තං “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාවා” වාති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). යං පනෙතං වුත්තං “ඉමෙපි චත්තාරො පුබ්බෙ පවත්තධම්මානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගහිතත්තා පුබ්බත්තකප්පිකෙසු පවිට්ඨා” ති, තදෙනස්ස අමරාවික්ඛෙපවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ගහවසෙනෙව වුත්තං. කථං පනස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬ්ගහොති? උච්ඡෙදවසෙන

අනභිනිවෙසනතො. නත්ථි හි කොච්ඡි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබ්‍රහ්මලත්තා ලොකස්ස. “එවමෙව”න්ති පන සද්දන්තරෙන ධම්මනිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ, තස්මා සස්සතලෙසස්ස එත්ථ ලබ්භනතො සස්සතදිට්ඨියා එතස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො.

අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා

67. අධිච්ච යදිච්ඡකං යං කිඤ්චි කාරණං කස්සචි බුද්ධිපුබ්බං විනා සමුප්පන්නොති අත්තලොකසඤ්ඤිතානං ඛන්ධානං අධිච්චසමුප්පත්තිආකාරාරම්මණදස්සනං අධිච්චසමුප්පන්නං තදාකාරසන්නිස්සයෙනෙව පවත්තිතො, තදාකාරසභවරිතතො ච යථා “මඤ්චා ඝොසන්නි, කුන්තා පවරන්නි”ති, අධිච්චසමුප්පන්නදස්සනං චා අන්තපදලොපෙන අධිච්චසමුප්පන්නං යථා “රූපභවො රූප”න්ති, ඉමමත්ථං සන්ධාය “අධිච්චසමුප්පන්නො”තිආදි වුත්තං. අකාරණසමුප්පන්නන්ති කාරණමත්තරෙන යදිච්ඡකං සමුප්පන්නං.

68-73. අසඤ්ඤසත්තාති එත්ථ එතං අසඤ්ඤාවචනන්ති අත්ථො. දෙසනාසීසන්නි දෙසනාය ජෙට්ඨකං පධානභාවෙන ගහිතත්තා, තෙන සඤ්ඤං ධුරං කත්වා භගවතා අයං දෙසනා කතා, න පන තත්ථ අඤ්ඤෙසං අරූපධම්මානම්පි අත්ථිතායාති දස්සෙති, තෙනෙවාහ “අචිත්තුප්පාදා”තිආදි. භගවා හි යථා ලොකුත්තරධම්මං දෙසෙන්නො සමාධිං, පඤ්ඤං චා ධුරං කත්වා දෙසෙති, එවං ලොකියධම්මං දෙසෙන්නො විත්තං, සඤ්ඤං චා. තත්ථ “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඥානං භාවෙති (ධ. ස. 277), පඤ්චඬ්ඨිගිකො සම්මාසමාධි (දී. නි. 3.355) පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, (දී. නි. 3.355; විහ. 804) පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛණ්ණා හොන්ති”ති, තථා “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති, (ධ. ස. 1) කිං විත්තො ත්වං භික්ඛු (පාරා. 146, 180) මනොපුබ්බඬ්ඨගමා ධම්මා, (ධ. ප. 1; නෙත්ති. 90; පෙටකො. 83, 84) සන්නි භික්ඛවෙ, සත්තා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො, (දී. නි. 3.332, 341, 357; අ. නි. 7.44; අ. නි. 9.24; වුළුනි. 83) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති (දී. නි. 3.358) ච එවමාදීනි සුත්තාති එතස්සත්ථස්ස සාධකාති. තිත්ථං වුවචති මිච්ඡාලද්ධි තත්ථෙව බාහුල්ලෙන පරිබ්භමනතො තරන්ති බාලා එත්ථාති කත්වා, තදෙව අනප්පකානමනත්ථානං තිත්ථියානඤ්ච සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත, නිවාසට්ඨෙත චා ආයතනන්ති තිත්ථායතනං, තස්මිං, අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙති අත්ථො. තිත්ථියා හි උපපත්තිවිසෙසෙ විමුත්තිසඤ්ඤිතො, සඤ්ඤාවිරාගාවිරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සාවිතො ච හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙත්වා අක්ඛණ්ණභූමියං උපපජ්ජන්ති, න සාසනිකා, තෙන වුත්තං “එකච්චො තිත්ථායතනෙ පබ්බජිත්වා”ති. වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති වතුත්ථෙ භූතකසිණෙ පට්ඨමාදීනි තිණි ඥානාති නිබ්බත්තෙත්වා තතියජ්ඣානෙ

විණිණුවසි හුත්වා තතො වුට්ඨාය චතුත්ථජ්ඣානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා, තෙනෙවාහ “චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා”ති.

කස්මා පනෙන්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං වුත්තන්ති? වුවුවනෙ – යටෙව හි රූපපටිභාගභූතෙසු කසිණවිසෙසෙසු රූපවිභාවනෙන රූපවිරාගභාවනාසංඛ්ඛාතො අරූපසමාපත්තිවිසෙසො සච්ඡිකරියති, එවං අපරිබ්‍යන්තවිග්ගහතාය අරූපපටිභාගභූතෙ කසිණවිසෙසෙ අරූපවිභාවනෙන අරූපවිරාගභාවනාසංඛ්ඛාතො රූපසමාපත්තිවිසෙසො අධිගමියති, තස්මා එත්ථ “සඤ්ඤා රොගො සඤ්ඤා ගණ්ඨො”තිආදීනා, (ම. නි. 3.24) “ධි විත්තං, ධිබ්බතෙ තං විත්ත”න්තිආදීනා (දී. නි. ටී. 1.68-73) ච නයෙන අරූපපවත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, තදහාවෙ ච සන්තප්ඤ්ඤාවසන්තිට්ඨානෙන රූපසමාපත්තියා අභිසංඛරණං, රූපවිරාගභාවනා පන සද්ධිං උපවාමනෙ අරූපසමාපත්තියො විසෙසෙන පටිමාරූපජ්ඣානං. යදි එවං “පරිච්ඡින්නාකාසකසිණෙපි”ති වත්තබ්බං. තස්සාපි හි අරූපපටිභාගතා ලබ්හතීති? වත්තබ්බමෙවෙනං කෙසඤ්චි, අවචනං පන පුබ්බාවරියෙහි අග්ගහිතභාවෙන. යථා හි රූපවිරාගභාවනා විරජ්ජනියධම්මභාවමත්තෙ පරිනිබ්බන්දා (විරජ්ජනියධම්ම භාවමත්තෙන පරිනිජ්ජන්තා දී. නි. ටී. 1.6-73) විරජ්ජනියධම්මපටිභාගභූතෙ ච විසයවිසෙසෙ පාතුහවති, එවං අරූපවිරාගභාවනාපිති වුවුවමානෙ න කොචි විරොධො. තිත්ථියෙහෙව පන තස්සා සමාපත්තියා පටිපජ්ජිතබ්බතාය, තෙසඤ්ච විසයපදෙසනිමිත්තස්සෙව තස්ස ඥානස්ස පටිපත්තිතො තං කාරණං පස්සන්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි චතුත්ථෙයෙව භූතකසිණෙ අරූපවිරාගභාවනාපරිකම්මං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කිඤ්ච හියොයා – චණිණකසිණෙසු විය පුරිමභූතකසිණත්තයෙපි චණිණපටිච්ඡායාව පණිණත්තිආරම්මණං ඥානස්ස ලොකවොහාරානුරොධෙනෙව පවත්තිතො, එවඤ්ච කත්වා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.96) පට්ඨිකසිණස්ස ආදාසවන්දමණ්ඩලූපමාවචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති. චතුත්ථෙ පන භූතකසිණෙ භූතපටිච්ඡායා එව ඥානස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡතීති තස්සෙව අරූපපටිභාගතා යුත්තා, තස්මා වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

කථං පස්සන්ති ආහ “විත්තෙ සති”තිආදි. සන්තොති නිබ්බූතො, දිට්ඨධම්මනිබ්බානමෙත්තන්ති වුත්තං හොති. කාලං කත්වාති මරණං කත්වා, යො වා මනුස්සලොකෙ ජීවනකාලො උපත්ථම්හකපච්චයෙහි කරියති, තං කරිත්වාතිපි අත්ථො. අසඤ්ඤසත්තෙසු නිබ්බත්තන්ති අසඤ්ඤසත්තසංඛ්ඛාතෙ සත්තනිකායෙ රූපපටිසන්ධිවසෙනෙව උපපජ්ජති, අඤ්ඤෙසු වා චක්කවාලෙසු තස්සා භූමියා අත්ථිතාය අනෙකවිධභාවං සන්ධාය පුපුච්චනනිද්දෙසොතිපි දට්ඨබ්බං. ඉධෙවාති පඤ්චවොකාරහවෙයෙව. තත්ථාති අසඤ්ඤිභවෙ. යදි රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අසඤ්ඤිභවෙ පාතුහවති, කථං අරූපසන්තිස්සයෙන විනා තත්ථ රූපං පවත්තති, නනු සියා අරූපසන්තිස්සිතායෙව

රූපක්ඛන්ධස්ස උප්පත්ති ඉධෙව පඤ්චවොකාරහවෙ තථා උප්පත්තියා අදස්සනතොති? නායමනුයොගො අඤ්ඤත්ථාපි අප්පට්ඨියො, කථං පන රූපසන්නිස්සයෙන විනා අරූපධාතුයා අරූපං පවත්තතීති. ඉදම්පි හි තෙන සමානජාතියමෙව. කස්මා? ඉධෙව අදස්සනතො, කථංඤ්ච කබලීකාරාහාරෙන විනා රූපධාතුයා රූපං පවත්තතීති. ඉදම්පි ච තංසභාවමෙව, කිං කාරණා? ඉධ අදස්සනතොයෙව. ඉති අඤ්ඤත්ථාපි තථා පවත්තිදස්සනතො, කිමෙනෙත අඤ්ඤතිදස්සනෙන ඉධෙව අනුයොගෙන. අපිච යථා යස්ස චිත්තසන්නානස්ස නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ අවිගතතණ්හං, තස්ස සහ රූපෙන සම්භවතො රූපං නිස්සාය පවත්ති රූපසාපෙක්ඛතාය කාරණස්ස. යස්ස පන නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා රූපෙන පවත්ති රූපනිරූපෙක්ඛතාය කාරණස්ස, එවං යස්ස රූපප්පඛන්ධස්ස නිබ්බන්තිකාරණං අරූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා අරූපෙන පවත්ති අරූපනිරූපෙක්ඛතාය කාරණස්ස, එවං භාවනාබලාභාවතො පඤ්චවොකාරහවෙ රූපාරූපසම්භවො විය, භාවනාබලෙන චතුරොකාරහවෙ අරූපස්සෙව සම්භවො විය ච. අසඤ්ඤීභවෙපි භාවනාබලෙන රූපස්සෙව සම්භවො දට්ඨබ්බොති.

කථං පන තත්ථ කෙවලො රූපප්පඛන්ධො පච්චුප්පන්නපච්චයරහිතො චිරකාලං පවත්තතීති පච්චෙතබ්බං, කිත්තකං වා කාලං පවත්තතීති වොදනං මනසි කත්වා “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තෙන න කෙවලං ඉධ වෙච අඤ්ඤත්ථ ච චුත්තො ආගමොයෙව එතදත්ථඤාපනෙ, අථ බො අයං පනෙත්ථ යුත්තීති දස්සෙති. ජියාවෙගුක්ඛිත්තොති ධනුජියාය වෙගෙන බිපිතො. ඤානවෙගො නාම ඤානානුභාවො ඵලදානෙ සමත්ථතා. තත්තකමෙව කාලන්ති උක්කංසතො පඤ්ච මහාකප්පසතානි. තිට්ඨන්තීති යථානිබ්බන්තඉරියාපථමෙව චිත්තකම්මරූපකසදිසා හුත්වා තිට්ඨන්ති. ඤානවෙගෙති අසඤ්ඤසමාපත්තිපරික්ඛිත්තෙ චතුත්ථජ්ඣානකම්මවෙගෙ, පඤ්චමජ්ඣානකම්මවෙගෙ වා. අන්තරධායතීති පච්චයනිරොධෙන නිරුජ්ඣති න පවත්තති. ඉධාති කාමාවචරහවෙති අත්ථො අඤ්ඤත්ථ තෙසමනුප්පත්තිතො. පට්ඨන්ධිසඤ්ඤාති පට්ඨන්ධිචිත්තූප්පාදොයෙව සඤ්ඤාසීසෙන චුත්තො. කථං පන අනෙකකප්පසතමතික්කමෙන චිරනිරුද්ධතො විඤ්ඤාණතො ඉධ විඤ්ඤාණමුප්පජ්ජති. න හි නිරුද්ධෙ චක්ඛුපසාදෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණමුප්පජ්ජමානං දිට්ඨන්ති? නයිදමෙකන්තතො දට්ඨබ්බං. නිරුද්ධම්පි හි චිත්තං සමානජාතිකස්ස අන්තරා අනුප්පජ්ජනතො සමනන්තරපච්චයමත්තං හොතියෙව, න බීජං. බීජං පන කම්මමෙව, තස්මා කම්මතො බීජභූතතො ආරම්මණාදිහි පච්චයෙහි අසඤ්ඤීභවතො චුතානං කාමධාතුයා උප්පත්තිවිඤ්ඤාණං හොතියෙව, තෙනාහ “ඉධ පට්ඨන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති”ති. එත්ථ ච යථා නාම උතුනියාමෙන පුප්ඵග්ගහණෙ නියතකාලානං රුක්ඛානං විදාරණසඬ්ඛාතෙ වෙබ්බෙ දින්තෙ වෙබ්බලෙන අනියමතා හොති පුප්ඵග්ගහණස්ස, එවමෙව පඤ්චවොකාරහවෙ අවිප්පයොගෙන චත්තමානෙසු රූපාරූපධම්මෙසු

රූපාරූපවිරාගභාවනාසංඛ්‍යාතෙ වෙබ්බෙ දින්නෙ තස්ස සමාපත්තිවෙබ්බලස්ස අනුරූපතො අරූපභවෙ, අසඤ්ඤභවෙ ච යථාක්කමං රූපරහිතා, අරූපරහිතා ච ඛන්ධානං පවත්ති හොතීති වෙදිතබ්බං.

කස්මා පනෙත්ථ පුත සඤ්ඤාප්පාදා ච පන “නෙ දෙවා තම්භා කායා චචන්ති”ති සඤ්ඤාප්පාදො තෙසං චචනස්ස කාරණභාවෙන චුත්තො, “සඤ්ඤාප්පාදා”ති චචනං වා කිමත්ථදස්සන්ති වොදනාය “යස්මා පනා”තිආදිමාහ. ඉධ පටිසන්ධිසඤ්ඤාප්පාදෙන තෙසං චචනස්ස පඤ්ඤායනතො ඤාපකහෙතුභාවෙන චුත්තො, “සඤ්ඤාප්පාදා”ති චචනං වා තෙසං චචනස්ස පඤ්ඤායනභාවදස්සන්ති අධිප්පායො. “සඤ්ඤාප්පාදා”ති හි එතස්ස සඤ්ඤාප්පාදෙන හෙතුභූතෙන චචන්ති, සඤ්ඤාප්පාදා වා උප්පාදසඤ්ඤා නෙ දෙවාති සම්ඛන්ධො. සන්තභාවායාති නිබ්බානාය. නනු චෙත්ථ ජාතිසත්තසහස්සදසසංචට්ටාදීනමත්ථකෙ, තදබ්භන්තරෙ වා පවත්තාය අසඤ්ඤාපපත්තියා වසෙන ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදොපි ලාභීසස්සතවාදො විය අනෙකහෙදො සම්භවතීති? සච්චමෙව, අනන්තරත්තා පන ආසන්නාය අසඤ්ඤාපපත්තියා වසෙන ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදො නයදස්සනවසෙන එකොව දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා සස්සතදිට්ඨිසංඛිගහතො අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදස්ස සස්සතවාදෙ ආගතො සබ්බොපි දෙසනානායො යථාසම්භවං අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදෙපි ගහෙතබ්බොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සන්තං. භගවතා ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදො අවිභජිත්වා දස්සිතො, අවස්සඤ්ඤාප්පාදා සස්සතදිට්ඨිසංඛිගහො ඉච්ඡිතබ්බො සංකිලෙසපක්ඛෙ සත්තානමජ්ඣාසයස්ස සස්සතච්ඡේදවසෙනෙව දුට්ඨත්තා, තෙසු ච උච්ඡේදප්පසංඛිගාභාවතො. තථා හි අට්ඨකථායං ආසය-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරවසෙන චුත්තං “සස්සතච්ඡේදදිට්ඨි වා”ති, තථා ච චක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡේදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97, 98).

නනු ච අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසංඛිගහො න යුත්තො “අභඤ්ඤි පුබ්බෙ නාහොසි”න්තිආදිවසෙන පවත්තනතො අපුබ්බසත්තපාතුභාවගාහකත්තා. සස්සතදිට්ඨි පන අත්තනො, ලොකස්ස ච සදාභාවගාහිති “අත්ථිත්ථෙව සස්සතිසම”න්ති පවත්තනතොති? නො න යුත්තො අනාගතකොට්ඨිදස්සනෙන සස්සතග්ගාහසම්චරොධත්තා. යදිපි හි අයං වාදො “සොම්භි එතරහි අහුත්වා සන්තතාය පරිණතො”ති (දී. නි. 1.68) අත්තනො, ලොකස්ස ච අතීතකොට්ඨිපරාමසනවසෙන පවත්තො, තථාපි චිත්තමානකාලතො පට්ඨාය න තෙසං කත්ථවි අනාගතෙ පරියන්තං පස්සති, විසෙසෙන ච පච්චුප්පන්නානාගතකාලෙසු අපරියන්තදස්සනපභාවිතො සස්සතවාදො, යථාහ “සස්සතිසමං තථෙව යස්සති”ති (දී. නි. 1.31 අත්ථනො සමානං) යදෙවං සියා ඉමස්ස ච වාදස්ස, සස්සතවාදාදීනඤ්ඤා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු සංඛිගහො න යුත්තොයෙව අනාගතකාලපරාමසනවසෙන පවත්තත්තාති? යුත්තො එව සමුදාගමස්ස

අතීතකොට්ඨාසිකත්තා. තථා හි නෙසං සමුදාගමො අතීතංසපුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙනි, තප්පතිරූපකානුස්සවාදිපභාවිතෙනි ච තක්කතෙනි සඬගහිතොති, තථා වෙව සංවණ්ණිකං. අථ චා සබ්බත්ථ අප්පට්භතඤ්ඤාණවාරෙන ධම්මස්සාමිනා නිරවසෙසතො අගතිං, ගතිඤ්ච යථාභූතං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදිතා එතා දිට්ඨියො, තස්මා යාවතිකා දිට්ඨියො භගවතා දෙසිතා, යථා ච දෙසිතා, තාවතිකා තථා වෙව සන්තිට්ඨානතො සම්පට්ච්ඡිතබ්බා, න චෙත්ථ යුත්තිවිචාරණා කාතබ්බා බුද්ධවිසයත්තා. අවින්තෙය්‍යො හි බුද්ධානං බුද්ධවිසයො, තථා ච චක්ඛති “තත්ථ න එකන්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.78-82).

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අපරන්තකප්පිකවාදවණ්ණනා

74. “අපරන්තෙඤ්ඤාණං (ධ. ස. 1067), අපරන්තානුදිට්ඨිනො”ති ආදීසු (දී. නි. 1.74) විය අපරන්ත –සද්දානං යථාක්කමං අනාගතකාලකොට්ඨාසවාචකතං සන්ධායාහ “අනාගතකොට්ඨාසසඬබ්බාත”න්ති. “පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා”ති ආදීසු චුත්තනයෙන “අපරන්තං කප්පෙත්වා”ති ආදීසුපි අත්ථො චෙදිතබ්බො. විසෙසමත්තමෙව චෙත්ථ චක්ඛාම.

සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

75. ආසාතනා උද්ධන්ති උද්ධමාසාතනං, මරණතො උද්ධං පචත්තො අත්තාති අත්ථො. “උද්ධමාසාතන”න්ති පචත්තො වාදො උද්ධමාසාතනො සභවරණවසෙන, තද්ධිතවසෙන ච, අන්තලොපනිද්දෙසො චා එස. සො එතෙසන්ති උද්ධමාසාතනිකා. එවං සද්දතො නිප්පන්නං අත්ථතො එව දස්සෙතුං “උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්ති”ති චුත්තං, ආසාතනා උද්ධං උපරිභූතං අත්තභාවන්ති අත්ථො. තෙ හි දිට්ඨිගතිකා “උද්ධං මරණතො අත්තා නිබ්බිකාරො”ති වදන්ති. “සො එතෙස”න්ති ආදිතා අස්සත්ථියත්ථං දස්සෙති යථා “බුද්ධමස්ස අත්ථිති බුද්ධො”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – සඤ්ඤීති පචත්තො වාදො සඤ්ඤී සභවරණාදිනයෙන, සඤ්ඤී වාදො එතෙසන්ති සඤ්ඤීවාදා සමාසවසෙන. සඤ්ඤීවාදො එව වාදො එතෙසන්ති හි අත්ථො.

76-77. රූපි අත්තාති එත්ථ කසිණරූපං “අත්තා”ති කස්මා චුත්තං, නනු රූපවිනිමුත්තෙන අත්තනා භවිතබ්බං “රූපමස්ස අත්ථි”ති චුත්තෙ සඤ්ඤාය විය රූපස්සාපි අත්තනියත්තා. න හි “සඤ්ඤී අත්තා”ති එත්ථ සඤ්ඤා එව අත්තා, අථ ඛො “සඤ්ඤා අස්ස අත්ථි”ති අත්ථෙත අත්තනියාව, තථා ච චුත්තං “තත්ථ පචත්තසඤ්ඤාඤ්චස්ස ‘සඤ්ඤා’ති ගහෙත්වා”ති? න ඛො පනෙතමෙවං දට්ඨබ්බං “රූපමස්ස අත්ථිති රූපි”ති, අථ ඛො “රූප්පනසීලො රූපි”ති. රූප්පනඤ්චෙත්ථ රූපසරික්ඛනය

කසිණරූපස්ස වඩ්ඪිතාවඩ්ඪිතකාලවසෙන විසෙසාපත්ති. සා හි “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං පරිත්තවිපුලතාදිවිසෙසසබ්භාවතො. යදෙවං සියා “රූප්පනසීලො රූපී”ති, අථ ඉමස්ස වාදස්ස සස්සනදිට්ඨිසඬගහො න යුජ්ජති රූප්පනසීලස්ස හෙදසබ්භාවතොති? යුජ්ජතෙව කායහෙදතො උද්ධං පරිකප්පිතස්ස අත්තතො නිබ්බිකාරතාය තෙන අධිජ්ජෙතත්තා. තථා හි චුත්තං “අරොගො පරං මරණා”ති. අථ වා “රූපමස්ස අත්ථිති රූපී”ති චුත්තෙපි න කොච්ඡ දොසො කප්පනාසිද්ධෙන හෙදෙන අහෙදස්සාපි නිද්දෙසදස්සනතො යථා “සීලාපුත්තකස්ස සරිර”ත්ති.

අපිච අවයවවසෙන අවයවිතො තථානිද්දෙසනිදස්සනතො යථා “කායෙ කායානුපස්සී”ති (සං. නි. 5.390), රූප්පනං වා රූපං, රූපසභාවො, තදස්ස අත්ථිති රූපී, අත්තා “රූපිනො ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 11.දුකමානිකා) විය, එවඤ්ච කත්වා අත්තතො රූපසභාවත්තා “රූපී අත්තා”ති වචනං ඤායාගතමෙවාති චුත්තං “කසිණරූපං අත්තා”ති. “ගහෙත්වා”ති එතෙන චෙතස්ස සම්බන්ධො. තත්ථාති කසිණරූපෙ. අස්සාති පරිකප්පිතස්ස අත්තතො, ආජීවකාදයො තක්කමත්තෙන පඤ්ඤපෙන්නි වියාති අත්ථො. ආජීවකා හි තක්කිකායෙව, න ලාභිනො. නියතවාදිතාය හි කම්මඵලපටික්ඛෙපතො නත්ථි තෙසං ඤානසමාපත්තිලාභො. තථා හිකණ්භාහිජාතිආදීසු කාලකාදිරූපං “අත්තා”ති එකච්චෙ ආජීවකා පටිජානන්ති. පුරිමනයෙන චෙත්ථ ලාභිනං දස්සෙති, පච්ඡිමනයෙන පන තක්කිකං. එවමීදිසෙසු. රොග-සද්දො භඩ්ගපරියායො භඩ්ගස්සාපි රූප්පනභාවතො, එවඤ්ච කත්වා අරොග-සද්දස්ස නිව්චපරියායතා උපපන්නා හොති, තෙනාහ “නිව්චො”ති. රොග-සද්දො වා ඛ්‍යාධිපරියායො. අරොගොති පන රොගරහිතතාසීසෙන නිබ්බිකාරතාය නිව්චනං දිට්ඨිගතිකො පටිජානාතිති දස්සෙතුං “නිව්චො”ති චුත්තං. කසිණුග්ගාට්ඨාකාසපට්ඨාමාරූප්පවිඤ්ඤාණනත්ථිභාවාකිඤ්චඤ්ඤායතනාති යථාරහමරූපසමාපත්තිනිමිත්තං නාම. නිමිඛපණ්ණෙ තප්පරිමාණො තිත්තකරසො විය සරිරප්පරිමාණො අරූපී අත්තා සරිරෙ තිට්ඨතිති තක්කමත්තෙනෙව නිගණ්ඨා “අරූපී අත්තා සඤ්ඤී”ති පඤ්ඤපෙන්නිති ආහ “නිගණ්ඨාදයො වියා”ති.

තතියා පනාති “රූපී ච අරූපී ච අත්තා”ති ලද්ධි. මිස්සකගාහවසෙනාති රූපාරූපසමාපත්තිනං යථාචුත්තාති නිමිත්තාති එකජ්ඣං කත්වා එකොච “අත්තා”ති, තත්ථ පවත්තසඤ්ඤඤ්චස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහණවසෙන. අයඤ්චි දිට්ඨිගතිකො රූපාරූපසමාපත්තිලාභී තාසං නිමිත්තං රූපභාවෙන, අරූපභාවෙන ච “අත්තා”ති ගහෙත්වා “රූපී ච අරූපී වා”ති අභිනිවෙසං ජනෙසි අට්ඨතවාදිනො විය, තක්කමත්තෙනෙව වා රූපාරූපධම්මානං මිස්සකගහණවසෙන “රූපී ච අරූපී ච අත්තා”ති අභිනිවිස්ස අට්ඨාසි. චතුත්ථාති “නෙව අරූපී ච නාරූපී ච අත්තා”ති ලද්ධි. තක්කගාහෙනෙව්වාති සඬබ්බාරසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තධම්මා විය අච්චන්තසුබ්බමභාවජ්ජත්තියා

සකිච්චසාධනාසමත්ථතාය ඛම්භකුච්ඡි [ථම්භකුට්ඨ (දී. නි. ටී. 176-77)]
හත්ථපාදාදිසඬ්ඝාතො විය නෙව රුපී, රුපසභාවානතිවත්තනතො න ච
අරුපීති එවං පවත්තතක්කගාහෙනෙව.

අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – නෙවරුපී නාරුපීති එත්ථ හි
අන්තානන්තිකචතුත්ථවාදෙ විය අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටික්ඛෙපවසෙන අත්ථො
වෙදිතබ්බො. සතිපි ච තතියවාදෙන ඉමස්ස සමානත්ථභාවෙ තත්ථ
දෙසකාලහෙදවසෙන විය ඉධ කාලවත්ථුහෙදවසෙන තතියචතුත්ථවාදානං
විසෙසො දට්ඨබ්බො. කාලහෙදවසෙන හි ඉධ තතියවාදස්ස පවත්ති
රුපාරුපනිමිත්තානං සහඅනුපට්ඨානතො. චතුත්ථවාදස්ස පන
වත්ථුහෙදවසෙන පවත්ති රුපාරුපධම්මසමුහභාවතොති. දුතියචතුක්කං
අන්තානන්තිකවාදෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං සබ්බථා සද්දත්ථතො
සමානත්ථත්තා. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තම්පි “අමති ගච්ඡති භාවො
ඔසානමෙත්ථා”තිආදිනා අමිහෙහි චුත්තමෙව, කෙවලං පන තත්ථ
පුබ්බන්තකප්පනාවසෙන පවත්තො, ඉධ අපරන්තකප්පනාවසෙනාති අයං
විසෙසො පාකට්ඨායෙව. කාමඤ්ච නානත්තසඤ්ඤී අත්තාති අයම්පි වාදො
සමාපන්නකවසෙන ලබ්භති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො දිට්ඨිගතිකස්ස
වසෙන සඤ්ඤාහෙදසම්භවතො. තථාපි සමාපත්තියං එකරූපෙනෙව
සඤ්ඤාය උපට්ඨානතො ලාභිවසෙන එකත්තසඤ්ඤීනා සාතිසයං යුත්තාති
ආහ “සමාපන්නකවසෙන එකත්තසඤ්ඤී”ති. එකසමාපත්තිලාභිනො එව
වා වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සතිපි ච සමාපත්තිහෙදතො
සඤ්ඤාහෙදසම්භවෙ බහිද්ධා පුපුත්තාරම්මණෙයෙව සඤ්ඤානානත්තස්ස
ඔලාරිකස්ස සම්භවතො තක්කිවසෙනෙව නානත්තසඤ්ඤීතං දස්සෙතුං
“අසමාපන්නකවසෙන නානත්තසඤ්ඤී”ති චුත්තං. පරිත්තකසිංඝවසෙනාති
අවඩ්ඪිතත්තා අප්පකකසිංඝවසෙන, කසිංඝග්ගභණ්ඩෙත්ථ සඤ්ඤාය
විසයදස්සනං. විසයවසෙන හි සඤ්ඤාය පරිත්තතා, ඉමිනා ච සතිපි
සඤ්ඤාවිනිමුත්තධම්මෙ “සඤ්ඤායෙව අත්තා”ති වදන්ති දස්සෙති. එස
නයො විපුලකසිංඝවසෙනාති එත්ථාපි. එවඤ්ච කත්ථා අන්තානන්තිකවාදෙ
වෙව ඉධ ච අන්තානන්තචතුක්කෙ පඨමදුතියවාදෙසු සද්දත්ථමත්තතො
සමානෙසුපි සභාවතො තෙහි ද්විති වාදෙහි ඉමෙසං ද්විත්තං වාදානං
විසෙසො සිද්ධො භොති, අඤ්ඤා චුත්තප්පකාරෙසු වාදෙසු සතිපි
පුබ්බන්තාපරන්තකප්පනහෙදමත්තෙන කෙහිවි විසෙසෙ කෙහිවි
අවිසෙසොයෙව සියාති.

අයං පන අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – “අඩ්ඨග්ගට්ඨප්පමාණො අත්තා,
අණුමත්තො අත්තා”තිආදිලද්ධිවසෙන පරිත්තො ච සො සඤ්ඤී වාති
පරිත්තසඤ්ඤී කාපිලකාණාදපභුතයො [කපිලකාණාදාදයො (දී. නි. ටී. 1.76-
77)] විය. අත්තතො සබ්බගතභාවපටිජානනවසෙන අප්පමාණො ච සො
සඤ්ඤී වාති අප්පමාණසඤ්ඤීති.

දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩත්තා යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස
 දිබ්බවක්ඛුපභාවජනිතෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන දිස්සමානාපි සත්තානං
 සුඛාදිසමභිගිතා දිබ්බවක්ඛුනාව දිට්ඨා නාමාති ආහ “දිබ්බෙන
 වක්ඛුනා”ති ආදි. චතුක්කනයං, පඤ්චකනයඤ්ච සන්ධාය
 තිකචතුක්කජ්ඣානභූමිය”න්ති වුත්තං. දිට්ඨිගතිකවිසයාසු හි
 පඤ්චවොකාරඤ්ඤානභූමිසු වෙහජ්ඵලභූමිං යපෙත්වා අවසෙසා යථාරහං
 චතුක්කනයෙ තිකජ්ඣානස්ස, පඤ්චකනයෙ ච චතුක්කජ්ඣානස්ස
 විපාකට්ඨානත්තා තිකචතුක්කජ්ඣානභූමියො නාම. සුද්ධාවාසා පන
 තෙසමවිසයා. නිබ්බන්තමානන්ති උජ්ජ්ජමානං. නනු ච “එකන්තසුඛී
 අත්තා”ති ආදිනා පවත්තවාදානං අපරන්තදිට්ඨිභාවතො “නිබ්බන්තමානං
 දිස්වා”ති පච්චුජ්ජන්තවචනං අනුපපන්නමෙව සියා. අනාගතවිසයා හි එතෙ
 වාදාති? උපපන්නමෙව අනාගතස්ස එකන්තසුඛීභාවාදිකස්ස පකජ්ජනය
 පච්චුජ්ජන්තනිබ්බන්තිදස්සනෙන අධිජ්ජෙතත්තා. තෙනෙවාහ
 “නිබ්බන්තමානං දිස්වා ‘එකන්තසුඛී’ති ගණ්හාති”ති. එත්ථ ච තස්සං තස්සං
 භූමියං බාහුල්ලෙන සුඛාදිසහිතධම්මජ්ජවත්තිදස්සනං පටිච්ච තෙසං
 “එකන්තසුඛී”ති ආදිගහණතො තදනුරූපායෙව භූමි වුත්තාති දට්ඨබ්බං.
 සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන විය හි අත්ථපකරණාදිවසෙනපි
 අත්ථවිසෙසො ලබ්හති. “එකන්තසුඛී”ති ආදියු ච එකන්තභාවො බහුලං
 පවත්තිමත්තං පති පයුත්තො. තථාපවත්තිමත්තදස්සනෙන තෙසං එවං
 ගහණතො. අථ වා හත්ථිදස්සකඅන්ධා විය දිට්ඨිගතිකා යං යදෙව පස්සන්ති,
 තං තදෙව අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා උදානෙ
 “අඤ්ඤතිත්ථියා භික්ඛවෙ, පරිබ්බාජකා අන්ධා අවක්ඛුකා”ති ආදි, (උදා.
 55) තස්මා අලමෙත්ථ යුත්තිමග්ගනාති. “දිබ්බෙන වක්ඛුනා දිස්වා”ති
 වුත්තමත්ථං සමත්ථෙතුං “විසෙසතො හී”ති ආදි වුත්තං.

අසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

78-83. අථ න කොපි විසෙසො අත්ථීති වොදනං සොධෙති
 “කෙවලඤ්ඤී”ති ආදිනා. “අසඤ්ඤී”ති ච “නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී”ති ච
 ගණ්හන්තානං තා දිට්ඨියොති සම්බන්ධො. කාරණන්ති විසෙසකාරණං,
 දිට්ඨිසමුදාගමකාරණං වා. සතිපි කිඤ්චි කාරණපරියෙසනසම්භවෙ
 දිට්ඨිගතිකවාදානං අනාදරියභාවං දස්සෙතුං. “න එකන්තෙන කාරණං
 පරියෙසිතබ්බ”න්ති වුත්තං. කස්මාති ආහ “දිට්ඨිගතිකස්සා”ති ආදි, එතෙන
 පරියෙසනක්ඛමාභාවතොති අපරියෙසිතබ්බකාරණං දස්සෙති. ඉදං වුත්තං
 හොති — අසඤ්ඤීවාදෙ අසඤ්ඤීභවෙ නිබ්බන්තසත්තවසෙන පවත්තො
 පයිමවාදො, “සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එත්ථ වුත්තනයෙන
 සඤ්ඤංයෙව “අත්තා”ති ගහෙත්වා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීතාය
 අඤ්ඤාය සඤ්ඤාය අභාවතො “අසඤ්ඤී”ති පවත්තො දුතියවාදො, තථා
 සඤ්ඤාය සහ රූපධම්මෙ, සබ්බෙ එව වා රූපාරූපධම්මෙ “අත්තා”ති
 ගහෙත්වා පවත්තො තතියවාදො, තක්කගාභවසෙනෙව චතුත්ථවාදො
 පවත්තො.

දුතියවතුක්කෙපි කසිණරූපස්ස අසඤ්ජානනසභාවතාය අසඤ්ඤීති කත්වා අන්තානන්තිකවාදෙ චුත්තනයෙන චත්තාරො විකප්පා පවත්තා. නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙ පන නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීහවෙ නිබ්බන්තසත්තස්සෙව චුතිපටිසන්ධිසු, සබ්බන්තං වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං අසමත්ථාය සුබ්‍රමාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පඨමවාදො, අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනයෙන සුබ්‍රමාය සඤ්ඤාය වසෙන, සඤ්ජානනසභාවතාපටිජානනවසෙන ච දුතියවාදාදයො පවත්තාති. එවං කෙනචි පකාරෙන සතිපි කාරණපරියෙසනසම්භවෙ දිට්ඨිගතිකවාදානං පරියෙසනක්ඛමාභාවතො ආදරං කත්වා මහුස්සාහෙන තෙසං කාරණං න පරියෙසිතබ්බන්ති. එතෙසං පන සඤ්ඤීඅසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදානං සස්සතදිට්ඨිසඬගහො “අරොගො පරං මරණා”ති වචනතො පාකටොයෙව.

උච්ඡේදවාදවණ්ණනා

84. අවිජ්ජමානස්ස විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවහෙතුකො උච්ඡේදොති දස්සෙතුං විජ්ජමානවාචකෙන සත්ත-සද්දෙන “සතො”ති පාළියං චුත්තන්ති ආහ “විජ්ජමානස්සා”ති. විජ්ජමානතාපයුත්තො වෙස දිට්ඨිගතිකවාදවිසයො සත්තොයෙව ඉධ අධිජ්ජෙතොති දස්සනත්ථං පාළියං “සත්තස්සා”ති චුත්තං, තෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති – යථා හෙතුඵලභාවෙන පවත්තමානානං සභාවධම්මානං සතිපි එකසන්තානපරියාපන්නානං භින්නසන්තතිපතිතෙහි විසෙසෙ හෙතුඵලභුතානං පරමත්ථතො භින්නසභාවත්තා භින්නසන්තානපතිතානං විය අච්චන්තං හෙදසන්තිට්ඨානෙන නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගහණං උච්ඡේදාභිනිවෙසස්ස කාරණං, එවං හෙතුඵලභුතානං විජ්ජමානෙපි සභාවහෙදෙ එකසන්තතිපරියාපන්නතාය එකත්තනයෙන අච්චන්තමහෙදගහණමිපි කාරණමෙවාති. සන්තානවසෙන හි පවත්තමානෙසු ඛන්ධෙසු සනවිනිබ්බොගාභාවෙන තෙසං ඉධ සත්තගාහො, සත්තස්ස ච අත්ථිභාවගාහහෙතුකො උච්ඡේදවාදො, අනුපුබ්බනිරොධවසෙන පන නිරන්තරවිනාසො ඉධ “උච්ඡේදො”ති අධිජ්ජෙතො යාවායං අත්තා උච්ඡිජ්ජමානො භවති, තාවායං විජ්ජතියෙවාති ගහණතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. උ-සද්දො හි උප-සද්දපරියායො, සො ච උපසඬකමනත්ථො, උපසඬකමනඤ්ඤෙත්ථ අනුපුබ්බමුප්පජ්ජිත්වා අපරාපරං නිරොධවසෙන නිරන්තරතා. අපිච පුනානුප්පජ්ජමානවසෙන නිරුදයවිනාසොයෙව උච්ඡේදො නාම යථාචුත්තනයෙන ගහණතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. උ-සද්දො, හි උප-සද්දො ච එත්ථ උපරිභාගත්ථො. නිරුද්ධතො පරභාගො ච ඉධ උපරිභාගොති වුවිච්ඡි.

නිරන්තරවසෙන, නිරුදයවසෙන වා විසෙසෙන නාසො විනාසො, සො පන මංසවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුනං දස්සනපඨාතික්කමනතො අදස්සනමෙවාති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ නිරුළ්භො “ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා”තිආදීසු (කාසිකා 6-3-109 සූත්තං පස්සිතබ්බං)

විය. භාවවිගමනේ සභාවාපගමං. යථාධම්මං භවනං භාවොති හි අත්ථෙත ඉධ භාව-සද්දො සභාවවාචකො. යො පන නිරන්තරං නිරුදයවිනාසවසෙන උච්ඡිජ්ජති, සො අත්තනො සභාවෙන යාතුමසක්කුණෙයාතාය “භාවාපගමො”ති වුච්චති. “තත්ථා”තිආදිනා උච්ඡෙදවාදස්ස යථාපාඨං සමුදාගමං නිදස්සනමත්තෙන දස්සෙති, තෙන චක්ඛති “තථා ච අඤ්ඤා ච විකප්පෙත්වාචා”ති. තත්ථාති “සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි”ති වචනෙ. ලාභීති දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණලාභී. තදවසෙසලාභී චෙව සබ්බසො අලාභී ච ඉධ අපරන්තකප්පිකට්ඨානෙ “අලාභී” ත්ථෙව වුච්චති.

චුතින්ති සෙක්ඛපුපුජ්ජනානම්පි චුතිමෙව. එස නයො චුතිමත්තමෙවාති එත්ථාපි. උපපත්තිං අපස්සන්තොති දට්ඨුං සමත්ථෙපි සති අනොලොකනවසෙන අපස්සන්තො. න උපපාතන්ති පුබ්බයොගාභාවෙන, පරිකම්මාකරණෙන චා උපපත්තිං දට්ඨුං න සක්කොති, එවඤ්ච කත්වා නයද්වයෙ විසෙසො පාකටො භොති. කො පරලොකං ජානාති, න ජානාතියෙවාති නත්ථිකවාදවසෙන උච්ඡෙදං ගණ්භාතීති සහ පාඨසෙසෙන සම්බන්ධො, නත්ථිකවාදවසෙන මහාමුල්භාවෙනෙව “ඉතො අඤ්ඤො පරලොකො අත්ථි”ති අනවබොධනතො ඉමං දිට්ඨිං ගණ්භාතීති අධිජ්ජායො. “එත්තකොයෙව විසයො, ය්වායං ඉන්ද්‍රියගොචරො”ති අත්තනො ධිතුයා හත්ථග්ගණ්භනකරාජා විය කාමසුඛාභිරත්තතායපි ගණ්භාතීති ආහ “කාමසුඛගිද්ධතාය චා”ති. චණ්ටතො පතිතපණ්ණානං චණ්ටෙන අපටිසන්ධිකභාවං සන්ධාය “න පුන විරුහන්ති”ති චුත්තං. එවමෙව සත්තාති යථා පණ්ඩුපලාසො බන්ධනා පවුත්තො පුන න පටිසන්ධියති, එවමෙව සබ්බෙපි සත්තා අප්පටිසන්ධිකා මරණපරියොසානා අපොනොබ්භවිකා අප්පටිසන්ධිකමරණමෙව නිගච්ඡන්තීති අත්ථො. උදකපුබ්බුළකුපමා හි සත්තා පුන අනුජ්ජප්පමානතොති තස්ස ලද්ධි. තථාති “ලාභී අනුස්සරන්තො”තිආදිනා [අරහතො (අට්ඨ)] නිදස්සනවසෙන චුත්තජ්ජකාරෙන. අඤ්ඤාති තක්කනස්ස අනෙකජ්ජකාරසම්භවතො තතො අඤ්ඤොති පකාරෙන. ලාභීනොපි චුතිතො උද්ධං උපපාතස්ස අදස්සනමත්තං පති තක්කනෙනෙව ඉමා දිට්ඨියො උජ්ජජන්තීති චුත්තං “විකප්පෙත්වාචා”ති. තථා ච විකප්පෙත්වාච උජ්ජන්තා අඤ්ඤා ච විකප්පෙත්වාච උජ්ජන්තාති හි සම්බන්ධො. තත්ථ “ද්වෙ ජනා”තිආදිනා උච්ඡෙදග්ගාහකජ්ජහෙදදස්සනෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති. යථා අමරාවික්ඛෙපිකවාදා එකන්තඅලාභීවසෙනෙව දෙසිතා, යථා ච උද්ධමාසාතනිකසඤ්ඤීවාදෙ චතුත්ථවතුක්කෙ සඤ්ඤීවාදා එකන්තලාභීවසෙනෙව දෙසිතා, නයිමෙ. ඉමෙ පන සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදයො විය ලාභීඅලාභීවසෙනෙව දෙසිතාති. යදෙවං කස්මා සස්සතවාදාදියු විය ලාභීවසෙන, තක්කිවසෙන ච පච්චෙකං දෙසනමකත්වා සස්සතවාදාදිදෙසනාහි අඤ්ඤා ඉධ දෙසනා කතාති? වුච්චනෙ - දෙසනාවිලාසජ්ජන්තිතො. දෙසනාවිලාසජ්ජන්තා හි බුද්ධා

භගවත්තො, තෙ වෙනෙය්‍යඡ්ඤාසයානුරූපං විවිධෙනාකාරෙන ධම්මං දෙසෙන්ති, න අඤ්ඤාං. යදි හි ඉධාපි ච තථාදෙසනාය නිබන්ධනභූතො වෙනෙය්‍යඡ්ඤාසයො භවෙය්‍ය, තථාරූපමෙව භගවා වදෙය්‍ය, කථං? “ඉධ හික්ඛවෙ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ආතප්පමන්වාය...පෙ.... යථා සමාහිතෙ චිත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති, සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන අරහතො චුතිචිත්තං පස්සති, පුට්ඨං වා පරසත්තානං, න හෙව ඛො තදුද්ධං උපපත්තිං. සො එවමාහ ‘යතො ඛො හො අයං අත්තා රූපී වාතුමහාභූතිකො මාතාපෙත්තිකසම්භවො කායස්ස භදො උච්ඡිජ්ජති විනස්සති, න හොති පරං මරණා’තිආදිනා” විසෙසලාභිතො, තක්කිතො ච විසුං කත්වා. යස්මා පන තථාදෙසනාය නිබන්ධනභූතො වෙනෙය්‍යඡ්ඤාසයො න ඉධ භවති, තස්මා දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙය්‍යඡ්ඤාසයානුරූපං සස්සතවාදාදිදෙසනාහි අඤ්ඤාටායෙවායං දෙසනා කතාති දට්ඨබ්බං.

අථ වා සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදීසු විය න ඉධ තක්කිවාදතො විසෙසලාභිවාදො හින්තාකාරො, අථ ඛො සමානප්පකාරතාය සමානාකාරොයෙවාති ඉමස්ස විසෙසස්ස පකාසනත්ථං අයමුච්ඡෙදවාදො භගවතා පුරිමවාදෙහි විසිට්ඨාකාරභාවෙන දෙසිතො. සම්භවති හි ඉධ තක්කිතොපි අනුස්සවාදිවසෙන අධිගමවතො විය අභිනිවෙසො. අපිච න ඉමා දිට්ඨියො භගවතා අනාගතෙ එවංභාවීවසෙන දෙසිතා, නාපි එවමෙතෙ භවෙය්‍යුත්ති පරිකප්පනාවසෙන, අථ ඛො යථා යථා දිට්ඨිගතිකෙහි “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 203, 427; 3.27, 28; උදා. 55) මඤ්ඤිතා, තථා තථායෙව ඉමෙ දිට්ඨිගතා යථාභූච්චං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා පකාසිතා, යෙහි ගම්භීරාදිප්පකාරා අපුට්ඨජ්ජනගොචරා බුද්ධධම්මා පකාසන්ති, යෙසඤ්ච පරිකිත්තනෙන තථාගතා සම්මදෙව ටොමිතා හොන්ති.

අපරො නයො — යථා උච්ඡෙදවාදීහි දිට්ඨිගතිකෙහි උත්තරුත්තරභවදස්සිති අපරභවදස්සිතං තෙසං වාදපටිසෙධවසෙන සකසකවාදා පතිට්ඨාපිතා, තථායෙවායං දෙසනා කතාති පුරිමදෙසනාහි ඉමිස්සා දෙසනාය පවත්තිහෙදො න වොදෙතබ්බො, එවඤ්ච කත්වා අරූපභවහෙදවසෙන උච්ඡෙදවාදො චතුධා විහජිත්වා විය කාමරූපභවහෙදවසෙනාපි අනෙකධා විහජිත්වායෙව චත්තබ්බො, එවං සති භගවතා චුත්තසත්තකතො බහුතරහෙදො උච්ඡෙදවාදො ආපජ්ජතිති, අථ වා පච්චෙකං කාමරූපභවහෙදවසෙන විය අරූපභවවසෙනාපි න විහජිත්වා චත්තබ්බො, එවමිපි සති භගවතා චුත්තසත්තකතො අප්පතරහෙදොව උච්ඡෙදවාදො ආපජ්ජතිති ච එවංපකාරාපි වොදනා අනවකාසා එව හොති. දිට්ඨිගතිකානඤ්ඤි යථාහිමතං දෙසනා පවත්තාති.

85. මාතෘපිතුනං එතන්ති තංසම්බන්ධනතො එතං මාතෘපිතුනං සන්තකන්ති අත්ථො. සුක්කසොණිතන්ති පිතු සුක්කං, මාතු සොණිතඤ්ච, උභින්තං වා සුක්කසඬ්ඛාතං සොණිතං. මාතෘපෙත්තිකෙති නිමිත්තෙ චෙතං භූමිමං. ඉතීති ඉමෙහි තීහි පදෙහි. “රූපකායවසෙනා”ති අවත්වා “රූපකායසීසෙනා”ති වදන්තො අරූපමිපි තෙසං “අත්තා”ති ගහණං ඤාපෙති. ඉමිනා පකාරෙන ඉත්ථන්ති ආහ “එවමෙකෙ”ති. එවං-සද්දො හෙත්ථ ඉදමත්ථො, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. එකෙති එකච්චෙ, අඤ්ඤෙ වා.

86. මනුස්සානං පුබ්බෙ ගහිතත්තා, අඤ්ඤෙසඤ්ච අසම්භවතො “කාමාවචරො”ති එත්ථ ඡකාමාවචරදෙවපරියාපන්තොති අත්ථො. කබලීකාරො චෙත්ථ යථාචුත්තසුඛාභාරො.

87. ඤානමනෙත නිබ්බත්තොති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. මහාවයවො අඬගො, තත්ථ විසුං පවත්තො පච්චඬගො, සබ්බෙහි අඬගපච්චඬගෙහි යුත්තො තථා. තෙසන්ති චක්ඛුසොතින්ද්‍රියානං. ඉතරෙසන්ති ඝාතජීවිහාකායින්ද්‍රියානං. තෙසමිපි ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨානං පුරිසවෙසවසෙනෙව චෙදිතබ්බං. තථා හි අට්ඨකථාසු චුත්තං “සමානෙපි තත්ථ උභයලිඬගාභාවෙ පුරිසසණ්ඨානාව තත්ථ බ්‍රහ්මානො, න ඉත්ථිසණ්ඨානා”ති.

88-92. ආකාසානඤ්චායතන-සද්දො ඉධ භවෙයෙවාති ආහ “ආකාසානඤ්චායතනභව”න්ති. එත්ථාහ — යුත්තං තාව පුරිමෙසු තීසු වාදෙසු “කායස්ස හෙදා”ති වත්තුං පඤ්චවොකාරභවපරියාපන්තං අත්තභාවමාරබ්භ පවත්තත්තා තෙසං වාදානං, චතුරොකාරභවපරියාපන්තං පන අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තෙසු චතුත්ථාදීසු චතුසු වාදෙසු කස්මා “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං. න හි අරූපිතං කායො විජ්ජති. යො හෙදොති චුච්චෙය්‍යාති? සච්චමෙතං, රූපත්තභාවෙ පන පවත්තවොහාරෙතෙව දිට්ඨිගතිකො අරූපත්තභාවෙපි කායවොහාරං ආරොපෙත්වා එවමාහ. ලොකස්මිඤ්ඤි දිස්සති අඤ්ඤත්ථභූතොපි වොහාරො තදඤ්ඤත්ථසමාරොපිතො යථා තං “සසවිසාණං, බං පුජ්ථ”න්ති. යථා ච දිට්ඨිගතිකා දිට්ඨියො පඤ්ඤපෙත්ති, තථායෙව භගවාපි දෙසෙතීති. අපිච නාමකායභාවතො එස්සාදිධම්මසමුහභූතෙ අරූපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. සමුහට්ඨෙතපි හි “කායො”ති චුච්චති “හත්ථිකායො අස්සකායො”තිආදීසු විස. එත්ථ ච කාමාවචරදෙවත්තභාවාදිනිරවසෙසවිභවපතිට්ඨාපකානං දුතියාදිවාදානං අපරන්තකජ්ජිකභාවො යුත්තො හොතු අනාගතද්ධවිසයත්තා තෙසං වාදානං, කථං පන දිට්ඨිගතිකස්ස පච්චක්ඛන්තමනුස්සත්තභාවාපගමපතිට්ඨාපකස්ස පට්ඨමවාදස්ස අපරන්තකජ්ජිකභාවො යුජ්ජෙය්‍ය පච්චුජ්ජන්තද්ධවිසයත්තා තස්ස වාදස්ස.

දුතියවාදාදිනක්ඛි පුරිමපුරිමවාදසඬගහිතස්සෙව අත්තනො අනාගතෙ තදුත්තරිහවුපපන්නස්ස සමුච්ඡේදබොධනතො යුජ්ජති අපරන්නකජ්ජිකතා, තථා වෙව චුත්තං “නො ච බො හො අයං අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමුච්ඡින්නො හොති” තිආදි (දී. නි. 1.85) යං පන තත්ථ චුත්තං “අත්ථි බො හො අඤ්ඤො අත්තා” ති, (දී. නි. 1.87) තං මනුස්සත්තභාවාදිහෙට්ඨිමත්තභාවච්ඡෙසාපෙක්ඛාය චුත්තං, න සබ්බථා අඤ්ඤභාවතො. පට්ඨවාදස්ස පන අනාගතෙ තදුත්තරිහවුපපන්නස්ස අත්තනො සමුච්ඡේදබොධනාභාවතො, “අත්ථි බො හො අඤ්ඤො අත්තා” ති එත්ථ අඤ්ඤභාවෙන අග්ගහණතො ච න යුජ්ජතෙව අපරන්නකජ්ජිකතාති? නො න යුජ්ජති ඉධලොකපරියාපන්නත්තෙපි පට්ඨවාදවිසයස්ස අනාගතකාලිකස්සෙව තෙන අධිජ්ජෙතත්තා. පට්ඨවාදිනාපි හි ඉධලොකපරියාපන්නස්ස අත්තනො පරං මරණා උච්ඡේදො අනාගතකාලවසෙනෙව අධිජ්ජෙතො, තස්මා චස්ස අපරන්නකජ්ජිකතාය න කොචි වීරොධොති.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවණ්ණනා

93. ඤාණෙන දිට්ඨබ්බොති දිට්ඨො, දිට්ඨො ච සො සභාවට්ඨෙන ධම්මො වාති දිට්ඨධම්මො, දස්සනභූතෙන ඤාණෙන උපලද්ධසභාවොති අත්ථො. සො පන අක්ඛානමිත්තියානං අභිමුඛිභූතො විසයොයෙවාති චුත්තං “පච්චක්ඛධම්මො චුච්චති” ති. තත්ථ යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විස හොතිති කත්වා තථා චුත්තන්ති දිට්ඨබ්බං, තෙනෙවාහ “තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙතං අධිච්චන” ති, තස්මිං තස්මිං භවෙ යථාකම්මං පටිලහිතබ්බත්තභාවස්ස වාචකං පදං, නාමන්ති වා අත්ථො. නිබ්බානඤ්ඤෙත්ථ දුක්ඛවූපසමනමෙව, න අග්ගඵලං, න ච අසඬ්ඛතධාතු තෙසමවිසයත්තාති ආහ “දුක්ඛවූපසමන” ති. දිට්ඨධම්මනිබ්බානෙ පචත්තො වාදො එතෙසන්ති දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාතිපි යුජ්ජති.

94. කාමනීයත්තා කාමා ච තෙ අනෙකාවයවානං සමුහභාවතො සත්තානඤ්ච බන්ධනතො ගුණා වාති කාමගුණාති අත්ථං සන්ධායාහ “මනාපියරූපාදීහි” තිආදි. යාව ථොට්ඨබ්බාරම්මණඤ්ඤෙත්ථ ආදි-සද්දෙන සඬගණ්හාති. සුට්ඨු අජ්ජිතොති සම්මා යපිතො. යපනා චෙත්ථ අල්ලියනාති ආහ “අල්ලිනො” ති. පරිතො තත්ථ තත්ථ කාමගුණෙසු යථාසකං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති ගොචරං ගණ්හාපෙතිති අත්ථං දස්සෙතුං “තෙසු” තිආදි චුත්තං, තෙනාහ “ඉතො වීතො ච උපනෙති” ති. පරි-සද්දවිසිට්ඨො වා ඉධ වර-සද්දො කීළායන්ති චුත්තං “පලළති” තිආදි [ලළති (අට්ඨකථායං)]. පලළතීති හි පකාරෙන ලළති, විලාසං කරොතිති අත්ථො. “එත්ථ වා” තිආදිනා උත්තමකාමගුණිකානමෙව දිට්ඨධම්මනිබ්බානං පඤ්ඤාපෙත්තිති දස්සෙති. මන්ධාතුමහාරාජවසවත්තීදෙවරාජකාමගුණා හි උත්තමතාය නිදස්සිතා, කස්මාති ආහ “එවරූපෙ” තිආදි.

95. අඤ්ඤාභාවානි කාරණෙ නිස්සක්කවවනං. චූත්තනායෙනානි සුත්තපදෙසු දෙසිතනායෙන, එතෙන සොකාදීනමුප්පජ්ජනාකාරං දස්සෙති. ඤාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිඛාසනෙහි චූට්ඨස්ස චෙතසො අබ්භන්තරං නිජ්ඣායනං සොචනං අන්තොනිජ්ඣායනං, තදෙව ලක්ඛණමෙතස්සාති අන්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො. තස්මිං සොකෙ සමුට්ඨානහෙතුභූතෙ නිස්සිතං තත්තිස්සිතං. භුසං විලපනං ලාලප්පනං, තත්තිස්සිතමෙව ලාලප්පනං, තදෙව ලක්ඛණමස්සාති තත්තිස්සිතලාලප්පනලක්ඛණො. පසාදසඬ්ඛාතෙ කායෙ නිස්සිතස්ස දුක්ඛසහගතකායවිඤ්ඤාණස්ස පටිපිළනං කායපටිපිළනං, සසම්භාරකථනං වා එතං යථා “ධනුනා විජ්ඣති”ති තදුපනිස්සයස්ස වා අනිට්ඨරූපස්ස පච්ඡා පවත්තනතො “රූපකායස්ස පටිපිළන”න්තිපි වට්ටති. පටිසසම්පයුත්තස්ස මනසො විහෙසනං මනොවිසානං. තදෙව ලක්ඛණමස්සාති සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං. ඤාතිඛාසනාදිනා චූට්ඨස්ස පරිදෙවනායපි අසක්කුණන්තස්ස අන්තොගතසොකසමුට්ඨිතො භූසො ආයාසො උපායාසො. සො පන චෙතසො අප්පසන්නාකාරො එවාති ආහ “විසාදලක්ඛණො”ති. සාදනං පසාදනං සාදො, පසන්නතා. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය යථාචූත්තස්ස අත්ථස්ස බොධකො යථා “ගොත්‍රභූ”ති. එවං සබ්බත්ථ. තතො විගමනං විසාදො, අප්පසන්නභාවො.

96. විතක්කනං විතක්කිතං, තං පනත්ථතො විතක්කොච, තථා විචාරිතන්ති එත්ථාපි, තෙන චූත්තං “අභිනිරොපනවසෙන පවත්තො විතක්කො”තිආදි. එතෙනානි විතක්කවිචාරෙ පරාමසිත්ථා කරණනිද්දෙසො, හෙතුනිද්දෙසො වා. තෙනෙතමත්ථං දීපෙති “බොහකරසභාවත්තා විතක්කවිචාරානං තංසහිතමිපි ඥානං තෙහි සඋප්පිළනං විය භොති”ති, තෙනාහ “සකණ්ටකං [හකණ්ඩකං (අට්ඨකථායං)] විය බායති”ති. ඔළාරිකභාවො හි විතක්කවිචාරසඬ්ඛාතෙන කණ්ටකෙන සහ පවත්තකථා. කණ්ටකසහිතභාවො ච සඋප්පිළනතා එව, ලොකෙ හි සකණ්ටකං ඵරුසකං ඔළාරිකන්ති වදන්ති.

97. පීතිගතං පීතියෙව “දිට්ඨිගත”න්තිආදීසු (ධ. ස. 381; මහානි. 12) විය ගත-සද්දස්ස තබ්භාවචූත්තිතො. අයඤ්ඨි සංවණ්ණකානං පකති, යදිදං අනත්ථකපදං, තුල්‍යාධිකරණපදඤ්ච යපෙත්ථා අත්ථවණ්ණනා. තථා හි තත්ථ තත්ථ දිස්සති. “යොපනානි යො යාදිසො, (පාරා. 45) නිබ්බානධාතුති නිබ්බායනමත්ත”න්ති ච ආදි. යාය නිමිත්තභූතාය උබ්බිලාවනපීතියා උප්පන්නාය චිත්තං උබ්බිලාවිතං නාම, සායෙව උබ්බිලාවිතත්තං භාවචාවකස්ස නිමිත්තෙ පවත්තනතො. ඉති පීතියා උප්පන්නාය එව චිත්තස්ස උබ්බිලාවනතො තස්ස උබ්බිලාවිතභාවො පීතියා කතො නාමාති ආහ “උබ්බිලභාවකරණ”න්ති.

98. ආභුජනං මනසිකරණං ආභොගො. සම්මා අනුක්කමෙන, පුනස්පුනං වා ආරම්මණස්ස ආභාරො සමන්තාභාරො. අයං පන ටීකායං (දී. නි. ටී. 1.98) චුත්තනයො – චිත්තස්ස ආභුග්ගභාවො ආරම්මණෙ අභිනතභාවො ආභොගො. සුඛෙන හි චිත්තං ආරම්මණෙ අභිනතං භොති, න දුක්ඛෙන විය අපනතං, නාපි අදුක්ඛමසුඛෙන විය අනභිනතං, අනපනතඤ්චාති. එත්ථ ච “මනුඤ්ඤභොජනාදීසු බ්‍රහ්මපාසාදිඅභිභූතස්ස විය කාමෙහි විවෙචියමානස්ස උපාදාරම්මණපත්ථනාවිසෙසතො අභිවඤ්ඤා, මනුඤ්ඤභොජනං භුත්තාවිනො විය පන උළාරකාමරසස්ස යාවදත්ථං නිවිතස්ස සහිතස්ස භුත්තකාමතාය කාමෙසු පාතබ්‍යතා න භොති, විසයානභිගිද්ධනතො විසයෙහි දුම්මොචියෙහි ඡලකා විය සයමෙව මුච්චති”ති ච අයොනියො උම්මුජ්ජිත්වා කාමගුණසන්තප්පිතතාය සංසාරදුක්ඛවූපසමං බ්‍යාකාසි පට්ඨවාදී. කාමාදීනං ආදීනවදස්සිතාය, පට්ඨාදිකුමානසුඛස්ස සන්තභාවදස්සිතාය ච පට්ඨාදිකුමානසුඛතිත්තියා සංසාරදුක්ඛවූපච්ඡේදං බ්‍යාකංසු දුතියාදිවාදිනො. ඉධාපි උච්ඡේදවාදෙව චුත්තප්පකාරො විචාරො යථාසම්භවං ආනෙත්වා චත්තබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – එකස්මිම්පි අත්තභාවෙ පඤ්ච වාදා ලබ්භන්ති. පට්ඨවාදෙ යදි කාමගුණසමප්පිතො අත්තා, එවං සො දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො. දුතියාදිවාදෙසු යදි පට්ඨවාදසඤ්චගහිතො සොයෙව අත්තා පට්ඨස්සානාදිසමඤ්චි, එවං සති දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තොති. තෙනෙව හි උච්ඡේදවාදෙ විය ඉධ පාළියං “අඤ්ඤො අත්තා”ති අඤ්ඤග්ගණං න කතං. කථං පන අච්චන්තනිබ්බානපඤ්ඤාපකස්ස අත්තනො දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදස්ස සස්සතදිට්ඨියා සඤ්චගහො, න උච්ඡේදදිට්ඨියාති? තංතංසුඛවිසෙසසමඤ්චිතාපට්ඨිලද්ධෙන ඛන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධස්ස අත්තනො සකරුපෙනෙව අවට්ඨානදීපනතො. තෙසඤ්චි තථාපට්ඨිලද්ධෙන කම්මඛන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධො හුත්වා දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො අත්තා සකරුපෙනෙව අවට්ඨාසිති ලද්ධි. තථා හි පාළියං “එත්තාවතා බො භො අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං පත්තො භොති”ති සස්සතභාවඤ්ඤාපකච්ඡායාය එව තෙසං වාදදස්සනං කතන්ති.

“එත්තාවතා”තිආදීනා පාළියත්ථසම්පිණ්ඩනං. තත්ථ යාසන්ති යථාචුත්තානං දිට්ඨිතං අනියමනිද්දෙසවචනං. තස්ස ඉමා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො කථිතාති නියමනං, නියතානපෙක්ඛවචනං වා එතං “යං සන්ධාය චුත්ත”න්ති ආගතට්ඨානෙ විය. සෙසාති පඤ්චපඤ්ඤාස දිට්ඨියො. තාසු අත්තානන්තිකවාදාදීනං සස්සතදිට්ඨිසඤ්චගහභාවො තත්ථ තත්ථ පකාසිතොයෙව. කිං පනෙත්ථ කාරණං, පුබ්බන්තාපරන්තා එව දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස විසයභාවෙන දස්සිතා, න පන තදුභයමෙකජ්ඣන්ති? අසම්භවො එවෙත්ථ කාරණං. න හි පුබ්බන්තාපරන්තෙසු විය තදුභයවිනිමුත්තෙ මජ්ඣන්තෙ දිට්ඨිකප්පනා සම්භවති තදුභයන්තරමත්තෙන ඉත්තරකාලත්තා. අථ පන පච්චුප්පන්තත්තභාවො තදුභයවෙමජ්ඣං, එවං සති දිට්ඨිකප්පනාක්ඛමො තස්ස උභයසභාවො

පුබ්බන්තාපරන්තෙසුයෙව අන්තොගධොති කථං තදුභයමෙකජ්ඣං අදස්සිතං සියා. අථ චා පුබ්බන්තාපරන්තවත්තතාය “පුබ්බන්තාපරන්තො”ති මජ්ඣන්තො වුවවති, සොපි “පුබ්බන්තකජ්ජිකා ච අපරන්තකජ්ජිකා ච පුබ්බන්තාපරන්තකජ්ජිකා චා”ති උපරි වදන්තෙන භගවතා පුබ්බන්තාපරන්තෙහි විසුං කත්වා වුත්තොයෙවාති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායමපි “සබ්බෙපි තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකජ්ජිකෙ”ති එතෙන සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන චා සඬගහිතොති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤථා හි සඬකඬඪීත්වා වුත්තවචනස්ස නිරවසෙසසඬකඬඪභ්‍යාභාවතො අනත්ථකතා ආපජ්ජෙය්‍යාති. කෙ පන තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකජ්ජිකාති? යෙ අන්තානන්තිකා හුත්වා දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති එවමාදිනා උභයසම්බන්ධාහිනිවෙසිතො වෙදිතබ්බො.

100-104. “ඉදානි”තිආදිනා අජ්ජනාවචනද්වයස්ස විසෙසං දස්සෙති. තත්ථ එකජ්ඣන්ති රාසිකරණත්ථෙ නිපාතො. එකධා කරොතීති එකජ්ඣන්තිපි නෙරුත්තිකා, භාවනපුංසකඤ්චෙනං. ඉති-සද්දො ඉදමත්ථො, ඉමිනා පකාරෙන පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙසිති අත්ථො. අජ්ඣාසයන්ති සස්සතුච්ඡෙදවසෙන දිට්ඨිජ්ඣාසයං. තදුභයවසෙන හි සත්තානං සංකිලෙසපක්ඛෙ දුට්ඨො අජ්ඣාසයො. තථා හි වුත්තං –

“සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි ව, ඛන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති. (විසුද්ධි. ටී. 1.136; දී. නි. ටී. 1.පට්ඨමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටී. 1.පට්ඨමහාසඬගීතිකථාවණ්ණනා, වෙරජ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; වි. වි. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනාපි පස්සිතබ්බං);

තඤ්ච භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතූසු අපරිමාණානං සත්තානං අපරිමාණෙ එව ඤෙය්‍යවිසෙසෙ උජ්ජජනවසෙන අනෙකභෙදභින්නමපි “චත්තාරො ජනා සස්සතවාදා”තිආදිනා ද්වාසට්ඨියා පහෙදෙහි සඬගණ්හනවසෙන සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා දස්සෙන්නො පමාණභූතාය තුලාය ධාරයමානො විය හොතීති ආහ “තුලාය තුලයන්තො වියා”ති. තථා හි චක්ඛති “අන්තොජාලිකතා”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.146) “සීනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො වියා”ති පන එතෙන සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන අඤ්ඤස්ස ඤාණස්ස ඉමිස්සා දෙසනාය අසක්කුණෙය්‍යතං දස්සෙති පරමගම්භීරතාවචනතො.

එත්ථ ව “සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා චත්ථුහි, එතෙසං චා අඤ්ඤතරෙන, නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති වචනතො, පුබ්බන්තකජ්ජිකාදිත්තයවිනිමුත්තස්ස ච කස්සවි දිට්ඨිගතිකස්ස අභාවතො යානි තානි සාමඤ්ඤඵලාදිසුත්තන්තරෙසු වුත්තජ්ජකාරානි අකිරියාහෙතුකනත්ථිකවාදාදීනි, යානි ච ඉස්සරපකතිපජාපතිපුරිසකාලසභාවනියනියදිච්ඡාවාදාදිජ්ජහෙදානි

දිට්ඨිගතානි (විසුද්ධි. 1.160-162; විහ. අනුට්. 2.194-195 වාක්‍යඛන්ධෙසු පස්සිතබ්බං) බහිද්ධාපි දිස්සමානානි, තෙසං එත්තෙව සඬගහතො අන්තොගධතා වෙදිතබ්බා. කථං? අකිරියවාදො තාව “චඤ්ඤො කුට්ටියො”තිආදිනා කිරියාභාවදීපනතො සස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තවා “සත්තිමෙ කායා”තිආදි (දී. නි. 1.174) නයජ්ජවත්තො පකුධවාදො, “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදි (දී. නි. 1.168) නයජ්ජවත්තො අහෙතුකවාදො ච අධිච්චසමුප්පන්නවාදෙ. “නත්ථි පරො ලොකො”තිආදි (දී. නි. 1.171) නයජ්ජවත්තො නත්ථිකවාදො උච්ඡේදවාදෙ. තවා හි තත්ථ “කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජති”තිආදි (දී. නි. 1.85) වුත්තං. පඨමෙන ආදි-සද්දෙන නිගණ්ඨවාදාදයො සඬගහිතා.

යදිපි පාළියං (දී. නි. 1.177) නාටපුත්තවාදභාවෙන වාතුයාමසංවරො ආගතො, තවාපි සත්තවතාතික්කමෙන වික්ඛෙපවාදිතාය නාටපුත්තවාදොපි සඤ්චයවාදො විය අමරාවික්ඛෙපවාදෙසු අන්තොගධො. “තං ජීවං තං සරීරං, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං”න්ති (දී. නි. 1.377; ම. නි. 2.122; සං. නි. 2.35) එවංපකාරා වාදා පන “රුපි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”තිආදිවාදෙසු සඬගහං ගච්ඡන්ති. “හොති තවාගතො පරං මරණා, අත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා සස්සතවාදෙ. “න හොති තවාගතො පරං මරණා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා උච්ඡේදවාදෙ. “හොති ච න හොති ච තවාගතො පරං මරණා, අත්ථි ච නත්ථි ච සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා එකච්චසස්සතවාදෙ. “නෙව හොති න න හොති තවාගතො පරං මරණා, නෙවත්ථි න නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවංපකාරා අමරාවික්ඛෙපවාදෙ. ඉස්සරපකතිපජාපතිපුරිස්සකාලවාදා එකච්චසස්සතවාදෙ. කණාදවාදො, සභාවනියතියදිච්ඡාවාදා ච අධිච්චසමුප්පන්නවාදෙ සඬගහං ගච්ඡන්ති. ඉමිනා නයෙන සුත්තන්තරෙසු, බහිද්ධා ච අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙ දිස්සමානානං දිට්ඨිගතානං ඉමාසුයෙව ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු අන්තොගධතා වෙදිතබ්බා. තෙ පන තත්ථ තත්ථාගතනයෙන වුවච්චමානා ගන්ථවිත්ථාරකරා, අතිත්තෙව ච පක්ඛන්දනමිව හොතිති න විත්ථාරයිමිහ. ඉධ පාළියං අත්ථවිචාරණාය අට්ඨකථායං අනුත්තානත්ථපකාසනමෙව හි අමිහාකං භාරොති.

“එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති වචනජ්ජසඬගෙන සුත්තස්සානුසන්ධයො විහජිතුං “තයො ඡී”තිආදිමාහ. අත්ථන්තරනිසෙධනත්ථඤ්ඤි විසෙසනිද්ධාරණං. තත්ථ අනුසන්ධනං අනුසන්ධි, සම්බන්ධමත්තං, යං දෙසනාය කාරණට්ඨෙන “සමුට්ඨාන”න්තිපි වුවච්චති. පුච්ඡාදයො හි දෙසනාය බාහිරකාරණං තදනුරූපෙන දෙසනාපවත්තනතො. තංසම්බන්ධොපි තන්තිස්සිතත්තා කාරණමෙව. අබ්භන්තරකාරණං පන මහාකරුණාදෙසනාඤ්ඤාණාදයො. අයමත්තො උපරි ආවි හවිස්සති. පුච්ඡාය කතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි, පුච්ඡං අනුසන්ධිං කත්වා දෙසිතත්තා සුත්තස්ස සම්බන්ධො පුච්ඡාය කතො නාම හොති. පුච්ඡාසඬබාතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධිතිපි යුජ්ජති.

ප්‍රච්ඡානිස්සිතෙන හි අනුසන්ධිතා තත්තිස්සයභූතා ප්‍රච්ඡාපි ගතිතාති. අථ වා අනුසන්ධිතාති අනුසන්ධි, ප්‍රච්ඡාසඤ්චාතො අනුසන්ධි එතස්සාති ප්‍රච්ඡානුසන්ධි, තංතංසුත්තපදෙසො. ප්‍රච්ඡාය වා අනුසන්ධියතීති ප්‍රච්ඡානුසන්ධි, ප්‍රච්ඡං වචනසම්බන්ධං කත්වා දෙසිතො තංසමුට්ඨානිකො තංතංසුත්තපදෙසොව. අජ්ඣාසයානුසන්ධිමිහිපි එසෙව නයො. අනුසන්ධියතීති අනුසන්ධි, යො යො අනුසන්ධි, අනුසන්ධිතො අනුරූපං වා යථානුසන්ධි.

ප්‍රච්ඡාය, අජ්ඣාසයෙන ව අනුසන්ධිකො ආදිමිහි දෙසිතධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා තප්පට්ඨපක්ඛධම්මවසෙන වා පවත්තො උපරිසුත්තපදෙසො. තථා හි සො “යෙන පන ධම්මෙන...පෙ.... කකචුපමා ආගතා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.100-104) අට්ඨකථායං චුත්තො, යථාපාළිමයං විභාගොති දස්සෙති “තත්ථා”තිආදිනා. තත්ථ “එවං චුත්තෙන නන්දො ගොපාලකො භගවත්තං එතදවොචා”ති පදන්ති, තං න සුන්දරං සුත්තෙන තථා අභාවතො. “එවං චුත්තෙන නන්දගොපාලකසුත්තෙන භගවත්තං එතදවොචා”ති පන පඨිතබ්බං තස්මිං සුත්තෙන “අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං එතදවොචා”ති අත්ථස්ස උපපත්තිතො. ඉදඤ්ඤි සංයුත්තාගමවරෙ සළායතනවග්ගෙ සඤ්චිතසුත්තං. ගඤ්චාය චුස්භමානං දාරුක්ඛන්ධං උපමං කත්වා සද්ධාපබ්බජිතෙ කුලපුත්තෙ දෙසිතෙ නන්දො ගොපාලකො “අහමිමං පට්ඨත්තිං පුරෙස්සාමි”ති භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, උපසම්පදඤ්ච ගහෙත්වා තථාපට්ඨපජ්ජමානො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්තො. තස්මා “නන්දගොපාලකසුත්ත”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. “කිං නු බො භන්තෙ”තිආදිති පන අඤ්ඤතරොයෙව භික්ඛු අවොච. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ “එවං චුත්තෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං එතදවොච ‘කිං නු බො භන්තෙ, ඔරිමං තීර’න්තිආදි”.

තත්‍රායමත්ථො – එවං චුත්තෙති “සවෙ බො භික්ඛවෙ, දාරුක්ඛන්ධො න ඔරිමං තීරං උපගච්ඡති”තිආදිනා ගඤ්චාය චුස්භමානං දාරුක්ඛන්ධං උපමං කත්වා සද්ධාපබ්බජිතෙ කුලපුත්තෙ දෙසිතෙ. භගවත්තං එතදවොචාති අනුසන්ධිකුසලතාය “කිං නු බො භන්තෙ”තිආදිවචනමවොච. තථාගතො හි “ඉමිස්සං පරිසති නිසින්නො අනුසන්ධි කුසලො අත්ථී, සො මං පඤ්භං පුච්ඡස්සති”ති එත්තකෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඔරිමං තීරන්ති ඔරිමභූතං තීරං. තථා පාරිමං තීරන්ති. මජ්ඣෙකෙ සංසිද්ධොති වෙමජ්ඣෙකෙ සංසිද්ධං නිමුච්ඡන්තං. ථලෙ උස්සාදොති ජලමජ්ඣෙකෙ උට්ඨිතෙ ථලස්මිං උස්සාරිතො ආරුළුහො. මනුස්සග්ගාහොති මනුස්සානං සම්බන්ධිභූතානං, මනුස්සෙහි වා ගහණං. තථා අමනුස්සග්ගාහොති ආවට්ටග්ගාහොති උදකාවට්ටෙන ගහණං. අත්තොපුතීති වක්කහදයාදීසු අපුතිකස්සාපි ගුණානං පුතිභාවෙන අබ්භන්තරංපුතීති.

“අථ ඛො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො”ති ආදි මජ්ඣිමාගමවරෙ උපරිපණ්ණාසකෙ මහාපුණ්ණමසුත්තං (ම.නි . 3.88-90) තත්‍රායමත්ථො – ඉති කීරාති එත්ථ කීර-සද්දො අරුචියං, තෙන භගවතො යථාදෙසිතාය අත්තසුඤ්ඤතාය අත්තනො අරුචියභාවං දීපෙති. හොති ධම්මාලපනං, අම්මො සභාවධම්මාති අත්ථො ....පෙ...තායදි රූපං අනත් .විඤ්ඤාණං අනත්තාඵවං සතීති . සපායසෙසයොජනා. අනත්තකතාතීති අත්තනා න කතාති, අනත්තභූතෙහි වා ඛන්ධෙහි කතාති. කමත්තානං චුඡිස්සන්තීති කීදිසමත්තභාවං චුඡිස්සන්තිවධානඤ්ඤති ඛන්අසති අත් . ඛණිකත්තා තාති කම්මාති කං නාම අත්තානං අත්තනො ඵලෙන චුඡිස්සන්ති, කො කම්මඵලං පටිසංවෙදිස්සතීති චුත්තං හොතිබුනොස භික්තස් . වෙනොපරිචිතක්කං අත්තනො චෙතසා වෙනො තෙනපයුත්පරියඤ්ඤාණසම් – සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණසම්පයුත්තෙන වා අඤ්ඤාය ජානිත්වාති සම්බන්ධො.

අවිද්වාති සුතාදිචිරහෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය අපණ්ඩිතො. විද්වාති හි පණ්ඩිතාධිවචනං විදති ජානාතීති කත්වා. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය උපගතො, අරියධම්මෙ අවිනීතතාය අජ්ජහිනාවිජ්ජොති අත්ථො. තණ්හාධිපතෙයොන චෙතසාති “යදි අහං නාම කොචි නත්ථි, ඵවං සති මයා කතස්ස කම්මස්ස ඵලං කො පටිසංවෙදෙති, සති පන තස්මිං සියා කම්මඵලූපහොගො”ති තණ්හාධිපතිතො ආගතෙන අත්තවාදුපාදානසහගතෙන චෙතසා. අතිධාවිතබ්බන්ති අතික්කම්ත්වා ධාවිතබ්බං. ඉදං චුත්තං හොති – ඛණිකත්තෙපි සච්ඛාරානං යස්මිං සන්තානෙ කම්මං කතං, තත්ථෙව ඵලූපපත්තිතො ධම්මපුඤ්ජමත්තස්සෙව සිද්ධෙ කම්මඵලසම්බන්ධෙ එකත්තනයං මිච්ඡා ගහෙත්වා එකෙන කාරකවෙදකභූතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා කම්මකම්මඵලානමසම්බන්ධො සියාති අත්තත්තනියසුඤ්ඤතාපකාසනං සත්ථුසාසනං අතික්කම්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති. ඉදාති අනතිධාවිතබ්බතං විභාවෙතුං “තං කිං මඤ්ඤථා”ති ආදිමාහ.

උපරි දෙසනාති දෙසනාසමුට්ඨානධම්මදීපිකාය හෙට්ඨිමදෙසනාය උපරි පවත්තිතා දෙසනා. දෙසනාසමුට්ඨානධම්මස්ස අනුරූපපටිපක්ඛධම්මජ්ජකාසනවසෙන දුට්ඨෙසු යථානුසන්ධිසු අනුරූපධම්මජ්ජකාසනවසෙන යථානුසන්ධිස්සනමෙතං “උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා”ති. තදවසෙසං පන සබ්බමිපි පටිපක්ඛධම්මජ්ජකාසනවසෙන. මජ්ඣිමාගමවරෙ මූලපණ්ණාසකෙයෙව වෙනාති සුත්තාති. කිලෙසෙනාති “ලොභො චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති ආදිනා කිලෙසවසෙන. භණ්ඩනෙනාති විවාදෙන. අක්ඛන්තියාති කොපෙන. කකචුපමාති බරපන්තිඋපමා. ඉමස්මිම්පිති පි-සද්දො අපෙක්ඛායං “අයම්පි පාරාජිකො”ති ආදීසු (වි. 1.72-73, 167, 171, 195, 197) විය, සම්පිණ්ඩනෙ වා, තෙන යථා වත්ථසුත්තාදීසු පටිපක්ඛධම්මජ්ජකාසනවසෙන යථානුසන්ධි, ඵවං ඉමස්මිම්පි බ්‍රහ්මජාලෙති

අපෙක්ඛනං, සම්පිණ්ඩනං වා කරොති. තථා හි නිව්වසාරාදිපඤ්ඤාපකානං දිට්ඨිගතානං වසෙන උට්ඨිතායං දෙසනා නිව්වසාරාදිසුඤ්ඤාපකාසනෙන නිට්ඨාපිතාති. “තෙනා”තිආදිනා යථාචුත්තසංවණ්ණනාය ගුණං දස්සෙති.

පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා

105-117.

මරියාදවිභාගදස්සනත්ථන්ති

දිට්ඨිගතිකානං

තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසස්ස තථාගතානං ජානනපස්සනෙන, සස්සතාදිමිච්ඡාදස්සනස්ස ච සම්මාදස්සනෙන සඬ්ඤ්ඤාභාව- විභාගජ්ජකාසනත්ථං. තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙව තෙසං, න තු තථාගතානමිව යථාභූතං ජානනපස්සනං. තණ්හාදිට්ඨිවිජ්ජන්දනමෙවෙන මිච්ඡාදස්සනවෙදයිතං, න තු සොතාපන්නස්ස සම්මාදස්සනවෙදයිතමිව නිව්වලන්ති ච හි ඉමාය දෙසනාය මරියාදවිභාගං දස්සෙති. තෙන වක්ඛති “යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන...පෙ.... තං වෙදයිත”න්ති, “දිට්ඨිසඬ්ඤාතෙන වෙව...පෙ.... දස්සෙති”ති ච. “තදපි”ති චුත්තත්තා යෙන සොමනස්සජාතා පඤ්ඤපෙන්නීති අත්ථො ලබ්භතීති දස්සෙතුං. “යෙනා”තිආදි චුත්තං. සාමත්ථියතො හි අවගතත්ථස්සෙවෙත්ථ ත-සද්දෙන පරාමසනං. දිට්ඨිඅස්සාදෙනාති දිට්ඨියා පච්චයභූතෙන අස්සාදෙන. “දිට්ඨිසුඛෙනා”තිආදි තස්සෙව වෙවචනං. අජානන්තානං අපස්සන්තානං තෙසං භවන්තානං සමණබ්‍රාහ්මණානං තදපි වෙදයිතං තණ්හාගතානං වෙදයිතන්ති සම්බන්ධො.

“යථාභූතධම්මානං සභාව”න්ති ච අවිසෙසෙන චුත්තං. න හි සඬ්ඤ්ඤාධම්මසභාවං අජානනමත්තෙන මිච්ඡා අභිනිවිසන්ති. සාමඤ්ඤජොතනා ච විසෙසෙ අවතිට්ඨති. තස්මායමෙත්ථ විසෙසයොජනා කාතබ්බා – “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති ඉදං දිට්ඨිට්ඨානං එවංගහිතං එවංපරාමට්ඨං එවංගතිකං හොති එවංඅභිසම්පරායන්ති යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානං අථ වා යස්මිං වෙදයිතෙ අවිතතණ්හනාය එවංදිට්ඨිගතං උපාදියති, තං වෙදයිතං සමුදයඅත්ථඬ්ගමාදිතො යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානන්ති. එවං විසෙසයොජනාය හි යථා අනාවරණඤ්ඤාසමන්තවක්ඛුහි තථාගතානං යථාභූතමෙත්ථ ජානනං, පස්සනඤ්ච හොති, න එවං දිට්ඨිගතිකානං, අථ ඛො තෙසං තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙවාති ඉමමත්ථං ඉමාය දෙසනාය දස්සෙතීති පාකටං හොති. එවමිපි වායං දෙසනා මරියාදවිභාගදස්සනත්ථං ජාතා.

වෙදයිතන්ති “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති (දී. නි. 1.31) දිට්ඨිපඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තං දිට්ඨිස්සාදසුඛපරියායෙන චුත්තං, තදපි අනුභවනං. තණ්හාගතානන්ති තණ්හාය උපගතානං, පවත්තානං වා තදෙව චුත්තිනයෙන විවරති “කෙවලං...පෙ.... වෙදයිත”න්ති. තඤ්ච ඛො පනෙතන්ති ච යථාචුත්තං වෙදයිතමෙව පච්චාමසති, තෙනෙතං දීපෙති – “තදපි වෙදයිතං තණ්හාගතානං වෙදයිතමෙවා”ති වච්ඡින්නදිත්වා “තදපි වෙදයිතං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති පුන සම්බන්ධො කාතබ්බොති.

තදපි තාව න සම්පාපුණාතීති හෙට්ඨිමපරිච්ඡේදෙන මරියාදවිභාගං දස්සෙතුං “න සොතාපන්නස්ස දස්සනම්ච නිව්චල”න්ති චුත්තං. දස්සනන්ති ච සම්මාදස්සනසුඛං, මග්ගඵලසුඛන්ති චුත්තං හොති. කුතො වායමත්ථො ලබ්භතීති ඵල-සද්දසාමත්ථියෙනො. “පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති හි චුත්තෙන මග්ගඵලසුඛං විය අවිජ්ජන්දිතං හුත්වා ඵකරූපෙ අවනිට්ඨති, අථ ඛො තං වට්ටාමිසභූතං දිට්ඨිතණ්භාසල්ලානුවිද්ධතාය සඋප්පිළත්තා විජ්ජන්දිතමෙවාති අත්ථො ආපන්නො හොති, තෙනෙවාහ “පරිතස්සිතෙනා”තිආදි. අයමෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකො සසම්ඛන්ධනායො.

ඵලං විසෙසකාරණතො ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි විහජිත්වා ඉදානි අවිසෙසකාරණතො තානි දස්සෙතුං “තත්‍ර භික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. සබ්බෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතානං වෙදනා, අවිජ්ජා, තණ්හා ච අවිසිට්ඨකාරණං. තත්ථ තදපිති “සස්සතං අත්තානඤ්ඤි ලොකඤ්ඤි පඤ්ඤාපෙන්නි”ති ඵත්ථ යදෙන “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති පඤ්ඤාපනාහෙතුභූතං සුඛාදිහෙදං තිව්ධම්පි වෙදයිතං, තදපි යථාක්කමං දුක්ඛසල්ලානිව්චතො, අවිසෙසෙන සමුදයත්ථඨිගමස්සාදාදිනවනිස්සරණතො වා යථාභූතමජානන්තානං අපස්සන්තානං හොති, තතො ඵල ච සුඛාදිපත්ථනාසම්භවතො, තණ්හාය ච උපගතත්තා තණ්හාගතානං තණ්හාපරිතස්සිතෙන දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතමෙව දිට්ඨිවලනමෙව. “අසති අත්තනි කො වෙදනං අනුභවතී”ති කායවච්ඡිද්ධාරෙසු දිට්ඨියා වොපනජ්ජන්තිමත්තමෙව, න පන දිට්ඨියා පඤ්ඤාපෙතබ්බො කොච්ඡි ධම්මො සස්සතො අත්ථිති අධිජ්ජායොති. ඵකච්චසස්සතාදීසුපි ඵස නායො.

ඵස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118. පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථන්ති යං දිට්ඨියා මූලකාරණං, තස්සාපි කාරණං, පුන තස්සපි කාරණන්ති ඵලං පච්චයපරම්පරදස්සනත්ථං. යෙන හි තණ්හාපරිතස්සිතෙන ඵතානි දිට්ඨිගතානි පවත්තන්ති, තස්ස වෙදයිතං පච්චයො, වෙදයිතස්සාපි ඵස්සො පච්චයොති ඵලං පච්චයපරම්පරවිභාවිනී අයං දෙසනා. කිමත්ථියං පන පච්චයපරම්පරදස්සනන්ති වෙ? අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං. තෙන හි යථා දිට්ඨිසඬ්ඛාතො පඤ්ඤාපනධම්මො, තජ්ජපච්චයධම්මො ච යථාසකං පච්චයවසෙනෙව උජ්ජජ්ජන්ති, න පච්චයෙහි විනා, ඵලං පඤ්ඤාපෙතබ්බධම්මාපි රූපවෙදනාදයො, න ඵත්ථ කොච්ඡි සස්සතො අත්තා වා ලොකො වාති ඵලමත්ථන්තරං විඤ්ඤාපිතං හොති. තණ්හාදිට්ඨිපරිච්ජන්දිතං තදපි වෙදයිතං දිට්ඨිකාරණභූතාය තණ්හාය පච්චයභූතං ඵස්සපච්චයා හොතීති අත්ථො.

131. තස්ස පච්චයස්සාති තස්ස ඵස්සසඬ්ඛාතස්ස පච්චයස්ස. දිට්ඨිවෙදයිතෙ දිට්ඨියා පච්චයභූතෙ වෙදයිතෙ, ඵස්සපධානෙහි අත්තතො පච්චයෙහි නිජ්ජාදෙනබ්බෙ. සාධෙනබ්බෙ වෙනං භූමිමං. බලවභාවදස්සනත්ථන්ති බලවකාරණභාවදස්සනත්ථං. තථා හි විනාපි

වක්ඛාදිවත්ථුහි, සම්පයුත්තධම්මෙහි ච කෙහිවි වෙදනා උප්පජ්ජති, න පන කදාවිපි එස්සෙන විනා, තස්මා එස්සො වෙදනාය බලවකාරණං. න කෙවලං වෙදනාය එව, අථ ඛො සෙසසම්පයුත්තධම්මානම්පි. සන්නිහිතොපි හි විසයො සචෙ විත්තුප්පාදො චුසනාකාරවිරහිතො හොති, න තස්ස ආරම්මණපච්චයො භවතීති එස්සො සබ්බෙසම්පි සම්පයුත්තධම්මානං විසෙසපච්චයො. තථා හි භගවතා ධම්මසඤ්ඤාපකරණෙ විත්තුප්පාදං විභජන්තෙන “එස්සො හොති”ති එස්සස්සෙව පටිසංවෙදිස්සන්ති”ති වුත්තත්තා “තදපි”ති එත්ථාධිකාරොති ආහ “තං වෙදයිත”න්ති. ගම්‍යමානත්ථස්ස වා-සද්දස්ස පයොගං පති කාමචාරත්තා, ලොපත්තා, සෙසත්තාපි ච එස න පයුත්තො. එවමීදිසෙසු. හොති චෙත්ථ —

“ගම්‍යමානාධිකාරතො, ලොපතො සෙසතො වාති;
කාරණෙහි චතුහිපි, න කත්ථවි රචො යුත්තො”ති.

“යථා හී”තිආදිනා එස්සස්ස බලවකාරණතාදස්සනෙන තදත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ පතතොති පතන්තස්ස. චුණාති උපත්ථම්භකදාරුස්සෙනං අධිවචනං.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ඨකථාවණ්ණනා

144. කිඤ්චාපි ඉමස්මිං යානෙ පාළියං වෙදයිතමනාගතං, හෙට්ඨා පන තීසුපි වාරෙසු අධිකතත්තා, උපරි ච “චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති”ති වක්ඛමානත්තා වෙදයිතමෙචෙත්ථ පධානන්ති ආහ “සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතානි සම්පිණ්ඨෙති”ති. “යෙපි තෙ”ති තත්ථ තත්ථ ආගතස්ස ච පි-සද්දස්ස අත්ථං සන්ධාය “සම්පිණ්ඨෙති”ති වුත්තං. යෙ තෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා...පෙ.... සබ්බෙපි තෙ ඡහි එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්තිති හි වෙදයිතකිරියාවසෙන තංතංදිට්ඨිගතිකානං සම්පිණ්ඨිතත්තා වෙදයිතසම්පිණ්ඨිතමෙව ඡාතං. සබ්බමිපි හි වාක්‍යං කිරියාපධානන්ති. උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථායාති “ඡහි එස්සායතනෙනි”ති වුත්තෙ උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථං, පක්ඛිපනඤ්චෙත්ථ වෙදයිතස්ස එස්සපච්චයතාදස්සනමෙව. “ඡහි එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති”ති ඉමිනා හි ඡහි අජ්ඣත්තිකායතනෙනි ඡළාරම්මණපටිසංවෙදනං එකන්තතො ඡඑස්සහෙතුකමෙවාති දස්සිතං හොති, තෙන වුත්තං “සබ්බෙ තෙ”තිආදි.

කම්බොජොති එවංනාමකං රට්ඨං. තථා දක්ඛිණාපථො. “සඤ්ජාතිට්ඨානෙ”ති ඉමිනා සඤ්ජායන්ති එත්ථාති අධිකරණත්ථො සඤ්ජාති-සද්දොති දස්සෙති. එවං සමොසරණ-සද්දො. ආයතන-සද්දොපි තදුභයත්ථෙ. ආයතනෙනි සමොසරණභූතෙ චතුමහාපථෙ. නන්ති මහානිග්‍රොධරුක්ඛං. ඉදඤ්චි අඬුගුත්තරාගමෙ පඤ්චනිපාතෙ සද්ධානිසංසසුත්තපදං. තත්ථ ච සෙය්‍යාථාපි හික්ඛවෙ සුභූමියං චතුමහාපථෙ

මහානිග්‍රොධො සමන්තා පක්ඛිනං පටිසරණං හොති”ති (අ. නි. 5.38) තන්තිද්දෙසො වුත්තො. සති සතිආයතනෙන සතිසඬ්ඛාතෙ කාරණෙ විජ්ජමානෙ, තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිතඛිතං පාපුණාතීති අත්ථො. ආයතන්ති එත්ථ ඵලානි තදායත්තවුත්තිතාය පවත්තන්ති, ආයභූතං වා අත්තනො ඵලං තනොති පවත්තෙතීති ආයතනං, කාරණං. සම්මන්තීති උපසම්මන්ති අස්සාසං ජනෙත්ති. ආයතන-සද්දො අඤ්ඤෙසු විය න එත්ථ අත්ථත්තරාවබ්බොධකොති ආහ “පණ්ණත්තිමත්තෙ”ති, තථා තථා පඤ්ඤත්තිමත්තෙති අත්ථො. රුක්ඛගච්ඡසමූහෙ පණ්ණත්තිමත්තෙ හි අරඤ්ඤවොහාරො, අරඤ්ඤමෙව ච අරඤ්ඤායතනන්ති. අත්ථත්තයෙපීති එත්ථ පි-සද්දෙන ආකරනිවාසාධිට්ඨානත්ථෙ සම්පිණ්ඩෙති. “හිරඤ්ඤායතනං සුවණ්ණායතන”න්තිආදීසු හි ආකරෙ, “ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසෙ, “කම්මායතනං සිජ්ජායතන”න්තිආදීසු අධිට්ඨානෙ පවත්තති, නිස්සයෙති අත්ථො.

ආයතන්ති එත්ථ ආකරොන්ති, නිවසන්ති, අධිට්ඨහන්තීති යථාක්කමං වචනත්ථො. වක්ඛාදීසු ච එස්සාදයො ආකිණ්ණා, තානි ච නෙසං වාසො, අධිට්ඨානඤ්ච නිස්සයපච්චයභාවතො. තස්මා තදෙනම්පි අත්ථත්තයමිධ යුජ්ජති යෙව. කථං යුජ්ජතීති ආහ “වක්ඛාදීසු හි”තිආදි. එස්සො වෙදනා සඤ්ඤා චෙතනා චිත්තන්ති ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා උපලක්ඛණවසෙන වුත්තා අඤ්ඤෙසම්පි තංසම්පයුත්තධම්මානං ආයතනභාවතො, පධානවසෙන වා. තථා හි චිත්තුජ්ජාදං විභජන්තෙන භගවතා තෙයෙව “එස්සො හොති, වෙදනා, සඤ්ඤා, චෙතනා, චිත්තං හොති”ති පයමං විභත්තා. සඤ්ජායන්ති තන්තිස්සයාරම්මණභාවෙන තත්ථෙව උජ්ජත්තිතො. සමොසරන්ති තත්ථ තත්ථ වත්ථුද්චාරාරම්මණභාවෙන සමොසරණතො. තානි ච නෙසං කාරණං තෙසමභාවෙ අභාවතො. අයං පන යථාවුත්තො සඤ්ජාතිදෙසාදිඅත්ථො රුළුභිවසෙනෙව තත්ථ තත්ථ නිරුළුභතාය එව පවත්තත්තාති ආවරියආනන්දත්ථෙරෙන වුත්තං. අයං පන පදත්ථවිවරණමුඛෙන පවත්තො අත්ථො – ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනං. වක්ඛාදීසු හි තංතංද්චාරාරම්මණා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සට්ඨන්ති වායමන්ති, ආයභූතෙ ච ධම්මෙ එතානි තනොන්ති විත්ථාරෙන්නි, ආයතඤ්ච සංසාරදුක්ඛං නයන්ති පවත්තෙත්තීති. ඉති ඉමිනා නයෙනාති එත්ථ ආදිඅත්ථෙත ඉති සද්දෙන “සොතං පටිච්චා”තිආදිපාළිං සඬ්ගණ්හාති.

තත්ථ තිණ්ණන්ති වක්ඛුපසාදරූපාරම්මණවක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං තිණ්ණං විසයින්නියවිඤ්ඤාණානං. තෙසං සමාගමනභාවෙන ගහෙතඛිතො “එස්සො සඬ්ගතී”ති වුත්තො. තථා හි සො “සන්නිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති වුච්චති. ඉමිනා නයෙන ආරොපෙත්වාති සම්බන්ධො. තෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති – යථා “වක්ඛුංපටිච්ච...පෙ.... එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; 3.421,

425, 426; සං. නි. 2.43, 45; 2.4.61; කථා. 465) එතස්මිං සුත්තෙ විජ්ජමානෙසුපි සඤ්ඤාදීසු සම්පයුත්තධම්මෙසු වෙදනාය පධානකාරණභාවදස්සනත්ථං එස්සසීසෙන දෙසනා කතා, එවම්ධාපි “එස්සපච්චයා වෙදනා”තිආදිනා එස්සං ආදිං කත්වා අපරන්තපටිසන්ධානෙන පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං “ඡහි එස්සායතනෙනහි”ති ව “චුස්ස චුස්සා”ති ව එස්සසීසෙන දෙසනා කතාති. එස්සායතනාදීනීති ආදි-සද්දෙන “චුස්ස චුස්සා”ති වචනං සඬගණ්භාති.

“කිඤ්චාපි”තිආදිනා සද්දමත්තතො වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා “තථාපි”තිආදිනා අත්ථතො තං පරිහරති. න ආයතනානි චුසන්ති රූපානමනාරම්මණභාවතො. එස්සො අරූපධම්මො විසමානො එකදෙසෙන ආරම්මණං අනල්ලියමානොපි චුසනාකාරෙන පවත්තො චුසන්තො විය හොතීති ආහ “එස්සොව තං තං ආරම්මණං චුසතී”ති. තෙනෙව සො “චුසනලක්ඛණො, සඬ්ඝට්ටනරසො”ති ව වුව්වති. “ඡහි එස්සායතනෙනහි චුස්ස චුස්සා”ති අචුසනකිච්චානිපි නිස්සිතවොහාරෙන චුසනකිච්චානි කත්වා දස්සනමෙව එස්සෙ උපනික්ඛිපනං නාම යථා “මඤ්චා සොසන්ති”ති. උපනික්ඛිපිත්වාති හි චුසනකිච්චාරොපනවසෙන එස්සස්මිං පවෙසෙත්වාති අත්ථො. එස්සගතිකානි කත්වා එස්සුපචාරං ආරොපෙත්වාති චුත්තං හොති. උපචාරො නාම වොහාරමත්තං, න තෙන අත්ථසිද්ධි අතංසභාවතො. අත්ථසිජ්ඣනකො පන තංසභාවොයෙව අත්ථො ගහෙතඬ්ඛොති දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදිමාහ. යථාහු -

“අත්ථඤ්ඤි නාථො සරණං අවොච,
න ඛ්‍යඤ්ජනං ලොකහිතො මහෙසී”ති.

අත්තතො පච්චයභූතානං ඡන්තං එස්සානං වසෙන චක්ඛුසම්ඵස්සජා යාව මනොසම්ඵස්සජාති සඬ්ඛෙපතො ඡබ්බිධං සන්ධාය “ඡඑස්සායතනසම්භවා වෙදනා”ති චුත්තං. විත්ථාරතො පන -

“එස්සතො ඡබ්බිධාපෙනා, උපච්චාරහෙදතො;
තිධා නිස්සිතතො ද්විහි, තිධා කාලෙන වඩ්ඪිතා”ති. -

අට්ඨසතපරියායෙ චුත්තනයෙන අට්ඨසතජ්ජහෙදා. මහාවිහාරවාසීනො චෙත්ථ යථා විඤ්ඤාණං නාමරූපං සලායතනං, එවං එස්සං, වෙදනඤ්ච පච්චයපච්චයුජ්ජන්තම්පි සසන්තතිපරියාපන්තං දීපෙන්තො විපාකමෙව ඉච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ පන යථා තථා වා පච්චයභාවො සති න සක්කා වජ්ජෙතුන්ති සබ්බමෙව ඉච්ඡන්ති. සාති යථාචුත්තජ්ජහෙදා වෙදනා. රූපතණ්භාදිහෙදායාති “සෙට්ඨිපුත්තො බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති පිතුනාමවසෙන විය ආරම්මණනාමවසෙන චුත්තාය රූපතණ්භා යාව ධම්මතණ්භාති සඬ්ඛෙපතො ඡබ්බිධාය. විත්ථාරතො පන -

“රූපතණ්හාදිකා කාම-තණ්හාදීහි තිධා පුන;
සන්තානතො ද්විධා කාල-භෙදෙන ගුණිකා සියු”න්ති. —

එවං චුත්තආට්ඨසතප්පභෙදාය. උපනිස්සයකොටියාති උපනිස්සයසීසෙන. කස්මා පනෙත්ථ උපනිස්සයපච්චයොව උද්ධටො, නනු සුඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා ව තණ්හාය ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයපකතූපනිස්සයවසෙන චතුධා පච්චයො, දුක්ඛා ව ආරම්මණමත්තපකතූපනිස්සයවසෙන ද්විධාති? සච්චමෙනං, උපනිස්සයෙ එව පන තං සබ්බමිපි අන්තොගධන්ති එවමුද්ධටො. යුත්තං තාව ආරම්මණුපනිස්සයස්ස උපනිස්සයසාමඤ්ඤතො උපනිස්සයෙ අන්තොගධතා, කථං පන ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතීනං තත්ථ අන්තොගධභාවො සියාති? තෙසමිපි ආරම්මණසාමඤ්ඤතො ආරම්මණුපනිස්සයෙන සඬගහිතත්තා ආරම්මණුපනිස්සයවසමොධානභූතෙව උපනිස්සයෙ එව අන්තොගධතා භොති. එතදත්ථමෙව හි සන්ධාය “උපනිස්සයෙනා”ති අවත්වා “උපනිස්සයකොටියා”ති චුත්තං. සිද්ධෙ හි සත්‍යාරම්භො නියමාය වා භොති අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනාය වාති. එවමිදිසෙසු.

චතුබ්බිධස්සාති කාමුපාදානං යාව අත්තවාදුපාදානන්ති චතුබ්බිධස්ස. නනු ච තණ්හාව කාමුපාදානං, කථං සායෙව තස්ස පච්චයො සියාති? සච්චං, පුරිමතණ්හාය පන උපනිස්සයපච්චයෙන පච්ඡිමතණ්හාය දළ්භභාවතො පුරිමායෙව තණ්හා පච්ඡිමාය පච්චයො භවති. තණ්හාදළ්භත්තමෙව හි “කාමුපාදානං උපායාසො උපකට්ඨා”තිආදීසු විය උප-සද්දස්ස දළ්භත්ථෙ පවත්තනතො. අපිච දුබ්බලා තණ්හා තණ්හායෙව, බලවතී තණ්හා කාමුපාදානං. අථ වා අපත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා තමසි චොරානං භත්ථපසාරණං විය, සම්පත්තවිසයග්ගහණං කාමුපාදානං චොරානං භත්ථගතහණධග්ගහණං විය. අප්පිච්ඡතාපටිපක්ඛා තණ්හා. සන්තුට්ඨිතාපටිපක්ඛං කාමුපාදානං. පරියෙසනදුක්ඛමූලං තණ්හා, ආරක්ඛදුක්ඛමූලං කාමුපාදානං. අයමිපි තෙසං විසෙසො කෙච්චාදවසෙන ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.144) දස්සිතො පුරිමනයස්සෙව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.144) සකවාදභාවෙන චුත්තත්තා.

අසහජාතස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා, සහජාතස්ස පන සහජාතකොටියාති යථාලාභමත්ථො ගහෙනබ්බො. තත්ථ අසහජාතා අනන්තරනිරුද්ධා අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි ඡධා පච්චයො. ආරම්මණභූතා පන ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයෙහි තිධා, තං සබ්බමිපි චුත්තනයෙන උපනිස්සයෙනෙව සඬගහෙත්වා “උපනිස්සයකොටියා”ති චුත්තං. යස්මා ච තණ්හාය රූපාදීනි අස්සාදෙත්වා කාමෙසු පාතබ්‍යතං ආපජ්ජති, තස්මා තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා පච්චයො.

තථා රූපාදිභෙදෙ සම්මුල්ලො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94-95, 225; 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; අ. නි. 10.176, 217; ධ. ස. 1221; විභ. 907, 925, 971) මිච්ඡාදස්සනං, සංසාරතො මුච්චිතුකාමො අසුද්ධිමග්ගෙ සුද්ධිමග්ගපරාමසනං, ඛන්ධෙසු අත්තත්තනියගාහභූතං සක්කායදස්සනඤ්ච ගණ්හාති. තස්මා ඉතරෙසම්පි තිණ්ණං තණ්හා උපනිස්සයකොටියා පච්චයොති දට්ඨබ්බං. සහජාතා පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතභෙතුවසෙන සත්තධා සහජාතානං පච්චයො. තම්පි සබ්බං සහජාතපච්චයෙනෙව සඬගහෙත්වා “සහජාතකොටියා”ති චුත්තං.

භවස්සාති කම්මභවස්ස වෙව උපපත්තිභවස්ස ව. තත්ථ චෙතනාදිසඬබ්බාතං සබ්බං භවගාමිකම්මං කම්මභවො. කාමභවාදිනවට්ඨො උපපත්තිභවො. තෙසු උපපත්තිභවස්ස චතුබ්බිධම්පි උපාදානං උපපත්තිභවභෙතූහූතස්ස කම්මභවස්ස කාරණභාවතො, තස්ස ච සහායභාවූපගමනතො පකතූපනිස්සයවසෙන පච්චයො. කම්මාරම්මණකරණකාලෙ පන කම්මසහජාතමුපාදානං උපපත්තිභවස්ස ආරම්මණවසෙන පච්චයො. කම්මභවස්ස පන සහජාතස්ස සහජාතමුපාදානං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන වෙව භෙතූමග්ගවසෙන ච අනෙකධා පච්චයො. අසහජාතස්ස පන අනන්තරස්ස අසහජාතමුපාදානං අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන, ඉතරස්ස ච නානන්තරස්ස පකතූපනිස්සයවසෙන, සම්මසනාදිකාලෙසු ආරම්මණාදිවසෙන ච පච්චයො. තත්ථ අනන්තරාදිකෙ උපනිස්සයපච්චයෙ, සහජාතාදිකෙ ච සහජාතපච්චයෙ පක්ඛිපිත්වා තථාති චුත්තං, රූපුපහාරත්ථො වා හෙස අනුකඬ්ඨනත්ථො වා. තෙන හි උපනිස්සයකොටියා වෙව සහජාතකොටියා වාති අත්ථං දස්සෙති.

භවො ජාතියාති එත්ථ භවොති කම්මභවො අධිජ්ජෙතො. සො හි ජාතියා පච්චයො, න උපපත්තිභවො. ජාතියෙව හි උපපත්තිභවොති, සා ච පට්ඨාභිනිබ්බත්තඛන්ධා. තෙන චුත්තං “ජාතීති පනෙත්ථ සවිකාරා පඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා”ති, තෙනායං වොදනා නිවත්තිතා “නනු ජාතීපි භවොයෙව, කථං සො ජාතියා පච්චයො”ති, කථං පනෙනං ජානිතබ්බං “කම්මභවො ජාතියා පච්චයො”ති වෙ? බාහිරපච්චයසමත්තෙපි කම්මවසෙනෙව භීතපණීතාදිවිසෙසදස්සනතො. යථාහ භගවා “කම්මං සත්තෙ විහජති යදිදං භීතපණීතතායා”ති (ම. නි. 3.289) සවිකාරාති නිබ්බත්තිවිකාරෙත සවිකාරා, න අඤ්ඤෙහි, තෙ ච අත්ථතො උපපත්තිභවොයෙව, සො එව ච තස්ස කාරණං භවිතුමයුත්තො තණ්හාය කාමුපාදානස්ස පච්චයභාවෙ විය පූරිමපච්ඡිමාදිවිසෙසානමසම්භවතො, තස්මා කම්මභවොයෙව උපපත්තිභවසඬබ්බාතාය ජාතියා කම්මපච්චයෙන වෙව පකතූපනිස්සයපච්චයෙන ච පච්චයොති අත්ථං දස්සෙතුං “කම්මපච්චයං උපනිස්සයෙනෙව සඬගහෙත්වා උපනිස්සයකොටියා

පච්චයො”ති වුත්තං. යස්මා පන ජාතියා සති ජරාමරණං, ජරාමරණාදිනා ඵ්ථිධස්ස ව බාලස්ස සොකාදයො සම්භවන්ති, නාසති, තස්මා ජාතිජරාමරණාදිනං උපනිස්සයවසෙන පච්චයොති ආහ “ජාති...පෙ.... පච්චයො”ති විත්ථාරතො අත්ථවිනිච්ඡයස්ස අකතත්තා, සහජාතූපනිස්සයසීසෙනෙව පච්චයවිචාරණාය ව, දස්සිතත්තා, අභිගාදිවිධානස්ස ව අනාමට්ඨත්තා “අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො”තිආදි වුත්තං. මහාවිසයත්තා පටිච්චසමුප්පාදවිචාරණාය නිරවසෙසා අයං කුතො ලද්ධබ්බාති වොදනමපනෙති “විත්ථාරතො”තිආදිනා. “ඉධ පනස්සා”තිආදිනා පාළියම්පි පටිච්චසමුප්පාදකථා එකදෙසෙනෙව කථිතාති දස්සෙති. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං බ්‍රහ්මජාලෙ. අස්සාති පටිච්චසමුප්පාදස්ස. පයොජනමත්තමෙවාති දිට්ඨියා කාරණභූතවෙදනාවසෙන එකදෙසමත්තං පයොජනමෙව. “මත්තමෙවා”ති හි අවධාරණත්ථෙ පරියායවචනං. “අප්පං වස්සසනං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදීසු විය අඤ්ඤාමඤ්ඤත්ථාවබ්බොධනාවසෙන සපයොජනත්තා, මත්ත-සද්දො වා පමාණෙ, පයොජනසඬබ්බාතං පමාණමෙව, න තදුත්තරීති අත්ථො. “මත්ත-සද්දො අවධාරණෙ එව-සද්දො සන්තිට්ඨානෙ”තිපි වදන්ති. එවං සබ්බත්ථං හොති චෙත්ථ –

“මත්තමෙවාති එකත්ථං, මත්තපදං පමාණකෙ;
මත්තාවධාරණෙ වා, සන්තිට්ඨානමහි චෙතර”න්ති.

එකදෙසෙනෙවිධ පාළියං කථිතත්තා පටිච්චසමුප්පාදස්ස තථා කථනෙ සද්ධිං උදාහරණෙන කාරණං දස්සෙන්නො “භගවා හී”තිආදිමාහ. තෙන ඉමමධිප්පායං දස්සෙති “වට්ඨකථං කථෙන්නො භගවා අවිජ්ජා-තණ්හා-දිට්ඨිනමඤ්ඤතරසීසෙන කථෙසී, තෙසු ඉධ දිට්ඨිසීසෙනෙව කථෙන්නො වෙදනාය දිට්ඨියා බලවකාරණත්තා වෙදනාමූලකං එකදෙසමෙව පටිච්චසමුප්පාදං කථෙසී”ති. එතාති ව සුත්තාති අභිගුත්තරනිකායෙ දසනිපාතෙ (අ. නි. 10.61 වාක්‍යබන්ධෙ) තත්ථ පූරිමකොට්ඨි න පඤ්ඤායතීති අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, චක්කවත්තිනො වා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙති එවං අවිජ්ජාය පූරිමො ආදිමරියාදො අප්පට්ඨනස්ස මම සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායති තතා මරියාදස්ස අවිජ්ජමානත්තාති අත්ථො. එවඤ්චෙතන්ති ඉමිනා මරියාදාභාවෙන අයං අවිජ්ජා කාමං වුච්චති. අථ ව පනාති එවං කාලනියමෙන මරියාදාභාවෙන වුච්චමානාපි. ඉදප්පච්චයාති ඉමස්මා පඤ්චනීවරණසඬබ්බාතපච්චයා අවිජ්ජා සම්භවතීති එවං ධම්මනියාමෙන අවිජ්ජාය කොට්ඨි පඤ්ඤායතීති අත්ථො. “කො වාහාරො අවිජ්ජාය, ‘පඤ්ච නීවරණා’ තිස්ස වචනීය”න්ති (අ. නි. 10.61) හි තත්ථෙව වුත්තං, ටිකායං පන “ආසවපච්චයා”ති (දී. නි. ටී. 1.144) ආහ, තං උදාහරණසුත්තෙන න සමෙති. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො ම-කාරස්ස ද-කාරාදෙසවසෙන. සද්දවිදු පන “ඊදිසස්ස පයොගස්ස දිස්සනතො ඉද-සද්දොයෙව පකතී”ති

වදන්ති, අයුත්තමෙවෙනං වණ්ණවිකාරාදිවසෙන නානාපයොගස්ස දිස්සමානත්තා. යථා හි වණ්ණවිකාරෙන “අමු”ති වුත්තෙපි “අසු”ති දිස්සති, “ඉමෙසු”ති වුත්තෙපි “එසු”ති, එවමිධාපි වණ්ණවිකාරො ව වාකො විය සමාසෙපි ලබ්භතෙව යථා “ජානිපති තුදම්පති”ති. කිමෙත්ථ වත්තබ්බං, පහින්නපට්ඨසම්භිදෙන ආයස්මතා මහාකච්චායනත්ථෙරෙන වුත්තමෙව පමාණන්ති දට්ඨබ්බං.

භවතණ්භායාති භවසඤ්ඤාජනාභූතාය තණ්භාය. ඉදස්පච්චයාති ඉමස්මා අවිජ්ජාපච්චයා. “කො වාහාරො භවතණ්භාය, ‘අවිජ්ජා’ තිස්ස වචනීය”න්ති හි වුත්තං. භවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. ඉදස්පච්චයාති ඉධ පන වෙදනාපච්චයාත්ථෙව අත්ථො. නනු දිට්ඨියො එව කථෙතබ්බා, කිමත්ථියං පන පට්ච්චසමුප්පාදකථනන්ති අනුයොගෙනාහ “තෙනා”තිආදි. ඉදං වුත්තං හොති – අනුලොමෙන පට්ච්චසමුප්පාදකථා නාම වට්ඨකථා, තං කථනෙනෙව භගවා එතෙ දිට්ඨිගතිකා යාවිදං මිච්ඡාදස්සනං න පටිනිස්සජ්ජන්ති, තාව ඉමිනා පච්චයපරම්පරෙන වට්ඨෙයෙව නිමුජ්ජන්තිති දස්සෙසිති. ඉතො භවාදිතො. එත්ථ භවාදිසු. එස නයො සෙසපද්ද්වයෙපි. ඉමිනා අපරියන්තං අපරාපරුප්පත්තිං දස්සෙති. විපන්නට්ඨාති විවිධෙන නාසිතා.

විවට්ඨකථාදිවණ්ණනා

145. දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානන්ති දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාගාහදස්සනවසෙන අධිට්ඨානභූතං, දිට්ඨිගතිකවසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානන්ති වුත්තං හොති. පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනා හෙසා. යුත්තයොගභික්ඛුඅධිට්ඨානන්ති යුත්තයොගානං භික්ඛුනමධිට්ඨානභූතං, භික්ඛුවසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානන්ති වුත්තං හොති. විවට්ඨන්ති වට්ඨතො විගතං. “යෙහි”තිආදිනා දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාදස්සනස්ස කාරණභූතාය වෙදනාය පච්චයභූතං හෙට්ඨා වුත්තමෙව එස්සායතනමිධ ගහිතං දෙසනාකුසලෙන භගවතාති දස්සෙති. වෙදනාකම්මට්ඨානෙන “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිකං ඉමං පාළිං සන්ධාය වුත්තං. කිඤ්චිමත්තමෙව විසෙසොති ආහ “යථා පනා”තිආදි. න්ති “එස්සසමුදයා, එස්සනිරොධා”ති වුත්තං කාරණං. “ආහාරසමුදයා”තිආදිසු කබලීකාරො ආහාරො වෙදිතබ්බො. සො හි “කබලීකාරො ආහාරො ඉමස්ස කායස්ස ආහාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 429) පට්ඨානෙ වචනතො කම්මසමුට්ඨානානම්පි වක්ඛාදීනං උපත්ථම්භකපච්චයො හොතියෙව. “නාමරූපසමුදයා”තිආදිසු වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙව නාමං. නනු ව “නාමරූපපච්චයා සලායතන”න්ති වචනතො සබ්බෙසු ඡසු එස්සායතනෙසු “නාමරූපසමුදයා නාමරූපනිරොධා” ඉච්චෙව වත්තබ්බං, අථ කස්මා වක්ඛායතනාදිසු “ආහාරසමුදයා ආහාරනිරොධා”ති වුත්තන්ති? සච්චමෙතං අවිසෙසෙන, ඉධ පන එවමිපි වක්ඛාදිසු සම්භවතීති විසෙසතො දස්සෙතුං තථා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

උත්තරිතරජානනෙනෙව දිට්ඨිගතස්ස ජානනම්පි සිද්ධන්ති කත්වා පාළියමනාගතෙපි “දිට්ඨිඤ්ච ජානාති”ති වුත්තං. සීලසමාධිපඤ්ඤායො ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා, විමුක්ති පන ඉද හෙට්ඨිමා ඵලසමාපත්තියො “යාව අරහත්තා”ති අග්ගඵලස්ස විසුං වචනතො. පච්චක්ඛානුමානෙන චෙත්ථ පජානනා, තෙනෙවාහ “ඛණ්ඩස්සුතො ගන්ථධරො භික්ඛු ජානාති”තිආදි, යථාලාභං වා යොජෙතබ්බං. දෙසනා පනාති ඵත්ථ පන-සද්දො අරුචියත්ථො, තෙනිමං දීපෙති – යදිපි අනාගාමිආදයො යථාභූතං පජානන්ති, තථාපි අරහතො උක්කංසගතිවිජානනවසෙන දෙසනා අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපිතාති. සුවණ්ණගෙහො විය රතනමයකණ්ණිකාය දෙසනා අරහත්තකණ්ණිකාය නිට්ඨාපිතාති අත්ථො. ඵත්ථ ච “යතො බො...පෙ.... පජානාති”ති එතෙන ධම්මස්ස නිය්‍යානිකභාවෙන සද්ධිං සඬ්ඝස්ස සුප්පට්ඨත්තිං දස්සෙති, තෙනෙව අට්ඨකථායං “කො ඵං ජානාතිති? ඛිණ්ණසචො ජානාති, යාව ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති”ති පරිපුණ්ණං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝො දස්සිතො, තෙන යදෙනං හෙට්ඨා වුත්තං “භික්ඛුසඬ්ඝවසෙනාපි දීපෙතු”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.8), තං යථාරුතවසෙනෙව දීපිතං භොතිති දට්ඨබ්බං.

146. “දෙසනාජාලවිමුක්තො දිට්ඨිගතිකො නාම නත්ථි”ති දස්සනං දෙසනාය කෙවලපරිපුණ්ණතං ඤාපෙතුන්ති වෙදිතබ්බං. අන්තො ජාලස්සාති අන්තොජාලං, දබ්බපච්චෙසනවසෙන අන්තොජාලෙ අකතාපි තන්තිස්සිතවාදප්පච්චෙසනවසෙන කතාති අන්තොජාලීකතා, අන්තො ජාලස්ස තිට්ඨන්තිති වා අන්තොජාලා, දබ්බවසෙන අනන්තොජාලාපි තන්තිස්සිතවාදවසෙන අන්තොජාලා කතාති අන්තොජාලීකතා. අභූතතබ්භාවෙ කරාසභූයොගෙ විකාරවාචකතො ඊපච්චයො, අන්තසරස්ස වා ඊකාරාදෙසොති සද්දවිදු යථා “ධවලීකාරො, කබලීකාරො”ති (සං. නි. 1.181), ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ඉමස්සා”තිආදි වුත්තං. නිස්සිතා අවසිතාව හුත්වා උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්තිති අත්ථො. මාන-සද්දො චෙත්ථ භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො අප්පභිනෙන උම්මුජ්ජනභාවෙන පුන උම්මුජ්ජනභාවස්ස ලක්ඛිතත්තා, තථා “ඔසීදන්තා”තිආදිසුපි අන්ත-සද්දො. උම්මුජ්ජනෙනෙව අවුත්තස්සාපි නිමුජ්ජනස්ස ගහණන්ති දස්සෙති “ඔසීදන්තා”තිආදිනා. තත්ථ අපායුපපත්තිවසෙන අධො ඔසීදනං, සම්පත්තිභවවසෙන උද්ධමුග්ගමනං. තථා පරිත්තභූමිමහග්ගතභූමිවසෙන, දිට්ඨියා ඔලීනතාතිධාවනවසෙන, පුබ්බන්තානුදිට්ඨිඅපරන්තානුදිට්ඨිවසෙන ච යථාක්කමං යොජෙතබ්බං. පරියාපන්නාති අන්තොගධා. තබ්භාවො ච තදාබද්ධොනාති වුත්තං “එතෙන ආබද්ධා”ති. “න හෙත්ථා”තිආදිනා යථාවුත්තපාළියා ආපන්නත්ථං දස්සෙති.

ඉදානි උපමාසංසන්දනමාහ “කෙවට්ටො වියා”තිආදිනා. කෙ උදකෙ වට්ටති පරිවරතිති කෙවට්ටො, මච්ඡබන්ධො. කාමං කෙවට්ටන්තෙවාසීපි පාළියං වුත්තො, යො පන තදනුගතිකොවාති තථා වුත්තං.

දසසහස්සිලොකධාතුති ජාතික්ඛෙන්තං සන්ධායාහ තත්ථෙව පටිවෙධසම්භවතො, අඤ්ඤෙසඤ්ඤෙව තග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා. අඤ්ඤත්ථාපි හි දිට්ඨිගතිකා එත්ථ පරියාපන්නා අන්තොජාලිකතාව. ඔළාරිකාති පාකටභාවෙන පුලා. තස්සාති පරිත්තොදකස්ස.

147. “සබ්බදිට්ඨිනං සඬගහිතත්තා”ති එතෙන වාදසඬගහණෙන පුග්ගලසඬගහොති දස්සෙති. අත්තනො...පෙ.... දස්සෙන්නොති දෙසනාකුසලතාය යථාචුත්තෙසු දිට්ඨිගතිකානං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනට්ඨානභූතෙසු කත්ථවිපි හවාදීසු අත්තනො අනවරොධභාවං දස්සෙන්නො. නයන්තීති සත්තෙ ඉච්ඡිතට්ඨානමාවහන්ති, තං පන තථාආකඬ්ඨිතවසෙනාති ආහ “ගීවායා”තිආදි. “නෙත්තිසදිසතායා”ති ඉමිනා සදිසවොහාරං, උපමාතද්ධිතං වා දස්සෙති. “සා හි”තිආදි සදිසතාවිභාවනා. ගීවායාති එත්ථ මහාජනානන්ති සම්බන්ධිතිද්දෙසො නෙතීති එත්ථාපි කම්මභාවෙන සම්බස්සිතබ්බො නි-සද්දස්ස ද්විකම්මිකත්තා, ආබ්‍යාතපයොගෙ ව බහුලං සාම්ච්චනස්ස කත්තුකම්මත්ථජොතකත්තා. අස්සාති අනෙත හගවතා, සා හවනෙත්ති උච්ඡින්නාති සම්බන්ධො. පුන අප්පටිසන්ධිකභාවාති සාමත්ථියත්ථමාහ. ජීවිතපරියාදානෙ චුත්තෙයෙව හි පුන අප්පටිසන්ධිකභාවො චුත්තො නාම තස්සෙව අදස්සනස්ස පධානකාරණත්තා. “න දක්ඛන්තී”ති එත්ථ අනාගතවචනවසෙන පදසිද්ධි “යත්‍ර හි නාම සාවකො ඵවරූපං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සක්ඛිං වා කරිස්සති”තිආදීසු (පාරා. 228; සං. නි. 2.202) වියාති දස්සෙති “න දක්ඛිස්සන්තී”ති ඉමිනා. කිං චුත්තං හොතීති ආහ “අපණ්ණත්තිකභාවං ගම්ඤ්ජන්තී”ති. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති ව ධරමානකපණ්ණත්තියා ඵව අපණ්ණත්තිකභාවං, අතීතපණ්ණත්තියා පන තථාගතපණ්ණත්ති යාව සාසනන්තරධානා, තතො උද්ධම්පි අඤ්ඤබුද්ධුජ්ජාදෙසු පවත්තති ඵව යථා අධුනා විපස්සිආදීනං. තථා හි වක්ඛති “වොහාරමත්තමෙව හවිස්සති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.147) පඤ්ඤාය චෙත්ථ පණ්ණාදෙසොති නෙරුත්තිකා.

කායොති අත්තභාවො, යො රූපාරූපධම්මසමූහො. ඵවඤ්ඤිස්ස අම්බරුක්ඛසදිසතා, තදවයවානඤ්ඤෙව රූපක්ඛන්ධවක්ඛායතනවක්ඛුධානාදීනං අම්බපක්කසදිසතා යුජ්ජති. තන්ති කායං. පඤ්චපක්කද්වාදසපක්කඅට්ඨාරසපක්කපරිමාණාති පඤ්චපක්කපරිමාණා ඵකා, ද්වාදසපක්කපරිමාණා ඵකා, අට්ඨාරසපක්කපරිමාණා ඵකාති තිවිධා පක්කම්බළපිණ්ඩි විය. පිණ්ඩො එතස්සාති පිණ්ඩි, ථවකො. තදන්වයානීති වණ්ටානුගතාති, තෙනාහ “තංයෙව වණ්ටං අනුගතානී”ති.

මණ්ඩුකකණ්ටකවිසසම්ඵස්සන්ති විසවන්තස්ස හෙකවිසෙසස්ස කණ්ටකෙන, තදඤ්ඤෙන ව විසෙන සම්ඵස්සං, මණ්ඩුකකණ්ටක විජ්ජමානස්ස විසස්ස සම්ඵස්සං වා. සකණ්ටකො ජලවාරි සත්තො ඉධ

මණ්ඩුකො නාම, යො ‘‘පාසාණකච්ඡපො’’ති වොහරන්ති, තස්ස නඬගුටියෙ අග්ගකොටියං ධීතො කණ්ටකොතිපි වදන්ති. එකං විසමච්ඡකණ්ටකන්තිපි එකෙ. කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. එත්ථ ච වණ්ටච්ඡෙදෙ වණ්ටුපනිබන්ධානං අම්බපක්කානං අම්බරුක්ඛතො විච්ඡෙදො විය භවතෙත්තිච්ඡෙදෙ තදුපනිබන්ධානං බන්ධාදීනං සන්තානතො විච්ඡෙදොති එත්තාවතාව පාළියමාගතං ඔපම්මං, තදවසෙසං පන අත්ථතො ලද්ධමෙවාති දිට්ඨබ්බං.

148. බුද්ධබලන්ති බුද්ධානං ඤාණබලං. කථිතසුත්තස්ස නාමාති එත්ථ නාම-සද්දො සම්භාවතෙ නිපාතො, තෙන ‘‘එවම්පි නාම කථිතසුත්තස්සා’’ති චුත්තනයෙන සුත්තස්ස ගුණං සම්භාවෙති. හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ. තෙන හි අධුනාව ගණ්භාපෙස්සාමි. න පපඤ්චං කර්ස්සාමිති වොස්සග්ගං කරොති.

ධම්මපරියායෙති ධම්මදෙසනාසඬ්ඛාතාය පාළියා. ඉධත්ථොති දිට්ඨධම්මහිතං. පරත්ථොති සම්පරායහිතං, තදුභයත්ථො වා. භාසිතත්ථොපි යුජ්ජති ‘‘ධම්මජාල’’න්ති එත්ථ තත්තිධම්මස්ස ගහිතත්තා. ඉහාති ඉධ සාසනෙ. නන්ති නිපාතමත්තං. ‘‘න නං සුතො සමණො ගොතමො’’තිආදීසු විය. න්ති ධම්මාති පාළිධම්මා. සබ්බෙන සබ්බං සඬ්ගණ්භනතො අත්ථසඬ්ඛාතං ජාලමෙත්ථාති අත්ථජාලං. තථා ධම්මජාලං බ්‍රහ්මජාලං දිට්ඨිජාලන්ති එත්ථාපි. සඬ්ගාමං විජිනාති එතෙනාති සඬ්ගාමච්ඡයො, සඬ්ගාමො චෙත්ථ පඤ්චහි මාරෙහි සමාගමනං අභියුජ්ඣනන්ති ආභ ‘‘දෙවපුත්තමාරම්පි’’තිආදි. අත්ථසම්පත්තියා හි අත්ථජාලං. බ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා, සීලාදිඅනවජ්ජධම්මනිද්දෙසතො ච ධම්මජාලං. සෙට්ඨටියෙන බ්‍රහ්මභූතානං මග්ගඵලනිබ්බානානං විහත්තත්තා බ්‍රහ්මජාලං. දිට්ඨිවිච්චනමුඛෙන සුඤ්ඤතාපකාසනෙන සම්මාදිට්ඨියා විහත්තත්තා දිට්ඨිජාලං. තිත්ථියවාදනිම්මද්දනුපායත්තා අනුත්තරො සඬ්ගාමච්ඡයොති එවම්පෙත්ථ අත්ථයොජනා චෙදිතබ්බා.

නිදානාවසානතොති ‘‘අථ භගවා අනුජ්ජත්තො’’ති වචනසඬ්ඛාතනිදානපරියොසානතො. මරියාදාවධිවචනඤ්ඤෙතං. අපිච නිදානාවසානතොති නිදානපරියොසානෙ චුත්තත්තා නිදානාවසානභූතතො ‘‘මම වා හික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යු’’න්තිආදි (දී. නි. 1.5, 6) වචනතො. ආහිවිධිඅවධිවචනඤ්ඤෙතං. ඉදඤ්ච ‘‘අචොවා’’ති කිරියාසම්බන්ධනෙන චුත්තං. ‘‘නිදානෙන ආදිකල්‍යාණ’’න්ති වචනතො පන නිදානම්පි නිගමනං විය සුත්තපරියාපන්නමෙව. අලබ්භ...පෙ.... ගම්භීරන්ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස විසෙසනං.

149. යථා අනත්තමනා අත්තතො අනත්ථවරතාය පරමනා චෙරිමනා නාම භොන්ති, යථාහ ධම්මරාජා ධම්මපදෙ, උදානෙ ච –

“දිසො දිසං යං තං කයිරා, වෙරී වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්ණිනං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති. (ධ. ප. 42;
උදා. 33);

න එවමීමෙ අනත්තමනා, ඉමෙ පන අත්තනො අත්ථවරතාය අත්තමනා
නාම භොන්තීති ආහ “සකමනා”ති. සකමනතා ච පිතියා ගහිතචිත්තත්තාති
දස්සෙති “බුද්ධගතායා”තිආදිනා.

අයං පන අට්ඨකථාතො අපරො නයො – අත්තමනාති සමත්තමනා,
ඉමාය දෙසනාය පරිපුණ්ණමනසඬකප්පාති අත්ථො. දෙසනාවිලාසො
දෙසනාය විජම්භනං, තඤ්ච දෙසනාකිච්චනිජ්ඣාදකං
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව. කරචිකස්ස රුතමිච මඤ්ජුමධුරස්සරො යස්සාති
කරචිකරුතමඤ්ජු, තෙන. අමතාභිසෙකසදිසෙනාති
කායචිත්තදරථවූපසමකං සබ්බසම්භාරාභිසඬකං උදකං
දීඝායුකතාසංවත්තනතො අමතං නාම. තෙනාභිසෙකසදිසෙන. බ්‍රහ්මුතො
සරො විය අට්ඨකථාසමන්තාගතො සරො යස්සාතිබ්‍රහ්මස්සරො, තෙන.
අභිනන්දතීති තණ්හායති, තෙනාහ “තණ්හායමිපි ආගතො”ති.
අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං අභිනන්දන්තීති උපගච්ඡන්ති සෙවන්තීති අත්ථොති
ආහ “උපගමනෙපි”ති.

තථා අභිනන්දන්තීති සම්පට්ච්ඡන්තීති අත්ථමාහ “සම්පට්ච්ඡනෙපි”ති.
අභිනන්දිත්වාති වුත්තොයෙවත්ථො “අනුමොදිත්වා”ති ඉමිනා පකාසිතොති
සන්ධාය “අනුමොදනෙපි”ති වුත්තං.

ඉමමෙවත්ථං ගාථාඛන්ධවසෙන දස්සෙතුං “සුභාසිත”න්තිආදිමාහ.
තත්ථ සද්දතො සුභාසිතං, අත්ථතො සුලපිතං. සීලප්පකාසනෙන වා
සුභාසිතං, සුඤ්ඤතාපකාසනෙන සුලපිතං. දිට්ඨිවිභජනෙන වා සුභාසිතං,
තන්තිබ්බෙධකසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණවිභජනෙන සුලපිතං. එවං
අවණ්ණවණ්ණනිසෙධනාදිහිපි ඉධ දස්සිතප්පකාරෙහි යොජෙතබ්බං.
තාදිනොති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමපෙක්ඛනාදිහි පඤ්චහි කාරණෙහි තාදිභූතස්ස.
ඉමස්ස පදස්ස විත්ථාරො “ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, චත්තාවිති තාදී, චත්තාවිති
තාදී”තිආදිනා (මහානි. 38) මහානිද්දෙසෙ වුත්තො, සො උපරි
අට්ඨකථායමිපි ආවිභවිස්සති. කිඤ්චාපි “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ”තිආදිනා
(දී. නි. 1.7) තත්ථ තත්ථ පවත්තාය කථෙතුකම්‍යතාප්‍රච්ඡාය
විස්සජ්ජනවසෙන වුත්තත්තා ඉදං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං නාම භවති.
බ්‍යාකරණමෙව හි වෙය්‍යාකරණං, තථාපි ප්‍රච්ඡාචිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තං
සුත්තං සගාථකං වෙ, ගෙය්‍යං නාම භවති. නිග්ගාථකං, වෙ
අඬගන්තරහෙතුරහිතඤ්ච, වෙය්‍යාකරණං නාම. ඉති
ප්‍රච්ඡාචිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තස්සාපි ගෙය්‍යසාධාරණතො,
අඬගන්තරහෙතුරහිතස්ස ච නිග්ගාථකභාවස්සෙව අනඤ්ඤසාධාරණතො

ප්‍රච්ඡාදිස්සප්ප්ප්නභාවමනපෙක්ඛිත්වා

නිග්ගාඨකභාවමෙව

වෙය්‍යාකරණහෙතුතාය දස්සෙන්තො “නිග්ගාඨකත්තා හි ඉදං
වෙය්‍යාකරණ”න්ති ආහ.

කස්මාති වොදනං සොධෙති “භඤ්ඤමානෙති හි චුත්ත”න්ති ඉමිනා .
යාහෙනං හෙට්ඨපදඤ්ඤන්උභයසම්, උපරි ව සම්බජ්ඣනතො. ඉදං චුත්තං
හොති තා න කෙවත්තමානකාලවසෙන චුත්ති වත්”ඤ්ඤමානෙහඤ්ඤං – ලං
සුත්තපරියොසානෙයෙව, අථ බො ද්වාසට්ඨියා යානෙසු අකම්පිත්ථාති
වෙදිතබ්බාති. යදෙවං සකලෙපි ඉමස්මිං සුත්තෙ භඤ්ඤමානෙ අකම්පිත්ථාති
අත්ථොයෙව සම්භවති, න පන තස්ස තස්ස දිට්ඨිගතස්ස පරියොසානෙ
පරියොසානෙති අත්ථොති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පවිසති
සම්භවමත්තෙනෙව අනුයුඤ්ජනතො, අයං පන අත්ථො න
සම්භවමත්තෙනෙව චුත්තො, අථ බො දෙසනාකාලෙ කම්පනාකාරෙනෙව
ආචරියපරම්පරාහතෙනොනෙව හි ආකාරෙනායමත් .
සඬ්ඨිතිමාරුල්ලො, තථාරුල්ලහනෙයෙනෙව ව සඬ්ඨිගතකාරෙන චුත්තොති
නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං, ඉතරථා අතක්කාවචරස්ස ඉමස්සත්ථස්ස
තක්කපරියාහතකථනං අනුපපන්නං සියාති. එවමිදිසෙසු .
“ධාතුක්ඛොහෙනා”තිආදීසු අත්ථො මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනාය (දී .
.යඅට් .නි2.171) ගහෙනබ්බො.

අපරෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දෙන පාරම්පට්ඨයනං සම්පිණ්ඩෙති. චුත්තඤ්ඤි
බුද්ධවංසෙ –

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථා”ති. (බු. වං. 166);

තථා සාසනපතිට්ඨානන්තරධානාදයොපි. තත්ථ සාසනපතිට්ඨානෙ තාව
හගවතො වෙළවනපට්ඨගහණෙ, මහාමහින්දත්ථෙරස්ස
මහාමෙඝවනපට්ඨගහණෙ, මහාඅරිට්ඨත්ථෙරස්ස විනයපිටකසප්ඤ්ඤායනෙති
එවමාදීසු සාසනස්ස මූලානි ඔතිණ්ණානීති පිතිවසං ගතා නච්චන්තා විය අයං
මහාපථවී කම්පිත්ථ. සාසනන්තරධානෙ පන “අහො ඊදිසස්ස සද්ධම්මස්ස
අන්තරධාන”න්ති දොමනස්සප්පත්තා විය යථා තං කස්සපස්ස හගවතො
සාසනන්තරධානෙ. චුත්තඤ්ඤෙහෙතමපදානෙ –

“තදායං පථවී සබ්බා, අවලා සා වලාවලා;
සාගරො ව සසොකොව, විනදී කරුණං ගිර”න්ති. (අප. 2.54.131);

බොධිමණ්ඩුපසඬ්ඨකමනෙති විසාබාපුණ්ණමදිවසෙ පයමං
බොධිමණ්ඩුපසඬ්ඨකමනෙ. පංසුකුලග්ගහණෙති පුණ්ණං නාම දාසිං
පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඨිතස්ස සාණමයපංසුකුලස්ස තුම්බමත්තෙ
පාණෙ විධුනිත්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා ගහණෙ. පංසුකුලධොවනෙති

තස්සෙව පංසුකුලස්ස ධොවනෙ. කාළකාරාමසුත්තං (අ .නි .4.24)
අභිගුත්තරාගමෙ චතුක්කනිපාතෙ. ගොතමකසුත්තමිපි .නි .අ)3.176)
තත්ථෙව තිකනිපාතෙ. වීරියබලෙනාති මහාහිනික්ඛමනෙ
චක්කවත්තිසිරිපරිච්චාගහෙනුභූතවීරියජ්ජහාවෙන. බොධිමණ්ඩුපසඬකමනෙ

—

“කාමං තථො ච න්හාරු ච, අට්ඨි ච අචසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරීරෙ මංසලොහිත”න්ති. (ම. නි. 2.184;
සං. නි. 2.22, 237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 196;
අවිදුරෙතිදානකථා);

චුත්තචතුරඬගසමන්තාගතවීරියානුභාවෙනාති යථාරහමත්ථො වෙදිතබ්බො.
අච්ඡරියවෙගාහිහතාති විම්භයාවහකිරියානුභාවසට්ටිතා. පංසුකුලධොවනෙ
හගවතො පුඤ්ඤතෙජෙනාති වදන්ති. පංසුකුලග්ගහණෙ යථා
අච්ඡරියවෙගාහිහතාති යුත්තං විය දිස්සති, තං පන කදාවි පවත්තත්තා
“අකාලකම්පනෙනා”ති චුත්තං. වෙස්සන්තරජාතකෙ (ජා. 2.22.1655) පන
පාරමීපුරණපුඤ්ඤතෙජෙන අනෙකක්ඛත්තුං කම්පිතත්තා අකාලකම්පනං
නාම භවති. සක්ඛිනිදස්සනෙ කථෙතබ්බස්ස අත්ථස්සානුරූපතො සක්ඛි විය
භවතීති චුත්තං “සක්ඛිභාවෙනා”ති යථා තං මාරවිජයකාලෙ (ජා. අට්ඨ.
1.අවිදුරෙතිදානකථා). සාධුකාරදානෙනාති පකරණානුරූපවසෙන චුත්තං
යථා තං ධම්මචක්කජ්ජවත්තනසඬගිතිකාලාදීසු (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13;
පටි. ම. 3.301).

“න කෙවල”න්තිආදිනා අනෙකත්ථපට්ඨිකම්පනදස්සනමුඛෙන ඉමස්ස
සුත්තස්ස මහානුභාවතායෙව දස්සිතාටතත් . ජොතිවනෙති නන්දවනෙ .
බාතායස ඤාණාලොකසඬසනස්හි සාතඤ්ඤ ජොතියා පාතුභූතට්ඨානත්තා
ජොතිවනන්ති චුච්චතීති විනයසංවණ්ණනායං චුත්තං. ධම්මන්ති
අනමතග්ගසුත්තාදිධම්මං. පාචිනඅම්බලට්ඨිකට්ඨානන්ති පාචිනදිසාභාගෙ
තරුණම්බරුක්ඛෙන ලක්ඛිතට්ඨානං.

ඵචන්ති හගවතා දෙසිතකාලාදීසු පට්ඨිකම්පනමතිදිස්සති. අනෙකසොති
අනෙකධා. සයම්භූතා දෙසිතස්ස බ්‍රහ්මජාලස්ස යස්ස සුත්තසෙට්ඨස්සාති
යොජනා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. යොනිසොති
මිච්ඡාදිට්ඨිජ්ජහානසම්මාදිට්ඨිසමාදානාදිනා ඤායෙන උපායෙන
පටිපජ්ජන්තුති අත්ථො. අයං තාවෙත්ථ අට්ඨකථාය ලීනත්ථවිභාවනා.

පකරණනයවණ්ණනා

“ඉතො පරං ආචරිය-ධම්මපාලෙන යා කතා;
සමුට්ඨානාදිභාරාදි-විවිධත්ථවිභාවනා.

න සා අම්හෙහුපෙක්ඛෙය්‍යා, අයඤ්ඤි තබ්බිසොධනා;
තස්මා තමිපි පචක්ඛාම, සොතුනං ඤාණවුඩ්ඪියා.

අයඤ්ඤි පකරණනායෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනා - පකරණනායොති ව තම්බපණ්ණිභාසාය වණ්ණනානායො. “නෙත්තිපෙටකප්පකරණෙ ධම්මකථිකානං යොජනානායොතිපි වදන්ති”ති අභිධම්මට්ඨකායං වුත්තං. යස්මා පනායං දෙසනාය සමුට්ඨානපයොජනභාජනෙසු, පිණ්ඩත්ථෙසු ව පයමං නිද්ධාරිතෙසු සුකරා, හොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ව, තස්මා -

සමුට්ඨානං පයොජනං, භාජනඤ්ඤාපි පිණ්ඩත්ථං;
නිද්ධාරෙත්වාන පණ්ඩිතො, තතො භාරාදයො සංසෙ.

තත්ථ සමුට්ඨානං නාම දෙසනානිදානං, තං සාධාරණමසාධාරණන්ති දුට්ඨං, තථා සාධාරණමපි අප්ඤ්ඤාත්තිකඛාහිරිතො. තත්ථ සාධාරණං අප්ඤ්ඤාත්තිකසමුට්ඨානං නාම භගවතො මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස ලොකනාථස්ස වෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය චිත්තං උදපාදි, තං සන්ධාය වුත්තං. “සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි. එත්ථ ව තිව්ධාවත්ථායපි මහාකරුණාය සභිගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සංසාරමහොසතො සත්තසන්තාරණත්ථං තදුප්පත්තිතො. යථා ව මහාකරුණා, එවං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණදසබ්බලඤ්ඤාණාදයොපි දෙසනාය සාධාරණමප්ඤ්ඤාත්තිකසමුට්ඨානං නාම. සබ්බඤ්ඤි ඤෙය්‍යධම්මං තෙසං දෙසෙතබ්බාකාරං, සත්තානං ආසයානුසයාදිකඤ්ඤා යථාවතො ජානන්තො භගවා යානාට්ඨානාදීසු කොසල්ලෙන වෙනෙය්‍යාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විචිත්‍රනයදෙසනං පවත්තෙසී. බාහිරං පන සාධාරණසමුට්ඨානං දසසහස්සිමහාබ්‍රහ්මපරිවාරස්ස සහම්පතිබ්‍රහ්මනො අප්ඤ්ඤාසනං. තදප්ඤ්ඤාසනඤ්ඤි පති ධම්මගම්හිරිතාපච්චවෙක්ඛණාජනිතං අප්පොස්සුක්කතං පටිප්පස්සම්හෙත්වා ධම්මස්සාමී ධම්මදෙසනාය උස්සාහජාතො අහොසී.

අසාධාරණමපි අප්ඤ්ඤාත්තිකඛාහිරිතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තිකං යාය මහාකරුණාය, යෙන ව දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයමෙව. සාමඤ්ඤාවත්ථාය හි සාධාරණමපි සමානං මහාකරුණාදිවිසෙසාවත්ථාය අසාධාරණං භවති, බාහිරං පන අසාධාරණසමුට්ඨානං වණ්ණාවණ්ණභණ්ණනන්ති අට්ඨකථායං වුත්තං. අපිච නින්දාපසංසාසු සත්තානං වෙනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවමනාපත්ති. තත්ථ ව අනාදීනවදස්සනං බාහිරමසාධාරණසමුට්ඨානමෙව, තථා නින්දාපසංසාසු පටිපජ්ජනක්කමස්ස, පසංසාවිසයස්ස ව බුද්දකාදිවසෙන අනෙකවිධස්ස සීලස්ස, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ව සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානෙන, තදුත්තරි ව අප්පටිහතවාරතාය, තථාගතස්ස ව කත්ථවිපි භවාදීසු අපරියාපන්නතාය සත්තානමනවබ්බොධොපි බාහිරමසාධාරණසමුට්ඨානං.

පයොජනමපි සාධාරණසාධාරණතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුක්තිරසත්තා සබ්බායපි භගවතො දෙසනාය,

තෙනෙනවාහ “එතදත්ථා කථා, එතදත්ථා මන්තනා” තිආදි (පරි. 366) අසාධාරණං පන බාහිරසමුට්ඨානතො විපරියායෙන වෙදිතබ්බං. නින්දාපසංසාසු හි සත්තානන්වෙනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවජපත්තිආදිකං ඉමිස්සා දෙසනාය ඵලභූතං කාරණභාවෙන ඉමං දෙසනං පයොජෙති. ඵලඤ්ඤි තදුප්පාදකසත්තියා කාරණං පයොජෙති නාම ඵලෙ සතියෙව තාය සත්තියා කාරණභාවජපත්තිතො. අථ වා යථාචුත්තං ඵලං ඉමාය දෙසනාය භගවත්තං පයොජෙතීති ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චුත්තං. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙනබ්බං ඵලං, තං ආකඨ්ඛිතබ්බත්තා දෙසනාය දෙසකං පයොජෙති නාම. අපිව කුහනලපනාදිනානාවිධමිච්ඡාජීවවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං, දිට්ඨිසිසෙන පච්චයාකාරවිභාවනං, ඡළස්සායතනවසෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානනිද්දෙසො, සබ්බදිට්ඨිගතානං අනවසෙසපරියාදානං, අත්තනො අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනඤ්ඤි පයොජනමෙව.

භාජනං පන දෙසනාධිට්ඨානං. යෙ හි වණ්ණාවණ්ණනිමිත්තඅනුරොධවිරොධවත්තවිත්තා කුහනාදිවිධමිච්ඡාජීවනිරතා සස්සතාදිදිට්ඨිපඨකනිමුග්ගා සීලක්ඛන්ධාදීසු අපරිපූරකාරිතො අබුද්ධගුණවිසෙසඤාණා වෙනෙය්‍යා, තෙ ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්ථො පන ඉධ ලබ්භමානපදෙහි, සමුදායෙන ව සුත්තපදෙන යථාසම්භවං සඨගහිතො අත්ථො. ආසාතාදීනං අකරණීයතාවවනෙන හි දස්සිතං පටිඤ්ඤානුරූපං සමණසඤ්ඤාය නියොජනං, තථා බන්තිසොරච්චානුට්ඨානං, බ්‍රහ්මවිහාරභාවනානුයොගො, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, සතිසම්පජඤ්ඤාධිට්ඨානං, පටිසඨ්ඛානභාවනාබලසිද්ධි, පරිසුට්ඨානානුසයජ්ජහානං, උභයහිතපටිපත්ති, ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො ව –

පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවවනෙන දස්සිතා සීලවිසුද්ධි, තාය ව හිරොත්තජ්ජසම්පත්ති, මෙත්තාකරුණාසමඨගිතා, විතික්කමජ්ජහානං, තදඨගජ්ජහානං, දුච්චරිතසංකිලෙසජ්ජහානං, විරතිත්තයසිද්ධි, පියමනාපගරුභාවනීයතානිජ්ජත්ති, ලාභසක්කාරසීලොකසමුදාගමො, සමථවිපස්සනානං අධිට්ඨානභාවො, අකුසලමූලතනුකරණං, කුසලමූලරොපනං, උභයානත්ථදුරිකරණං, පරිසාසු විසාරදතා, අජ්ජමාදවිහාරො, පරෙහි දුප්පධංසියතා, අවිජ්ජට්ඨාදිසමඨගිතා ව –

“ගම්හිරා” තිආදිවවනෙහි දස්සිතං ගම්හිරධම්මවිභාවනං, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨතා, කජ්ජානමසඨ්ඛොයෙය්‍යනාපි දුල්ලභපාතුභාවතා, සුබ්බමෙනපි ඤාණෙන පච්චක්ඛතො පටිවිජ්ඣිතමසක්කුණෙය්‍යතා, ධම්මන්වයසඨ්ඛාතෙන අනුමානඤාණෙනාපි දුරධිගමනීයතා, පස්සද්ධසබ්බදරථතා, සන්තධම්මවිභාවනං, සොභනපරියොසානතා,

බ්‍රහ්මජාලසූත්තං

කණ්හකණ්හවිපාකාදිකම්මවතුක්කවිභාගො,
 චතුරජ්ජමඤ්ඤාචිසයනිද්දෙසො,
 යථාභූතාවබ්බොධො,
 දසනාථකධම්මපතිට්ඨාපනන්ති එවමාදයො යථාසම්භවං සඬගහෙන්වා
 දස්සෙතබ්බො අත්ථා පිණ්ඩත්ථො.

සෞඛ්‍ය සහ රැකවල්

දෙසනාහාරවිණිණනා

ඉදානි නෙත්තිශා, පෙටකොපදෙසෙ ච චුත්තනයවසෙන භාරාදීනං නිද්ධාරණං. තත්ථ “අත්තා, ලොකො”ති ච දිට්ඨියා අධිට්ඨානභාවෙන, වෙදනාවස්සායනනාදිමුඛෙන ච ගහිතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු තණ්හාවජ්ජිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. තණ්හා සමුදයසච්චං. තං පන “පරිතස්සනාගහණෙන තණ්හාගතාන”න්ති, “වෙදනාපච්චියා තණ්හා”ති ච පදෙහි සමුදයග්ගහණෙනඤ්ච පාළියං සරූපෙන ගහිතමෙව. අයං තාව සුත්තන්තනයො.

අහිංසාව පන විභවිද්‍යා ආගමනයෙන්
 ආසාදනයන් දැඩි වුවනෙහි, “ආතප්ප මත්වායා” තිආදී පදෙනි,
 විත්තපදොසව වනෙන, සබ්බදිට්ඨි ගතිකපදෙනි, කුසලාකුසල ග්‍රහණෙන,
 භවග්‍රහණෙන, සොකාදිග්‍රහණෙන, දිට්ඨිග්‍රහණෙන, තත්ථ තත්ථ
 සම්මදයග්‍රහණෙන වානි සම්බෙපතො
 සබ්බලෝකියකුසලාකුසලධම්ම විභාවනපදෙනි ගතිනා ධම්මකිලෙසා
 සම්මදයස්වචං. තද්වග්‍රහණෙස මජ්ඣමනි නිරොධස්වචං. තස්ස පන තත්ථ තත්ථ
 වේදනානං අත්ථ උත්තමනිස්ස රණපරියායෙනි පව්වත්තං නිබ්බුති වුවනෙන,
 අනුපාදා විමුක්ති වුවනෙන ව පාළියං ගහණං වේදිතබ්බං. නිරොධපජානනා
 පටිපදා මග්ගස්වචං. තස්සපි තත්ථ තත්ථ වේදනානං සම්මදයාදීනි
 යථාභූතපටිවේධනාපදෙසෙන ඡන්තං එස්සාය තනානං සම්මදයාදීනි
 යථාභූතපජානනපරියායෙන, භවනෙත්ති යා උච්ඡේද වුවනෙන ව ගහණං
 වේදිතබ්බං.

තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණන්ති එවං. චතුසච්චවසෙන, යාති පාළියං සරූපෙනෙව ආගතාති අස්සාදාදීනවනිස්සරණාති, තෙසඤ්ච වසෙන ඉධ අස්සාදාදයො වෙදිතබ්බා. වෙනෙය්‍යානං තාදිභාවාපත්තිආදි ඵලං. යඤ්චි දෙසනාය සාධෙතබ්බං හෙට්ඨා චුත්තං පයොජනං. තදෙව ඵලන්ති චුත්තොවායමත්ථො. තදත්ථඤ්චි ඉදං සුත්තං භගවතා දෙසිතං. ආසාතාදීනමකරණීයතා, ආසාතාදිඵලස්ස ච අනඤ්ඤසන්තානභාවිතා නින්දාපසංසාසු යථාසභාවං පටිජානනනිබ්බේධනානීති එවං. තංතංපයොජනාධිගමහෙතු උපායො. ආසාතාදීනං කරණපටිසෙධනාදිඅපදෙසෙන අත්ථකාමෙහි තතො චිත්තං සාධුකං රක්ඛිතබ්බන්ති අයං ආණාරහස්ස ධම්මරාජස්ස ආණන්තීති. අයං

අස්සාදාදීනවනිස්සරණඵලපායාණත්තිවසෙන

ඡබ්බිධම්මසන්දස්සනලක්ඛණො දෙසනාහාරො නාම. චුත්තඤ්ච –

“අස්සාදාදීනවතා, නිස්සරණම්පි ච ඵලං උපායො ච;
ආණත්ති ච භගවතො, යොගීනං දෙසනාහාරො”ති.

විවයහාරවණ්ණනා

කප්පනාහාවෙපි වොහාරවසෙන, අනුචාදවසෙන ච “මම”න්ති චුත්තං. නියමාභාවතො විකප්පනත්ථං වාග්ගහණං. තංගුණසමඬගිතාය, අභිමුඛිකරණාය ච “භික්ඛවෙ”ති ආමන්තනං. අඤ්ඤභාවතො, පටිවිරුද්ධභාවතො ච “පරෙ”ති චුත්තං, වණ්ණපටිපක්ඛතො, අවණ්ණනියතො ච “අවණ්ණ”න්ති, ඛ්‍යත්තිවසෙන, විත්ථාරවසෙන ච “භාසෙය්‍යු”න්ති, ධාරණසභාවතො, අධම්මපටිපක්ඛතො ච “ධම්මස්සා”ති, දිට්ඨිසීලෙහි සංහතභාවතො, කිලෙසානං සඬ්ඝාතකරණතො ච “සඬ්ඝස්සා”ති, චුත්තපටිනිද්දෙසතො, වචනුපන්‍යාසතො ච “තත්‍රා”ති, සම්මුඛිභාවතො, පුට්ඨභාවතො ච “තුම්හෙහී”ති, චිත්තස්ස හනනතො, ආරම්මණාභිසාතතො ච “ආසාතො”ති, ආරම්මණෙ සඬ්ඝකොචචුත්තියා අනභිමුඛතාය, අතුට්ඨාකාරතාය ච “අප්පච්චයො”ති, ආරම්මණචිත්තනතො, නිස්සයතො ච “වෙතසො”ති, අත්ථස්ස අසාධනතො, අනු අනු අනත්ථසාධනතො ච “අනභිරද්ධි”ති, කාරණානරහත්තා, සත්ථුසාසනෙ

ධීතෙහි කාතුමසක්කුණෙය්‍යත්තා ච “න කරණියා”ති චුත්තං. ඵවං තස්මිං තස්මිං අධිජ්ජෙතත්ථෙ පචත්තතානිදස්සනෙන, අත්ථසො ච –

මමන්ති සාමිනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. වානි විකප්පනනිද්දිට්ඨං නිපාතපදං. භික්ඛවෙති ආලපනනිද්දිට්ඨං නාමපදං. පරෙති කත්තුනිද්දිට්ඨං නාමපදං. අවණ්ණන්ති කම්මනිද්දිට්ඨං නාමපදං. භාසෙය්‍යුන්ති කිරියානිද්දිට්ඨං ආඛ්‍යාතපදං. ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සාති ච සාමිනිද්දිට්ඨං නාමපදං. තත්‍රාති ආධාරනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. තුම්හෙහීති කත්තුනිද්දිට්ඨං සබ්බනාමපදං. න-ඉති පටිසෙධනිද්දිට්ඨං නිපාතපදං. ආසාතො, අප්පච්චයො, අනභිරද්ධිති ච කම්මනිද්දිට්ඨං නාමපදං. වෙතසොති සාමිනිද්දිට්ඨං නාමපදං. කරණියාති කිරියානිද්දිට්ඨං නාමපදන්ති. ඵවං තස්ස තස්ස පදස්ස විසෙසතානිදස්සනෙන, ඛ්‍යඤ්ජනසො ච විවයනං පදච්චයො. අතිවිත්ථාරහයෙන පන සක්කායෙව අට්ඨකථං, තස්සා ච ලීනත්ථවිභාවනං අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤානා විභාවෙතුන්ති න විත්ථාරයිමිහ.

“තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථ කුපිතා වා අනත්තමනා වා, අපි නු තුම්හෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති අයං අනුමතිප්‍රච්ඡා. සත්තාධිට්ඨානා, අනෙකාධිට්ඨානා, පරමත්ථවිසයා, පච්චුජ්ජන්තවිසයාති ඵවං සබ්බත්ථ යථාසම්භවං ප්‍රච්ඡාච්චයනං ප්‍රච්ඡාච්චයො. “නො හෙතං

හත්තෙ”ති ඉදං විස්සජ්ජනං එකංසබ්බාකරණං, නිරවසෙසං, සඋත්තරං, ලොකියන්ති එවං සබ්බස්සාපි විස්සජ්ජනස්ස යථාරහං විවයනං විස්සජ්ජනාවිවයො.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යං...පෙ.... න චෙතසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති ඉමාය පටිමදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... තුම්භංයෙවස්ස තෙන අත්තරායො”ති අයං දුතියදෙසනා සංසන්දති. කස්මා? පටිමාය මනොපදොසං නිවාරෙත්වා දුතියාය තත්ථාදීනවස්ස දස්සිතත්තා. තථා ඉමාය දුතියදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... අපි නු තුම්භෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති අයං තතියදෙසනා සංසන්දති. කස්මා? දුතියාය තත්ථාදීනවං දස්සෙත්වා තතියාය වචනත්ථසල්ලක්ඛණමත්තෙපි අසමත්ථභාවස්ස දස්සිතත්තා. තථා ඉමාය තතියදෙසනාය “මමං වා...පෙ.... න ච පනෙතං අම්භෙසු සංවිජ්ජති”ති අයං චතුත්ථදෙසනා සංසන්දති. කස්මා? තතියාය මනොපදොසං සබ්බථා නිවාරෙත්වා චතුත්ථාය අවණ්ණට්ඨානෙ පටිපජ්ජිතබ්බාකාරස්ස දස්සිතත්තාති ඉමිනා නයෙන පුබ්බෙන අපරං සංසන්දිත්වා විවයනං පුබ්බාපරවිවයො. අස්සාදවිවයාදයො චුත්තනයාව. තෙසං ලක්ඛණසන්දස්සනමත්තමෙව හෙත්ථ විසෙසො.

“අපි නු තුම්භෙ පරෙසං සුභාසිතං දුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථා”ති ඉමාය පුච්ඡාය “නො හෙතං හත්තෙ”ති අයං විස්සජ්ජනා සමෙති. කුපිතො හි නෙව බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානං න මාතාපිතුනං න පච්චත්ථිකානං සුභාසිතදුබ්භාසිතස්ස අත්ථං ආජානාති. “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ, අප්පමත්තකං...පෙ.... තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”ති ඉමාය පුච්ඡාය “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිකා අයං විස්සජ්ජනා සමෙති. භගවා හි අනුත්තරෙන පාණාතිපාතවිරමණාදිගුණෙන සමත්තාගතො, තඤ්ච බො සමාධිං, පඤ්ඤඤඤච උපනිධාය අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං සීලමත්තකං. “කතමෙ ච තෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා”තිආදිකාය පුච්ඡාය “සන්ති භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකප්පිකා”තිආදිකා විස්සජ්ජනා සමෙති. සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණගුණා හි අඤ්ඤු තථාගතා අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨත්තා ගම්භීරා දුද්දසා දුරනුබොධා සන්තා පණිතා අතක්කාවචරා නිපුණා පණ්ඩිතවෙදනීයාති ඉමිනා නයෙන විස්සජ්ජනාය පුච්ඡානුරූපතාවිවයනමෙව ඉධ සඬිගහගාථාය අභාවතො අනුගීතිවිවයොති. අයං පදපඤ්ඤාදිඑකාදසධම්මවිවයනලක්ඛණො විවයනාරො නාම. චුත්තඤ්ච “යං පුච්ඡිතඤ්ච විස්සජ්ජිතඤ්චා”තිආදි (නෙත්ති. 4.2).

යුත්තිභාරසංවණ්ණනා

මමන්ති සාමිනිද්දෙසො යුජ්ජති සභාවනිරුත්තියා තථාපයොගදිස්සනතො, අවණ්ණස්ස ච තදපෙක්ඛත්තා. වාති විකප්පනත්ථනිද්දෙසො යුජ්ජති නෙපාතිකානමනෙකත්ථත්තා, එත්ථ ච

නියමාභාවතො. භික්ඛවෙති ආමන්තනනිද්දෙසො යුජ්ජති තදන්තෙපයෙව එතස්ස පයොගස්ස දිස්සනතො, දෙසකස්ස ච පටිග්ගාභකාපෙක්ඛතොති එවමාදිනා බ්‍යඤ්ජනතො ච -

සබ්බෙන සබ්බං ආසාතාදීනමකරණං තාදිභාවාය සංවත්තතීති යුජ්ජති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමජ්ජවත්තිසබ්භාවතො. යස්මිං සන්තාතො ආසාතාදෙයො උජ්ජන්තා, තන්තිමිත්තකා අන්තරායා තස්සෙව සම්පත්තිවිබන්ධාය සංවත්තන්තීති යුජ්ජති කම්මානං සන්තානන්තරෙසු අසඬිකමනතො. විත්තමභිහවිත්වා උජ්ජන්තා ආසාතාදෙයො සුභාසිතදුබ්භාසිතසල්ලක්ඛණෙපි අසමත්ථතාය සංවත්තන්තීති යුජ්ජති කොධලොභානං අන්ධතමසභාවතො. පාණාතිපාතාදිදුස්සීලායතො වෙරමණී සබ්බසත්තානං පාමොජ්ජපාසංසාය සංවත්තතීති යුජ්ජති සීලසම්පත්තියා මහතො කිත්තිසද්දස්ස අබ්භුග්ගතත්තා. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තෙන ගුණෙන තථාගතස්ස චණ්ණනා එකදෙසභූතාපි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණග්ගහණාය සංවත්තතීති යුජ්ජති අනඤ්ඤසාධාරණත්තා. තජ්ජාඅයොනියොමනසිකාරපරික්ඛතාති අධිගමකක්කනාති සස්සතවාදාදිඅභිනිවෙසාය සංවත්තන්තීති යුජ්ජති කජ්ජනජාලස්ස අසමුග්ගාටිතත්තා. වෙදනාදීනං අනවබොධෙන වෙදනාපච්චයා තණ්හා වඩ්ඪතීති යුජ්ජති අස්සාදානුපස්සනාසබ්භාවතො, සති ච වෙදයිතභාවෙ (වෙදයිතරාගෙ (දී. නි. ටී. 1.149) තත්ථ අත්තත්තනියගාහො, සස්සතාදිගාහො ච විපරිජ්චන්දතීති යුජ්ජති කාරණස්ස සන්තිහිතත්තා. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සම්භවති. සස්සතාදිවාදෙ පඤ්ඤපෙන්නානං, තදනුච්ඡවිකඤ්ච වෙදනං වෙදයන්තානං එස්සො හෙතුති යුජ්ජති විසයින්ද්‍රියවිඤ්ඤාණසඬිගතියා විනා තදභාවතො. ඡළස්සායතනනිමිත්තං වට්ටස්ස අනුපච්ඡෙදොති යුජ්ජති තත්ථ අවිජ්ජාතණ්හානං අජ්ජහීනත්තා. ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයත්ථධිගමාදිපජානනා සබ්බදිට්ඨිගතිකසඤ්ඤං අතිච්ච තිට්ඨතීති යුජ්ජති චතුසච්චපට්ඨෙධභාවතො. ඉමාහියෙව ද්වාසට්ඨියා සබ්බදිට්ඨිගතානං අන්තොජාලිකතභාවොති යුජ්ජති අකිරියවාදාදීනං, ඉස්සරවාදාදීනඤ්ච තදන්තොගධත්තා, තථා වෙච හෙට්ඨා සංවණ්ණිතං. උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායොති යුජ්ජති හගවතො අභිනිහාරසම්පත්තියා චතුසු සතිපට්ඨානෙසු යත්වා සත්තන්තං බොජ්ඣංගිගානං යථාභූතං භාවිතත්තා. කායස්ස හෙදා පරිනිබ්බුතං න දක්ඛන්තීති යුජ්ජති අනුපාදියෙසසනිබ්බානප්පත්තියං රූපාදියු කස්සවිපි අනවසෙසතොති ඉමිනා නයෙන අත්ථතො ච සුත්තෙ බ්‍යඤ්ජනත්ථානං යුත්තිතාවිභාවනලක්ඛණො යුත්තිභාරො නාම යථාහ ‘සබ්බෙසං භාරානං, යා භූමී’ තිආදි (නෙත්ති. 4.3).

පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

වණ්ණාරභාවණ්ණදුබ්බණ්ණතානාදෙයාවචනතාදි විපත්තීනං පදට්ඨානං. වණ්ණාරභාවණ්ණසුබ්බණ්ණතාසද්ධෙයාවචනතාදි සම්පත්තීනං පදට්ඨානං. තථා ආසාතාදෙයො නිරයාදිදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං
 ආසාතාදීනමකරණං සග්ගසම්පත්තියාදිසබ්බසම්පත්තීනං පදට්ඨානං.
 පාණාතිපාතාදිපටිවිරති අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං, අරියො
 සීලක්ඛන්ධො අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො
 සමාධික්ඛන්ධො අරියස්ස පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං.
 ගම්භීරතාදිවිසෙසසුත්තං හගවතො පටිවෙධප්පකාරඤ්ඤාණං
 දෙසනාඤ්ඤාණස්ස පදට්ඨානං. දෙසනාඤ්ඤාණං වෙනෙය්‍යානං
 සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණස්ස පදට්ඨානං. සබ්බායපි දිට්ඨියා
 දිට්ඨුපාදානභාවතො සා යථාරහං නවවිධස්සපි භවස්ස පදට්ඨානං. භවො
 ජාතියා. ජාති ජරාමරණස්ස, සොකාදීනඤ්ච පදට්ඨානං. වෙදනානං යථාභූතං
 සමුදයත්ථභිගමාදිපටිවෙධනා චතුත්තං අරියසච්චානං අනුබොධපටිවෙධො
 හොති. තත්ථ අනුබොධො පටිවෙධස්ස පදට්ඨානං. පටිවෙධො චතුබ්බිධස්ස
 සාමඤ්ඤඵලස්ස පදට්ඨානං. “අජානතං අපස්සත”න්ති අවිජ්ජාගහණං.
 තත්ථ අවිජ්ජා සඬබ්බරානං පදට්ඨානං, සඬබ්බරා විඤ්ඤාණස්ස. යාව වෙදනා
 තණ්හාය පදට්ඨානන්ති නෙත්වා තෙසං “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”තිආදීනා
 පාළියමාගතනයෙන සම්බජ්ඣිතබ්බං. “තණ්හාගතානං
 පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හා උපාදානස්ස පදට්ඨානං. “තදපි
 එස්සපච්චයා”ති එත්ථ සස්සතාදිපඤ්ඤාපනං පරෙසං මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස
 පදට්ඨානං. මිච්ඡාහිනිවෙසො
 සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයයොනිසොමනසිකාරධම්මානුධම්මපටිපත්
 තීහි විමුක්තාය අසද්ධම්මස්සවනාදීනඤ්ච පදට්ඨානං. “අඤ්ඤත්‍රු
 එස්සා”තිආදීසු එස්සො වෙදනාය පදට්ඨානං. ඡ එස්සායතනානි එස්සස්ස,
 සකලස්ස ච වට්ටදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං. ඡන්තං එස්සායතනානං යථාභූතං
 සමුදයාදිපජානනං නිබ්බිදාය පදට්ඨානං, නිබ්බිදා විරාගස්සාතිආදීනා යාව
 අනුපාදාපරිනිබ්බානං නෙතබ්බං. හගවතො භවනෙත්තිසමුච්ඡේදො
 සබ්බඤ්ඤාය පදට්ඨානං, තථා අනුපාදාපරිනිබ්බානස්ස චාති. අයං සුත්තෙ
 ආගතධම්මානං පදට්ඨානධම්මා, තෙසඤ්ච පදට්ඨානධම්මාති යථාසම්භවං
 පදට්ඨානධම්මනිද්ධාරණලක්ඛණො පදට්ඨානභාරො නාම. චුත්තඤ්චි
 “ධම්මං දෙසෙති ජිනො, තස්ස ච ධම්මස්ස යං පදට්ඨාන”න්තිආදි (නෙත්ති.
 4.4).

ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිග්ගහණෙන

කොට්ඨුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භපරවම්භනාදීනං සඬගහො
 පටිසචින්තූප්පාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දාදිග්ගහණෙන
 අභිජ්ඣාචිසමලොභමානාතිමානමදප්පමාදානං සඬගහො
 ලොභචින්තූප්පාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. තථා
 ආසාතග්ගහණෙන අවසිට්ඨගන්ථනීවරණානං සඬගහො
 කායගන්ථනීවරණලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දග්ගහණෙන
 එස්සාදීනං සඬගහො සඬබ්බරක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා.
 සීලග්ගහණෙන අධිචින්තාධිපඤ්ඤාසික්ඛානං සඬගහො සික්ඛාලක්ඛණෙන
 එකලක්ඛණත්තා. දිට්ඨිග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානානං සඬගහො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං
 උපාදානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ
 වෙදනාග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානක්ඛන්ධානං සඬගහො
 උපාදානක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා
 ධම්මායතනධම්මධාතුපරියාපන්නවෙදනාග්ගහණෙන සම්මසන්තප්පගානං
 සබ්බෙසම්පී ආයතනානං, ධාතුනඤ්ච සඬගහො ආයතනලක්ඛණෙන,
 ධාතුලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා. “අජානනං අපස්සන”න්ති එත්ථ
 අවිජ්ජාග්ගහණෙන හෙතුආසවොසයොගනීවරණාදීනං සඬගහො
 හෙතාදිලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා, තථා “තණ්හාගතානං
 පරිතස්සිතවිජ්ජනදින”න්ති එත්ථ තණ්හාග්ගහණෙනපි. “තදපි
 එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සග්ගහණෙන සඤ්ඤාසඬබාරවිඤ්ඤාණානං
 සඬගහො විපල්ලාසහෙතුභාවෙන, ඛන්ධලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා.
 ඡළස්සායතනග්ගහණෙන අවසිට්ඨඛන්ධායතනධාතීන්ද්‍රියාදීනං සඬගහො
 එස්සුජ්ජත්තිනිමිත්තතාය, සම්මසනීයභාවෙන ච එකලක්ඛණත්තා.
 භවතෙත්තිග්ගහණෙන අවිජ්ජාදීනං සංකිලෙසධම්මානං සඬගහො
 වට්ඨහෙතුභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති. අයං සුත්තෙ අනාගතෙපි ධම්මෙ
 එකලක්ඛණතාදිනා ආගතෙ විය නිද්ධාරණලක්ඛණො ලක්ඛණභාරො නාම.
 තථා හි චූත්තං “චූත්තමිහි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා”තිආදි
 (තෙත්ති. 4.5).

චතුර්විධභාවචණ්ණතා

මමන්ති අනෙරුත්තපදං, තථා වාති ව. භික්ඛනසීලා භික්ඛු.
 පරෙත්තිවිරුද්ධභාවමුපගච්ඡන්තීති පරා, අඤ්ඤත්ථෙ පනෙතං
 අනෙරුත්තපදන්ති එවමාදිනා නෙරුත්තං, තං පන
 “එව”න්තිආදිනිදානපදානං, “මම”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ච
 අට්ඨකථාවසෙන, තස්සා ලීනත්ථවිභාවනීවසෙන ච සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා
 අනිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමහ. යෙ තෙ නින්දාපසංසාහි
 සම්මාකම්පිතවෙතසා මිච්ඡාජීවතො අනොරතා සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිවෙසිතො
 සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙසු අජ්ජනිට්ඨිකා සම්මාසම්බුද්ධගුණරසස්සාදවිමුඛා
 වෙතෙය්‍යා, තෙ කථං නු ඛො යථාචූත්තදොසවිනිමුත්තා සම්මාපටිපත්තියා
 උභයහිතපරා භවෙය්‍යන්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිජ්ජායො. එවමධිජ්ජෙතා
 පුග්ගලා, දෙසනාභාජනට්ඨානෙ ච දස්සිතා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං.

පුබ්බාපරානුසන්ධි

පන පදසන්ධිපදත්ථනිද්දෙසනික්ඛෙපසුත්තදෙසනාසන්ධිවසෙන ඡබ්බිධා. තත්ථ
 “මම”න්ති එතස්ස “අවණ්ණ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධොතිආදිනා පදස්ස
 පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි. “මම”න්ති චූත්තස්ස භගවතො
 “අවණ්ණ”න්ති චූත්තෙන පරෙහි උපවදිතෙන
 අගුණෙනසම්බන්ධොතිආදිනා පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන සම්බන්ධො
 පදත්ථසන්ධි. “මම. වා භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං
 භාසෙය්‍ය”න්තිආදිදෙසනා සුජ්ජියෙන පරිබ්බාජකෙන
 චූත්තඅවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තා. “මම. වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං

භාසෙය්‍යු’න්තිආදිදෙසනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙන
 චුත්තවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තා. “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා
 ගම්භිරා දුද්දසා දුරනුබොධා’තිආදිදෙසනා භික්ඛුහි
 චුත්තවණ්ණානුසන්ධිවසෙන පවත්තාති එවං නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස
 තංතදනුසන්ධිහි, එකානුසන්ධිකස්ස ච පුබ්බාපරභාගෙහි සම්බන්ධො
 නිද්දෙසසන්ධි. නික්ඛෙපසන්ධි පන චතුබ්බිධසුත්තනික්ඛෙපවසෙන.
 සුත්තසන්ධි ච තිව්ධසුත්තානුසන්ධිවසෙන අට්ඨකථායං එව විචාරිතා,
 අම්භෙහි ච පුබ්බෙ සංවණ්ණිතා. එකිස්සා දෙසනාය දෙසනාන්තරෙහි සද්ධිං
 සංසන්දනං දෙසනාසන්ධි, සා පනෙවං වෙදිතබ්බා – “මමං වා
 භික්ඛවෙ...පෙ.... න චෙතසො අනභිරද්ධි කරණීයා’ති අයං දෙසනා
 “උභතොදණ්ඩකෙන චෙපි භික්ඛවෙ, කකචෙන චොරා ඔවරකා
 අභිගමඬ්ඨගාති ඔකන්තෙය්‍යුං, තනුපි යො මනො පදුසෙඤ්ඤ, න මෙ සො
 තෙන සාසනකරො’ති (ම. නි. 1.232) ඉමාය දෙසනාය සද්ධිං සංසන්දනි.
 “තුම්භංයෙවස්ස තෙන අනන්තරායො’ති අයං “කම්මස්සකා මාණව
 සත්තා කම්මදායාදා කම්මයොනී කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණා කම්මං
 සත්තෙ විභජති, යදිදං භීතපණ්ණිතතායා’ති (ම. නි. 3.289-297) ඉමාය, “අපි
 නු තුම්භෙ...පෙ.... ආජානෙය්‍යාථා’ති අයං –

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
 අන්ධං තමං තදා භොති, යං කොධො සහතෙ නර’න්ති. (අ. නි.
 7.64; මහානි. 5, 156, 195); –

ඉමාය, “මමං වා භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං...පෙ.... න චෙතසො
 උබ්බිලාවිතත්තං කරණීය’න්ති අයං “ධම්මාපි වො භික්ඛවෙ, පභාතබ්බා,
 පගෙව අධම්මා’ති (ම. නි. 1.240), “කුල්ලුපමං වො භික්ඛවෙ, ධම්මං
 දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා’ති (ම. නි. 1.240) ච
 ඉමාය, “තනු වෙ තුම්භෙ...පෙ.... තුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායො’ති
 අයං –

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
 අන්ධං තමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නර’න්ති. (ඉතිවු. 88;
 මහානි. 5, 156; වුළුති. 128) ච –

“කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා, තණ්හාජදනජාදිතා;
 පමත්තබන්ධුනාබද්ධා, මච්ඡාව කුමීනාමුබ්බෙ;
 ජරාමරණමන්වෙත්ති, වච්ඡො බීරපකොච මාතර’න්ති. (උදා. 64;
 නෙත්ති. 27, 90; පෙටකො. 14) ච –

ඉමාය, “අප්පමත්තකං බො පනෙතං සීලමත්තක’න්ති අයං “විච්චිවෙච
 කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයම්පි බො බ්‍රාහ්මණ
 යඤ්ඤො පුරිමෙහි යඤ්ඤෙහි අප්පට්ඨතරො ච අප්පසමාරම්භතරො ච

මහජඵලතරො ච මහානිසංසතරො චා”ති (දී. නි. 1.353) ඉමාය පටිමජ්ඣානස්ස සීලතො මහජඵලමහානිසංසතරතාවචනෙන ඤානතො සීලස්ස අජපඵලඅජපානිසංසතරභාවදීපනතො.

“පාණාතිපාතං පහායා”තිආදිදෙසනා “සමණො ඛලු හො ගොතමො සීලවා අරියසීලෙන සමන්තාගතො”තිආදිදෙසනාය (දී. නි. 1.304), “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”තිආදිදෙසනා “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො ගම්භීරො දුද්දසො දුරනුබ්බොධො”තිආදිදෙසනාය, (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8) ගම්භීරතාදිවිසෙසයුක්තධම්මපට්ඨවෙධෙන හි ඤාණස්ස ගම්භීරාදිභාවො විඤ්ඤායති.

“සන්ති හික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බත්තකජ්ජිකා”තිආදිදෙසනා “සන්ති හික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බත්තකජ්ජිකා...පෙ.... අභිවදන්ති සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති, අසස්සතො, සස්සතො ච අසස්සතො ච, නෙවසස්සතො ච නාසස්සතො ච, අන්තවා, අනන්තවා, අන්තවා ච අනන්තවා ච, නෙවන්තවා ච නානන්තවා ච අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.27).

තථා “සන්ති හික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකජ්ජිකා”තිආදිදෙසනා “සන්ති හික්ඛවෙ ...පෙ.... අභිවදන්ති සඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති අසඤ්ඤී, සඤ්ඤී ච අසඤ්ඤී ච, නෙවසඤ්ඤී ච නාසඤ්ඤී ච අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො චා පන සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි, දිට්ඨධම්මනිබ්බානං චා පනෙකෙ අභිවදන්ති”න්තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.21), “වෙදනානං සමුදයඤ්ච...පෙ.... තථාගතො”තිආදිදෙසනා “තදිදං සඬ්ඛතං ඔළාරිකං, අත්ථි ඛො පන සඬ්ඛාරානං නිරොධො, අත්ථෙකන්ති ඉති විදිත්වා තස්ස නිස්සරණදස්සාවී තථාගතො තදුපාතිවත්තො”තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.29), “තදපි තෙසං...පෙ.... විජ්ජන්දිතමෙවා”ති අයං “ඉදං තෙසං චත අඤ්ඤත්‍රෙව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර රුචියා අඤ්ඤත්‍ර අනුස්සවා අඤ්ඤත්‍ර ආකාරපරිවිතක්කා අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා පච්චත්තංයෙව ඤාණං භවිස්සති පරිසුද්ධං පරියොදාන’න්ති නෙතං යානං විජ්ජති. පච්චත්තං ඛො පන හික්ඛවෙ, ඤාණෙ අසති පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ යදපි තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා තත්ථ ඤාණභාවමත්තමෙව පරියොදාපෙන්නි, තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං උපාදානමක්ඛායති”තිආදිදෙසනාය (සං. නි. 2.43), “තදපි ඵස්සපච්චයා”ති අයං “චක්ඛුඤ්ච පට්ඨිව රුපෙ ච උජ්ජජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ගති ඵස්සො, ඵස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති (සං. නි.

2.45), “ඡන්දමූලකා ඉමෙ ආවුසො ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”ති (පරියෙසිතබ්බං) ච ආදිදෙසනාය, “යතො බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනාන”න්තිආදිදෙසනා “යතො බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු නෙව වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සති, න සඤ්ඤං, න සඬ්ඛාරෙ, න විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, සො එවං අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතස්සති, අපරිතස්සං පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායති”තිආදිදෙසනාය, “සබ්බෙතෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අත්තොජාලිකතා”තිආදිදෙසනා “යෙ හි කෙචි භික්ඛවෙ...පෙ.... අභිවදන්ති, සබ්බෙතෙ ඉමානෙව පඤ්ච කායානි අභිවදන්ති එතෙසං වා අඤ්ඤතර”න්තිආදිදෙසනාය (ම. නි. 3.26), “කායස්ස හෙදා...පෙ.... දෙවමනුස්සා”ති අයං –

“අච්චි යථා වාතවෙගෙන බිත්තා (උපසිචාති භගවා),
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
එවං මුතී නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං”න්ති. (සු. නි. 1080) –

ආදිදෙසනාය	සද්ධිං	සංසන්දතීති.	අයං
තෙරුත්තමධිප්පායදෙසනානිදානපුබ්බාපරානුසන්ධිනං			චතුත්තං
විභාවනලක්ඛණො	චතුබ්‍රහ්මහාරො	නාම.	චුත්තමපි
“තෙරුත්තමධිප්පායො”	තිආදි (තෙත්ති. 4.6).		වෙතං

ආචත්තහාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණීයතාවචනෙන බන්තිසොරච්චානුට්ඨානං. තත්ථ බන්තියා සද්ධාපඤ්ඤාපරාපකාරදුක්ඛසහගතානං සඬ්ඛගො, තථා සොරච්චෙන සීලස්ස. සද්ධාදිග්ගහණෙන ච සද්ධිත්ථියාදිසකලබොධිපක්ඛියධම්මා ආචත්තන්ති. සීලග්ගහණෙන අවිජ්ජපටිසාරාදයො සබ්බෙපි සීලානිසංසධම්මා ආචත්තන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරතිචචනෙන අප්පමාදවිහාරො, තෙන සකලං සාසනබ්‍රහ්මචරියං ආචත්තති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තධම්මග්ගහණෙන මහාබොධිපකිත්තනං. අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණං ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤාණං මහාබොධිති චුච්චති, තෙන දසබ්ලාදයො සබ්බෙ බුද්ධගුණා ආචත්තන්ති. සස්සතාදිදිට්ඨිග්ගහණෙන තණ්හාවිජ්ජානං සඬ්ඛගො, තාහි අනමතග්ගං සංසාරච්චිට්ඨං ආචත්තති. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයාදිපටිච්චෙධනෙන භගවතො පරිඤ්ඤාත්තයවිසුද්ධි, තාය පඤ්ඤාපාරමිමුඛෙන සබ්බාපි පාරමියො ආචත්තන්ති. “අජානතං අපස්සත”න්ති එත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙන අයොනිසොමනසිකාරපරිග්ගහො, තෙන ච නව අයොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආචත්තන්ති. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හාග්ගහණෙන නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආචත්තන්ති. “තදපි එස්සපච්චයා”තිආදි සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස

පච්චයාධිනවුත්තිදස්සනං, තෙන අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයං ආවත්තති. ඡන්තං එස්සායතනානං යථාභූතං පජානතෙන විමුත්තිසම්පදානිද්දෙසො, තෙන සත්තපි විසුද්ධියො ආවත්තන්ති. “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායො”ති තණ්හාපහානං වුත්තං, තෙන භගවතො සකලසංකිලෙසප්පහානං ආවත්තන්ති අයං දෙසනාය ගතිතධම්මානං සභාගවිසභාගධම්මවසෙන ආවත්තනලක්ඛණො ආවත්තභාරො නාම. යථාහ “එකම්භි පදට්ඨානෙ, පරියෙසති සෙසකං පදට්ඨාන”න්තිආදි (නෙත්ති. 4.7).

විහත්තිභාරවණ්ණනා

ආසාතානන්දාදයො අකුසලා ධම්මා, තෙසං අයොනියොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. යෙහි පන ධම්මෙහි ආසාතානන්දාදීනං අකරණං අප්පවත්ති, තෙ අබ්‍යාපාදාදයො කුසලා ධම්මා, තෙසං යොනියොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. තෙසු ආසාතාදයොකාමාවචරාව, අබ්‍යාපාදාදයො චතුර්මකා, තථා පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරති කුසලා වා අබ්‍යාකතා වා, තස්සා හිරොත්තප්පාදයො ධම්මා පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා. අබ්‍යාකතා ලොකුත්තරාව. “අත්ථි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා”ති වුත්තධම්මා සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා. තත්ථ කුසලානං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා පදට්ඨානං. අබ්‍යාකතානං මග්ගධම්මා, විපස්සනා, ආවජ්ජනා වා පදට්ඨානං. තෙසු කුසලා ලොකුත්තරාව, අබ්‍යාකතා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා, සබ්බාපි දිට්ඨියො අකුසලාව කාමාවචරාව, තාසං අවිසෙසෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනියොමනසිකාරො පදට්ඨානං. විසෙසතො පන සත්තතිස්සනවිනිබ්බොගාභාවතො එකත්තනයස්ස මිච්ඡාගාහො අතීතජාතිඅනුස්සරණතක්කසහිතො සස්සතදිට්ඨියා පදට්ඨානං. හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධභාවස්ස අග්ගහණතො නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගාහො තප්පාසමන්තාභාරසහිතො උච්ඡෙදදිට්ඨියා පදට්ඨානං. එවං සෙසදිට්ඨිනම්පි යථාසම්භවං වත්තබ්බං.

“වෙදනාන”න්ති එත්ථ වෙදනා සියා කුසලා, සියා අකුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, සියා කාමාවචරා, සියා රූපාවචරා, සියා අරූපාවචරා, තාසං එස්සො පදට්ඨානං. වෙදනානං යථාභූතං වෙදනානං සමුදයාදිපටිවෙධනං මග්ගඤ්ඤාණං, අනුපාදාවිමුත්ති ච ඵලඤ්ඤාණං, තෙසං “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා”ති එත්ථ වුත්තතයෙන ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බො. “අජානනං අපස්සන”න්තිආදීසු අවිජ්ජාතණ්හා අකුසලා කාමාවචරා, තාසු අවිජ්ජාය ආසවා, අයොනියොමනසිකාරො එව වා පදට්ඨානං. තණ්හාය සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනං පදට්ඨානං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සස්ස වෙදනාය විය ධම්මාදිවිභාගො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන එස්සායතනාදීනම්පි යථාරහං ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බොති අයං සංකිලෙසධම්මෙ, වොදානධම්මෙ ච සාධාරණාසාධාරණතො, පදට්ඨානතො, භූමිතො ච විහජනලක්ඛණො

විහත්තිහාරො නාම. යථාහ “ධම්මඤ්ච පදට්ඨානං, භූමිඤ්ච විහජ්ජතෙ අයං භාරො” තිආදි (තෙත්ති. 4.8).

පරිවත්තනහාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණං   ඛන්තිසොරච්චානි   අනුබුභෙත්වා
පටිසම්බානභාවනාබලසිද්ධියා උභයහිතපටිපත්තිමාවහති. ආසාතාදයො පන
පවත්තියමානා දුබ්බණ්ණතං, දුක්ඛසෙය්‍යං, භොගහානිං, අකිත්තිං, පරෙහි
දුරුපසම්බන්ධතඤ්ච නිජ්ජාදෙන්තා නිරයාදීසු මහාදුක්ඛමාවහන්ති.
පාණාතිපාතාදිපටිවිරති   අවිජ්ජපටිසාරාදිකල්‍යාණං   පරම්පරමාවහති.
පාණාතිපාතාදි   පන   විජ්ජපටිසාරාදිකල්‍යාණං   පරම්පරමාවහති.
ගම්භීරතාදිවිසෙසසුත්තං   ඤාණං   වෙනෙය්‍යානං   යථාරහං
විජ්ජාහිඤ්ඤාදිගුණවිසෙසමාවහති   සබ්බඤ්ඤාසංස්ථාපිතං
යථාසභාවාවබෝධතො. තථා ගම්භීරතාදිවිසෙසරහිතං පන ඤාණං
ඤ්ඤාසංස්ථාපිතං සාධාරණභාවතො යථාචුත්තගුණවිසෙසං නාවහති. සබ්බාපි
වෙනා දිට්ඨියො යථාරහං සස්සතුවිෂේදභාවතො අන්තර්වයභූතා
සක්කායතීරං නාතිවත්තන්ති අනිය්‍යානිකසභාවත්තා. සම්මාදිට්ඨි පන
සපරික්ඛාරා මජ්ඣිමපටිපදාභූතා සක්කායතීරමතික්කම්ම පාරං ගච්ඡති
නිය්‍යානිකසභාවත්තා. වෙදනානං යථාභූතං සමුදයාදිපටිවෙධනා
අනුපාදාවිමුත්තිමාවහති   මග්ගභාවතො.   වෙදනානං   යථාභූතං
සමුදයාදිඅසම්පටිවෙධො   සංසාරචාරකාවරොධමාවහති   සම්බාරානං
පච්චයභාවතො.   වෙදයිතසභාවපටිච්ඡාදකො   සම්මොහො
තදහිනන්දනමාවහති, යථාභූතාවබෝධො පන තත්ථ නිබ්බේධං, විරාගඤ්ච
ආවහති. මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනිසොමනසිකාරසහිතා තණ්හා
අනෙකච්ඡිතං   දිට්ඨිජාලං   පසාරෙති.   යථාචුත්තතණ්හාසමුච්ඡේදො
පට්ඨමග්ගො තං දිට්ඨිජාලං සම්බොධෙති. සස්සතවාදාදිපඤ්ඤාපනස්ස
ඵස්සො පච්චයො අසති ඵස්සෙ තදභාවතො. දිට්ඨිඛන්ධනබද්ධානං
ඵස්සායතනාදීනමනිරෝධනෙන ඵස්සාදිඅනිරෝධො   සංසාරදුක්ඛස්ස
අනිවත්තියෙව යාථාවතො ඵස්සායතනාදිපරිඤ්ඤා සබ්බදිට්ඨිදස්සනානි
අනිවත්තති, තෙසං පන තථා අපරිඤ්ඤා දිට්ඨිදස්සනං නාතිවත්තති.
භවනෙත්තිසමුච්ඡේදො ආයතිං අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තියා සංවත්තති,
අසමුච්ඡින්නාය භවනෙත්තියා අනාගතෙ භවජ්ජනන්ධො පරිවත්තතියෙවාති
අයං සුත්තෙ නිද්දිට්ඨානං ධම්මානං පටිපක්ඛතො පරිවත්තනලක්ඛණො
පරිවත්තනහාරො නාම. කිමාහ “කුසලාකුසලෙ ධම්මෙ, නිද්දිට්ඨෙ භාවිතෙ
පභිතෙ වා” තිආදි.

වෙච්චනහාරවණ්ණනා

“මම. මම මෙ” ති පරියායවචනං. ‘වා යදි වා’ ති පරියායවචනං.
“හික්ඛවෙ සමණා තපස්සිනො” ති පරියායවචනං. “පරෙ අඤ්ඤා
පටිවිරුද්ධා” ති...පෙ.... නං. “අවණ්ණං අකිත්තිං නින්ද” ති...පෙ....
නං. “භාසෙය්‍යං භණ්ණෙය්‍යං කථෙය්‍යං” ති...පෙ.... නං. “ධම්මස්ස
විනයස්ස සත්ථුසාසනස්සා” ති...පෙ.... නං. “සම්බුද්ධස්ස සමුහස්ස

ගණස්සා”ති...පෙ.... නං. “තත්‍ර තත්ථ තෙසු”ති...පෙ.... නං. “තුම්හෙහි
 වො භවන්තෙහි”ති...පෙ.... නං. “ආසාතො දොසො
 බ්‍යාපාදො”ති...පෙ.... නං. “අප්පච්චයො දොමනස්සං
 වෙනසිකදුක්ඛ”න්ති...පෙ.... නං. “වෙනසො විත්තස්ස
 මනසො”ති...පෙ.... නං. “අනභිරද්ධි බ්‍යාපත්ති
 මනොපදොසො”ති...පෙ.... නං. “න නො අ මා”ති...පෙ.... නං.
 “කරණියා උප්පාදෙනබ්බා පවත්තෙනබ්බා”ති පරියායවචනං. ඉමිනා
 නයෙන සබ්බපදෙසු වෙවචනං වත්තබ්බන්ති අයං තස්ස තස්ස අත්ථස්ස
 තංතංපරියායසද්දයොජනාලක්ඛණො වෙවචනහාරො නාම. චුත්තඤ්ඤෙන
 “වෙවචනාති බහුනි තු, සුත්තෙ චුත්තාති එකධම්මස්සා”තිආදි (නෙත්ති.
 4.10).

පඤ්ඤත්තිහාරවණ්ණනා

ආසාතො වත්ථුචසෙන දසවිධෙන, එකුනවිසතිවිධෙන වා පඤ්ඤත්තො.
 අපච්චයො උපවිචාරචසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො. ආනන්දො පිතිආදිචසෙන
 වෙවචනෙන නවධා පඤ්ඤත්තො. පිති සාමඤ්ඤතො පන බුද්ධිකාදිචසෙන
 පඤ්චධා පඤ්ඤත්තො. සොමනස්සං උපවිචාරචසෙන ඡධා, සීලං
 වාරිත්තවාරිත්තාදිචසෙන අනෙකධා, ගම්භිරතාදිචසෙසයුත්තං ඤාණං
 විත්තුප්පාදචසෙන චතුධා, ද්වාදසධා වා, විසයහෙදතො අනෙකධා ව,
 දිට්ඨිසස්සතාදිචසෙන ද්වාසට්ඨියා හෙදෙහි, තදන්තොගධවිභාගෙන
 අනෙකධා ව, වෙදනා ඡධා, අට්ඨසතධා, අනෙකධා ව, තස්සා සමුදයො
 පඤ්චධා, තථා අත්ථඤ්ඤමොපි, අස්සාදො දුට්ඨෙන, ආදීනවො තිට්ඨෙන,
 නිස්සරණං එකධා, චතුධා ව, අනුපාදාවිමුත්ති දුට්ඨෙන, “අජානනං
 අපස්සන”න්ති චුත්තා අවිජ්ජා විසයහෙදෙන චතුධා, අට්ඨධා ව,
 “තණ්හාගතාන”න්තිආදීනා චුත්තා තණ්හා ඡධා, අට්ඨසතධා, අනෙකධා ව,
 එස්සො නිස්සයචසෙන ඡධා, උපාදානං චතුධා, භවො ද්විධා, අනෙකධා ව,
 ජාති වෙවචනචසෙන ඡධා, තථා ජරා සත්තධා, මරණං අට්ඨධා, නවධා ව,
 සොකො පඤ්චධා, පරිදෙවො ඡධා, දුක්ඛං චතුධා, තථා දොමනස්සං,
 උපායාසො චතුධා පඤ්ඤත්තොති අයං පහෙදපඤ්ඤත්ති, සමුභපඤ්ඤත්ති
 ව.

“සමුදයො හොති”ති පභවපඤ්ඤත්ති, “යථාභූතං පජානාති”ති
 දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති, නිරොධස්ස
 සවිජ්ජිකිරියාපඤ්ඤත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤත්ති.
 “අන්තොජාලිකතා”තිආදිසබ්බදිට්ඨිනං සම්භවපඤ්ඤත්ති.
 “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො”තිආදි දුට්ඨෙන පරිනිබ්බානපඤ්ඤත්තිති එවං
 ආසාතාදීනං පභවපඤ්ඤත්තිපරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්තිආදිචසෙන. තථා
 “ආසාතො”ති බ්‍යාපාදස්ස වෙවචනපඤ්ඤත්ති. “අප්පච්චයො”ති
 දොමනස්සස්සවෙවචනපඤ්ඤත්තිතිආදිචසෙන ව පඤ්ඤත්තිහෙදො
 විහජ්ජිතබ්බොති අයං එකකස්ස ධම්මස්ස අනෙකාහි පඤ්ඤත්තිහි
 පඤ්ඤපෙතබ්බාකාරවිභාවනලක්ඛණො පඤ්ඤත්තිහාරො නාම, තෙන

වුත්තං “එකං භගවා ධම්මං, පණ්ණත්තීහි විවිධාහි දෙසෙති” තිආදි (නෙත්ති. 4.11).

ඔතරණභාරවණ්ණනා

ආසාතග්ගහණෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ගහො, තථා අනන්තරද්ධිග්ගහණෙන. අප්පච්චයග්ගහණෙන වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ගහොති ඉදං ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා ආසාතාදිග්ගහණෙන ධම්මායතනං, ධම්මධාතු, දුක්ඛසච්චං, සමුදයසච්චං වා ගහිතන්ති ඉදං ආයතනමුඛෙන, ධාතුමුඛෙන, සච්චමුඛෙන ච ඔතරණං. තථා ආසාතාදීනං සහජාතා අවිජ්ජා හෙතුසහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො, අසහජාතා පන අනන්තරනිරුද්ධා අනන්තරසමන්තරඅනන්තරුපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි පච්චයො. අනන්තරා පන උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො. තණ්හාඋපාදානාදි එස්සාදීනම්පි තෙසං සහජාතානං, අසහජාතානඤ්ච යථාරහං පච්චයභාවො චත්තබ්බො. කොචි පනෙත්ථ අධිපතිවසෙන, කොචි කම්මවසෙන, කොචි ආභාරවසෙන, කොචි ඉන්ද්‍රියවසෙන, කොචි ඝාතවසෙන කොචි මග්ගවසෙනාපි පච්චයොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බොති ඉදං පට්ඨවසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. ඉමිනාව නයෙන ආනන්දාදීනම්පි ඛන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං.

තථා සීලං පාණාතිපාතාදීහි විරතිවෙතනා, අබ්‍යාපාදාදිවෙතසිකධම්මා ච, පාණාතිපාතාදයො වෙතනාව, තෙසං, තදුපකාරකධම්මානඤ්ච ලජ්ජාදයාදීනං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මායතනාදීසු සඬ්ගහතො පුරිමනයෙනෙව ඛන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. එස නයො ඤාණදිට්ඨිවෙදනාඅවිජ්ජාතණ්හාදිග්ගහණෙසුපි.

නිස්සරණානුපාදාවිමුත්තිග්ගහණෙසු පන අසඬ්ඛතධාතුවසෙනපි ධාතුමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං, තථා “වෙදනානං...පෙ.... අනුපාදාවිමුත්තො” ති එතෙන භගවතො සීලාදයො පඤ්චධම්මක්ඛන්ධා, සතිපට්ඨානාදයො ච බොධිපක්ඛියධම්මා පකාසිතා භොන්තිති තංමුඛෙනපි ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “තදපි එස්සපච්චයා” ති සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනවුත්තිතාදිපනෙන අනිච්චතාමුඛෙන ඔතරණං, තථා එවංධම්මතාය පට්ඨවසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. අනිච්චස්ස දුක්ඛානත්තභාවතො අප්පණ්ණිතමුඛෙන, සුඤ්ඤතාමුඛෙන ඔතරණං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අයං පට්ඨවසමුප්පාදාදිමුඛෙහි සුත්තත්ථස්ස ඔතරණලක්ඛණො ඔතරණභාරො නාම. තථා හි වුත්තං “යො ච පට්ඨවුප්පාදො, ඉන්ද්‍රියඛන්ධා ච ධාතුආයතනා” තිආදි (නෙත්ති. 4.12).

සොධනභාරවණ්ණනා

“මමං වා හික්ඛෙව, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍යු”න්ති ආරම්භො. “ධම්මස්ස වා අවණ්ණං භාසෙය්‍යුං සඬ්ඝස්ස වා අවණ්ණං භාසෙය්‍යු”න්ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තත්‍ර තුම්හෙහි න ආසාතො, න අප්පච්චයො,

න වෙනසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි ව. දුතියනායාදීසුපි එසෙව නයො, තථා “අප්පමත්තකං බො පනෙත”ත්තිආදි ආරම්භො. “කතම”ත්තිආදි පුච්ඡා. “පාණාතිපාතං පනායා”තිආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉදං බො”තිආදි පුච්ඡාසුද්ධි වෙව පදසුද්ධි ව, ආරම්භසුද්ධි.

තථා “අත්ථි භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කතමෙ ව තෙ”තිආදි පුච්ඡා. “සත්ති භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කිමාගම්මා”තිආදි ආරම්භපුච්ඡා. “යථා සමාහිතෙ”තිආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි, නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉමෙ බො”තිආදි පදසුද්ධි වෙව පුච්ඡාසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි ව. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ ආරම්භාදයො වෙදිතබ්බා. අයං පදාරම්භානං සොධිතාසොධිතභාවවිචාරණලක්ඛණො සොධනභාරො නාම, චුත්තම්පි ව “විස්සජ්ජිතම්භි පඤ්ඤෙ, ගාථායං පුච්ඡිතායමාරබ්භා”තිආදි (නෙත්ති. 4.13).

අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“අවණ්ණ”ත්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමච්ඡප්පෙත්වා විසෙසවචනං “මමං වා”ති. ධම්මස්ස වා සඬ්ඝස්ස වාති පක්ඛෙපි එස නයො. තථා “සීල”ත්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමච්ඡප්පෙත්වා විසෙසවචනං “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදි. “අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තමච්ඡප්පෙත්වා විසෙසවචනං “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති”තිආදි, තථා “පුබ්බත්තකප්පිකා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. තමච්ඡප්පෙත්වා විසෙසවචනං “සස්සතවාදා”තිආදි. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ යථාදෙසිතමෙව සාමඤ්ඤවිසෙසා නිද්ධාරෙතබ්බා. අයං සුත්තාගතානං ධම්මානං අච්ඡප්පනාවසෙන යථාදෙසිතමෙව සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණලක්ඛණො අධිට්ඨානභාරො නාම, යථාහ “එකත්තතාය ධම්මා, යෙපි ව වෙමත්තතාය නිද්දිට්ඨා”තිආදි (නෙත්ති. 4.14).

පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදීනි (ධ. ස. 1237; විහ. 909) එකුනවිසති ආසාතවත්ථුනි හෙතු. ආනන්දාදීනං ආරම්මණාහිසිනෙහො හෙතු. සීලස්ස හිරිඔත්තප්පං, අප්පිච්ඡතාදයො ව හෙතු. “ගම්භිරා”තිආදීනා චුත්තධම්මස්ස සබ්බාපි පාරම්යො හෙතු. විසෙසෙන පඤ්ඤාපාරම්. දිට්ඨිනං අසප්පුරිසුපනිස්සයො, අසද්ධම්මස්සවනං මිච්ඡාහිනිවෙසෙන අයොනිසොමනසිකාරො ව අවිසෙසෙන හෙතු. විසෙසෙන පන සස්සතවාදාදීනං අතීතජාතිඅනුස්සරණාදි හෙතු. වෙදනානං අවිජ්ජා, තණ්හා, කම්මාදිඑස්සො ව හෙතු. අනුපාදාවිමුත්තියා අරියමග්ගො හෙතු. අඤ්ඤාණස්ස අයොනිසොමනසිකාරො හෙතු. තණ්හාය සංයොජනියෙසු අස්සාදානුපස්සනා හෙතු. එස්සස්ස සලායතනානි හෙතු. සලායතනස්ස නාමරූපං හෙතු. භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදස්ස විසුද්ධිභාවනා හෙතූති අයං පරික්ඛාරසඬ්ඛාතෙ හෙතූපච්චයෙ නිද්ධාරෙත්වා සංවණ්ණනාලක්ඛණො

පරික්ඛාරභාරො නාම, තෙන චුත්තං “යෙ ධම්මා යං ධම්මං, ජනයන්තිජ්ජවචයා පරම්පරතො” තිආදි.

සමාරොපනභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණීයතාවචනෙන ඛන්තිසම්පදා දස්සිතා හොති. “අජ්ජමත්තකං ඛො පනෙන” තිආදිනා සොරච්චසම්පදා. “අත්ථි හික්ඛවෙ” තිආදිනා ඤාණසම්පදා. “අපරාමසතො චස්ස පච්චත්තඤ්ඤව නිබ්බුති විදිතා” ති, “වෙදනානං...පෙ.... යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදාවිමුත්තො” ති ච එතෙහි සමාධිසම්පදාය සද්ධිං විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවසම්පදා දස්සිතා. තත්ථ ඛන්තිසම්පදා පටිසම්බානබලසිද්ධිතො සොරච්චසම්පදාය පදට්ඨානං, සොරච්චසම්පදා පන අත්ථතො සීලමෙව, සීලං සමාධිසම්පදාය පදට්ඨානං. සමාධි ඤාණසම්පදාය පදට්ඨානන්ති අයං පදට්ඨානසමාරොපනා.

පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවචනං සීලස්ස පරියායවිභාගදස්සනං. සස්සතවාදාදිවිභාගදස්සනං පන දිට්ඨියා පරියායවචනන්ති අයං වෙච්චනසමාරොපනා.

සීලෙන විතික්කමජ්ජහානං, තද්ධිගජ්ජහානං, දුච්චරිතසංකිලෙසජ්ජහානඤ්ඤව සිජ්ඤති. සමාධිනා පරියුට්ඨානජ්ජහානං, වික්ඛම්භනජ්ජහානං, තණ්හාසංකිලෙසජ්ජහානඤ්ඤව සිජ්ඤති. පඤ්ඤාය දිට්ඨිසංකිලෙසජ්ජහානං, සමුච්ඡෙදජ්ජහානං, අනුසයජ්ජහානඤ්ඤව සිජ්ඤතිති අයං පහනසමාරොපනා.

සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙහි සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති පහනත්තයසිද්ධිතොති අයං භාවනාසමාරොපනා. අයං සුත්තෙ ආගතධම්මානං

පදට්ඨානවෙච්චනපහනභාවනාසමාරොපනවිචාරණලක්ඛණො

සමාරොපනභාරො නාම. චුත්තඤ්ඤෙන “යෙ ධම්මා යං මූලා, යෙ වෙකත්ථා පකාසිතා මුනිනා” තිආදි, (තෙත්ති. 4.16) අයං සොළසභාරයොජනා.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා

නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණවචනෙන තණ්හාවිජ්ජාසම්බන්ධතො දස්සිතො. සති හි අත්තත්තනියවත්ථුසු සිනෙහෙ, සම්මොහෙ ව “අනත්ථං මෙ අවරී” තිආදිනා ආසාතො ජායති, නාසති. තථා “පාණාතිපාතා පටිවිරතො” තිආදිවචනෙහි “පච්චත්තඤ්ඤව නිබ්බුති විදිතා, අනුපාදාවිමුත්තො, ඡන්තං එස්සායතනානං...පෙ.... යථාභූතං පජානාති” තිආදිවචනෙහි ච තණ්හාවිජ්ජානං අච්චත්තජ්ජහානං දස්සිතං හොති. තාසං පන

පුබ්බන්තකප්පිකාදිපදෙහි, “අජානනං අපස්සන” න්ති ආදිපදෙහි ව සරූපතොපි දස්සිතානං තණ්හාවිජ්ජානං රූපධම්මා, අරූපධම්මා ව අධිට්ඨානං. යථාක්කමං සමථො ව විපස්සනා ව පටිපක්ඛො, තෙසං පන චෙතොවිමුත්ති, පඤ්ඤාවිමුත්ති ව ඵලං. තත්ථ තණ්හා සමුදයසච්චං, තණ්හාවිජ්ජා වා, තදධිට්ඨානභූතා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සමථවිපස්සනා මග්ගසච්චන්ති ඵලං, චතුසච්චයොජනා චෙදිතබ්බා.

තණ්හාග්ගහණෙන

චෙත්ථ

මායාසායෙයාමානාතිමානමදපමාදපාපිච්ඡතාපාපමිත්තතාඅභිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා අවිජ්ජාග්ගහණෙනපි

විපරිතමනසිකාරකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භ

දොච්චස්සතා හවදිට්ඨිවිභවදිට්ඨාදිවසෙන. චුත්තවිපරියායෙන පන අමායාඅසායෙයාදිවසෙන, අවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන ව සබ්බොපි කුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිත්ථියාදීනං, විපස්සනාපක්ඛියානඤ්ච අනිච්චසඤ්ඤාදීනං වසෙනාති අයං තණ්හාවිජ්ජාහි සංකිලෙසපක්ඛං සුත්තත්ථං සමථවිපස්සනාහි ව වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස නන්දියාවට්ටනයස්ස භූමි. චුත්තඤ්ඤි “තණ්හඤ්ච අවිජ්ජමපි ව, සමථෙන විපස්සනාය යො නෙති” තිආදි.

තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනමකරණචචනෙන

අදොසසිද්ධි,

තථා

පාණාතිපාතඵරුසවාචාහි

පටිච්චරතීවචනෙනාපි.

ආනන්දාදීනමකරණචචනෙන පන අලොභසිද්ධි, තථා අබ්‍රහ්මචරියතො පටිච්චරතීවචනෙනාපි. අදින්තාදානාදීහි පන පටිච්චරතීවචනෙන තදුභයසිද්ධි. “තයිදං භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාති” තිආදිනා අමොහසිද්ධි. ඉති තීහි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි තප්පටිපක්ඛතො ආසාතාදීනමකරණචචනෙන ව තීණි කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව භොන්ති. තත්ථ තීහි අකුසලමූලෙහි තිවිධසුචරිතසංකිලෙසමලවිසමාකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො විත්ථාරෙතබ්බො. තථා තීහි කුසලමූලෙහි තිවිධසුචරිතවොදානසමකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාසද්ධම්මසමාධි-විමොක්ඛමුඛවිමොක්ඛාදිවසෙන සබ්බොපි කුසලපක්ඛො විභාවෙතබ්බො.

ඵත්ථ වායං සච්චයොජනා – ලොභො සමුදයසච්චං, සබ්බානි වා කුසලාකුසලමූලානි, තෙහි පන නිබ්බත්තා තෙසමධිට්ඨානගොචරභූතා උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා විමොක්ඛාදිකා මග්ගසච්චන්ති. අයං අකුසලමූලෙහි සංකිලෙසපක්ඛං, කුසලමූලෙහි ව වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස තිපුක්ඛලනයස්ස භූමි. තථා හි චුත්තං –

“යො අකුසලෙ සමුලෙහි,
නෙති කුසලෙ ච කුසලමුලෙහි” තිආදි. (නෙත්ති. 4.18);

සීහවික්කිලිතනයවණ්ණනා

ආසාත්තානන්දාදීනමකරණ-වචනෙන සතිසිද්ධි.
මිච්ඡාජීවාපටිවිරතිවචනෙන වීරියසිද්ධි. වීරියෙන හි
කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙ විනොදෙති, වීරියසාධනඤ්ච
ආජීවපාරිසුද්ධිසීලන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා
හි සාවජ්ජානවජ්ජො දිට්ඨො හොති. තත්ථ ච ආදීනවානිසංසෙ
සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පහාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා හි සා
“නියාතනපච්චුපටියානා” ති වුච්චති. “තයිදං හික්ඛවෙ, තථාගතො
පජානාති” තිආදිනා සමාධිපඤ්ඤාසිද්ධි. පඤ්ඤවා හි යථාභූතාවබ්‍යොධො
සමාහිතො ච යථාභූතං පජානාතිති.

තථා “නිච්චො ධුවො” තිආදිනා අනිච්චෙ “නිච්ච” න්ති විපල්ලාසො,
“අරොගො පරං මරණා, එකන්තසුඛි අත්තා,
දිට්ඨධම්මනිබ්බානස්පත්තො” ති ච එවමාදීහි අසුඛෙ “සුඛ” න්ති
විපල්ලාසො. “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො” තිආදිනා අසුඛෙ
“සුභ” න්ති විපල්ලාසො. සබ්බෙහෙව දිට්ඨිප්පකාසනපදෙහි අනත්තනි
“අත්තා” ති විපල්ලාසොති එවමෙන්ථ වත්තාරො විපල්ලාසා සිද්ධා
හොන්ති, තෙසං පටිපක්ඛතො වත්තාරි සතිපටියානානි සිද්ධානෙව. තත්ථ
චතුහි යථාචුත්තෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි වත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බා. කථං
දුට්ඨො හි තණ්හාවරිතො මුදින්ද්‍රියො තික්ඛින්ද්‍රියොති, තථා දිට්ඨිවරිතොපි.
තෙසු පයිමො අසුඛෙ “සුභ” න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො සතිබලෙන යථාභූතං
කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ
“සුඛ” න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො “උප්පන්නං කාමචිතක්කං
නාධිවාසෙති” තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) චුත්තෙන
වීරියසංවරසඬ්ඛාතෙන වීරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමති. තතියො
අනිච්චෙ “නිච්ච” න්ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො සමාධිබලෙන සමාහිතභාවතො
සඬ්ඛාරානං බණ්කභාවං යථාභූතං පටිවිජ්ඣති. චතුත්ථො
සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවිචිත්තත්තා එස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ
අනත්තනි “අත්තා” ති විපල්ලත්ථදිට්ඨිකො
චතුකොට්ඨසුඤ්ඤාතමනසිකාරෙන තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙති. චතුහි
වෙන්ථ විපල්ලාසෙහි
චතුරාසවොසයොගගන්ථඅගතිතණ්හුප්පාදුපාදානසත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිඅපරි
ඤ්ඤාදිවසෙන සබ්බොපි අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා චතුහි
සතිපටියානෙහි
චතුබ්බිධකාමනවිහාරාධිටියානසුඛභාගියධම්මඅප්පමඤ්ඤාසම්මප්පධානඉද්ධි
පාදාදිවසෙන සබ්බොපි වොදානපක්ඛො නෙතබ්බො.

එත්ථ වායං සච්චයොජනා - සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි, චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසමධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, තෙසමප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සතිපට්ඨානාදිකා මග්ගසච්චන්ති. අයං විපල්ලාසෙහි සංකිලෙසපක්ඛං, සද්ධිත්තියාදීහි වොදානපක්ඛං චතුසච්චයොජනමුඛෙන නයනලක්ඛණස්ස සීහවික්කිලිතනයස්ස භූමි, යථාහ “යො නෙති විපල්ලාසෙහි, කිලෙසෙ ඉන්ද්‍රියෙහි සද්ධම්මෙ” තිආදි (නෙත්ති. 4.19).

දිසාලොචනඅභිකුසනයද්වයවණ්ණනා

ඉති තිණ්ණං අත්ථනායානං සිද්ධියා වොහාරනයද්වයමපි සිද්ධමෙව හොති. තථා හි අත්ථනයත්තයදිසාභූතධම්මානං සමාලොචනමෙව දිසාලොචනනායො. තෙසං සමානායනමෙව අභිකුසනයො. තස්මා යථාචුත්තනයෙන අත්ථනායානං දිසාභූතධම්මසමාලොකනනයනවසෙන තම්පි නයද්වයං යොජෙතඛිඛන්ති, තෙන චුත්තං “වෙය්‍යාකරණෙසු හි යෙ, කුසලාකුසලා” තිආදි (නෙත්ති. 4.20). අයං පඤ්චනයයොජනා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපට්ඨානවණ්ණනා

ඉදං පන සුත්තං සොළසවිධෙ සාසනපට්ඨානෙ සංකිලෙසවාසනාසෙක්ඛහාගියං තණ්හාදිට්ඨාදිසංකිලෙසානං සීලාදිපුඤ්ඤකිරියස්ස, අසෙක්ඛසීලාදික්ඛන්ධස්ස ච විහත්තත්තා, සංකිලෙසවාසනානිබ්බේධාසෙක්ඛහාගියමෙව වා යථාචුත්තත්ථානං සෙක්ඛසීලක්ඛන්ධාදිකස්ස ච විහත්තත්තා. අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සාසනපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරං සත්තධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායං දස්සනභාවනං සකච්චනපරච්චනං විස්සජ්ජනියාවිස්සජ්ජනියං කම්මවිපාකං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤාතපටික්ඛිත්තං භවො ච ලොකියලොකුත්තරාදීනමත්ථානං ඉධ විහත්තත්තාති. අයං සාසනපට්ඨානායොජනා.

පකරණනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාචෙය්‍යාත්තියජනනාය අප්පච්චමද්දවසොරච්චසද්ධාසතිධිතිබුද්ධිඛන්තිවිරියාදිධම්මසමඬිගිනා සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසඬිගාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණචාරිනා අනෙකප්පහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣෙකාගාහිනා මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමථෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථවිභාවනා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....